

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

0° Σ. 516.

**TENTAMEN HERMENEUTICUM
IN HIEROGRAPHIAM
CRYPTICAM**

**VETERUM GENTIUM;
ET DISQUISITIO
DE NATURA, AUCTORIBUS, ET LINGUA
HIEROGRAMMATUM ABRAHEORUM:**

SIVE

**PROBLEMATA,
THEOREMATA, ETYMA,
ET LEMMATA**

**SELECTA EX HIEROGRAPHIA
HEBRAEORVM, SYRORVM, PHRYGUM,
GRAECORUM, ITALORUM,
SCANDINAVORUM, AEGYPTIORUM,
PERSARUM, INDORUM,
ET SINENSIVM**

PER LEXEOGRAPHIAM TEMURICOSEMITICAM

TENTATA

A CATALDO JANNELLIO

**REGIO BIBLIOTHECARIO,
ET ACADEMICO HERCULANENSI.**

**NEAPOLI MDCCCXXXI.
RAPHAEL MIRANDA EXCUDIT
PUBLICA AUCTORITATE.**

*Sapientiam omnium Antiquorum exquiret SAPIENS,
et in Prophetis vacabit.*

*Narrationem Virorum nominatorum conservabit, et
in versutias Pābolarum simul introibit.*

*Occulta Proverbiorum exquiret, et in absconditis
Parabolarum conversabitur.*

ECCLESIASTICUS Cap. XXXIX. Ver. 1. 2. 3.

LECTORI BENIGNO

C. JANNELLIUS.

1. Quum in *Fundamentis Hermeneuticis* in publicam lucem praeterito Anno iam editis demonstrasse putarem, non modo *Hieroglyphica Aegyptiorum*, et *Sinensium*, sed etiam *Hiero-Emblemata*, et *Theogrammata*, tum horum ipsorum *Aegyptiorum*, et aliqua ex parte etiam *Sinensium*; tum *Indorum*, *Syrorum*, *Graecorum*, *Italorum*, *Scandinavorum*, etc. esse *Lexeoschematica*, et adeo per *Canones Scripturae Lexeographicae*, et per *Linguam Semiticam* puriorem et vetustiore esse explicanda: impositum mihi onus, et iniunctum officium esse sensi, ut ipsâ *Monumentorum Hierographicorum* discussione et examine, ipsâ *Hiero-Emblematum*, et *Theogrammatum* interpretatione *Canones* illos *Formationis*, et *Linguam* illam *Semiticam* apertis argumentis, si possem, manifesta facerem et demonstrarem. Verum quidem est, quod aequè sentiebam plurima et gravissima mihi obstare, ne officium hoc pro dignitate exsequeretur et obirem: Quo tamen pacto illud totum abiicerem et detrectarem non videbam. 1. Primo quia Lectores meos haud ita duros et asperos potui mihi fingere, qui nescio quae exquisita, elaborata, mira statim efflagitarent, sed bonos potius et benignos futuros esse sum ratus, et qui conamina prima, ut ut rudia et imperfecta, humaniter exciperent, et amice complecterentur. 2. Secundo, quia *Hiero-Emblemata*, et *Theogrammata Graecorum*, *Italorum*, *Phrygum*, *Aegyptiorum*, quin modo *Indorum*, et *Scandinavorum*, prae *Hieroglyphicis Aegyptiis* et *Sinensibus*, quae duo-

*

bus Voluminibus iam tentavimus ; sunt notiora et vulgatiore , et omnibus Studiis nostris longe magis coniuncta et connexa. 3. Tertio tandem , quia si in his *Disquisitionibus* necessaria sunt aliqua *Data* . et quasi *Concessa* , quibus veluti certis *Criteria*s utatur Lector ad aequum iudicium ferendum de *Interpretatione* proposita : non tantum quoad *Hieroglyphica Hori-Apollinis* , quoad *Obeliscum Flaminium* , quoad *Tabulam Rossettianam* , de quibus egimus , haec *Data* et quasi *Concessa* in *Textu Graeco* respondente inveniuntur : Sed *Data* sua , et *Criteria* sua sunt etiam *Hiero-Emblematibus* , et *Theogrammatibus* veterum Gentium. Nam quum dubitare fas non sit . quin inter Partes *Hierologiae* cuiuscumque *Typi Theologici* antiquae Gentis , scilicet inter *Nomina* , *Characteres* , et *Symbola* certa relatio , et intimus nexus intercedat ; quum certissimo tenendum sit *Nomina* , et *Symbola* ex. gr. *Aegidis* , *Caducei* , *Sphyngis* , etc. *Palladis* , *Bacchi* , *Isidis* , *Bhavani* , *Freiae* , etc. esse quasi expressiones et explicationes *Characterum* , *Munerum* , *Officiorum* , quae his *Typis* tribuuntur : quod nos in *Fundam. Hermen.* Libr. II. Cap. 2. Pag. 105. 106. 107. etc. animadvertimus : fit inde necessario , ut *Datis* et definitis *Characteribus* et *Officiis* alicuius *Typi Theologici* sit *Datum* et *constitutum Criterium* certum , et argumentum manifestum significationis tum *Nominum* , quibus distinguitur , tum *Symbolorum* , quibus elicitur , et exornatur. Adeo ut illa *Methodus* , et illa *Lingua* , per quae perspicue pateat intimus *Nexus* , et certa *Relatio* inter *Nomina* , *Characteres* , et *Symbola* dati *Typi Theologici* , illa *Methodus* , et illa *Lingua* dicendae sint necessario genuinae et legitimae , ut contra falsae

et extraneae illae , per quas *Nexus* ille , et illa *Relatio* clara et manifesta fieri non possit. Atqui per Poëtas , per Mythographos , quin saepius per ceteros fere omnes Scriptores, si minus omnium , plurimorum certe *Hiero-Emblematum*. et *Theogrammatum Characteres* , Munera , Officia sunt tradita et descripta: Ergo praesto propterea sunt *Data* , et *Criteria* , per quae vis et potestas *Nominum* , et *Symbolorum* possit agnosci et definiri. Quamobrem quum plerique Lectores haec *Data* et *Criteria* possint sibi facile parare , et constituere; et *Lexica Semitica* Schindleri , Thornediki , Castelli , Weitenaveri . et aliorum ad *Criteria* ista probanda sufficientia et satis opportuna , sint obvia et plurimis nota : Hinc necesse fuit ut munus illud , quod dicebam , pro virium mearum modulo , et adiumentorum ratione suscipere et obire conarer: tum *Problemata* quaedam , tum *Theoremata* . *Etyma* , et *Lemmata* explorans , quo plures ex veteribus Gentibus in *Tentamine* attingere valerem.

II. Prima autem *Problemata* desumpta sunt ex *Hierographia Hebraeorum* , tum ob claritatem et vetustatem Gentis . tum ut in ipso veluti vestibulo Operis pateat. non modo pleraque *Vocabula Linguae Theographicae* et *Hieroglyphicae* omnium veterum Gentium , sed elementa etiam ipsa *Scientiae Lexeoschematicae* , ipsam *Methodum Temuricam* in Sacris *Hebraeorum Libris* contineri : Et quidem necessario spectata ipsa intrinseca *Linguae Hebraicae* constitutione. Nam quum *Lingua* huiusmodi sit *Grammatodynamica* , ut saepius in *Fundam. Hermeneuticis*, et singulatum Libr. III. Sect. III. indicavimus , utque peculiari opere quamprimum , Deo dante , ostendamus ; et *Lingua Grammatodynamica* servari et

durare diu non possit, maxime per diversa Climata, pura et sincera, nisi ope *Temurarum*, per quas *unas* nativa et originalis potestas singularum Literarum animadverti, percipi, recoli animo, et servari diutissime possit: dubitare minime fas est, quin *Hebraei* a vetustissimis usque temporibus agnoverint et adhibuerint, et crebris occasionibus usurpaverint: Maxime si animadvertimus, quod in *Lingua Radicali*, *Triliterali*, et *Consonantica*, ut est *Hebraica*, *Temurarum* usus in imponendis *Nominibus*, sive *Personalibus*, sive *Geographicis*, sive *Theologicis*, sive *Liturgicis* sit praestantissimi commodi, et mirae plane utilitatis. Nam ubi *duae* tantum *Radices Hebraicae* sollerter deliguntur et adiunguntur, vel ubi *una Vox quadrilitera*, vel *quinelitera* ingeniose componitur, non *una* amplius, vel *altera Vox* obtinetur, sed integram *Lemna*, prolixum *Effutum*, plena *Sententia* colligitur; qua gestum, factum, casus, ritus, mos, caeremonia integra describatur et servetur, et eo pacto *Historia* Generis humani ingenti adiumento ditetur et augeatur. Plures docti Viri *vim Historicam* Nominum *Adam*, *Hevae*, *Abel*, *Sethi*, *Noachi*, *Isaaci*, *Iacobi*, *Mosis*, etc. iamdiu agnoverunt: Sed nemo, nisi imperfecte, animadvertit vim *Historicam* Nominum *Noachi*, *Abrahami*, *Iosephi*, *Rubenis*, *Simeonis*, etc. una ope *Temurarum* et *Crypticae* compositionis posse plene et perfecte definiri. Et propterea si *Temurae*, et *Historia*, vel *Liturgia* possunt amicissime mutuo conspire, et componi, haud iniuria nos firmasse putamus per *Temuras Historiam* in *Serpente aeneo*, vel *Liturgiam* in *Vacca rufa*. Ita ut si quis obiciat videri hoc modo *Historiam*, vel *Ritum* non in *re* et *facto*, sed in *litteris* certarum *Vo-*

cum collocari; ei respondemus, ut ipse potius videat, an *Historiam Noachi, Abrahami, Isaaci, Iacobi* etc. ipsemet velit non rei et veritati, sed *litteris* eorum *Nominum* impie adscribere. Nam nos quemadmodum in *Abrahamo Patrem multarum Gentium*, in *Iacobo Supplantatorem*, et *Luctatorem*, ita in *Serpente aeneo Salutare anathema*, et in *Vacca Rufa Cinerem expiatorium* et *Historice* et *Temurice* agnoscimus et profite-mur. Quin si certum praeterea est ope *Temuraru-m*, et *Lexeoschematum* parari posse plurima *Aenigmata*, plurimas *Parabolas*, plurima *Dra-mata*, vix dubitare possumus, quin in *Psalmis*, in *Parabolis*, et *Visionibus Prophetarum Hebraeorum* plurima sint invenienda per huiusmodi *Methodum* condita et composita. Pauca sane sunt ad do-cendum, quae ex *Amoso, Hieremia*, et ex *Num-mis Hebraicis* a Pag. 4. ad 16. collegimus: Sed satis sunt ad indicandam viam, et impellendum Adolescentes bonae et aequae voluntatis. Quod autem *Lemma Chaldaicum Mane, Tequel, Pha-res* inter *Problemata Hebraica*, et primo loco collocaverimus factum, scilicet 1. Quia eius *Lem-matis* auctor fuerit *Deus opt. max. Hebraeorum*. 2. Quod *Hebraeus Propheta* fuerit illud inter-pretatus. 3. Quod servaverint *Hebraei* origine et gente *Chaldaei*: et 4. Quod inde arguatur sum-ma auctoritas et praestantia *Temurarum*, quum impossibile sit alia ratione *Lemma* illud plene explicare, et intelligere perspicue.

III. Ex *Hierographia Palaestinatorum, Syrorum*, et *Chaldaeorum* paucissima tantum *Problemata* desumere valui. Nam sive quod hae Gentes iam inde ab origine sua usae sint *Pantheo Oligothei-stico* et simpliciore; sive quod adhibuerint pau-ca quaedam et communia *Symbola*, veluti Arbo-

res , Lapides , Columnas , Obelos , Pyramides , etc. sive quod mature probassent *Systema Theologicum Asterotheisticum*, vel *Stoecheiolatricum*, et adeo factae sint *Iconoclastae* , vel *Iconomistae*: paucissima profecto eorum *Monumenta Hierographica* ad nos pervenerunt . eaque ita obscura et involuta, ut vix possint adhuc tractari. Quae autem hic attigimus illa sunt , quae Sacri *Hebraeorum* Scriptores servarunt , et quae indefinitae hactenus et ambiguae potestatis , quidquid pertinacissimo labore moliti fuerint plurimi et praestantissimi ex Doctoribus *Iudaeorum*, et *Christianorum* , novos aliquos conatus cuiuscumque generis expostulabant.

IV. Plura et clariora sunt *Problemata selecta ex Hierographia Graecorum* , et *Italorum* , quia *Monumenta* harum *Gentium* sunt plura , et testimonia *Scriptorum* frequentiora et clariora. Diximus autem *Graeca* non illa tantum *Emblemata* , quae ad *Hellenes* Europaeos spectant , sed etiam illa , quae iure et legitime *Graecis* sunt tribuenda , quacumque in Regione consederint. Contra vero diximus *Italica* illa *Emblemata*, quae frequentius et solemnius *Italae Gentes* usurpaverint ; etsi ex his *Gentibus* , plures fuissent *Graecae* originis , et etiamsi *Emblemata* illa ab aliquot *Gentibus Graecis* extra *Italiam* fuissent adhibita. Nam quum *Italiam* inferiorem et mediam non uni *Graeci* , sed etiam *Phoenices* , *Syri* , *Palaeestini* , *Lydi* habuissent , et nemo adhuc demonstraverit *Graecos* potius, quam *Syros*. vel *Phoenices* illa *Emblemata* , de quibus agimus , condidisse . facta est propterea mihi necessitas appellandi ea a *Regione*, non a *Gente*. Ex plurimis autem *Emblematibus Graecis* , et *Italicis* , quae colligi possunt ex *Nummis* , *Vasis* , *Sar-*

cophagis, *Statuis*; *Anaglyphis* etc., vulgatiore tantum et notiora selegi: non spicilegium, sed plenissimam messem horum Studiorum Amatoribus relinquere cupiens. Doluit tamen me praeteriisse petitus *Stemmata Camarinae* Siculae, quum nimis sero comperissem doctum Virum Siculum (*V. Giornale di Scienze, Lettere, ed Arti di Sicilia Dicembre* 1829. Pag. 269. 270. etc.) in *Typo Nummi*, qui nullis certis adhuc et invictis argumentis isti *Camarinae* adtribuitur, et quem ediderunt Combe in *Museo Hunteriano* Tab. LXVIII. etc. Visconti in *Museo Pio-Clement.* Tom. VI. Tab. B. III. V. Pag. 70. 71. 294. 295. Inghirami in *Monum. Etruschi* Ser. VI. Tav. N. Pag. 6., alique; in *Typo*, inquam, bicipiti. senili, trunco, quatuor alis instructo, cui Taurus androprosopus est adpositus, voluisse agnoscere non *Demiurgum* et Protogonum Orphicum, sive Phæneta, sive Bacchum, sive Eanum et Ianum mavis appellare, ut viri praestantissimi plures iam merito agnoverant; sed contra *Palladem* Camarinensem, illam ipsam Atticam Virginem armipotentem; vel nescio quam Aegyptiam *Neith*, quae quoad formam nec plurimum potuit a *Pallade* Attica et Camarinensi distare. Nam per *Methodum* nostram facile potuissem tum illorum doctorum Virorum sententiam tueri, tum intrinsicis argumentis illum *Nummum* ad *Oanum* et *Camarinam* Siculam vindicare. Et re quidem vera in illo *Typo bicipiti* exhiberi *Conditorem* et *Demiurgum*, praeter Characteres manifestos, qui colliguntur ex Pseudo-Orpheo, et aliis, ostendunt *Lexeoschematicè* quatuor *Alae* אֲרֶבֶץ ARBO, אֲבִר ABR, quarum vocum utraque est *Temura* omiophona vocis בְּרָא BRA *Creavit*, condidit, *Demiurgus*: et quoniam *Pennae* alarum sunt

curvae incurvae קרם QRS indicabitur eis חרש
 CRSC *Opifex, Artifex, Demiurgus* : Cuius quidem *Nomen* sit IANUS , EANUS , OANUS , quae hîc unum sunt. Nam 1. *Duplex Forma*, qua constat , Hominis nempe , et Volucris est שני SCNI , ESCNI , צור TZUR. Atqui IANUS , EANUS , OANUS est temura homiophona שני SCNI , ESCNI , et יצר ITZR est qui *efformat, effingit* , condit , Demiurgus. 2. *Duplex Facies* est שני SCNI , ESCNI , פני PHNI , sive OANUS, PHANE. qui nempe שנה SCNE *vertit, convertit*, פני PHNI *faciem. formam* Rerum , quod Demiurgi est. 3. *Duplex Caput* est שני SCNI , ראש RASC , sive EANUS, vel OANUS שריא SCRIA *principium et initium* Rerum. 4. *Senilis Figura* est ישן ISCN , כון KUN, sive EANUS, OANUS, כון KUN *aptans, disponens, creans* , produçens Res. 5. *Ovum* , quod manibus tenet, Symbolum Ideographicum praestantissimum *Generationis* , et *Demiurgi*, Graece dicitur Ωον, quod est homiophonon OANI. 6. Tum si *Taurus Androprosopus* est *Achelous* , ut ostendimus Part.I.Sect.IV.Pag.61.62. et *Achelous* fuit Symbolum omnium *Fluviorum* teste Servio ad *Georg.*I. v.9. Si auctore Dracone Corcyraeo apud Athenaeum Lib.XV. *Deipn.*Pag. 692. IANVS Demiurgus et Conditor, ut ostendimus Part. II. Sect. IV.Pag.125.ad 129.dictus est etiam *Fluvius* Ποταμος; certo tenendum est illo *Typo* senili, bicipiti, duplici, etc. *Demiurgum* exhiberi, appellatum IANUM , EANUM , vel OANUM. Atqui *Nummus* is , de quo agimus , nec spectavit , nec spectare potuit ad IANUM Latinorum , et Romam : Et contra ad *Camarinam* Siculam, cuius *Nomen* legitur in alia *Nummi* parte, fluit OANUS fluvius

apud Veteres celebris et illustris, et qui potuit iure repraesentari *Stemmata Demiurgi* OANI, quia IANUS etiam *Fluvius*. Ergo revera in illo *Typo* est agnoscendus OANUS Siculus. Quod autem in alia Parte *Nummi*, qua conspicitur *Anser*, et vox MARA legendum sit CAMARINA facile concedet, qui animadverterit *Anserem* Graecis dici KHN, et Dorice KAN; et hanc vocem debita ratione divisam, et illi voci MARA adiectam efficere KA-MARA-N sive *Camarinam* ipsam Siculam, et minime aliam. Cuius insuper *Camarinat* praestantius *Stemma* est agnoscendum in illis *Iconibus* testaceis, quas in ista *Camarina* inventas, et ab erudito Dominico Schiavo missas edidit illustris Comes Caylus in suo *Recueil* Tom. VI. Pag. 119. 120. Nam illis exhibentur *Puellae* pulchrae, Sacerdotalibus vestibus amictae atque obiectae, et Porcellum gestantes. Atqui *Sacerdos* est כמר KMR, CAMARA. 2. *Tecta*, obiecta קמר QMR, CAMARA. 3. Et *Virgo* quandoque etiam קמר QMR, CAMARA, quia *tecta* et *occulta*. 4. *Porcellus* חמר CMR, CAMARA. 5. *Gestare* portare חמל CML homiophonon חמר CMR, CAMARA. Tum 6. pulcher, venustus, elegans, congruus, opportunus est נאי NAI. Et propterea hac voce נאי NAI additâ vocibus כמר KMR, קמר QMR, חמר CMR, et חמל CML, quater, vel potius quinquies habebimus כמר-נאי KMR-NAI, sive KMR-INA: et CAMARINA, quae ipsa quinquies est *Sicula* illa urbs nobilissima. Adeoque patet minime errasse, qui inter hanc *Camarinam*, et *Camertem*, deinceps *Clusium* Etruscorum nescioquam relationem quaegebant. Nam in *Camertis* Etruscae *Nummis* est insculptus pariter *Porcus* חמר CMR, CAMER, et *Meniscus* sive *Luna* קמר QMR, CAMER. Sed

XII

de his non est hic amplius opportunus disserendi et agendi locus.

V. *Emblematibus Graecis*, et *Italicis* cupiissem addere etiam *Aegyptia*, *Indica*, *Scandinavica*. Sed deficientibus mihi Monumentis *Certis* et *Datis*, quin Libris etiam pluribus, et opportunis adiuventis id praestare non potui. Quum tamen de *Diis* et *Theogrammatibus* istarum *Gentium* notiora et vulgatiora sint plura, ut has etiam *Gentes* hoc in *Tentamine* attingerem, aliqua *Theoremata* de praecipuis earum sive *Diis* sive *Daemonibus* demonstrare constitui. Quumque sentirem cardinem Quaestionis fundamentalem, immo totam fere Rei summam positam esse, ut dicebamus superius Pag. IV. V. in *Nexu* intimo partium, quibus constet *Hierologia* cuiuscumque *Typi Theologici*: Scilicet in relatione mutua *Nominum*, *Characterum*, et *Symbolorum*: ideo hunc ipsum *Nexum*, et hanc ipsam *Relationem* in his *Theorematibus* mihi demonstrandam adsumsi. Ne autem viderer *Nexum* hunc *fundamentalem* in unis *Diis* externarum et remotarum *Gentium* quaerere, addidi etiam nonnulla *Theoremata* de *Diis Graecorum*, *Romanorum*, et *Phrygum*.

VI. *Hierogrammata* autem *Parsorum*, sive *Per-sarum Avesticorum*, ut et *Sinensium*, neque in *Problematis*, neque in *Theorematibus* attingere potueramus, tum naturâ *Panthei* eorum spectatâ, tum Monumentorum *datorum* defectu. Ne tamen has duas praestantissimas *Gentes* hoc in *Tentamine* penitus praeteriremus, immo ut ostenderemus, eas etsi carentes *Pantheo Polyschematico*, in suâ tamen *Hierographiâ* et illam ipsam *Linguam Semiticam*, et illas ipsas *Temuras*, et illos ipsos *Canones Lexeographicos* ad-

hibuisse : *Etyma* aliqua ex earum *Lexico Liturgico* desumsimus , et in veritatis argumentum in tertiâ *Tentaminis* Parte disposuimus. Et quoniam *Hierographia Indica* et *Scandinavica* levius ex adiumentorum inopiâ in *Theorematibus* tractari potuerat , ut constitutas in eis *Linguae sacrae* origines novo argumento firmaremus , aliquot etiam *Etyma* , ex *Lexico Hierographico* harum *Gentium* selecta , illis adiungere placuit. Quin eo etiam consilio omnia haec *Etyma* protulimus , ut ubi ea adiecta illis *Etymis* erunt , quae pro opportunitate in *Problematibus* et *Theorematibus* tentavimus , iam nunc commode patere incipiat , quod in *Fundam. Hermeneuticis* saepius innuimus , et quod alio in Opere quam primum , Deo dante , fuse ostendere conabimur , omnes veteres *Linguas* claras et illustres , et earum potissimum *Lexicum Hierographicum* summâ curâ , acri studio , profundâ sollertiâ , miro artificio a Collegiis Sacerdotalibus fuisse conditas et compositas ex vetere *Lingua Semitica* , *Grammatodynamica* , *Radicali* , *Consonantica* , *Gutturali* , et *Indeclinata*. Quoad *Etyma* vero *Sinensia* data opera *Mythicos* illos *Imperatores* selegimus , ut eximii illi Viri Galli , Angli , Germani , et etiam Russi , qui praestantem operam navant *Sinicae* Literaturae , haec addentes illis , quae de *Sinica Scriptura* in *Fundam. Hermeneuticis* , et in *Centuria Sinogrammatum* attigimus , occasionem adsumere velint acrius meditandi , et profundius investigandi origines *Litteraturae* et *Gentis Sinicae* , quae immanibus adhuc difficultatibus premuntur , et de quibus paratum iam nobis est Systema funditus diversum ab illis , quae modo recepta sunt et late celebrata.

.. VII. *Hierogrammata Abraxea* , in quibus plu-

res *Typi Aegyptii, Syri. Phoenicii, Palaestini, Persici* conspiciuntur, et plurima *portentosa Lemmata*, praeterire penitus et negligere omnia visum est nefas. Sed quoniam mihi deerant *Data* illa, et *Probata*, quae prudenti Lectori essent aequa *Criteria* veritatis: ideo necesse fuit *Disquisitionem* parare de *Natura, Auctoribus, et Lingua Hierogrammatum Abraxeorum*, qua *Interpretationes Hieroschematum, et Lemmatum Abraxeorum* possent merito superstrui, et institui. Hinc ipsis *Interpretationibus* pro virium nostrarum modulo concinnatis, quartam et postremam *Tentaminis* partem confecimus et absolvimus, plura adhuc de hoc labore *Praefatione* peculiari dicturi. Quod si autem sit, qui miretur nos hoc in *Tentamine Hierogrammata* quidem *Cutaeorum, Hamatensium, Pisidarum, Palmyrenorum*, tum *Methriacorum, Nechepsicorum, Isiacorum* curiose quaesisse, et interea universam *Hierographiam* praestantissimae Gentis *Etruscorum* praeteriisse, is debet animadvertere *Hierographiam Etruscorum* esse prorsus obscuram, et longe ceteris difficiliorem ob summam paucitatem *Symbolorum*, et *Testimoniorum*. Sciat vero nos quidem hîc praeteriisse, non tamen eam omnino neglexisse. Nam de ea agemus peculiari Opere, quod iam iam proximis mensibus, Deo dante, typis dabitur, et quod poterit iure haberi veluti alterum *Tentaminis Herneneutici et Hierographici* volumen.

VIII. Erunt fortasse non pauci qui amassent, ut *Problemata* saltem, et *Theoremata* huius *Tentaminis* plenius et distinctius pertractassem. At hos, si sunt, velim monitos plura mihi obstitisse, ne id praestarem. Et primum, quia veritus sum, quod et in aliis *Tentaminibus* sum praefatus, ne plura cumulans et aggerans, ne varias

et pugnantes in singulis Articulis opiniones proferens et expendens, vel refutans *Methodum* ipsam *Hermeneuticam*, et fundamentum *Quaestionis* obscurius et implicatius redderem, et fere perderem. Contra vero ratus sum, et reor, prima potissimum *Specimina* brevia, simplicia, et fere nuda esse proferenda et sistenda Lectori, ut facile is et perspicue propositum saltem et consilium Auctoris capiat et teneat. 2. Secundum, quia hoc in *Tentamine Mystica* et *Arcana* veterum Religionum attingi non potuerunt: et contra nullum est *Hiero-Emblema*, nullum *Theogramma*, in quo non sint aliqui *Characteres*, vel aliqua *Symbola* ad istam Religionem arcanam spectantia: Adeo ut plura sciens praeterire, vel potius resecare coactus fuerim. Immo necesse fuit, ut integros aliquos *Typos* veluti *Herculem* Thebanum, *Balderum* Scandinavum, *Krisnam* Indicum, etc. utpote profunde Mysticos in aliud Opus reservarem. 3. Tertium, quia *Lexica Semitica* Vocum *Schematicarum* sunt adhuc manca, imperfecta, et ad tantum opus parum apta: De quo et alibi questi sumus: Et nisi inveniatur animosus aliquis et eruditissimus Semitoglossus, qui *Lexico Edmundi Castelli* opportunis supplementis aucto, adiiciat uberrimum et plenissimum *Indicem*, sive potius *Lexicon Latino-Semiticum*: in quo inveniantur omnes Voces et Nomina *Latina*, et *Semitica*, quae unis literis Hebraicis poterunt satis commode exprimi et addi: sive Nomina Animalium, Plantarum, Vasorum, Vestium, Ornatum, et universae Supellectilis humanae, quin Membrorum corporis Hominis, et Brutorum, quin Gestuum, et variorum habituum, et actionum humanarum; additis etiam et collectis diligenti cura *Synonymis* et *Homiodynamicis* Voci-

bus : numquam horum Studiorum amatores *Hiero-Emblemata*, et *Theogrammata* veterum Gentium plene et perfecte explicabunt. 4. Quartum, quia, ut innuimus, quoad *Hierographium Scandinavorum*, *Persarum*, *Indorum*, et *Sinensium* et Libri plures, et adiumenta opportuna nobis defuerunt, quo alia et distinctius proferreimus. Quin addam et defuisse quoad *Hierographium* etiam *Syrorum*, *Aegyptiorum*, *Phrygum*, *Graecorum*, et *Latinorum*. Nam ne unus quidem *Typus Theologicus* harum *Gentium*; non *Isis*, puta, *Atergatis*, *Cybele*, *Iuno*, *Bacchus*, *Apollo*, *Ianus*, *Mars* etc. ita a *Philologis* fuit hactenus tractatus, ut tu omnia eius *Nomina*, omnes eius *Characteres*, officia, munera, omnia *Symbola* et *Hieroschemata* certa auctoritate demonstrata uno in conspectu invenias et lustres. Quin ne *Lexicon* quidem *Symbolorum*, et *Hieroschematum* adhuc paratum est, et nemo potest nisi multo cum labore nosse quot et quibus *Diis Laurus* ex gr. et *Hedera* sacrae fuissent, quot et quibus *Canis*, *Lupus*, *Anser* etc. Atqui *Problemata* et *Theoremata Hierographica* tum tantum poterunt plene et perfecte tractari, quum *Hierologia* singulorum *Typorum*, quum omnia *Nomina*, omnes *Characteres*, omnia *Symbola* eorum erunt summa diligentia collecta, definita, et probata.

IX. Erunt fortasse alii, quibus *Voces Semiticae* Vocibus Graecis, Latinis, Persicis, Scandinavicis, Aegyptiis, Indicis, Sinensibus a nobis collatae, haud ita homiophonae, et similes videantur, ut nos videri voluimus. At hos, si erunt, rogamus, ut exceptis erroribus nostris, qui dubio procul sunt plures et graves, antequam de huiusmodi *Homiophonia* severe iudicent, velint antea profunde meditari, et graviter exqui-

rere de varietate *Pronuntiationis* in *Dialectis Semiticis*: velint diligenter excutere Fragmenta *Hexaplorum* Origenis, et quae in Editione D. Hieronymi a Martiana exornata Tom. I. et II. adferuntur; Velint considerare *Nomina propria*, ut Libris originalibus *Hebraeorum* describuntur, utque in *Versionibus Graecis, Latinis*, et aliarum etiam Gentium exprimuntur. Colligant ex Operibus *Irenaei, Hieronymi, Epiphani, Theodreti*, et aliorum Patrum *Voces Semiticas literis Graecis, vel Latinis* expressas, easque attente expendant. Quin videant quomodo Viri in Semiticis Linguis longe doctissimi *Schindlerus, Buxtorfius, Castellus, Bochartus* soleant *Voces Semiticas* literis nostris exprimere. Nam ubi id fecerint, auguratur contra animus, quod tantam potius *Vocum* similitudinem, tantam *Homiophoniam* agnoscent, ut fateri potius cogantur, in tam dissitis et diversis *Gentibus*, et per tot saeculorum intercapedinem nisi peculiari et evidenti *Dei opt. max.* providentia tam similia et cognata *Linguae Sacrae elementa* non potuisse servari.

X. At quid porro iis faciemus, qui ubi animadverterint nos uti *Radicibus Semiticis Indeclinatis*, et *Polydynamicis*: non agnoscere *Puncta Vocalia*: non manere in unâ et eâdem *Dialecto*: *Temuras* inducere: et *Homiophonias* probare: in illam suspicionem incidant, quod *Nexus* ille, quem praedicamus, et *Relatio* illa, quam magnopere extollimus inter *Nomina, Characteres*, et *Symbola* dati *Typi Theologici* non sit necessaria et intima, non sincera et legitima, sed apparens et fallax, inducta et obtrusa? Hos scilicet, si erunt; 1. Primo rogabimus, ut velint iterum iterumque recolere, quae in *Fundam. Hermeneuticis* de *Natura Scripturae Crypticae*, et

Publicae Pag. 62. ad 74. etc. disseruimus: vel proprio Marte quaerere per quae *Elementa* possint condi *Hiero-Emblemata*, et *Theogrammata*, quae oculis omnium spectentur, et manibus plurimorum tractentur, et quorum potestas et significatio vix paucissimis ex solertissimis et doctissimis Viris esset nota et perspecta. Nam ubi haec quis profunde consideraverit, perspicue potius videbit nullam aliam viam, nullas sane alias rationes huius *Crypticae Formationis* superesse, nisi illa *Elementa polydynamica*, quae diximus. Adeo ut, si huiusmodi *Elementa* vere et proprie *Polydynamica* et *indefinita* in semetipsis perpetuo manerent, et unâ tantum voluntate et arbitrio *Conditoris* et Auctoris *Hiero-Emblematis*, vel *Theogrammatibus* possent definiri et determinari, id omnino satis esset, et horum arbitrio esset adquiescendum: ut modo adquiescimus in interpretatione Vocabulorum cuiuscumque *Linguae*. Si tu probas *Etymon* Latinae vocis *Coeli* a Graeco κοῖλῃ cavo, itane propterea appellabis *Caelum Lebetem*, *Catinum*, *Cophinum*, quod aequae sunt κοῖλῃ cava? Si vocem *Terrae* a terendo deducis, appellabisne *Cotem*, et *Molam Terram*, quia aequae teruntur? Et profecto; non quod probatis istis *Etymis* absurdum esset ita haec obiecta appellari, sed quod *Latini*, penes quos arbitrium fuit Sermonis sui, id noluerint, et reprobaverint. Et propterea quum *Conditor Theogrammatibus*, vel *Hiero-Emblematis* consilium et propositum suum in *Characterum*, *Munerum*, et *Officiorum Typi Theologici* determinatione expresserit et manifestaverit; hi *Characteres*, haec *Munera*, et *Officiu* expressa erunt aeternum *Criteria* tuta et opportuna, quibus tum *Nomina*, tum *Symbola* eius explicentur et definiantur, quaequae esse possit illorum *Elementorum Polydynamis*, quae revera

nec tanta est, et quae *repetitione* et *coacervatione Homiophonarum*, vel *Homiodynamicarum* Vocum, ut dicetur paullo post, penitus tollitur. 2. Secundo monemus, ut si minus directis argumentis persuaderi se sinunt, tentent id saltem obtinere *per absurdum*, ut Dialectici loquuntur: Scilicet si *Elementa Interpretationum* nostrarum sunt intrinsece ambigua, et revera incerta, tum necessario fiet, ut datis *Nominibus*, et *Symbolis* alicuius *Typi Theologici*, puta *Palladis*, et *Bacchi*, tu possis et debeas in eis invenire *Characteres* et *Officia* cuiuscumque alterius *Typi*, puta *Bhavani*, et *Veneris*, *Iani*, et *Vulcani*. Atqui id secundum omnes conatus nostros impossibile est. Et propterea nisi quis in *Bhavani* Indica *Minervae* Atticae, in *Freia* Scandinavorum *Vestae* Romanae *Characteres*, etc. prolixo Commentario inveniat et probet, inepte et frustra de *Elementorum* in *Methodo* nostra adhibitorum *Polydynamis* obloquatur. 3. Tertio rogamus, ut ubi ad plenam persuasionem suam *Nomina*, et *Symbole* a nobis adlata non sufficiant, alia, quae nos praetermisimus, colligat, et exploret, immo aggeret, et cumulet, quot sunt, et inveniri possunt. Nam nos certi sumus, quod qui id fecerit, non modo persuasus et convictus, sed numero et pondere argumentorum plane fatigatus et pressus quiescet. Nam solertissimi illi *Theogrammatum Conditores*, quum ob necessarium *Crypticismum* paucissimis, et certissimis *Elementis* uti minime potuissent, plurima, et disiecta adhibuerunt, quae si quis inveniatur, qui patienter colligat, et scite unâ cogat, quemadmodum Opticus per ustorium Speculum ex dubia et tenui luce vivissimum iubar educit, ita ille ex omnibus *Symbolis*, et omnibus *Nominibus* unâ coactis et collectis *Cha-*

★

racteres, Officia, et Naturam Typi Theologici penitus clarissime et invicta evidentia intelliget et comprehendet.

XI. Erunt tandem alii, qui inter maxima *Paradoxa* reputabunt, *Scripturam Hiero-Emblematicam*, et *Theoschematicam* omnium veterum Gentium, *Sinensium* et *Latinorum*, *Indorum* et *Graecorum*, *Aethiopum* et *Scandinavorum* per eandem *Linguam*, per eandem *Methodum*, per eosdem *Canones* conditam et compositam fuisse. Sed hos oro, ut si *Fundamenta* nostra *Hermeneutica* non probant, alia et potiora condant et proferant: Et dent nobis interea veniam palam profitendi *Scripturam Polyschematicam*, *Hiero-Emblematicam*, et *Theographicam* nisi *Lexeoschematicam*, et *Scripturam Lexeoschematicam* et *Polyschematicam* nisi factam per *Linguam Semiticam* esse aequae et absolute impossibilem. Et propterea esse absolutae necessitatis, ut ubi *Sinensis* et *Latinus*, *Indus* et *Graecus*, *Aethiops* et *Scandinavus* velint uti *Scripturam Polyschematicam* et *Theographicam*, aequae cogantur adhibere *Linguam Semiticam*, et *Canones Lexeographicos*. Quod autem tam dissitae Gentes iisdem Elementis *Scripturae* et *Linguae* utantur illis tantum videri poterit *Paradoxum*, qui omnes, vel fere omnes Patres Generis humani in absurdissimam barbariem proiciunt, et potrudunt, et in singularum Regionum faecibus et limo obvolutos sensim sensimque per proprios conatus et singularia tentamina ad civilitatem suam pervenisse contendunt. At contra qui de bonitate et providentia *Dei opt. max.* convenientius et rectius cogitant; qui unum humanae Civilitatis centrum, unum veluti focum Humanitatis per profundissimas rationes constituunt; qui sanctis *Hebraeorum* Traditioni-

bus inhaerentes paucis a Diluvio saeculis *Imperium* dubio procul *Glossosemiticum* circa *Euphratem* et *Tigrim* conditum tenent: qui hoc *Imperium* per plura saecula durasse sibi demonstrant, et in eo, vel ad illud olim habitasse Patres *Latinorum*, et *Sinensiam*, *Graecorum* et *Indorum*, *Scandinavorum* et *Aethiopum* gravissimis Rerum argumentis probant atque evincunt: Quod nos ipsos facturos aliquando, Deo adjuvante, pollicemur: Qui praeterea sciunt Linguam *Hebraicam* cum sanctis *Bibliis* per *Iudaeos*, Linguam *Arabicam* cum *Corano* per *Muhammedanos*, Linguam *Graecam* per *Macedones*, Linguam *Latinam* per *Romanos* in plurimas, diversissimas, et longissime dissitas *Regiones* inlatas et constitutas: Alphabetum *Ionum* receptum a *Graecis*, ab *Etruscis*, a *Latinis*, a *Celliberis*, a *Scandinavis*, a *Moesogothis*, ab universa *Europa*, adhiberi ab *Europaeis* in omnibus Terrae angulis, et in omnibus *Regionibus* *Mundi*: Qui tandem meminerint et fuisse et esse plurimos, qui pertinacissime contendunt omnem *Civilitatem Humanam*, omnes *Scientias* et *Artes* ex uno plane *Populo*, sive *Phoenicio*, sive *Bactriano*, sive *Indico*, sive *Siberico*, sive *Aegyptio*, sive *Aethiopico*, esse deducenda et arcessenda: Hi profecto haud *Paradoxam* habebunt *Sententiam* nostram, sed ut genuinarum *Originum Generis humani* maximum argumentum et pignus tenebunt, et totis viribus, ut spero, tuebuntur, et defendent.

XII. Restant modo tantum partes tuae, Lector, restat nempe, ut nostra quaecumque sunt emendes et corrigas, augeas et expleas sapienter. Nam Tentamen hoc ad quodcumque finale iudicium de *Methodo* et *Systemate* proposito ferendum sive propitium, sive adversum non sufficit, sed necesse omni-

no est ut plura Ingenia, ut varia et multiplex sollertia accedat adhuc et experiatur. Quin illud sedulo recale animo et cogita, quod *Methodus* haec *Hermeneutica*, si falsa est et inepta, non nocet tamen, non officit, sive *Mythologiae*, sive *Historiae* Humanae. Nam Cardo noster *Hermeneuticus* substantialis est Fides *Monumentorum*, Testimonia *Mythographorum*, Auctoritas *Scriptorum*. Nulli *Dii* novi et inauditi cuduntur: nulla Facta et Gesta receptis et probatis adversa proclamantur: Nulli Deorum *Characteres*, et Potestates notis repugnantes inducuntur. Sed vetera, et recepta firmantur semper magis, et demonstrantur. Quod si potius *Methodus* nostra vera est et genuina, si haec sincera via est, qua *Hiero-Emblemata*, *Theogrammata*, et *Vocabula* sacra veterum *Genitum* possint explicari et verti, quae quantaque bona et emolumenta possint eâ colligi, quoad *universam veterem Historiam Generis humani*, cogitandum tibi, Lector, potius relinquam, quam pluribus hîc ego exponere adlaborabo. Vale.

Scribebam Neapoli Kal. Martii 1831.

IN DISQUISITIONEM A B R A X E A M

PRAEFATIO.

1. Iamdiu erat , ex quo plura me incitabant, ut per *Lexicographiam Temurico-Semiticam* aliqua etiam *Hierogrammata Gemmarum*, quae vulgo dici solent *Abraxeae* explorarem. Nam consideratis earum *Ectypis*, quae exhibuerunt Pignorius , Chiffletius , Kircherus , Sponius , Gorlaeus , Montfauconius , Passerius , Caylus , et alii plures , tantum videram esse earum *Gemmarum* numerum , et varietatem , tantam copiam , et singularitatem formarum , tot elementa clarorum *Pantheorum* in eis contineri , ut nefas omnino ducerem in *Tentamine Hermeneutico Hierographiae Crypticae veterum Gentium* , quod paravam, eas omnes plane negligere. et penitus praeterire. Idque eo magis , quod *Hieroschematibus* harum *Gemmarum* adposita plerumque sunt sive aliquot *Verba* , sive *Lemmata* etiam prolixiora *Barbarophona* ignotae adhuc et incomptae potestatis ; et quae propterea novâ Methodo , et quibuscumque rationibus viderentur tentanda et agitanda. At vero quid facerem , si firmiter mihi in animo proposueram ea tantum attingere et moliri , quibus essent iam aliqua *Data* et *Concessa* , vel utcumque *Probata* et *Demonstrata* , quae tum mihi ipsi, tum Lectori essent *Criteria* aequa et rationalia iudicandi de *Interpretationibus* , quae proferrentur ? Atqui contra nec Auctores et Conditores harum *Gemmarum* erant solidis argumentis demonstrati : Nec praestantiorum *Typorum* et Schematum natura et potestas explicata : Nec *Lemmatum Lingua* fuerat idoneis rationibus indicata : Nec Patria ipsa , nec Aetas

XXIV

Gemmarum huiusmodi probata. Adeo ut omnia *Data*, et *Probata*, per quae una potuissem *rationali* modo *Interpretationem* horum *Hierogrammatum* tentare et moliri mihi deesse dolerem. Non negaverim quod literati Viri, iique plerumque praestantissimi, qui a fine Saeculi XVI. ad hos ipsos annos, qui excurrunt, de his *Gemmis* egerunt: veluti Fulvius Ursinus circa annum 1585. Caesar Baronius 1586. Abrahamus Gorlaeus 1600. Iosephus Scaliger 1603. Ioannes Macarius 1610. Laurentius Pignorius 1620. Claudius Peirescius 1620. Ioannes Seldenus 1628. Claudius Salmasius 1647. Ioannes Chiffletius 1657. Athanasius Kircherus 1660. Andreas Frisius 1669. Andreas Bayerus 1680. Iacobus Sponius 1685. Gisbertus Cuperus 1690. Baudelotus de Pairval 1693. Leonardus Augustinus 1696. Laurentius Begerus 1696. Raphael Fabrettus 1700. Philippus a Turre 1700. Iacobus Gronovius 1707. Samuel Basnagius 1708. Bernardus Montfauconus 1708. et 1719. Renatus Massuetus 1710. Ioh. Albertus Fabricius 1720. Erhardus Reusch 1721. P. Ernestus Jablonskius 1730. Iohannes Lamius 1743. Dominicus Schiavo 1755. Franciscus Ficonus 1757. Paulus Paciaudus 1760. Augustinus Georgius 1762. Hieremias a Bennetis 1767. Dietericus Tiedemannus 1787. Carolus Franciscus Dupuis 1800. Ennius Quirinus Viscontius 1800. Fridericus Munterus 1815. Ioachimus Bellermanus 1817. Iosephus Hammerus 1818. Bigerus Thorlacius 1821. Iosephus Tacconius 1824. Fridericus Creuzerus, et J. D. Guigniaut 1825. Bernardus Quaranta 1826. Iacobus Matterus 1827., et alii plures, quos modo non praestat recensere: omnes quasi agmine facto *Gemmas* huiusmodi *Gnosticis* Haereticis Christianis adtribuerint: At verum

aeque est plerosque ex his Literatis viris id fecisse non praemisso diligenti et profundo Quaestionis examine, sed quod alii ante se id dixerint et tenuerint : non longa serie argumentorum, sed simplici et levissima affirmatione. Alii porro, qui visi sunt plenius et prolixius de his *Gemmis* egisse, veluti Macarius, Chiffletius, Kircherus, Reuschius, Montfauconius, Matterus praedixerunt quidem Gnosticisum Abraxeum, non demonstrarunt, supposuerunt, non apertis argumentis deduxerunt : Et si qui sunt, ut Iablonskius, Schiavo, Bellermandus, qui moliri nonnulla momenta sunt visi, fallaces quasdam apparentias et inania phantasmata pro solida realitate sunt sequuti et complexi. (V. Disquisit. Pag. 340. 341. 345. 346. 349. 352. 355. etc. etc.) Quin incredibile, sed verum est, neminem ex hoc immani doctorum Virorum agmine inventum, qui *Systemate Theologico tum Gnosticorum, tum Abraxeographorum* per partes et articulos suos explicato et constituto, utrumque mutuo contulerit et comparaverit : Qua comparatione poterat tantum Veritas elucere, agnosci, et comprehendi. Contra vero inventus est circa ann. 1734. Isaacus Beausobrius, qui plura et solide obiecit in *Pseudo-Gnosticisum Abraxeum*, et qui alia plura et graviora adiecit ann. 1750. Ioannes Baptista Passerius, et qui omnia fere ab his doctis viris prolata probavit et recepit Laurentius Moshemius, vir in his studiis exercitissimus, et multae auctoritatis. Nec leve est Comitum Caylus vulgatam opinionem, quam olim sequutus fuerat, deinceps 1762. solemmniter retractasse, et abiecit, et hoc nobilissimum exemplum nuperrime 1824. secutum fuisse Rolle auctorem *des Recherches sur le Culte de Bacchus*.

Quamobrem, ut dicebam, nulla mihi esse poterant *Data*, et *Probata*, super quae *Interpretationes* meas superstruerem et imponerem.

II. At quum totam hanc *Hierographiam Barbarophonam* negligere et praeterire me non posse sentirem, ut iam non semel monui, et contra arbitrarer, quod attenta et proluxa consideratione *Typorum*, *Symbolorum*, *Verborum*, et *Lemmatum* harum *Gemmarum*, et magis etiam comparatione et collatione diligenti horum *Hierogrammatum* cum *Hierogrammatibus* ceterarum sive Gentium, sive Sectarum, possem aliqua mihi *Elementa* demonstrare, et quasi *Data* et *Criteria* parare: constitui hunc laborem quamvis asperum et molestum adsumere, et has propterea *Quaestiones* mihi solvendas proposui.

1. Habendane sunt *Schemata*, et *Lemmata Gemmarum Barbarophonarum* ut lusus inanes Artificum, ut ludibria Iatromagorum, ut fictiones Circulatorum et Impostorum omni aequa et congrua sententia carentes, quam opinionem frequenter et pertinaciter habuit et praedicavit Ioh. Baptista Passerius in *Gemmis Astriferis*? An contra tenendum est harum *Gemmarum Schemata*, et *Inscriptiones* certo consilio, certo studio, immo simili consilio, et simili industria fuisse conditas, ac condita fuisse putantur *Hierogrammata Isiaca*, *Mithriaca*, *Cybelica*, et cetera omnia huiusmodi?

2. Si *Gemmae Barbarophonae* certo studio, certaue industria sunt exculptae, spectantne omnes ad unum et idem *Pantheum*, ad unum et idem *Systema Theologicum*, ad unam et eandem sive *Sectam*, sive *Gentem*; vel potius diversis *Pantheis*, *Sectis*, vel *Gentibus* sunt tribuendae?

3. Si omnes *Gemmae Barbarophonae* minime

spectant ad eandem sive *Sectam* sive *Gentem*, quae illae sunt, quae dici possint et debeant *Abraxae*, et quibus *Criteriis* et argumentis a ceteris discernuntur?

4. Si *Gemmae Abraxae* certo consilio et certâ curâ sunt conditae, quodnam *Systema Theologicum* in eis exhibetur, qui *Typi Theologici* earum *Schematibus* exprimuntur?

5. Qua Aetate, quo Saeculo condi primum et celebrari coeptae sunt huiusmodi *Gemmae*, et quamdiu durasse et viguisse merito tenere possumus?

6. Qua Regione, qua Urbe sive omnes, sive plerasque *Gemmas Abraxaeas* conditas atque exsculptas fuisse tenendum est?

7. Possuntne *Gemmae Abraxae* tribui *Basilidianis*, *Valentinianis*, *Ophitis*, vel aliis etiam *Gnosticis* Haereticis Christianis, qui viguerunt potissimum secundo et tertio saeculo Christiano?

8. Et si huiusmodi *Haereticis Gemmae Abraxae* tribui minime possunt, possuntne saltem adscribi *Hierophantis* Aegyptiorum, vel *Nechepsicis* Alexandrinis, sive Sectatoribus *Iatromagiae* et *Astrologiae Pseudo-Nechepsi*, et *Petosiridis* Aegyptiorum: vel *Isiacis*, *Hellenistis*, et *Iudaeis Ethnophilis*, qui magno numero, et per plura saecula in Alexandria Aegyptia sedem habuerunt?

9. An potius tribuendae tandem sunt huiusmodi *Gemmae Abraxae Samaritanis Alexandrinis*?

10. Quibus *Samaritanis*, si revera *Hierogrammata Abraxea* sunt tribuenda, possuntne *Voces* adscriptae, sive paucae, sive multae, sive omnes haberi *Copticae*, quemadmodum tenuerunt Salmasius, Kircherus, Montfauconus, Beausobrius, Iablonskius, Bellerimannus, alique plures, vel potius *Graecae*, sed barbare corruptae

et foede depravatae ab imperitis et ignaris, quod tenere et defendere visus est Ioh. Baptista Passerius in *Gemmis Astriferis*, et cuius exemplum plures alii sunt deinceps imitati: Vel potius *Lemmata Abraxea Barbarophona* habenda sunt *Semitica*, *Vocibus* per *Alphabetum Graecorum*, perque alias Crypticas rationes deformatis?

III. Has autem *Quaestiones* quum diu multumque mecum versassem, et expendissem hoc pacto, pro ingenii mei modulo, solvere et explicare conatus sum. Scilicet putavi:

1. *Schemata*, figuras, *Typos*, quin *Voces* et *Lemmata Gemmarum Barbarophonarum* nullo pacto posse haberi lusus inanes Artificum, imposturas Iatromagorum, vacuasque fictiones Circulatorum; sed habenda omnino esse *Hierogrammata* simili studio, simili consilio condita, ac quaecumque alia cuiuscumque nobilis Gentis, vel Sectae. 1. Primo quia plerique Veterum non religiosi tantum erga Deos suos extiterunt, sed miserrime superstitiosi: Adeo ut plurimos Artifices consensisse, ut receptis *Diis* suis, per figuras et formas absurdas, et portentosas voces inepte illuderent impossibile fuerit. 2. Secundo, quia huiusmodi *Gemmae Barbarophonae* sunt ingenti numero, et quae nec levi labore condi et excudi ab Artificibus, nec levi pretio potuerint ab emtoribus comparari. Atqui magno labore et studio a pluribus et pertinacissime fraudes et imposturas nullius sententiae et significationis componi, et a plurimis magno pretio et incommodo comparari possibile non est. 3. Tertio, quia fraudes et imposturae, cuiuscumque generis et naturae sint, ex legibus Cosmologicis, ex ordine Mundi necessario nec late obtinere, nec diu vigere possunt. Atqui *Gemmas Barbarophonas* per plu-

res Gentes, et per plura saecula viguisse certum est. (V. *Disq.* Pag. 313. 314.) 4. Quarto, quia *Typi* et *Schemata* harum *Gemmarum* maxima ex parte similia sunt *Typis* et *Schematibus Panthei Aegyptii, Syri, Phoenicii, Persici* etc. (V. *Disq.* Pag. 303. 310.) et propterea si nemo sanus negaverit *Typos*, *Schemata*, et *Lemmata* horum *Pantheorum* rationibus, et *elementis* suis *Theologicis* inniti et constitui, omnis homo sanae mentis aequae affirmabit, et tenebit *Typos*, *Schemata*, et *Lemmata Panthei Abraxei* rationibus, traditionibus, et elementis suis *Theologicis* pariter inniti et superstrui.

2. Quum porro diligenter considerassem *Ectypa Gemmarum Barbarophonarum*, quae habent Pignorius, Chiffletius, Gorlaeus, Kircherus, Ebermaierus, Montfauconus, Matterus, etc. facile perspexi eas omnes haudquaquam uni et eidem sive Genti, sive Sectae posse tribui, et multo minus posse omnes appellari *Abraxeas*. Sed omnino *Gemmas* huiusmodi esse in *Abraxeas*, et in non *Abraxeas* discernendas.

3. Quamobrem conatus sum aliquot *Canones* et *Criteria* mihi constituere, quibus *Gemmas Abraxeas* a non *Abraxeis* valerem discernere. Vid. *Disq.* Pag. 273. ad 276. Et quum per ea invenissem insigniorem et potiore partem harum *Gemmarum Barbarophonarum* esse factam ex *Abraxeis*, de his potissimum, et fere unice agendum mihi et tractandum esse sum arbitratus.

4. Distinctis et definitis Characteribus, quibus *Gemmae Abraxae* a reliquis discernuntur; illisque ad certam Sectam vel Gentem adsignatis; Vid. *Disq.* Pag. 301. ad 312. vidi etiam *Pantheum*, quod in eis continetur, appellandum esse *Asterotheisticum*, et *Angelolatricum* Pag. 286.

ad 293. Et Typos Classicos *Panthei Abraxei* habendos esse *Solem* Hemerodromum, *Solem* potissimum Menstruum, *Solem* Annuum, *Lunam*, *Planetas*, *Aeonem*, *Demiurgum*, etc. Pag. 277. 280. 287. 290. etc.

5. Quoad *Aetatem* vero *Abraxeogrammatum*, a fine primi Saeculi Christiani ad finem sexti eam esse collocandam certo teneri posse sum ratus. V. *Disq.* Pag. 311. 312.

6. Quoad *Patriam* autem, eam unam *Alexandriam Aegyptiam* esse habendam pluribus argumentis suadere sum conatus. V. *Disq.* Pag. 366. 368.

7. Quum porro diu multumque quaesissem an *Haeretici Gnostici* haberi possint sive omnium, sive multarum *Gemmarum Abraxearum* auctores et conditores, ingenti numero et pondere argumentorum fateri coactus sum nec fuisse umquam, nec esse potuisse. Vid. *Disq.* Pag. 329. ad 365. Adeo ut, qui *Abraxam Basilidis*, in *Sole*, et *Stellis* collocat, qui *Aeones*, vel *Archontes Gnosticos* in *Milite Gallicipite*, in *Anubide*, et *Harpocrate Abraxeo*, qui Animas Gnosticorum per Coeli Regionem errantes in *Hierogrammatibus Abraxeis* agnoscere vult, is dicendus est funditus ignorare ipsa Elementa prima *Systematis Gnostici*, et *Abraxei*. Nec dubitare fas est, quin si Viri illi praestantissimi Scaliger, Salmasius, Chiffletius, Kircherus, Jablonskius, Montfauconius, Paciaudius etc. utrumque *Systema Theologicum* vel leviter tum expendissent, statim et manifesto intrinsecam repugnantiam agnovissent. Et si unus ex eis inventus esset, qui de origine Vocis *Abraxas* diligentius cogitasset, et de usu, auctoribus, et vetustate *Lemmatum Barbarophonorum*, et *Vocum portentosarum* in Amuletis et Periaptis quae-

sisset apud *Aegyptios*, *Iudaeos*, *Arabes*, *Pa-laestinos*, *Graecos*, *Latinos*, etc. Si quis de *Grammatibus Ephesiis* Veterum auctoritates collegisset, numquam dubio procul tot tantique Viri *Gnosticos* haereticos in explicandis *Gemmis Abraxeis* adhibuissent.

8. Neque praeterea *Hierophantis* Aegyptiorum, neque *Iatromagis Nechepsicis*, neque *Isiacis*, *Hellenistis*, vel *Iudaeis Alexandrinis* posse huiusmodi *Gemmas Abraxeas* adtribui aequè evidenter me perspexisse sum ratus. (V. Pag. 368. ad 371.) Sed contra dubitare non potui, quin ex *Gemmis non Abraxeis* plures essent, quae his ipsis sive *Sectis*, sive *Gentibus* essent tribuendae. Scilicet arbitratus sum : 1. Omnes *Gemmas*, quibus insculptus est *Serpens Leonto-Cynocephalus radiatus*, qui plerumque inscribitur *Chnoubis*, vel *Chnoumis*, et probabiliter etiam illas, quae habent *Herculem Leoncidam*, adscribendas esse *Iatromagis Nechepsicis*. V. *Disq.* Pag. 284. 286. 364. 365. et *Lemm.* Pag. 263. 270. 2. *Gemmas* vero, quibus essent insculpta simulacra *Isidis*, *Serapidis*, et *Anubidis* manifesta, certa, perspicua, tribuendas esse *Isiacis* proprie sic appellatis. 3. Illas quibus essent *Schemata* et *Symbola Planetarum* Gentilia, sed *Nomina Iudaica*: ut illa, cui est *Hieroschema Lunae*, cum nomine *Gabrielis*, *Mercurii* cum nomine *Michaelis*; *Veneris* cum nomine *Anaelis*; *Iovis* cum nomine *Satquielis*; quod est ipsum צדיק TZDIQ, SATQ: tribuendas esse *Iudaeis Ethnophilis*. 4. Et illas tandem, quibus esset insculptus *Mercurius Hellenicus Hellenistis Alexandrinis*.

9. Hinc rationibus omnibus collectis et pro ingenii mei captu excussis, comperi *Gemmas*

Abraxeas unis *Samaritanis Alexandrinis* esse adscribendas et adsignandas. V. *Disq.* Pag. 368. 389.

10. Et tandem quum diligenter de *Lingua Lemmatum Abraxeorum* quaesissem, inveni nec haberi posse *Copticam*, sive illam ab *Ecclesia Coptitarum* adhibitam, scriptam potissimum Saeculo IV. et V. Christiano, nec *Graecam* barbare corruptam, sive in ore vulgi et plebeculae, sive ab imperitissimis et ignarissimis *Gemmarum* conditoribus. Sed contra habendam esse sensi *Semiticam* usu *Alphabeti Graeci*, et aliquot aliarum rationum factam *Barbarophonam*, et *Crypticam*. V. *Disq.* Pag. 389. ad 398.

IV. His autem excussis, et constitutis, ratus sum me tandem habere aequa et rationalia *Fundamenta Hermeneuticae Abraxae*, et posse utcumque aliqua *Hieroschemata*, et *Lemmata* huiuscemodi *Gemmarum* explorare et tentare. Hinc revera praecipua ex his selegi, alia nonnulla ex *Gemmis non Abraxeis* adieci, omniaque per *Methodum Temuricam* et *Lexeoschematicam* tractata in quartâ et postremâ Parte *Tentaminis* nostri disposui: Sperans fore, ut inveniantur aliquis, qui tum de *Lemmatibus* et *Inscriptionibus* Veterum *Barbarophonis* et *Crypticis*, additis illis etiam, quae *Abraxeis* satis similia ex *Vasis Mithographtis* nuperrime a Principe Canini editis colliguntur, et per quae morem hunc adhibendi *Lemmata* huiusmodi iam a quarto quintoque Saeculo Prochristiano usurpatum certo novimus; tum de ipsis *Hieroschematibus Gemmarum* non tenuiter et leviter, ut nos fecimus, sed plene, docte, et solerter velit tandem agere et disserere.

PARS PRIMA

PROBLEMATATA HIEROGRAPHICA.

SECTIO I.

PROBLEMATATA SELECTA

EX HIEROGRAPHIA HEBRAEORUM.

1. MANE , TEQUEL , PHARES (1).

In unis Vocibus מנא MNA , תקל TQL , פרס PRS totam Danielis Interpretationem per Temuram invenire.

1. אמן AMN *verax*, veridicus, ipsa *Veritas*, Deus veracissimus.

2. אנם ANM , qui creavit et condidit omnia, *Conditor* rerum *Deus*.

3. מנא MNA *numeravit*, destinavit, attribuit, Tibi, Balthassar, et Patri tuo. Vid. Daniel. Cap. V. v. 18. 19. 20.

4. מנא MNA *ditionem*, *Regnum*, imperium.

5. נמא NMA *auxit*, amplificavit, complevit illud.

(1) Vid. Daniel. Cap. V. v. 26. etc. Pfeiffer. in *Dub. vix.* pag. 425. Tit. Ciccon. *de vi trium verborum.* et ceteros Interpretes.

PHRE est crescere, augeri, fructificare, fructus ferre. Ergo *Vacca* פרה PHRE est idoneum Lexeoschema fertilitatis, et ubertatis פרה PHRE, פרי PHRI, *Terrae*, ut iam adnotavimus in *Hieroglyph. Scriptis* Sect. III. num. 7. pag. 55. Ex quo factum revera est ut *Vaccam* quasi Symbolum praestantissimae fertilitatis Aegyptii in *Iside*, Phoenices in *Astarte*, Scandinavi in *Oedumla*, Indi Brachmanes in *Camadenu* constituissent.

2. *Pinguis, opimus* est בריה BRIE. Atqui רבע RBO temura homiophona est germinare, fructificare, quod *Terrae* proprium; et ipsum בריה BRIE, ברה BRE est *cibus* esca, et בר BR est *frumentum* ipsum.

3 *Septem* est שבע SCBO, et ipsum שבע SCBO est *saturitas*, *satietas*, *copia*, *abundantia*. Igitur *Septem* שבע SCBO, *Vaccae* פרה PHRE, *pingues* בריה BRIE significant aperte et evidenter שבע SCBO *Saturitatem*, *satietatem*, פרי PHRI *fructuum Terrae*, et בריה BRIE *omnis* *escae*, et singillatim בר BR *frumenti*: Et propterea *septem annos summae fertilitatis*.

V. MURUS PERPENDICULI (1).

Quid Perpendicularum, quid Murus Perpendiculari apud Prophetam Amos cum calamitatibus et excidio Israelis?

1. *Perpendicularum* dicitur אנך ANK, et homiophonon אנה ANC est *gemitus*, *suspirium*, *moeror*, et aliud homiophonon אנך ANQ est *clamor gementium*, est *angor dolentium*.

2. *Murus* dicitur חמה CME, quod ipsum est

(1) Amos Cap. VII. v. 8.

aruit, exaruit, arsit. *Murus* est חמור CMUT, et חמט CMTB est depressus, prostratus.

Murus est קיר QIR, et קרע QRO est disruptus, evulsus, extirpatus.

Murus igitur *Perpendiculari* sive חמה CME, אנך ANK est egregium Lexeoschema moeroris magni, et excidii funesti.

VI. CALATHUS AESTIVORUM (1).

Quid Calathus aestivorum apud eundem Prophetam cum captivitate et excidio?

1. *Calathus*, corbis est כלוב KLUB: et idem כלוב KLUB est Carcer, Cavea plerumque angusta et foetida, qua animalia bruta coërcentur et detinentur, et quae propterea est egregium Symbolum Captivitatis miserrimae.

2. *Aestas*, *aestivus* est קיץ QITZ, at idem קיץ QITZ est vexare, divexare, קצץ QTZTZ est caedere, absumere, perdere, et קץ QTZ est finis, absumtio.

Calathus igitur sive כלוב KLUB, *aestivorum* קיץ QITZ argute significatur Captivitas כלוב KLUB, et excidium קץ QTZ.

VII. VIRGA AMYGDALINA (2).

Quomodo apud Prophetam Hieremiam vigilantia Dei Domini significatur Virgá Amygdaliná?

1. *Virga*, baculus dicitur מקל MQL, temura homiophona מלך MLK est Rex, Rector.

2. *Amygdalus* dicitur שקד SCQD, et vigilare, advigilare, attendere est ipsum שקד SCQD.

(1) Amos Cap. VIII. v. 2.

(2) Hierem. Cap. 1. v. 11.

Eius autem vocis Temura est קדש QDSC Sanctus , purus , perfectus.

In *Virga* igitur *Amygdalina* legitur מלך MLK Rex , קדש QDSC Sanctus , שקד SCQD invigilat : Quae respondent *Verbis* ipsius Dei Domini v. 12. *Vigilabo* ego.

VIII. OLLA BULLIENS (1).

Quid Olla bulliens a facie Aquilonis, quam idem Propheta Hieremias videt cum ingenti malo , quod veniet ab eodem Aquilone ?

1. *Olla* dicitur סיר SIR , et tempestas , procella symbolun Ideographicum et idoneum ingentis mali dicitur סער SOR , שער SCOR , et idem שער SCOR est horrenda , terribilis.

2. *Bulliens* est נפח NPHC , quod נפח NPHC est etiam flans , spirans , ingruens , vox tempestati aquilonari aptissima.

3. *A facie* est מ-פני M-PHNI : et פנה PHNE est etiam vastare , desolare , perdere.

Olla igitur סיר SIR , *bulliente* נפח NPHC , *a facie* מ-פני M-PHNI *Aquilonis* צפון TZPHUN , significatur tempestas סער SOR , horrenda שער SCOR , ingruens נפח NPHC , ab Aquilone מ-צפון M-TZPHUN , qua omnia פנה PHNE desolabuntur.

(1) Hierem. Cap. 1. v. 13.

IX. FICUS BONAE, ET MALAE (1).⁷

Quomodo Calathus Ficum bonarum apud eundem Prophetam Hieremiam significat afflictionem utilem et brevem, Calathus contra Ficum malarum afflictionem pessimam et duraturam?

1. *Ficus* dicitur תַּנֵּה TANE, et תְּנֵה TNE, תֵּן TIN, תֵּן TNN sunt queri, lamentari, aversio, tyrannis, vastatio. Et certum insuper est in *Mysteriis Bacchi*, et *Osiridis* sive folia sive ramos *Ficus* fuisse Symbola passionis et afflictionis gravissimae.

2. *Ficus bona* תַּנֵּה TANE, טוֹב THUB utilis, commoda, quae fert bona et commoda, et voluptatem generat: Et quoniam mala diuturna et longi temporis numquam possunt appellari *bona*: Ideo תַּנֵּה TANE, טוֹב THVB *Ficus bona* indicabit afflictionem quidem, sed brevem, et in bonum et commodum cedentem.

3. Praeterea *Calathus* dicitur דֹּדֵד DVD, nempe charus, dilectus, amatus. *Calathus* ergo *bonarum Ficum* indicabit afflictionem utilem, quae charis et amatis datur in bonum.

4. Contra vero *Ficus mala* תַּנֵּה TANE, רָעָה ROE esse nequit nisi afflictio pessima, nisi vexatio teterrima, et quia *Calathus* est etiam כְּלֵה KLE, כְּלִי KLI, nempe finis, consummatio, perditio, vel כְּלוּב KLUB carcer, cavea foetida, ut diximus paullo supra: Ideo *Calathus Ficum malarum* significabit afflictionem, exitium pessimum, et diutissime duraturum.

(1) Hierem. Cap. XXIV. v. 1.

X. CHERUB CURRUS DEI (1).

Currus Dei Omnipotentis, de quo saepius est sermo in Sacris Libris (2), potuitne aliquando iure appellari Cherub?

Ita quidem : Nam

1. רִכְבּ RKB Temura כְּרוּב KRUB est *Currus*, sedes, qua homines vehuntur, et ducuntur.

2. רִבְךְ RBK est *sonitus*, strepitus, magnus, terribilis.

3. כְּבֹר KBR est *magnus*, potens, validissimus.

4. כְּבוֹר KBUR est *gloria*, maiestas, decor, dignitas.

5. בְּרִיךְ BRK est *benedictus*, adorandus, venerandus.

5. בְּכוֹר BKUR est *primogenitus*, qui omnium primus in lucem editur et apparet.

Cherub igitur sive כְּרוּב KRUB est 1. *Currus*, 2. *perstrepens*, 3. *Potentissimi*, 4. *Gloriosissimi*, 5. *Benedicti*, 6. *Primogeniti Dei*.

XI. CHERUBIM CURRUS, ET ARCÆ DEI (3).

Data Voce כְּרוּב KRUB formam et figuram Cherubim Currus et Arcæ Dei per Lexicotropos divinare.

1. בְּחֹר BCUR temura homiophona כְּרוּב KRUB

(1) V. Psalm. XVIII. v. 10. יְהוָה IEVE יִרְכֶּב IRKB עַל OL כְּרוּב KRUB *Deus equitavit super Cherub*. Ezechiel. Cap. IX. v. 3. X. v. 4.

(2) Vide Psalm. LXVIII. v. 18. LXXIX. v. 2. XCIX. v. 1. Ezechiel. Cap. I. v. 25. etc. Ecclesiast. Cap. XLIX. v. 10.

(3) Vid. Gregor. Michael. ad Gaffarell. pag. 83. ad Pfeifferi *Dub. vex*. pag. 17. et 126. Spencerum *de Legib. Hebræor.* Tom. 11. pag. 823. 860. Witsii *Aegypt.* pag.

est *Iuvenis*, Adoleſcens pulcher, decorus. צפיר TZPHIR alia temura homiophona eſt etiam *Iuvenis*, adoleſcens: רביא RBIA tertia temura homiophona eſt *Adoleſcens*, puer. Tum חבר CBR ſodalis, ſocius, collega, גבר GBR potens, robuſtus, heros, כביר KBIR magnus, grandis dicuntur potiſſimum de Hominibus. *Cherubim* ergo ſive חבר CBR ſocii collegae, בחר BCR *ſelecti pulchri*, erunt ſpecie et forma צפיר TZPHIR. *adoleſcentium*, רביא RBIA *puerorum*, גבר GBR *Heroum*, ſcilicet *Humana forma*.

2. At כרב KRB eſt *arare*, *Terram* proſcindere, quod *Boum* proprium, et בקר BQR temura homiophona eſt *Bos*, et אביר ABIR eſt etiam *Bos*: et כ-אביר K-ABIR quaſi *Bos* eſt temura homiophona כרוב KRUB. Ergo etiam forma *Bovis* erit *Cherubo*.

3. Praeterea *Leo* dicitur כפיר KPHIR, et dici poſteſt כביר KBIR, et אביר ABIR ob ingentes vires; Atqui hae voces ſunt temurae homiophonae vocis כרוב KRUB. Ergo etiam *Leonis* forma erit *Cherubo*.

4. Tandem *Ala* dicitur אבר ABR, כ-אבר K-ABR quaſi ala, et *Avis* dicitur צפיר TZPHIR, quae temurae homiophonae vocis כרוב KRUB. Ergo forma *Cherubi* erit etiam *Volucris*. Et proſpecto haec forma mixta ex *Homine*, *Bove*, *Leone*, et *Ave* aperte colligitur ex locis Biblicis accurate et diligenter expenſis. Ipſamque hanc formam *Cherubis* Arcae Dei praeſtantiores Interpretes et Doctores tribuerunt. Quumque Eccle-

12. 130. Dorjen in *Thesauſro Ugulin*. Tom. VIII. pag.
 52. Dav. Michael. in *Act. Acad. Gotting*. Tom. 1. pag.
 171. etc.

sia Catholica , ut Symbola Sanctorum Evangelistarum , qui habendi sunt quasi veri Cherubim viventis Arcae Dei , nempe Servatoris nostri , et veri Angeli novi Testamenti , figuras et formas *Adolescentis* , *Bovis* , *Leonis* , et *Aquilae* probaverit , ingens plane pondus , et auctoritas huic opinioni accedit.

XII. CHERUBIM EDENIS (1).

Adestne alia ratio , qua Angeli a Domino Deo ante Paradisum Edenicum collocati appellantur Cherubim a Mose ?

Ita quidem. Nam propositum , et destinatio alios ex parte *Lexeotropos* expostulat.

1. כרוב BCR temura homiophona כרוב KRUB , ut diximus , est *Juvenis* , pulcher , decorus , electus.

2. כביר KBIR est *validus* , robustus , potens.

3. חבר CBR *socius* , sodalis , quia sunt plures , qui eidem officio sunt addicti : Adeoque *Cherubim* erunt *pulchri* , et *potentes Juvenes* , *Angeli* , qui

4. חרב CRB *Gladio* , ense

5. חרב CRB *aestuante* , *ignito* ,

6. ברק BRQ *coruscante* , *splendente* , *fulmineo*

7. ברח BRC *expellunt* , et *fugant*

8. כרב KRB *vexant* , *affligunt*

9. גבר GBR *audaces* , *contumeliosos* , qui *conantur praevalere* ,

10. כפר KPHR *rebelles* , *reprobos* , *infideles* , *inobedientes Deo opt. max.*

(1) Geneseos Cap. 111. v. 24.

XIII. VITULA RUFA (1).

In duabus Vocibus פרה PHRE Vitula , et אדמה ADME rufa , totum ritum Expiationis per Lexicotropos invenire.

1. ערפ ORPH temura homiophona פרה PHRE est *mactare* , iugulare , decervicare.

2. בער BOR alia temura homiophona est *ure-re* , comburere.

3. עפר OPHR , vel אפר APHR alia temura homiophona פרה PHRE est *cinis*, pulvis, qui ex combustione superest.

4. פאר PHAR est *ramus* , surculus , quo aqua est aspergenda:

5. רעפ ROPH est *stillare*, destillare, per asper-
sionem stillas rorare , demittere.

6. רפא RPHA est *mederi* , sanare , remedium malo adferre.

7. אדמה ADME *rufa* est homiophonon אדם ADM *Homini* , דמה DME *silenti* , mortuo ; et temura homiophona טמא THMA est *pollutus*, im-
mundus.

Si igitur *Homo* אדם ADM, *pollutus* , inquinatus טמא THMA , ob *attactum* hominis אדם ADM, *mortui* דמה, DME vel מות MUT , *aspergatur* רעפ ROPH , aqua imbuta *cinere* אפר APHR , *Vitulae* פרה PHRE, *rufae* אדמה , *mundabitur* רפא RPHA.

(1) Vid. Numerorum Cap. XIX. Epistol. ad Hebr. Cap. IX. v. 13. Maimonid. *de Vacca Rufa*. Spencerum *de Legisb. Hebr.* tom 11. pag. 482. 483. Deyling. *Observat.* Tom. III. Pag. 89. Caluict *Comment. ad Caput XIX. Numeror.* etc.

XIV. SERPENS AENEUS (1).

*Quae Cap. XXI. Numerorum de Serpente aeneo
narrantur in unis Vocibus נחש NCSC, שרף
SCRPH per Lexetropos invenire.*

Si iustâ irâ Dei omnipotentis

1. נחש NCSC *Serpens*, coluber, שרף SCRPH
ignitus, adurens

2. חשן CSCN *durus*, ferus

3. נשך NSCK *momordit*, appetiit morsu : Et

4. שחן SCCN *ulcere*, pustula pessima

5. שנק SCNQ *torquet* et excruciat aegros.

6. שרף SCRPH *Serpens*, coluber, נחש NCSC
aeneus,

7. שרף SCRPH *elevatus*, sublimatus in

8. פרש PHRSC *perticam*, in vexillum

9. רפס RPHS *infringit*, levat, emollit ma-
lum : Et aeger

10. שפר SCPHR *bene se habet*, aptus et ido-
neus fit ad munia sua ;

11. פשר PHSCR *pacificatione*, reconciliatione,
pace cum ipso Deo opt. Max. peracta et re-
stituta.

XV. SICLUS ISRAEL (2).

*Inter Symbola Sicli Iudaici, et verba udiecta
intimum nexum deprehendere.*

Symbola Sicli Iudaici sunt : 1. *Calix vacuus*,

(1) V. in Numerorum Cap. XXI. Calmeti, et alior.
Interpret. Comment. Tum Deyling. *Observat.* Tom. 11.
pag. 207. 208. Saubert. *Palaestr. Theolog.* pag. 329 330.
etc. etc.

(2) Vid. Kircheri *Oedip.* Tom. 11. P. 1 pag 91. 92 Morin.

et 2. *Flores Amygdali* : Verba autem adiecta sunt:

1. שֶׁל SCQL , 2. יִשְׂרָאֵל ISCRAL , et 3. יְרוּשָׁלַם IRUSCLM , 4. קְדֻשָּׁה QDSCE : Atqui

1. שֶׁל SCQE est *potare*, *bibere*, et לִשְׁקָה L-SCQE temura שֶׁל SCQL Sicli, est ad bibendum : Et *Calix* Latinorum, et *Cylis*, sive *Calix* Graecorum fieri a לִשְׁקָה L-SCQE est vehementer probabile. *Calix* ergo est idoneum Lexeoschema שֶׁל SCQL Sicli.

2. *Calix* porro Nummi est *Calix* intectus, apertus, adeoque profanus et impurus, ut constat ex Numeror. Cap. IV. v. 12. et XIX. v. 15.: et qui propterea haberi non potest pro *Vase Manna* sacro, et adeo oblecto et clauso, quod plerique perperam tenuerunt. At *Vas* apertum et non tectum est necessario *vacuum* et inane קַל QL, quia Vasa plena obteguntur. *Calix* ergo Nummi erit omnino Vas קַל QL, imo שֶׁל SC-QL addito Prothetico שֶׁ SC Chaldaico, Syro, et Rabbinico more: et adeo erit iterum opportunum Lexeoschema שֶׁל SCQL Sicli.

3. Porro *Calix Sicli* non est inclinatus, inversus, obliquus, sed plane rectus, יֶשֶׁר ISCR, et elevatus אֶל AL, scilicet habet Lexeoschema Nominis יִשְׂרָאֵל ISCRAL.

4. *Calix* insuper dicitur כְּלִי KLI, גֶּלֶה GLE, et גָּל GAL temura homiophona est *redemptio*, liberatio, quae ipsa vox in aliis Nummis Iudaeorum aperte occurrit.

Tum *Mensura* liquidorum Iudaica dicta לֵוָג LUG temura homiophona גָּל GAL est omnino par. *Calici* et *Vasculo* ad bibendum apto. *Calix* ergo sive גֶּלֶה GLE, rectus יֶשֶׁר ISCR et elevatus

de Ling. prim. Hadrian. Reland. et Perez-Bayer de Numm. Samaritanis.

אל AL penitiore potestate significabit גאל GAL
redemptionem Israelis ישראל ISGRAL.

5. *Flos Amygdali* est נצ NTZ, שקד SCQD.
 At נצ NTZ, נצה NTZE est Temura homiopho-
 na ציון TZIUN *Sionis*, et קדש QDSC *sanctus*
 est temura שקד SCQD *Amygdali*. *Flos ergo A-*
mydali נצ NTZ, שקד SCQD est Lexeoschema
legitimum Sionis Sanctae, sive ציון TZIVN,
 קדשה QDSCE, quae est saepe homiodynamica,
Hierusalem Sanctae, quae verba sunt ipsi *Siclo*
insculpta.

XVI. NUMMUS ANNI SECUNDI (1).

Dato Nummo Iudaico in cuius antica parte sit
Vas sive Urna ansata, et verba שתימ SCTIM
secundo, שנת SCNT anno: Et in postica Fo-
lium vitis, sive Pampinus, et verba חרות
CRUT Liberatio, ישראל ISCRAL Israelis in-
timum nexum inter Symbola et Verba consti-
tuere.

1. שתימ SCTIM est *Secundus*, et שתיה SCTIE
 est *bibere, potare, et שתייה SCTIE poculum,*
vas. Ergo *Vas* שתייה SCTIE erit aptum Lexeo-
 schema *Secundi* שתימ SCTIM. Tum שני SCNI,
 שנת SCNT *secundus* homiodynamicum Voci
 שתימ SCTIM est homiophonon Voci צנצנת
 TZNTZNT *Urnae, urnulae, vasi.*

2. *Annus* porro dicitur שנה SCNE, et שן שן
dens, ansula. *Ansula* ergo שן SCN erit Lexeo-
 schema *Anni* שנה SCNE, et duae *Ansulae* e-
 runt Symbola aptissima *Anni secundi*. Tum quia
 שנה SCNE *Annus* est homiophonon צנה TZNE

(1) Vid. Perez-Bayer de Num. Hebr. Samarit. pag.
 94 95.

etiam illa Urna צנצנת TZNTZNT indicabitur *Annus*. Et propterea *Urna ansata* significabit pluribus modis *Annus secundum*.

3. *Pampinus* dicitur URQ ורק, URQT ורקת, carptus, excisus CRT חרת, KRT כרת. Atqui CRUT חרות *liberatio, redemptio* est homiophona CRT חרת *excisi* decerpti; et temura homiophona ורקת URQT *Pampini*. Praeterea ורק URQ, ורקת URQT est temura homiophona קיר QIR, קרת QRT *Urbis, Civitatis*, quae hinc alia esse nequit a *Hierusalem*, ut *Urbs* Latinis *Roma*, et Ἀστυ Atticis *Athenae*. Ergo *Pampini* ורקת URQT *Folio*, חרת CRT recte significabitur *Civitatis Hierusalem et Israelis* חרות CRUT *liberatio et redemptio*.

Nummi *Anni tertii* sunt his similes, additur tantum *Vasculo* vel *Urnulae operculum* acutum(1), ut habeantur tres ansulae, sive שלש SCLSC dentes שן SCN, sive symbola *trium* שלש SCLSC, *Annorum* שנה SCNE.

XVII. NUMMUS ANNI QUARTI (2).

Inter Symbola Nummi anni quarti, et Voces adpositas perfectum nexum demonstrare.

Symbola Partis anticae Nummi sunt 1. *Duo fasces Plantarum* vel *Ramorum fructiferorum*, et 2. *Malum Citreum in medio eorum erectum*. In Parte postica *Palmae arbor media* 4. *inter duos Corbes fructibus rotundis plenos*.

Parti anticae inscriptum שנה SCNT *Anno* ארבע ARBO *quarto*, חצי CTZI *dimidium*. Posticae לגאלת LGALT *redemptionis* ציון TZIUN *Sionis*.

(1) Vid. Perez-Bayerum. *Oper. cit.* pag. 116. 117.

(2) V. Perez-Bayer. *Oper. cit.* pag. 122. 123. etc.

Atqui *duo* שני SCNI , quot sunt *Fasces* , et *Corbes*, est homiophonum שנה SCNE anno. Ergo in *numero Fascium* et *Corbium* erit Lexeoschema *Anni*. Praeterea *Corbes* et *Fasces* Fructuum sunt munera *dona* נשא NSCA , quae donantur; feruntur נשא NSCA , in usum et commodum nostrum : Atqui temura homiophona נשא NSCA est שנה SCNE anni. Tandem *Fasces* et *Corbes* fructuum Ideographice *Annum* ipsum ut apud Virgilium Eclog. 1. v. 70. *Aristae* designant. 2. *Duo* porro *fasces* , et *duo corbes* sunt *quatuor* ארבע ARBO , adeoque indicabunt *Annum quartum*. Et quia רבע RBO homiophonon ארבע ARBO quarto est *germinare* , fructificare , ideo *quartus Annus* per ipsam *Germinationem* et *Fructus* significabitur.

3. *Malum citreum* , quod est in medio duorum *fascium* dicitur תרג TRG , et quia decerptum , erit חרת CRT , atqui חרות CRUT est *liberatio redemptio* , et vox est homiodynamica גלאת GALT redemptionis , quae legitur revera in Nummo, et חצי CTZI *medius* est etiam *realis*, genuinus , proprius.

4. *Duo* autem *Corbes* כלי KLI , גל GLE , *rotundi* עגל OGL , referti fructibus *rotundis* גלגל GLGL sunt opportuna Lexeoschemata גאלת GALT redemptionis , liberationis Israelis.

5. Tandem *Palma humilis* , quae conspicitur in aversa *Nummi* parte dici potest תמר TMR , צאן TZAN , et propria voce צנין TZNIN. Atqui תמד TMD homiophonon תמר TMR est *perpetuus* , perennis , et צאן TZAN , atque צנין TZNIN sunt homiophona ציון TZIUN *Sionis* , Ergo *Palma humilis* est egregium Lexeoschema *Sionis aeternae*. Et adeo intimus nexus intercedit inter *Symbola*, et *Lemmata* huius *Nummi*.

SECTIO II. PROBLEMATATA SELECTA

EX HIEROGRAPHIA SYRORUM.

I. BAAL בעל BOL (1).

*Infamiam cultus Bualis per Lexeotropos
Nominis sui firmare.*

1. בעל BOL est desiderare , amare , concupiscere , nequitias patrare.

2. בלע BLO comedere , vorare , ligurire.

3. לבע LBO , לב LB liba , placenta , cupidiae.

4. לעב LOB salax , lascivus , petulans.

5. עלב OLB scommata , dicteria , iocos iacere.

6. עבל OBL ambulare , incedere una simul , in pompa procedere.

Atqui hic omnino fuit processus Festorum *Baalis*.

II. ASCRE אשר (2).

*Obscoenitatem אשר ASCRE Syrorum ex ipso
Nomine manifeste deprehendere.*

1. אשר ASCRE *Lucus* , arbor ; ת-אשור T-ASCUR *Buxus* , vel *Myrthus Veneris* , et הדסה EDSE temura homiophona est iterum *Myrthus Veneris*.

(1) Vid. Selden. et Beyer. *de Diis Syriae* pag. 8. 9. 120. et 276. 277. Schedium *de Diis German.* pag. 90. 110. 112. etc. Kircher. *Oedip.* T. 1. pag. 262. 263. Godwin in *Mose* pag. 688. et Carpzov. in *Godwin* pag. 482. 508. Mayer in *Thesaur. Ugulin.* tom. XXII. p. 792. 793. etc. etc.

(2) V. Auctores citatos.

2. אֲשֶׁר ASCR homiophonon est voluptas , felicitas , beatitudo.

3. אֲרֶסֶת ARSE , עֲרֶסֶת , ORSE , עֵרֶם ORS temurae homiophonae sunt nova nupta , nuptiae , convivium , thalamus nuptialis.

4. שֶׁרָה SCRE tabernaculum , tentorium , epulum , comessatio.

5. שָׂרָר SCAR caro , ithyphallus.

III. SACAEUM FESTUM BABYLONIORUM(1).

Ex Nomine Sacaeorum, quod factum videtur ex Voce שֶׁךְ SCSC servata a Hieremia Cap. XXV. v. 25. et Cap. LI. v. 41. et a Voce שֶׁךְ SCCQ servata ab Amoso Cap. VII. v. 9. infamiam Festi deprehendere.

1. שֶׁךְ SCSC pars vocis שֶׁךְ SCSC est gaudium , voluptas : Et

2. שֶׁךְ SCQE homiophonon שֶׁךְ SCK , quae potest haberi ut altera pars Vocis , et iterum homiophonon שֶׁךְ SCCQ , est potare , compotare.

3. שֶׁךְ SCQQ est currere , discurrere , quod fit in Festis.

4. שֶׁךְ SCCQ ipsum est ridere , risum edere , iocari.

5. שֶׁךְ ISCQ est osculari , exosculari , quod etiam significat temura שֶׁךְ CSCQ.

6. שֶׁךְ EQTZ temura homiophona est obscoenitas , turpitudine.

(1) Vid: Selden. *de Diis Syr.* Pag. 226. 269; et Beyer Pag. 385. Voss. *de Idololatr.* lib. II. pag. 256. Histor. Univ. Anglor. Vol. I. Part. 15. pag. 6744. Ed. Nap. Georgi *Alphab. Tibet.* pag. 20; 21. 135; etc. etc.

IV. POMPA MOLOCHI (1).

Pompam Molochi descriptam a Propheta Amos
Cap. V. v. 26. in Nomine Chamos כמס
KMSC per Lexetropos explicare.

1. סוּךְ SUK Amosi nempe *Tabernaculum* et Tentorium. sive מִסְכָּה MSK homiodynamicum est מִשְׁכָּה MSCK temurae כמס KMSC, quod est *Pellis*, corium animalium, ex quo plerumque Tabernacula confecta sunt.

2. כִּיּוֹן KIUN Amosi, sive *Loculus*, Aedicula, quae vox fit a כוֹן KUN sede, basi fixa firma, et כְּנוֹעַ KNO curva, respondetque Temurae Itolorum *Nicchio*, latet in שְׂכֵם SCKM sedi paratae, loco vacuo, et שְׂכִין SCKIN sedi, habitaculo. כִּיּוֹן KIUN Amosi fuisse etiam *Nomen Idoli* non negamus: Immo auctoritate S. Stephani Actor. VII. v. 43. et LXX. Interpretum Parte IV. in *Lemm. Hierograph.* Sect. II. Cap. I. Art. 6. singillatim animadvertemus. Sed voci esse etiam hanc potestatem cum Cocceio, Maio, Gussetio, Turnovio, aliisque contendimus, et si in Amoso legimus: vos portastis כִּיּוֹן KIUN צִלְמִיכָם TZLMIKM ex ingenio Linguae, et parallelismo commatum aliquod corporeum, et simile Tabernaculo intelligendum omnino videtur.

3. צֶלֶם TZLM Amosi sive Imago, simulacrum respondet voci homiodynamicae מִשְׁחָה MSCC fingere, efformare; et שְׂכָה SCKE, מִשְׁכָּה MSCKE figurare, formare, et סִכָּה SKM figurae, simulacro.

(1) Vid. Selden. et Beyer *de Diis Syriae* Pag. 99. 100. 276. Kircher *Oedip.* tom. I. pag. 326. 327 Deyling. *Observat.* tom. II. pag. 444. Jablonski *de Remph* in *Thes. Ugulin.* tom. XXIII. Pag. 571. 572. etc.

4. כוכב KUKB Amosi , sive *astrum*, stella respondet voci שמח SCMC illuxit , resplenduit , ortus est , exhilaravit , quae plane *astro* congruunt.

5. Ipsa *pompa* et *gestatio* Idoli נשא NSCA , משא MSCA respondet temurae משך MSCK trahere , ducere ; et שכמ SCKM est humerus , dorsum , quo Statuae gestantur.

In Voce ergo כמט KMSC habemus 1. *Tabernaculum* סוך SUK , 2. *aediculam* כיון KIUN. *Simulacrum* צלם TZLM. 4. *Stellam* כוכב KUKB 5. *Pompam* נשא NSCA *Molochi* Ammonitici : Adeoque non modo iure possumus colligere , quod iam alii fecerunt (1), *Chamos* nempe Deum Moabitarum fuisse *Molochum* fratrum Ammonitarum ; Sed etiam *Moabitas* servasse *Vocem* classicam et fundamentalem Cultus , et Liturgiae tam celebris *Dei* , qui potest etiam latere in *Camese* sive *Cameseno* Latinorum , de quo esset diligenter quaerendum.

V. PAEDOTHYSIA MOLOCHI (2).

In voce MULCIBER , quam Latini servarunt originem et causas Paedothysiae Syrorum detegere.

1. *Mulciber* Romanis dictus est *Vulcanus* Deus *Ignis* , et *foci* , Deus combustionum. Quumque Arabibus כאנון KANUN sit *ignis* et *focus* do-

(1) Vid. Calmet *Comment. in Numeros* Tom. II. pag. 125. 127. etc.

(2) Vid. Selden. et Beyer *de Diis Syriae*. pag. 107. 108. etc. 257. 258. etc. Spencer. *de Legib. Hebr.* Tom. 1. pag. 360. 372. Saubert. *de Sacrif.* pag. 460. 470. Schwab *de Moloch* , et Remph. et Ziegler *de Paedothys.* in *Thesaur. Ugulin.* Tom. XXIII. pag. 889. 890. etc.

mesticus, et בל BL, בעל BOL sit *dominus*, herus dubitari vix potest, quin *Vulcanus* Latinorum sit בל-כאנון BL-KANUN, sive Deus et *Dominus focorum*. Atqui *Mulciber* est מלך MLK Rex, dominus בער BOR combustionis, *foci*, incendii. Tum Deus *Moloch*, est ipse Deus מלך MLK Rex dominus; Et *Moloch*, cui pueri incendebantur, est מלך MLK *Moloch*, בער BOR, Rex incendii et *combustionis*: Adeoque dubitari non licet, quin vox בער BOR fuisset vox religionis, et profundae potestatis. Atqui revera data voce בער BOR per *Lexiotropos* hanc sententiam colligimus. Si רעב ROB *fames*, vel alia quaecumque עבר OBR ira et indignatio Dei מלך MLK *Molochi*, עבר OBR *ingruat* et vexet, tu עבר OBR *transiice* transduc per בער BOR *ignem* incendium tua ערב ORB *pignora*, sive בר BR *filios*, vel totos בער BOR *igne* absume. Ita enim Terra רבע RBO *germinabit*, et *fructus* suos feret, et עבר OBR *adveniet*, appropinquabit עבר OBR *Annona*, ערב ORB *iucundissima*.

VI. TERAPHIM SYRORVM (1).

Data voce תרף TRPH formam *Teraphim* Syrorum definire.

1. תרף TRPH est *imago*, figura, simulacrum: et praeterea *Phallus*, turpitudine virilis.
2. פרת PHRT est *pellis villosa*, tunica pelli-
cea; est etiam *lacerare*, disrumpere, discerpere.

(1) Vid. *Kircher. Oedip. Tom. I. pag. 255. 256. Michael. ad Gaffarell. pag. 197. 198. Spencer. de Legib. Hebr. Tom. II. pag. 935. Carpzov. ad Godw. pag. 527. 539. Witsii Aegypt. pag. 29. 30. Pfeiffer. Oper. Philol. I. pag. 81. 553. Wichmannhausen in Thesauro Ugulin. Tom. XXIII. pag. 474. 475. Calmet in 1. Regum Cap. 14. v. 13. T. II. pag. 379.*

3. תפרי TPHR contra est *suere*, *adsuere*, *consuere*.

4. רפט RPHTH est *tremere*, *moveri*, *nutare*.

5. פתרי PHTR est *declarare*, *manifestare*, *exponere*.

6. תרף TRPH tertio est *bonis abundare*, *commodis affluere*. Quamobrem, si quis sumat

1. פרת PHRT *pelles villosas*, *tunicas pelliceas*,

et eas 2. פרת PHRT debita ratione *laceret*, et

dividat: et tum ita 3. תפרי TPHR *consuat*, *ad-*

suat, ut inde efficiat et efformet 4. תרף TRPH *si-*

mulacrum. iconem Hominis, et maxime cum

5. תרף TRPH *Phallo*, turpitudine: ita ut utrum-

que 6. רפט RPHTH *nutet*, *oscillet*, *motitari*

facile possit: Ex oscillationibus et *nutibus si-*

mulacri Phallophori 7. Divinatio פתרי PHTR *de-*

clarabitur, et omnia bona *advenient*, et conse-

quentur 8. תרף TRPH.

Atqui excussis diligenter locis Biblicis, et

sententiis praestantiorum Interpretum considera-

tis haec ipsa forma, haec natura *Theraphim*

colligitur, et suadetur: Et propterea dubitari

vix potest, quin ex genere *Teraphim* fuerint

illa *Simulacra Nevrospasta*, quae Herodotus lib.

II. Cap. 48. pag. 107. aperte describit quinto

saeculo Prochristiano, et quae S. Epiphanius quar-

to iam saeculo Christiano in fine magni Operis adv.

Haeres. libr. III. pag. 1092. 1093. innuit et cau-

te indicat.

SECTIO III.

PROBLEMATATA SELECTA

EX HIEROGRAPHIA GRAECORUM.

I. AMALTHEAE CORNU (1).

Quomodo omnis bonarum Rerum copia significari perspicue potuit dextro Cornu Caprae Amaltheae.

1. *Capella* dicitur $\gamma\gamma$ OZ, et $\gamma\gamma$ OZ est *robur*, potentia, firmitas. *Capella* dicitur etiam גדר GDE, גדיא GDIA. Atqui גר GD est *Fortuna*; Fors Rerum potentissima, Sors Mundi, et *Dea* omnium bonorum *Proma* et datrix a plurimīs Gentibus Asiaticis potissimum incredibili modo culta (2). *Capella* ergo sive גדר GDE, $\gamma\gamma$ OZ erit legitimum Lexeoschema *Fortunae* potentissimae et firmissimae, omnium bonorum ubertatis datricis.

2. *Capella* porro sive גדר GDE, $\gamma\gamma$ OZ *Iovis* Regis *Nutrix* אמונה AMUNE omni iure habebitur eunctorum animantium *Nutrix*, et

(1) Vid. Arati *Phoenom.* v. 163. Apollodor. *Biblioth.* lib. 1. pag. 7. ed Clavier. Callimachi *Hymn. in Iovem* v. 49. et ibi Spanheim pag. 46. 47. Ovidium *Fastor.* V. v. 103. ad 115. Lactant. *Div. Inst.* lib. I. Cap. 21. pag. 138. Menag. ad *Laert.* lib. IX. Segm. 46. p. 413. Rasche *Lexic. Numism.* in *Cornucop.* Museum Capitolin. Tom. IV. tab. 7. pag. 13. 14. etc. Gruter. *Corp. Inscript.* Tom. I. pag. 1075. Banduri *Num. Imper.* Tom. 1. pag. 257. etc.

(2) Vid. Selden., et Beyer de *Diis Syr.* Millii *Disert. de Gad et Meni.* Salmas. *de Annis Climat. Nat. Comitem Mytholog.* lib. IV. Cap. IX. Rasch. in *Lex. Numism.* voce *Fortuna* etc.

omnium bonorum *datrix*, tum ratione Mythicae suae dignitatis, tum ratione verborum. Nam מנה MNE homiophonon אמונה AMUNE est *tribuere*, dare, praebere, et temura homiophona נמה NME est *augere*, accrescere, multiplicare, et אמן AMN est *alere*, nutrire.

3. Praeterea *Cornu dextrum* est קרן QRN, ימין IMIN. At קרן QRN est etiam vis, potentia, robur, et illud diuturnum, aeviternum, perpetuum: מנה MNE porro homiophonon ימין IMIN, ut diximus, est dare, tribuere, נמה NME temura homiophona est augere, accrescere. Ergo *Cornu dextrum* est opportunum *Symbolum* abundantiae et *copiae maximae* et *diuturnae*.

4. Quod si, ut mihi videtur, *Cornu* etiam *Capellae* dici potuit יובל IUBL aliud argumentum boni ominis habebimus. Nam יבל IBL est *afferre*, proferre *fructus*, fruges, bona omnia.

5. Nomen porro *Amaltheas* fit a מלא MLA *Copia*, abundantia; אלם ALM *fasce*, colligatione, לעם LOM *eduliorum*, ciborum, escarum: et a טישה THISCE mixtura, mixtione, *satura*: שית SCIT posita, parata, constituta: Atqui in *Cornu-copiae* haec ipsa *Satura*, haec ipsa collectio et mixtio *fructuum* conspicitur.

Iure igitur *omnis bonarum Rerum Copia*, et quaevis *fructuum abundantia* significabitur a *dextro Cornu Caprae Amaltheae Nutricis summi Jovis*.

II. CAPRICORNUS ZODIACALIS (1).

Quot fieri potuit, ut ingens prosperitas, et summa felicitas a Capricorno Zodiacali Veteribus portenderetur?

1. *Capricornus* est גדי GDI, quia *Haedus*, *Hircus*, homiophonon גד GD, GAD sive *Fortunae* illi *omnipotenti*, quam totus Oriens ab aetate saltem *Isaiae Prophetae*, et Occidens a tempore *Caesarum* impense colebat, ut modo innuimus. *Piscis* autem adiectus, dicitur דג DG temura גד GD, et adeo vocem illam firmat et declarat: Tum ipsum דג DG est crescere, augeri, multiplicari: Adeo ut *Capricorno* significetur ingens et praestans *Fortuna* גד GD, quae perpetuo insuper *augeatur* et *crescat* דג DG.

III. CORNUA REGUM ARIETINA (2).

Quaeritur cur veteres Reges saepe Cornua Arietina sibi in Signis, et imaginibus imposuerint et gestaverint?

1. *Aries* dicitur איל AIL; fortis, potens, magnus איל AIL; ipse *Deus* dicitur איל AIL.

2. *Cornu* קרן QRN est *robur* vis, potestas, dignitas, imperium, saeculum, aevum, lux, splendor, irradiatio. Adeo ut *Cornu Arietis* sit legitimum Symbolum coruscationis et *Epiphaniae*, imperii, et potestatis aeternae magni Dei: Et Homo qui sit דו DU, אל-קרנין AL-QRNIN

(1) Vid. Caesium in *Coel. Astron.* pag. 88. 89. Patin, et P. tisc. in *Sveton. August. Cap.* 91. Haym *Tesori. Britann.* Tom. I. pag. 108. 109. Rasche. *Lex. Numism.* in *Capricornu.*

(2) Vid. Spanheim de *Pracst. Num.* Tom. I. pag. 387. 408. Begeri *Thes. Brandeb.* Tom. I. pag. 520. 521. Rasche *Lex. Num. in Cornu.* pag. 1003. etc.

possessor, dominus duorum Cornuum, duplici *Cornu* instructus, necessario sit Dominus duplicis imperii praesentis, et futuri, orientalis et occidentalis. Quamobrem dubitari non potest. quin Reges adsumentes Symbola *Cornuum Arietinorum* in simulacris suis professi sint: *se esse Epiphaniam, lucem, splendorem Dei*, Sibi-que traditum omne robur קרן QRN, per omnem aetatem קרן QRN, quasi vicariis magni et potentissimi Dei איל AIL.

3. Tercio *Arietis Cornu* est איל AIL, יובל IUBL, et יבל IBL est proferre, producere fruges, bona omnia. Et propterea *Cornu Arietis* est praestans Lexeoschema *fertilitatis uberri- mae*, et *copiae* bonorum felicissimae. Quin יובל IUBL est etiam *proclamatio*, clangor, sonus bonus, laetus ad liberationem a servitu- te, ad redemptionem a malis. Quamobrem *Capite* ריש RISC, *Regis* מלך MLK, *Cornibus* קרן QRN, *Arietinis*, איל AIL instructo; signifi- cabitur advenisse *Regem* מלך MLK, *Principem* שר SCR cum potestate et *robore* קרן QRN, *Dei* איל AIL; advenisse quasi *lucem* et coruscationem קרן QRN ipsius Dei איל AIL, adesse cum *novo* et alio קרן QRN aevo aetate, feliciore me- liore; attulisse liberationem a malis, Jubilaeum יובל IUBL, et omnem insuper rerum optima- rum *Copiam* יובל IUBL.

Sunt qui putant veteres *Reges Cornua Arieti- na* in Signis suis adsumsisse intuitu *Jovis Am- monis*. At plane perperam. Nam hi Reges nec Filios *Ammonis* se iactarunt, nec Deum hunc Libycum peculiari saltem cultu, peculiari veneratione sunt prosequuti. Tum si qui umquam Reges *Cornua* illa *Arietina* intuitu *Ammonis Li- byci* assumere potuissent viderentur, fuissent *Re-*

ges *Cyrenenses*, et *Alexandrini*. Atqui id tamen non factum. Longe ergo aliae esse debuerunt caussae, ob quas *Reges* Macedoniae, Thraciae, Minoris Asiae, et Syriae cornua illa adsumerent: et eae esse positae non potuerunt nisi in *Schematibus Polydynamicis* Vocum איל AIL, קרן QRN, et ירבל IVBL. A qua ipsa *Polydynami Hieroglyphica* necesse fuit fieri, ut *Cornua* habita semper fuerint tum apud *Veteres*, tum apud *Recentiores*, ut potentissimum *Amuletum*, et tutissimum *Apotropaeum*.

IV. CAPITA REGUM VITTATA (1).

Quaeritur cur veteres Reges tenui Fasciola, qua caput praecingebant summam suam potestatem clare significare potuissent.

1. *Fascia, Vitta* dicitur חתל CTL. *Mundus, aevum* חלד CLD temura homiophona חתל CTL. *Caput* est ריש RISC, *princeps* Rex est שר SCR: *Cingere* praecingere est כף KPH, *fascia Vitta* כפה KPHE, *curare* gubernare est כף KPH. *Caput* ergo. *cinctum Fasciâ*, sive ריש RISC, כף KPH. חתל CTL significabit *Regem*, principem שר SCR, *regentem* כף KPH, *Mundum* חלד CLD.

2. Praeterea *Fasciola* ex filis contexta est שבך SCBK, et שבה SCBC est *laudabilis*, laudandus, honorandus. *Fasciola* est פאר PHAR decus, gloria, ornamentum. *Fasciola* est חשק CSCQ, et eadem vox significat *amabilem*, desiderabilem, amore dignum. *Fasciola*, vitta est

(1) Vid. Haym *Tesor. Britann.* Tom. II. pag. 2. 6. 9. 13. etc. Spauheim *de Praest Num.* I. pag. 406. ad 431. Eckel *Doctr. Num. vet.* Tom. I. pag. 253. et 111. pag. 86. Rasche *Lex. Num. in Diadem.* pag. 206.

מצור MTZUR, quae vox significat etiam *custodem*, defensorem, tutorem.

Vitta ergo illa, qua *Caput Regum praecingebatur*, significabat *Regem Mundi laudabilem gloriosum, tutelam et praesidium Populorum*.

Huius autem *vittae* auctor primus habebatur *Bacchus* (1), tum quia *Rex Mundi*. tum quia *Vitta* שֶׁכֶר SCBK est temura בִּכְש BKSC *Bacchus*, sive *Bacchi*, ut animadvertemus etiam Part. II. Sect. 3. Cap. 4. ubi de *Baccho* agemus.

V. CAPUT SELEUCI NICATORIS (2).

Quaeritur quid faciant ad Seleucum Nicatorem in parte adversa Nummi eius Caput humanum pelle Leonina obtectum, Ad avis auri adposita; et Bos quasi procumbens, et cornupeta, qui in parte aversa Nummi conspiciuntur?

1. *Caput Leonis* est רִישׁ RISC, שֶׁחֶל SCCL; atqui רִישׁ RISC, vel שֶׁר SCR est *Princeps*, *Rex*, et שֶׁחֶל SCCL est temura שֶׁלֶח SCLC, sive ipsius *Seleuci*. *Pellis* porro sive *corium* dicitur גִּלְדִּי GLD, cuius homiophonon est חֶלְדִּי CLD *Mundus*, *aevum*, *Terra*. *Pelle* igitur *Capitis Leonis* significabitur שֶׁלֶח SCLC *Seleucus*, רִישׁ RISC, שֶׁר SCR *Caput Princeps* חֶלְדִּי CLD *Mundi*.

2. *Ala* porro dicitur אֶבֶר ABR, אֲבִיר ABIR est *potens*, *magnus*. *Ala* dicitur נִצְחָה NTZE, et נִצְחָה NTZC homiophonon receptum est *victoria*, *triumphus*. Atqui *Seleucus* primus est *Nicator*,

(1) V. Millin *Mon. Ined.* I. pag. 135. 136.

(2) V. Haym *Tesor. Britann.* Tom. I. pag. 20. *Vaillant Num. Reg. Syriae.* pag. 37. 38.

nempe נצח NTZCT, quae etiam sono similia,
quia נצח Graecorum est a NTZC Semi-
tarum. Ergo *Ala* erit legitimum Symbolum *Se-
leuci Nicatoris*. *Auris* insuper dicitur אֶזֶן AZN
temura homiophona נצח NTZC *victoriae*: adeo-
que *ala* נצח NTZE, super עַל OL, aure אֶזֶן AZN
indicabit נצח NTZC, עַל OL, נצח NTZC, sive
victoriam super victoriam, Regem semper vi-
ctorem et triumphatorem, omnino Νικητορα.

3. *Bos procumbens* est כשיל SCUR, שור
KSCIL; at שר SCR est *Princeps*, *Rex*, et
SELEUCUS est quasi שִׁלִּיך SCLIK temura homio-
phona כשיל KSCIL.

4. Tandem *Bos cornupeta* est תור TUR, נגח
NGC. Atqui נגח-תור NGC-TUR est homiopho-
non NICATORI.

Ergo in *Tauro procumbente* et *Cornupeta* sunt
alia etiam Lexeoschemata *Seleuci Nicatoris*.

VI. CAPUT ET LYRA ORPHEI (3).

*Unde oriri potuit Graecus Mythus de Capite
et Lyra Orphei, quae uná dicuntur proiecta
in Hebrum, uná semper decucurrisse, et uná in
Lesbo Insula fuisse sepulta?*

1. עֶרֶפ ORPH est *iuvenis*, *pulcher*, *comatus*,
doctus, *citharoedus*, *vates*, *sacerdos*, est Or-
pheus: Tum idem עֶרֶפ ORPH est *cervix*, *col-
lum*, *decervicare*, *cervicem abscindere*: Infe-
lici igitur עֶרֶפ ORPH *Orptheo* fuit *abscindenda*
עֶרֶפ ORPH, *cervix* עֶרֶפ ORPH.

(2) Vid. Virgil. *Georg.* IV. v. 524. 525. Ovidii
Metam. XI. v. 49. 50. etc. Hygin. *Astron.* in *Lyra*.
pag. 440. Senecae *Medeam.* v. 631. 632. Phanocl. *apud*
Stobaeum Serm. LXII. Philostrat. *Heroic.* Cap. IV. pag:
704. et Cap. X. pag. 713.

2. Praeterea עֶרֶפ ORPH, vel certe eius homiophonon אַרְבִּיעַ ARBIO est *Lyra*, *Chelys*, *Cithara*. Adeoque quis a *Cervice* עֶרֶפ ORPH, *Orphei* עֶרֶפ ORPH, separasset *Chelym* עֶרֶפ ORPH, vel אַרְבִּיעַ ARBIO?

4. *Lyra* ergo עֶרֶפ ORPH, et *cervix* עֶרֶפ ORPH coniuncta חֶבֶר CBR proicienda fuerunt in רֶחֱבִי EBR sive *Hebrum*, et una חֶבֶר CBR, transire עֶבֶר OBR, usque dum sepelirentur קֶבֶר QBR, coniuncta חֶבֶר CBR, sua stabili Sede ל-שִׁבָּה L-SCBE, sive in *Lesbo*.

VII. CAPUT GORGONIS (1).

Qua de caussa Graeci, et eorum imitatione Latini, Capiti Gorgonis vim formidandam, perditricem, lapidificam tribuerunt?

1. *Caput Puellae* est ראש RASC, בַּת BT: Atqui ראש RASC est etiam *venenum*, et בַּת BTE est *vastare*, *desolare*. *Facies Puellae* est פִּנָּה, בַּת BT. Et פִּנָּה est *respicere*, et *perdere*, *cernere*, et *destruere*, בַּת BTE, ut diximus, est *desolare*.

2. *Facies Mulieris clamantis*, quo habitu saepe *Gorgon* exhibetur, est פָּנֵי PHNI, אִשָּׁה ASCE, שׁוּעַ SCUO. At פִּנָּה est, ut animadvertimus, *videre*, *cernere*, et *insuper immutare*, *convertere*: שׁוּעַ SCUAO autem homiophonon שׁוּעַ SCUO, et temura homiophona אִשָּׁה ASCE, est *lapis*, *petra*. *Facies ergo* פִּנָּה PHNE, *Mulieris* אִשָּׁה ASCE, et potissimum *clamantis* שׁוּעַ SCUO,

(1) Vid. *Nat. Comit. Mythol.* lib. VII. Cap. 11. p. 739. *Staveren ad Hygin. Astron.* pag. 946. et 655. 657. *Spanheim ad Callim.* pag. 754. 755. etc. *Rasche Lex. Numism.* in *Gorgone. et Medusa.* *Chauss. Mus. Roman.* Tab. 57. pag. 39.

convertet פנה PHNE , respicientes פנה, in lapides שואע SCUAO.

3. *Capilli Puellae* sunt שער SCOR, בת BT. et capilli turbati. *hirti* sunt שער SCOR. שער SCOR. Atqui שער SCOR est etiam *timendus* , metuendus , horribilis. Ergo *Capilli* שער SCOR , *turbati* שער SCOR , prorsus *horrendam* שער SCOR , prorsus metuendam שער SCOR *desolationem* exitium בתה BTE significabunt.

4. *Ala prima Capitis* est נצה NTZE , ראש RASC : at נצה est etiam *iurgium* , contentio , pugna ; et ראש RASC est *venenosum* , amarum , triste. *Ala secunda* est iterum נצה NTZE homio-phonon נצח NTZC *sanguini* , *caedi* , *cladi*.

5. *Serpentes* נחש NCSC significant חשן CSCN *mala* , *fera* , *atrocia* , נשך NSCK *mordentia* , *lacerantia* , שנק SCNQ *torquentia* , *cruciantia*.

Iure igitur Veteres vim *perditricem* et *maleficam* *Capiti Gorgonis* tribuerunt.

VIII. GORGON MEDUSA (1),

Tam dirum Caput appellaturne recte Caput GORGONIS MEDUSAE?

Rectissime. Nam *Gorgo* fit 1. a גרג GRG *excitare* , *stimulare* ad malum: 2. ab ררג ERG *ne-care* , *occidere*. 3. a גער GOR vel *Gogor* profligare, *perdere*. 4. a גרע GRO *imminuere* *demi-nuere*. 5. a רגע RGO *ruere* *celerrime* , *irruere* *velocissime* , et tandem 6. a רעג ROG *tremore* , *pavore* , *convulsione*.

2. *Medusa* vero fit a מדה MDE *perdidit* , *no-cuit* , a דמי Sanguine, *caede* , *pernicie* , et a שאר SCAE *vastatione* et *desolatione*.

(1) Vid. Auctores citatos.

3. Haud porro praetereundum est מַדֵּה-שֵׂאִה MDE-SCAE sive *Medusa* esse temuram homiophonam אִשֶּׁה דְּמֵה DME - ASCE, sive imaginis et formae muliebris, quae est forma ipsius *Gorgonis*: ut pateat intimum nexum interesse non modo inter *Nomina*, et *Characteres* Ethicos *Gorgonis*, sed etiam inter *Nomen*, et *Formam*.

IX. LORICA PALLADIS (1).

Quaeritur qua ratione Veteres Loricae Caprinae, et fimbriatae Palladis vim plane terrificam et horrendam in Bello tribuerint?

1. עִיר OIR *Pellis* est etiam *vigilare*, excitari ad agendum: עַר OR homiophonon עִיר OIR, est *hostis*, adversarius, caedere, necare; עִירָעַר OROR destruere, perdere. *Caprina* est שְׂעִיר SCOR, שְׂעִירָעַר SCOIR. Atqui שְׂעִיר SCOR est *metuendus*, horrendus, terribilis. Et propterea *Pellis* עִיר OIR, *Caprina* שְׂעִירָעַר SCOIR significabunt *vigilantem* et sollertem עִיר OIR, timendum terribilem שְׂעִירָעַר SCOR, ad caedendos עִירָעַר OROR, *adversarios* et *hostes* עִיר OIR.

2. Praeterea *Capra* est עֵז OZ; *Capra*, *Haedus* est גִּדֵּה GDE vel גִּדֵּי GDI, homiophonon גִּד GD agmini, turmae, exercitui. *Haedus*, hinnulus *Caprae* est צִבִּי TZBI, *exercitus* militia est צִבָּא TZBA. Tandem *Hircus* est בְּרִיחַ BRIC, et ipsum בְּרִיחַ BRIC est *profugus*, fugitivus ab a-

(1) V. Homer. *Iliad. lib. V. v. 738. 340.* Virgil. *Aeneid. VIII. v. 437. 438.* et ibi Servium. Martial. *Epi-gr. VII. 1.* Delrio ad *Senec. Herc. fur. v. 900.* pag. 285. Nat. Comit. *Mythol. Lib. IV. cap. 5.* pag. 295. Meurs. *Lect. attic. VI. cap. 10.* pag. 1263. Visconti di *Giove Egioco.* Opusc. tom. 1. pag. 191. Mus. Pio Clem. t. 1. pag. 90. tav. VIII. Museo Borbon. tom. IV. tav. 7.

cie gladii, sive a ברק BRQ, חרב CRB. *Pellis* ergo *Caprina* pavores, et mala *Bellorum* immania egregie significabit.

3. *Fimbriae* sunt שפל SCPHL, deprimere humiliare hostem etiam שפל SCPHL. 2. *Fimbriae* sunt שרל SCUL, et שלל SCLL est *rapere*, diripere. 3. *Fimbriae* sunt תכלא TKLA, et תכלא T-KLE est *absumptio*, perditio. 4. *Fimbriae* sunt תרר THRPH, quod est etiam *rapere*, diripere, discerpere. 5. *Fimbriae* sunt חשיה CSCIE, nempe *pavor*, et metus: Quae omnia in bellis et praeliis sunt.

4. Si addimus in medio *Loricæ Caput Gorgonis*, de quo modo egimus Pag. 30. 31. exsurget *Emblema* profundissimæ potestatis, et quod omni iure *Bellorum Dominae* poterit tribui, et assignari.

X. AEGIS PALLADIS (1).

Appellaturne recte AEGIS AEGIDIS
Lorica huiusmodi?

1. *Haedus, Capra* est גדי GDI, vel הגדי EGDİ. *Capra* est etiam שר SCE, ex qua voce fuisse factum temurice Graecum αἴξ, sive *aics* pro שר SCE, dubitari non potest. Si duo nomina coniungimus, erit שר - הגדי EGDİ - SCE homiopho- non *Aegidis*. *Loricæ* ergo *caprinae pellis* egregie convenit nomen *Aegidis*.

2. Praeterea סגר SGR est quidquid munit,

(1) V. Pierres gravées d'Orleans Tom. 1. pag. 63. 64. 65. Chauss. Mus. Rom. Tom. 1. Tab. 57. Winkelmann Monum. Inedit. T. 11. pag. 9. 10. 19. Venuti Acc. Corton. Tom. VIII. pag. 1. 12. Millingen ancient uned. Monum. Ser. 11. Plate. 7. pag. 9. 10. 11. Museo Borbonico Volum. IV. Tav. 7-

tuetur, coërcet, adeoque *Lorica* dici potest סגר SGR, et Temurice et homio-phonice *Aegidis*. Et quum *Fimbriae* etiam dicantur סגר SGR, valde probabile est revera hoc *munimentum* pectoris *fimbriatum* etiam a סגר SGR appellatum fuisse *Aegidis*.

3. Tandem temura *Aegidis* est גאד SCDI, גאד GAE, nempe qui *exagitat*, insequitur, vexat גאד SCDD, superbos, rebelles, insolentes גאד GAE: Quae egregie conveniunt *Palladi Aegidiferae*, et *Giganticidae*.

XI. CHIMAERA SERIPHIORUM (2).

Quid sibi volunt in Nummo Seriphiorum Chimaera, et Avis pedibus alam suam premens?

1. *Seriphi* nomen scribi potest Semitice צריפ TZRIPH, vel צריב TZRIB, quia *Insula* est aestuosa, calida, et ad metallorum conflationem idonea.

2. Atqui 1. *Leo* est כפיר KPHIR. 2. *Hircus* צפיר TZPHIR. 3. *Serpens* שרף SCRPH. 4. *Corona* צפירה TZPHIRE: temurae omnes homio-phonae צריפ TZRIPH *Seriphi* insulae. Ergo *Chimaera*, et *Corona* in antica Nummi parte sunt Lexeoschemata ipsius *Seriphi*.

3. In postica autem parte Nummi 1. *Avis* צפיר TZPHIR, qui *unguibus* צפר TZPHR, insistit *Alae* אבר ABR et ציצ TZITZ, in medio, *Coronae* צפירה TZPHIRE iterum indicat nomen צריפ TZRIPH *Seriphiorum*, et dubio procul illam

(1) Vid. Rasche *Lex. Numism.* in voce *Seriph*.
 Montfauc. *Ant. Expl.* Tom. IV. tab. 114.
 Begeri *Thes. Brand.* 1. pag. 436.
 Spanheim *de Praest. Num.* 1. pag. 266. 267.

metallorum conflationem, quam aliquando ibi fuisse volunt. An autem his ipsis Symbolis *Seriphii* aliqua etiam sua insignia facta socialia indicaverint et significaverint quaerant alii.

XII. SPHYNGIS THEBANAE SYMBOLA (1).

Respondentne SPHYNGIS Thebanae Symbola Characteribus eius ethicis?

1. *Caput Puellae* est ראש RASC, עלמה OLME; At ראש RASC est temura homiophona סור SUR vel סרה SRE *arcaneus*, occultus, secretus, et עלמה OLME est *Scientia*, *Sapientia* rerum maxime *abditarum*, quia OLM est *abditus* et *occultus*: Ergo erit in *Sphyng*e summa et plenitudo *arcae* et *profundae Scientiae*.

2. *Pectus Puellae* est חדר CDE, עלמה OLME. At חד CD vel חוד CUD est *loqui aenigmatice*, *loqui per parabolas*, proponere *aenigmata*; et חוד CDO est *fallere*, decipere, et עלמה OLME, ut diximus, est *scientia arcana*, et secreta. *Pectus* ergo *Puellae* indicabit *Scientiam Aenigmatum*, *Parabolarum*, *loquutionum ambiguarum*, et decipientium.

3. *Corpus Canis*, vel *Leonis* et *Canis* unum mixtum est גשמ GSCM, שחל SCCL. At גשמ GSCM *corpus* est homiophonon קסם QSM *oraculo*, *augurio*, *divinationi*, et שכל SCKL homiophonon שחל SCCL *Canis* et *Leoni* est *prudentia* et *scientia*. Erit ideo in *Sphyng*e pro-

(1) Vid. Nat. Comit. *Mythol.* lib. IX. Cap. 18. p. 1006. Hofman. in *Lexic.* Spanheim de *Praest. Num.* 1. pag. 241. Staveren ad *Hygin Fab.* 67. pag. 136. 137. Rasche *Lexic. Numis.* in voce. Montfaucon *Ant. expl.* 11. 2. Tab. 129. 130. *Suppl. Tom.* 11. Tab. 48. etc.

funda *Scientia Oraculorum et Aenigmatum*.

4. *Alae volucris* sunt גף GPH , צפיר TZPHIR. At גף GFH est *claudere* , *occludere* , et פיה PHIC temura homiophona est *illaqueare* , *innectere laqueos* , et צפר TZPHR est *involvere* , *circumdare*. *Sphinx* ergo erit *Monstrum illaqueans* , et *involvens aenigmatibus* Homines.

5. *Cauda Serpentis* est רגן RGN, נחש NCSC. At רגן RGN est etiam *murmurare* , *mussitare* arcana , *secreta* , *mystica recitare* , et נחש NCSC est *oraculum divinatio*. *Sphinx* ergo erit *Typus divinationis* , *oraculi* , et *formularum Mysticarum* et *arcanarum*.

6. *Unguis Leonis* est מפר THPHR, שחל SCCL, Sed מפר THPHR est etiam *vincere* , *superare* , et שכל SCKL homiophonon שחל SCCL *Leoni* est *Scientia* , *sollertia*. *Sphinx* ergo significabit *vincere sapientia* , *superare sollertia*. Omnia ergo *Sphyngis* Symbola Characteribus eius Ethicis respondent , et eos perfecte exprimunt et exhibent. Adeoque iure Veteres praestans hoc Emblemata addidisse Galeae *Palladis* sapientis , et Tripodi *Apollinis* oracularis , et Symbolis *Homeridum* Chii fatendum est.

XIII. SPHYNGIS CADMEAE ETYMON (1).

Congruitne SPHYNGIS nomen characteribus et proprietatibus eius ?

1. *Sphinx* sive *Sphynchs* scribi potest שפיר SCPHE - NCSC. Atqui שפיר SCPHE est *labium* , *os* , *sermo* , *interpretatio* ; נחש NCSC est *oraculum* , *divinatio* , *aenigma*.

(1) Vid. Vossii Etymolog. in voce: Bocharti *Chanaan* Libr. 1. cap. 16. pag. 433. 434.

Sphynx ergo erit *interpres aenigmatum* et *oraculorum*, quod omnino est eius character essentialis.

2. Praeterea vocum שפּה-נחש SCPHE-NCSC, temura homiophona שוח-פיה-נש SCUC-PHIC-NSC est *sermo*, eloquium, *illaqueans*, involvens homines. Atqui id etiam *Sphingis* proprium.

3. Tandem שפּה-נחש SCPHE-NCSC temurice est פּשח PHSCC, נחש NESCC, vel אנש ANSC, scilicet *lacerans* et *discerpens homines*, qui tertius character proprius *Sphyngis* Cadmeae,

XIV. GRYPHES RYPHAEI (1).

Gryphis formam ex uno ipsius nomine clare arguere et definire.

1. גור GUR est speciatim *catulus Leonis*, et פּרס PHRS est *genus Aquilae* acre et ferox. Si duo nomina coniungimus erit nobis גור-פּרס GUR-PHRS, ex quibus contracta litera duplicata habebimus גור-פּס GUR-PHS, sive ipsum *Gryphus*, nempe *Leo-Aquila*; Quae forma *Gryphis* est.

2. Praeterea *ales alitis* est צפּיר TZPHIR, et *Leo* est כפּיר KPHIR, quae sunt Temurae homiophonae גרִיף GRIPH, sive *Gryphi*, qui propterea constabit ex *Alite*, et *Leone*, ut revera constat.

3. Tandem גּף GPH, צפּיר TZPHIR, est a-

(1) Vid. Spanheim *de Praest. Num.* I. pag. 270. 272. etc. *Chauss. Mus. Rom.* Tom. II. Tab. 8. Buonaroti *Medaglione*. pag. 136. 138. Rosini *Ant. Rom. cum Dempster.* pag. 155. 156. Bochart. *Hierozoic.* Part. II. pag. 81. Seguin *Num. Select.* pag. 151. Acc. Ercolanesi *Pitture* Tom. 1. Tav. 38. Visconti *Mus. Pio-Clem.* Tom. V. Tav. X. pag. 200.

la avis , et גף GPH , כפיר KPHIR , est *corpus Leonis*. Ergo contractis literis duplicibus , et homiophonia instituta erunt in *Gryphe alae Avis* , et *corpus Leonis*.

XV. PEGASUS (1).

*Dicitur recte PEGASUS Equus alatus
et saepius fraenatus.*

1. סוס SUS est *equus* , גף GPH est *corpus*. Erit ergo *Pegaso corpus equi*. At גף GPH est etiam *Ala* , addentur igitur *Corpori Equi alae volucris*. Sed פג PHG temura גף GPH , est *fraenum*; Erit ergo *Pegasus Equus alatus* , et *fraenatus*.

XVI. PEGASUS HELICONIUS (2).

Quomodo Pegasus , qui Ungue pulset Lapidem Heliconium , et fontes Hippocrenes et Aganippes educat , potest esse Symbolum aequum et perspicuum Musices , et Poëseos praestantisimae ?

1. *Pegasus est Equus*. *Equus dicitur חיל CIL* homiophonon חלל CLL *Psallere* , Choros ducere. *Equus est סוס SUS* , ששן SCSCN est instrumentum *Musicum* , et שש SCSC est *gaudium* , voluptas , quae Choros Musicos solet co-

(1) Vid. Hofman in *Lexic. Spanheim de Praest. Num.* I. pag. 274. 275.

(2) Vid. Ovid. *Trist.* III. *Eleg.* 7. v. 15. 16. Propert. III. *Eleg.* 2. v. 1. Persii *Proëm* Salyr. v. 1. ad 14. Statium in *Genethl. Lucani* v. 4. et *Thebaid* IV. v. 61. et ibi Scholiast. veter. Pausan. *Corinth.* pag. 46. et 74. Vid. et Thorlacii *Prolus.* et *Opusc.* Vol. IV. pag. 67. a 90 de *Pegaso*.

mitari. *Equus* est פִּיִּם PHRS , פִּרֶשׁ PHRSC , quae sunt dividere, discernere, distinguere , quae in *Musicis* et *Carminibus* necessaria.

2. *Pegasus* est *alatus* : *Ala* dicitur נָצַר NTZE, et נָצַר NTZE dicitur *certamen* , contentio frequens in *Musicis* , et נִצְחָה NTZC est *victoria* , et singillatim *Praecentor* , *Musicus* , *Praeses* rei *Musicae*.

3. *Unguis* dicitur צֶפֶר TZPHR , פִּיִּם PHRS temura homiophona est *divisio* , discretio , ut diximus , in *Musicis* necessaria. *Unguis* dicitur טֶפֶר THPHR , et טֶפֶר THPHR est etiam *victoria* , et temura פִּרֶשׁ PHRTH est *Musicus* , *Musices* studiosus et peritus. Ergo *Unguis* טֶפֶר THPHR , *Equi* חֵיל CIL , *alati* נָצַר NTZE pluribus modis *Musicos Choros* significat.

4. *Rivus Scaturigo* נֶהַר NER *Aganippe* , sive הֶגֶר EGE , נֶפֶע NPHO , est רִנָּה RNE *cantus* , modulatio , imo הֶגֶר EGE *melos* , sonus meditatus , נֶפֶע NPHO *gratus* , placens , suavis , vel הֶגֶן EGN *sonus* , cantus יִפְהָ IPHE *decorus* , pulcher , gratus.

5. *Fons* et *Rivus Hippocrene* est quidem *fons Equi* , sed *Equi musici* : non est *Hippocrene* ; sed *Hippocrene* , sive יִפְהָ IPHQ *harmonicus* , concors , unisonus , רִנָּה RNE , *cantus* , *sonus* , modulatio , melodia.

6. Tandem *Equus* חֵיל CIL , *Alatus* נָצַר NTZE , qui *Ungue* צֶפֶר TZPHR , *pulsat* צִלִּל TZLL , *lapidem* שׁוּעָא SCUOA , *Heliconium* הֵלֵל ELL , כּוֹן KUN , et *educit rivos* נֶהַר NER , *Aganippes* הֶגֶר-נֶפֶע EGE-NPHO , et *Hippocrenes* יִפְהָ IPHQ , רִנָּה RNE : Est חֵיל CLL *Chori Musici* , נִצְחָה NTZC *Praecentor* , *Rector* , *Praefectus* , qui פִּרֶשׁ PHRSC *sapienter dividit* , צִלִּל TZLL *sonos organorum* , et שׁוּעָ SCUO *vocem* , cla-

morem humanum , in הלל in *hymnis et cantis*, כון KUN apte, idonee, egregie , et. inde educit רנה RNE , vel הגה EGE sonos , voces , נפע NPHO iucundas , gratas , imo יפק IPHQ , רנה melos mirum , harmonicos cantus , concordiam iucundissimam Vocum , et Organorum musicorum.

XVII. TRIPUS DELPHICUS (1).

In formâ Tripodis Delphici Sellam oracularem Pythiae invenire.

1. *Forma pedum Tripodis* fuit forma pedum sive *Leonis* , sive *Lupi* , sive *Canis* , nempe שחל SCCL ; Quia *Apollo* esset *Lycius*, et *Lupus* ei sacer , ut pluribus animadvertimus in *Disput. de Obel. Hermapion*. Pag. 124. 125. Immo quia שכל SCKL homiophonon שחל SCCL esset *intelgentia* , ratio , prudentia , et לחש LCSC temura essent *praestigiae*, et ritus *arcani*, et *mururationes* magicæ, quae in parandis et fundendis *Oraculis* fuerunt dubio procul adhibitæ.

2. Impositus est *Tripodi Lebes* דוד DUD , vel כיר KIR , rotundus כור KUR , perforatus חור CUR , et *aheneus* נחש NCSC ; Ut *Spiritus* דוח RUC , temura homiophona כיר KIR *Lebetis* , כור KUR *rotundi* , חור CUR *perforati* ; *Oracularis* נחש NCSC , homiophonon נחש NCSC

(1) Vid. *Chausseum Mus. Roman.* T. II. Tab. 10. *Visconti Mus. Pio-Clem.* Tom. VII. Tav. 42. pag. 207. *Winckelm. Monum. ined.* Tom. II. fig. 44. *Vandale de Oraculis* pag. 130. 131. 136. *Schotti in Biblioth. ancien. de le Clerc.* Tom. III. p. 216. *Barthelemy Voyag. d'Anachars.* Tom. II. pag. 393. *Clavier. des Oracles* pag. 76. 77.

ahenei ; amicus , benevolus , amatus דוד DUD ,
adveniret דדא DDA , ad Fata aperienda.

3. Additus saepe *Serpens* נחש NCSC , *aheneus* נחש NCSC , ut Oraculum נחש NCSC , divinatio , prophetia semper clarius significaretur.

XVIII. CORTINA PHOEBI (1).

*Cur Latini Tripodem Phoebi Oracularem
saepius CORTINAM appellarunt ?*

1. *Lebes* est כיר KIR , קער QOR , et sonans , strepens , adeoque *aheneus* , est טנן THNN tinniens , sonans. *Lebes* ergo *Delphicus* tinniens et sonans , quia *aheneus* , recte dici potuit *Cortina* , sive כיר KIR , טנן THNN. Praeterea רוח RUC *spiritus* , et ריח RIC odor sunt temurae homiophoniae כיר KIR , vel קער QOR *Lebetis* ; et טנן THNN est etiam volens , cogitans , divinans , coniiciens. Atqui haec unice *Lebeti Delphico* congruunt. Romani igitur iure dixerunt *Cortinum Lebetem* כיר KIR , sonantem טנן THNN , per quem transiret רוח RUC *Spiritus* , טנן THNN divinans , monens , loquens. Quumque in Nummis *Crotoniatarum* tam frequenter *Cortina* conspiciatur ego non dubito , quin sit Lexeoschema *Civitatis* , et quod inde revera Nomen fuisset impositum.

(1) Vid. Voss. Etym. Latin. Pitisc. Lexic. in voce.

XIX. CADUCEUS MERCURII (1).

Omnes characteres iustae et perfectae Legationis in Mercurii CADUCEO invenire.

Ut iusta et perfecta *Legatio* habeatur necesse est 1. praecessisse lites et iurgia, contentiones, et pugnas: 2. Legatum mitti, 3. et hunc oratione, eloquentia, omnique genere argumentorum dissidentes pacificare, lites componere, et iurgia sopire. Atqui in *Caduceo*

1. *Ala prima* dicitur נצח NTZE, *lis, contentio*, iurgium ipsum נצח NTZE. *Ala secunda* נצח NTZE homiophona נצח NTZC *sanguini*, caedi, cladi: Utraque homiophona נצח NTZC *Victoriae*: ut Symbolum sit *Victoriae de iurgiis et contentionibus* ortis.

2. *Baculus, virga* est ramus excisus שלח SCLC, et idem שלח SCLC est *Legatus*, missus. *Serpentes* dicuntur שחל SCCL temura שלח SCLC missi *Legati*. *Baculus* est etiam מקל MQL temura homiophona מלאך missi, *Legati*.

3. *Baculus* insuper est שוח SCUC, quod est etiam *loqui, alloqui, orare*. *Serpens* est שח NCSC, nempe quaesivit, inquisivit, exploravit. *Serpens* est שפה SCPHPH, שפה SCPHE est *labium os, oratio*. *Serpens* est שרף SCRPH, et פרש PHRSC est *explicare, explanare, interpretari*. Quae necessaria *Legato*, et *Mercurii* propria.

4. *Baculus* est שבת SCBT, שפט SCPHTH, est *iudicare, decernere, et componere lites*. *Sér-*

(1) Vid. Macrobius Lib. I. Saturn. Cap. 19. p. 250. Plinius Hist. Nat. lib. XXIX. c. 3. Hygin. Astronom. 11. 7. pag. 439. Chauss. Mus. Roman. Tom. I. Tab. 47. 55. Tom. II. Sect. 4. Tab. 6. Goriæi Dactylioth. I. num. 12. II. num. 10. 22. 284. 477:

pens est שפָּה SCPHPH, שפִּי SCPHI est *sopire*,
pacificare, *componere*.

XX. CADUCEI ETYMON (1).

*Daturne recte nomen CADUCEI sacrae
 Legatorum virgae?*

1. *Caduceus* sive *Ca-duceus* scribi potest *Semitice* קוּ QU, vel קוּ QO, דקש DQSC. Atqui קוּ QU est *linea*, *baculus*, *virga*, קדש QDSC *temurice* דקש DQSC est *sancta*, *sacra*. Erit ergo *Caduceus Virga sancta*. Tum קוּ QO est *vox*, *clamor*, *sermo*. Significabit ergo *Caduceus vocem sermonem sanctum*, quo scilicet nomine *Deorum* iusta et aequa Contendentibus indicuntur. In illo porro DUCEUS non est modo tantum *temura* vocis קדש QDSC, sed insuper חסד CSD etiam *sancta*, et צדק TZDQ etiam *sancta*, ex contractione illa profundissima *Alphabeti Semitici*, de qua nonnulla attigimus in *Fundam. Hermeneuticis*, et alia insuper sunt addenda ubi, Deo dante. agemus de *Formatione Linguarum*.

2. *Latini* sive *Pelasgi* Vocem originalem immotam servarunt, *Hellenes* scribentes Κηρυκτειον pro Κηρυκτειος vocem קרא QRA *oratorem*, inclamatores contraxerunt in illam. Nam haud difficile est in ipso Κηρυκτειον, קרא QRA *oratore*, et כון KUN *rectum*; vel planius fortasse קרא QRA, חון CUN *oratore* *pium* et *misericordem* agnoscere.

(1) Vid. Vossii et Mazochii *Etymol. in voce*.

XXI. SILENUS, ET SATYRUS (1).

Ex vocibus SILENUS et SATYRUS formam et characteres praecipuos Sileni et Satyri deprehendere.

1. *Silenus* scribi potest Semitice שִׁלְאֲנֻשׁ SCLANSC *Silans*. Atqui אָנֶשׁ אֲנִשׁ ANS, אֲנִשׁ אֲנִשׁ ANSC est *Homo*; *Sileno* ergo erit *forma humana*. Tum שִׁלְלִי SCLL, שִׁלְלִי SCL est *nudare*, *denudare*, *spoliare*: Erit ideo *Silenus nudus*, et *calvus*. Praeterea אֲנִשׁ אֲנִשׁ ANSC est temura homiophona יִשְׁרָאֵל ISCN *senis*, שִׁנְיָה SCNE *doctrinae*, *scientiae*. Ergo *Silenus* erit *Senex doctus* et *eruditus*. Quumque שִׁלְלִי TZLL organa musica *pulsare*, *musica instrumenta tractare* sit homiophonon שִׁלְלִי SCLL, et temura לִצְחֵי LUTZ *ridere*, *cavillari*, *iocari*: Ideo *Silenus* tractabit aliquando organa musica, ut *Marsyas*, et *iocis* et *lusibus* gaudebit.

2. *Satyrus* scribi potest Semitice שְׂתִרְעֻשׁ SCTROSC: et Temurice שְׂתִרְעֻשׁ SCOR-TISC. Atqui שְׂתִרְעֻשׁ SCOR, שְׂתִרְעֻשׁ SCOIR est *villosus*, *pilosus*, imo plane *Hircus*, et תִּישׁ TISC est ipse *Hircus*, ipse *Caper*. Omnino igitur *Satyro* erit *forma Hirei* et *Capri*: At שְׂתִרְעֻשׁ SCTROSC est homiophonon שְׂתִרְעֻשׁ SCTHR-AISC, et שְׂתִרְעֻשׁ SCTHR est *minister*, *administer*, *pedissequus*, et אִישׁ AISC est *vir*, *virili forma praeditus*. *Satyro* igitur *Bacchi comiti* et *ministro* erit etiam *forma et figura humana*.

Verum quidem est Scriptores plures veteres sive ignorantia Temurosophiae arcanae, si-

(1) Vid. Voss. *de Idololatr.* pag. 818. 819. Salmas. *de Poes. Satyr.* Bochart. *Chanaan.* pag. 443. 444. Mattei *Exercitat. per Saturnum.* Gesneri *de Silenis in Act. Ac. Gotting.* T. IV. pag. 8. 9. 10. etc. 1781. Lauzi *Letter. sui vasi chiamati Etruschi.* etc.

ve potius quia voci שֶׁר-אֵישׁ SCTHR-AISC ,
ut etiam voci שֶׁל-אִנֶּשׁ SCL-ANSC , esset po-
testas generica , et quae pluribus posset attri-
bui , formam et figuram *Silenorum* , et *Satyro-*
rum saepe confudisse ; sed aequè verum alios
plures distinxisse et discrevisse : et est aliquid ,
quod ab intimis Etymis Nominum receptorum
notior forma , et certiores characteres significantur
et firmentur.

XXII. ZEPHYRUS FLORIFERUS (1).

*Dato nomine ZEPHYRI venti verni et floriferi
eius Iconogramma constituere.*

1. *Zephyrus* Semitice fit a צִי TZI *flore*, et פֶּרֶה
PIRE *foecundare* , *implere* , *proferre* : quasi
צִי-פֶּרֶה TZI-PHRE , qui character proprius et
essentialis *Ventiverni*, et suavissimi. Atqui צִי-פֶּרֶה
TZI-PHRE est homiophonon צִפִּיר TZPHIR a-
dolescens , iuvenis. *Zephyrus* ergo erit *iuvenis*,
et *adolescens*.

2. *Zephyrus* צִפִּיר TZPHIR est homiopho-
non שֶׁפֶר SCPHR *pulcro* , *decoro* , *venusto*.
Zephyrus igitur erit *pulcher* et *venustus* *Ado-*
lescens.

3. At צִפִּיר TZPHIR est etiam *Avis*, *volucris*,
animans alatum. Fiet ergo *Zephyrus* etiam צִפִּיר
TZPHIR, nempe *alatus*.

4. *Zephyrus* est צִפִּיר TZPHR , שֶׁפֶר SCPHR
Adolescens venustus. Atqui פֶּרֶס PHRS *nudus*
vestibus est utrique voci homiophonon ; *Zephy-*
rus ergo erit *nudus*.

(1) Vid. Hofmann. in *Lexico*. Philostrat. *Icon*. Li-
br. I. Cap. 24. Museo Borbonico Volum. IV. Tav. 2.
Atti della Reale Accad. Ercolanes. Vol. 11. etc.

5. *Zephyrus* צפיר TZPHIR aequivalet צי-פאר TZI-PHAR ; Atqui צי TZI sunt *flores*, פאר PHAR est *corona* : Erit ideo *Zephyro corona florea*, erit *Zephyrus floribus coronatus*.

6. At ציצ TZITZ vel צי TZI est etiam *pluma*, penna, ala ; adeout *Zephyrus* צפיר TZPHIR homiophonon צי-פאר TZI-PHAR sit etiam coronatus, *redimitus pennis* ; sive *Alae* צי TZI fronti מצח MTZC sint ad decus ad ornamentum פאר PHAR appositae et adfixae, ut peculiaris characteristica, et fere propria. Atqui haec ipsa est forma quam Veteres *Zephyro* tribuerunt. Et haec omnino adnotavimus, ut alia lux accedat illis, quae de Nuptiis *Zephyri floriferi* diximus in II. Vol. Actorum Academiae nostrae Herculanensis : Utque pateat quam sollerter, quam ingeniose *Iconogrammata* et *Drammata* sua *Hierographica* non modo per opportunissimas congruentias *Ideographicas* ; Sed etiam per profunda *Lexeoschemata* Veteres constituerint et exornaverint.

XXIII. SPES DEORUM EPONA (1).

In illo Signo muliebri, stante, basi imposito, quod Culathum vel modium frugum capite gestat, dexterâ pectus tangit, sinistrâ plerumque limbum vestis attollit, et Deos semper comitari solet, SPEM Deorum laetissimam agnoscere.

1. *Mulier* est אשה ASCE, temura שרה SCUE est *sperare*, expectare : חיל CUL est *parere*,

(1) Vid. Odoar. Gerhard. *Diss. su Venere Proserpina*. Buonaroti *Medaglioni*. Tav. XXXVII. pag. 418. 419. Museo Borbonico. Tom. IV. Tav. 54.

foetus edere , quod Foeminarum est , חיל CIL ,
 יחל ICL homiophonon est *sperare* , *expectare* ;
 Puella est בת BT , מ-בט M-BTH , בטה BTHC
 est *sperare* , *confidere*.

2. *Modius*, mensura est כיל KIL , et חיל CIL ,
 בלה KLE est *spes* , *expectatio* : *Modius frugum*
 est כיל KIL , שבר SCBR ; atqui etiam שבר
 SCBR est *spes* , *expectatio*.

3. *Vestis* brevior , curta , fracta est שלם
 SCLM , שבר SCBR. Atqui שבר SCBR est *spes* ,
 et שלם SCLM est *perfecta* , plena , absoluta.

4. *Vestis longa* , talaris est שלם SCLM *pax*,
 quies , tranquillitas , ארך ARK *longa* , diutur-
 na , perpetua.

5. *Dextra manu* ימין IMIN , tangit תכה TKE ,
 pectus חדה CDE. At ימין IMIN est homiopho-
 non אמן AMN *verae* , stabili , firmae , תכה TKE
 est homiophonon תקוה TQUE *spei* , expectioni ,
 confidentiae ; חדה CDE est ipsum חדה CDE ,
 laetissimae , hilari , felicissimae.

6. *Sinistra* שמאל SCMAL , trahit סלל SLL ,
 fimbriam שול SCUL , vestis שלם SCLM. At-
 qui haec omnia sunt homiophona Vocum שלה
 SCLE , et שלם SCLM , quae *pacem* , *securita-*
tem , tranquillitatem perfectissimam et absolutis-
 simam significant , quae unâ propositum , et finis
 sunt magnae *Spei*.

7. Hoc autem *Signum* Basi כון KUN imposi-
 tum semper conspicitur , tum ut *firmitas* magnae
 SPEI , stabilitas , et certitudo significetur : Tum
 maxime ne sumatur , ut persona *vivens* , et a-
 gens , sed omnino ut *Symbolum* et *Hierogly-*
phicum , quod comitari solet Deos Inferos , vel
 passos , ut *Herculem* , *Proserpinam* , *Genios* , etc.
 Qua etiam ratione fit semper brevior statura ,
 et immotum in angulo statuitur , vel eo inniti-

tur *Persona* divina , quae putatur vivens et agens : Cur autem nos dixerimus *SPES Deorum*, res est arcana et profunda , et de qua erit alibi , Deo dante , disserendi locus opportunior.

XXIV. EPONA vel HIPPONA DEORUM SPES (1).

*Potestne vero huiusmodi SPES Deorum appellari
Epona vel Hippona ?*

Ita quidem. Nam *Epona* vel *Hippona* fit a פנה PHNE versio , conversio , et נפץ NPHO utilis , commoda , salutaris , quae est essentia *Spei* : Nec est *Spes* nisi salutaris conversionis desiderium. Adeoque ego teneo ab hac *Spe Epona* dictam *Hipponem* Africae urbem celebrem : In cuius Nummo Caput *Proserpinae* in una facie , Icon *Spei Deorum* in altera conspicitur. Qui autem *Eponam* hanc , vel *Hipponam* praefectam *Equis* dixerunt non errarunt. Nam *modius* est קיל KIL , *Equus* חיל CIL , *Velum* פריס PHRS , *Equus* ipsum פריס PHRS , *Rosa* ששן SCSCN , *Equus* סוס SUS. Quin est animadvertendum in Theologia mystica et arcana ipsum *Equum* esse ex *Symbolis* maximis et nobilissimis : Quumque haec *Spes* in *Equo* isto mystico et arcano constituatur rectissime potuit appellari etsi Graeca voce *Hippona* , et *Deorum Spes* potuit nomine *Equi* Graeco nuncupari.

(1) Vid. Seguin. *Select. Numism.* pag. 13. 14. Rasche *Lex. Num.* in voce *Hippone* pag. 325. et in *Suppl.* in *Hipp.* pag. 1406.

SECTIO IV.

PROBLEMATATA SELECTA

EX HIEROGRAPHIA ITALORUM.

CAPUT I.

TENTANTUR PRAECIPUA HIEROGRAMMATA
SIRENUM, ET ACHELOI.

I. SIREN SIRENIS (1).

*Vim et potestatem canendi et psallendi in nomine
SIREN SIRENIS invenire.*

1. שׁוּר SCUR est *canere*, *psallere*, *tripu-*
diare: שִׁירָה SCIRE est *canticum*, *carmen*, *ode*:
רִן RN, רִנָּה RNE est pariter *canere*, *cantare*:
IS, ES vel respondere potest אִשָּׁה ASCE mu-
lieri, vel haberi potest temura homiophona שׁוּעַ
SCUO, שׁוּא SCUA *clamare*, *inclamare*, quod
faciunt qui *canunt*.

2. Praeterea *Sirenis*, vel *Sirenes* est homio-
phonon שִׁיר-נִשָּׂא SCIR-NSCA, quod est *car-*
men canticum tollere, *adtollere*.

Ergo *Siren Sirenis* est qui canit, psallit, qui
carmina et *cantica modulatur*.

(1) Vid. Nat. Comit. *Myth.* VII. c. 10. p. 748. Iul.
Caes. Capacc. *Histor Neapol.* libr. I. cap. 5. pag. 24. 25.
Alex. Rossi *Dissert.* I. p. 27. Greg. Gyr. *Synt.* V. pag.
141: Spanheim *de Praest. Num.* Tom. I. p. 251. ad 255.
Vetrani *Sebeth. vndic.* pag. 100. 101. Gargiull. *Poem.*
le Sirene etc. etc.

II. SIRENES AVES GYNAECOCEPHALAE (1).

Data voce SIREN SIRENIS ipsius Sirenis Iconogramma, et adeo Emblema Chori Musici, et Stemma Collegii Psallentium constituere.

1. *Sirenis* vel *Sirenes* scribi potest Semitice שִׁירָאֵשׁ SCIRNASC. At temura שִׁיר SCIR est רִישׁ RISC *Caput*, et נִשְׂאָה NSCA, נִשְׂאָה NSA est saepius *mulier*, et אִשָּׁה ASCE *mulier* est temura homiophona שׂוּא SCUA, שׂוּעַ SCUO *clamare* inclamare. Assumam igitur *Caput Mulieris* in partem *Emblematis*. Idque eo lubentius faciam, quod נִקְבָּה NQBE sit *Foemina*, et *Musicum instrumentum*, et אֶלֶם ALM homiophonon עֹלֶמֶה OLME *Virgini* sit aliud *Musicum instrumentum*. Adeout *Caput Puellae* pluribus modis tum sonum et homiophoniam, tum vim et potestatem *Sirenis* exhibeat.

2. Porro temura שִׁירָן SCIRN, vel שִׁירָן SCRN *Siren* est נִשְׂרָה NSCR *Aquila*, vel quaecumque alia rapax et magna avis, et propterea *Capiti Puellae*, *Aquilae Corpus* adiungam, ut iterum habeam Lexeoschema vocis *Siren*, et vim eius שִׁיר SCIR *canere*, רִן RN *cantare*. Et quoniam *aves* pleraeque canunt, et *avis* עֵיף OIPH est temura homiophona פֶּה PHE *oris*, et פֶּחֶה PHOE *clamor*, et צֶפֶר TZPHR *avis* est temura homiophona פֶּרֶשׁ PHRTH *Musici*, et *volare* נִצָּח NTZE est homiophonon נִצָּח NTZC, quod est *praeesse Choris Musicis*, palam est Symbolum *Volucris* נִשְׂרָה NSCR opportune adsumi ad propositum.

(1) Vid. Capacc. loc. cit. Silla Fondaz. di Partenop. Gori et Passer. Gem. Astrifer. Tab. 137. Gorlaei Dactyc. II. Num. 517.

Avis ergo Gynaecocephala erit idoneum Iconogramma Sirenis , et satis aptum Stemma Chori Musici.

III. SIRENES AVES GYNAECOCÉPHALAE, ET ARMATAE (1).

Quaeruntur alia Symbola , quæ Avi Gynaecocephalæ addenda sint, ut magis clare et perspicue Sirenem , et Chorum Musicum significant.

1. Addam primum *Cassidem* vel *Galeam*. Nam *Cassis* est **עלמה** OLME , peritia et scientia tractandi *Organa Musica* , et species organi *Musici*, ut iam dictum est. *Cassis* est **קלם** QLS homiophonon voci Graecae *χελύς* , quæ vox etsi non Semitica, potuit tamen indicari, quia Auctores Emblematis vel erant Graeci, vel utebantur *Lingua Greca* in communibus et socialibus negotiis. Tum **קול-שוא** QUL-SCUA homiophonon **קלם** QLS *Cassidis* est vox et clamor , quæ in Cantu sunt.

2. Addam *Clypeum* , *Scutum*. Nam *Scutum* dicitur **מגן** MGN, quod est homiophonon **נגנ** NGN *pulsare Organa Musica*. *Scutum* est **צנה** TZNE temura homiophona **נצח** NTZC praeesse rebus *Musicis*.

3. Apponam insuper *Spiculum* , *telum* , ut habeam **חלל** CLL *perforare* , transverberare , et *psallere* , tripudiare , et **חצ** CTZ , ut habeam **צוח** TZUC , *clamare* , vociferare , *cantare*.

(1) Vid. Auct. cit. et Morell. in *Num. Gentis. Valeriae*. Montfaucon *Diar. Italic.* pag. 189. et 491. Chauss. *Mus. Roman.* Tom. I, Tab. 46. Millin. *Gall. Myth.* XIII. 313. pag. 79,

4. Apponam aliud *Spiculum* מ-צ'ל, ut habeam צ'לל TZLL *pulsare Organa musica*, et צ'לצ'ל TZLTZL ipsum *Instrumentum musicum*.

Additis ergo *Casside*, *Scuto*, et duobus *Tellis Avi Gynaecocephalae* longe clarius *Sirenium*, et *Chori Musici* institutio noscitur et deprehenditur.

IV. SIRENES PUELLAE ALATAE , ET AQUILIPEDES (1).

Puellâ alatâ, *aquilipede*, et *organum Musicum* gerente *Sirenem* et *Chorum Musicum* clare et perspicue significare.

1. *Capite Puellae* sive ריש RISC, נקבה NQBE, ריש RISC, עלקה OLME, ריש RISC, אשר ASCE iure significari *Sirenem*, et *Chorum Musicum* paullo supra animadvertimus.

2. *Dorsum*, et *medium corpus* est גו GU, גוה GUE, homiophonon הגוה EGE loqui, sonare, cogitare, canere, cantare. Adeoque *medium corpus Puellae* sive גוה GUE, עלמה OLME significabit *scientiam* עלמה OLME, *Cantus* הגוה EGE.

3. *Pectus Puellae*, sive חזה CDE, עלמה OLME indicabit *peritiam* עלמה OLME, *exhilarandi* חזה CDE, et *gaudium laetitiam* parandi ac inducendi per *Organa Musica* עלמה OLME.

4. *Puella alata* est עלמה OLME, נצה NTZE. At נצה NTZE est etiam *contentio*, certamen, et נצה NTZE homiophonon significat *res Musicas*: *Puella* igitur *alata* indicabit *peritiam* עלמה OLME, *certandi* נצה NTZE, *Orga-*

(1) Vid. Auct. citat. add. et Fabrettum ad Column. Traian. pag. postrema.

nis *Musicis* עֹלְמָה OLME , in *scientia Musices* נְצַח NTZC.

5. *Pedibus Volucris* פְּעָמִים PHOMIM , צִפִּיר TZPHIR indicantur *pulsationes* פְּעִים PHOM , *ictus* , *percussiones* , sive *Praecentorum* נְצַח NTZC *Musices*, sive *percussiones Saltantium* , et *ducentium choros* , quum צִפִּיר TZPHR sit *vertere se* , *gyrare* , *circumire* , quod *Saltantes* faciunt. Tum *Volucris* est עֵיפָה OIPH , et עֵיפָה OPH , עֵיפָה OPH esse poterunt *vibrationes oscillationes instrumentorum Musicorum* , quae *pulsantur* פְּעִים PHOM. Quod si *pedes* erunt singillatim *Aquila* נֶשֶׁר NSCR, vel alterius *Avis rapacis* , quae dici possit נֶשֶׁר NSCR , habebimus alia *Lexeo-schemata Sirenum* iam superius indicata.

6. Tandem , si in *Puellae alatae manu* vel *fistulam* , vel *tibiam* , vel *tubam*, vel *chelim* aponimus longe clarius et manifestius *Emblema* reddemus , quia *Symbolum* est ideographicum et evidens.

V. SIREN PETRONII TURPILIANI (1).

Petronii Turpilianii Nomina in huiusmodi Sirene invenire et legere.

1. *Petronii* nomen solvi potest in *Petr*, et *onii*. Atqui פֶּרֶט PHRTH temura homiophona PETR est *Musicus* , qui *Musica* curat , et עֵנִי ONE homiophonon ONII est *canere* , *cantare*. Ergo *Petronius* est homiodynamicum *Sireni* , et propterea si *Siren* est פֶּרֶט PHRTH *Musica* , si *Siren* עֵנִי ONE *Canit* , utique *Siren* est idoneum *Emblema Petronii* , est idoneum *Stemma Gentis Petroniae*.

(1) Vid. Morelli *Num. Famil. Rom. in Petron. Turpil. Spanheim de Praestat. Num. Tom. I. pag. 251. 252.*

2. *Turpilianus* vero solvi Semitice potest in טרף THRPH , חלל CLL vel HLL , et נאם NAS. Atqui פרט PHRTH *Musicus* est temura טרף THRPH , TURP, et חלל CLL est *canere*, *psallere*, organa musica inflare, imo est *tibia*, *fistula*, et נאם NSA est *mulier*. *Lexeoschema* ergo perspicuum vocis *Turpilianus* erit *Mulier psaltrix*, adeoque *Siren*, maxime si tibiam inflet, ut re vera inflat in nummo *Petronii*.

VI. SIRENES GALLIPEDES (1).

Possuntne Sirenibus pedes Galli tribui ?

Ita quidem : Nam *Gallus* Semitis plurimis est תרנגל TRNGL, quae vox fit a תרר TRR *strepere*, sonare, רן RN, רנה RNE *canere*, *cantare*, et גל GL *exultare* saltare, ut etiam in *Symbolis Pythagoricis* Pag. 73. 74. iam animadvertimus : et haec omnia *Sirenibus* et *Choris musicis* egregie conveniunt. Si ergo loco pedum *Aquilae*, *Puellae Alatae* pedes *Galli* adponemus plane idoneum *Emblema* habebimus *Sirenis* et *Chori Musici*. Quod revera factum tum veterum *Scriptorum* auctoritate, tum *Monumentorum* fide certum est.

(1) Vid. Hyginum. *Fab.* 126. p. 222. Fulgent. lib. II. *Mytholog.* c. 11. p. 685. Bochart *Hierozoic.* II. pag. 126. 127. Martorelli *de Reg. Theca Calam.* pag. 684. 685. Montfaucon. *Ant. expl.* Tom. 1. P. 2. pag. 395. Tab. 222. Gori et Passeri *Gemm. Astifer.* Tab. 134. Winkelmann. *Monum inedit.* II. Fig. 46. pag. 56.

VII. SIRENES ANSERIPEDES (1).

Suntne aequae apte Sirenibus tributae pedes Anseris, vel Cycni in aliquibus Monumentis?

1. Plurima *Symbola Musica* a veteribus *Dramatopoeis* etiam Indis (2) fuisse ab Aquis petita, et nos ipsi Sect. III. Probl. XVI. pag. 38. 39. *Pegasi* exemplo probavimus, et iterum paulo post animadvertemus, et quisque per se aliquo studio poterit deprehendere. *Anseres* ergo, *Anates*, et *Cycni* animalia aquatica eiusdem generis, poterunt suppeditare *Symbola* apta *Dramatibus Musicis*.

2. *Anseres*, *Anates* sunt volucres *clamosae*, *stridulae*, *acriter inclamantes*, et respondentes, et in *chorum* canentes, et una voces associantes, adeoque *Symbolum* esse possunt *Ideographicum* valde opportunum *Sirenis*, et *Chori Musici*. De *Cycnorum* vero Cantu, et *Musica* ea a Veteribus certatim narrata pridem sunt, ut nisi inde *Symbola* ad *Choros Musicos*, et propterea ad *Sirenes* indicandas petita fuissent, esset magnopere mirandum. Nec leve est totum hoc *Genus* aquaticum immite et crudele esse, ut testati singillatim sunt Plinius lib. X. cap. 23. et Aelianus *de natur. Animal.* libr. X. Cap. 31. XIV. cap. 3. XVII. cap. 24. adeoque et naturae, quae *Sirenibus* tribuitur convenire.

3. Nomina porro *Anseris*, et *Anatis* Latina desumpta fuisse a שִׁיר SCIR *cantu*, et אֶנְטִי ONE *cantilena* valde probabile est. Nam *Anser* est ipsum שִׁיר SCIR pronuntiatione plurimorum Semitarum,

(1) Vid. Millingen *ancient unedited Monum.* Ser. II. Tab. XV. pag. 28. 29.

(2) Vid. *Religions de l'Antiqu.* par Creuzer et Guigniaut *Planche* 18.

qui saepe consonis praeponunt A , et inserunt N. Quia *Anser* est ipsa Temura homiophona vocis *Siren* , et *Anas* est אַנא-שׂא ONE-SCA *elevans* at tollens *cantum* et clamorem. Tum *Cycnus* indicabat *Senem musicum* iuxta Horum , ut nos iam observavimus in *Hieroglyphic. Select.* Sect. 11. pag. 39. et posse potius significare mulierem Psaltriam אַנא CG, אַנא NSA aequè patet.

Pedes igitur sive *Cycni*, sive *Anseris*, sive *Anatis* apte et idonee *Sirenibus* apponuntur.

VIII. SIRENES TOTAE PUELLAE (1).

Possuntne Sirenese rite et recte forma 'perfectarum Puellarum repraesentari?

Ita quidem : Nam *Pedes Puellae* , sunt אַנא PHOM, אַנא OLME, sive *peritia scientia ictuum* , percussorum , sive *Praecentorum* , sive *Saltantium* , quae *Sirenibus* , et *Choris Musicis* opportuna. Vidimus porro *Caput* , *dorsum* , et *pectus Puellae* , quam apte *Sirenibus* , et *Choris Musicis* congruerent. Adeoque si *Puellas* huiusmodi vestiemus , quia vestis אַנא MD est *ratio* , *modus*, אַנא SCLM est *perfectus*, *absolutus*, si faciemus *tres* numero , et *Musica* organa pulsantes habebimus *Iconogrammata* prorsus evidèntia *Sirenium* , et *Chori musici*.

(1) Vide Gori *Mus. Erusc. Tom. 1. Tab. 147. et Frontem libri.*

IX. SIRENES A MUSIS VICTAE (1).

Victoriam Musarum in Sirenes Lexeodramate perspicuo repraesentare.

Si pingimus *Musas evellentes pennas ex alis Sirenum*, easque pennas capiti suo imponentes habebimus *Lexeodrama* quaesitum. Nam *evellere pennas* est גוז GUZ, נצה NTZE. Atqui נצה NTZE *victoria*, et *Musicus* est homiophonon נצה NTZE *pennae*. *Evellere* ergo *pennas* est auferre נצה NTZE *victoriam*, a נצה NTZE *Musico*, sive *Sirene*. *Imponere* vero, *insigere* יצב ITZB, *capiti* ריש RISC, *pennam* נצה NTZE, est *statuere* sibi *firmiter*, perpetuo *victoriam* נצה NTZE, *cantus* et *Musices* שיר SCIR *temura* ריש RISC, *victis* et *prostratis Sirenibus*. Atqui hoc ipsum *Lexeodrama* Veteres monumentis insculperunt. Quin in pulcherrimâ statuâ *Musei Capitolini*, ut *Musae Victoria* plenius et clarius ostenderetur, praeter tres *Pennas Capiti infixas* sinistrae manui *fasciculus Florum* est aptatus: nempe אלמה ALME, נץ NTZ, ut indicaretur נצה NTZE *victoria*, circa אלם ALM, vel עלמה OLME sive *Musica instrumenta*.

(1) Vid. Pausan: in *Boeotic*. IX: p. 308. Stephan. Byzant. in *Απτερα*. Ausonii Edyll. XI. v. 20: pag. 340. Tzetzem ad Lycophron. v.653. Iulian: Imper. *Epist. XLI*. Winkelm. *Monum. ined.* II. fig. 46. pag. 55. 56. Millin. *Galler. Myth.* Tab. XIX. 63. I. p. 15. Millingen *Antient uned. Mon.* Ser. II Plat. XI. Mus. Capitolin. Tom. III. Tab. 39. pag. 97. 98. Museum. Veronense pag. 93.

X. SIRENES SYRAE.

בנות BNUT יענה IONE *Syrorum in Sirenibus Anseripodis Italorum agnoscere.*

1. Appellasse Hebraeos **בנות BNUT, יענה IONE** veras et reales aves certum est (1). Sed appellasse aequè **בנות BNUT, יענה IONE** animalia quaedam Poetica et Hieroglyphica, ut *Cherubim, Lilit, Scoirim* attente consideratis locis Biblicis, et expensis opinionibus pugnantibus Interpretum dubitari non potest (2).

2. Septuaginta Interpretes saepe **בנות BNUT יענה IONE** Prophetarum verterunt *Sirenes*.

3. Characteres praecipui **בנות BNUT יענה IONE** Prophetarum sunt. 1. Cantus, clamores, lamentationes, concentus, chorus. 2. Habitatio ad loca aquosa, palustria; sed deserta, desolata, inhabitata. 4. Crudelitas, atrocitas. Atqui hi characteres nulli Volucris reali et vivo possunt vere et proprie congruere. Nec *Anates* et *Cycni* Calmeti (3) incolunt *deserta* loca, nec *Struthiones* Bocharti (4) Stagna et paludes. At contra omnes hi characteres *Sirenibus* perfecte conveniunt.

4. *Sirenes* porro possunt et debent appellari **בנות BNUT, יענה IONE**. Nam sunt **בנות BNUT** *puellae*, sunt **יענה IONE** *raptrices*, expoliatrices, sunt **ענה ONE** nempe *Psaltriae*, et sunt ad **עין OIN** ad *Aquas*, ad fontes, quia filiae *Fluminis*.

5. Praeterea si quis datis vocibus **בנות BNUT**,

(1) Levit. XI. v. 16. Deutoronom. XIV. 15.

(2) Vid. Isaiam Cap. XIII. v. 21. XXXIV. v. 9. XLIII. v. 20. Hierem. Cap. L. v. 39. Thren. IV. 3. Michaeam Cap. I. v. 8. Iob. Cap. XXX. v. 29.

(3) Commentar. in Isai. Cap. XIII. v. 9.

(4) Hierozoic. Part. 2. pag. 218. 220.

יְעֵנָה IONE vellet secundum vim earum *vocum* Iconogramma constituere, omnino *Sirenem* pedibus et alis *Anserinis* effingere cogeretur. Nam בַּת BT est *puella*, ut *puella* est *Siren*, et יְעֵנָה IONE sive realem sive Poeticam esse *Avem* aquaticam similem anseri, anati, cycno omnes fere et rectissime consentiunt: Quamobrem si ut habeamus בַּת BT *Puellam* necesse est *Iconogrammati* dare *Caput* et *corpus Puellae*, ut habeamus יְעֵנָה IONE necesse apponere *alas*, *cru-ra*, et *pedes*, sive *Anatis*, sive *Anseris*, sive *Cygni*. Scilicet necesse est effingere *Iconogramma Sirenis Anseripodis*.

XI. NUMERUS, ET NOMINA SIRENUM (1).

Sirenum numerum, et nomina opportuna constituere.

1. *Sirenes* erunt *tres*, quia *Chori musici tribus* constant 1. *Voce* humana: 2. *Tractatione organorum* Musicorum. 3. *Saltatione* et tripudio.

2. *Prima Siren*, quae scilicet delectabit iucunda voce, quae canet dicetur *Parthenope*, sive בֵּרַת BRT *Puella*; תִּנִּי THNN *tinniens*, canens, יָפָה IPHE *pulchrâ*, *iucundâ*, פִּיחָה PHOE *voce*.

3. *Altera* dicetur *Leucosia*, quia apte שִׁוָּה SCUE, חָלַל CLL *tractat organa musica*, psallit.

4. *Tertia* dicetur *Lygaea* a temurâ inversâ גִּילֵי GUL *saltare tripudiare*.

(1) Vid. Lycophron. *Cassand.* v. 710, 717. Strabon. *Geograph.* Libr. 1. p. 22. 23. V. p. 251. 252. etc. Solin *Polyhist.* cap. 2. pag. 9. 10. Nat. Comitit *Mytholog.* lib. VII. cap. 13. pag. 748.

XII. SIRENUM MYTHUS (1).

*Dato Characterere musico Sirenum Mythum
et Fabulam condere.*

1. *Sirenes* erunt *foeminae* non *mares*, quia *mulier* est אשה ASCE, strepitus, clamor שואה SCAE, שוע SCUO; עלמה OLME *puella*, et *instrumentum* musicum; חול CUL *parere*, חללה CLLE *meretrix*, et חלל CLL *psallere*; *foemina* נקבה NQBE, et *fistula* tibia pariter נקבה NQBE etc.

2. Erunt *Filiae aquarum*, et *Fluvii*, quia 1. רנ RNN, רנה RNE est *canere* cantare, et temura נהר NER est *fluvius rivus*; 2. שור SCUR est *canere*, שער SCOR est *pluvia*; 3. חלל CLL est *psallere*, tripudiare; fluere, et lavare. 4. שוע SCUO est *clamare*, vociferare, et fluctuare. *Sirenes* igitur *Psaltariae* erunt *filiae aquarum* et *Fluvii*.

3. Quamobrem *Sirenum* sive שיר SCIR, רנה RNE Pater erit *Fluvius* נהר NER, *Strepens* רנה RNE, nempe חלל CLL, שוע SCUO, sive ACHEL-OUS. Et eo magis, quod אחל-לור ACU-LUE homiophonon *Acheloi*, sint *calami* et *cannae* palustres coniunctae ad efficiendas fistulas *Acheloo* Patri *Sirenum* peropportunas, et הגה-לור EGE-LUE sit *cantus coniunctus*, concors, harmonicus, *melos*. Quin אח-לור AC-LUE, vel האח-לור EAC-LUE sunt *voces*, *clamores coniuncti* concordēs (2).

4. *Mater* autem *Sirenum* erit *Musa* sive שמע SCMO *auditio*, doctrina, scientia, sine qua nulla est *Musica*. Et nomen *Musae matris* erit *Calliope*, quo nomine omnes *Sirenum* dotes con-

(1) V. Nat. Comit. *Myth. cit.* Pomey *Panth. mythic.* pag. 198. 199. et ceter. Auctores. citatos.

(2) Vid. Bochart. in *Hierozoic.* I. pag. 866.

timetur. Nam in CALLI est חלל CLL *pulsare*
Organa musica, est קול QUL *vox canere*, est
 גול GUL *saltare*. In OPE est יפה IPHE *pul-*
cra, פעה PHOE *vox*.

5. *Sirenes* erunt *tres* numero, ut modo dixi-
 mus, nec plures, nec pauciores.

6. *Sirenes* erunt *puellae*, et dicentur *virgi-*
nes, quia עלמה OLME nomen ipsis sacrum
 est *puella* et *virgo*.

7. *Sirenes* erunt imo *meretrices*, quia *mere-*
trix est חללה CLLE, et חלל CLL est verbum
 ipsis proprium.

8. *Habitabunt in desertis* et *inviis locis*, quia
 חלן CLN, חלאן CLAN homiophona חלל CLL
psallere, et קול QUL *voci sunt loca deserta*: קל
 QL insuper est *vacuus*, *inanis*, *desertus*; שואר
 SCAE homiophonon שוע SCUO *clamori* est lo-
cus vastus et *desertus*.

9. *Lacerabunt et necabunt homines*, quia חלל
 CLL, *vox eis sacra*, est *perforare*, *transver-*
berare, *transfodere*.

Hic autem Mythi cortex, graviora tamen sunt
 et profundiora, quae hoc in loco attingi ne-
 queunt.

XIII. ACHELOUS SIRENUM TAURUS ANDROPROSOPUS (1).

Acheloum Sirenum patrem in Tauro Andropro-
sopo a Victoria coronato deprehendere.

1. *Taurus* est שור SCUR, *homo* אנש ANSC,
 vel אנש ANS *Taurus-Homo* erit שור-אנש SCUR-

(1) Vid. Capacc. *Hist. Neap.* lib. I. p. 181. Ma-
 gnan *Miscell. Numis.* T. I. Tab. 24. ad 28. Silla *Fondaz.*
di Partenop. pag. 179. Ignarra *de Bulhys.* Agon. app. *ad*
Palaest. pag. 249. Avellin. *Giorn. Numism.* Tom. I.

ANS homiophonon *Sirenis*. Barbae *Pili* spectant ad *Virum*, non ad *Taurum*; Adeoque erunt שְׁעֵר-אֵנֶס SCOR-ANS, quod est secundum homiophonon *Sirenis*.

3. *Gena* et *maxillae* Viri sunt לְחִי LCI, אִישׁ AISC, temurice חֲלִי-אִישׁ CLI-AISC, quae sunt homiophona voci *Achelous*.

4. *Corona elevata* et sublimis est כִּלִּיל KLIL, שֵׂא SCA, quae aptis temperamentis coniuncta sunt secundo homiophona voci *Achelous*.

XIV. TAURUS ANDROPROSOPUS EMBLEMA CHORI MUSICI.

In Tauro Androproso, sive Acheloo Sirenum Emblema Chori Musici detegere.

1. *Corpus Tauri* dicitur גֹּוֹה GUE, שׁוּר SCUR, vel נֶדֶן NDN, שׁוּר SCUR. Atqui גֹּוֹה GUE est Temura homiophona הֶגֶה EGE *canere*, *cantare*, שׁוּר SCUR est ipsum *canere*, *psallere*, *tripudiare*. נֶדֶן NDN est *merces praemium*, et saepius rei voluptuosae, ut *Musices*.

2. *Cornua Tauri* sunt קֶרֶן QRN, שׁוּר SCUR, et קֶרֶן QRN est homiophonon קֶרָא QRA, קֶרָאן QRAN *clamor*, *vociferatio*, quod *Cantorum* est. *Cornuum* porro usus in *Musici* vetustissimus et frequentissimus fuit; et יוּבֵל IUBL *Cornu* est etiam *iubilare*, *clamare*, *canere*.

3. *Gena* et *maxilla* לְחִי LCI est temura homiophona חֲלִי CLL *canere*, *psallere*. *Maxilla pilis densa* et *implexa* est לְחִי LCI, עֵבִי OBI, עֵגֶב SCBK: Atqui חֲלִי CLL est *fistula*, שֶׁבֶק OGB est *instrumentum musicum*, et שֶׁבֶקָא SCBKA est *Sambuca* aliud *Musicum instrumentum*. *Barba* dicitur דֶּקֶן DQN, et דָּחָה DCE est *pulsare organa musica*, דָּחֹן DCUN *Organum musicum*.

4. *Corona* כִּלִּיל KLIL est homiophonon חִלִּי
 CLL *psallere*: Mulier vel virgo *alata*, et sup-
 ervolans, quae *Coronam* hanc protendit quot mo-
 dis Lexeographice indicet *Choros Musicos* abun-
 de ex dictis superius colligitur.

XV. TAURUS ANDROPROSOPUS AQUAS ORE FUNDENS (1).

*Cur in aliquot Nummis Taurus Androprosopus
 effingitur aquas ore fundens?*

Scilicet ut eius *natura Musica* clarius et lucu-
 lentius significetur. Nam *Scaturigo aquae* עֵין
 OIN, et עָנָה ONE est canere; גִּל GL *scaturi-*
go, fluctus, גִּלּ GUL *exsultare*, זֶרֶם ZRM *flue-*
re, effluere, זֶמֶר ZMR *cantare*, חִלִּי CLL *fluere*,
 et *psallere*; et ita porro Vid. sup. hac Sect. Probl.
 X. pag.58.59.et Sect. III. Probl. XVI. pag.38.39.

XVI. TAURUS ANDROPROSOPUS PUELLAM DORSO VEHENS (2).

Cur puella 'Tauro Androprosopo fluvium tra-
nanti imposita nudus nates obvertat, et Lan-
ceam gerat?

Scilicet ut *Emblema Chori Musici* clarius et
 luculentius efficiatur, et *Achelous* ille *Sirenis*
 facilius noscatur et deprehendatur.

1. *Taurum Androprosopum* esse per se Emble-
ma Chori Musici, et *Acheloum Sirenis* iam
 vidimus.

(1) Vid. Torremuz. *Sicil. Veter. Numis.* Tab: XIV.

10. 11.

(2) Vid. *Thesaur. Gemm. Mus. Florent.* T. I. Tab.
 67. 2. Pierr. Grav. d'Orleans T. II. Tab. 45. Eckel
doctr. Num. veter. I. pag. 137. Millingen *Ancient unedi-*
ted. Mon. Ser. II. frontispic.

2. Quum vero eum facimus *tranantem* עבר OBR, *fluvium* אובל AUBL, יובל IUBL, נהר NER, נזל NZL, נחל NCL, etc. clarius id exprimimus. Etenim נבל NBL, vel נ-בל N-BL *Nablium* instrumentum Musicum est homiophonon יובל IUBL; רנה RNE temura נהר NER est *canere* cantare; צלל TZLL *pulsare organa musica*, צלצל TZLTZL *organum musicum* est homiophonon נזל NZL *fluentum*, *fluvius*: חלל CLL *psallere* est homiophonon נ-חל N-CL *fluvio*, fluento, et ita porro, quia, ut animadvertimus, plurima nomina *aquarum Musicis* congruunt.

3. In *Muliere*, *Puellá*, *Virgine* esse plura nomina ad *Musicam* spectantia etiam superius vidimus, quod si *Mulieri* dabimus *Lanceam*, ut חלל CLL *feriat*, faciemus eam חלל CLL *Psallere* et *canere*, et si *Nates* eius עגב OGB obvertimus significabimus עגב *instrumentum musicum*, quo utatur ad psallendum.

4. In hoc porro *Hierodramate* ter legitur *Ache-lous*, 1. primo in *Barbá viri*, לחי LCI, איש AISC, 2. secundo in *Lancea* חלל CLL, *Mulieris* אשה ASCE, vel in *שלה* SCLC *telo* temurice. 3. tertio in *Flumine* perstrepente חלל CLL, שוע SCUO. Bis vero legitur *Sirenis*. Nam *Taurus-Homo* est שור-אנס SCUR-ANS sive *Sirenis*; et *Taurus* ac *Mulier* est שור SCUR, נאס NAS, sive iterum *Sirenis*.

XVII. TAURI PLURES ANDROPROSOPI (1).

In agmine Taurorum Androprosoporum, quos Bacchi comites Nonnus facit, Chorum musicum ipsius Bacchi agnoscere.

1. Forma et figura, quam *Baccho* Nonnus tribuit non est forma *Tauri Androprosopi*.

2. Etiam si *Baccho* tribui possit forma *Tauri Androprosopi*, agmen *Bacchorum* nemo finxit, vel novit, ne per lusum quidem.

3. *Tauri Androprosopi* Bacchum sequuntur ad levamen et oblectamentum in Bello.

4. Exercitus et comitatus *Bacchi* carere non potuit *Choris Musicis*, quum *Chori musici* sint ad essentiam omnis *Pompeae Bacchicae*.

5. *Taurus Androprosopus*, ut demonstravimus paullo supra, est Emblemata *Chori musici*, et repetitio *Typi* esse non potest nisi evidentissima confirmatio eiusdem potestatis, et significationis.

6. Ergo agmen *Taurorum Androprosoporum*, quos Nonnus *Baccho* comites et sequaces tribuit, habendum est, ut *Chorus musicus* ipsius *Bacchi*.

XVIII. ACHELOUS VIR BUCRANUS.

Formam Acheloi, quam Sophocles (2), Ovidius (3), et Philostratus (4) expresserunt definire.

1. Expensis diligenter locis, et consideratis singulis vocibus, quibus isti Scriptores utuntur

(1) Vid. Nonni *Dionysiac.* Lib. XXI. v. 211. 224. Avel. lin. *Atti dell' Acc. Pontan.* l. pag. 319. 325. *Opuscol.* I. pag. 134. 135.

(2) *Trachin.* v. 12. 13. 14.

(3) *Metamor.* IX. v. 96. 97. 98.

(4) *Icon.* IV. pag. 867. 868.

omnino perspicuum est : *Acheloum* suum 1. primo non fuisse *Taurum Androprosopum*. 2. Non fuisse *Virum Taurocephalum*, ut *Minotaurus Cretensis* : Sed 3. omnino extitisse *Virum* usque ad frontem, et fuisse *Taurum* tantum, quoad *cornua* et *cranium* : Quam ipsam formam *Achelous* habet in Nummo Metapontinorum, quem protulit Clar. Millingen (1), et in quo legitur AXEΛOIO AΘAΘΣ. Et profecto hac formâ *Acheloo* datâ omnia rectissime penes illos Scriptores procedunt, et perspicue intelliguntur, datâ aliâ et diversa omnia fiunt obscura, et absurda.

XIX.ACHELOUS SIRENUM VIR BUCRANUS.

Ipsum Acheloum Sirenum in Acheloo Sophoclis, Ovidii, Philostrati, et Metapontinorum invenire.

1. *Caput, cranium, vertex capitis Tauri* est שִׁי RISC, שִׁי SCUR. *Homo* est אָנֶס ANS; adeoque in *vertice Taurino Hominis* legetur שִׁי-אָנֶס SCR-ANS, sive *Sirenis*.

2. *Achelous Ovidii est Fluvius*, in quo sunt נֶרֶר NER, חֶלֶל CLL, גֶּל GL, זֶרֶם ZRM, שִׁי SCUO, etc. etc. quorum sive homiophona, sive temurae sunt voces ad *Musica*m spectantes, ut paullo supra adnotavimus.

3. *Acheloo Sophoclis, et Philostrati est Barba* דִּקֶּן DQN, *densa* עֵבִי OBI, *implexa* שֶׁבֶךְ SCBK, *umbrosa* צֶלֶל TZLL. Atqui plures voces *Musicas* esse his homophonas, vel homiophonas superius etiam animadvertimus.

4. *Achelous* porro Metapontinus in *Patera*

(1) Ancient unedited Monum. Ser. I. Introd. pag. VIII. Journal. des Savans ann. 1829. Octob. pag. 614. 625:

חלה TZLE, quam dexterâ porrigit שלה SCLC, bis habet nomen *Achelous* in temura homiophona. Tum in *Cannâ palustri* אחו ACU, quam habet in sinistrâ, et *Pisce* ליתן LUITN, qui appositus est, tertio *Acheloum* ostendit, et saepius etiam *Chorum Musicum* significat.

5. Tandem ipsa vox ACHELOUS significat *Chorum Musicum*. Nam אח AC, אחו EAC, ut recte animadvertit Bochartus in *Hierozoic*. P. I. pag. 866. est *vox*, *echo*, clamor, adeoque *cantus*, ליה LUE est *iunctus*, coniunctus, sociatus.

Quamobrem dubitari non potest quin Metapontini occasione nobilissimi alicuius *Certaminis Musici* Αχελαιο αἶνον Nummum illum procuderint.

XX. SIREN PARTHENOPE (1).

In Nummis Neapolitanis, in quorum adversa parte est caput Puellae vittâ redimitum, et aliis Symbolis exornatum, et in aversâ Taurus Androprosopus, SIRENEM PARTHENOPEN ACHELOIDA perspicue legere.

1. Caput Puellae est ריש RISC, נסא NSA, vel נשא NSCA; שיר SCIR, נשא NSCA est *cantum elevare*, est ipsum nomen, et ipsa potestas *Sirenis*.

2. Monile Mulieris est שירה SCIRE, נשא NSCA, quae iterum faciunt Vocem homiophonam *Sirenis*.

3. Puella est ברת BRT, Vittâ, fasciola ענב ONB, si voces coniungimus habebimus ברת-ענב BRT-ONB, temurice ברת-נעב BRT-NOB homiophona *Parthenopi*.

(1) Vid. Magnan. *Miscell. Num.* Tom. I. Tab. 24: 25. etc. Rasche *Lexic. in voce Neapolis*.

4. *Vitta*, diadema est פֶּאָר PHAR, PAR, monile ex margaritis est נְתִיפָה NTHIPHE, et temurice תְּנִיפָה THNIPHE. Si coniungimus voces habebimus PAR-THNIPHE homiophonon *Parthenopi*.

5. *Monile baccatum* est תְּפֹאֶרֶת TPHARE, פְּנִימִן PHNIM. Si voces adiungis habebis temuram homiophonam *Parthenopi*.

6. *Inauris* dicitur לַחֵשׁ LCSC, et si vis הַלֵּחֵשׁ ELCSC, temura homiophona vocis *Acheloias*.

7. *Monile Mulieris* est חֵלִי CLI vel הַחֵלִי ECLI, אֲשֶׁר ASCE, si coniungimus voces habebimus secundum homiophonon voci *Acheloias*.

8. *Racemus uvae* est פֶּרֶט PHRTH, עֵנָב ONB temurice PHRTH-NOB homiophonon *Parthenopi*, et פֶּרֶט PHRTH est *Musicus*, et נֶפֶע NPHO temura homiophona עֵנָב ONB, est *gratus*, iucundus.

9. *Vasculum ansatum vel auritum* est כְּלִי KLI, vel גִּלְהֵ GLE, cum אֲגֵן AGN, sive *ansis*. Atqui כְּלִי KLI est homiophonon חֲלִל CLL psallere, גִּלְהֵ GLE, גִּלְ GUL tripudiare, אֲגֵן AGN, נֶגֶן NGN *pulsare Organa musica*.

10. *Locusta* est אֲרֵבָה ARBE; *Instrumentum Musicum* אֲרֵבִיעַ ARBIO.

11. *Ala* est נִצָּה NTZE, *certamen*, contentio idem נִצָּה NTZE; homiophonon נִצָּח NTZC est victoria, et Praeses Musices, Praeceptor.

12. *Piscis* est עֶפֶן OPHIN, si praeponis בֵּרֶת BRT *Puellam*, habebis quintam temuram homiophonam *Parthenopi*.

XXI. SIREN HYRINAEORUM (1).

SIRENEM ACHELOIDA legere in Nummis Hyrinae, in quorum adversa parte est Caput Puellae capillis hirtis, et aliis Symbolis exornatum, in altera Taurus Androprosopus.

1. *Caput puellae est* ריש RISC, נסא NSA; Temura ריש RISC est שיר SCIR. Hinc שיר-נסא SCIR-NSA homiophonon *Sirenis*.

2. *Capilli hirti et horridi Puellae sunt* שער SCOR, נסא NSA, vel נאם NAS, adeoque habebimus secundum homiophonon *Sirenis*.

3. *Monile Puellae est* שיר, SCIRE, נסא NSA: Hinc tertium homiophonon *Sirenis*.

4. *Duplex series globulorum est* שיר-SCIRE שני SCNI, quae coniuncta efficiunt quartum homiophonon *Sirenis*, שני SCNI temurice sumto.

5. *Stella est* נגם NGM, homiophonon נגן NGN est *pulsare organa Musica*.

6. *Taurum Androprosopum esse Acheloum Sirenium, emblema eximium Chori Musici, et Symbolum Acheloidis abunde supra diximus.*

XXII. SIREN TERINAEA (2).

SIRENEM LYGAEAM agnoscere in Nummo Terinae, in cuius adversa parte est caput Puellae variis Symbolis ornatum, in aversa autem Puella tunicata, alata, Vasi inclinato insidens, et Caduceum praetendens.

1. *Caput Puellae Nummi Terinaei simile est Capiti Puellae Nummorum Neapolitanorum, et*

(1) Vid. Magnan. *Miscell. Numism.* Tom. IV. Tab.

27. Ignarra *Append. ad Palaestr.* pag. 268. 269.

(2) Vid. Magnan. *Misc. Numism.* T.II. tab.57. etc.

propterea in eo *Capite* saltem ter *Sirenis*, et bis *Parthenopis* legi potest, non quidem ut nomen individuum, et personale, sed ut nomen *appellativum*, aptum cuicumque *Sireni*, et cuicumque *Choro Musico*: Ita ut, si in Nummo *Neapolitano* suadebamur voces ex. grat. ברת BRT, ענב ONB ad homiophoniam *Parthenopis* adducere, h̄c contra tantum inveniemus temuras homiophonas פרט PIRTH *Musici*, נפע NPHO *iucundi*, grati, suavis, quod cuicumque *Sireni* aptum.

2. In *Puella* ברת BRT, עלמה OLME, נקבה NQBE, אשה ASCE plura sunt *nomina musica* homiophona, in *Veste* גלם GLM est גול GUL *tripudiare*; in *Alis* נצה NTZE est נצח NTZC *victoria musica*; In *Corona Lauri* sive כליל KLIL דריה DRIE est דרה DRE *Scientia*, peritia, חלל CLL *psallendi*: in *Vase* insuper כלי KLI, vel גלה GLE, cui *insidet* גלם GLS, est גול GUL, et חלל CLL: *Saltare*, et *Psallere*: Et in omnibus homiophonis גול GUL est ipsa *Siren Lygaea* temurice.

3. In *Ala* prima *Caducei* est נצה certamen contentio, in altera est נצח NTZC *victoria* in נצח NTZC *Musicis*. In *Serpente* primo שרפ SCRPH est *tuba* שפר SCPHR: in altero *Serpente* אפעא APHOA est פעה PHOE clamor vociferatio *cantus*; in *Baculo* sive שבט SCBTH est צבת TZBT omne *instrumentum Musicum*.

XXIII. BET IONE TERINAEORUM (1).

בת BT יענה IONE *Syrorum in Nummo Terinaeorum invenire.*

1. *Puella sedens ad fontem* dici potest Semitice *Puella fontis* בת BT, עין OIN, homiophonon יענה IONE.

2. *Anas ad fontem* est בַּשׁ BTH, עין OIN, quae homiophona בת BT, עין OIN *Puellae fontis*, et בת BT, יענה IONE.

3. *Puella עלמה OLME, sedens גלם GLS, ad fontem* עין OIN, est *Chorus Musicus*, qui peritissime עלמה OLME, ענה ONE, et tripudiat גול GUL, ad instrumenta Musica עלמה OLME.

4. *Fons* עין OIN. ex ore פה PHE, Leonis שחל SCCL, fluens חלל CLL; Est revera Cantus ענה ONE, יפה IPHE pulcher, gratus, sapienter שכל SCKL, Psallentis חלל CLL.

5. *Aqua נרה NER, quam Puella עלמה OLME, suscipit לקח LQC, vase כלי KLI est ונה RNE cantus, קול QUL vox, כלי KLI perfecta, עלמה OLME sapienter, לקח LQC docte modulata.*

In hac igitur *Puella Terinaeorum* non modo ipsa *Siren* est agnoscenda; sed ut colligere iure possumus, *Siren* dicta בת BT, יענה IONE a Syris et Palaestinis: Adeo ut si alii, ut superius ostendimus, Probl. X. pag. 58 59. *Sirenem* בת BT, יענה IONE voluerunt monstro ex membris *Puellae* et *Anatis* composito significare, *Terinaei* elegantius, *Anatem, Vas, Fontem, et Puellam*

(1) Vid. Avellin. Att. Acc. Pontan. T. II. p. 140. 142. et Opuscul. I. p. 183. 184.

alatam in uno et eodem Dramate coniungentes eundem Typum, Deam eandem aequè perspicue et manifeste exhibuerunt.

C A P U T II.

TENTANTUR ALIQUOT ALIA HIEROGRAMMATA ITALICA.

I. STEMMA TRINACRIAE (1).

Quaeritur quid significare possint in Stemmata Siculo tria humana Crura incurvata, tres Spicae, et quandoque Caput humanum in centro?

1. *Crus primum* est שוק SCUQ, et ipsum, שוק SCUQ est copia et abundantia rerum. Secundo שוק SCUQ est homiophonon שקה SCQE *bibere*, *potare*, adeoque Symbolum opportunum abundantiae *aquarum*, et *vini*. Tertio שוק SCUQ est *coetus*, *conventus*, *nundinae*, *commercium*, quod certe in *Sicilia* est longe vetustum.

2. *Crus secundum* est כרע KRO, et ipsum כרע CRO est *ratio*, *intelligentia*, *discretio*, *criterium*, quod insigne *Siculis* hominibus.

3. *Crus tertium*, sive *femur* est ירך IRK, et homiophonon ארע ARC est *via semita*, est *cibus*, *commeatu*, quae vetustissima in *Sicilia*. Tum Temurae homiophonae רקח RQC *unguenta*, *pigmenta*, et רקק RQQ *lagana*, *placentae*, *cupediae*, unde *Siculae* illae *Dapes* celeberrimae.

4. *Crus curvum* est שוק SCUQ, שוח SEUC, quae homiophona; et כרע KRO, כרע KRO,

(1) Vid. Eckel *Doct. Num.* Tom. I. pag. 76. 77. Rasche *Lex. Num. in Trinacria. Triquetr.* Torremuzza *Sicil. Numism.* Tab. VI. 19. X. 12. LV. LVIII. LXII. etc.

quae homophona. Atqui שו"ח SCUC est loqui, orare, meditari, et כרע KRO perpendere, discernere, decernere sapienter: Quae in Civibus et contrerraneis Gorgiae, Empedoclis, Epicharmi, et Archimedis insignia. Illa vero homophonia, et homiophonia est sedulo animadvertenda. Nam ostendunt Auctorem Emblematis illa ipsa Verba in animo habuisse, et adhibuisse.

5. Spica prima est שבל SCBL Symbolum Ideographicum Frumenti, quod in Sicilia vetustissimum, copiosum, et egregium.

6. Spica secunda שבל SCBL est etiam fons, fluvius, rivus, abundantia aquarum.

7. Spica tertia שבל SCBL est etiam via, semita, platea, commercium.

8. Caput hominis, vel adolescentis in centro est ראש RASC, איש AISC, vel צפיר TZPHIR, sive Lexeoschema praestantium virorum, et pulchrorum שפר SCPHR Juvenum.

Atqui haec omnia Siciliae et Siculis congruunt, Et si hoc Stemma etiam in monumentis extra Siciliam positis conspicitur, Colonis omnino Siculorum est tribuendum: et quo pacto Romanorum Lupa extra Romam per Colonias Romanorum occurrit, eodem modo Stemma Siculorum extra Siciliam per Colonias et emigrationes Siculorum invenietur.

II. LEXEOSCHEMA SICULORUM.

Adestne in Emblemate Trinacriae argumentum aliquod intrinsecum, quo illud revera ad SICULOS spectasse demonstretur?

Ita quidem. Nam Crura coniuncta sunt שוק SCUQ Suc, Sice, לור LUE, LIE, LIA, sive ipsa Sicilia, Siculi. Et iterum שוק SCUQ, לור LUE sunt crura curvata, inflexa, ut sunt

in *Stemmate*. Adeoque illa tria *Crura* sunt verum *Lexeoschema Siculorum*, et *Stemma* vetustissimum *Gentis* nobilissimae, a qua non una *Sicilia*, sed magna pars *Italiae* habita, et exculta olim fuit. Fieri profecto posset *Stemma Siculorum* esse vetustius eorum adventu in *Trinacriam*, quum aliae *Regiones* sint in *Asia*, quibus *Characteres Trinacriae* *Physici* conveniant. Sed fieri etiam potuit, ut *Stemma* illud condidissent *Siculi*, iam in *Trinacria* penitus constituti, et fixi; lapsuque temporis a ceteris *Siculis*, qui sive in *Graecia*, sive alibi degebant, fuisset adoptatum.

Sicanorum *Stemma* in uno *Humano Crure*, quod in pluribus *Monumentis* adhuc conspicitur, constitisse puto. Nam *Crus humanum* est שוק-אגם SCUQ-ANS, sive *Sik-anus*.

III. SCYLLAE NOMINA (1).

Horrendae voragini Siculae apta. et convenientia nomina imponere.

1. Dicam primum *Scyllam*, quia 1. שְׂאֹל SCAUL est *vorago Tartarica*, *Abyssus* profunda, et teterrima: 2. שִׁלֵּל SCLL est *spoliare*, *destrahere*, *abripere*: 3. שִׁלָּה SCLE est *error*, *divagatio*, *fallacia*, *dolus*: 4. שִׁלָּה SQL *perniciēs*, *exitium*, *mors*.

2. Dicam *Scyllam Phorcynis*, quia 1. פֶּרֶךְ PHRK est *durus*, *ferus*, *atrox*, et est *allide-*

(1) Vid. *Homer. Odys.* XII. v. 107. 125. 146. *Apollon. Rhod.* IV. v. 789. 790. 820. 830. *Lycophr. Alexand.* v. 45. *Lucret.* V. v. 891. *Virgil. Aeneid.* III. v. 416. *Ovid. Epist. Heroid.* XII. v. 123. *Palaeph. de Incred.* VIII. p. 29. *Seneca Med.* v. 350.

re, collidere, effringere. 2. פֶּרֶק PHRQ est *rumperere*, evellere, convellere, lacerare, dissipare.
 3. חֶרֶף CRPH temura homiophona est *rapere*, abripere, diripere: נֶשׂ NSC, אָנֶס ANS sunt *Homines*, qui hñc sunt praecipue nominandi, quia horum maxime interest. Horrenda igitur vorago *Sicula* rectissime appellabitur *Scylla Phorcynis*.

IV. SCYLLAE SYMBOLA (1).

Iconogramma Scyllae Phorcynis condere tum nominibus impositis, tum characteribus suis conveniens.

1. Dabimus primum SCYLLAE formam *Puellae, adolescentulae* חֶרֶף CRPH, נֶשׂא NSCA: ut habeamus temurice nomen *Phorcynis*, et characteres *Monstri*, quod *diripit*, abripit חֶרֶף CRPH omnia, et omnia *subvertit*, invertit, subruit שֶׁנֶר SCNE.

2. Dabimus *Capillos hirtos horridos* שֶׁנֶר SCOR, quia est שֶׁנֶר SCOR *metuenda*, terribilis.

3. Dabimus *mammas nudas* שֶׁד SCD, שֶׁד SCD, עֶרֶה ORE, ut indicemus *Monstrum* שֶׁדד SCDD *vexantem*, angentem, perdentem, עֶרֶה ORR *destruentem*, desolantem.

4. Immo faciemus totam *nudam*, *carentem vestibibus* עֶרֶה ORE, ut sit tota עֶרֶה OROR, *diripiens*, *abripiens*, *destruens*, *perdens*.

5. Faciemus *attollentem* שֶׁל SCUL, סֶלֶל SLL

(1) Vid. Winkelm. *Mon. ined.* II. fig. 37. Mus. Borbonic. Vol. I. Tav. 48. Spanheim. de *Praest. Num.* I. pag. 261. 262. Millin *Galler. Mythol.* II. Tab. CLXXII. 638.

furcam פֶּרֶךְ PHRK , ut habeamus nomina *Scyllae Phorcynis* , et omnes atroces *characteres* , quae a vocibus סֵלֵל SLL , שֵׁלֵל SCLL , et פֶּרֶךְ PHRK significantur.

6. Quin faciemus attollentem סֵלֵל SLL . *re-mum* , vel *gubernaculum* קֶדֶף QDPH , ut indicemus *elevationem fluctuum* סֵלֵל SLL ex voragine, rerum *absorptionem* in שְׂאוּל SCAUL sive Tartarea abyssu , et earum *eructationem* , vomitum , et restitutionem noxiissimam קֶדֶף QDPH in aërem.

7. Apponemus ad *inguina tres* sive *Canes* , sive *Lupos* , sive *Leones* , sive ex his omnibus monstra mixta, ut habeamus vocem שְׂחָל SCCL, qua voce 1. indicabimus homiophonon nominis *S-cy-llae* 2. Monstrum esse maritimum , esse in orâ maris סְחָל SCL. 3. Esse *furens* , *insanum* סְכָל SKL. 4. Esse *perniciosum* , nefarium , mortiferum סְקָל SQL.

8. Apponemus tandem his *corpus Hydrae*, i vel *Pistricis*, et *Serpentis maritimi* pessimi, quod dici potest פֶּר PHR vel פֶּרָא PHRA , נַחֵשׁ NCSC. Nam habebimus primo פֶּר-נַחֵשׁ PHR-NCSC , et temurice PHR-CNS , sive *Phorcynis*. Tum פֶּרֶר PHRR est *comminuere*, effringere, et פֶּרָא PHRA est *furere* , *ferocire* , quae *Scyllae* congruunt. *Serpens* vero addendus erat *Ideographice* ad indicandas *spiras* tortuosas , *vortices* , *turbines* , et convulsiones aquarum , quibus illa *Vorago* turbata est : et addendus erat *Lexeographice* נַחֵשׁ NCSC , ut indicaretur temura homiophona שִׁנְג SCNG convolutio et contractio obiectorum , et alia homiophona temura שִׁנְק SCNQ *angores suffocationes* , et strangulationes miserorum , qui in *Barathrum* perniciosum inciderint.

V. IUPITER TONANS CAULONIAE ⁷⁷ (1).

In Nummo Cauloniae , in cuius adversa parte est Iupiter fulminans , in altera Cerva, praecipuas sententias Psalmi Hebraeorum XXIX. invenire.

ART. I. *Recensentur praecipuae sententiae Psalmi XXIX. , quae referuntur ad vocem Dei in Tonitru.*

1. *Deus Gloriae fecit tonare :* הכבוד אל AL, EKBUR , הרעים EROIM. v. 3.

2. *Vox Domini confringet Cedros ,* קול QUL, יחולל IEUE , שבר SCBR , ארזים ARZIM , v. 4.

3. *Vox Domini exsilire faciet filium Unicornium ,* ירקיד IRQID , בן BN, ראמים RAMIM, v. 6.

4. *Vox Domini parturire faciet Cervas:* יחולל ICULL , אילות AILUT. vers. 9.

5. *Vox Domini deteget Sylvas:* יחשף ICSCPH יערות IORUT. vers. 9.

ART. II. *Quaeritur Drama , quo omnes hae sententiae satis clare et perspicue legantur.*

1. Omnium primum , quia *Vox et Tonitrus* pingi et exculpi nequeunt , scribam literis Alphabeticis KAUL , sive קול QUL *Vox , sonus,* et per excellentiam *Tonitrus.*

2. Tum expingam *Virum* magnae staturae , ingentem , ut habeam גבר GBR , כביר KBIR , איל AIL , רב RB, potentem, fortem , validissimum *Virum ,* sive potius איל AIL , et רב RB, *Deum , et Dominum* כבוד KBUR *gloriae , gloriosum.* vers. 2. et 3. Psalmi XXIX.

(1) Vid. Magnan. *Miscell. Numism.* Tom. I. Tab. 9. Mazoch. *Tabul. Heracl.* pag. 527. 528. etc.

3. Faciam porro *iaculantem fulmen* רב RB ,
 בזק BZQ . quod pingi potest, ut indicem *To-*
nitrum רעם ROM , quod pingi non potest.

4. Et quoniam agitur hic de ipso *Deo tonan-*
te, iuxta *Virum fulminatorem* insculpam insuper
Cervum איל AIL homophonon איל AIL *Dei* ,
 et propterea eius legitimum *Lexeoschema*.

5. Quin quandoque loco *fulminis* et *fulgu-*
ris ponam in dexterâ *ramum* אמיר AMIR, *Pal-*
mae חיל CIL , ut habeam ipsam vocem, ipsum
 sonitum קול QUL homiophonon חיל CIL , *To-*
nitrus רעם ROM , quae vox est temura ho-
 miophona אמיר AMIR.

6. Extendam טפח THPHC *sinistrum brachium*
 זרע ZRO , ut in hoc זרע ZRO habeam temu-
 ram homiophonam ארז ARZ *cedri*, et in illo טפח
 THPHC vocem homiodynamicam שבר SCBR vers.
 3. Nam טפח THPHC est *verberare* , pulsare ,
 שבר SCBR est *frangere* , infringere. *Extendam*
vero potius sinistrum, quam *dextrum brachium*,
 quia *sinistra* שמאל SCMAL aequivalet שם SCM
vastationi , desolationi , אל AL *Dei*.

7. Praeterea super hoc *brachio extento* po-
 nam *sublimem* רם RM , *puerum* , infantem בן
 BN , *subsiliens* רקד RQD , ut habeam ירקיד
 IRQID , בן BN , ראמים RAMIM vers. 6. Quin
 faciam hunc quandoque etiam *fulminantem* , ut ha-
 beam בן BN , רעם ROM homiophonon ראמים
 RAMIM.

8. *Virum* porro illum *ingentem* faciam *totum*
nudum ערה ORE , penitus *vestibus spoliatum* חשה
 CSCPH : ut habeam חשה CSCPH *spoliatas*, עיר
 OIR *sylvas* , homiophonon ערה ORE , vers. 9.

9. Tandem aliam *Cervam* איל AIL *cornutam*
 קרן QRN exculpam , ut habeam קרן QRN *co-*
ruscationem , irradiationem , fulguris , איל AIL

Dei domini, qui sua voce קול QUL facit paturire
 קול CUL, *Cervas* איל AIL. Vers. 9. et iuxta *Cer-*
vam apponam ramum אמיר AMIR, *Oleae* זית
 ZIT, ut habeam צות TZUT homiophonon זית
 ZIT, sonitum, clangorem, *Tonitrus* רעם ROM
 temurae homiophonae אמיר AMIR.

ART. III. Quomodo apud Cauloniatas possint
 inveniri sententiae Psalmi Hebraeorum.

1. Primo ex traditionibus vetustissimis com-
 muniis tam *Hebraeis*, quam *Achaeis*, vel *Tyr-*
rhenis Cauloniae conditoribus. Quumque Lin-
 gua *Hebraeorum* ipsa prorsus fuerit, quoad ple-
 rasque radices, quam Lingua *Hierographorum* ve-
 terum Gentium, utique et pars saltem Scientiae
Physicae, et Sapientiae maxime socialis eadem
 esse debuit. Et quum certum sit *Etruscos*, *Grae-*
cos, *Latinos*, *Scandinavos*, aliasque plures Gen-
 tes incredibili modo coluisse *Deum fulminatorem*
 et *fulguratorem*, et ex alia parte *Dei opt. max.*
 in *Tonitru* potentissimi frequens sit mentio apud
 Sacros Scriptores *Hebraeorum* nil mirum, si ali-
 quot sententiae congruant apud utrosque, maxi-
 xime quum eadem *Linguâ Sacrá* utantur.

2. Secundo dispersiones *Hebraeorum* sunt ve-
 tustissimae, scilicet incipiunt a temporibus *Acha-*
zi et *Ezechiae*, quum nulla adhuc, vel tenuis-
 sima *Caulonia* esset, et diutissime deinceps per-
 durant; adeo ut facillime potuit fieri, ut quin-
 to vel quarto saeculo Prochristiano *Hebraeus* ali-
 quis flandis metallis Praefectus, vel Praefecto
 amicus et charus apud *Cauloniatas Drama* huius-
 modi excogitasset, et exculpi curasset.

VI. STEMMA CAULONIATARUM.

Potestne haberi huiusmodi Drama ut Stemma ipsum, ut Emblema Cauloniatarum Lexeo-graphicum?

Ita quidem; Nam *Caulonia* fit a *Kaul* קול QUL voce, sonitu, tonitru, et און AUN Coelo, vel Deo Cocli, ut nos saepe in *Hieroglyphicis* selectis animadvertimus. Certum enim et exploratum est Aegyptios, Palaestinos, Israelitas Idolatras, et Syros appellasse און AUN, אן AN Deum aliquem *Coelestem*, sublimem, sive *Solem*, sive, ut ego teneo, *Deum Coeli*; quod אין AIN esset spatium amplissimum et vacuum, דון EUN mens, intelligentia, copia, divitiae, affluentia, et און robur, vis, potentia; adeout, quod sancte et orthodoxe esset *Hebraeis* קול QUL יהוה IEUE, esset *Heterodoxis* קול QUL, און AUN, CAUL-ON, sive vox *Dei Coelestis*; et conver-tendo, quia id in *Hierographia* fieri potest, et saepe debet; און AUN, קול QUL erit *Deus vocis*, *Deus tonitrus*, *Deus tonans*, qui ipse est qui in Nummo *Cauloniae* exprimitur. Urbes, autem quae ex *Voce Dei* nomina sibi imponderent, plurimae sunt, et singillatim sunt omnes urbes *Chal-cidicae* originis, et quae Typos *Sirenum* vel *Acheloi* adhibuerunt, quia sunt positae ex monitu קול QUL, Chal, צדיק TZDIQ *Cidico*; nempe *Vocis sanctae*.

Quamobrem *Iupiter tonans* sive *Syrâ* Theologia און AUN, קול QUL est proprium *Stemma*, et *Schema* קול QUL, און AUN, sive *Cauloniae Italicae*.

VII. ORION NEAPOLITANUS (1).

*Dato Sideris ORIONIS ortu et occasu nimbo-
boso, procelloso, navibusque valde infen-
so (2), Hieroglyphicum constituere, quo Nau-
tae moniti tantum periculum scirent effugere.*

1. Exsculparam primum *Virum grandis formae*,
ut habeam גבר GBR, et כביר KBIR, tum ut
vehementiam et violentiam procellarum indicem;
tum ut *Mythum Astronomicum* omnium fere ve-
terum Gentium servem, quo in *sidere Orionis*
Gigantem גבר GBR aliquem, sive *Nimrodum*,
sive alium praevalidum et vehementem *Virum*
כביר KBIR posuerunt.

2. Faciam *vestibus plane nudum* עירי ORE,
et חשה CSCPH, ut ostendam *inimicum*, ho-
stem, ferum, destruentem ער OR, ער OR, et
haurientem et extrahentem *aquas* חשה CSCPH,
et evertentem et subruentem omnia חסה CSPH.

3. Faciam porro totum *pilis et villis horri-
dum* nempe שער SCOR, שעיר SCOIR: ut ha-
beam שער SCOR *procellas*, tempestates, שער
SCOR *horrendas*, terribiles, et ipsum *Lexeosche-
ma Orionis*, quem dictum fuisse veteribus tem-
poribus *Orios*, temura שעיר SCOIR, et cum *Si-
rio* שער SCORI, vel שעיר SCOIR extitisse ho-
mionymicum tenendum est.

4. Faciam denique *intentantem* שלח SCLC,
Gladium etiam שלח SCLC, ut habeam in te-
mura חשל CSCL *tempestates* et *procellas*. Tum
Gladius est סגר SGR, vel סגירי SGIRR, quod

(1) Vid. Capacc. *Histor. Neapol.* Tom. I. pag. 198.
199. et *delle Imprese* libr. II. carte 26.

(2) Vid. Polyb. *Hist.* libr. I. Cap. 37. pag. 62. Ae-
lianum *Histor. Animal.* lib. X. cap. 45. pag. 595. Vir-
gil. *Aen.* I. v. 535. IV. v. 52. Horat. *Epod.* XV. v. 7. etc.

ipsum est *procella*, tempestas, pluvia. Tandem *Gladius* est מְכָרָה MKRE, et מְכָרָה MKRE est *mercari*, *negotiarī*, mercaturam exercere.

Hoc autem ipsum *Iconogramma* lapidi insculptum conspicitur hīc *Neapoli* in Regione *Portus*, et de eo rectissime iudicavit Capaccius tum in suis *Emblematibus* (*Delle Imprese*) Libr. II. cart. 26. tum in *Historia Neapolit.* lib. I. cap. XIV. p. 198. 199. Adeoque dubitari non potest, quin huiusmodi *Hieroglyphicum Lexeoschematicum* in *Portu Neapolitano* fuisset propositum, ut *Nautae* in ortu et occasu *Orionis* a tentanda *maritimā mercaturā*, ob *damnosas procellas*, abstinerent.

VIII. VULPES CARSEOLANA (1).

Quid factum est, ut Carseolis in Latio Vulpes manipulis Stipularum comburerentur?

Quia *Semitis Vulpes* est שְׂעוּל SCUOL, et חֲרָר CRR, חָרָר CRE est *urere comburere* incendere: Adeoque *Carseoli* erunt חֲרָר-שְׂעוּל CRE-SCUOL, sive *Car-seol*. nempe *comburentes* et *incendentes Vulpes*. Praeterea שְׂעוּל SCOL est *manipulus*, et secundum plures *Stipularum*, et שְׂעוּל SCOL est etiam *ardere incendi*, et שְׂעוּל SCUL *ignis flamma*. Hinc opus fuit, ut שְׂעוּל SCUOL *Vulpes*, comburerentur שְׂעוּל SCOL, *manipulis* שְׂעוּל SCOL. Est et rationalis et penitior *caussa comburendi Vulpes*; Sed hīc, quia *Theologica* et *mystica* attingere nolumus, praeterimus.

(1) Vid. Ovid. *Faster*. IV. v. 638. 740. Bochart *Hiero- zoic*. Part. I. p. 850. 865. Spanheim *de Praest. Num* I. pag. 120. Calmet in *Libr. Iudicum* Cap. XV.

IX. TUSSIS VULPINA (1).

Quae origo Proverbi de Tussi Vulpina ferali et mortali?

Tussis dicitur Semitis שְׁעִל SCOL, *Vulpes* שְׁוֹעַל SCUOL. *Vulpes* ergo, quae numquam tussit physice, necessario tussiet Lexeographice. Praeterea שְׂאוּל SCAUL, homiophonon שְׁוֹעַל SCUOL Vulpi, est *Sepulcrum*, *Tartarus*; adeoque *Tussis* mortalis, *feralis* erit *tussis* שְׁעִל SCOL, שְׂאוּל SCAUL *Sepulcri*, et quia homiophonon שְׁוֹעַל SCUOL est *Vulpis* dicetur *Vulpina*. Ergo *tussis* שְׁעִל SCOL, *Vulpina* שְׁוֹעַל SCUOL erit necessario *feralis* et *sepulcralis* שְׂאוּל SCAUL.

X. SPES ROMANA (2).

Symbola Hierogrammatiss, quod Pacorus aedituus Veneris posuit Spei Romanae, SPEI revera convenire demonstrandum est.

1. *Figura muliebris* egregie convenit, quia נְסִימָה NSA, נְסִימָה NSCA est *mulier*, et temura homiophona שְׁעִן SCON est *Spes*, *sperare*, *fiducia*; חוּל CUL est *parere*, quod proprium *mulierum*, et יְחִל ICL est *sperare*, *confidere*.

2. *Duplex vestis* שְׁנֵי שְׁנִים SCNIM, שְׁלֵם SCLM apta est: Nam שְׁנֵי שְׁנִים SCNIM est temura homiophona מִשְׁעֵן M-SCON *Spei*, *expectationi*, et שְׁלֵם SCLM est *perfecta absoluta*.

3. *Vestis una* est *longior*, *talaris*, quia שְׁלֵם SCLM, אֶרֶךְ ARK, נַחַת NCT, sunt *pax*,

(1) Vid. Bochart. *Hierozoic.* Part. I. pag. 62.

(2) Vid. Gruteri *Thes. Inscript.* Tom. I. pag. 102. Edit. 1707. *Antiqu. Rom. Explic.* Tab. XXXIV. pag. 127. 128.

tranquillitas, quies, felicitas, *longa*, diuturna, *perfecta*; haec enim est verae *Spei* finis et desiderium. Tum אוריכה AURIKE homiophonon ארך ARK est etiam *Spes. exspectatio*.

4. *Vestis alia* שלם SCLM est *brevior*, decurtata, et quasi *fracta* שבר SCBR; Quia שלם SCLM est *perfectus*, absolutus, et שבר SCBR est etiam SPES, immo ipsa *Spes* Romanorum, quia *Spes* etiam Varronis aetate erat *Sper* Speri, et *Sper* est dubio procul Semiticum שבר SCBR, Sbr, Spr, *Sper*.

5. Actus attollendi סלל SLL, *brachio* זרע ZRO, vel סעד SOD, *sinistro* שמאל SCMAL, temura homiophona שלם SCLM, *limbum* שול SCUL, *Vestis* שלם SCLM *brevioris*, decurtatae שבר SCBR, indicat *Spem* שבר SCBR, egere זרע ZRO *auxilio*, adiumento, temura זרע ZRO *brachii*, סעד SOD *firmiter*, stabili, certo, ut producat et gignat *pacem*, tranquillitatem שלה SCLE, *plenam*, perfectam שלם SCLM.

6. *Manu dextera* ימין IMIN, *Mulier innititur* שון SCON, *Columnae* עמד OMD, ut ostendat Se שון SCON *exspectare*, desiderare, sperare, et quidem *constanter* permanenter עמד OMD, et *firmiter* veraciter אמן AMN homiophonon ימין IMIN *dexterarum*.

7. *Habet in capite Coronam* כליל KLIL, *Florem* נץ NTZ, quia *Flores* Ideographice sunt *Symbolum Spei*, et quia יחל ICL, vel כלי KLI homiophonon כליל KLIL est *Sperare*, *fiduciam habere*.

8. *Spicae* שבל SCBL, *frumenti* שבר SCBR *appositae*, sive *Spicae Segetis frumenti* קמה QME sunt שבל SBL *munus*. שבר SCBR *Spei*, et *exspectationis*, sunt שבל SBL *munus* מקוה MQUE, vel ת-קוה T-QUE, *exspectationis* et *fiduciae*.

9. *Adiunctae Spicis Rosae* ורד URD , ut indicetur *Spem* רדד RDD *expandere se* , *extendere se* , *ingentia* , *ampla quaerere* אריד ARID , et *desiderare* .

10. *Adiecta insuper Papavera* חששא CSCCSCA homiophonon חש , CSC , חשש CSCSC , nempe *sollicitudines* , *curae* , *anxietates* , quae omnem *Spem* semper comitantur.

11. *Pomum granatum* est רמן RMN , et רמם RMM est *celsus altus sublimis* , quia *Spes* semper *alta* , *sublimia* , *magna expetit* .

12. *Alveare* est מגבה MGBE , et גבה GBE est etiam *altum et elevatum* , tum est homiophonon חבה CBE , חבב CBB *amare* , *desiderare* , *velle* .

13. *Sarcina* , *fascis supellectilis obvolutus* est Symbolum Ideographicum סבל SBL *oneris* , חמל CML *ponderis* , *patientiae* , *tolerantiae* , quae *Spem* necessario comitantur.

14. Numerus autem *Septenarius* שבע SCBO , *Spicarum* , et aliorum sive *florum* , sive *fructuum* bis repetitus est Symbolum שבע SCBO *satieta- tis* et *saturitatis* , quam speramus et desideramus semper : et est Lexeoschema ipsius SPEI Romanae , quum שבע SCBO sit homiophonon SPEI .

Haec autem et sagaciter et vere componebat Romae in Hortis Sallustianis M. Aurelius Pacorus aedituus Veneris circa tempora , ut videtur , Antoninorum.

XI. IUSTITIA AUGUSTI (1).

*In Nummis Hadriani Augusti Mulier sedens ,
dexterâ pateram porrigens , sinistrâ baculum
globulis recto ordine dispositis compositum
gerens , potestne merito appellari Iustitia ?*

1. *Patera , vas est* מֵאֵן MAN , dexterâ יְמִין IMIN homiophona אֱמֵן AMN *Veritati , sine qua Iustitia non est , et quae semper iusta et aequa est.*

2. Tum מְנֵה MNE temura מֵאֵן MAN , et יְמִין IMIN , est *numerare , praebere , distribuere , quod Iustitiae essentielle attributum.*

3. Praeterea *Patera est* צִלַּח TZLC , et צִלַּח TZLC est *componere , pacificare , rectificare , pacare , quod prorsus officium Iustitiae praecipuum.*

4. *Baculus , virga est* שִׁבְטָה SCBTH , Symbolum *potestatis , imperii , iudicii ; homiophonon שִׁפְטָה SCPHTH est iudicare , iudicia exercere.*

5. *Recta Series globulorum est* יִשְׂרָאֵל ISCR , תוֹרָה TUR , דּוּרִי DUR. Atqui homiophonon תוֹרֵה TURE est *Lex , doctrina , praeceptorum Codex , et תוֹרֵה TUR est explorare , investigare.* Ergo *Series illa recta Globulorum indicabit rectam aequam investigationem et administrationem Legum et Praeceptorum , qua Iustitia continetur.*

Hierogramma igitur *Iustitiae per Lexeotropos Semiticos satis scite et argute confectum est a Romanis sub Hadriano Imperatore Saeculo secundo Christiano.*

(1) Vid. Pedrusi *Mus. Farnes.* Tom. III. Tav. 5. 11.

XII. SALUS AUGUSTI (1).

Mulier Stolata , baculum vel hastam sinistra gerens , pateram dextera porrigens Serpenti , qui attollit se de Ara , significatne iure Salutem in multis Nummis Augustorum ?

1. *Mulier* est אִשָּׁה ASCE , אִשָּׁה ASE est *Sanavit* , remedia aegritudinibus attulit , medicinam fecit; homiophonon אִשָּׁה ISCO est *salvavit* , *servavit* , salutem fecit.

2. *Vestis , Stola* שָׁלוֹם SCLM est *pax , tranquillitas , felicitas* , quae sine *Valetudine* bona esse non potest.

3. *Patera* est צֶלַח TZLC , *porrigere* est homiophonon שָׁלַח SCLC , et שָׁלַח SCLC est *munus donum* ; צֶלַח TZLC est *prosper , felix , sanus fuit* , successit bene , prospere cessit.

4. *Serpens* est שֶׁרֶפָּה SCRPH , *temura* פֶּשֶׁר PHSCR est *pacem dat* , reconciliat , quae discordia sunt , adeoque bonam *valetudinem* praebet: *Temura* שֶׁפָּר SCPHR *gratus est , bonus est , se bene habet*. Praeterea *Serpens* dicitur חִיָּה CIE , et חֲנִין TNIN. Atqui חֲנִין TNE , חִיָּה CIE est *dans , praebens vitam* , adeoque *robur , valetudinem , Salutem*.

(1) Vid. Mus. Farnes. Tom. IV. Tav. 4. 13: et Tom. VI. Tav. 35. 5.

XIII. SPES AUGUSTI (1).

*Mulier tunicata , dexterâ manu Florem saepe
Calicoformem elevans , Sinistrâ vero vestis fim-
briam multa cura adtollens , gradientis habi-
tu , exprimitne recte Spem ?*

Ita quidem : Nam *Flos* ideographice *Spem* fructus significat , et quoniam יחל ICL , חול CUL , כלי KLI est sperare , *spem* bonam habere , ideo *Flori* data forma *Calicis* sive *Vasis* כלי KLI : quin etiamsi evidenter non detur , quum natura *Calix Flori* insit , semper etiam inerit *Flori* Lexeoschema יחל ICL *Spei*. Tum *Vestis* est שלם SCLM , *Sinistra* שמאל SCMAL , et שלם SCLM est pax , prosperitas , felicitas , quae est essentia et finis *Spei*. Praeterea *fibria* est שול SCUL , trahere , attollere idem שול SCUL , סלל SLL , et שול SCLE est pax , tranquillitas , prosperitas. Tandem *gradi* est ארך ARK , et שבל SCBL : Atqui ארך ARK est diuturna , longa , שבר SCBR est *Spes* , *expectatio Boni Eventus*. Vide supra *Sect. III. Probl. 23. pag. 46. 47.*

(1) Pedrusi. *Mus. Farnes.* Tom. VI. Tav. VI. n. 6.
8. Rasche *Lex. Num. in Voce.*

PARS SECUNDA

THEOREMATA HIEROGRAPHICA.

SECTION I.

THEOREMATA SELECTA

EX HIEROGRAPHIA AEGYPTIORUM (1).

I. AMMON.

NOMINA, CHARACTERES, ET SYMBOLA DEI AMMONIS
SIBI MUTUO ET INTIME RESPONDENT.

ART. I. *Recensentur Nomina, Characteres,
et Symbola praecipua AMMONIS.*

I. *Nomina* praecipua sunt: 1. AMMON, 2. AMUN, 3. AMMUS, 4. Deus LIBYAE.

II. *Characteres Theologici* sunt:

1. Deus coelestis, aethereus, Spiritus coeli.

(1) Vide Kircher *Oedip.* Tom. 1. pag. 125. etc.

Pignorni *Mens. Isiacam.*

Marsham *Canon. Chronic. Aegyptiac* etc.

Vossium *de Idololatria.*

Schedium *de diis Germanis.*

Montfaucon *Ant. Expl.* Tom. 11. Par. 2. et Supp.
Tom. 111.

Banier *Mythologie* Tom. 11. in 12.

Georgii Augustini *Alphabet. Tibetan.*

Sainte-Croix *sur les Mysteres*: edit. de Sacy.

Creuzer et Guigniaut *Religions dell'Antiquité*. Li-
br. III. Tom 11. pag. 383. ad 522, et 748 ad 960.

Iablonski *Pantheon Aegyptiorum*, etc. etc.

2. Conditor , Demiurgus , Creator rerum.
3. Deus Vates , Propheta , futurorum revelator , Deus Oracularis.
4. Nutritor , altor , irrigator , aquarum et fontium eductor.

III. *Symbola* praecipua sunt :

1. Aries , caput Arietis , cornua Arietis , vel Hirci , vel utraque.
2. Pompa , processio sollemnis.
3. Umbilicus ductus in Pompâ.

ART. II. *Nomina AMMONIS respondent Characteribus suis Theologicis.*

1. AMMON , AMUN est *Demiurgus* , conditor , quia אֱמֹן AMN , AMUN est *opifex* , artifex , conditor , qui מְנֶה MNE destinat , tribuit , attribuit , מִן MUN speciem , formam , figuram Rebus ; qui Mundum אֱנִם ANM condit , et efformat.

2. AMMON est *Deus verax* , *veridicus* , propheta , qui vera loquitur , qui *occulta* et secreta pandit , quia אֱמֹן AMN est ipsum *verax* , *veridicus* , et אֱמוֹן AMUN est *occultus* abditus , et נֹאם NAM est *proloqui* , dicere , manifestare.

3. AMMON אֱמֹן AMN est etiam *altor* , *nutritor* , qui alimenta et copiam praebet , quia אֱמוֹן AMUN est *nutritius* , nutritor , altor , qui מְנֶה MNE tribuit et praebet , imo אוֹגֵת NME , et accrescit *fructus* et bona.

4. AMMUS cuius temura inversa est SUMMA homiophonon שְׁמִיָּא SCMIA *Coelum* , *Coelestis* , *Deus Coeli* ; unde constantissime Graeci pro Iove Coelesti habuerunt.

5. DEUS LIBYAE est temurice *Deus* יְבֵל IBL , *Deus* qui dat , *producit* , *educit* , יְבֵל IUBL *fontes* , *rivos aquarum* , et יְבֵל IUBL *uberes* et copiosos *proventus* frugum , et fructuum.

ART. III. *Symbola AMMONIS respondent Characteribus suis Theologicis.*

1. *Aries* אֵיל AIL, *Deus*, Numen, Ens Coeleste. *Aries* זָכַר ZKR, qui meminit, qui cogitata servat, scit, quod *Deo Prophetæ* et *Oraculari* opportunum. *Aries* אָמַר AMR *dicere*, loqui, *proloqui*, quod *Propheta* facit. *Aries* יוֹבֵל IUBL *proventus*, copia frugum, fructuum, rivi aquarum, quibus *Homines* aluntur et recreantur, et quod *Deo altori* et *nutritori* congruum.

2. *Pellis Arietina* sive עֵיר OIR, אֵיל AIL, vel עֹנָם ONM *exuviae*, עֹנָם ONM *pecoris ovilli* indicant *Deum* אֵיל AIL, *vigilem* attentum עֵיר OIR, ut *responsa*, *oracula* מֶעֱנָה MONE, cum *veritate* et *veracitate* אֱמוּנָה AMUNE, *referat*, dicat נָאֵם NAM, *Quaerentibus*.

3. *Pompa processio* est יוֹבֵל IUBL, et propterea significat *Deum Proventus*, *Annonæ*, *ri-
vorum*, *irrigationis*: Est אֱמוּנָה AMUNE, et significabit *Deum Demiurgum*, אָמֵן AMN, et *Prophetam veridicum* אָמֵן AMN; Est מִשְׁכָּא MSCA, et significabit *Deum Coe'i* שְׂמִיָּא SCMIA.

4. *Umbilicus* שָׂרֵר SCRR significat *Regem Dominum* שָׂר SCR, qui *arcana secreta* סֵרָה SRE, *aperit* *pandit* *manifestat* שָׂרֵר SCRE, in *omni veritate* et *veracitate* שָׂרָא SCRRA.

His *Symbolis* etiam *Rex futuri saeculi*, *Deus maximi Iubilæi*, et *perfectæ liberationis* potest indicari, ut colligi facile potest ex *Probl. Hierograph. 3. Sect. III. pag. 26. 27.* Sed, quia haec profunda et mystica sunt, praeterire maluimus.

ART. IV. *Symbola AMMONIS sunt Lexeoschemata Nominum eius.*

1. AMMONIS *Lexeoschemata* sunt 1. *Pecus ovillum* עֹנָם ONM. 2. *Pellis ovilla*, *arietina*,

pariter עֲלֹם ONM , qua *Simulacrum* eius מֶן MUN obvolvebatur. 3. *Pompa processio* אֲמוֹנָה AMUNE.

2. Dei LIBYAE *Lexeoschemata* sunt 1. *Aries* יִוּבֵל IUBL. 2. *Fontes rivi* יִוּבֵל IUBL. 3. *Pompa et Processio* יִוּבֵל IUBL.

ART. V. *Iamblichus Chalcidensis quarto saeculo Christiano vim temuricam nominis AMMONIS penitus adhuc norat.*

Libro enim de Mysteriis Sect. VIII. Cap. 3. pag. 159. : haec scribit : Ο' γαρ δημιουργικός νους , και της αληθείας προστατης , και σοφίας , ερχομενος μεν επι γενεσιν , και την αφανη των κεκρυμμενων λογων δυναμιν εις φως αγων , Αμων κατα την των Αιγυπτιαν γλωσσαν λεγεται. *Demiurgica mens, et veritatis custos, et sapientiae, veniens ad generandum, et invisibilem potestatem absconditarum rationum in lucem agens AMMON secundum Aegyptiorum Linguam dicitur.* Atqui haec omnia in Temuris et Homiophoniis vocis אֲמֵן AMN constant et redeunt. Nam 1 δημιουργικός νους est in אֲנֵם ANM *condens* , creans , est in אֲמֵן AMN *opifex artifex* : 2. της αληθείας , και σοφίας προστατης est in אֲמוֹנָה AMUNE *veritate* , veracitate , et in מְנֶה MNE *destinare* , ordinare , tribuere. 3. λόγοι κεκρυμμενοι *formae rerum arcanae adhuc invisibiles* sunt in מֶן MUN , simulacris figuris , אֲמוֹן AMUN *absconditis* , et quasi נִים NUM *dormientibus*. Hanc autem vim inesse in *Ammonis* vocabulo Manetho Sebenyites etiam apud Plutarchum de Isid. Pag. 354. profitetur.

II. ISIS.

NOMINA, CHARACTERES, ET SYMBOLA DEAE ISIDIS
SIBI MUTUO ET PERFECTE RESPONDENT.

ART. I. *Recensentur praecipua Nomina, Characteres, et Symbola ISIDIS.*

I. *Nomina* praecipua Deae sunt 1. ISI. 2. ISIDI. 3. ISIN. 4. ISIS. 5. SOTHIS. 6. ATHYR. 7. MUTH.

II. *Characteres Theologici* praecipui sunt :

1. Fundamentum, locus, receptaculum Rerum, Essentia Mundi.

2. Dea Hylica, materiei et generationum Domina, Anno et temporibus praefecta, Genitrix magna, Mater Mundi.

3. Dea frugifera, fructifera, aquarum et humoris Dea, rigatrix, irrigatrix.

4. Dea Salutaris, misericors, medica, opitulatrix.

5. Dea iracunda, vindex, ultrix.

III. *Symbola* Deae praecipua sunt. 1. Figura muliebris. 2. Mammae plenae. 3. Vestis adstricta. 4. Caput, vel cornua Vitulae. 5. Globus inter cornua. 6. Gallina picta. 7. Vultur. 8. Anser. 9. Situla, haustum. 10. Crux ansata. etc.

ART. II. *Nomina Deae respondent suis Characteribus Theologicis.*

1. ISI est יִשָּׁה ISCE, ISE essentia, pars essentialis; est אִשָּׁה ASCE, אִשָּׁה ASCIE basis, fundamentum, robur rerum: est אִסִּי ASI ISA medica, medicinam afferens, est יִשָּׁה ISCO Servatrix. Est etiam שִׁמְרָה SCAE destruens, evergens, perdens.

2. ISIDI est temura שְׂדֵי SCDI, שִׁדְדִי potens,

terribilis , urgens , vexans ; est אשד ASCD irrigatrix , irrigatrix , inundans ; Est יסד ISD , quae fundat , quae firmat , et constituit.

3. ISIN est שני SCNI , שנה SCNE vertens convertens , immutans omnia , et faciens שנה SCNE Annum , ut vidimus ad *Hieroglyph. ex Horo Select.* Pag. 3.

4. ISIS est אשש ASCSC , ישיש ISCISC ISIS fundamentum , basis , fulcrum Rerum , שש ESCSC , quae effringit , disrumpit vetera , ut nova proferat.

5. SOTHIS , SOTHI est שתי SCTE , שתה SCTIE rigatio , irrigatio aquarum , temura homiophona אשד ASCD inundare exundare : Quae etyma eo etiam ex capite probantur , quod *Stella Canis* , qua primum oriente *Nilus* exundare incipiebat dicebatur *Sothis* , et putabatur plane propria ISIDIS.

6. MUTH est מוט MUTH , quae movet , agitat omnia , מוד MUD turbat , exagitat מאדה MADE materiam , Hylen huius Mundi , natura sua turbulentam et confusam ; מד MD est mensura metrum Rerum.

7. ATHYR , ATHOR est אתר ATR sedes , locus Rerum , est תור TUR , מור THUR , דור DUR , quae disponit , praeordinat , efficit generationes , successiones nativitatum : est מרר THRR , מרא THRA , quae ruit , irruit , ut destruat , evertat vetera , et nova semper gignat , producat , ferat.

ART. III. *Symbola ISIDIS significant Characteres eius Theologicos.*

1. *Deam* , quae dicatur locus et fundamentum rerum significant. 1. *Figura muliebris* , אשת ASCT , quia שות SCUT , שתה SCTE est po-

nere, collocare, fundare. 2. *Torquis* תור TUR, temura homiophona אתר ATR locus sedes. 3. *Vestis adstricta* מֶד MD, mensura, modus Rerum. 4. Ipsum fulcrum, ipsum Epistylum, quod saepe Capiti Deae imponitur, nempe אֲשִׁישׁ ASCISC, et quidem Cyrioschematicae: vel ipsum Caput Deae impositum, ut Epistylum Columnis, non ut Thorlacijs, Hammerus, alique parum recte autumabant, ut vis *Typhonis* superior *Isiacae* indicaretur, sed quod ISIS esset illud arcanum et profundissimum אֲבֵן ABN, שֶׁתִּיהֵ SCTIE, sive *Lapis fundamenti*, de quo plura plures, et singillatim Hasaeus in *Thesouro Ugulini* Tom. VIII. pag. 460. 461. disseruere: Utque illud שֶׁתִּיהֵ SCTIE clarius exprimeretur data est ab Aegyptiis forma *Vasis*, poculi, et calicis Capitellis columnarum sive Epistyliis.

2. *Deam Genitalem*, generationum praefectam, fructuosam, frugiferam, omnis ubertatis datricem significant. 1. Ipsa figura muliebris, cui est רֶחֶם RCM, uterus, metra, Simbolum generationis. 2. *Mammae* plenae, quibus Horum lactat, sive Mundum, sive Regem Mundi. 3. *Vultur* רֶחֶם RCM, uterus, metra, quibus generatio efficitur. *Vultur* רֶאֶה RAE, quia חֹדֶה ERE est gravida, uterum gestans. 4. *Anser*, *Anas* כֶּרֶס KRS, et בֶּר-אֹז BR-AUZ: Atqui כֶּרֶשׁ KRSC est uterus, et בֶּר-עֵז BR-OZ est filius fortis eximius. 5. *Gallina picta* sive דֶּגֶג DGG, רֶחֶם RCM, quia גִּד GD, GAD est Fortuna omniparens, omnium bonorum datrix, et רֶחֶם RCM est uterus, metra. 6. *Vacca*, vel *Caput Vaccae* פֶּרֶה PHRE, quae est foecunda, fructifera, fructuosa. 7. *Cornua Vaccae* יוּבֵל IUBL, פֶּרֶה PHRE, יוּבֵל IUBL autem est proventus, copia, abundantia Rerum. 8. *Globus Sphaera* inter

Cornua דור DUR , et גלגל GLGL : Atqui דור DUR , et גלה GLE , sunt Genesis , generatio , גלגלא GLGLA est homo. 9. *Crux ansata* Symbolum est felicissimae generationis , ut diximus ad Tab. Rosettan. Lin. X. pag. 83. 84, et de Obel. Hermap. pag. 125. 126. 10. *Situla* דלי DLI indicat דלל DLL , exhaustionem דלי DLI , ילד ILD generationum.

3. *Deam aquis* praefectam , irrigatricem , inundantem indicant. 1. *Mammae* שד SCD , Quia אשד ASCD est inundare. 2. *Velum* סוך SUK , quia ipsum סוך SUK est libare , effundere , irrigare 3. *Cornua vitulae* יובל IUBL , עגלה OGLE , quia יובל IUBL est rivus , canalis , irrigatio , גלה GLE scaturigo aquae , fons. 4. *Situla haustum* דלי DLI , quia דלה DLE est haurire et effundere aquas.

5. *Deam beneficam , misericordem . servatricem* significant. 1. *Vultur* רחם RCM , ipsa pietas , misericordia. 2. *Gallina picta* רקם RQM homiophonon רחם RCM. 3. *Figura muliebris* , אשה ASCE , et 4. Basis אשה ASCE homiophona אסי ASI mederi , medicinam facere.

6. *Deam iracundam , vindicem , ultricem* significant 1. *Mammae* שד SCD , quia שדד SCDD est premere affligere tribulare. 2. *Torques* טור THUR , quia טור THRR est ruere irruere ad nocendum. 3. *Caput Vitulae* ראש RASC , פרה PHRE , quia שרר SCRR est dominium et imperium exercere , et פרא PHRA ferocire , aspere agere. 4. *Aspis Thermuthis* , de quo egimus in Hieroglyph. Select. Sect. III. pag. 55. 56.

ART. IV. *Symbola ISIDIS sunt magna ex parte Lexeoschemata Nominum eius.*

1. Scilicet : *Lexeoschemata Nominum* ISI. ISID , ISIS sunt 1. *Figura muliebris ipsa* אשה

ASCE, ISA. 2. *Basis*, vel *fulcrum iterum* אשה ASCE, vel אשיש ASCISC, ISIS. 3. *Mammæ* שד SCD. 4. *השד* ESCD, ISID.

2. *Lexeoschemata* SOTHIS, vel SOTHI sunt:

1. *Eadem figura Muliebris* אשה ASCT. 2. *Eadem Mammæ* שד SCD. 3. *Basis fulcrum* שות SCUT. 4. *Situla Symbolum שתיה* SCTIE, sive potationis et irrigationis.

3. *Lexeoschemata* ATHYR vel ATHOR sunt:

1. *Globus* דור DUR. 2. *Torques* טור THUR, et *Series* תור TUR, *Globulorum* דור DUR. 3. *Aspis* THER-muthis.

4. *Lexeoschemata* MUTH: 1. *Vestis adstricta* מד MD, quæ corpus מדר MDD, metitur. 2. *Aspis Ther-MUTH-is*.

III. OSIRIS.

NOMINA, CHARACTERES, ET SYMBOLA OSIRIDIS
MUTUO INTER SE REFERUNTUR.

ART. I. *Recensentur præcipua Nomina, Characteres, et Symbola OSIRIDIS.*

I. *Nomina* præcipua sunt, OSIRIS, ISIRIS, SCICOR arcanum, publice datum Nilo OSIRIDIS effluxui.

II. *Characteres Theologici* sunt:

1. Deus bonus, beneficus, Rex felicitatis et gaudii.

2. Deus Elysiorum, Rex Tartari; Animarum, sive Hominum defunctorum iudex.

3. Deus Solis, habitans et degens in Sole.

4. Deus Nili, Deus irrigationis, et inundationis.

5. Deus seminifer, fructifer, Agriculturae, Atrati, et Sicerae inventor.

6. Deus Hymnorum et Cantus, Musicae praeses.

7. Deus arcanus, secretus, mysticus, segregatus, separatus, quiescens.

8. Deus alligatus, vinctus, adstrictus.

9. Deus laceratus, eviratus, discerptus.

10. Deus quaesitus, investigatus, et inventus, manifestatus, in lucem redditus.

III. *Symbola* praecipua OSIRIDIS sunt: 1. Forma iuvenilis, vel virilis. 2. Pili barbae partim rasi, partim implexi, et innexi. 3. Color niger, fuscus. 4. Cidaris, mitra. 5. Torquis. 6. Pedes adstricti, coniuncti, fasciati. 7. Aratrum. 8. Flagellum frugum. 9. Uncinus. 10. Mensa Cibus onusta. 11. Taurus niger. etc.

ART. II. *Nomina OSIRIDIS respondent suis Characteribus Theologicis.*

1. Deus bonus, beneficus, utilis, rectus, aequus est 1. OSIRI עשיר OSCIR ditans, locupletans, abundantiam et copiam praebens; 2. est ISIRI ישר ISCR rectus, aequus, bonus: 3. est OSIRI עשר ASCR felicitas, voluptas, gaudium. 4. est ISIRI, שרי SCRI Dominus, Rex, שריר SCRIR perpetuus, constans, verus, שריא SCRIA, שרי SCRI principium et initium Rerum.

2. Deus Elysiorum, Rex Tartari est ISIRI SCICOR, nempe שרי SCRI, שחר SCCR, Rex Princeps Tenebrarum; שרי SCRI, חרש CRSC, Rex Silentium, Princeps Manium, qui peculiari nomine *Silentes* dicuntur.

3. Deus Solis, Deus habitans in Sole est iterum ISIRI SCICOR. Nam שרי SCRI est Dominus, שרה SCRE habitatio, חרש CRS Sol.

4. Deus Niliacus, Deus irrigationis et inundationis Niliacae est etiam ISIRI SCICOR; quia שרי SCRI Dominus, שריחור SCICUR Nilus.

5. Deus Agriculturae Praeses . Aratri , et Sicerae inventor , est ISIRI SCICOR : quia שרי SCRI Dominus , initium , principium , Aratrum , Ligo , Sarculum , arare , terram colere est חרש CRSC , et שכר SCKR est Sicera.

6. Deus Hymnorum et Canticorum , Deus Musicae Praeses est ISIRI , sive שרי SCRI Dominus , שור SCUR Cantus . Musices , et שירי SCIRE Cantici.

7. Deus arcanus , secretus , separatus , segregatus est ISIRI סירי SRIR , סור SUR , סיר SIR.

8. Deus adligatus , adstrictus , compeditus est OSIRI אסר ASR , אוסרי AUSRI , ut Nomen scribitur in Inscriptione Carpenteractis.

9. Deus laceratus , eviratus , discerptus est ISIRIS SCICOR. Nam רסס RSS est contritus , confractus , סריס SRIS est eviratus exsectus , שרס SCRC est laceratus , discerptus.

10. Deus quaesitus , investigatus , et manifestatus est SCICOR : Quia שרס SCRC est quaerere , investigare , et manifestare , declarare.

ART: III. *Symbola OSIRIDIS significant Characteres eius Theologicos.*

1. Deum beneficum , misericordem , bonum significant. 1. *Mensa* cibis plurimis onusta , Ideographice. 2. *Flagellum Frugum* מרוח MRUC , cuius temura est רחם RCM misericordia pietas.

2. Deum Elysiorum , Regem Defunctorum significant 1. *Flagellum frugum* , quod dicitur מ צור M-TZUR , et מ-רוח M-RUC : atqui צור TZUR est custodire , coërcere , רוח RUC sunt Spiritus , Animae etiam separatae.

3. Deum Solis indicant 1. *Uncinus* קרס QRS , 2. *Torquis* קרש QRSC. 3. *Color niger* שחר SCCR 4. *Aratrum* חרש CRSC ; quae sunt homiophona חרס CRS *Soli*.

*

4. Deum Nili significant haec eadem Symbola . quia *Nilus* est שִׁיחור SCICUR.

5. Deum Agriculturae praefectum, Aratri, et Siceræ inventorem significant eadem Symbola, et ideographice insuper *Aratrum*, vel *Sarculum*, et *Flagellum frugum*.

6. Deum Hymnorum et Canticorum indicant. 1. *Taurus* שור SCUR, quia שור SCUR est etiam canere. 2. *Torquis* שִׁירָה SCIRE, canticum, hymnus, 3. *Pili barbae implexi*, si-ve שְׁעִיר SCOIR, דִּקְן DQN, שֶׁבֶךְ, SCBK : At-qui שְׁעִיר SCOIR est Poëta, שְׁעָר SCOAR poëma, carmen, דָּחָה DCE pulsare organa mu-sica, שֶׁבַח SCBC laudare, שֶׁבֶכָּא SCBKA Sam-buca musicum instrumentum.

7. Deum arcanum separatum סור SUR, שִׁירָה SCRE indicant. 1. *Taurus* שור SCUR 2. *Tor-quis* שִׁיר SCIR. 3. *Mensa* שִׁירָה SCRE. etc.

8. Deum vinctum adligatum significant, 1. *Pedes revera coniuncti, colligati, fuscicati* אֶסֶר ASR Ideographice. 2. *Uncinus* כֶּפֶה KPHPH, quia כֶּפֶת KPHT est vinxit adligavit. 3. *Cida-ris* כֶּתֶר KTR, quia קֶטֶר Q'THR sunt vincula et ligamina.

9. Deum laceratum, percussum, discerptum, eviratum significant 1. *Uncinus* קֶרֶם QRS. 2. *Flagellum* מִצּוּר MTZUR. 3. *Torques* קֶרֶשׁ QRSC.

10. Deum quaesitum, inventum manifestatum שִׁרָה SCRC significant omnia Symbola in quibus est huius Vocis homiophonon, vel Temura homiophona.

ART. IV. *Symbola OSIRIDIS sunt Lexeoschemata Nominum eius.*

1. OSIRIDIS Lexeoschemata sunt. 1. *Cida-ris* זֶר ZR, אֶזֶר AZR. 2. *Torques* שִׁיר SCIR.

3. Pedes vincti , adstricti אָסר ASR. 4. Pili
barbae implexi vincti שְׁעִיר SCOIR , אָסר ASR.
5. Mensa ciborum שֻׁרָה SCRE. 6. Taurus שׁוֹר
SCUR.

2. SCICORIS Lexeoschemata sunt. 1. Co-
lor niger שָׁחַר SCCR. 2. Uncinus קָרֵם QRS 3. Tor-
quis קָרֵשׁ QRSC. 4. Aratrum vel Sarculum חֲרֵשׁ
CRSC. 5. Sol חֶרֶם CRS. 6. Nilus שִׁיחֹרִי SCICUR.

IV. TYPHON.

NOMINA , CHARACTERES , ET SYMBOLA TYPHONIS
SIBI MUTUO RESPONDENT.

ART. I. *Recensentur Nomina , Characteres , et
Symbola Typhonis.*

I. *Nomina* praecipua Daemonis sunt , 1. Ty-
phon. 2. Typhoeus. 3. Apophi. 4. Smi , vel
Smih. 5. Babin vel Babem, 6. Seth. 7. et Ce-
mor cryptice et arcane.

II. *Characteres* praecipui sunt :

1. Daemon impurus , contaminatus , faeculen-
tus , turbidus.

2. Maleficus , noxius , pestifer , corruptor ,
venenosus.

III. *Symbola* Daemonis praecipua sunt :

1. Ventus urens , aestuans , pestifer. 2. Vipe-
ra , Echydna , Serpens urens et venenosus. 3.
Crocodilus. 4. Hippopotamus. 5. Asinus. 6. Bos
rufus. 7. Vinum. 8. Color ruber. 9. Sus. 10. Sal.

ART. II. *Nomina Daemonis respondent Cha-
racteribus suis.*

I. TYPHON temurice טִנְפָה THNPH polluit ,
inquinavit , contaminavit.

1. TYPHOEUS est a צִפְעָא TZPHOA Vipera
venenosa , Echydna , quae mater Typhoei perhi-

betur. Tumi צפץ TZPHO est excrementum , impuritas.

3. AFOPHI est אף APH , אף APH ira , indignatio vehemens, atrox, vel פּעפּע PHOPHO obscuravit, tenebras et caliginem obduxit: vel אף APH iracunda אפּעא APHOA Vipera, Echydna.

4. SMI est שמ SCM vastatio, destructio, desolatio, vel SMIH temurice HIMS, חמס CMS, HMS raptor, violator, maleficus.

5. BABIN vel BABEM בהם BEM addita, ב B ad vim augendam, Bellua fera atrox immanis.

6. SETH est שׂטם SCUTH agitare, vexare; est שׂטה SCTHE furere insanire; est שׂתה SCET corrumpere, inficere, pestem et noxam inferre.

7. CEMOR חמר CMR est faeculentus, lutulentus, terreus, turbidus, materialis.

ART. III. *Symbola Daemonis significant Characteres eius.*

1. Daemonem impurum, contaminatum, faeculentum, terrestrem significant: 1. *Asinus* חמר CMR. 2. *Vinum* חמר CMR. 3. *Sus* lutulenta חמר CMR. 4. *Bos rufus* חמר CMR. 5. *Palus Sirbonis* faeculenta, foetida, impura חמר CMR.

2. Daemonem maleficum, noxium, pestiferum venenosum indicant 1. *Ventus* noxius et pestifer חמסין CMSIN. 2. *Crocodilus* חמס CMS. 3. *Hippopotamus* בהם BEM. 4. *Vipera venenata* אפּעא APHOA.

SECTIO II.

THEOREMATA SELECTA

EX HIEROGRAPHIA PHRYGUM.

CYBELE (1).

NOMINA, CHARACTERES, ET SYMBOLA CYBELES INTIMO NEXU MUTUO REFERUNTUR.

ART. I. Recensentur Nomina, Characteres, et Symbola praecipua CYBELES.

I. Nomina praecipua Deae sunt. 1. CYBELE. 2. CYBEBE. 3. RHEA. 4. DINDYMENE. 5. MATER.

II. Characteres praecipui Theologici sunt:

1. Magna Parens, magna genitrix, altrix et nutrix Mundi.

2. Servatrix, opitulatrix, tutatrix, custos.

3. Pluvia, aquea, rigatrix, fulminans.

4. Dea montana, collium et montium amica, vaga, discurrens, bacchans, strepitus et rumores amans.

III. Symbola CYBELES praecipua sunt. 1. Caput turratum. 2. Velum. 3. Cymbalum. 4. Thronus. 5. Currus. 6. Leones. 7. Flagellum,

(1) Vide Gyraldi Syntag. IV. pag. 138. 139. Nat. Comit. Mytholog. Lib. IV. Cap. 5. pag. 955. Schedium de Diis German. Pag. 147. 150. Rosin. et Dempster. Antiq. Roman. libr. 11. cap. 4. Pag. 130 ad 136. Pignorii Magnae Matr. myster. Georgii Dissert. in Thesauro Inscript. Murat. 1. pag. 208. 220. etc. Cuper. Harpocrat. Pag. 57. 58. etc. Zoega Bassi Relievi. Tom. I. Tav. 13. 14. Pag. 46. 47. etc. Accad. Ercolan. T. VIII. pag. 69. 70. 71. Saintcroix Sur les Mysteres. ed. Sacy. Tom. I. pag. 90. 91. etc.

7. Pedum. 8. Cista. 9. Flores. 10. Fulmen. 11. Funis. funiculi. etc.

IV. *Symbola Gallorum Liturgica sunt.* 1. Castratio. 2. Deglabratio. 3. Flagellatio. 4. Artuum incisio. 5. Furor religiosus. 6. Facies fucata. 7. Impuritates et nequitiae. 8. Sepultura sub lapidibus. etc.

ART. II. *Nomina Deae respondent Characteribus eius Theologicis.*

1. CYBELE est חבל CBL grvida, praegnans, foecunda, quae peperit, quae parturit: Erit ergo CYBELE *magna Parens*. At חבל CBL est etiam strepitus, turba, tumultus: CYBELE ergo amabit strepitus et tumultus: Et quoniam גבל GBL homiophonon חבל CBL est *mons*, collis, tumuli celsi, erit CYBELE *montana*, et colles et montes amabit.

2. CYBEBE est a חבב CBB amare, diligere, fovere, complecti, ut mater filios חב CB sinu gremio fovet et complectitur חבב CBB. Unde iure erit iterum *magna Parens*.

3. RHEA temurice הרה ERE est grvida, praegnans, adeoque parens et genitrix: רה RUE autem est fluere, rigare, irrigare, adeoque erit RHEA irrigatrix, et pluvia. רוע RUO est clamare vociferare strepitus edere, RHEA igitur strepitus et rumores amabit.

4. DINDYMENE est vox composita ex דוד DUD, Arabica pronunciatione DUND, vel DIND, et מנה MNE. Atqui דד DD est mamma, uber, et דאד DAD est *nutrix* altrix, et מנה MNE, est *dare*, tribuere, et אמונה AMUNE est *nutrix* altrix. Ergo DINDYMENE erit *magna Nutrix* et altrix Mundi. Et quia מנע MNO est *tutari*, defendere, protegere, erit etiam magna *tutari*.

tatrix, et custos. At דדא DDA est vagari, discurrere, huc illuc pererrare, et המן EMN temura מנה MNE est turba, strepitus, tumultus. Ergo DINDYMENE amabit *vagationes*, et *tumultus*.

5. MATER, MATHER Semitice מטר MTHR pluvia, aqua Coelestis: unde CYBELE erit Dea pluvia, aquarum, et irrigationum datrix. MATER MATZER est מצור MTZUR praesidium, tutamen. custodia.

ART. III. *Symbola Deae respondent Characteribus eius Theologicis.*

1. Magna Parens, magna altrix Mundi CYBELE חבל CBL. significatur 1. a *Funiculis* חבל CBL flagellorum. 2. a *Strepitibus* et tumulti-bus חבל CBL. 3. a *Montibus* et *Collibus* גבל GBL, et דר ER, quos Dea amat. a 4. *Pedo* חבל CBL. 5. A *Rivis* et fluminibus sacris יאר IAR, רור RUE significatur הרר ERE, RHEA grvida, Parens, ut 5. a *Strepitibus* רוע RUO, et 6. a *Leonibus* ארר ARIE. 7. A *Cymbalo* autem דוד DUD significatur דאד DAD nutrix, altrix, ut etiam 8. a *Cista* corbe pariter דוד DUD.

2. Magna custos, tutatrix, servatrix indicatur a 1. *Turri* צור TZUR, quae tuetur, custodit, servat. 2. a *Petra* צור TZUR. 3. a *Gladio* צור TZUR. 4. a *Flagello* מ-צור M-TZUR. 5. a *Leonibus rugientibus* נהם NEM, quia מנע MNO est muniri tutari.

3. Dea pluvia, rigatrix, aquarum datrix significatur 1. a *Flagro* מרר MRTH, quia מטר MTHR est pluvia: 2. a *Velo* סוך SUK, et *Throno* כס KS, quia ipsum סוך SUK est libare effundere, שקר SCQE rigare potare: 3. a *Fulmine* Ideographice: 4. et a *Rivis sacris* pariter Ideographice.

4. *Dea montana*, *vaga*, *discurrens*, *bacchationes* *amans* significatur, ab ipsis *Bacchationibus* et *divagationibus Gallorum*, et ceterorum *Mystrarum*: 2. a *Cymbalo* דוד DUD, et 3. *Cista* pariter דוד DUD, quia homiophona דדא DDA vagari, divagari.

ART. IV. *Symbola Deae sunt Lexeoschemata Nominum eius.*

1. CYBELEM expriment 1. *Turba*, et *strepitus* Pompae חבל CBL. 2. *Pedum* חבל CBL. 3. *Funiculi* flagrorum חבל CBL 4. *Ululatus* et *gemitus* dolentium חבל CBL. 5. homiophonon גבל GBL *mons*. Et 6. רכב RKB *Currus*.

2. RHEAM exhibent 1. *Rivi Sacri* רוע RUE. 2. *Clamores* *strepitus* רוע RUO. 3. *Montes sacri* הר הר ER ER.

3. DINDYMENEM repraesentant. 1. *Corbis* דוד DUD. 2. *Cymbalum* דוד DUD. 3. *Vagatio* Pompae דדא DDA, sive *Dinde* 4. et Leonum *rugitus* נהם NEM. 4. Et *turbæ* *catervæ* המן EMN, *tumultuantes* et *strepentes* המן EMN.

4. MATER, MTZER exhibetur a 1. *Turri* מ-צור M-TZUR. 2. A *Flagello* מ-צור M-TZUR. 3. *Gladio* צור TZUR. 4. *Lapide* *sacro* צור TZUR.

ART. V. *Symbola Gallorum Liturgica referuntur ad nomina CYBELES, et MATRIS.*

1. *Castratio*, *eviratio*, *deglabratio* est רצ RTZ, מ-רט M-RTZ, מרת MRTH, תמר THMR, *temuræ* מצר MTZR, MATRIS.

2. *Flagellatio* est מרת MRTH, et *flagellum* מצור MTZUR, utraque respondent MATRI. *Funiculi* flagrorum sunt חבל CBL, et respondent nomini חבל CBL CYBELIS.

3. *Incisiones lacerationes membrorum* sunt לחב LCB, *verberationes* sunt לבח LBC, temurae חבל CBL CYBELE.

4. *Gladii* quibus feriuntur sunt צור TZUR, מ-צור M-TZUR, MATER est homiophonon.

5. *Dementia furor sacer* est חבל CBL CYBELE; est רשמ RTHM temura Vocis MATHER.

6. *Impudicitiae*, nequitiarum patratio est רשמ RTHM. temura מטר MTHR, est לחב LCB, temura חבל CBL.

7. *Cerussa*, qua Galli faciem oblinebant, est צור TZUR, מ-צור MTZUR, מצר MTZR MATER.

8. *Sepultura sub lapidibus* est שמר THMR, sub צור TZUR, מ-צור MTZUR, quae respondent MATRI.

SECTIO III.

THEOREMATA SELECTA

EX HIEROGRAPHIA GRAECORUM (1).

I. PALLAS ATTICA.

NOMINA, CHARACTERES, ET SYMBOLA PALLADIS INTIMO NEXU INTER SE REFERUNTUR.

ART. I. Recensentur praecipua Nomina, Characteres, et Symbola PALLADIS.

I. Nomina Deae praecipua sunt 1. PALLAS.
2. ATHENA. 3. NEITHA. 4. TRITONIA. 5.
ONCA.

II. Characteres Theologici praecipui sunt :

1. Dea sapiens, prudens, docta, consiliatrix,
iudex, arbitra litium, Areopagi praeses.

2. Dea bellatrix, pugnatrix, triumphatrix,
debellatrix Gigantum, malorum terror, bono-
rum tutela et auxilium.

3. Dea Technitis, Lanificii inventrix, Nenti-
bus, et Texentibus praeses.

4. Virgo pura, casta, innupta.

(1) Vide Lil. Greg. Gyraldi *Syntagm. de Histor. Deorum:*
Nat. Comitum Mythologiam.

Vossium *De Idololatria.*

Rosini et Dempsteri *Antiq. Roman.*

Pomey *Pantheum Mythicum.*

Pitisci *Lexicon in Vocibus.*

Hofman. *Lex. Univ. in Vocibus.*

Aurelium Julianum *de cognomin. Deorum.*

Spanheim *ad Hymnos Callimach.*

Rasche *Lexic. Numism. in Vocibus.*

Visconti *Mus. Pio Clement. et Chiaramonti.*

Millin *Galler. Mytholog. etc. etc.*

III. *Symbola* praecipua Deae: 1. Forma Virginalis. 2. Vestis talaris, tunica. 3. Galea, saepe cum Sphynge, vel Pegaso. 4. Torques, vel Lorica Gorgonea. 5. Clypeus. 6. Lancea, vel hasta, quandoque Liciū texentium. 7. Noctua. 8. Draco. 9. Cista. 10. Lucerna, lampas accensa. 11. Victoriola dexteræ imposita. 12. Vela, Pepla. 13. Flores. 14. Rami oleae. etc.

ART. II. *Nomina Deae respondent Characteribus eius Theologicis.*

1. PALLA fit a פלל PHL, PALLA inquirere, discernere, diiudicare. PALLAS a פלש PHLSC PALLAS investigare, scrutari verum, et פלם PHL PALLAS aequare, aequilibrare, iustam sententiam ferre, quae omnia sapienti et iusto Iudici sunt plane congrua.

2. PALLADI fit a פלל PHL, פלא PHLA, sublime mirum acumen ingenii, mirabilis acies intelligendi, et cognoscendi, et ab ידע IDO scire, percipere, nosse, vel דע DO scientia, doctrina. Quin temura inversa nominis PALLADI, nempe ID-ALLAP est ab עד OD, ID iugis, perennis, aeterna, et אלף ALPH, ALLAP, scientia, doctrina. Adeo ut Dea PALLADI sit omnino et intime *Dea scientiarum* et doctrinarum, Dea sapientissima.

3. ATHENA est a טן THNN, ATHENAN, cogitare, considerare, scire, studere, attendere: et a תנה TNE pro שנה SCNE, סנה SNE Sunna, scientia, doctrina, quae docetur et praedicatur: Adeoque ATHENA erit Dea sapiens et docta. At praeterea טה THUE est nere, fila ducere, נ-טה N-THUE sunt fila ducta, et vela filis intexta, et אטון ATHUN sunt funiculi, fila intorta: ATHENA igitur praeerit

insuper Nentibus, et Textentibus, fila ducentibus.

4. NEITHA est a נִצְחָה NTZE lis, contentio, et נִצָּח NTZC victoria, triumphus. Adeoque NEITHA erit Dea pugnarum, et victoriae.

5. TRITONIA est a דְּרִי DRI Scientia doctrina, et a תִּנְּן THNN studere, attendere; et a תִּנֵּה TNE dare, docere, praedicare; vel est תְּרִי TRI secunda altera, תִּנֵּה TNE vel שֵׁנָה SCNE Doctrina; aut δευτερα תִּנְּן THNN mens. cogitatio vous a Deo summo: Illa nempe *Mens*, quam *Sapientiam* per excellentiam plures Gentes appellarunt.

6. ONCA ab עֲנֵק ONQ fovere, complecti, adiuvere, defendere, tueri.

ART. III. *Symbola Deae significant ipsos suos Characteres Theologicos.*

1. Deam Sapientem עֹלָם OLM, intelligentem בִּינָה BINE, cogitantem, meditantem תִּנְּן THNN, docentem תִּנֵּה TNE, doctam אֵלֶּף ALPH, iudicantem פֶּלֶל PHLL significant 1. Figura ipsa *Virginis* עֹלְמָה OLME, 2. *Galea* etiam עֹלְמָה OLME, in qua saepe *Sphynx*, saepe *Pegasus*, Stemmata docta et scientifica, ut vidimus Part. I. pag. 35. 36. 38. 39. insculpuntur. 3. *Hasta* בֶּקַּב BIN. 4. *Corbis* טֵנָא THNA. 5. *Serpens* *Draco* תִּנְּן TNIN. 6. *Fila*, funiculi אֶשְׁוֹן ATHUN. 7. *Pepla*, vela נִטְוָה NTHUE. 8. *Navis* אֵלֶּף ALPH. 9. *Infans* לֶף LPH. 10. *Noctua* פֶּלִיא PHLIA. 11. *Lampas* לֶפִיד LPID. etc.

2. Deam Bellicam, pugnatricem, victricem, debellatricem significant: 1. Ideographice ipsa *Arma*, quibus ornatur. 2. *Caput* Gorgoneum, de quo egimus in *Problematibus* pag. 30. 31. et 3. *Lorica* תְּחֹרָה TCRE, de qua diximus Pag. 32. 33. quum ipsa pugna praelium sit תְּחֹרָה TCRE 4. *Victo-*

riola נצה NTZC dexteræ imposita. 5. *Oves* sacrae צאן TZAN, quia arma sunt צנה TZNE, et contentiones pugnae נצה NTZE. 6. *Flores* נץ NTZ, quia נצה NTZC *Victoria*.

3. Deam Erganam, techniten, lanificio praesidem indicant: 1. *Vela* ipsa et Pepla Deae oblata. 2. *Arca, Corbis* arcanus ארגז ARGZ, quia ארג ARG est texere, subtexere.

4. Deam *Virginem* illibatam castam significant 1. *Forma Virginis* עלמה OLME. 2. *Galea* pariter עלמה OLME 3. *Vela*, lintea texta חור CUR, quia *Virgo* est חריה CRIE.

ART. IV. *Symbola Deae sunt Lexeoschemata Nominum eius.*

1. PALLADIS Lexeoschemata sunt 1. *Noc-tua* פליא 2. *Navis* אלף ALPH. 3. *Infans* לף LPH, לפי LPHI. 4. *Lampas* לפיד LPHID.

2. ATHENAE, et 3. TRI-TONIAE Lexeoschemata sunt: 1. *Pepla et vela* facta ex filis אמון ATHUN, et גטה NTHUE. 2. *Cista* טנא THNA. 3. *Draco* תנין THNIN. 4. exporrectus, explicatus גטע NTHO. 5. *Plantae Oleae* גטע NTHO, זיתונה ZITUNE.

4. NEITHAE Lexeoschemata sunt 1. *Victoriola* NICE נצה NTZC dexteræ imposita. 2. *Arma* צנה TZNE. 3. *Flores* נצה NTZE. 4. *Oves* צאן TZAN.

5. ONCAE Lexeoschemata sunt 1. *Torques* ענק ONQ. 2. *Infans* ניק NIQ. 3. *Hasta* קנה QNE. 4. *Clamores et vociferationes* Palladi gratæ אנק ANQ.

II. APOLLO DELPHICUS.

NOMINA, CHARACTERES, ET SYMBOLA APOLLINIS INTER SE MUTUO REFERUNTUR.

ART. I. Recensentur praecipua Nomina, Characteres, et Symbola APOLLINIS.

I. *Nomina Dei* praecipua sunt. 1. APOLLO: 2. PAEAN. 3. PHOEBUS. 4. DELPHICUS. 5. PYTHIUS. 6. DELIUS. 7. CASTALIUS. 8. CARNIUS. 9. AGYAEUS.

II. *Characteres Theologici* praecipui:

1. Deus doctus, sapiens, plurimâ scientiâ praeditus, Poëtarum inspirator, Musices, Cantus, Poëseos Deus.

2. Deus Fatidicus, Vates, Propheta, Oraculorum promus, futurorum praenuntius.

3. Deus Salutaris, Medicus, morborum depulsor.

III. *Symbola Dei* praecipua sunt: 1. Forma iuvenilis, pulcra, decora, nuda 2. Coma prolixa. 3. Corona laurea. 4. Rami virides Lauri, vel Oleae. 5. Cithara. 6. Pharetra. 7. Sagittae. 8. Arcus. 9. Serpens 10. Corvus 11. Delphin. 12. Cortina, sive Tripus. etc.

ART. II. Nomina Dei respondent Characteribus suis Theologicis.

1. APOLLO est a פִּלֵּל PHLL Scire, nosse, considerare, quin augurari, divinari, ominari, quae plenissime *Deo Delphico* congruunt.

2. PAEAN est temura homiophona נְבִיא NBIA Prophetæ, Vatis, et נִפְעֵי NPHO utilis, boni, salutaris.

3. PHOEBUS fit a פִּי PHI, פֶּה PHE ore, sermone, effato, אֹרֶב AUB Pythonis, Divini, loquentis ex *Ventre tumido* אֹרֶב AUB. De

qua *loquela ex Ventre Vatum et Fatidicorum*, si-
ve *Engastrimythôn*, אֹרֶב AUB, hactenus egerunt
Seldenus, Beyerus, Millius, Vandale, Bekkerus,
Spencerus, Deylingius, Calmetus, aliique non
pauci.

4. DELPHICUS est a דָּלִי DLI *trahere*, extra-
here, דָּלִל DLL *manifestare*, aperire, פֹּחַ PHUC
Spiritum, inspirationem fatidicam, afflationem
propheticam, פֹּחַ PHUC *illaqueantem*, obscu-
ram, ambiguum, decipientem, et חֶפֶה CPHE
crypticam, involutam, obtectam: vel etiam,
quia דָּלִל DLL *aperit*, manifestat, quae sunt חֶפֶה
CPHE *abditæ*, et involuta, praepedita פֹּחַ
PHUC.

5. PYTHIUS quasi PYTHICUS a פֹּתַח PHTC
pandere manifestare, quae latent, quae futura sunt.

6. DELIUS a דָּלִל DLL *manifestare*, aperi-
re, pandere.

7. CASTALIUS a קֶשֶׁט QSCTH *veritate*, ve-
racitate, et הֵל EL, אֵיל AIL *Dei*, quasi sit *Ve-
ritas Dei*, vel Deus veracissimus.

8. CARNIUS a כְּנֹר KNUR *Cithara*, Lyra,
et a קֶרֶן QRN alio musico *instrumento*, et a
קֶרֶן QRN *radio*, splendore, irradiatione, quia *A-
pollo lucidus*.

9. AGYAEUS est ab הָגָה EGE *canere*, cantare,
meditari, disputare, disserere, et a גָּהָה GEE
curare, mederi, sanare. Graeci, quia γυα est
via, Semitis גֵּיא GIA *locus depressus humilis*,
fecerunt *Apollinem Viarum praefectum*.

ART. III. *Symbola Dei respondent Characteribus eius Theologicis.*

1. Deum doctum, sapientem, Poëseos, Carmi-
num, Musices peritissimum significant: 1. Ipsa
Chelys vel *Cithara Ideographicè*. 2. *Corona Lau-*

rea ליל KLIL , דריה DRIE , quia דריה DRE est scivit , novit , כלי KLI perfectissime , חלל CLL *Organa musica pulsare*. 3. *Coma prolixa* שורה SCORE , פרו PHRO , vel ערה ORPH. Namque שער SCOR est metiri , carmina compone-re , שויר SCOIR *Poëta* , שואר SCOAR *Carinen* , Versus , Poëma , שור SCUR *canere* , cantare. Tum ערה est *Citharoedus* , vates , doctus . pe-ritus. 4. *Forma pulcra venusta etiam* ערה ORPH-

2. Deum Augurem , Oracularem , Vatem signi-ficant: 1. *Nuditas ipsa corporis* חשה CSCPHE , quia homiophonon כשה KSCPHE est *divinare* , augurari , unde מ-כשפ-ים M-KSCPHE-IM *Augu-res* , et Divini apud veteres Orientales. 2. *Phare-tra* אשפה ASCPHE , quia אשה ASCPH est pa-riter *augurari* , et *divinare* , et inde אשפ-ים ASCPH-IM *Harioli* , Divini celebriores etiam apud easdem Gentes. 3. *Serpens* נחש NCSC , quia ipsum נחש NCSC est *Oraculum* , divinatio. 4. *Corvus* נעבא NOBA , quia נביא NBIA est *Vates* , propheta. 6. *Sagittae* חצ CTZ , חצה CTZE , quia חזה CZE est *Videns* , *Propheta* , Au-gur. *Sagittae* פתח PHTIC , quia פתח PHTC est *aperire* manifestare obscura et abscondita. 7. *Arcus* est קשת QSCT , *Veritas* , verum , veracitas קשט QSCTH , sine qua *Vates* utilis , et qui ita dici possit , non est. 8. *Cortina Tri-pus Delphicus Symbolum Systematicum Oraculi* , de quo nonnulla diximus in *Problematis* Sect. III. Num. 18. pag. 41.

3. Deum salutarem , medicum , medicinam fa-cientem significant. 1. *Lauri Corona* sive דריה DRIE , פאר PHAR. Nam דריה DRIE est *scien-tia* peritia , et רפיה RPIIE temura homiophona פאר PHAR est *mederi* , *sanare* , curare. 2. *Co-ma prolixa* פרו PHRO , ערה ORPH , quia re-

spondet eidem רפה RPHE *curare*, *sanare*. 3. *Serpens* תנין TNIN, et חיה CIE, quae homiophona תנה TNE, חיה CIE dans, praebens vitam, valetudinem bonam, ut etiam in *Problem*. animadvertimus pag. 87. 4. *Delphin* עפין OPHIN, quia temura homiophona נפע NPHO est *iuvit* adiuvit, salutaris fuit. 5. Cui voci respondent etiam *Rami* עפין OPHIN *Lauri* Deo sacrae.

ART. IV. *Symbola Dei sunt Lexeoschemata Nominum eius.*

1. APOLLINEM exprimunt 1. Ipsa Dei *Oracula*, ipsa Dei *Auguria* פלל PHLL, APULL, APOLLO. Tum 2. נבל NBL *Lyra*, *Cythara*, et 3. נבל NBL pariter *Spiculum*, *Sagitta*: quia sunt temurae homiophonae satis commodae APOLLIN-IS.

2. PAEANA exhibent 2. *Piscis Delphin* עפין OPHIN. 2. *Rami virides Lauri* etiam עפין OPHIN. 3. *Corvus* נעבא NOBA.

3. PHOEBUM indicat *Serpens Ubaeus* אוב AUB, addito פי PHI vel *Vipera* אפעא APHOA, Nam *Serpente* posse *Os Oris* significari *Horus* tradidit, nosque in *Hieroglyph. scriptis* Sect. 1. pag. 24. animadvertimus.

4. DELIUM indicat *Pharetra* תלי TLI.

5. DELPHICUM et *Pharetra* תלי TLI, et *Retes*, qua *Cortina* obtegi solet, dicta פוח PHUC.

6. PYTHIUM *Serpens* PYTHON פתן PHTN indicat, et *Sagittae* פתיה PHTIC.

7. CASTALIUM exhibet *Arcus* קשת QSCT.

8. CARNIUM *Lyra Cithara* כנור KNUR.

9. AGYAEUM repraesentant ipsi *Cantus Apollinis* הנה EGE, ipsae *Medicinae* געה GEE, etc.

III. MERCURIUS ARCAS.

NOMINA , CHARACTERES , ET SYMBOLA MERCURII
INTIMO NEXU MUTUO REFERUNTUR.

ART. I. *Recensentur praecipua Nomina, Characteres , et Symbola Dei.*

I. *Nomina* praecipua sunt : 1. HERMES. 2. ARCAS. 3. ACACESIUS. 4. ALYCHMIUS. 5. CADMILUS. 6. CYLLENIUS. 7. MERCURIUS Romanis.

II. *Characteres Theologici* praecipui sunt :

1. Deus legatus , missus , qui iussa et praecepta Deorum coelestium in Terras , vel Tartarum fert , et nuntiat.

2. Deus adeo sermonis , eloquutionis , eloquentiae , acutus , ingeniosus , versutus , subdolus , deceptor.

3. Praeses viarum. 4. Athletarum. 5. Musicorum , Psallentium. 6. Mercatorum, et Negotiatorum.

7. Psychopompus , deductor Animarum ad Inferos.

III. *Symbola Dei* praecipua sunt : 1. Forma iuvenilis , pulcra , decora. 2. Petasus sive Pileus alatus. 3. Pedilia alata. 4. Virga , baculus, Caduceus, de quo diximus in *Problem.* Sect. III. Num. XIX. XX. pag. 42. 43. 5. Bursa, crumena. 6. Phallus. 7. Acervi Lapidum. 8. Statuae truncatae, Hermaicae ob ipsum Hermem dictae. 9. Linguae abscissae. 10. Agnus , aries. etc.

ART. II. *Nomina Dei significant Characteres suos Theologicos.*

1. HERMES, HERME est a חֶרֶם CRM, HRM addictus , consecratus , separatus , devotus אִמֵּר AMR loquendo , orando , legationes obeun-

do, et exsequendo, et ימר IMR consultando, consilia ineundo, quod *Legati* et *missi* est. At מחר MCR est aestimatio, pretium, commutatio rerum, et מכרה MKRE temura homiophona חרם CRM, et אמר AMR, est *negotari*, mercaturam facere, exercere: Ergo Hermes praeerit *mercaturae* et negotiationi. Quin HERMES חרם CRM erit *deceptor*, et dolosus, quia מכר MKR est etiam *deceptor* et astutus, et quia רמה RME, רמי RMI temura homiophona *Hermi*, est *dolus*, astutia, fallacia.

2. ARCAS, ARCADI est ab ארץ ARC *iter* facere proficisci, quia *Legati* peregre semper et ad alia loca mittuntur. Tum דרך DRK, et דרג DRG temurice et homiophonice ARCADI sunt *ambulare*, iter facere. Et דכר DKR alia temura Vocis ARCADI est *memoria*, recordatio, *Legato* essentialis, ut accurate exsequatur iussa Domini sui. Deus porro *Viator*, Deus, qui *iter* essentiâ muneris sui carpit, praeerit etiam *Viatoribus*, et idcirco *Negotiatoribus*, qui fere semper sunt viatores.

3. ACACESIUS est. qui אח AC *fratri*, propinquo, vel אחא ACA *coetui* conventui, חסד CSE CESI sanctum, pium, benignum, חכה CKE, ACACE nuntiat, annuntiat, narrat שש SCSC SCUS *gaudium*, nuntium bonum, laetum. At חור CUE homiophonon ACA est mens, attentio, consideratio, peritia, חס CSS CESIUS est *numerare*, supputare, calculare, quod omnino est *Negotiatorum*, et *Mercatorum*: Ideo *Mercurius* praeerit *Mercatoribus*, et *Negotiatoribus*. Praeterea כים KIS est *Lucta*, *Palaestra*: Ergo *Mercurius* ACACESIUS praeerit etiam אחא ACA *coetui*, conventui, כים KIS *Luctantium*, *Athletarum*.

4. ALYCHMIUS fit a temura מלאך MLAK *Angelus*, missus, Legatus, qui בלם KLM temurice ALYCHM alloquitur, sermonem habet ad איש AISC, IUS Homines de praeceptis et iussis מלך MLK *Regis* supremi. At ALYCHM est temura homiophona להם LCM *pugnae*, Palaestrae, איש AISC *Hominum*. Ergo *Mercurius* ALYCHMIUS praeerit etiam *Palaestris*.

5. CADMILUS fit a חרם CDM *minister*, administer, et ה' EL, א'ל AIE *Dei*, Numinis summi: vel est ipse *Deus Minister* ה' EL, חרם CDM.

6. CYLLENIUS est קול QUL, vox, sermo לין LIN *demulcens*, placans, quiescere faciens, איש AISC *Homines*, quod boni *Legati* est. Et inverse שורה SCUE *aequat*, exaequat omnibus, נהל NEL *perficit*, absolvit, לוח LUC *tabulas*, praecepta, iussa, quae ei Deus summus tradidit. At CYLLENIUS fit etiam a חלל CLL *Psallere*, pulsare organa musica, et נאי NAI *pulcre*. iucunde: Erit ergo *Mercurius* inventor חלל CLL *Chelys*, et praeses Musicorum.

7. MERCURIUS est מר MR, MER, *Dominus* Princeps, חרר CRR CUR *festinus*, celer, שוע SCUO *advocans* compellans, vel שורה SCUE *aequans*, ordinans, רוח RUC *Spiritus*, Animas, רם RM, REM *separatas* Defunctorum. Et temura iterum inversa est שרי SCRI, SUIRU *dominus Princeps*, חרם CRM, HREM, *Hermes*.

ART. III. *Symbola Dei significant Characteres eius Theologicos.*

1. Deum Legatum, missum ad praecepta *Iovis* ferenda et exsequenda, et adeo facundum et eloquentem Deum significant. 1. *Petasus*, et
2. *Talaria* alata Ideographicè 3. *Baculus* שלח

SCLC, quia idem שלח SCLC est *missus*, *Legatus*. *Baculus* virga iterum מקל MQL, quia מלאך MLAK temura homiophona est *missus*, angelus.

4. *Caduceus* virga sanctitatis et iustitiae, quia supra in *Problem.* Sect. III. Num. XIX Pag. 42. omnes characteres iustae et verae legationis eo contineri et significari ostendimus. 5. *Aries*, *Agnus* אמר AMR, quia *Legatus* fert אמר AMR sermonem, praecepta Domini sui: *Aries* חמל CML, quia *Legatus* חמל CML *gestat*. fert אמר AMR verba sollemnia: *Agnus* קשט QSCTH, quia אמר AMR verbum *Legati* Divini est קשט QSCTH *verum*, sincerum, fidele. 6. *Phallus* בשר BSCR, quia ipsum בשר BSCR est *nuntiare* annuntiare laeta, fausta, utilia *Phallus* דכר DKR, quia דכר DKR memoriale memorandum, significat plura esse, quae in Legatione sunt *memoria* retinenda. 7. *Bursa*, *cru-mena* חמינה EMINE homiophonon אמונה AMU-NE *veritati*, veracitati, fidelitati. 8. *Linguae abscissae* Ideographicè.

2. Deum astutum, versutum, Palaestrae, et Negotiationi praesidem significant 1. *Bursa* כים CIS. 2. *Pileus* כסה KSE, quia est homiophonon כים KIS *Bursae*, et כסס KSS est *calculare*, supputare. 3. *Cumuli Lapidum* חמר CMR, quia מר MR ipsum est *versutus* et subdolus, et מרה MKRE homiophonon est mercari, mercaturam exercere.

3. Deum Phychopompum, Animarum deductorem indicant. 1. fidem *Cumuli* חמר CMR, *Lapidum* סלע SLO, quasi רח RC, רמ RM *Spiritus Animae separatae*, שלה SCLE quiescentes, in quiete positae, *silentes* indicentur, 2. *Statuae Hermaicae* חרם CRM, ob eandem rationem.

ART. IV. *Symbola MERCURII sunt Lexeoschemata Nominum eius.*

1. HERMIS, et MERC-URII Lexeoschemata sunt: 1. *Statuae Hermaicae*, quasi חרמ CRM *trunci*, manci, איש AISC *homines* 2. *Cumuli Lapidum* חמר CMR, et רגמ RGM. 3. *Baculus virga* כרמ KRM, et. 4. *Phallus* כמר KMR.

2. ARCADIS Lexeoschemata sunt. 1. *Phalus* דכר DKR. 2. *Aries etiam* דכר DKR. 3. *Baculus*, *Virga* דרך DRK, vel טרק THRQ. 4. *Cumulus Lapidum*, sive חמר CMR, דכר DKR *acervus memoriae*, vel דרך DRK *viae*, itireris.

3. ACACESII Lexeoschemata sunt 1. *Fleus* כסה KSE. 2. *Bursa* כים KIS. 3. *Lucta*, *Palaestra etiam* כים KIS.

4. ALYCHMII Lexeoschemata sunt 1. *Baculus* מקל MQL. 2. *Aries* חמל CML. 3. *Lucta Athletarum* לחמ LCM.

5. CYLLENII Lexeoschema est *Chelys* חלל CLL, נאי NAI *pulcra*.

IV. BACCHUS THEBANUS.

NOMINA, CHARACTERES, ET SYMBOLA BACCHI
INTER SE MUTUO ET INTIME REFERUNTUR.

ART. I. *Recensentur praecipua Nomina, Characteres, et Symbola BACCHI.*

1. *Nomina praecipua* sunt 1. DIONYSUS, ADONEUS, 2. BACCHUS. 3. BASSAREUS. 4. SABAZIUS. 5. ELELEUS. 6. MORYCHUS.

II. *Characteres Theologici praecipui* sunt:

1. Deus splendidus, Lucifer, gloriosus.
2. Deus coelestis, humana carne indutus cum Homīnibus conversans, Deus praesens, Epiphanes.
3. Deus expectatissimus, exoptatissimus.

4. Bonus, misericors, omnium malorum depulsor, omnis laetitiae, omnis gaudii dispensator.

5. Deus seminifer, fructifer, Agriculturae praeses, Vini, et omnis copiae et abundantiae largitor.

III. *Symbola* praecipua Dei sunt 1. Figura iuvenilis, tenera, carnosa, mollis. 2. Corona Hederacea. 3. vel Pampinea. 4. Thyrsi, palmites, surculi arborum. 5. Corbes variorum fructuum. 6. Hydriae, et Amphorae viniferae. 7. Ferulae. 8. Vanni, Cribri. 9. Larvae Scenicae. 10. Faeces. 11. Faces taedae. 12. Pelles hinnulorum, et cervorum. 13. Caro cruda. 14. Phalli. 15. Serpentes. 16. Tauri. 17. Asini. 18. Pardales. 19. Hirci. 20. Vitta, taenia. 21. Tubae, buccinae. 22. Strepitus. 23. Ebrietas. 24. Furor. 25. Chori, Choreae. 26. Hymni, Cantus etc. etc.

ART. II. *Nomina BACCHI congruunt Characteribus eius Theologicis.*

1. DIONYSUS, et ADONEUS fiunt ex אֲדֹנַי ADN, DION Dominus princeps, עֵדֶן ODN Eden, Voluptatis, deliciarum, et שֶׁשׁ SCSC, SUS gaudii, et felicitatis summae: quae ipse Deus נִסָּם NSS, NYSOS attulit protulit, duratura עֵד OD, DIO aeternum, semper.

2. BACCHUS est temura שֶׁבַח SCBC gloriosus, laudabilis, splendidus: Est 2. temura שֶׁבַח SCBQ bonus, miserator, qui condonat, parcit. 3. Est temura שֶׁבַח SBQ victor, triumphator, qui pugnavit, et vicit hostes: 4. Est temura צֶבַח TZBC, quasi SBC, qui illuxit, resplenduit, apparuit, Epiphanes fuit.

3. BASSAREUS est בִּשְׂרִי BSCR laetarum rerum nuntius, bonorum nuntiorum lator, felicia, utilia, iucunda Hominibus ferens et manifestans: Est temura שֶׁבַר SCBR, spes, expectatio, fidu-

cia Hominum : Quumque **בצד** BTZR *Vindemia* sit homiophonon **בשר** BSCR , et **שרב** SCRB temura sit *bibere* , potare ; *Bacchus* praeerit etiam *Vindemmiae* , et *Potui* ex vinea.

4. SABAZIUS , SABASIUS est a **צבא** TZBA , **צבי** TZBI , SSABI *benevolus* , bonus , amans , qui militat **צבא** TZBA in hostes , et oppugnat , prosternit , et **שבה** SCBE captivos ducit eos.

5. ELELEUS est ab **הלל** ELL *apparuit* , effulsit , epiphanes fuit.

6. MORYCHUS est a **רחם** RCM *pietas* , *misericordia* , benevolentia erga Homines , quos visitavit oriens ab alto , et bonis omnibus cumulavit.

ART. III. Symbola BACCHI exprimunt Characteres eius Theologicos.

1. Deum lucidum , splendidum , gloriosum , Epiphanem , hominibus manifestum , cum hominibus in Terris conversantem et agentem significant 1. *Faces* , taedae , lampades **צבח** TZBC. 2. *Bos Taurus* **בקר** BQR , quia **בקר** BQR est etiam Aurora diluculum. 3. *Fulmen* fulgur **ברק** BRQ Ideographice , et Lexeographice. 4. *Hircus* **בריה** BRIC , quia est temura homiophona **ברק** BRQ , et **בקר** BQR. 5. *Hedera* **חצב** CTZB temura **צבח** TZBC *illuxit*. 6. *Hydriae* pariter **חצב** CTZB. 7. *Rami arborum* , plantae etiam **חצב** CTZB. 8. *Hymni* , Cantica **הלל** ELL , quia **הלל** ELL est etiam *illuxit* , apparuit. 9. *Chorae* Saltationes etiam **הלל** ELL. 10. *Furores* demetiae etiam **הלל** ELL. 11. *Scommata* ioci etiam **הלל** ELL.

2. Deum Coelestem cum Hominibus agentem , forma Humana , Corpore carneo cum eis conversantem significant 1. Ipsa figura Dei *carnosa* , carne plena , ut vera in *Carne* Epiphania exprimatur.

2. *Caro cruda* בשר BSCR. 3. *Pudenda, uterus, metra* שבר SCBR, via generationis carneae, et *Spes, expectatio, desiderium*. 4. *Ferula narthex* שרי SCBR, etiam temura בשר BSCR. *Carnis*. 5. *Tubae Buccinae* שפי SCPHR. 6. *Potatio, ebrietas* שבר SCBR, סבר SBR, שרב SCRB. 7. *Larvae personae* ברש BRSC. 8. *Placentae li-ba* ברש BRSC. 9. *Agitationes vibrationes solitae in Bacchanalibus* בשר BSCR, quod est etiam ipsa Caro.

3. Deum misericordem, bonum, beneficum significant 1. *Vinum* חמר CMR. 2. *Asinus* חמר CMR. 3. *Faeces* חמר CMR. 4. *Vitis* כרם KRM. 5. *Palmites* חרם CRM. 6. *Hastae, Lan-ceae* רמח RMC. 7. *Vannus cribrum* מרוח MRUC, quae sunt vel temurae purae vel homiophonae רחם RCM *Pietatis, et misericordiae, et ipsius* רחם RCM uteri et metrae ad epiphaniam Anthropomorpham necessaria.

4. Deum auctorem omnis copiae, et abundantiae, fructiferum, viniferum, seminiferum indicant Ideographice 1. *Corbes fructuum*. 2. *Hydriae vini*. 3. *Flores*. 4. *Rami plantarum, Palmites, Coronae pampineae*. 5. *Vindemmia*. Et Lexeographice omnia Symbola in quibus est חצב CTZB, sive ipsum, sive per Temuras, quia חצב CTZB est *ferax*, fructuosus fuit, uberes fructus protulit.

ART. IV. *Symbola BACCHI sunt Lexeoschemata Nominum eius.*

1. DIONYSI Lexeoschemata sunt 1. *Forma Humana tenera et mollis* עדין ODIN, איש AISC. 2. *Hymni Cantus Pompae* הוד EUD, הוד EID, vox ovantium clamantium, נשא NSCA elevata, *alta*. 3. *Corbes fructuum pleni, deliciae plures in Pompa ductae, quae sunt* עדין ODN, נשא

NSCA , et adeo Lexeoschemata DIONYSI.

2. BACCHI Lexeoschemata sunt: 1. *Vitta*, taenia , diadema , proprium Dei BACCHI ornamentum, ut innuimus in *Problem. Hierographis* Sect. III. n. 4. pag. 27. 28. שֶׁבֶךְ SCBK, et סֶבֶךְ 2. *Torques* , armillae ipsum סֶבֶךְ SBK. 3. *Canistri*, *Calathi* viminei שֶׁבֶךְ SCBK. 4. *Palmites*, rami virides , et implexi שֶׁבֶךְ SCBK. 5. *Palmites* et malleoli *Vitis* שֶׁבֶךְ SCBQ. 6. *Taedae* , faces חֶשֶׁב CSCB. 7. *Torcularia* , praela חֶשֶׁב CSCB etc. in quibus omnibus est temurice BACCHUS. Quae vox, si facta est etiam a temura חֶצֶב CTZB sunt ad minimum alia decem *Symbola*, quae sunt eius *Lexeoschemata* , et quae facile possunt a quocumque animadverti.

3. BASSAREI Lexeoschemata sunt. 1. *Forma* Dei *Carnosa*. בֶּשֶׂר BSCR. 2. *Caro* cruda בֶּשֶׂר BSCR. 3. *Phalli* בֶּשֶׂר BSCR. 4. *Agitationes* vibrationes membrorum בֶּשֶׂר BSCR. 5. *Ferula* שֶׁבֶר SCBR. 6. *Tubae* שֶׁפֶר SCPHR. 7. *Computationes* שֶׁבֶר SCBR , et שֶׁרֵב SCBR. 8. *Turbae* tumultus בֶּרֶשׁ BRSC. 9. *Larvae* personae בֶּרֶשׁ BRSC. 10. *Placentae* Liba בֶּרֶשׁ BRSC. etc. etc.

4. SABAZII Lexeoschemata sunt 1. *Forma iuvenilis* צִבִּי TZBI. 2. *Pelles* *Hinnulorum* צִבִּי TZBI. 3. *Cervorum* , *Caprearum* צִבִּי TZBI. 4. *Pardales* צִבֶּע TZBO. 5. *Viperæ* צִבֶּעָא TZBOA. 6. *Tinctura faecum* צִבֶּע TZBO. 7. *Phalli* אֶצְבֶּע ATZBO. 8. *Turbæ* , *Catervæ* צִבָּא TZBA.

5. ELELEI Lexeoschemata sunt 1. *Cantica*, hymni הֶלֶל ELL. 2. *Furores* הֶלֶל ELL. 3. *Choreæ* tripudia הֶלֶל ELL. 4. *Ioci* *Scommata* הֶלֶל ELL.

6. MORYCHI Lexeoschemata sunt 1. *Vinum* חֶמֶר CMR. 2. *Asinus* חֶמֶר CMR. 3. *Faeces* חֶמֶר CMR. 4. *Vitis* כֶּרֶם KRM. 5. *Hastæ lanceæ* חֶמֶר RMC. 6. *Vannus cribrum* מְרוּחַ MRUC etc.etc.

SECTIO IV.

THEOREMATA SELECTA

EX HIEROGRAPHIA ROMANORUM.

I. JANUS (1).

*NOMINA, CHARACTERES, ET SYMBOLA JANI
INTER SE MUTUO REFERUNTUR.*

ART. I. Recensentur praecipua Nomina, Characteres, et Symbola JANI.

I. Nomina praecipua sunt: 1. JANUS. 2. PATULCIUS. 3. CLUSIUS. 4. CONSVIUS.

II. Characteres Theologici praecipui sunt:

1. Deus Mundi Conditor, Demiurgus sapientissimus, Catus Rerum Sator, initium Deorum.

2. Deus Anni, saeculorum, aevi.

3. Deus numerorum, calculi, usurae, commercii.

4. Deus Pacis, et Belli.

III. Symbola praecipua sunt. 1. Figura senilis, barbata. 2. Duo capita obversa, uno interdum pileo tecta, facies duplex simillima. 3. Digi manu ita dispositi, ut numerum dierum Anni exprimerent. 4. Clavis. 5. Baculus. 6. Navis. 7. Rete. 8. Corollae 9. Lauri. 10. Vestis. 11. Nummi. 12. Strenae, etc.

(1) Vid. Hofman, et Pitiscum in *Lexicis*. Rasche *Lexic. Numism.* in voce, et *Supplem. Gyraldi* Deor. Histor. Synt. IV. pag. 154. 155. Rosini et Dempster. *Ant. Roman.* Libr. II. Cap. III. pag. 210. 211. etc.

ART. II. *Nomina Dei Romani Characteribus eius Theologicis respondent.*

1. JANUS ינש INSC temura perfecta ינש SCNI *Secundi*, alterius a magno Patre *Coelo*. *Magnus* NOYΣ sono et re, ille ipse de quo Oracula Chaldaica loquuntur:

Παντα γὰρ ἐξτελεῶσσι Πατήρ, καὶ Νῶ παρεδῶκε
Δευτέρῳ, ὃν πρῶτον κληίζεται Ἐθνεα ἀνδρῶν.

Et qui ינש SCNE *convertit* formas Rerum, et alias mutat et condit, ut Demiurgus: At ינש SCNE est *Annus*: Ergo *Deus* ינש SCNI *secundus* erit etiam *Deus* ינש SCNE sive *Anni*. 3. At temura ינש SCNE, est ינש NSCE *foenus*, usura, negotiatio: Ergo JANUS ינש SCNI praeerit *foenori*, et usurae ינש NSCE. 4. Tandem ינש SCAN vel ינש SCINA *pax*, tranquillitas, securitas est homiophonon ינש SCNE. Ergo JANUS ינש SCNI praeerit etiam *paci* et *quieti* publicae ינש SCAN.

2. JANI nomen factum est ex contractione vocum Semiticarum ינש AIN, ינש AUN, ינש EUN, quasi esset celeberrimum illud AVEN, vel AN Palaestinorum, et ON Aegyptiorum: Quod et superius attigimus Pag. 80. Certe JANI Romanorum est ינש EUN *mens*, *Nous*, *intelligentia*, est ינש EUN iterum *initium Deorum*, principium Rerum, qui primus molitur Rerum Creationem, a quo ינש AUN tempora incipiunt, ex ינש AIN vacuo, et *Chao* primordiali.

3. PATULCIUS est אפת PHTC *aperire manifestare* pandere; et ינש LCSC loquendo, pronuntiando, imperando; quod Demiurgi est, et *Satoris nitidi Mundi*.

4. PATULCII est אפת PHTC, ינש QUL vox *manifestans* res Chao abditas, vel אפת PHTC,

כל KL *manifestans omnia*, cuncta; vel פתח PHTC, חלה CLE *manifestationis Mundi principium*, *apparitionis Rerum initium*.

5. PATULCIUM est פתח PHTC *aperiens*, כלם KLM *sermone verbo*, vel לחם LCM *affabre*, concinne, opportuna dispositione. At לחם LCM est etiam *Bellum*; pugna, praelium: Ergo JANUS PATULCIUM *aperiet* פתח PHTC, פתח PHTIC *fores*, לחם LCM *Belli*.

6. CLUSIUS, CLUSII est a כלה KLE *perficere* absolvere, et שוה SCUE *aequare*, exaequare, omnia ordine disponere, quod egregii *Demiurgi*, quod *cati Satoris* est. At כלא KLA est *claudere*, occludere, שאה SCAE sunt *clamores*, vastationes, desolationes, quae *Bellorum* sunt. JANUS ergo שאן SCAN *pacificus*, tranquillus, fiet CLUSIUS, et *claudet fores Belli*.

7. CONSVIUS, CONSIBIUS est a חשב CSCB, CSB, COSIB, quae vox, nasali inserta, fit *Consib*, *Consiv*; quod plurimis Orientalibus frequens: חשב CSCB autem est *cogitare*, *considerare*, *deliberare*, quod *Satoris Mundi* proprium. At חשב CSCB est etiam *calculare*, numerare, supputare: *Demiurgus* ergo *Consvius* praeerit numeris, calculo, foenori, et negotiationi, quae *calculo* constant. Si vero CONSVIUS est quasi CONSERIVIUS, ut alii putant, tum fiet a חרש CRSC, cuius temura est *consere*, et significat *opificem*, artificem, conditorem, *Demiurgum*, et est ipse *Cerus* veterum Latinorum *Creator*, *Conditor*.

ART. III. *Symbola JANI significant eius Characteres Theologicos.*

1. *Demiurgum*, *Conditorem huius Mundi mutabilis*, variis, et diversis formis constantis, peribilibis, egregie significat 1. *Facies duplex* פנה

PHNE , שני SCNI. Nam פנה PHNE est *forma*, quae corrum pitur , et mutatur, et שנה SCNE est quae *vertitur*, et iteratur. 2. *Claves*, et *Portae* פתיה PHTIC, quia *Janus* est פתח PHTC *Phtha* Romanorum, qui manifestat invisibilia et confusa in Chao. 3. *Corona Laurea* כליל KLIL דריה DRIE , quia est חלה CLE *initium*, principium, et בלה per-
fectio absolutio ; הדר EDR , עדר ODR *Ordinis* et *Systematis* Mundani , et כל KL , דור DUR *omnium generationum* : Quod constitui non potuit absque *perfectissima* בלה KLE , *Scientia* et *sapientia* דריה DRIE. 4. *Navis* אני ANI temura homiophona אין AIN nihili, *vacuitatis*, et *confusionis*, quae erat ante *Creationem*, הון EUN qui incipit, qui initium Rerum facit, qui ap-
tat, ordinat , constituit.

2. Deum Anni, et Periodorum Mundi significat-
1. Eadem *facies duplex* שני SCNI, quia *An-
nus* est שנה SCNE. 2. *Baculus virga* שען SCON
temura homiophona שנה SCNE *Anni*. 3. *Navis*
אני ANI temura homiophona און AUN *Anni*,
et temporis.

3. Deum Numerorum , Calculi , foenoris in-
dicant 1. *Gestus* digitorum numerantium חסם
CSS , חשב CSCB , מכס MKS. 2. *Pileus* כסה
KSE , quia numerare est כסם KSS , מ-כס M-
KS. 3. *Facies secunda* שני SCNI , quia נשה
NSCE est *foenerari* negotiari. 4. *Baculus* שען
SCON. 5. *Vestis* מד MD. quia סדר MDD est
metiri, aestimare, adeoque *numerare*.

4. Deum Pacis, et Belli significant : 1. *Bacu-
lus* שען SCON homiophonon שאן SCAN *pacis*
et *securitatis*, et מקל MQL temura homiophona
לחם LCM *Belli*. Idem *Baculus* est שבט SCBT
homiophonon שבת SCBT *quietis* et tranquillita-
tis: et שלח SCLC, quod est etiam *iaculum* et

missile praeliorum. 2. *Clavis* פתיה PHTIC indicat etiam פתיה PHTIC *iacula* et sagittas bellicas. 5. *Vestis* שלמה SCLME significat *quietem* et tranquillitatem Pacis שלום SCLUM.

ART. IV. *Symbola JANI sunt Lexeoschemata Nominum eius.*

1. Lexeoschemata Nominis JANUS, quasi INS sunt 1. *Facies secunda* altera שני SCNI temurice INS, JANUS. 2. *Facies obversae*, retroversae שנה SCNE. 3. *Figura plerumque barbata Senilis* ישן ISCN, ISN. 4. *Baculus* שען SCON. 5. *Foenora ipsa*, et negotiationes גשה NSCE.

2. Lexeoschemata JANI sunt 1. *Navis* אני ANI temura JANI. 2. *Nummi*, monetae Symbola substantiarum et divitiarum און AUN, הון EUN, quae voces homiophonae sunt voci JANI.

3. Lexeoschemata PATULCII sunt 1. *Fores*, *Ianuae omnes* Aedium פתיה PHTIC, כל KL. 2. *Claves omnes* Portarum פתיה PHTIC, כל KL. 3. *Ipsa Forium*, et quasi Tabularum לוח LUC, *diductio*, et expansio פתיה PHTIC. 4. *Nummi caelati* פתיה PHTIC, קלע QLO.

4. Lexeoschemata CLUSII sunt 1. *Ipsae Ianuae* כלא CLA *clausae*: 2. et *Coronae* כליל KLIL. 3. et *Strenae* ex variis *Elementis* כלאים KLAIM compositae.

5. CONSVII Lexeoschemata habent 1. *Gestus* digitorum numerandi כסם KSS, חשב CSCB, כסם SKM: 2. et *Pileus* כסה KSE, מ-כסה M-KSE.

II. VESTA VIRGO (1).

NOMEN, CHARACTERES, ET SYMBOLA PRAECIPUA
VESTAE INTER SE MUTUO REFERUNTUR.

ART. I. *Recensentur Characteres, et Symbola praecipua VESTAE Virginis.*

1. *Characteres praecipui Deae sunt:*

1. Dea Ignis et Foci, tum Domestici, socialis, Urbani, tum Mundani, et totius Universitatis.

2. Dea firmitatis, stabilitatis, perennitatis, adeoque pluribus ipsa Tellus, ipsa Dea Terra.

II. *Symbola VESTAE praecipua sunt* 1. Figura muliebris, 2. Velata, obnupta. 3. Pateram dextera porrigens, 4. Et ante Aram lapideam, cubicam, 5. et Ignem in ea luculentum adstans. 6. Quin Symbolum sacratius eius fuit Ignis arcanus secretus perpetuus perennis, in penetralibus Templi a Vestalibus summa cura servatus.

ART. II. *Nomen VESTAE virginis congruit Characteribus eius Theologicis.*

1. *VESTA Virgo* est אשתא ASCTA, עלמה OLME: At אשתא ASCTA est Ignis, focus, et עלם OLM est secretus, abditus, עלם OLM perpetuus perennis, עלם OLM Mundi, Mundanus. Tum אלה homiophonon עלם OLM est Vestibulum, pars Domorum et Aedium, et insuper collectio, congregatio hominum. Ergo erit insuper VESTA אשתא ASCTA focus, ignis socialis et domesticus.

(1) Vid. Hofmanni, et Pitisci Lexica in *Voce*. Rosini et Dempsteri *Antiquit. Roman.* Libr. II. Cap. 12. Lipsium de *Vesta*, et Spanheim de *Vesta*. et Prytan. Rasche *Lexic. Numis.* in *Voce*.

2. VESTA אשתא ASCTA est temura homio-
phona שיה SCTE *fundatio*, fundamentum, ba-
sis, et עולם OLM est *Mundus*, aevum, perennitas,
aeternitas: Ergo VESTA *Virgo* אשתא ASCTA,
עולם OLME est *Fundamentum*, et *Basis* pe-
rennis et perpetua *Mundi*, quae *vi sua stet* et
maneant, et cetera *manere* faciat: Adeoque se-
cundum ipsos Veteres sit *Terra*, ipsa Tellus,
ipsa sedes Deorum et Hominum firmissima et
tutissima.

ART. III. *Symbola VESTAE significant
eius Characteres Theologicos, et indicant
Nomen.*

1. *Figura Mulieris* אשתא ASCE, אשתא ASCT
significat *Ignem*; *Focum* אש ASC, et אשתא ASCT.
Mulier אשתא ASCE, אשתא ASCT signifi-
cat *Fundamentum Basim* אשית ASCISC, fun-
damenta אשיתא ASCIUT, et שיה SCTE *fundu-*
re, ponere.

2. *Virgo obnupta*, tecta, velata est עולם OLME,
עולם OLME: At עולם OLM est *Mun-*
dus, est *secretus*, arcanus, perpetuus, iugis;
et *Mulier* est אשתא ASCE, אשתא ASCT. Figu-
ra igitur *Virginis obnuptae* significat *Ignem* אשתא ASCT,
perennem עולם OLM, et arcanum עולם OLM,
Mundi עולם OLM, super quo Omnia
manent et fundantur, quia revera *Deus Opt.*
Max., super quo, et in quo omnia sunt, *Ignis*
consumens est, et habitat *Lucem inaccessibi-*
lem, ut legimus Epist. ad Hebraeos Cap. XII.
v. 29. et Epist. I. ad Timoth. Cap. VI. v. 16.

3. *Patera*, vasculum est אשיתא ASCISCE,
אש ASC, אש ASC, *ignis*, *focus*: et אשיתא ASCISC
Fundamentum Basis. *Patera* est כלי KLI

★

Vasculum שתייה SCTIE *potationis* libationis ,
et adeo indicat , qui כלה KLE perficit absol-
vit , שתייה SCIE *foundationem* , fundamenta ae-
dificii Mundani.

4. *Ara lapidea* , cubica , firmissima est אבן
ABN , שתייה SCTIE , *Lapis fundamenti* , Lapis
Angularis , sine quo non est aedes , non fabri-
catio ulla , et de quo nonnulla attigimus supra Sect.
I. pag. 95. Tum *Focus* in eâ accensus est אשתא
ASCTA ; qui *Nomen VESTAE* aperte ostendit.

SECTIO V.

THEOREMATA SELECTA

EX HIEROGRAPHIA INDORUM (1).

I. JANESA.

NOMINA, CHARACTERES, ET SYMBOLA JANESAE MALABARICI INTER SE INTIME RESPONDENT.

ART. I. *Recensentur Nomina, Characteres, et Symbola praecipua JANESAE Malabarici.*

I. *Nomina praecipua sunt.* 1. JANESA. 2. GANESA. 3. POLLEAR. 4. VINEIAGA. 5. PHTHA, sed arcanum, quantum adhuc scimus.

II. *Characteres Theologici praecipui sunt:*

1. Deus principium Rerum, initium Mundi, secundus a Deo summo, per quem unum est Aditus ad Coelestia; et ceteros Deos.

(1) Vide Roger (Abrah.) *La Porte ouverte du Paganisme* etc.

La Croze *Hist. du Christianism. des Indes* lib. VI. Tom. II.

Ceremonies et coutumes Religieuses etc. par B. Picart. Tom. I. et II.

Georgii August. *Alphab. Tibetan.*

Sonnerat *Voyage aux Indes Orientales* etc. Tom. I. et II.

Paulini a S. Bartholomaeo *Systema Brachmanicum*, etc. *Grammaticam Sidharuba*, etc. *Viaggio alle Indie Orientali*, etc.

Recherches Asiatiques, ou *Memoires de la Societè etablie au Bengale* Tom. I. Pag. 162 ad 300.

(Papi Lazzeri) *Lettere sulle Indie Orientali* Tom. I.

Creuzer et Guigniaut *Religions de l'Antiquite* Liv.

I. Tom. I. Pag. 233. 234. etc. et (Tom. II.)

Pag. 569. 665.

2. Deus Scientiarum , Disciplinarum , Scripturae , Librorum.

3. Deus Numerorum , supputationum , negotiorum , et omnium Coetuum et Societatum humanarum.

4. Moerens tamen , tristis , reiectus , invisus Matri , a Daemonibus malis vexatus , et exagitatus.

5. Victor tandem et triumphator hostium suorum , et singillatim *Perusalis* Muris pessimi , et Gigantis *Chemsi*.

III. *Symbola* praecipua sunt : 1. Forma duplex Humana et Elephantina. 2. Caput Elephantis , cum uno dente. 3. Alius Dens quandoque positus in manu. 4. Venter tumidus , inflatus. 5. Corona . Cidaris. 6. Clavis in prima manu. 7. Folium Palmae , scripturae aptum , in secunda manu. 8. Stilus acutus , quo scribitur , in tertia. 9. Fascis Funiculorum , vel Baculus , aut Bipennis in quarta. 10. Glis vel Mus dictus *Perusal* sub pedibus , vel cruribus , quibus premit illum et calcatur.

ART. II. *Nomina JANESAE respondent Characteribus suis Theologicis.*

1. JANESA , ipse *Janus* Romanorum , שני SCNI *secundus* , alter a Deo summo , sed *primus* in ordine Rerum creatarum. שנה SCNE , סנה SNE *doctrina* , *sapientia* , scientia per excellentiam , et propterea iure omnis Disciplinae et *Scientiae praeses*. Et quia שנה SCNE est etiam *iterare* , *repetere* , quod *calculi* et numerationis est , ideo praerit et *Numeris* , et calculis , adeoque *Negotiationi* , quae *Calculo* maxime constat.

2. GANESA est a כנס KNS *congregatio* , so-

cietas , collegium , familia , Gens. Atqui JANE-SA Humanis coetibus et *Societatibus* praeest. Quin גנס GNS , ipsum GANESA , est *familia* , *natio* , progenies. Et quamvis videri possit vocem factam ex *Graeco* γενος , si eam a tempore satis antiquo Chaldaei, Syri, Arabes adoptarunt, potuerunt et Indi mutuari , etsi longe probabilius sit esse vocem originalem , et propriam Semitarum.

3. POLLEAR fit a פלל PHLL , POLL *cognoscere* , *discernere* , iudicare, separare , dividere, quae confusa sunt; et ארר ARE etiam *carpere* , decerpere , dividere , quae *Demiurgi* sunt, et Conditoris. Temura vero inversa fit a ראר RAE *videre* , nosse . vel רור RUE *fundere* , effundere , אלף ALPH , ELLOP *Scientiam* , doctrinam , quod est Disciplinarum Praesidis , et *Scientiarum Datoris*.

4. VINEIAGA , vel potius BINE-IAGA est a בנה BINE *intelligentia* , prudentia , sollertia , et הגה EGE *cogitatione* , sermone, quae *Demiurgo* sapientissimo plane congrua: At BINEIAGA fieri etiam potest a בן BN, BINE *filius* , nato, et יגה IGE , IAGA *tristi* , *moerenti* , vel הגה EGE *remoto* , amoto: Erit ergo JANESA *Filius moerens* , et tristis; quin *reiectus* , et semotus.

ART. III. *Symbola JANESAE Malabarici significant eius Characteres Theologicos.*

1. Deum Conditozem , Demiurgum , initium Rerum significant 1. *Venter* כרש KRSC *tumidus* , et inflatus פתח PHTA , tum Ideographice , quasi *Mundus* ante Creationem in eius visceribus totus abderetur , tum Lexeographicè , quia חרש CRSC est *Opifex* , *artifex* , et פתח PHTC est qui *aperit* , recludit , manifestat ,

quae antea erant occulta et abscondita. 2. *Clavis* פתח PHTIC ob eandem rationem. 3. *Fascis Funiculorum* אלמה ALME, חבל CBL : Namque חבל CBL est *graviditas*, est qui peperit, parturiit; est qui metitur, aptat, ordinat, ligat, alligat : et עולם OLM est *Mundus*, isque adhuc עולם OLM *absconditus* celatus. Similem autem *Graviditatem Demiurgis* suis aliae plures Gentes tribuerunt : Romani, teste Ovidio, quasi *Globum* et *Pilam Janum* suum habebant ante Rerum formationem : Orphici, teste Proclo, omnes *Mundos* in Jovis ventre claudebant, et *Gravidum* fecisse suum *Phtha* Aegyptios saltem *Memphitas* ex *Herone* Hermapionis, de quo egimus in *Disquisitione de Obelisco* huius pag. 148. 149. perspicue arguitur.

2. Deum Sapientem, Disciplinis, et Scientiis praesidem significant. 1. *Stilus scriptorius*. 2. *Schedae scriptae*, vel scribendae. 3. *Fascis funiculorum*, sive אלמה ALME, חבל CBL, quasi אלמה ALME *summa*, collectio, קבל QBL *Traditionum*, Narrationum veterum, et omnium, quae sunt tradenda קבל QBL. 4. *Dens Elephantis* שן SCN, פיל PHIL. Quia סנה SNE, שנה SCNE est *Sunna*, traditio, doctrina, אלה ALPH etiam Doctrina et Scientia, et פלא PHLA mira, sublimis, ardua.

3. Deum moerentem, tristem, invisum indicant 1. *Fascis funiculorum* אלמה ALME, חבל CBL, quia אלם ALM est *afflictus*, moerens, dolens, et חבל CBL est *dolor*, angor, turbatio. 2. *Stilus acutus* שן SCNN. 3. *Dens* שן SCN, acutus שן SCNN, quia סנא SNA, שנא SCNA est *odium*, odisse.

4. Deum tandem triumphatorem, et victorem hostium suorum significat *calcatus* et pressus

pedibus eius *Glis*, vel *Mus* פרא PHRA, revera פרא PHRA *atrox*, ferus, dictusque adeo *Perusal*, sive ipse שאול SCAUL *Tartarus Orcus*, פרא *ferociens*, insaniens, sed omnino פרי PHRR *conterendus*, et *comminuendus*: vel etiam *Chemsi*, sive חמס CMS *violentus*, rapax, noxius, *Crocodilus*, et *Typhon Indicus*. Vide Sect. III. *Theor.* 4: Pag. 102.

ART. IV. *Symbola JANESAE Malabarici sunt Lexeoschemata Nominum eius.*

1. JANESAE Lexeoschemata sunt 1. *Forma duplex*, prima, et secunda שני SCNI *Temurice*, et plene JANESA. 2. *Dens, Stilus acutus* שן SCN, שני SCNN. 3. *Dentes speciatim Elephantis dicti שנהבים SCNEBIM*, et Chaldaice שנהבין SCNEBIN, ut habeatur Lexeoschema partis nominis BINE-IAGA. 4. *Baculum* שען SCON.

2. POLLEARIS Lexeoschema est *Elephantis* פיל PHIL, POLLE, *Caput* ריש RISC, ARIS: vel *forma Elephantis* פיל PHIL *adiuncta adsociata* רע RO *formae Humanae*.

3. PHTHA exhibent 1. *Venter tumidus*, dilatatus פתא PHTA. 2. *Clavis* פתיח PHTIC. 3. *Actus scribendi* פתיח PHTIC. 4. *Scheda scripta* פתק PHTQ.

ART. V. JANESA CEYLANENSIS.

JANESAE Ceylanensi est 1. *Caput Elephantis*. 2. *Truncus Humanus*, 3. *Coxae et pedes Hirci*. 4. *Phallus erectus*, 5. *Manus utraque passa et extensa*. Atqui is ipse re et essentia est JANESA Malabaricus, et JANUS Romanus: Nam 1. *Manus dextera* est ימין IMIN, et אגמ ANM est *condere*, efformare, creare, et אמן AMN est *artifex*, *opifex*, conditor; *Passa* aperta

est פתח PHTIC, nempe *manifestare*, aperire, abscondita in lucem educere. 2. *Manus sinistra* est שמאל SCMAL, et סמל SML est *assimilare*, efformare, effigiare, et *passa*, extenta est iterum פתח PHTIC, *manifestare* in lucem promere, quae *Demiurgi* sunt. 3. *Coxae*, et *pedes Hircini villosi* sunt שוק SCUQ, שעי SCOIR. At שוח SCUC est *meditari*, cogitare, loqui, et שער SCOR est aestimare, expendere, metiri, quod *Demiurgi* est. Tum שער SCOR est *Ianua*, *Ianitor*, *ostiarus*, quod Deo *Principio Rerum*, et qui *aditus* est, *ianua*, *ostium* ad omnia, plane opportunum. Praeterea שעי SCOIR est *Poëta*, שער SCOR *Carmen*, שור SCUR *cannere*, quae Deo *Literarum Praesidi* convenientia. 4. *Phallus* tandem est שאר SCAR homophonon שער SCOR *Janitori*, et *ostiaro*, temura ראש RASC *Capitis principii*, אשר ASCR *beatissimi*, אשר ASCR *cuiuslibet Rei*.

II. BRAMA, BRAHMA.

NOMINA, CHARACTERES, ET SYMBOLA BRAHMAE
INTER SE MUTUO ET INTIME REFERUNTUR.

ART. I. *Recensentur Nomina, Characteres, et Symbola praecipua BRAHMAE.*

1. *Nomina praecipua sunt*: 1. BRAMA, vel BRAHMA. 2. BRACHMAN, utpote Pater BRACHMANUM, et omnino vivens, ut fabulantur, in eis. 3. DADA, vel DATHA. 4. VEDA vel BEDA.

II. *Characteres Theologici praecipui sunt*:

1. Deus Demiurgus, conditor Mundi.
2. Deus Legislator, Praeceptor, Doctor.
3. Deus Sacerdos, Pontifex, Sacrificulus.
4. Deus poenitens, in solitudinem secedens, orans, meditans.

III. *Symbola* praecipua sunt: 1. Quatuor *Capita*, quatuor facies, quatuor manus. 2. In quarum primâ fert Libros Legis. 3. In secundâ Coronam precatoriam. 4. In tertiâ Vas cupreum. 5. In quarta Tesseram lusuriam. 6. Cidaris, corona. 7. Torquis. 8. Armillae. 9. Anser, vel Cycnus, quo vehitur. etc.

ART. II. *Nomina Dei respondent Characteribus eius Theologicis.*

1. BRAMA vel BRAHMA est Semitice בראם BRAM; quae vox utpote quadrilitera solvi potest, et debet in ברא BRA creavit, condidit, formavit, et ראם RAM, cuius temura אמר AMR est *verbum*, sermo, vel *verbo* et sermone: Quae *Demiurgi* sunt. Tum in Temura vocis inversa sunt מר MR, מרא MRA Dominus, et רב RB Praeceptor, Doctor, qui אמר AMR iubet, praecipit, imperat מרבה MRBA multa: qui alter est Dei BRAHMAE Character.

2. BRACHMAN, ברחמן BRCMN nempe, 1. qui est בר filius, חמן CMN Templi, Arae religiosae, Pyraei, aedis sacrae, quo sensu in Bibliis vocem חמנימ CMNIM sumi certum est: Adeout ברחמן BRCMN sit Sacerdos Templis, et cultui Deorum dicatus: vel qui בר BR purgat, sanctificat חמן CMN Sacra, supellectilem religiosam. Quin in Dialecto Samaritana et Syra חמן CMN est probus, rectus, fidus, dux, Praesul, praefectus, quae egregie conveniunt BRAHMAE Sacerdoti, et Pontifici. 2. Est porro BRACHMAN, ברך BRK benedictiones, orationes, supplicationes מנה MNE numerans, tribuens, disponens, iubens. 4. Est מנח MNC munera, oblationes, בר BR purgans, seligens, et בער incendens.

Est ille , qui sese **בר** BR *purificat* , expiat , **חזם** NCM *poenitentia* , et dolore , **כמן** KMN *depressus* submissus , ut sumat **נקם** NQM *ultionem* peccatorum potissimum aliorum , et reliquorum hominum : Quae sunt Dei poenitentis , Ascetae , et Sacerdotis.

3. DATHA vel DADA est a **דעת** DOT *Scientia* , doctrina , lex : vel a **דוח** DUT , **דאח** DAT *regula* , ius , praeceptum , statutum : Quae apprime *Deo Legislatori* , et *Praeceptor* conveniunt. At **דדא** DDA est *vagari* , huc illuc *incedere* , et **דעד** DOD plane *secedere* , separare se a ceteris , quod facit BRAHMA poenitens , et faciunt *Brachmanes* frequenter.

4. BEDA , et VIDHU ; illud est a **בדא** BDA *initium* , principium , quia Demiurgus est omnino initium omnium Rerum factarum , ut etiam in *Janesa* vidimus , et a temura homiophona **דברה** DBE , quae vox est *sermo* , *verbum* , loquela , qua Creatio , et Legislatio peracta est. Et quia **בדד** BDD est *solus* , *solitarius* , solitarie vivens ; Ideo Deus erit *Ascetis* , et Eremiticam vitam ducentibus *Praesul* et Dux. VIDHU tandem est ab **ידע** IDO , *novit* , *scivit* , eruditus fuit , quod Deo Conditori et Legumlatori , et Praeceptor maximo proprium et conveniens.

ART. III. *Symbola BRAHMAE significant Characteres eius Theologicos.*

1. *Capita quatuor* sunt **ראש** RASC , **ארבע** ARBO : et adeo significant , quod **ראש** RASC *Principium* , initium , *Demiurgus* , **ברא** BRA , temura homiophona **ארבע** ARBO , *creavit condidit*.

2. *Facies quatuor* **פנים** PHNIM , **ארבע** ARBO indicant **רבה** RBE *ingentem multitudinem* **פנים** PHNIM *formarum* figurarum , quas induxit , ap-

posuit, convertit פְּנֵה PHNE, בְּרָא BRA *Creator*, et Demiurgus.

3. *Quatuor Manus* אֲרֻבֵּעַ ARBO, tum duae dexteræ יָמִין IMIN, tum duae sinistrae שְׂמָאל SCMAL suppeditant alia vocabula *Demiurgo* congrua, ut vidimus paullo supra in *Janesa Ceylanensi* pag. 138.

4. *Anser vel Cycnus*, super quo Deus sedet, est בְּר־אֻז BR-AUZ homiophonon בְּרָא-ZIU, quod est *condens creans formas*, figuras Rerum. De *Cycno* autem symbolo Hominis religiosi et Sacra celebrantis diximus ad *Hieroglyph. ex Horo* pag. 39.

5. *Monile torques* רֶבֶד RBD, חֲלִי CLI, תּוֹר TUR, et *Armillae* אֲצֻרֵה ATZORE, שֻׁרֵה SCRE significant שֵׁר SCR, שְׂרִי SCRI *Dominum*, Principem, qui דְּבַר DBR *verbo voce*, צֹרֵר TZUR *efformat*, figurat, condit, et תּוֹר TUR ordinat disponit, כֹּל KL *omnia*.

6. *Liber VEDA*, vel BEDA, nempe בְּדֵה BDE initialis, primigenia, originalis, praedicatio, eloquutio, et temurice דְּבַר DBE sermo, eloquium: Liber nempe huiusmodi in prima Manu indicat eum *Legumlatorem*, et Praeceptorem initialem, originalem.

7. *Corona precatoria* in altera manu. 8. *Vas cupreum* in tertia manu indicant eum *Poenitentem*, ascetam, eremiticam vitam agentem.

9. *Cidaris*, *Corona capitis* כִּלִּיל KLIL indicat eum esse הֵל EL *Deum*, qui dat *initium* חֵלֶה CLE, et *perfectionem* כֵּלֶה KLE, omnibus כֹּל KL Rebus Mundi; indicat scilicet eum esse *Demiurgum*. *Corona* כֹּתֵר KTR, עֹשֶׁר OTHR, quibus est homiophonon קֹשֶׁר QTHR *Thymiama* suffitus, et ipsum עֹשֶׁר OTHR *Aroma*, vapor, indicant eum *Sacerdotem*. *Corona* נֹזֶר NZR indicat eum נֹזֵר

NZR *Nazareum*, *separatum*, *segregatum*, *uscetam*,
Deo consecratum. *Corona* דור DUR, דיר DIR,
תור TUR homiophona תורה TURE *Legi* indi-
cant eum *Praeceptorem*, et *Legumlatorem*.

ART. IV. *Symbola BRAHMAE sunt Lexeo-*
schemata Nominum eius.

1. BRACHMANIS Lexeoschemata sunt 1.
Quatuor Manus ארבע ARBO, ימין IMIN, etiam-
si haec vox de dexterâ tantum soleat usurpari. 2.
Corona precatoria, qua numerantur מנה MNE,
ברך BRK *precationes*, orationes. 3. *Dadus*,
sive talus lusorius *quadratus*, qui dici potest
ארבע ARBO, קמאן QMAN.

2. DATHAE vel DADAE Lexeoschemata sunt
Vas cupreum דוד DUD, et ipsi Libri, quibus
continentur דעת DOT, דאט DAT *Doctrina*, *Lex*.

III. SARASUADI UXOR BRAHMAE.

NOMINA, CHARACTERES, ET SYMBOLA SARASUADI
SIBI MUTUO RESPONDENT.

ART. I. *Recensentur praecipua Nomina, Cha-*
racteres, et Symbola Deae.

I. *Nomina* praecipua sunt 1. SARASUADI.
2. BARADI. 3. VAKERBANI. 4. GHI.

II. *Characteres* praecipui sunt :

1. Dea Disciplinarum, et Scientiarum, quae
potissimum Verba et Sermonem spectant, Prae-
ses Grammaticae, Rhetoricae, et Historiae.

2. Dea Harmoniae, Musices, Poëseos, Cantus.

III. *Symbola Deae* praecipua sunt :

1. Mitra, cidaris. 2. Zona, cingulum. 3.
Torques, monile. 4. Mammae plenae 5. Vestis
talaris. 6. Flores. 7. Liber. 8. Stilus scripto-
rius. 9. Cervus. etc.

ART. II. *Nomina Deae respondent Characteribus eius Theologicis.*

1. SARASUADI fit a שִׁיר SCIR, שִׁירָה SCIRE *Canticum*, *hymnus*, a שׁוּר SCUR *canere*, *cantare*, *psallere*; et שׁוּדָה SCDE *melos*, *harmonia*, *concertus*: Adeoque SARASUADI necessario erit *Dea Harmoniae*, *Musices*, *Cantus*, et adeo Poëseos, et cuiuscumque harmonicae, et suavis Orationis.

2. BARADI est temura דְּבַר DBR *verbum*, *sermo*; loquutio, narratio, ipsa *Historia*, et rerum actarum expositio.

3. VAKERBANI, sive VAKER-BANI fit a בִּינָה BINE intelligentia, prudentia, scientia, קִרְאָה QRA VAKER declamandi, orandi, legendi, canendi hymnos, carmina, et textus quosvis Legum, et Disciplinarum: vel בִּינָה BINE intelligentia, בְּנָה BNE componendi, conficiendi, et quasi aedificandi, Sermones, Orationes, Libros קִרְאָה QRA.

4. GHI est ab הִגִּי EGI cogitare, meditari, loqui, disserere, canere, modulari sonos et carmina.

ART. II. *Symbola Deae significant Characteres eius Theologicos.*

1. *Liber סֵפֶר SPHR, Cidaritis צֶפֶר TZPHR homiophonon: Stilus scriptorius דְּבַר DBR indicant Deam doctam et eloquentem, quae scribit סֵפֶר SPIIR, componit Libros סֵפֶר SPHR, eloquia, sermones דְּבַר DBR.*

2. *Torquis שִׁירָה SCRE; Zona אֶסֶר ASR indicant Deam שִׁירָה SCIRE Cantici, et שׁוּר SCUR Cantus.*

3. *Mammae plenae שֵׁד SCD, מֶלֶא MLA, si-*

gnificant Deam שדה SCDE harmoniae , ac melodiae , et מלא MLA sermonis , et eloquii.

4. Vestis שלמה SCLME indicat perfectos שלם SCLM , משל MSCL sermones , eloquia , parabolas , exempla , et Talaris נחת NCT significat , qui ponit , constituit , discernit , separat , quae discretio est maxime necessaria in Carminibus et Sêrmonibus conficiendis.

5. Flores נץ NTZ significant נצח NTZC victoriam in Musica , et magisterium Musices. Cervus איל AIL significat הל EL Deam , הלל ELL cantus , hymnorum , chorearum.

ART. IV. Symbola Deae sunt Lexeoschemata Nominum eius.

1. Lexeoschemata SARASUADI sunt: 1. Torquis , monile שרה SCRE , 2. Zona אסר ASR , 3. Mammæ plenae שד SCD.

2. Lexeoschemata BARADI sunt 1. Torques רבד RBD , 2. Stilus scriptorius רבר DBR.

2. Lexeoschema VAKERBANI est Liber , quo Cantica , Hymni קרא QRA sunt scripta , et composita בנה BNE.

IV. BHAVANI.

NOMINA , CHARACTERES , ET SYMBOLA BHAVANI INTER SE MUTUO REFERUNTUR.

ART. I. Recensentur praecipua Nomina , Characteres , et Symbola Deae.

1. Nomina praecipua sunt : 1. BHAVANI. 2. PARVADI , vel PARBADI. 3. AMA. 4. DURGA. 5. ISHA. 6. ISHANI. 7. GAURI. 8. KALI. 9. BADRAKALI. 10. MARIETALI 11. BAGAVADI. 12. ISCOR. 13. KUMARI. 14. SAKTI. 15. UMA. etc.

II. *Characteres Theologici sunt :*

1. Magna Parens , magna Genitrix omnium ; Dea genitilis , foecunda , voluptatum , et libidinum Dea.

2. Dea hylica ; materiei faeculentae praeses , fallax , deceptrix , vertens , pervertens , et perdens omnia , malefica , noxia , homicida.

III. *Symbola Deae* praecipua sunt : 1. Facies turpis , foeda. 2. Capilli hirti , horridi , 3. Oculi torvi terribiles. 4. Color niger. 5. Dentes praelongi , et acuti. 6. Inaures Elephantomorphi. 7. Vestis talaris. 8. Monile. 9. Framea incurva. 10. Culter praegrandis. 11. Hasta, vel Baculus. 12. Pedum , vel Uncinus 13. Tridens , vel Furca. 14. Catini duo. 15. Yoni. 16. Equa. 17. Bubalus. 18. Serpens Scianka , vel 19. Gigas Madhu ab ea pedibus proculcati. etc.

ART. II. *Nomina Deae respondent Characteribus eius Theologicis.*

1. BHAVANI est a בוא BUA , BHAVA , venire, advenire , oriri, nasci , et a נורא NUE habitare , morari , manere , quia per eam , iuxta Brachmanes, oriuntur, manent, et subsistunt Animantia omnia.

2. PARVADI, vel PAR-BADI est a פרה PHRE foecunda , fructuosa , uber , et בדי BDI principium , initium : quia ab ea incipit Generatio , ortus , et foecunditas omnis.

3. AMA est אמ AM mater , genitrix , magna Parens.

4. DURGA est דרג DRG Gradus, Scala, דרך DRK Via, Semita , per quam in Mundum Animantia omnia introeunt, veniunt, et pergunt.

5. ISHA est אשה ASCE Mulier per excel-

lentiam, quae gignit et parit, quin *Fundamentum* est et *Basis Rerum*. Vid. pag. 93. 94. 95.

6. ISHANI est שנה SCNE *vertens*, *conver-*
tens omnia.

7. GAURI est גור GOR, quae *perdit*, *pes-*
sumdat, גר GRE *auferit*, *abripit*, גרע GRO
minuit, *imminuit*, *adimit*.

8. KALI est כלי KLI *absumens*, *consumens*,
חלי CLE *morbis*, *malis*, *aegritudinibus*.

9. BADRACALI est בדר BDR *spargens*, *disse-*
minans, *inferens*, חלי CLE *morbos*, *dolores*, *mala*.

10. MARIETALI est מרי MRR *moerores*, *af-*
fectiones, *mala*, דלי DLI *hauriens*, *exhauriens*,
et חלי TLI *tollens* in *Homines*.

11. BAGAVADI est בגודי BGVDE *perfida*,
deceptrix, *fallax*, quia *Hyles*, *materiei falla-*
cis, *deceptricis*, et *vanae Dea*.

12. ISCORIA est שער SCOR *terribilis*, *ti-*
menda.

13. KUMARI est חמר CMR *foeculenta*, *ter-*
restris, *lutea*.

14. SAKTI est שקקה SCQQT *Cupida*, *libi-*
dinosa, שחת SCCT, *fovea*, *barathrum*,
Uterus, *corruptio*, quae *perdit* et *depravat omnia*.

15. UMA est עמם OMM, עמ OM *nigra*,
fusca, *tenebrosa*.

ART. III, *Symbola Deae significant Chara-*
cteres eius Theologicos.

1. Deam Genitalem, Generationis praesidem,
foecundam, *voluptuosam* significant: 1. *Color*
niger כמר KMR: 2. *Framea* רמה RMC: 3.
Equa רמכה RMKE: 4. *Bubalus* חמר CMR: om-
nes temurae homiophonae רחם RCM *Uteri*, et
Yoni, quae *Symbolum* est *Deae Genitalis*, et *Ma-*
tris, et quidem *solemne* et *receptissimum* in *India*.
5. *Pedum* חבל CBL, *parere*, *parturire*. 6. *Vasa*

כלי KLI, cuius temura homiophona חלי CUL est etiam parere, foetus edere. 7. Monilia חלי CEL, quae indicant idem חלי CUL parere. 8. Cultri, gladii, quibus res חלי CLL perforantur, quia חלי CUL est parere.

2. Deam Materiei faeculentae, turbidae praesidem, ideoque deceptricem, fallacem, maleficam, terribilem indicant 1. Omnia Symbola חס RCM iam recensita, quia terreus, faeculentus, lateus est חס CMR, ipsa temura חס RCM Uteri. 2. Vestis בגד BGD, quae est perfidia, fallacia, deceptio. 3. Inaures לחש LCSC praestigiae, fascinatio, לחש LCTZ opprimens, perdens, eaque פלא PHLA profunda, arcana, mira, quia Inauribus est forma Elephantis פיל PHIL. 4. Facies turpis פני PHNE, שער SCOR. 5. Capilli hirti, horridi שער SCOIR, שער SCOR significant Deam שער SCOR timendam, horrendam, quae פני PHNE convertit, et perdit omnia. 6. Tridens, Furca קלש SCLQ, פיר PHRK, quae attenuat, imminuit קלש QLSC, reddit infirmos, debiles, ignavos חלש CLSC, et comprimit, conterit, quassat חשל CSCL. rigore inmani, saevitia durissima פיר PHRK.

ART. IV. Symbola Deae sunt Lexeoschemata Nominum eius.

1. ISHA, et 2. AMA exhibentur a figura ipsa Mulieris אשה ASCE, Matris, Genitricis אמ AM.

3. ISHANI significatur a dentibus שן SCN, ISAN exsertis, aoutis שן SCNN, a duabus שני SCNI inauribus, a duobus שני SCNI Catinis.

4. ISCOR est שער SCOR; Facies turpis est שער SCOR, Capilli hirti שער SCOIR; Intuitus terribilis, oculi torvi שער SCUR, שער SCOR.

5. KALI exhibent 1. Vasa כלי KLI. 2. Gla-

dius מֵאֶכֶל M-AKL. 3. *Montle* חֵלִי. 4. *Framea*, lancea חֵלִי CLL.

6. KUMARI exhibent 1. Color *niger* כָּמֹר KMR. 2. *Equa* רִמְכָה RMKE. 3. *Bubalus* חֹמֶר CMR. 4. *Framea* רִמָּח RMC.

7. BAGAVADI exhibet *Vestis* בִּגְד BGD.

8. DURGA est in actu *Calcandi* דִּרְג DRG
Serpentem, vel Gigantem, et in *Baculo* vel *hasta* etiam דִּרְך DRK.

9. UMA עֵמָה OME *obscurans*, excaecans est in Colore *nigro*, et furvo faciei עֵמ OM. etc. etc.

V. SIVA, SCIBA.

NOMINA, CHARACTERES, ET SYMBOLA SIVAE INTER SE MUTUO REFERUNTUR.

ART. I. *Recensentur Nomina, Characteres, et Symbola Dei praecipua.*

1. *Nomina* praecipua sunt. 1. SIVA, 2. SCIBA. 3. RUDRA. 4. ISHANI 5. ISCORA.

2. *Characteres Theologici* praecipui sunt:

1. Deus genitalis, generationum dominus, spon-sus, libidinosus.

2. Deus iracundus, ferox, maleficus, homi-cida, qui vertit, et absumit cuncta.

3. Deus tempestatum, procellarum, imbrium, tonitruum.

III. *Symbola Dei* praecipua sunt: 1. Facies trux, turpis. 2. Oculi torvi, ardentes. 3. Capilli hirti horridi. 4. Dentes acuti, extantes. 5. Tridens, Furca. 6. Gladius. 7. Securis. 8. Corona 9. Torques. 10. Armillae. 11. Series Craniorum humanorum. 12. Flammae emicantes. 13. Phallus, seu Lingam. 14. Hinnulus 15. Nebris. 16. Taurus. 17. Oculus in media Fronte. 18. Fluxus aquarum (Gangis) ex Capite. etc.

ART. II. *Nomina SIVAE respondent Characteribus eius Theologicis.*

1. SIVA est סוּא SUA, SIVA *voluit*, concupivit, quia amator, et libidinosus.
2. SCIVA שְׂוָא SCEVA *appetiit, concupivit, desiderio extabuit.*
3. SCIVA שׁוּא SCUA, SCIVA, *res inanis, fallax, vanitas*, qui decipit, fallit inani vacua et fugaci apparentia, quia praeest huic Mundo fugaci, inani, et deceptor.
4. SCIBA est a שׁוּב SCUB *reditus*, reversio, conversio, a סָבַב SBB *vertere, convertere, pervertere*, a שָׁבַב SCBB *frangere, tundere, contundere*, et ab אֲשַׁבֵּב ASCBB *austerus, severus, atrox.*
5. RUODRA est a רוּד RD *dominus, dominator*, דוּר DUR *generationum*, geneseos; דוּד RDD *agitatur, volvit, movet*, רוּד RDE *fluere et currere facit easdem דוּר DUR generationes, et animantia nata.*
6. ISHANI est שָׁנָה SCNE, qui *vertit, convertit, perturbat cuncta.*
7. ISCORA est שֹׁעָר SCOR *timendus, horridus, terribilis.*

ART. III. *Symbola Dei exprimunt eius Characteres Theologicos.*

1. Deum genitalem, generationi praesidem, foecundum, sponsum, maritum significant 1. *Phallus*, Ideographice. 2. *Taurus*, vitulus פֶּה PHR, quia פֶּרִי sunt fructus, et פֶּרֶה PHRE *foecundare, fructificare.* 3. *Furca* דְּרָא DRA quia est רוּד RDE *Dominus, דוּר generationum.* 4. *Corona Craniorum*, sive תוֹר TUR, דוּר DUR, גִּלְגִּלִּים GLGLIM, quia גִּלָּה GLE est etiam *generatio, genesis.*

2. Deum terribilem , metuendum , vertentem ; subvertentem , immutantem , et perdentem omnia significant 1. *Facies horrida* שַׁעַר SCOR. 2. *Capilli hirti* שַׁעִיר SCOIR , שַׁעַר SCOR. 3. *Obtutus ferus* שׁוּר SCUR , שַׁעַר SCOR. 4. *Dentes acuti* שֵׁן SCN , שֵׁן SCNN. Vid. pag. 147-148. 5. *Series Craniorum* etiam Ideographice. 6. *Gladius* חֶרֶב CRB , *vastans* , *desolans*. 7. *Securis* גִּזְרִי GZR *secans* , *dividens* , *abscindens*.

3. Deum tempestatum , procellarum , et fulminum significant 1. Omnia Symbola in quibus est שַׁעַר SCOR , quia שַׁעַר SCOR , סַעַר SOR , סִיר SIR est *procella* et *tempestas*. 2. *Gladius* חֶרֶב CRB , cuius lamina dicitur בִּרְקָה BRQ , et בִּרְקָה BRQ est *Fulgur*. 3. *Flammæ* , Ideographice.

ART. IV. *Symbola Dei sunt Lexeoschemata Nominum eius.*

1. Lexeoschemata SIVAE , SCIVAE , SCIBAE sunt 1. *Facies deformis* סוּדָה SUE , SIVE. 2. *Oculi torvi* iterum סוּדָה SUE , SIYE. 3. *Ignis* אֵשׁ ASC , בּוֹא BUA *exiens* , *adveniens*. 4. *Flammæ Ignis* שִׁבִּיב SCBIB. 5. *Corona* , *circuli* , *armillae* שׁוּב SCUB , סִבֵּב SBB. 6. *Hinnulus Capreae* , vel *Cervae* , צִבִּי TZBI. 7. *Pellis Pantherae* צִבֵּעַ TZBO : quae homiophona SCIBAE.

2. Lexeoschemata RUDRAE sunt 1. *Furca* רִידָה RDE. 2. *Series Globulorum* , *monile* *bacatum* תוּרִי TUR , דוּרִי DUR. 3. *Fluxus aquarum* ex Capite רִידָה RDE.

3. Lexeoschemata ISHANI sunt. 1. *Dentes acuti* שֵׁן SCN , שֵׁן SCNN. 2. *Arma* אֶשֶׁרֶת TZNE.

4. Lexeoschemata ISCORAE sunt. 1. *Facies horrida* שַׁעַר SCOR. 2. *Capilli hirti* שַׁעִיר SCOIR , שַׁעַר SCOR. 3. *Obtutus trux* שׁוּר SCUR , שַׁעַר SCOR. 4. *Taurus* שׁוּר SCUR.

ART. V. Oculus SIVAE in media fronte est compendium Hierologiae huius Dei.

1. Nam **𐀓𐀓 OIN** Oculus significat, qui videt, attendit, curat, 2. **𐀓𐀓 OUN**, qui adiuvat, opitulatur, praebet. 3. **𐀓𐀓 EUN**, qui scit, qui cupit, qui desiderat, qui est dives copiosus abundans. 4. **𐀓𐀓 AUN**, qui est iniustus, contumeliosus, maleficus, noxius. 5. **𐀓𐀓 AIN** qui est inanis, vacuus, fallax, deceptor.

SECTIO VI.

THEOREMATA SELECTA

EX HIEROGRAPHIA SCANDINAVORUM (1).

I. ODINUS.

NOMINA, CHARACTERES, ET SYMBOLA ODINI INTER SE MUTUO REFERUNTUR.

ART. I. Recensentur Nomina, Characteres, et Symbola ODINI.

1. Nomina praecipua sunt. 1. **ODINUS** 2. **HE-SUS** princeps Hasorum. 3. **THEUTATES**. 4. **HERIAN**.

(1) Vide Stephānii notas ad Saxon. Grammat. Claverii Germaniam. Couring. ad German. Taciti. Mallet Monumens de la Mytholog. et de la Poésie des Scandinaves.

Schedium de Diis German. pag. 117: 195. etc.

Bigeri Thorlacii Opusc. Academica.

Skulonis Thorlacii Antiq. Boreal. Miscellanea etc.

Nording (Olavi) de Eddis Islandicis.

Celsii (Andreae) de ονομαστέα Dierum Hebdomadis.

Norlin (Iohann.) de Festo Disano.

II. *Characteres Theologici* praecipui sunt :

1. Rex Elysiorum, et voluptatum, Rex Manium.
2. Deus Belli, praeses pagnarum et caedium.
3. Rex Temporum, et Periodorum Mundi.
4. Eloquent, facundus, vates, Magus, Incantator.

III. *Symbola* praecipua sunt 1. Figura senilis, cana. 2. Oculus unus. 3. Velum. 4. Color vestis caeruleus. 5. Corvi.

ART. II. *Nomina Dei respondent Characteribus eius Theologicis.*

1. ODINUS est אֲדִן ADN, עֲדִן ODN Rex dominus *Edenis*, voluptatum, deliciarum, ciborum iucundorum, qui in *Valhalla* ei, et Heroibus parari putabant. Est עֲדִן OD perennis, perpetuus, אֲדִן EUN intellectus, mens, cogitatio, qui עֲדִן OD tempus aevum, אֲדִן EUN incipit exorditur; qui עֲדִן OD perennem, אֲדִן EUN copiam abundantiam Rerum parat in *Valhalla*. Est יִדְעִי IDONI *Sapiens, Divinus, Magus, Hariolus*. Est עֲדִן OD perpetuus, דִּין DIN *Iudex arbiter* דְּנִיָּא DNIA Mundi Defunctorum, et Mortuorum.

2. HESUS est אֲשֶׁשׁ ASCSC fortissimus, strenuissimus, ESCSC, ESUS qui *frangit* et *conterit* hostes, inimicos; אֲשֶׁשׁ OSCSC, qui *absomit* et *perdit*, quae facta sunt עֲשֶׂה OSCE.

3. THEUTATES est אֲדֵתָה DOT *Sapientia, Scientia, doctrina*, אֲשֶׁשׁ THSCA *occulta secreta arcana*, quia Magus et Hariolus.

Moman (Ionam) de *Superstit. hodiernis ex Gentilismo oriundis.*

Petterson de *Thoro Scandinavo.*

Graberg degli *Scaldi.*

4. HERIAN est **הר** ER, **הר** ER laedens, vexans, caedens bellis, praeliis, **און** AUN viginti, potentiâ, robore.

ART. III. *Symbola ODINI referuntur ad eius Characteres Theologicos.*

1. *Figura Senis* **בלה** BLE, quia absumit, consumit, perdit.

2. *Vestis caerulea* **שלם** SCLM, **ת-בלה** T-KLT significat, qui absolvit, perficit, et absumit omnia: Qui pacem, tranquillitatem, felicitatem **שלום** SCLUM in Valhalla fortibus Viris praelio absumtis, **בלה** KLE, tribuit.

3. *Oculus unus* videtur ipse *Oculus Sivae Indici*, de quo diximus modo Pag. 151.

4. *Velum* **סוך** SUK significat finem, terminum, consummationem, cladem **אסיך** ASIK, et temura homiophona **שוך** SCUC est qui orat, eloquitur, narrat, enarrat,

5. Corvi **נעב** NOB, **נעבא** NOBA significant **נביא** NBIA vatem, et prophetam.

II. FREIA.

NOMINA, CHARACTERES, ET SYMBOLA DEAE SIBI MUTUO REFERUNTUR.

ART. I. *Recensentur Nomina Characteres, et Symbola Deae.*

1. *Nomina* praecipua sunt. 1. FREIA. 2. FRICCO. 3. FRIGGA. 4. DISCIA, DISA. 5. GEIA, GOIA. 6. GAD, GOD. 7. MONA. 8. HLUDANA.

II. *Characteres Theologici* praecipui sunt:

1. Dea foecunditatis, fertilitatis, germinationis, fructificationis.

2. Dea Amorum, et Nuptiarum.

III. *Symbola* praecipua sunt. 1. *Epulae* instructae, *Copia magna Fructuum et Ciborum*. 2. *Verres saginatus*. 3. *Currus ductus a Felibus*. 4. *Flores*. 5. *Luna, sive Meniscus Aureus*.

ART. II. *Nomina Deae congruunt Characteribus suis Theologicis.*

1. FREIA, FREA est פרה PHRE *foecunda, fructifera, fructuosa*.

2. FRICCO est פרח PHRC *florida, flores educens, germinans*.

3. FRIGGA est פרג PHRG *delectans, oblectans, exhilarans, Uterus et Metra Mundi*.

4. DISA vel DISCA est דשא DSCA *herbescens, herbas, et germina proferens, producens*.

5. GEIA, GOIA est געגא GOGO *delectatio, deliciae, voluptas; געה GEE, quae sanat et levat morbos; געה EGE, quae canit, cantat*.

6. GAD, GOD est גא GD *Fortuna, Fors parens, copia abundantia Rerum*.

7. MONA, MENE est מנה MNE, quae tribuit dat, praebet, et נמה NME quae auget, multiplicat, accrescit res omnes.

8. HLUDANA, CLUDANA est חלד CLD *Mundi, Aevi, ניה NUE sedes habitaculum, est Gata Hesiodi, Isis Aegyptiorum, basis fundamentum locus Rerum*.

ART. III. *Symbola Deae respondent Characteribus, et Nominibus eius.*

1. In *Mensâ instructâ* 1. est ingens copia Rerum גא GD, GOD, 2. Est מנה MNE, MONA numerus magnus Rerum. 3. Sunt *Olera* herbae דשא DSCA, DISA. 4. Sunt *fructus* פרי PHRI, FREIA: 4. Sunt *Flores* פרח PHRC, FRICCO. 6. Est *voluptas, oblectatio* פרג PHRG, FRIGGA. 7. Est *Cantus* געה EGE, געגא GOGO, GEIA, GOIA.

2. In Porco חציר CTZIR est חצר CTZR Herba, germinatio, olera, DISA, est קצר QTZR, messis, segetes; in eius adipe דשן DSCN est iterum דשא DSCA herba, olus DISA.

3. In Curru רכב RKB ducto a Felibus חולי CTL est Currus חול CDL, vel חלל CLD Aevi et Mundi, qui currit, et pergit in cursu suo, duce et custode Gad, seu Fortuna Mundi, quae est GOD HLUDANA.

4. Menisco tandem sive Lunā tota quanta est Dea plenissime significatur.

III. THORVS.

NOMINA, CHARACTERES, ET SYMBOLA THORI Sibi INVICEM RESPONDENT.

ART. I. Recensentur Nomina, Characteres, et Symbola Dei.

1. Nomina praecipua sunt 1. THOR 2. TARAMIS. 3. ASATHOR. 4. IOFUR.

II. Characteres Theologici praecipui sunt:

1. Deus fortissimus, robustissimus, defensor, tutator, attentus, sedulus, vigil, qui currit, ut Gigantes, et quosvis hostes prosternat, proruat, perdat.

2. Deus fulminum, tonitruum, tempestatum, procellarum.

3. Symbola praecipua sunt. 1. Clava robustissima dicta MIOLNER, vel MIOLMUR. 2. Cingulum et Baltheus dictus MEGIN-GIAHRDER. 3. Currus ductus ab Hircis.

ART. II. Nomina Dei respondent Characteribus eius Theologicis.

1. THOR, TARAMIS est qui תר THR, תור TUR circuit, circum cursat, qui רתא RTA in-

cedit ambulat, qui רוצ RUTZ *currit discurret*,
ut מרא THRA, *ruat*, *irruat*, *vexet*, *pessumdet*,
et רמט RTHTH *pavore*, *terrore*, רצצ RTZTZ
prosternat, *conterat hostes*, *rebelles*, Gigantes.
TARAMIS est ת-רעם T-ROM *Tonitru terri-*
bili, *rumore Fulminis*, et Fulguris ruentis.

2. ASA איש AIS *fortis*, *robustus*, *vehemens*,
qui שאה SCAE *strepit*, et tonitru personat; qui
vexat et vastat שאה SCAE *hostes* Gigantes, שואה
SCUAE *impetu procellarum* et tempestatum.

4. IOFUR est ipsum יפר IPHR, יופר IUPHR
vigilare, *attendere*, *curare*, ut amicos et fidos
servet, hostes et rebelles pessumdet; qui cha-
racter plane proprius est THORI Scandinavi.

ART. III. *Symbola THORI respondent Cha-*
acteribus eius Theologicis.

1. Clava THORI dicta MIOLNER est Clava
פלך PHLK, קלה QLPH, גלה GLPH; מלא MLA
MIOL plena, impleta, נר NER *Luce lumine*:
Atqui פלך PHLK est etiam *Coelum*: Ergo Cla-
va MIOL-NER significabit *fulgura* et *fulmina*
ex *Coelo* prodeuntia, et *Coelum* luce implen-
tia, vel ipsum *Coelum fulminans*, et *tonans*.
Tum eadem Clava sive Malleus הלם ELM, est
MIOLMUR seu Temurá inversá רעם ROM *toni-*
tru fulgure, לעם LOM LOIM *vorans absorbens*,
perdens מעל MOL, MIOL *rebelles*, improbos,
מר MR, MUR saevos, asperos.

2. Baltheus, Cingulum MEGIN est ipsum
מגן MGN, protectio, tutela, tutamen, et GIAHR-
DER est חגר CGR *cingulum*, fortitudo, רדה
RDE *imperii, potestatis*. dominationis; Adeoque
eo exprimitur, qui רדה RDE *imperat*, domina-
tur; חגר CGR *complectitur*, fovet; מגן MGN
tutatur defendit; צור TZUR *custodit*, servat;

NTZR *protegit et salvat*. Nam Cingulum Semitis est etiam אָזר AZR, et נָזר NZR.

3. *Currus* ductus ab *Hircis* est רֶכֶב RKB ductus a בְּרִיחַ BRIC. Atqui בְּרִיק BRQ temura homiophona בְּרִיחַ BRIC, est *fulgur*, et רֶבֶךְ RBK temura רֶכֶב RKB est *strepens*, rumorem faciens: *Currus* ergo THORI videtur imitatus a *Curru* CHERUB, de quo diximus in *Problematis*. Pag. 8.

IV. LOCKE

HOSTIS DEORUM ASTUTUS, DECEPTOR, RAPAX, VORAX, VELOX, DEBELLATUS.

ART. I. In Nomine LOCKE sunt omnes hi Characteres hostis Deorum.

1. *Astutus*, *sollers*, *blandiens* לָקַח LQC, LOKCE.

2. *Deceptor*, *fallax*, *subdolus*, *illaqueator* לָחַח LCC, LOCCE.

3. *Rapax*, *raptor*, *fur*, לָקַח LQC, LOKCE.

4. *Vorax*, *absumens*, *consumens*, ut *Ignis*, quasi לָחַח LCC *flamma* esset in maxillis לָחַח LCE, LOCCE.

5. *Velox*, *agilis*, *promptus* קָל QL, קָל QL.

6. *Pollutus*, *inquinatus*, *contaminatus* לָכַךְ LKK, LOKKE.

7. *Ignominia* et *opprobrium* Deorum קָל QL, קָל QL, קָלֹן QLUN.

8. *Percussus*, *afflictus*, *verberatus* לָקַח LQE, LOKE.

ART. II. Nomina Uxorum, et Filiorum LOCKE eius Characteribus plane conveniunt.

1. *Uxor* prima LOCKE est SIGNIA, cuius temura inversa est AINGIS, נִגְסִי NGS, הַנִּגְסִי ENGS, *iniquitas*, *improbilas*, *malum*.

2. *Uxor* secunda est **ANGERBODA** sive אגר AGR, ANGER; *adunatio, collectio, sentina*, בדי BDI BODA *mendaciorum, et falsitatum*.

3. *Filius* primus est *Lupus* דאב DAB FEN-RIS, qui luxabit et dissolvat faciem Rerum. Nam est דאב DAB dolor, afflictio, calamitas, qui פנה PHNE, FEN convertet, corrumpet פנה faciem aspectum Rerum, et רסס RSS RIS *quasabit, conteret omnia*, שרה SCRE dissolvat, luxabit, נפי NPHI eiiciet, proiciet, exterminabit: Et ipse vi horum ipsorum verborum *exterminandus et conterendus*.

2. Secundus *Filius* תו LOCKE est *Serpens* MIDGARD, qui nempe cingit urbem Deorum, quasi vinculo, ut eam quatiat, et loco moveat, et pessumdet. Scilicet ipse Serpens corpore suo מר MD, מדר MDD metitur, cingit גדר GDR Arcem (per excellentiam) Deorum, ut eam מר MUD, מוט MUTH moveat, submoveat, proruat, diruat, et penitus מדא MDA perdat.

3. Tertius *Filius* LOCKE est HELA Mors, et exitium: Nempe אלה ALE, ילל ILL eiulatus, et lamentatio, malum, עלה OLE extremum et postremum Rerum.

PARS TERTIA

ETYMA HIEROGRAPHICA.

SECTIO I.

ETYMA SELECTA

EX LEXICO HIEROGRAPHICO

PARSORUM (1).

1. ABAN: *Genius Aquarum* bonus; Angelus, qui irrigationi, et aquarum distributioni praeest. Temura inversa est NABA, et נבע NBO est *scaturire* aquas, *manare*, *effluere*.

2. ADERAN: *Ignis sacer*, perpetuus, perennis. Temura inversa est NAREDA a נדר NER, NAR *ignis*, *focus*, et עד OD EDA *iugis*, *perennis*, *perpetuus*.

3. ADERBAD MAHRESPAND: *Nomen Magi* celeberrimi. Temura inversa του ADERBAD est DABREDA, nempe דבר DBR *vox*, *verbum*, *praeceptor*, דע DO, דעה DOE *scientiae*, *sapientiae*, *doctrinae*. Tum דבב DBB, דבה DBE est *mussitatio*, *murmur*, *oratio tacita* *Magorum* propriissima, et רדה RDE, רדיא RDIA est *Praeceptor*, *Doctor*. Porro Temura inversa vocis MAHRESPAND est DINAPSERHAM: Atqui די DI est *copia*, *abundantia*, NAPS est

(1) Vide Zend-Avestam Zoroastri versam et editam ab Anquetil du Perron. Paris. 1771. et praesertim in Tom. II. Indicem Rerum, sive Table des Matieres. Pag. 521. ad 806.

נפש NPHSC *spiritus*, anima, et רחם RCM RHM est misericordia, *pietas*. Nempe ille *Magus*, vel *Pontifex* potius *Magorum*, volebat haberi summus *Praeceptor Magismi*, et piissimus, in quo esset ipse *Spiritus* et essentia *Pietatis*.

4. AHRIMAN: *Princeps Daemonum* rebellium, et Geniorum pessimorum, ipsemet *rebellis* maximus. Temura inversa est NAMIRHA, nempe נמרא NMRA, NAMIRHA *rebellis*, *pervicax*. contumax, malus.

5. AKUMAN: *Daemon* improbus, *Genius* nequam: Ab אחם ACM *opprobrium*, *contumelia*, dehonestatio, et און AUN *iniquitas*, *maliitia*, nequitia.

6. ALBORDI: *Mons celsissimus* in centro terrestris superficiei iuxta *Magorum* sententiam collocatus, quasi axis, et *umbilicus* Terrae, sedes *Hormusdi* optimi, et maximorum Geniorum honorum. Fit a טבר THBR temura homiophona BORDI, qui est *umbilicus*; vel a פתי PHRTI, PORTI etiam *umbilicus*, et על OL *celsus*, elevatus, הלל ELL *lucidus*, *coruscus*, *splendidus*. Tum דבר DBR perfecta temura BORDI est *Adytum*, *Sanctuarium*, et ה' EL est *Deus*: Adeoque erit AL-BORDI etiam Dei lucidissimi et splendidissimi הלל ELL, *Adytum*, et *Thronus* דבר DBR.

7. AMERDAD: *Genius bonus*, *beneficus*, unus ex septem maximis, qui *Throno Hormusdi* adstant. Is *auget*, *accrescit*, *laetificat Greges*, et *Arbores*. Nam אמר AMR est *agnus*, *aries*, et אמיר AMIR *ramus*, *surculus*, *germen Arboris*, et די DI est *copia*, *abundantia*. Postrema D est paragogica ex solemni *Gentis* instituto. Hanc ipsam literam paragogicam Romani ex Sabinis, ut puto, quos originis Persicae censeo, adoptarunt, et scripserunt in *Rostrata Duilliana* In-

scriptione *Siceliad, macestratod, in altod marid, pucnandod* etc.; nec ante secundum Bellum Punicum reiicere potuerunt; circa quam aetatem summa Rei Literariae conversio Romae facta est.

8. AMRESCH : *Avis*, ales, quae ex *Lacu Paradisi ZeraK-Kand* adtollit *germina* et surculos Plantarum, et Telluri infigit; ab אִמְרָם AMIR, AMR, surculo, *germine*, et שָׂחָ SCHÁ, ESCH *adtollere*, *elevare*.

9. AMSCHASPAND : *Spiritus coelestes*, nobilissimi, optimi, septem illi, quos incluso Hormusdo, summam omnium Rerum habere arbitrabantur: Nempe reiecto D postremo Paragogico Temura vocis inversa est NAPSA-SCHMA; sive נַפְשָׁא NPHSC, NAPSA *Spiritus*, animae, שְׂמִיָּה SCMIA, SCHMA *Coeli*, *Coelestes*: Angeli quorum propria habitatio est in Coelis.

10. ANAHID : Dea servatrix *Seminis*, Dea custos *Spermatis* Zoroastri. Temura inversa est DIHANNA, a דִּהַן DEN, et explicata DIHANA *pinguedo*, res pinguis, quo nomine, et *Semen* Hominis appellatur: Vel a דְּחֵהָ DCNE, sive DHNE *adipe*, pinguedine, et etiam *Semine*, ut דְּחֵבָה CLB est *adeps*, et *Semen*.

11. ANHUMAN : *Deorum optimus*, et praestantissimus, Princeps Geniorum bonorum, ipsemet *Hormusd*: Fit a temura inversa נֶאֱמָן loqui, imperare, iubere, חָן CN, HN ex misericordia, pietate: Et directe a נֹחַ NUC quietem, tranquillitatem, מְנָה MNE dare, praebere, destinare.

12. ANIRAN : *Lux prima*, *lux coelestis*; a נֶרֶךְ NER *lux*, *lumen*, ignis, et אֵן AN, אֵין AIN, אֵון AUN, AVEN, qua voce Veteres et *Coelum*, et *Solem*, et nescio quam arcanam et ingentem *Potestatem* significarunt, ut saepius pro oppor-

tunitate in *Speciminibus nostris* animadvertimus.

13. **ARD** : *Genius bonus*, qui *tribuit Scientiam*, et *Sapientiam* : א **רד** RDE *dominari, extendere, expandere, fluere facere*, דרר **DRIE**, דרר **DRE** *Scientiam, doctrinam*.

14. **ARDIBEHEST** : *Unus ex septem maximis et optimis Spiritibus Coeli*, et qui potissimum *dat Lucem*, et *Ignem*. Est enim רד **RD**, רד **RDE**, **ARDI** *dominus, hernas, dator*, נה **BEA**, **BEH** *splendidi Incidi*, נח **ASCT** *EST Ignis, foci*.

15. **ARDUISUR** : *Fons aquarum mirabilium, scaturigo aquae* ab ipso Throno Hormusdi manantis, et Terras pervadentis, et omnia bona afferentis. Temura inversa est **RUSIUDRA**, nempe ריש **RISC**, **RUS** *Caput, initium*, ודר **ODR**, **IUDRA** *Laci, stagni, fontis*, ex quo רד **RD**. **ARD** (*directe*) *fluit, manat*, נח **ASCR**, **UISUR** *faelicitas, voluptas, deliciae*.

16. **AREDOSCH** : *Peccatum, facinus, scelus*, quo quis fratrem suum iniuste *vexat*, et *opprimat*. Temura inversa est **SCHODERA**, quae fit א **שדד** **SCDD**, שד **SCD** *premere, opprimere, affligere, vexare*, et ab אר **AR**, אר **ARR** *maledicere, vituperare, calumniari* : Et *directe* ab eodem אר **AR**, et שד **DUSC** ipso **DOSCH** *proculcare, conculcare, contemnere*.

17. **ARG-RUD** : *Fluvius Paradisi desideratissimus*, omni bono et felicitate fluens : א **רג** **RGE**, **ARG** *desiderabilis, exoptatus* ; et רד **RD**, **RUD** *fluens, fluxus, fluvius*.

18. **ARMISCHET** : *Separatio, divisio, et quasi excommunicatio* ; actus nempe quo Mulieres pollutae, et impurae in locum *remotum*, et ex purorum communione *separatum* reiciuntur : א **רמ** **CRM**, et lenius **ARM** *separatio, seiunctio* ;

excommunicatio, et שֶׁט׀ SCT, SCHET *ponere*, collocare.

19. ASCHRE : *Daemon malus, timendus* : אֶשְׁרֵי SCOR, ipso ASCHRE, *metuendas, detestabilis*.

20. ASCHESCHING : *Genius bonus, utilis, qui vires, et bonam valetudinem homini tribuit*. Ab אֶשְׁרֵי OSCE, ASCHE *facere, operari, tribuere*, et יִשְׁקוֹ ISCO, et secundum aliorum *Pro-nuntiationem, ISCHING, salus, sanatio, liberatio a malis*.

21. ASCHMOG : *Daemon pessimus, abripiens, et absorbens bona ab hominibus, et vastationem inducens* : Temura inversa GOMSCHA est a גִּמְעָה GME, גִּמְעָה GMO, GOM *absorpsit, deglutivit*, et שֶׁחָרַב SCAE, SCHA *vastavit, disperdidit*.

22. ASTUIAD : *Daemon malus, acer inimicus*. Sapandomad, sive *Genii Telluris, cuius fructus et bona perdere et corrumpere satagit, malas plantas inserendo, et producendo*. Temura inversa DA-IUTSA est a דִּי DI *copia, abundantia*, et אֶרְצֵי OTZE, UTSA *Spinæ, dumi, tribuli, quibus Plantæ utiles suffocantur, et dispelluntur*.

23. ATESCH : *Ignis, focus, ipsum* אֶשְׁתֵּי ASCT, ASCHT, temurice ATESCH.

24. ATHORNE : *Magus, Sacerdos, Presbyter Parsorum* : ab אֶתֶר ATH, *sensim, leniter, lente*; et רִנָּה RN *mussitare; murmurare; cantitare, quæ omnino Magorum propria*. Quin רִנָּה RTHN ipsa Temura ATHORNE est iterum *murmurare, mussitare, incantare* : Adeo ut inveniri non possit vox, quæ melius et congruentius Homini *Mago* conveniat.

25. BAHMAN : *Secundus ex Septem magnis Spiritibus Coeli, Luci et veritati potissimum præsides, et fructus insuper, et germina specialia*

cura *augens* et multiplicans. Est a ברא BEA lucidus, splendidus, fulgidus, et אמן AMN verax, veridicus, verum tuens. Et quoniam צמר NME est augere accrescere, מנה MNE tribuere dare, et רבב EBB sunt flores, אב AB, אביב ABIB spicae, fructus, ideo et his augendis et tribuendis praeerit.

26. BARASCHMON: *Potio purificans a peccatis*, potus purgationem scelerum inducens. Est nempe שרב SCBR, SCHARAB, temurice BARASCH, potus, potio, sorbitio; מנה MNE MON dans, praebens, בר BR BAR purgationem, mundationem, אשמן ASCMIN, ASCHMON peccatorum, scelerum, pollutionum.

27. BARASCHOM: *Locus purificationum separatus*, discretus, locus externus, remotus, desertus, quo polluti et impuri manent, donec expientur: a בריה BRIE locus externus remotus, שם SCM SCHOM vastus, desertus, quo polluti אשם ASCM, ASCHOM purgantur ברי BRR.

28. BARSCHOM: *Aspergillum*, instrumentum, quo polluti et inquinati aspergebantur, quo mundarentur: quia est שם SCM, SCHOM signum, substantia, supellex, qua ברי BRR purgatur, expiatur, רב RB, רבה RBE multitudo, אשם ASCM. SCHOM peccatorum, pollutionum.

29. BARZO: *Genius praeses irrigationi*, et effusioni aquarum: Temura inversa est OZRAB: A זרב ZRB OZRAB effluere, scaturire, manare.

30. BEHDIN: *Iudex magnificus*, qui recte, et solemniter iudicat: a ברא BAE BEH praestans splendidus illustris, et דין DIN Iudex Arbiter.

31. BEHESCHET: *Locus deliciarum* Hormodi, Paradisus splendidissimus, totus lux: a ברא BEA, BEHE splendidus lucidus mirabilis, et שת SCT SCHET locus, sedes, situs.

32. BEIRAM : Unus ex maximis , et boni Spiritibus Coeli: A בֵּירָא BEA *splendidus* , lucidus , pulcher , et רַם RM : RAM *celsus* sublimis , quasi celsitudo splendidissima.

33. BERETZESING : Ignis Hormusdi , Focus Regis Regum : A צִרְבַּ TZRБ , temurice BERETZ , vel צִרְרָה TZRPH *combustio* , aestus , Focus, Ignis; et נֶגֶס NGS temurice ESING *Rex* , Imperator , Princeps.

34. BEVERASP : Nomen Zohaki Regis pessimi et infandi : traditumque hac voce significari malum Regem *decem millium* malorum militum Ducem. Temura inversa est PSAREVEB. Atqui פֶּשַׁ PHSC , PS , PSA est *scelus* , facinus , *superbia* , et פֶּשַׁע PHSCO , PSO , PSA est *transgressio* , praevericatio : tum רִבִּיא RBIA , temurice BIAR , BEVER , est ipsum *decem millia*.

35. BOSCHASP : Daemon malus , *pertinax* , *superbus* , vexator. Temura inversa PSASCHOB: A פֶּשַׁ PHSC , PSA *superbia* , *scelus* , et שֻׁעֵב SCOB , SCHOB *tumultus* , fremitus , *vastatio*.

36. DAKME : Sepulcrum . Coemeterium : a דִּי DI *copia* abundantia , et מִקְרָה MQE *tabes* , *putredo* , reliquiae Defunctorum.

37. DERIMHER : Templum Parsorum , locus adorationis , prostrationis. et precum : a דִּירִי DUR sede , loco , habitatione , מִרְרָה MURE timoris , reverentiae , qua tamen רַחֵם RCM , RHM , vel REHM *pietas* misericordia , רִדֶּה RDE IRED *imperat* , imperium habet.

38. DESTUR : Sacerdos , Presbyter Parsorum ; a דַּע DO , DE *scientia* , *sapientia* , et שֹׁמֵר SCTHR *praefectus* , antistes ; seu Administer , Minister *doctus* , sapiens , cui est insuper דִּי DI *copia* abundantia , רִצְרָה RTZE RUTSE *bonitatis* , amoris , *benevolentiae* erga Humines.

39. DIEMSCHID : *Rex Parsorum Mythicus , Lucidus , splendidus* : a יום IUM , DIUM , DIEM, *dies , lux , lumen* ; et ש SCD, SCHID *vibrare , effundere , iaculare*.

40. DOGDO : *fortunatissima Mater Zoroastri* : A די DI *copia , abundantia* , גד GD, GAD, GDO *Fortunae , felicitatis*.

41. DUTZAK : *Infernus , Tartarus , locus suppliciorum , quae pravis defunctorum Animabus danda credunt Parsi* : A די DI *copia abundantia* , et צוק TZUQ, TZUK *angustiae , tribulationis , vexationis*, et קוצ QUTZ *temurice abominationis , fastidii , nauseae*.

42. EOROSCH *Avis Parsorum Mythica , cui est acutissimus visus , et vox ingens , qua malos Daemones fugat. Temura inversa est SCHIROE* ; a שוע SCUO, SCHUO *voçiferare , inclamare vehementer*, et ראע RAE, ROE *cernere , aspicere , intueri*.

43. EPEOSCHE : *Daemon malus , qui Aquas intervertit , ut Terra Plantis et herbis nudetur*. A חש CSCPHE, CHESEPE, *nudare , denudare , spoliare* , et עבש OBSC EOBESCHE *exarescere , putrescere (facere) , corrumpere* , et עשב OSCBE OESCHEBE *herbae , gramina*. Tum שפ SCPHE , SCHEPE *est conculcare , proculcare*, et שפיה SCPHIA SCHEPIA *plantas , surculos , germina*.

44. ESCHEM : *Daemon malus* : Ab אש ASCM , ESCHEM *peccatum , scelus , facinus*.

45. ESCHEM iterum : *purgatio purificatio ab eodem אש ASCM , ESCHEM purgare , expiare*.

46. ESPENDARMAD : *Genius bonus ex septem maximis , Spiritus beneficus , qui Tellurem tuetur , servat , foecundat. Idem dicitur etiam Sapandomad* : *Temura illius inversa est DAM*,

RAD, **NEPSE** : Nempe אֲדַמֶּה **ADME**, **DAM**,
Terram, *Tellurem*, רָד **RD**, רִדֵּה **RDE** *regens*,
 gubernans, tuens, נֶפֶשׁ **NPHSC**, **NEPSE**, *Spiri-*
tus, *Genius*.

47. **FERIDUN** : *Rex* Mythicus *Parorum*,
beneficus, *expiator*, *incantator* *eximius* : et se-
 cundum plures etiam *Demiurgus*, et *Conditor*.
 אֲבִירָא **BRA** *creare*, *condere*, אֲבִירָא **DNIA** *Mun-*
dum Orbem : אֲבִירָא **BRR** *purgare*, *expurgare*,
 אֲבִירָא **DNIA** *Mundum* : אֲבִירָא **RB RAB**, *temura* ho-
 miophona **FER**, *magnus*, *doctor*, *Praeceptor*, et
 אֲבִירָא **IDONI** *Incantator*, *praestigiator*.

48. **FERVARDIN** : *Nomen mensis* *Parorum*,
 quo *Manes* *Parentum*, et *Cognatorum* suorum
 per *Terras* *vagari*, et ad *Domos* olim suas ac-
 cedere putarent. *Temura* inversa est **NID-RAB-**
REF : אֲבִירָא **ND NID** *vagari*, *divagari*, אֲבִירָא **RB**
 אֲבִירָא **RBE** *multitudo*, *caterva*, אֲבִירָא **RPHA**, **REF**,
Spiritus, *animae separatae*, *divisae*, et *Terra* *subla-*
tae. Quod scilicet tum crederent *vagari multi-*
tudinem *Animarum* a *sedibus* sibi *Fato* *destina-*
tis. Hic autem *Mensis* tum *Liturgica* *potestate*,
 tum *nomine* congruebat cum *Februario* sive *Fer-*
buario *Romanorum* nempe *mense*, quo *Buar* אֲבִירָא
BR *expiabantur*, אֲבִירָא **RPHA** *Fer Defuncti*, *more*,
dubio *procul* a *Sabinis* *Persarum* *fratribus*, *mutuato*.

49. **FERHUER** : *Spiritus* quidam *naturae* *Coer-*
lestis et *aethereae*, qui *hominibus adsunt*, et *opi-*
zulantur, quasi *socii* et *intime coniuncti*, ut
Genii *Romanorum* : *Temura* inversa **REUH-REF**,
 sive אֲבִירָא **RUC**, **RUH**, *Spiritus*, *Anima*, *Genius*,
 אֲבִירָא **RPHA**, **REF** *sublimis*, *separatus*, in *locis*
celsis *habitans*.

50. **GAH** : *Festum*, *solemnitas religiosa*, ip-
 sum אֲבִירָא **CG, HAG** *temurice* **GAH** *Festum* *festivitas*.

51. **GAHANBAR** : *Festum insigne*, *solemni-*

tas magna : Temura inversa RABNAHAG ; a רבני RBNI magnus, frequens, multus, et חג CG, HAG Festum festivitas.

52. GOGARD : *Arbor Paradisi desideratissima*, Arbor vitae, et salutis. Temura inversa DIRAGOG, vel D paragogico ablato, RAGOG : A רגג RGG, RAGOG *optabilis, desiderabilis, pulcher*: et די DI *copia, affluentia*, si litera ad vocis essentiam speciat.

53. GOROTMAN : *Paradisus, sedes felicissima Dei Hormusdi* : Temura inversa NAMTOROG : a נמר NME, NAM, *augere, accrescere*, multiplicare, et תרג TRG, TOROG *bona, desiderata*, concupita.

54. GOSCH : Genius qui dat *copiam et abundantiam rerum*. Inverse SCHOG, a שגא SCGA SCHGA, SCHOG, *augere, multiplicare, accrescere bona*.

55. HAMKAR : Genius *comes, socius*, qui alium comitatur. Temura inversa RAKMAH : a רכמ RKM RAKMA *socius, comes, sodalis*. Tum רוח RUC, RAH est *spiritus, Genius*, et קומ QUM, KMA est *stans, adstans, praestans*.

56. HAMRID : *Impuritas, pollutio ex attactu Cadaverum*; unde separatio et eiectio e societate, et status quidam *excommunicationis* : אחרים CRM temurice HAMR *separatio, interdictum, excommunication*, et דור DUR temurice RID *habitatio, sedes*, ex מוק MUQ *tabe, putredine, cadavere*.

57. HERBED : *Sacerdos, presbyter* Magorum : ab יראת IRAE *reverentia, veneratio, cultus Dei, religio*, et בדא BDA, BED, qui *pronunciat*, eloquitur, praedicat, excogitat, cogitat : et a בדר BDD, בך BD *solitarius, a profanis separatus, disiunctus*. Tum temura inversa NEBREH fieri potest a דברי DBR *sermo, prae-*

ceptum, gubernatio; hierarchia, et יי IE Dei, Domini.

58. HONOVER: *Est verbum, effatum potestatis summae, responsum potentissimum: quasi HONOBAR, ab ענה ONE Sermone, eloquio, בא BAR explicato, adeoque potente: Tum Temura inversa REBONOH fit א רב RB magnus, potens, gravis, et ענה ONE responso, effato, eloquio.*

59. HORMUSD: *Deus summus Parsorum habitans lucem inaccessibilem, Spiritus Coelorum maximus. Est אור AUR lux, lumen, משה MSCA celsissima, certa, firma, vera, די DI copiosa abundans, nisi D paragogicum malimus. Et temura inversa est די DI complens implens, שמ SCM, SUM vastitatem, immensitatem, שמיא SCMIa Coelorum, רוח RUC ROH Spiritus, mens, Deus.*

60. HOGUER: *Mons Dei, mons sanctus, Albordi exoptatus. Temura inversa REUGOH est א רגא RGA desiderabilis, exoptatus, et רגע RGO quies, requies, tranquillitas.*

61. HUFRASCHMODAD. *Avis Paradisiaca, Gallus coelestis, quo clamante, a Somno et quiete Homines excitantur ad opera et labores suos. Est HUF RASCH MODA-D. Nempe est יפה OIPH, OIF, HUF avis, ales, רעש ROSC, RASCH agitans, movens, excitans, אדם ADM homines, דומ DUM dormientes, quiescentes, ad מות MUTH, MODA, ad motum, ad opera. Et Temura inversa, reiecto D paragogico, ADOMSCHARFUH, est Avis, quae אדם ADM ADOM Homines, שחר SCOR SCHAR turbat, excitat, פעה PHOE, FUH clamore, vociferatione.*

62. KARESCFFAT: *Avis mirabilis Parsorum, ex Accipitrum specie, quae interpretatur, et explicat Legem, et dogmata Zoroastri, Temura*

ra inversa est TAFF-SCHERAK : sive שרף SCRC, SCHERAK interpretatur, explicat, explanat, et שפף THPHPH, TAFF, aequat, complanat ; שפף THPHPH, TAFF iterum ipsis Pueris, ipsis ceteris et coetibus Puerorum *legem Zoroastri*, praecepta Legislatoris. Est autem *Avis ex Accipitrum* genere, quia *Accipiter* dicitur כרז KRZ, quod est *iubere*, praecipere, aperire, quia dicitur etiam פירס PHRS, et homiophonon פירס PHRSC est explicare, exponere, interpretari.

- 63. KARFESTER dicebatur Parsis omne animal noxium, et foedum, quod contumelia afficiendum, proculcandum, et necandum esset, quasi KARFE-TSER, a חרף CRPH, KARFE, contumelia afficere, et vel ipsa res foeda et propudiosa ; et צור TZUR, TSER vexare, affligere, opprimere. Tum inversa temura est RETSE-FRAK, nempe רצץ RTZO frangere, conterere, comminuere, et פירק PHRK, FRAK foeda, saeva, crudelia animalia. Et propterea quotannis Magi certis ceremoniis, et solemnii pompa egrediebantur צור TZOR, ad venandum, ad persequendum צוד TZOD, Animalia foeda abominanda חרף CRPH, KARF, crudelia, saeva פירק PHRK, FRAK, ut ea vexarent, et affligerent צור TZUR, et contererent, ac comminuerent רצץ RTZO, RETSE.

64. KEHREKAS : *Avis*, quae ad diripienda et voranda humana Cadavera ex longinquis etiam locis ob visus, et odoratus praestantiam cito advolat et accurrit. Temura inversa est SAKE-RHEK : nempe שרף SCKE cernit, videt ; ריח RIC, ERH odoratur, odorem sentit, יקה IQE, EK paret, obaudit, advolat ; et quidem שרף SCKE, SAKE cernit, a רחק RCQ, REHEK, longinquis et remotis locis.

65. KESCHVAR: *Regio Terrae limitibus suis circumscripta, Provincia Hominibus frequens et culta, qua Homines socialibus vinculis colligati degunt*: a קשר QSCR, *ligare colligare adunare*; et קטר QSR *metiri, finire, limitibus circumscribi*; unde est קשור QSCUR sive KESCHVAR; Tura a חשר CSCR *coire, congregari, et כשר KSCR convenire, congruere, consentire*: quae omnia faciunt Regnum et Imperium humanum, כשור KSCVR, KESCHVAR.

66. MESCHIA; *Homo, vir, mulier, quia est מאשי MASCI, MESCHIA viator, in via, in statu viatoris*; et id quia אשמ ASCM, AISCHEM *peccavit, transgressus est foedus, deliquit, reus est factus*: Sed potest משה MSCE MESCHIA *extrahi, purgari, mundari, ab אשמ ASCHM peccato, et scelere, per אשמ ASCM sacrificium, per hostiam aliquam piacularem*.

67. MEDIOZEREM: *Genius, qui Lactis et Sericopiam atque abundantiam praebeet*: a מיד me-tiri, *tribuere, et זרם ZRM Serum ipsum Latinorum, vel etiam Lac*.

68. MOBED: *Sacerdos Parsorum, Persona Sacris addicta*: Quasi ד-במה D-BME *Vir Altaris, ad Altare spectans, altari adsistens*. Tum temura inversa דבא DBA DEB *est alloqui, praedicare, orare, et עמ OM est Populus, Plebs*. Atqui *Sacerdotum est plerumque verba facere ad Populum monendo, iubendo, rogando*.

69. NAONGHES: *Daemon malus, Telluris inimicus, qui fructuum copiam intervertere, et perdere satagit*. Temura inversa est SEGHN-OAN; Nempe שגן SCGN, SEGHN *mutans, invertens, perdens, הון EUN copiam, abundantiam rerum, et וין OIN aquarum irrigationem*.

70. NEAESCH *Oratio humilis, submissa ad Deum, clamor orantis, et precantis*. Temura;

inversa SCHEAEN : Nempe שׁוּעוּ SCUO SCHUO
vox, clamor, exclamatio, et אֲנִיָּה ANIE *maeror-*
is, doloris, quia quis est יָגֵה INE, עֲנֵה ONE
afflictus, oppressus, amaritudine plenus.

71. NERIOSENG *Genius Ignis Regii, Foci,*
qui Regibus inservit : Quia est נֶר NER *Ignis,*
focus, נֶגֶם NGS *temurice* SENG *Regis, Princip-*
pis, summi Imperantis.

72. PEETIARE : *Nomen Principis Daemonio-*
rum, sive Ahrimani : 1. Quasi PEETI-ARE, si-
ve פִּתִּי PHTI PEET *dilatans extendens,* אֲרֵר ARR
אֲרֵר ARE *execrationes, imprecationes.* 2. vel
Temurice quasi ERAI-TEEP, nempe אֲרֵר AR, אֲרֵר
ARE *Maledictio, imprecatio, et* תּוֹפֵה TOPH. TEEP
horribilis, abominabilis, execrabilis. 3. Vel qua-
si ERAIT-EEP, רִתֵּה RTT *celer, terribilis, hor-*
renda, אֲפֵה APH, EEP ira, indignatio, furor.

73. PETESCHOM, *Solemnitas sacra, festum*
insigne ; a פִּתִּי PHTI, PETI, PET *dilatans, ex-*
tendens ; אֲשֶׁם ASCM, ESCOM *Expiationem,*
Sacrificia expiatoria.

74. PIETESCH : *Daemon infamans, qui facit*
obloqui, et infamare alios : a פִּתִּי PHTI, PIET
dilatans, multiplicans, שׁוּעוּ SCOA, שׁוּעוּ SCUA
ESCH *clamores, mendacia, vanitates.*

75. RAMESCHNE-KAROM : *Genius bonus,*
qui aufert ab Hominibus aegritudines, dolores,
mala. Temura inversa est MORAK-ENSCH-MAR.
Nempe מֶרֶק MRQ, MORAK, *aufert, tollit, dis-*
pellit, אֲנִשׁ ANSC, ENSCHE, *aegritudines,*
ab אֲנִשׁ ANSC, *vel* אֲנִשׁ ANS *Hominibus, et* מֶרֶק
MR MAR *moerores, et amaritudines omnes.*

76. SAMEHE : *Daemon maleficus, noxius.* Te-
mura inversa EHEMAS ipsum חֶמֶס CMS, HMS
EHEMAS *raptor, violentus, iniustus, quasi Cro-*
codilus, et Typhon Parsorum. Vid. Part. II.
Sect. I. Art. 4. Pag. 101: 102.

77. SAPANDOMAD : *Genius bonus*, unus ex septem maximis, *Telluri iuvandae praepositus*. Temura inversa est DAMO-D-NAPAS, nempe : אדמה ADME, DAMO *Telluri*, *Terrae*, די DI *sufficientiam*, *copiam tribuens*, נפש NPHSC, NAPAS *Spiritus*, *Genius*, *Potestas*.

78. SAPETMAN : *Cognomen Zoroastri*, a שפט SCPHTH, SAPET *iudicium*, *iura*, *praecepta*, *ritus*, *leges*; et מנהח dare, *tribuere*, *statuere*, quod Zoroastrum fecisse tenent.

79. SARESEOK : *Taurus ille Archaeogonus*, qui *Homines in varia Mundi Climata asportasse* aiunt : Est enim SAR-ESE-OK : nempe est שר SCUR, SAR, *Taurus*; איש AISC, ESE, *Homines*; עיק EIK, EK, OK *ducens*, *adducens*, *gestans*.

80. SATEVI : *Astrum bonum*, *Stella benefica Pluviae*, et *aquarum irrigationi praeses*, ipsum fortasse *Sothi Aegyptiorum*, nempe *Sirius Graecorum*, est utrumque a שחה SCTE, שחיה SCTIE, SATEVI *rigatione*, *irrigatione*.

81. SREOSCHOK : *Daemon maleficus*, *atrox*. Temura inversa KOSCHOERS, nempe קשה QSCE, KOSCHO *durus*, *asper*, *ferus*, et ארס ARS ERS *venenosus*, *venenatus*.

82. TASCHTER, vel TASCHDER *Genius bonus aquas distribuens*, *irrigationi praeses* : Temura inversa RED-SCHAT, nempe רד RED *fluere faciens*, *aquas manans*, et שחה, SCHAT *irrigationem*, *potum*, *aquas*, *dans*, *tribuens*.

83. TIREH AL-BORDI : *Mons Dei*, *Mons Hormusdi* : Namque est תור THUR *mons*, vel *Mons יי IE Dei*, TIR-IEH, et est *celsus umbilicus Mundi*, AL-BORDI, ut superius diximus. Pag. 160.

SECTIO II. ETYMA SELECTA

EX LEXICO HIEROGRAPHICO

SINENSIIUM (1).

I. TIEN-HOANG :

Imperator Coeli, Spiritus Coeli potens et providus ; dictus etiam *Tien-Ling* , sive *Coelum intelligens* , Symbolo *Draconis* expressus. *Tien* videtur esse omnino a Semitico טֶן THNN *Tonnare, tinnire* , sonare, cogitare , providere , considerare, meditari, velle, augurari , ominari; Quae omnia *Spiritui Coeli* ex Sinensium mente perfecte congruunt : Adeoque videtur esse ipsum TINA Etruscorum , et *Tonans* Romanorum : Quumque *Draco* דָּרָן TNIN homiophonon טֶן THNN sit eius Symbolum, vix dubitari potest , quin illud etymon sit verum. *Hoang* , sive ut alii pronuntiant *Hoan* videtur esse factum ab אֵן AIN spatio immenso *Coelesti*, עֵין OIN oculo provido , inspiciente, אֵן AUN , הֵן EUN, אֵן AN intelligente, potente, fortissimo, parante , praebente , copiam et abundantiam rerum : Simili אֵן AIN Rabbiorum , et אֵן AUN , AVEN , אֵן Aegyptiorum , Syrorum, Palaestinarum , et Hebraeorum Idololatrarum , de quo diximus Part. I. pag. 80. et Part. II. pag. 126. 128. *Tien-Ling* est טֶן THNN *cogitans volens*, רֹחַ RUC *Spiritus* ,

-
- (1) Vide Discours preliminaire du P. Premare a la version Francaise du Chou-King. Paris. 1770. Lettres de Hautes-Rayes a Gouët . Tom. III. de l'origin. des Loix. Memoires des Mission. de Pekin Tom. I. pag. 101. etc. Tom. III. pag. 8. etc. Annales de la Chine: traduction du P. Mailla. Tom. I.

anima, mens; quia L loco R adhibetur a Sinis; et RUC efferri *Ling* congruum est, et *Ling* est revera *Spiritus*, *Anima*, Genius Sinis. Tum *Ling* quasi *Lim* plurimorum pronuntiatione respondet Semitico 𐤋𐤓 RM *celso*, *elevato*, et quasi volitanti, quia *Ling* est Sinis etiam *elevatum eminens*; et *Spiritus*, *Animae* defunctorum quasi voce propria dictae sunt 𐤋𐤓 RM *Ram*.

II. POUAN-KOU :

Ita appellatur a praestantioribus Mythographis Sinensium primum Ens, primum Animans, quod e *Chao* emergerit, et quod quotidie novem diversas formas indueret, et res in alias species, et figuras converteret. Atqui 𐤐𐤒𐤍 PHNE, 𐤐𐤒𐤍 PHNI homiophonon POUAN est *facies*, *aspectus*, *forma*, et insuper *vertere*, *convertere*, *corrumpere*, *perdere*, *inmutare*. Tum 𐤒𐤍𐤏 CIE homiophonon KOU est *animal*, *animans*. Ergo POUAN-KOU est revera 𐤐𐤒𐤍-𐤒𐤍𐤏 PHNI-CIE, *Animal* scilicet, quod in varias formas se *inmutet*, vel alia in varias figuras convertat: Videtur omnino *Proteus* Graecorum.

III. JEOU-TSAO-CHI.

Ita appellatur Imperator Mythicus, qui *Domos Ligneas* primus Hominibus parat, et *compingit*; qui primus *axes*, *scandulas*, *trabes* *donat*, et *coagmentat*, ut Familias vagas, et *exleges* certo loco *figat*, et propria sede collocet. Atqui *Jeou-tsao-chi* vel *ghi* est omnino Semitice 𐤐𐤒𐤍 ITZG, qui scilicet *figit*, *collocat*, *constituit*: sive Sinice 𐤐-𐤒-𐤍 I-TZ-G *Jeou-tsao-ghi*: Est 𐤐𐤒𐤍 ITZQ, 𐤐-𐤒-𐤍 I-TZ-Q, sive *Jeou-tsao-ki*, scilicet, qui *compingit*, *coagmentat*, *aplat*, qui 𐤒𐤍𐤏 QOTZ *Ko-Jeou-tsao* *radit*, *caedit*, *do-*

lat, **OTZE** *Jeou-tsao-he Ligna, Scandulas, trabes; ut Familiae, Tribus, Gentes;* **TZOE** *Tsao-Jeou-he, vagae, errantes, instabiles,* **ITZG** *Jeou-tsao-ghi maneant fixae, habitent certo loco, propria sede collocentur.*

IV. SUI-GIN-CHI.

Imperator, qui primus *Lignorum attritu elicit Ignem*, primus *Scintillas educit*, et *Focos alit*, et adeo *vitam socialem iuvat*, et instruit. Et ita quidem: Nam *Sui-gin-chi* est **SCGE-AC**, contracte **SGC**, et Sinice *Sui-gin-chi*. Est autem **SCGE** *augere, accrescere, multiplicare*, et **AC** est *focus, ignis domesticus, et socialis*. Quod si nomen datum pronuntiatur *Sui-gin-sci*, secunda radix erit **ASC** pariter *Ignis, et Focus*. Praeterea **GSCSC** sive *Gin-sci-sci* est qui *quaerit, explorat, investigat*; et **SCGE**, sive *Sui-gin-he* est *oblectare, iuvare*. Adeo ut *Sui-gin-chi* sit Imperator, qui *quaerit, investigat* **GSCSC**, *bona, utilia commoda* **GSCE**, et singillatim *inveniat et augeat Focos* **SCGE-AC**, vel **SCGE-ASC**, ut vere scilicet sit *Sui-gin-chi*, vel *Sui-gin-sci*.

V. FO-HI, seu PAO-HI, et TAO-HAO.

Imperator sapientissimus, a Matre Hoa-sie ex splendore Arcus Coelestis conceptus, a plurimis habitus Fundator et primus Constitutor Imperii. Primus invenit Lineas Kua Libri Y-king, sive I-kim, et Tabulam Ho-tou: Primus retia et laqueos ad decipiendas feras; Primus modum coquendi cibos. Plures tribuunt Imperatori Fo-hi Caput Tauri, et corpus Serpentis.

1. FO-HI est Semiticum **PHCE**, F-HE,

Dux, *Princeps*, *Ductor*; PAO-HI est פֶּאֶר PHAE, PAO-HE iterum *Dux*, *Ductor*, *Princeps* Populi, immo פֶּאֶר PHAE *Angulus*, et quasi *Fundamentum*, *Lapis angularis* Imperii.

2. TAO-HAO est Semiticum יָדַע IDO, יָדַע DO, TAO-HO, deficiente D apud Sinas: Nempe *scire*, *nosse*, *cognoscere*, *Doctrina*, *Sapientia*. Est insuper תִּאֵי TAE, TAO-HAE *signare*, vel תִּוֵּי TUE, TUE-HE *delineare*, *signare* קוּ QU *Lineas*, *scribere*, *describere*, quia omnium consensu ei tribuuntur *Kua* sive קוּ QU, קוּ QU *Lineae*, *Signa Metaphysica*, et *Divinatoria* apud Sinenses celeberrima, et prima adeo fundamenta Libri *Y-king*, sive meliore pronuntiatione *Y-kim*, nempe Libri יִקִּים IQM *I-kim*, *Fati*, *Decreti*, rerum a Diis constitutarum, atque futurarum. Nam omnino *Y-king* est Sinis Liber *Fatalis*, et *Divinatorius*.

3. FO-HI, sive PAO-HI erit omnino *Splendidus*, *lucidus*, ut *Sol* et *Luna*, et ex *Splendore* etiam erit *conceptus*, quia est Temura Semitici יִפְּו IPHO, HI-PHO, HI-PAO *lucidi*, *splendidi*, qui *apparuit*, exortus est ex *Luce* Arcus *Coelestis*, יִפְּו IPHE *decora* et *pulcra*, vera et genuina *Coelesti*: *Veritas* enim קֶשֶׁת QSCTH est homiophonon קֶשֶׁת QSCT *Arcus*.

4. Praeterea פֶּחַח PHCC, פֶּחַ PHC, FO-CHI, vel FO-HI est *laqueus*, *rete*, *decipula*: Ergo FO-HI inveniet *retia*, *laqueos* venatorios. Tum פֶּחַח APHE Temura פֶּאֶר PHAE, sive PAO-HE est *coquere* *excoquere* *cibos*: Ergo PAO-HE sive פֶּאֶר PHAE docebit Populum פֶּחַח APHE, HA-PAO, nempe *coquere* *cibos*. Quin si פֶּאֶר PHAE est homiophonon אֶפְּחָא APHOA *Serpentis*, *Viperarum*, erit profecto Imperatori PAO-HE, sive PAO-HI *corpus Serpentis*.

b. Tandem tradunt *Mythographi Sinenses Serpentem-Equum* sive *Long-ma* adtulisse Imperatori FO-HI Libellum illum *Y-king*, et profunda eius mysteria explicasse et aperuisse. Ita quidem: Nam *Serpens* est שֵׁרֶף SCRPH, et *Equus* est פֶּרֶשׁ PHRSC, et פֶּרֶשׁ PHRSC est ipsum *explicare* et *interpretari*: Tum *Long-ma* est homiophonon *Lek-ma* Temura מֶלֶךְ MLK *Regis*, et homiophonon לֶחֶם LCM *artificis*, *auctoris*, *concinctoris*, לֶחָ LUC *Tabulae* praeceptorum et mandatorum. Adeo ut ita Mythum et Fabulam licet interpretari: *Fo hi* Rex מֶלֶךְ MLK sive *Ma-long* Hominibus adportavit attulit חֶמֶל CML, temura eiusdem *Ma-long*, *Librum* סֵפֶר SPHR, temura homiophona פֶּרֶשׁ PHRSC *Equi*, et שֵׁרֶף SCRPH *Serpentis*, *Librum*, inquam, *Numerorum*, et *Calculi* סֵפֶר SPHR; et eum explicavit eis et interpretatus est פֶּרֶשׁ PHRSC, quasi שֵׁרֶף SCRPH *Serpens* - פֶּרֶשׁ PHRSC *Equus*, qui Aegyptiis etiam fuit Symbolum *καρπνίσιας*, et *interpretationis*, ut animadvertimus in *Hieroglyphicis Selectis* Pag. 58. Monstrum autem corpore *Serpentis* potius, quam *Piscis*, ut mihi videtur, et capite et pedibus anterioribus *Equi* conspicitur in vase, ex iis, quae *Etrusca* etsi perperam solent appellari, et quod Comes Caylus exhibuit Tom. I. *Recueil Planche XXXII*. Quin Tom. V. *Planche*. LIV. 5. conspicitur *Serpens* habenas *Equi* dorso eius impositus ore tenens. Adeoque fuisse et Graecis Mythum similem Sinensi probabile est.

VI. KONG-KONG.

Princeps rebellium, et *reproborum* similissimus *Typhoni* Aegyptiorum, *Typhoeo* Graecorum, et ipsi fere *Arimanio* Persarum. Coelum quasat, et dirumpit, Diluvium inducit, et omnia

179

funditus turbat. Nam *Kong-Kong* est יקק IQQ ,
 יקק IQQ , qui irruit , ingruit , divulsit , luxavit ,
 quassavit , ruinam fecit : quae penitus characteri
 congruunt. Tum קקא QOA , קקא QOA est ina-
 gens sonitus , immanis strepitus , qui maximas
 ruinas necessario comitatur , et tandem temura
 homiophona קוק OUQ , est arctare , premere ,
 vexare , angustiare , quae omnia Typo huic My-
 thico sunt plane congruentia.

VII. NIU-VA , NIU-HI , VEN-MING.

*Virgo divina , summa intelligentia et pruden-
 tia praedita , Pacis praeses , debellat Kong-kong ,
 Coelum quassatum et luxatum a Tyranno resti-
 tuit. Ita quidem : Nam Niu-va , Niu-ba est ipsa
 Temura בנה BINE Rabbiorum , Intelligentia
 et prudentia summa , adeoque valde similis Mi-
 nervae Etruscorum , Graecorum , et Latinorum ,
 Tum Niu-hi est Semiticum נח NUC, NUH Niu-hi
 Pax, requies ; Et Ven-ming, vel est בנה BNE
 aedificans, exstruens , et מנע MNO cohibens, re-
 primens ruinas, et mala facta a Kong-kong, vel
 est נח EUN mens , intelligentia, און AUN for-
 tissima , robustissima , מנע MNO cohibens mala.*

VIII. CHIN-NONG.

1. Imperator dictus etiam *Jen-ti* , et *Kiang* ;
 filius *Mulieris* dictae *Ngan-teng* , sive *Niu-tang* ;
 Primus docet *Terram colere , plantare , serere* ;
 Primus *Herbarum vires explorat* , et *Stirpes me-
 dicas colligit* ; *Loquitur vix natus*. Ita quidem :
 Nam :

2. *Chin-nong , sive Chin-nom* fit ex Semitico
 נח KNE *Planta , germine , surculo , et נח
 NME crescere, augere, accrescere: Adeoque Chin-
 nom est qui curat , ut Plantae, germina crescant*

et augeantur. At מנה MNE homiophonon *Nom*, *Nong* est *numerare* recensere : Ergo *Chin-nom* *re-*
censebit Plantas , et *numerabit Herbas* in usum
medicum.

3. Appellabitur insuper *Jen-ti* Temura homio-
phona נטע NTHO *plantavit* , *plantas fixit* , agri-
culturam exercuit : Quin erit filius *Niu-tang* , et
Ngan-teng, quae sunt homiophona נטע NTHO varia
pronuntiatione prolata. Originali enim suo Institu-
to Sinenses aliquantum varie easdem Literas Semi-
ticas pronuntiarunt, ut Monotoniam, quae ex sum-
ma paucitate elementorum necessario oriebatur ,
quantum poterant imminuerent , et quod caput
erat , ut *Crypticismum* auferent.

4. Dicetur etiam *Kiang* ; *Kiam* , quia קומ QUM
est *crescere* elevari, quod *Plantarum* proprium ,
equia קמה QME est *seges* , frumentum , et קמה
QMC iterum *frumentum* , et *farina*.

5. *Chin-nong* tandem vix natus loquetur , quia
st ניק NIQ *infans*, puellus, lactens, temura homio-
phona *Chin* , נאם NAM , *Nom*, *Nong*, *loquens* ,
disserens. Sinenses enim servarunt integras Vo-
ces Semiticas , in quibus essent *Litterae Nasa-*
les , vel *Gutturales* , ut aliquando in *Centuria*
Sinogrammatum , et in *Hermeneutica* inuimus:
Utque plenius dicetur , ubi , Deo dante, agemus
de *Origine* et *Formatione Linguarum fractarum*.

IX. HOANG-TI.

Dictus etiam *Souan-Iven* , *Kong-sun* , et *Hien-*
juen, Matre *Fu-pao* per Nubem lucidissimam ge-
nitus ; *Mucrones* et quaevis Arma *acuta* invenit,
et primus *Muros* ex *Lateribus* extruere docuit.

1. *Hoang-ti* fit , ut puto , ex הון EUN *mente*,
intelligentia, און AUN *robore* *potentia*, וון OUN
adiumento *auxilio* , et די DI *sufficiencia* , abun-

dantia , plenitudine , quae Nomini *Augusto* convenientia.

2. *Souan-Iven* esse arbitror a שֶׁן SCNN acutus , acuminatus, בְּנֵה BNE fabricare, condere , quia arma צֶנֶה TZNE , et quidem acuta שֶׁן SCNN, ut animadvertimus, invenisse dicitur. Et שֶׁן-בְּנֵה SCN-BNE , vel SCN-VNE , imo etiam צֶנֶה-בְּנֵה TZNE-VNE sunt homiophona Sinico *Souan Iven*.

3. *Kong-sun* sive *Kom-sun* erit a חֲמָה CME, חוּם CUM Kong. Muri, moenia , et נֶסֶם NSS temura *Sun* , elevare , extollere , moliri , vel *Sun* est ipsum סוּן SUN Semitarum *Lutum* , et probabiliter *Creta Lateribus* conficiendis apta , quorum fabricatio huic Imperatori tribuitur.

4. Mater est *Fou-pao* sive פִּי PHI, PI, os oris; יֶפֶע IPHO, splendidum, יִפְהָ IPHE, decorum pulchrum ex lucidissima splendida יֶפֶע IPHO, nube עֲנִן ONN, עֲנֵה ONNE, עֲנִין ONIN , sive *Hien-yuen*, gignens *Hien-yuen* , sive ipsum *Hoang-ti*.

4. *Uxor* Imperatoris secundum plures est *Si-lin-ghi* , quae prima docet modum educandi *Vermes Sericos*. Atqui *Si-lin-ghi* sive *Si-rin-chi* est ipsum *Serici* pronuntiatione Sinensi : Illique *Vermes* etiam modo a nostris plerumque *Silichi* dicuntur.

5. Sub *Hoang-ti* , *Iong-tching* , sive *Jom-tchim* *Kalendarium* curat , et ordinem temporum disponit , quia ille est, qui de diebus יוֹם IUM *Iong*, curat, cogitat זֶמֶם ZMM, *Cim*, *Tchim*. *Koue-in-Kiu* porro ille est literatus vir, qui *Sphaerae armillari*, quae dici potest *Sphaera* עֲנֵק ONQ, GONQ; KNQ , K-N-Q , sive *Koue-in-Kiu* , aptat disponit *Temporum* cursum ; quia est כּוֹן KUN *Koue-In* , aptans , disponens, קוּ QU , *Kiu Lineas* , et temurice קוּ OQ curvas incurvas , ut

sunt *Circuli armillares*, et ipse חנך CNK *Koue-in-Kiu* informat, edocet, monet Imperatorem de *Temporum ordine*, et intercalatione dierum.

X. TSANG-KIE ,

Quem alii Imperatorem vetustissimum, alii *Philosophum* sub *Hoang-ti* faciunt, dicitur invenisse *Characteres Scripturae* communis et *polygraphicae* ex *vestigiiis Avium* in *arena* impressis. Et ita prorsus. Nam *Tsang-Kie* sive *Tsam-Kie* est ipsum *Semiticum* צמק TZMQ, Sinice *Tsam-Kie*, locus siccus, arenosus, arenis stratus: Tum פקץ TZUQ, sive *Tsue-Kie* est premere, imprimere, infigere, et צנה TZNC sive *Tsang-Kie* est inarare, figere, infigere; et tandem קמץ QMTZ, temura perfecta צמק TZMQ est colligere, coadunare plures lineas, et tractus una cogere, quod *Scripturae Sinicae* est fere proprium et peculiare.

2. *Tsang-Kie* in *Scriptura* ista absolvenda utitur Sociis *Ki-pe*, *Sou-ven*, et *Lei-Kong*: Utitur nempe קפה KPH, *Ki-pe* *Manu*; *dexterâ*, qua scribimus; שן SCNN, שן SCN *Sou-ven*, *Stilo*, *ferro acuto*, quo uno possunt *Tabulis* et *Asseribus* *Characteres* imprimi et infigi; et tandem להה LCE, להה LUC *Lei-kong* *Tabula*, *Asserere*, *Ligno dolato*, quo *Characteres* imprimuntur,

3. *Characteres* a *Tsang-Kie* inventi dicuntur *Niao-tsi-ouen*, sive *Characteres* facti ex *vestigiiis Avium*: Atqui נצה NTZE, נצה NTZ sive *Niao-tsi* est qui volat, qui pennis fertur; et נבה BNE, *ben, ven*, *ouen* est opus, fabrica: *Characteres* ergo *Niao tsi-ouen* erunt *Volantum* et *Volucrum* opus, nempe נצה-נבה NTZ-BNE, *Niao-tsi-ven*. Imo potius sunt *Characteres* נצה NTZB *Niao-tsi-ven* impressi, insculpti, manentes in *Tabulis*. Dicuntur insuper *Kuo-teu-tchong*, non a nomine

neseio cuius *Insecti*, cui nullo modo sunt similes, sed quod fiant a קו QU Kuo; lineis, tractibus *linearibus* mutuo adhaerentibus, תכח TKE Teou-tchong.

4. Dicuntur tandem *Characteres Tsung-Kie* etiam *Kau-teu-ven*, non quod sint *Characteres Insecti Kou-teou*, sed quod sint *Characteres* כתב KTB Kou-teou-ven nempe *Literae, Scriptura, Librum* *Characteres*, quibus *Literati Viri* utuntur ad *Scribendum*.

XI. TCHUEN-HIO.

1. *Imperator, qui Sacra et religiosa Gentis curat, qui Liturgiam auget, et a pravis Ritibus liberat.* Nam est כהן KEN *Sacerdos* per excellentiam, temurice כנ-ה KN-E, et Sinice *Tchuen-hio, Ciuen-he*, qui כנה KNE, aptat, ordinat, disponit, expendit, ת-כנ T-KN *mensuras, dispositiones, ritus, ceremonias, Sacerdotum* כהן KEN sive *Tchuen hio. Pater Imperatoris* dicitur *Tchang-y, Cian-y*, sive כנה CNE *Cen-he, Tchang-hy Pietas, misericordia, clementia, gratia, et Mater Tchang-pu*, sive זב-ח ZBC *Zebece*, temurice Zecebe homiophonice *Ceng-be* sive *Tchang-pu sacrificium, holocaustum, oblatio*; quae *Tchang-pu* sive זבח ZBC est *filia Chou-chan-chi*, sive *Sciou-scian-sci*: quae vox fere ipsa nempe *er-Schou-schou-schi* est *Captitis sacrificare, sacrificia* peragere: Utraque a Semitico ששׁ SCSO, cui addito alio ש SC intensivo, quod Chaldaeis, Syris, et Judaeis solempne, est ipsum *Schou-Schou-Sou*, quod est *lacerare, discerpere*: Vel etiam, si mavis, erit a ששׁ SCSS, seu *Schou-sou-sou lacerare, spoliare*, quod sacrificantes veteri ritu faciebant.

2. Tam iussu eiusdem *Tchuen-hio* praeficitur *saceris Keou-ming*, et praecipitur, ut *curam ha-*

beat *Liturgiae* constitutae, quia est חמץ CMN *Keou-ming*, *Sacerdos* nempe, *Sacrificulus*, additus τοις חמנים CMNIM *Chamanim*, de quibus Seldenus, Spencerus, aliique plures egerunt.

3. Tandem praeponitur *Tcha-pe* ad moderandos et temperandos animos Populi, et bonos mores praecipiendos, quia est כפה KPHE *Tcha-pe*, qui *curat*, *moderatur*, *flectit*, *inflectit*, *prohibet*, *retrahit a malo et noxa*.

XII. TI-KO, vel CAO-TSIN.

Imperator bonus, sapiens, desideratus; Populum in Literis erudiri curat, *Instrumentis Musicis vocem humanam aptat*, et Deos pure colit. Ita quidem: Nam est תקה TQE, TI-KO *Spes, expectatio*, res desiderata; est תקי TQI TI-KI *purus, bonus, eximius*. Praeterea תקע TQO est *clamare, vociferare, canere*: Adeoque תכה TKE, TI-KO *addet adiunget vocem* קעא QOA *Musici instrumentis, quae pulsantur* דחה DCE Sinice TI-KE: Quin vox Semitica נצח NTZC temura Sinica *Cao-tsin* est *Praecentor, Praeses rei Musicae*, qui *Musica curat*. Ergo *Ti-Ko* erit *Cao-tsin*, sive נצח NTZC temurice ח צן C-TZN *Cao-tsin pulsantibus* דחה DCE *organa Musica*. Tandem *Ti-Ko* temura homiophona חטה CTHE *scribens, lineas ducens*, curabit etiam, ut *Populus חטה CTHE scribat, lineas ducat, et characteres efformet*.

XIII. HEOU-TSIE

Appellatur *Princeps fortis, robustus*, filius Imperatoris *Ti-Ko*, qui *infans clamat magna voce*; *Agriculturae praepositus* omnia, quae ad rite colendas *Segetes* faciunt disponit et praestat. Et ita quidem: Nam י. est חצ CTZ, *Heou-tsie fortis, robustus, valens viribus*, et qui propte-

rea valide et immaniter צוץ TZUC , vel צעק TZOQ *Tsie-heou clamabit , inclamabit.* 2. Quia חצא CTZA *Heou-tsie est fodere , effodere humum , et צוץ TZCU Tsie-heou est sarrire , purgare arvum a noxiis herbis.* Insuper חטט CTHTH est *arare , sulcos ducere.* Tum חצ CTZ , חצרה CTZE *Heou-tsie est secare , caedere :* et חצב CTZB , et חצד CTZD , sive *Heou-tsie-ti sunt metere , secare segetes , fruges.* Nec est praeter-eundum dici חצ CTZ *Heou-tsie omnia frugum vitia et mala uredo , rubigo , etc.*

2. *Mater Principis Heou-tsie dicitur Kiang-yuen , sive Kiam-yue , quae est ipsa קמה QME Sinice Kiang-ye , seges , messis , ager segetibus plenus.* Tum קמה QMC sive *Kiam-kie est farina. frumentum molitum , permolitur ; et חמה CME est Calor aestus , adeoque aestas , qua fruges maturescunt , et revera formantur , et fiunt.*

3. *Pater Principis Heou-tsie est Ti-ko sive Temura חמה CTHE frumentum , Semen frugiferum , quod seritur , et in sulcis חט CTH , ut חכה TKE adhaereat , occultitur.*

4. Tandem *Heou-tsie , qui videtur Typus Seminum in usum Hominum destinatum , in lucem editur a Matre Messe קמה QME , Kiang-yuen decimo mense absoluto a Patris TI-KO morte : Quia revera post Sepulturam TI-KO sive חמה CTHE Seminis Frumenti in sulcis חט CTH , in tota fere Zona temperata , ut habeatur Messis , et Frumentum novum servetur , decem integri menses intercedunt.*

XIV. TI-TCHI.

Imperator *pravus , malus , perversus ; quia est חך TK Ti-tchi dolus , fraus , perversitas , et temura חט CTHA peccasti , erravit , malus , et nequam fuit.*

XV. IAO ,

Imperator *optimus* , praestantissimus , dictus etiam *Ti-Jao* , et *Jao-tang*. Nam יאֵר IAE *Jao* est *pulcher* , *decorus* , *commodus* , *utilis* , *bonus* , et *Ti-Jao* est דַּי DO , ידַע IDO *scivit* , *novit* , *scientia* , *doctrina* , *sapientia* , et *Jao-tang* est דַּעַי DOT , ipsa *scientia* , *doctrina* , quasi ipse *Thaut* Phoenicum , et *Thoth* Aegyptiorum esset. Vel יאֵר IAE , תוּם TUM , *perfectus* *Decor* , *absoluta* *Maiestas* ,

XVI. PE-KUEN , vel PE-KUE.

1. Praefectus *Canalium* et *Aggerum* , qui iussu Imperatoris *Jao* erant extruendi , ut aquae *Diluvii* *effluerent* , דֹּוּךְ PHCE *Pe-kue* est *Dux* , *inspector* , *praefectus* , *praepositus* : דֹּוּךְ PHQD *Pe-kue-ti* est *visitator* , ut alveos canales obstructos , *occlusos* , דֹּוּךְ PHQ *Pe-kue* , *aperiret* *reseraret* דֹּוּךְ PHTC *Pe-ti-kue* , et aquae tandem *effluerent* , *diffluerent* דֹּוּךְ PHKE , *Pe-kue* , et ad mare exirent , decurrerent , *profluerent* דֹּוּךְ PHUQ *Pe-kue* .

XVI. IU , vel IU-VEN-MING.

Filius *Pe-kue* , qui tandem cohibuit inundationem et *Diluvium* , aggeribus et canalibus extructis , et fuit revera *Iu-ven-mim* , sive יוֹנֵי INE *Iu-ven* *cohibens* *comprimens* , מִיִּם MIM *Ming* *aquas* *Diluvii*. Ob quam gratiam fabulantur deinceps Imperatorem factum.

SECTIO III.

ETYMA SELECTA

EX LEXICO HIEROGRAPHICO

BRACHMANUM (1).

1. AGNI, vel ACNI *Deus Ignis*, et *Foci domestici*: Ab אֵשׁ AC *Ignis*, *focus*, et נָאִי NAI *commodus*, *idoneus*, *utilis*, ut quis נֹחַ NUC, INCA *habetet*, *quiescat*, *recreet se Domi*. Tum Temura inversa INGA, est homiophonon נִגְרָה NGE *splenduit*, *illuxit*, *fulsit*, ut *focus* et *ignis*, et גִּנֵּן GNN AGN est *Tectum Domus*, qua *lucet* et *servatur Ignis socialis* et *utilis*. *Uxor porro Dei Agni* est *Suaha* ipsa temura Semitici אֵשׁ ASC *Ignis*, et peculiari Dialecto אֵשׁ אֲשָׁה ASCA HASUA unde Temurice est SUAHA.

2. APSARAE *Puellae divinae, pulchrae, venustae*: quasi אֵרֶס ARS, אֵרֶס אֲרִישׁ ARSC *Sponsae, Nymphae*, יִפְהָ IPHE AP *pulchrae, venustae, decorae*.

3. ASUANI *Deus Medicus*, *Geniorum bonorum Curator*: ab אֲשִׁי ASI *mederi, curare, sanare*, et נָאִי NAI *commodus, utilis*.

4. ASSUAMEDA *Sacrificium Equi*, a אֵשׁ SUS ASSUA *Equus*, et מִדָּה MD *ritus, regula, liturgia*, et temurice ab אֲדָם ADM, vel דָּם DM *sanguis* et אֵשׁ SUS, AUSSA *Equi*.

5. ASCHURA *daemones mali, noxii, terribiles*: a שֹׁחַד SCOR ASCHUR, *terribilis, timendus, malus*; unde et illi שֹׁחַדִּים SCOIRIM *Syrorum*.

(1) Vid. Auctores citatos Part. II. pag. 133.

6. BADDRA *Dea miseriarum, malorum, inopiae*: a בַּד BDD, בַּד BD *solus, vagus, exsul*, desertus, dispersus, et רֹד RUD *deiectus, proiectus* fuit, descendit praecipitavit. Temura inversa est ARDDAB, sive רַד RD, ARD *domina, dutrix* דַּב DAB *dolorum, aegritudinum, malorum, iufirmitatum*.

7. BANASCHURA *filius Bali Regis pessimi et infandi*; a בַּן BN BANA *filius, natus*, שַׁעֲר SCOR *pessimi et terribilis*, שַׁעֲר SCOIR *daemonis*.

8. BIROZANA, *Daemon noxius, nefarius, maleficus*. Qui בְּרִז BRZ *transfodit, transfigit*, et נִוָּא NUA ANA *effringit, labefacit, destruit*. Tum Temura inversa est ANAZ ORIB nempe נִוָּא NZE *spargens, importans*, עֵרֶב ORB *tenebras, caliginem*: vel רֵבֶב REB *superbiam, insolentiam, tumultum, terrorem*.

9. BRASHAPARBA *Daemon atrox, nefarius, superbus*. Temura inversa est ABR-APASH-ARB: Nempe est בַּר BR, ABR *filius, genitus*, פֶּשֶׁ PHSC, APASH *superbiae, sceleris*, פֶּשֶׁ PHSCO *rebellionis, praevagationis*, רֶב RB ARB *magnae, ingentis, qua* בְּרִיָּה BRIE, BRA *creaturas Dei, entia creata*, שַׁפָּה SCPHE, SHAPA *conculcat, proculcat, vexat, angit*, רֶב RB RBA *multum, immaniter*.

10. CAMA *Deus Amoris, Cupido*, quia est חֹם CUM *Calor, aestus*, et ipsum כֶּמֶה KME, CAMA *desiderium, exoptatio, concupiscentia*.

11. CHENPURUSHA *Angeli et Genii alati, pulcri, delicati, molles*: Quia sunt כְּנָף KNPH, CHENPU *alati, alis praediti*, שַׁר SCR *temurice*, RUSHA *Principes, duces, qui vivunt* אֲשֶׁר ASCR, ASHUR, *feliciter beate*, et פֶּנֶק PHNQ UPNECH *molliter delicate*.

12. CHINNARA sunt *Musici Coelestes*, qui

organa Musica pulsant : a כנור KNUR CHINNARE, *Cythara*, *Lyra*.

13. CIANDRA *Luna* : Temura inversa ARD. NAIC : a רד RD, רדה RDÈ *domina*, praeses, dispensatrix, vel quae extendit dilatat נוח NUC NAIC *requiem*, *quietem* somni; et recta a חין CIN sinu, gremio, et דור DUR Generationis, Genescos, quia *Luna* ab omnibus fere Veteribus habita est Genitalis, Locus Generationum, Planeta, quo Semina genitalia essent collocata et condita, et ex qua in Terras effluerent.

14. CUBERA *Deus* vel *Genius Antrorum*, et Specuum, quibus *Metalla*, et *Lapides pretiosi* condi et servari putantur : a חבב CBB *sinu gremio*; חבה CBE, גביא GBIA *fovea*, *antro*, *caverna*, et עיר OIR, ERA *vigil* : a קבר QBR etiam *fossa*, *fovea*, et כרב KRB *fodere*, *effodere*.

15. DANAVA, vel DANABA *Daemon* pessimus perdens et absumens omnia : est Temura אבדן ABDN, *Abadon*, *perditio*, *ruina*, *exitium*.

16. DERGODARSA : *Genii boni*, *providi*, qui ad *benefaciendum accurrunt* : a דרג DRG *ire*, *venire*, *accurrere*, et דרש DRSC *quaerere*, *exquirere*; et temurâ inversâ a סרד SRD ASRAD ut *trepidantes*, *excurrentes*, *pavidos*, גדר GDR *Custodiant*, *tutehtur*.

17. DUMRACHESA *Daemon noxius*, *malus*, *nefarius*, quia est טמא THMA homiophonice DUM, vel TUM, *pollutus inquinatus*, רחש RCSC RACHESA *vermis*, *reptile*, a quo inferatur שחר SCCR, ASECHAR *nigra*, מוח MUT, MUD *mors*.

18. DURBASA *Verbum potens*, *imprecatio*, per quam pessima quaeque putant Brachmanes posse effici : a דבר DBR *verbo*, *voce*, *sermone*, איש AISC, אשש ASCSC *vehementi*, *forti*, vel

אִשׁ IASC *desperationis, fastidientis*, et abominantis animi, qua אִשׁ AISC homines BRUD, BRUZ בְּרז BRZ *transfigantur, configantur*, conficiantur.

19. ECABATTRA *Daemon malus*, noxius, a quo sint קַב QB ECAB *exsecratio*, תְּרָא THRA *violentia*, רִטְט RTHTH ARTT *tremor, terror*, et בְּכָר BKE, BACA *fletus, lacrimae*.

20. MOONI est *adolescentula pulcra* venusta, gratioſa: Temura inversa INOOM ipsum נִינּוּ NOM *pulcra, venusta, gratioſa*.

21. NAREDA MUNI *filius Brachmae inventor Musicorum instrumentorum, Praefectus Musicae*: Temura inversa est ADE-RAN; Atqui עֲדָר EDD est *clamare, canere*, עֲדָר EUDE *laus, celebratio*, et רִן RN, רִנֵּי RNE *canere cantare*. Tum יָדָע IDO *novit, scivit intellexit* est homiophonon ADE: et מְנוֹנֵי MNONO, vel מְנוֹי MNO est *instrumentum Musicum*, et מְנוֹי MNIM MUNI-M sunt *Chordae Musicae*.

22. MUDEVI *Dea miseriae, et inopiae*: a מָדָא MDA *perdidit amittit omnia*.

23. RAGHASA *Daemon ferus, turbulentus*, noxius, a רָגַשׁ RCSC *vermis, reptile*, רָגַשׁ RGSC *strepens tumultuans*, רָגַז RGZ *iratus, indignatus, agitans, vexans*.

24. RAGNI dicuntur *Paellae psaltriae, cantatrices*: a רָג RG, RAG *suaviter, dulciter*; et רִנֵּי RNE *canere cantare*. Tum רִנֵּי RGN est *cantitare, mussitare*, et נָגַן NGN est *pulsare organa musica, psallere*.

25. SANCHASSURA *Daemon atrox, ferus, terribilis*, quasi שָׂרָפָה NCSC *temera SANCH, serpens, coluber*, et שָׂרָפָה ROSC *temera homiophona* ASSURA *horrendus, timendus*, vel שָׂרָפָה RSCO *impius iniustus, qui שָׂרָפָה SCNQ suffocat, stran*

gulat , et רָאָשׁ RASC *veneno* , ore venenato enecat et perdit.

26. SCEMALI *Daemon nefarius* , quasi *Samael* Rabbīnorum , adeoque est a שְׂמַאל SCMAL *laeva* , sinistra , quasi laevus et sinister , vel etiam a שְׂמַם SCMM , שָׂם SCM *vastans perdens* , אֵיל AIL , לָּל OL *fortitudinem* , et sublimitatem humanam.

27. SUARBANA *Daemon contumax* , nefarius , superbus ipsum סָרְבָן SRBN *rebellis* , protervus , contumax.

28. SUCCORA ASARGIA *Daemon pessimus* , noxiissimus , quasi רָאָשׁ RCSC sive AROCCUS temura inversa vocis SUCCORA *Vermis* , reptile , שָׁחַר SCCR SUCCORA *niger* , qui גֵּרֵם GRS AIGRASA studet , attendit , ut שָׂרָג SCRG , ASARGIA *intricet* , involvat , capiat quasi decipula Homines.

29. SUMANASSA *Angeli boni* , Genii *Coelestes* : quasi שְׂמִינ SCMIN *Coelorum* ; אִישׁ AISC homines , incolae ; vel שְׂמִיָּה SCMIA *Coeli* , אֲנָשׁ ANSC *Homines*.

30. VARUNA *Deus vel Genius Aquarum* , a נְרַרְרָא NERE *fluvio* , *flumine* , *aqua* , vel יָאֵר IAR *fluvio* , et יָיִן OIN *fonte* , aquarum scaturigine.

31. VIDDADARA *Genti docti* , *Angeli sapientes* , eruditi , אֵבֶּי IDO VIDDIA *scire* , *nosse* , *intelligere* , et דֶּרֶךְ DRE , DARA , iterum , *nosse* , *scire* , *doctrina* , et *eruditione ornari*.

SECTIO IV.

ETYMA SELECTA

EX LEXICO HIEROGRAPHICO

SCANDINAVORUM (1).

1. ASGARD *Urbs Odini, Castrum Deorum*, Scandinavorum: a גדר GDR *Castrum, Castellum* munitissimum: Et AS, ASI Dei. ASI autem sive *Dei Scaldorum*, ut Αἰσοί *Dii Etruscis*, teste Hesychio, omnino ab איש AISC *fortis, potens*; ויש OISC *vita, vivens*; אסי ASI *medens, sanans*, aegritudines tollens; ישע ISCO *servans, liberans* a malis dicendi sunt: Omnes enim Dii sunt σωτηρες, et δωτηρες ζωης, ut ait Hesiodus.

2. ASKE et HEMLA primus *Vir*, et prima *Mul-
ter* facti a Filiis *Bore*. Atqui ASKE est ipse איש AISC *Biblicus*, et HEMLA est עלמה OLME *Virgo pudica*, quae *arcte colligatur* אלם ALM, *Viro* et coniugi; quae fit חמלה CMLE, HEMLE, *gravida, gestans uterum*; et fieri potest deinceps אלמה ALME *vidua*. Filii *Bore*, qui Protoparentes creant, et formant, sunt עולים OULIM ברא BRA, quae homiophona אלהים ALEIM, ברא BRA *divini Mosis Genes. I. v. 1. Tum Filius* est בר BR *homiophonon* ברא BRA *Creatoris*, et עולם OLM est *Mundus*.

3. ASTRILD *Amor, Cupido, Deus Amoris* Scaldorum: a סתר STR *protegere, tueri*, ילד ILD *Generationes humanas: et tegere, obtegere* סתר STR *mysteria, arcana generationis*. Tum inverse est אדלי DLI qui *haurit, exhaurit*, דלל DLL *manifestat aperit*, רצה RTZE RTSA *benevolen-*

(1) Vid. Auctores citatos Part. II. pag. 151 152.

tiam, bonam voluntatem, affectum propensum, qua potissimum ratione אֶצֶר ATZR, צֶרֶר TZUR custodiuntur, servantur, curantur, יִלֵּד ILD nati, filii, geniti. Tum רִצָּע RTZO, cuius temura homiophona est ASTR, significat lactare, nutrire, quod egregie convenit יִלֵּד ILD filiis natis, et Amori pudico et coniugali.

4. BRAGE est Deus Poëseos, eloquentiae, Rhetorices. Temura inversa EGARB est ab ipso הִגָּא EGA meditari, loqui, disserere, disputare, unde הִגִּינִי EGIUNI Rhetor, Logicus, Dialecticus, et הִגָּו EGU est Cantus, Oratio, Carmen; et RB est ipsum רַב RB Praeceptor, Doctor, Magister. Tum חֲבִיר CBIR temura homiophona BRACE est eloquens, narrator, qui componit חֲבִיר CBR, opus, librum חֲבִיר CBR. Uxor vero Dei BRAGE dicitur IDUNA ab יָדַע IDO novit, scivit, peritus, doctus fuit, quia Eloquentia absque Scientia et Doctrina est strepitus inanis et futilis. Quin יָדַעְנִי IDONI est Magus, Hariolus, praestigator: Et quia חֲבִיר CBR, sive BRAGE, est etiam Magus, incantator, coniurator, non dubito, quin Eloquentia et Rhetorice ipsius BRAGE sit similis Eloquentiae Dei ODINI, qua scilicet Potestates quaedam summae et arcae sint eloquenter, et quasi Orphicâ suaviloquentiâ demulcendae, et exorandae.

5. BREIDABLIG vocatur Aedes serenissima, pulcherrima, lucidissima, qua degit Balderus filius Odini. Dicitur autem BREI-DA-BLIG, quia בִּרִי BRI, BREI est serenitas, puritas, claritas aëris, דֵּה DEE, דִּי DI, דָּא DA sufficientia, copia, quae dat praebet affatim, בִּלְג BLG recreatio, roboratio, confortans, recreans: Nempe est בִּירָה BIRE Aedes, Arx, Locus purissimus, et serenissimus affatim et plenissime re-

creans instaurans a quocumque malo , et miseria.

6. BERGELMER , vel HUORGELMER est *Puteus Tartari amarissimus, Fovea foetidissima*, qua Homines mali puniuntur : quia est BER ביר BIR puteus, cisterna, fovea, qua sunt גלגלִים GLGLIM omnes foeditates, vel quo est גל GL, גלֵה GLE scaturigo aquae, מר MR, מרר MRR amaritudinis, moeroris, tristitiae. Vel est חור CUR, HURI, HUOR *Fovea, Latrina*; גל GL scaturiens, מר MR amaritudines.

7. EDDA Liber Classicus Scaldis, ut *Veda* Brachmanibus, a דע DO Scientia, *Doctrina*; ידע OD firma, perpetua, invariabilis, quam qui ידע IDO scivit novit, omnia novit et scivit. Potest etiam deduci a דד DD Add, *Edda*, Mamma, nutrix, altrix, quae lac et alimentum praebebat Hominibus, qui huius sint sectae et haereseos.

8. GIMLE *Paradisus Scaldorum, Sedes pulcherrima*, suavissima, *locus retributionis et premii*. Ita quidem. Nam גמל GML, GIMLE est *elegans, decorus*, suavis, placens; et גמול GMUL est *retributio, praemium*.

9. HIDSKIALF est *Thronus*, et *Sedes ODINI* praecelsa, ex qua videt, discernit, discit omnia, quae in Mundo fiunt. Temura inversa est FLAIKSDIH : Nempe FLAIK est ipsum פלך PHLK Regio, sedes, locus, FLAI, פלא PHLA Sublimis, arduus, mirus, KSDIH est חסיד CSID Sanctus, purus, sacer, ex quo הידע IDO videt, noscit, SKIAL שכל SCKL intelligit, animadvertit, ALF אלף ALPH discit, addiscit, quae fiunt in Mundo.

10. HIEMDALL *Deus Legatus*, Deus missus, ut *Camillus* Etruscorum, *Cadmilus* Graecorum, et *Casmillus* Romanorum. Est ipsum חדמאל CD-MAL HIEDMAL administer, servus Dei, qui חמד

CMD , HIEMD. *desiderat , exoptat* , חמד CMD
 HIEMD iterum *laudare , celebrare* , אל AL Deum;
 et ei attente חדמ CDM, HDM, HIEDM *servit , in-*
servit. Palatium *Legati Dei* dicitur HIMINBERG non
 ab HIMIN *Coelo* Gothice, quasi *Domus* ceterorum
 Deorum fuisset in *Terra*; sed a Semitico אמן AMN
 et נאם NAM *vera dicere , vera proloqui*, quod *Le-*
gato et Nuncio essentielle : quodque Mercurius
 Graecus et Romanus *Agno* אמר AMR , et *Bur-*
sa המיאן EMIAN , ut vidimus loco suo pag.
 118. 119. significabat. BERG porro ברג BRG Se-
 mitis maxime est *Domus , habitaculum* : unde Go-
 thi, et alii vocem sumserunt. Quamobrem HIMIN-
 BERG erit *Domus sedes Veritatis et Veracitatis*.

11. IDRASIL est *Fraxinus* ingens , sub qua
 Dii congregantur , et consilia mutuo *ineunt*. Sci-
 licet est אדר ADR , IDR *magna , magnifica ,*
nobilis , אשל ASCL *Aesculus* Romanorum , et
Fraxinus Scaldorum. Tum IDRAS est דרש DRSC
concilium , conventus , consilium , academia , אל
 AL , IL *Dei , Deorum*.

12. MITGARD est *Urbs Dearum munitissima*,
 Castrum Numinum , quo tuti sunt a Gigantum
 adgressionibus ; a מתה MTT *manere , expectare ,*
confidere , sperare ; תם TM *perfectum , absolu-*
tum , et גדר GDR *Castrum , Vallum munitum*,
 scilicet est *Sedes* , qua Dii confidenter manent
 et degunt , quia tutissima.

13. MUSPEL , *Locus beatitudinis , mira-*
bilis , exoptatissimae , et felicitatis plenae ; quia
 est משא MSCA, MUS *desiderabilis , exoptatus ,*
pulcher , et פלא PHLA PEL, *arduis , sublimis ,*
mirus , mirabilis , et temura inversa לה LPH est
coniunctus , copulatus , cum שמא SCMIA SUM
Coelo.

14. NIDOGER *Serpens* passimus , qui ve-

xut , rodit , et dissecat radicem magnae *Fraxini Idrasil* . a qua Radice incolumitas Mundi pendet : Nam נִיד NID agitat , vexat , עקר OQR OGER Radicem , et דנא DNA propinquat , ut גר GRR secet . dissecet , frangat עקר OQR Radicem , דנא DNIA Mundi . Fata autem Mundi in illa *Fraxino* Scaldi servari putabant .

15. NIFLEIM: *Tarturus* , *Locus reproborum* , sedes , qua *impii* et Deo rebelles puniuntur et cruciantur : A נפל NPHL NIFL , praeceps ruit , praecipitium , abyssus , quo ceciderunt נפל NPHL , Gigantes mali נפלים NPHLIM , et inverse מעל MOL . MIEL *Rebelles* , reprobi , peccatores , qui adeo הממ EMM , יהמ IEM , fremunt , quia sunt omnino פנה PHNE , FIN perdendi , disperdendi , destruendi .

16. NIORDR , vel NIORD , *Deus aquarum* , Deus fontium , maris , Oceani , quasi *Neptunus* Latinorum . Fit a NIOR , נר NER aqua . fluvius , fons , et רד RD dominari , praeesse , et si vis iterum a רד RD dominari . דר DR fluere effluere , et ין OIN NIO fons . scaturigo aquarum .

17. NOSTRAND *Tartarus* , sedes reproborum , locus damnatorum , quia אנס ANSC NOS *Homines* , אנס ANS violentos malos , תרד THRD , inserta nasali TRANDT , exagitat , angit , vexat .

18. OEDUMLA : *Vacca Cosmogonica* , ex cuius uberibus quatuor fluvii Lactis manant , quibus nutritur Gigas *Ymes* . qui est ipse *Mundus* . Ita quidem : Nam OEDUMLA est עד OD , OEDU , perennis , perpetua , iugis , מלא MLA abundantia , copia , qua עדד ODD . עדא ODA . UDEO nutrit , alit , sustentat , עלם OLM , ALM Mundum factum a Gigante , *Ymes* .

19. SKALDI , vel SKALDRI , *Poëtae* , *Sapientes* , et *Literati* viri Scandinavorum , ita di-

cti, qui **שכל** SCKL SKAL *scirent, intelligerent, saperent*; et quidem **די** DI *affatim* multum plene, vel **דרי** DRI *eruditione, doctrina* plurima essent instructi.

20. SURTUR Angelus, vel Genius Scaldorum; qui custodit et servat *Muspell*, habens gladium igneum et flammantem in manu sua: quia est **שטר** SCTHR, vel **שרת** SCRT *minister, administer*, **אור** AUR *Lucis, ignis, flammae*, qui **שער** SCOR custodit, *tuetur, invigilat*, qui **תור** TUR lustrat, perlustrat, qui **סרד** SRD SURTU *expellit, eiicit*, **רע** malos, *rebelles*. Vid. Part. I. Pag. 10.

21. VALKIRIAE Deae, quae invitant, advocant, et ducunt ad *Valhallam*, sive Regiam *Odini*, Homines occisos in bello, Viros strenuos, qui fortissime pugnantēs ceciderunt: quia **קריא** KIRIA, est *adpellare, advocare*, et **יבל** IBL, BAL, VAL est *ducere, adducere*, **חלל** CLL, ILL, VAL *transfossos, confossos, caesos in pugna*, ut adsint **כרה** KRE, KIRIE, *Convivio, Epulo*, **איל** AIL, **אל** AL, VAL, *Dei, Odini magni*.

22. VINGOLF: *Paradisus*, locus deliciarum futurarum: Temura inversa FLOG-NIU, a **ניה** NIE, NIV *habitatio, habitaculum*, et **פלג** PHLG, FOLG *eximius, praestans, commodus*, et homiophonon **בלג** recreans, confortans, vivificans.

23. VOLUSPA Dea *fatidica*, Sibylla Scaldorum: Quasi VOLU-SPA sive **איל** AIL **אלה** ALE VAIL VOLU *Dei Numinis*, **שפה** SCPHE *labium, os, sermo*: et quae **פסא** PHSA *sortes, fata, fatalia*, **לזה** LUE colligat, connectat, aptet.

PARS QUARTA

LEMMATA HIEROGRAPHICA :

• SIVE SPECIMEN TENTAMINIS IN GEMMAS
APOTROPÆAS ET BARBAROPHONAS, QUAE VULGO
APPELLANTUR ABRAXEAE (1).

SECTIO I.

• INVESTIGATUR POTESTAS ET SIGNIFICATIO HIEROSCHE-
MATICI ABRAXEI GALLICIPITIS, ET SERPENTIPEDIS,
VERBORUM SOLEMNIUM, ET ALIQUOT LEMMATUM,
QUAE TYPO HUIUSMODI ADPONUNTUR.

CAPUT I.

*Investigatur significatio Hieroschematis
Abraxeï Gallicipitis, et Serpentipedis.*

ART. I. *Hieroschema Militis Gallicipitis et
Serpentipedis referri primario ad Solem tenen-
dum est.*

1. Primo quia *Thorax*, *Scutum*, et quan-
doque *Galea*, quae gerit *Miles* iste *Galliceps*,
sunt *Martis* Symbola, et si in *Marte* Romano,
vel Graeco *Solem* perspicere evidenter non va-
lemus, *Martem* contra *Assyrum*, vel *Syrum* om-
nino pro *Sale*, vel *Typo* utcumque *Solari*, ha-

(1) Vide Chiffletii *Abraxam Proteum cum Tabulis*
XXVIII. Montfaucon *Antiq. Expl.* Tom. II 2. Tab. 144.
ad 178. Gorlaei *Dactyliothes.* Part. II. n. 326. ad 470.
Ebermayer *Thes. Gemm.* Tab. XVI. XVII. Matter *Plan-
ches a l'Histoire. Crit. du Gnosticisme*: nempe *Tubulas*
XII. in quibus plurima *Abraxeogrammata* etc. etc.

bendum esse iam pluribus animadverterunt *Seldenus de Diis Syr.* Pag. 130. 132. *Beyerus in Additam.* pag. 278. 279. *Vossius de Idololatr.* Pag. 48. 68. 138. aliique. Et ipsum hunc *Martem Syrum Typo Abraxeo* significari abunde, ut putantius, per subiectas animadversiones indicatur.

2. Secundo, quia *Apollo*, sive *Sol Hierapolitanus*, teste *Macrobio* Libr. I. *Saturn* Cap. 17. pag. 242. *Thorace* ornabatur, et *Victoriolam* sive *Trophaeum* militare gestabat, eq. fere pacto, ac in *Gemma Abraxea* apud *Chifletium* Tab. XXIII. n. 94. et alios plures, *Miles serpentifer* exhibetur, quem in *Disquisitione Abraxea* Sect. I. Cap. I. Art. 2. *homiodynamicum* diximus *Militi Serpente*. de quo modo agimus.

3. Tertio, quia *Gallum* fuisse peculiariter sacrum *Soli* constat ex *Pausania* Libr. V. sive *Heliac.* I. pag. 175. *Plutarcho de Pyth. Oracul.* Tom. II. Oper. pag. 400. *Jamblichio in vit. Pythag.* Cap. XXVII. pag. 136. *Suida* in eodem Πύθαγορα. *Heliodoro Aethiop.* Lib. I. Cap. III. pag. 38. aliisque pluribus: Et iure sacrum *Soli Gallum* extitisse ex eius natura patet, quam eleganter descripserunt *Plinius Histor. naturalis* Lib. X. cap. 21. pag. 674. *Aelianus de Nat. Anim.* Lib. IV. Cap. 29. pag. 202.

4. Quarto, quia aequè constat ipsum *Gallum* fuisse etiam *Marti* sacrum et addictum, testesque sunt *Lucianus* in *Gallo* Tom. VI. Oper. pag. 67. edit. *Mittav.* *Ausonius Eidyll.* XI. v. 25. 26. etc. Vid. et *Kircher. Oedip.* T. I. p. 365. 366.

5. Quinto, quia *Gallus* conspicitur etiam in *Dramatibus Mithrae* apud *Hyde de Rel. vet. Pers.* pag. 111. 112. et notum pueris est *Mithram* vel *Solem*, vel *Typum Solarem* fuisse habitum. Tum aequè certum est *Solem*, *Mithram*, *Mar-*

tem fuisse summos *Persarum* Deos, vel potius unum: et *Gallum* fuisse semper *Persis* sacratissimum et honoratissimum ipse Hyde Op. cit. pag. 22. animadvertit: et iure quia *Sol* Semitis est חַרְסִי CRS, et *Gallus* Persis כְּרוּשׁ KRUSC.

5. Quinto, quia *Flagellum Militis Gallicipitis* recte convenire *Soli*, ex Iconibus *Solis* Andromorphis in plurimis Monumentis, ipsisque *Gemmis*, *Abraxeis* conspicuis, patet. Quin *Solaris Scuticæ* meminerunt etiam Arthemidorus *Oneirocrit.* Lib. II. cap. 36. pag. 127. Prudentius in *Symmach.* Libr. I. v. 438. 439. Macrobius Libr. I. *Saturn.* Cap. 23. pag. 262. Proclus Lycius *Hymn.* in *Solem* v. 25. 26. in *Biblioth. Graeca Fabricii* Tom. VIII. pag. 510. etc.

6. Sexto, quia etiam *Dracones* et *Serpentes* tribui recte posse Deo *Soli* ex Arthemidoro *Oneir.* Lib. I. cap. 13. pag. 101. Porphyrio *de Abstin.* Lib. IV. pag. 401. 402. Macrobio *Saturn.* I. Cap. 20. pag. 251. aliisque colligitur; Et quoniam *Apollo*, *Aesculapius*, *Bacchus* habiti sunt a plurimis *Typi Solares*, et *Apollini*, *Aesculapio*, *Baccho* fuerunt sacratissimi *Serpentes*, hinc et *Soli* *Serpentes* fuisse sacros iure tenebimus.

ART. II. *Hieroschema Militis Gallicipitis refertur secundario ad Lunam.*

1. Primo, quia *Vestis militaris Hieroschematis Abraxei* similis est *Vesti militari*, qua aliquando indutus conspicitur Deus *Lunus* vel *Men* Pisidarum, *Phrygum*, et aliorum *Populorum*, ut ex eorum *Nummis* patet apud Seguinum in *Select. Numism. Antiq.* pag. 105. Vailant *Numm. Coloniar.* Tom. II. pag. 4. in *Sept. Sever.* Spanheim *de Praest. Num.* Tom. I. pag.

193. , aliosque : Quin ipsa est ac *Thorax Malachbeli* Dei Palmyrenorum , quem habendum esse Deum *Lunum* , sive *Solem Menstruum* animadvertemus paullo post.

2. Secundo , quia *Gallus* etiam *Lunae* sacer et addictus fuit ; idque constat ex Ovidio *Fastor.* I. v. 455. 456. Iamblichō in *vita Pythagor.* Cap. 18. pag. 87. Aeliano *de Hist. Animal.* Libr. IV. cap. 29. pag. 202. aliisque : et quod *Gallus* constanter adponatur Deo *Luno* , vel *Mensi* in Nummis Pisidarum , et Phrygum.

3. Tertio , quia *Flagellum* aequè opportune *Lunae* tribui ex Simulacris *Hecates* potissimum *Abraxeae* apud Montfauc. *Ant. Expl.* II. 2. Tab. 163. et Supp. II. Tab. 55. 3. pag. 212. Gorlaeum in *Dactyloth.* Part. II. Num. 398. etc. patet: tum ex Iconibus *Isidis* in *Gemm. Astrifer.* *Gorianis* Num. 26. , ex Horatii Od. 26. *Libri* III. v. 10. aliisque plurimis colligitur,

4. Quarto , quia *Clypeus Militis Gallicipitis* tum formâ suâ evidenter *Lunam globosam* repraesentat , tum nomine et voce. Nam *Clypeus* dicitur סֶרֶר SER vel שֶׁר SCER , *res rotunda* , circularis , et ipsum סֶרֶר SER , et שֶׁר SCER est *Luna* , Tum *Clypeus* dicitur סֶרֶר SCR , SHR , homiophonon סֶרֶר SER *Luna*.

5. Quinto tandem , quia *Serpentes* conveniunt etiam *Lunae* , quia *Hecate* , et *Isis* sunt *Deae Serpenterae* , et *Hecatae Abraxeae* , quam citavimus paullo supra , sunt ipsi pedes *Serpentini* , quemadmodum sunt Typo *Gallicipiti*.

ART. III. *Miles Galliceus Abraxeus habendus est Typus Homiodynamicus Deo Luno , vel Mensi Pisidarum , et Phrygum.*

I. Nam elementa intima et substantialia utrius-

que Typi sunt eadem: 1. Schema *Lunae*. 2. *Thorax*, et quandoque *Galea*. 3. et *Gallus*; sive *Galli caput*; Quae satis sunt ad fundamentalem similitudinem Typi utriusque constituendam.

ART. IV. *Deus Lunus Pisidarum, Phrygum, Comanorum, Carrhenorum, et Cappadocum non potest haberi Luna, sive ipse Planeta Lunaris Mensem efficiens.*

1. Primo, quia certum est has ipsas Gentes *Lunam* quasi Foeminam vel *Matrem* veneratas fuisse in *Cybele*, *Diana*, *Anaitide*. *Venere Urania*, *Astarte*, *Atergati*, *Alitta*, *Militta* etc: de quibus videri possunt, quae Seldenus, Beyerus, Vossius, Millius, Läckemacherus, aliique plurimi disseruerunt.

2. Secundo, quia singillatim Strabo Libr. XII. Pag. 557. de hoc *Deo Luno* in pluribus Urbibus Asiae culto agens, omnino testatur *Lunam* foeminam τῆς Σελήνης fuisse cum *Deo Luno* sive *Μηνι* veneratam: ἐστὶ δὲ καὶ τοῦτο τῆς Σελήνης τὸ ἱερόν: et propterea unam ab altero esse necessario discernendam: Tum adsunt monumenta, in quibus uterque conspicitur, ut Nummus, in quo iure Montfaucon Art. Expl. Supp. 1. Tab. 81. *Dianam*, et *Deum Lunum* agnoscit. Nec levis est auctoritas Scriptoris secundi Saeculi Christiani, qui apud Origenem virum longe eruditissimum *Comm. in Johann.* Pag. 212. affert haec verba ex libro, qui inscribebatur *Praedicatio Petri*: λατρευόντες Ἀγγέλους, καὶ Μηνι, καὶ Σελήνη: adorantes *Angelos, Mensem, et Lunam.*

3. Tertio, quia *Deus Lunus* habebatur *Deus maximus*. *Deus* cui essent plurimi *Sacerdotes*, et ἱεροδούλοι, et cultus exquisitus, et in cuius *Nomen* iurare esset longe sanctum et terribile

insurandum, ut idem Strabo loc. cit. testatur. Atqui irrationale et absurdum est cogitare ideae abstractae *Mensis*, simplici Periodo 29. vel 30. dierum generali et incerto potuisse tantum cultum et religionem attribui, et conservari a pluribus et magnis Gentibus.

4. Quarto tandem, quia certum est et exploratum omnibus his Gentibus iam a Macedonum Regum aetate, et certius Romanorum tempore primo, secundo, tertio etc. saeculo Christiano fuisse *Menses Solares*, non *Lunares*, et *Annum* omnino *Solarem* non *Lunarem*, ut iamdiu ostendit praeter ceteros Norisius de Epochis Syromacedonum, aliasque auctoritates addidit Bennettis in *Chronolog. et Critic.* Tom. III. Pag. 166. 170. 214. 215. Quamobrem videtur leviter de isto *Deo Luno* egisse Leblond in *Act. Acad. Inscript.* Tom. XLII. pag. 381. 390.

ART. V. *Deus Lunus veterum Gentium habendus est SOL singulis mensibus cum Luna coiens, et per singulos menses Lunam Luce, Seminibus genitalibus, et omni bono in Terras effundendo ex eorum opinione implens.*

1. Nam quum Theologi harum Gentium ex Mythicis suis Traditionibus firmissime tenerent per *Lunam* Semina genitalia, et elementa Corporum et alia bona plurima in *Terras* effundi et tradi; et eam contra ipsa luce cassam et expertem a *Sole* impleri, et quasi gravidari; Quum *Sol* esset adeo ipsis verus *Parens*, Auctor, et primus *Seminum* dator; et is singulis Mensibus cum *Luna* coire, et copulari videretur, et eam adeo implere, plane aequum et congruum esse putarunt huius *Solis* Typum et Iconogramma constituere, eumque per singulos *Menses*, quasi vi-

tae omnium animantium instauratorem, et auctorem venerari. Hinc origo nominis ΜΗΝΟΣ, sive *Mensis*, quia revera foecundatio haec et quasi vitae Mundanae instauratio per singulos *Menses* fieret, hinc nomen *Dei Luni*, quia *Luna* putabatur Custos, Servatrix, et distributrix *Seminum genitalium*: Hinc cultus sacratissimus, et religio maxima, quia ex hoc *Solis* et *Lunae* coitu et coniunctione, ut iam innuimus, Mundum prorsus servari, augeri, ditari, et existere arbitrabantur.

ART. VI. *Malachbelus Palmyrenorum habendus pariter est Deus Mensis. Sol menstruus, sive Deus Lunus. V. Sponii Misc. Erud. Antiqu. P. 1.*

1. Primo, quia Symbola essentialia *Malachbeli* sunt plane similia Symbolis *Dei Mensis* Pisdarum et Phrygum; adeoque dubitari non potest, quin potestas essentialis *Typi* utriusque non fuerit una et eadem.

2. Secundo, quia certum est ex Iconibus *Planetarum*, quas ex *Parietibus Palmyrae* edidit Rob. Wood Tabul. XXX. *Lunam* *Palmyrae* sub specie *Mulieris* cultam fuisse. Et quum porro constet per omnes proximas Civitates cultum *Astartis*, *Anaitidos*, *Atergatis*, *Dianae*, *Cybeles*, sive *Lunae Gynaecomorphae* fuisse celeberrimum, et Systema Theologicum saltem quoad elementa substantialia idem cum *Palmyreno* extitisse, dubitari plane non potest, quin *Malachbelus Andromorphus* ad alium *Typum*, a *Luna* ipsa diversum, spectet.

3. Tertio, quia aequè certum est Naturam huius *Dei* non esse a *Luna* extraneum et prorsus remotum: Tum quia *Meniscus* est ei adpositus, tum quia *Bel* dictus *Sol* et *Luna*, ut *Seldenus*

et Beyerus , praeter ceteros , animadvertunt , et *Lunam* quasi per excellentiam מלכת MLKT iam ab aetate Hieremiae , V. Cap. VII. v. 18. , dictam plures adnotarunt , et postremam ex *Sephirot Iudaicis Malchut* in *Luna* esse collocatam omnes norunt. V. Kircheri Oedip. II. Part. I. pag. 347. 348. . Et *Iudaeos* ipsos plurimos , et potissimum *Kabalistas* de *Luna* , *Sole* , *Mense* haec eadem , quae modo Art. 5. adnotavimus , semper pertinacissime tenuisse iamdiu animadvertit Basnagiùs in *Histoire des Juifs*. Tom. III. Part. I. Pag. 379. 380.

4. Quarto , quia Typos certissime *Solares* , *Osiridem* in *Apide* , *Bacchum Tauromorphum* , *Attidem Menotyrannum* referri etiam ad *Lunam* , et posse appellari etiam singulos *Deum Lunum* et *Mena* facile etiam , si opus esset , posset ostendi et demonstrari : quod loco opportuniore , Deo dante , praestabimus.

ART. VII. Ergo *Miles Galliceps Abraxeus* habendus est *Typus Solis Luce* , et genitalibus *Seminibus per singulos menses Lunam implentis*.

1. Primo , quia , ut vidimus , *Miles Galliceps Abraxeus* habendus est *Typus homiodynamicus Dei Luni* Pisidarum , et *Malachbeli* Palmyrenorum.

2. Secundo , quia *Symbola* omnia *Typi Gallicipitis* aequae *Soli* ac *Lunae* congruunt , et quia in coitu *Solis* et *Lunae* in unam quasi rem , in unum propositum , in unum actum utrumque *Astrum* convenire et intime coire putabant , iure omnino *Symbolis* communibus actum hunc communem significasse tenebimus , et propterea illo *Typo Solem* cum *Luna* quasi congregientem representari arbitramur.

3. Tertio, quia *Gallus* singillatim *Albus* non putabatur promiscue sacer modo *Soli*, modo *Lunae*, sed prorsus *Μηνι*, omnino *Mensi*, nempe *Soli* et *Lunae* coëuntibus. Diogenes Laertius in *vita Pythagorae* Libr. VIII. Segm. 34. p. 517. quasi peculiarissimum praeceptum Pythagoricum habet: Αλεκτρυονος μη απτεσθαι λευκου, . . . τῷ Μηνι ἐστὶ ἱερός. . . σεμαίνει γὰρ τὰς ὥρας. *Ne attingas Gallum Album, quia Mensi sacer, etenim Tempora indicat.* Jamblichus in *vita eiusdem Pythagorae* Lib. I. Cap. 28. pag. 87. Μηδε (Συε) Αλεκτρυονα λευκον; Ικετης γὰρ, (καὶ) ἱερός τοῦ Μηνος, διο καὶ σημαίνουσιν ὥραν. *Neque velis sacrificare Gallum album: Supplex enim et sacer Mensi; propterea indicat Tempus.* Et Libr. II. Symb. 18. pag. 146. Αλεκτρυονα τρεφε μεν, μη Συε: Μηνι γὰρ καὶ ἡλιῳ καθιερῶται: *Nutri quidem Gallum Album, ne sacrifices; est enim Mensi et Soli sacer.* Atqui *Μην* iste nobilissimus, et sacratissimus non in Periodo 29. 30. vel 31. diebus potuit, nisi absurdissime consistere, sed omnino in *Solis* et *Lunae* coniunctione, a qua ipsa Semina genitalia pendere putabant. Atqui in *Gallo Albo*, sive in כְּרוּשׁ KRUSC, לִבְנִי LBN, est סֶלֶס CRS *Sol*, et לִבְנֵי LBNE *Luna*: scilicet est apertissima significatio illius *Solaris* cum *Luna* coniunctionis.

4. Quarto, quia in illo *Lemmate CEMECEI-AAM*, quod *Militi Gallicipiti* apponitur, frequenter ipsa *Solaris* coniunctio, et quasi occultatio in singulis Mensibus, ut dicemus Cap. I. V. Art. 2., significatur.

5. Quinto, quia *Miles Galliceus Clypeum* suum, quo *Lunam* significari diximus Pag. 201. nobis obvertit ex parte concavâ, vacua, et obscura, ut *Interlunium*, et ipsum *Lunae coitum* indicaret.

Quamobrem tenendum omnino est Typo *Militis Abraxei Gallicipitis et Serpentipedis* non spectari tantum, Solem scorsim et in se, sed potissimum relate ad Lunam, quam ex eorum opinione per singulos *Menses* impleat et foecundet.

Nec potest obiici vocem *Abraxas* non 29.30.31. *Dies Mensis*, sed omnino Annum ex XII. Mensibus constantem, et *Dies Anni* 365. significare et indicare. Nam 70 *Abraxas* omnibus fere *Typis Abraxeis* commune est; et absurdum est cogitare singulis illis *Typis* significari *Annum*, et *Dies* 365. Praeterea *Mensis* est aliquota *Anni*; et annus Solaris pluribus Mensibus absolvitur: adeo que nil ob stare potest, quin vox *Abraxas*, quum de uno eodemque Sole agatur, qui cursu suo proprio annum 365 fere diebus complet, et Lunam coitu singulis mensibus implet, adponatur *Typo Gallicipiti*, quo, ut diximus ipse Sol potest significari etiam absolute, utque Anni ipsius Deus, et effector. Tum alias potestates inesse voci *Abraxas*, quibus intime spectet ad *Typum* hunc *Gallicipitem* mox Cap. III. dicetur.

Quin illud tandem non est praetereundum, quod ubi Deo *Luno* et *Myni* significatio haec attribuitur locus ille celeberrimus Prophetæ Isaiae Cap. LXV. v. 10. de *Gad*, et *Meni* perspicue intelligitur, et acerrimae illae contentiones doctorum Virorum Pfeifferi in *Dub. vex.* I. p. 388. Millii in *Dissertat.* VI. pag. 229. 230, Vitrinae in *Isaiam* loc. cit. Lackemacheri in *Observat.* IV. pag. 21. 22. Huetii *Observat.* in Origenem. T. II. p. 108. 109. et aliorum facillime conciliantur, et coniunguntur, quia revera est in utrisque vocibus Sol, revera est in utrisque *Luna*.

Investigantur aliae significationes Hierogrammati Gallicipitis.

ART. I. *In Milite Gallicipite et Serpentipede agnoscendus est Deus NERGAL CUTAEORUM, de quo Libro IV. Regum Cap. 17. v. 30. fit mentio.*

1. Primo, quia *Gallus* Symbolum Hierogrammati substantiale omnibus Syris dicitur תרנגל TRNGL, et hac voce profunda ratione relationes *Galli* cum *Sole* et *Luna* indicari animadvertimus in *Symbola Pythagor.* pag. 73. 74. Atqui נרגל NRGL *Nergal* haberi potest homiophonum, et homiodynamicum תרנגל TRNGL, et possumus tenere *Nergalem*, quasi nomen *Galli*, qua revera potestate omnes Rabbini, et plures ex aliis Interpretibus Biblicis constantissime sumserunt, ut videre est apud Beyerum *Add. ad Seldenum*: pag. 316. 317. Kircherum *Oedip.* Tom. I. pag. 363. 364. Bennettis *Chronol. et Critic. Histor.* Tom. IV. pag. 374. 375., aliosque.

2. Secundo, quia revera in נרגל NRGL sive נרגל-גל NER-GL characteres *Galli* evidenter continentur. Nam גל GUL est *exsultare, tripudiare*, et נר NER est *lux. Sol*, et notum est, quod *Gallus* ad *Auroram* et *Lunam* אורא ואנא ערסוּסא, ut ait Aelianus *de Nat. Anim.* libr. IV. cap. 29. et inverse *Gallus*, quasi לוג LUG urgeat, *provocet ore Diem*, ut ait Ovidius I. *Fast.* v. 452. *canendū*, cantando רנה RNE, quia *diem* venientem nuntiat *cantu*, ipsum vero *cantum plausu laterum*, ut verbis Plinii utar Libr. X. cap. 21. p. 674. Adeoque in *Stemmata* Dei *Nergalis* erit *Gallus*, vel *Caput Galli*.

3. Tertio, quia נרגל NRGL contractum a נרגל-נרגל NERGUL est Temura homiophona נרגל-נרגל RGL-NUE: Atqui נרגל RGL est *Homo*, נרגל NUE est *divisus*, *fractus*: Ergo *Homo fractus*, *divisus*, Truncus Hominis erit Symbolum *Dei Nergalis*. Quin quum נרגל RGL sit *Miles pedes*, Symbolum *Dei Nergalis* erit satius *Truncus Militis*, Truncus Hominis loricati, et scutati.

4. Quarto, quia נרגע RGO, נרגע NRGO est *concitatus*, *excitatus*, commotus, et נרגע OUL Arabibus est *Serpens*: Et נרגל-נרגל NERGUL est homiophonum נרגע-נרגע NRGO-OUL: *Serpentes* ergo concitati, et se erigentes erunt Symbola satis apta נרגע AIL *Dei*, נרגל NRGL *Nergalis*.

5. Quinto, quia קוט QUTH, קוט QTHO homiophonon כות KUT *Kutaeo*, est *decurtatus*, *re-cisus*, praecisus: Et propterea simulacrum *Hominis decurtati*, ut *Truncus Abraxeus*, erit Symbolum opportunum, et Lexeoschema *Hominis* כות KUT *Kutaei*.

6. Sexto, quia *Serpentes* Arabibus sunt חיות CIUT homiophonon כות KUT, et propterea *duo Serpentes* erunt egregium Lexeoschema כותים KUTIM, sive *Kutaeorum*.

7. Septimo, quia *Gallus* Arabibus est דיק DIK, cuius temura homiophona est כות KUT.

Hierogramma igitur *Militis Gallicipitis* est Stemma *Dei Nergalis Kutaeorum*, sive *Cittiaeorum*, qui fuerunt filii *Kittim* Iaphetidae, vetustissimi fratres *Latinorum*, pridem ad Sinum Persicum Arabibus sociati, deinceps in Samaria, Syria, et Phoenicia habitantes.

ART. II. *Idem Hierogramma Militis Gallicipitis habendum est Stemma Gentilitium Cutaeorum iam Sichemitarum, et Samaritanorum.*

1. Nam 1. שִׁכְמִי SCKM SICHEM est *vigilare*, *advigilare*, *valde mane surgere*, quod Galli proprium: Quumque ipse Gallus dicatur שִׁכְמִי SCKU, erit adeo Gallus legitimus Iaxeoschema *Sichemitarum*. 2. *Miles* porro officio, et institutione sua est שִׁכְמִי SCKM *vigil*, qui *excubias servat*, qui *vigilat evigilat*: et propterea etiam *Miles* erit opportunum Symbolum *Sichemitarum*. 3. Tandem, quum Veteres unanimes et *vigilantes*, et *experrectos*, et *insomnes* fecissent *Serpentes* et *Dracones*, adeoque Thesaurorum custodes *vigilantissimos* finxissent, quod nos ipsi in *Phaedrum nostrum ad Fab. XXII. Lib. II. v. 15. p. 243. 244.* animadvertimus: etiam *Serpentes* שִׁכְמִי SCKM *vigiles*, maxime, si Galli Crista sint insignes, ut non raro in Gemmis Abraxeis conspiciuntur, esse Symbolum opportunum *Sichemitarum* perspicue patet.

2. Praeterea שִׁמְרִי SCMR est *vigilia*, *vigil nocturnus*, qui *excubias agit*, qui *custodit et tuetur*: adeoque eius Vocis Symbola, si minus homiophona, certe homiodynamica sunt *Gallus*, *Miles*, et *Serpens*. Ergo *Stemma Sichemitarum Samaritanorum* rectissime conficietur *Gallo*, *Milite*, et *Serpente*. Nec illud est praetereundum *Samaritanos* ipsos omnino a שִׁמְרִי SCMR *custodire, tueri, advigilare* Nomen suum derivare, quod iam omnes fere, qui de iis egerunt, iure animadverterunt.

ART. III. *Omnia Symbola Typi Gallicipitis Hierogrammati apotropaeo et averrunco apte conveniunt.*

1. Nam *Gallus*, *Miles*, et *Serpentes* naturâ suâ, ut modo vidimus, *vigilantiam*, *tutelam*, et *custodiam* significant, adeoque *Hierogramma* his Symbolis constructum est מִשְׁכֶּה MSCKE *Sculptura*, *Drama* exculptum, quod שֶׁכַּם SCKM diligenter *advigilat*, ne Potestates malae noceant, et שֹׁמֵר SCMR *custodit*, tuetur ferentem.

2. *Clypeus* porro naturâ pariter suâ, sive Ideographicè, defensionem et tutamen significat; Tum Lexeographice, quia *Clypeus* est תִּרְקָה THRQ, qui claudit, *custodit*, tuetur, et תִּרְקָה TRK homiophonum est *expulit*, eiecit, proiecit, תִּרְקָה TRK iterum *maleficas*, *rebelles*, pravas Potestates. Est מִגֵּן MGN, et גִּן GNN *protegere*, *defondere*, *servare*, *conservare*.

3. *Scuticâ* Ideographice malorum pariter et adversantium expulsionem, *eiectionem*, *eliminationem* significari notum est. Nec alia de caussa *Isidi*, *Horo*, *Soli Scuticam* datam Veteres perhibent: Unusque modo satis sit Proclus, qui Hymno in *Solem* apud Fabricium in *Bibliotheca Graeca* Tom. VIII. p. 510. haec habet:

Δειμαίνουσι δὲ σείῳ θοῆς μαστίγος ἀπειλήν

Δαίμονες ἀνθρώπων δαλημόνες ἀγριοθύμοι,

Ψυχαῖς ἡμετέραις θυεραῖς κακὰ πορσυνόντες.

Te vero metuunt, tua si quid Flagra minentur,

Invisi nobis Genii, semperque feroces,

Qui miseris moliri animis mala millia norunt.

4. Neque illud tandem est praetereundum Veteres vulgo fuisse persuasos, quod *Galli cantu mali Daemones* fugerentur, et *adversae Potestates* eo clamore perterrerentur. Ex qua communi

et vulgari persuasione politissimus Prudentius in Libro *Cathemerinón Hymn.* I. v. 38. canebat :
*» Ferunt vagantes Daemones » Laetos tenebris
 Noctium, » Gallo canente exterritos » Sparsim ti-
 mere et cedere ».* v. 64. *Cantuque Galli cog-
 nitō, » Peccare iustus (Petrus) destitit » : Inde est
 quod omnes credimus » Illo quietis tempore » , Quo
 Gallus exsultans canit » Christum redisse ex In-
 feris ».* Tunc mortis oppressus rigor ». Tunc lex
 subacta est Tartari ». Omnia ergo Symbola Ty-
 pi Gallicipitis, secundum Veterum persuasionem,
 sunt apotropaea et averrunca.

C A P U T III.

Investigatur potestas et significatio Vocis fundamentalis ABRAXAS.

ART. I. *Vocibus ABRAXAS, et ABRASAX
 indicari Nomen benedictum, sanctum, arcanum,
 potens, apotropaeum certo tenendum est.*

1. Primo, quia ex nonnullis Lemmatibus Grae-
 cis *Abraxeis* perspicue arguitur fuisse *Abraxeogra-
 phis* praeter nomina Divina prolata, et inscripta,
 aliud occultum, secretum, potens, sanctius. In ma-
 gna enim *Gemma Abraxeae* apud Montfaucon
Antiquit. Expl. II. 2. Tab. 147. haec Graece
 sunt adscripta: *Δος μοι χαριν, νικην. οτι ειρηκα
 σου το κρυπτον και αλιχωφνον* (sic) *Ονομα* etc. In
 alia *Gemma Abraxeae* etsi Hieroschematibus ca-
 rente apud eundem Montfaucon Tab. 164. le-
 gitur *Ιαω, Αβρασαξ, Αδοναι, αγιον ονομα*, etc.

2. Secundo, quia Divus Augustinus *de Hae-
 resib.* Cap. IV. agens de τῷ *Abraxas* Basilidis
 scribit: *Unde etiam quasi sanctum Nomen com-
 mendabat. . . . Abraxas.*

3. Tertio, quia ABRAXAS solvi potest et debet in ABRAC-SAS, et ABR-ACS-AS, inverse vero in SA-SCA-RBA. Atqui בֵּרֶךְ BRK homiophonon ABRAC est *benedictus, venerandus, adorandus*, שִׁשׁ SCUSC homiophonon SAS est *laetificans, gaudium, tranquillitatem, pacem affrens*. Tum אֲבִיר ABIR homiophonon ABR est *potens, validus, magnificus*: חֲסֵד CSE temura homiophona ACS est *sanctus, pius*, qui protegit, tuetur, et כֶּסֶף KSE est *absconditus, arcanus, crypticus*: יֵשׁ ISC homiophonon AS verti potest est. Inverse סוּא SUA homiophonon SA est *desideratus optatus*, et סִיו SIO est *adiuvans, iuvans*, opitulans: שׁוּחַ SCUC temura homiophonon SCA est *Sermo, eloquium*, et רַב RB homiophonon RBA est *Deus, Dominus*: Ergo in voce ABRAXAS continetur: *Verbum, Sermo, Eloquium Dei benedictum, laetificans, potens, sanctum, occultum, adiuvens, protegens*.

4. Quarto, quia ABRASAX potest pariter solvi in ABRAS-ACS, et inverse in SCA-SA-RBA. Atqui בֵּרֶשׁ BRSC Syris est *benedictus*, חֲסֵד CSE homiophonon ACS *sanctus, adiuvens, protegens*: שׁוּחַ SCUC homiophonon SCA est *eloquium*: סוּא SUA homiophonon SA est *desideratus, optatus*: רַב RB homiophonon RBA est *Deus*. Ergo in voce ABRASAX est iterum *Sermo Dei benedictus, sanctus, desideratus, adiuvens, et protegens*.

Quamobrem dubitari non potest, quin vox ABRAXAS condita sit imitatione שֵׁם הֵם-פֶּרֶשׁ SCM EMPHRSC Rabbimorum, et quin sint hae voces ex parte homiodynamicae. Nec potest obici שֵׁם הֵם-פֶּרֶשׁ SCM EM-PHRSC Rabbimorum respondere ineffabili יְהוֹה IEVE, et contra in *Gemmis Abraxeis* legi frequentissime IAO, quod

illud ipsum יְהוֹה IEVE a pluribus putatur. Nam primo fieri posset, ut *Abraxeographi* aliud *Nomen* et diversum condidissent, quod numquam vel fere numquam proprio sono efferrent: vel potius, ut ego contendo, Nomen IAO minime respondere perfecte יְהוֹה IEVE Hebraeorum: Sed tantum יְהוּ IEU, vel IAU, ut plures pronuntiassent ex Clemente Alexandrino Strom. V. pag. 562. potest colligi. Et quo pacto *Characteres Sinici*, quibus Nomina natalitia Imperatorum *Sinensium* significantur, *arcani*, et penitus cryptici, possunt tamen adhiberi in profanos usus, si decurantur, et aliquo pacto corrumpantur, ita Nomen יְהוֹה IEVE propria et integra pronuntiatione, ut ἀβραξᾶς potuit in voce ABRAXAS indicari, et interea decurtatum et excisum in IAO adhiberi publice, et quasi ex parte repraesentari.

Vocem ABRAXAS Joachimus Bellermann in *Bersuch über die Gemmen* etc. I. pag. 49. 50. componi voluit ex duabus vocibus ABRAC, et SAGI, quas *Copticas* dixit: Sed probabile est SAGI Copticum esse ipsum Semiticum שִׁיח SCUC, שִׁיח SCIC, SUG, SAG, *Sermo*, verbum, eloquium: et ABRAC *benedictus*, *adorandus* non esse *Copticum* certum est. Nam in nullo neque *Libro*, neque *Lexico* Coptico unquam occurrit, et eius significatio ex unis *Hebraicis Lexicis*, vel utcumque *Semiticis* peti potest, et petita revera est ab ipso Bellermanno. Legitur quidem אֲבִיר ABRK in Genesi Cap. XLI. v. 43. quasi vox Aegyptia. Sed ut in *Fundam. Hermen. Libr. III. Sect. I. Cap. 6. pag. 309.* ostendimus, habenda est vox Semiticae originis et potestatis, quae nempe ea aetate adhibebatur, qua Lingua *Coptitarum* longe similior erat *Semiticis*, quam Lingua Coptica IV. Saeculi Christiani. Et si quis vocem AB-

RAC Semiticam habere nolit, tunc ea nihili est, et nullius usus, quia interpretatione et significatione caret. Quin Lectores viderint an ABRAC-SAGI, vel ut ipse scribit SADSCHI, possit haberi ipsum ABRAC-SAS, vel ABRA-SACS.

Fridericus Munterus vocem *Abrasax* ex Copticis *Berri-Sagi* quasi novo recenti Sermone deducebat, ut referunt Bellermann Loc. cit. pag. 52. et Matter *Hist. Crit. du Gnostiq.* Tom. II. pag. 49. 50. et quidem longe infelicius. Alia *Ety-ma* tradiderant iam Windelinus, Souverainus, Harduinus, Beausobrius, Passerius; sed ea iam ut intrinsece vel absurda, vel improbabilia a Basnagio, Bellermanno, Mattero, et aliis pluribus merito reiecta fuerunt.

ART. II. Vocem ABRAXAS ad Solem omnino spectasse certo tenendum est.

1. Primo, quia *Typis Solaribus* certis et receptis, velut *Militi Gallicipiti*, *Leoni*, *Harporati* adponitur: Et hi saepe sunt pluribus Stellis, et *Vocalibus* Graecis exornati, quibus *Planetas* significari in *Disquisitione* animadvertimus. Nec in *Systemate Asterolatrico* Potestas aliqua maior Sole est; quae invocetur, et advocetur in calamitatibus, et quae preces Hominum exaudire putetur. Etsi enim et *Coelum*, et *Aether* Sole maiora essent, haec tamen *Numina* surda mortaliū precibus, nimis ardua et remota putabantur, et vocibus hominum inaccessa; eo fere pacto, quo nec *Uranon* Graeci, nec *Coelum* Latini, nec *Kronon*, vel *Saturnum*, nec *Parcas*, vel *Fatum* hae Gentes orabant, et precabantur.

2. Secundo, quia *Leo Apifer* ad quem spectare vocem ABRACADABRA, voci ABRAXAS omnino homiodynamicam, dicemus paullo post, inter

Septem Stellae, sive *Planetas* conspicitur apud Leonar. Augustinum in *Gemmis*, *Gorium* et *Passe-rium in Gemmis Astriferis*, et *Montfauconum in Tabulis Abraxeis Ant. Expl.*, et adeo evidenter se *Symbolum esse Solis* ostendit.

3. Tertio, quia omnes fere Ecclesiae Patres, qui de *ABRAXAS* egerunt, eâ voce indicari testati sunt Dies 365. *Anni Solaris*, sive *Anni Solaris* cursum 365. Diebus constantem, et adeo, ut necesse est, *Solem ipsum unicum Anni* effectorem. S. Hieronymus *Comment. in Amos* Cap. III. pag. 100. haec scribit. *Basilides qui omnipotentem Deum portentoso nomine appellat ABRAXAN, et eundem secundum Graecas literas, et Anni cursus numerum, dicit in SOLIS circulo contineri, quem Ethnici sub eodem numero aliarum literarum vocant Mithram.* Scilicet *Mithras* erat homiodynamicus *Abraxae*. Atqui *Mithras* habitus fuit *Sol*: Ergo et *Abraxas* nomen *Solis Annum* cursu 365. dierum efficientis est prorsus habendus. Tum S. Augustinus de *Haeresib.* Cap. IV. haec habet: *Basilides 365. Coelos esse dicebat, quo numero Dierum Annus includitur. Unde etiam quasi sanctum Nomen commendabat, quod est Abraxas, cuius nominis literae secundum Graecam supputationem eundem numerum complent.* Praeterea S. Epiphanius *Haeres. XXV. Pag. 73.* scribit: *Και βουλονται (Βασιλιδιανοί) την συστασιν τούτων από των όμοιων Ψηφών ποιεΐσθαι, ως προείπον, του Αβρασαξ των τριακοσιών, εξεκονταπεντε τον αριθμον έχοντος δηθεν; δεικνουντες δι' αυτου το έχειν τον ενιαυτον τριακοσιών εξεκονταπεντε ήμερων αριθμον κατα περιόδου. Et volunt, (Basilidiani) ordinem horum (Coelorum) ex similium calculo effici, ut antea dixi; nempe ex numero 365. vocis*

Abraxas : ostendentes ideo habere *Annum* in suo *Periodo* 365 dies : Scilicet quia *Annus* ob numerum *Dierum* 365. diceretur antea *Abraxas*, et adeo *Sol Anni* effector. Quod ipsemet Jablonskius de *Nomin. Abrax.* IV. Tom. Opuscul. pag. 96. 97. recte vidit. In voce autem *Abraxas* Graecis literis descripta ABPACAZ contineri revera Numerum 365. pueri ipsi norunt : calculumque instituerunt omnes , qui de ea voce mihi adhuc noti , tractarunt.

Voce porro *Abraxas* indicatum fuisse revera *Solem* et Chiffletius in *Abraxa Proteo* Pag. 56. 57. et Beausobrius in *Histoir. du Manich.* Tom. II. Pag. 60. 61. et Jablonskius de *nomin. Abrax.* in Tom. IV. Opuscul. pag. 96. 97. 98. et alii fere omnes , qui de *Gemmis Abraxeis* egerunt , iique plurimi , ut alibi etiam adnotavimus , contenderunt.

Nec obstat quod Art. I. ostendere conati simus in voce *Abraxas* nescio quam arcanam , potentem , et sanctam Potestatem contineri , quae minime videatur *Soli* convenire. Nam contra , qui meminerit , quae de *Sole* cogitaverint , et protulerint Julianus Caesar , Macrobius , Martianus Capella , Proclus , alique plures , singulatim Neoplatonici omnino fatebitur etiam illa sententia arcanam et penitior vocem *Abraxas* prorsus *Soli* convenire et congruere.

ART. III. *Vox ABRAXAS Soli in Interlunio sive Deo Luno potest recte tribui.*

Nam in ABRASAX sive ABR-AS-ACS est אבִיר ABIR *potens* , magnificus , אש ASC , AS *Ignis* , Sol , qui חֶשֶׁה CSCE *implet* , replet , חֵשׁ CISC *uterum matricem* , כֶּסֶה KSE *Lunae silentis* , *Lunae vacuae*.

ART. IV. Vox *ABRAXAS* apte respondet Symbolis Hierogrammatibus Gallicipitis.

1. Nam *ABRAXAS* sive *ABRACSAS* scribi potest Semitice אברכשש *ABRKSCSC*: Atqui אביר *ABIR* homiophonon אביר *ABR* est *validus*, *potens*; adeoque est vox, qua *Miles* potest recte significari: Tum אבך *ABK* est *Gallus Syris*, et שכר *SCKU* est etiam *Gallus Iudaeis*, et temura homiophona חוש *CUSC* est Arabibus *Serpens*, et quum his legi possit חוש *CUSC*, ideo duo *Serpentes* erunt in *Hierogrammate* expressi. Quin in voce *AB-RACS-AS*, est איש *AISC*, *AS vir*, est אכב *AKB* *Gallus*, est רחש *RCSC* *Serpens*, et temurice סוד *SCR* *Clypeus*. Vox ergo *ABRAXAS* respondet omnibus Symbolis Militis Gallicipitis.

ART. V. Vox sollemnis apotropaea et amuletica *ABRACADABRA*, quam servavit Q. Serenus Sammonicus Medicus agens de Hemitritaeo pag. 31. habenda est Homiodynamica voci *ABRAXAS*.

1. Nam solvi potest in *ABRACA-DABRA*, et inverse in *ARB-ADAC-ARBA*: Atqui ברך *BRK* *benedictus*, *adorandus* est ipsum *ABRACA*; et דבר *DBR* *verbum*, *sermo*, *eloquium* est ipsum *DABRA*: Adeoque *ABRACADABRA* est *Verbum Sermo*, *Nomen benedictum* et *adorandum*. Tum רב *RB* *Deus* est *ARBA*; דחה *DCE*, *DACA*, est דוח *DUC* *expellere*, *proiicere*, *deiciere*, vel דוך *DUK* *tundere*, *contundere*; ארב *ARB*, *insidiae*, אורב *AURB*, sive *ARBA insidiator*. Ergo vox *ABRACADABRA* significat *Benedictum* et *adorandum Nomen Dei*, *expellens*, *debellans*, *perdens omnes dolos*, *destruens omnes insidias* Inimici. Atqui hanc ipsam vel pla-

ne similem sententiam contineri in ABRAXAS vidimus, et evidenter ABRAS-SAC, sive *Benedictus Sermo*, est homiodynamicum ABRACADABRA sive *Benedicto Verbo*.

2. Nec potestas huius *Vocis* subtractione litterarum corrumpitur, vel immutatur. Quin eadem ipsa vel manet, vel alia apte congruit. Nam praetermissis vocalibus literis, quae nihil immutant ABRAC-ADAB est כרך BRK, ABRAC, דבר DBE, DEB, ADAB *Sermo, eloquium*: ABRAC-AD est AD אודי AUDI *Laus, confessio, deprecatio*, כרך BRK, ABRAC *Veneranda*. Tandem אב AB, אביר ABIR, אב, ABR est *Patris, Potentis*, quae opportuna. Schema porro *triangulare*, quod efficit haec *Vox* sensim deminuta, exhibent Adnotatores *Sammonici*, *Baronius* Tom. II. *Annal. Eccl. ad ann. 120. n. 13*. Kircherus in *Arithmologia*, Part. IV. Cap. I. Montfaucon *Ant. Expl. II. 2. pag. 378. alique plures*.

ART. VI. *Hieroschema vocis ABRACADABRA habendus est Leo Apem ore tenens, vel proiiciens, qui conspicitur apud Montfaucon Ant. Expl. II. 2. Tab. 148. Gori Gemm. Astrif. Tab. 153., aliosque plures.*

1. Nam in ABRACA est פרח PHRC, APRACA *Leo, Catulus Leonis* homiophonon ABRACA: Est כפיר KPHIR, CAPIRE vehemens, potens, robustus, *Leo*, cuius temura homiophona est ABRACA. Porro דבר DBR est *Apis*. Et quoniam דבר DBR est *Vox Ore prolata*, ideo דביר KBIR effingetur *Ore tenens Apis* דביר DEBRE Caput.

Investigatur potestas Vocum CEMECEIAAM¥, ABAANAΘANABA, et ΩΦEON, quae Typo Gallicipiti solent apponi.

ART. I. *In Lemmate CEMECEIAAM¥ potest deprehendi ingens Potestas auxiliatrix, et apotropaea.*

Nam si interpungimus CEME. CEIAAM.¥, sive PS: habebimus verba Semitica שֶׁמֶשׁ SCM, SEME, שֶׁלֵּם SCLUM, SEILAM, פֶּשֶׁת PHSC: Nempe *Nomen*, *Signum* augens accrescens tranquillitatem, salutem, felicitatem. Quin vox שֶׁמֶשׁ SCM, שֶׁמָּא SCMA et Judaeis et Samaritanis per excellentiam fuit nomen Dei, et ipse *Deus Opt. max.*, quod Schindlerus in *Lexico* Pag. 1886. Buxtorphius in *Lex. Rabin.* Pag. 2438., aliique de Judaeis; de Samaritanis vero ex Epistolis eorumdem Samaritanorum ad Ludolfum Relandus in *Dissert.* VIII. Pag. 32. 33. aliique plures testati sunt: Quamobrem inesse illi Lemmati potestatem beneficam, *auxiliatricem*, *apotropaeam* dubitari non potest.

ART. II. *Lemma CEMECEIAAM ¥ potest recte tribui SOLI in Interlunio singulorum Mensium, sive Soli, Seminibus genitalibus Lunae ex Veterum opinione traditis, Mundum foecundanti, servanti, et augenti.*

Nam si Lemma interpungimus CEMEC. EIAAM.¥ sive PS: Scilicet si legimus שֶׁמֶשׁ שֶׁמָּא SCMSC, SEMES, שֶׁלֵּם OLM, EIAAM, פֶּשֶׁת PHSC: habebimus *Solem* שֶׁמֶשׁ שֶׁמָּא SCMSC, qui *abscondite et occulte* שֶׁלֵּם OLM, EIAAM, in Interlunio cum *Luna* coiens פֶּשֶׁת PHSO, פֶּסְעָרָה PHSOE *ingrediens*,

accedens ad generandum, עֹלָם OLM *Mundum*, פֶּשֶׁת PHSC *auget accrescit*, ut iam innuimus Cap. I. Art. 7. pag. 206. Hauc autem quam adstruimus significationem prorsus confirmat vox similima et dubio procul homiodynamica CEMECEIAAM, quae aliquando vel legitur aperte, vel potest legi in *Gemmis Abraxeis*, ut in illa quam interpretamur Cap. I. Sect. II. Art. 2. Atqui IAAM est omnino עֵי OM *absconditus celatus*.

ART. III. Vox ABAANAΘANAAABA *habenda est auxiliatrix, et apotropaea*.

Nam potest interpungi et distingui in ABAA. NAΘAN. AABA. Atqui אָבֵל ABL est interdum certo, utique, vere; tum אָוֵב AUBL est *proventus, copia, abundantia* Frugum et Annonae; נָתַן NTN est *dare, tradere, tribuere*; עֹלִיב OLIB, ALBA est *pauper, miser, afflictus*: Tum עֹלְבֵה OLBE, AABA est *victoria, exsuperantia, triumphus*: Adeoque habebimus: Qui *dat certam annonam miseris*; Qui *utique tradit victoriam de malis*. Quin etiamsi ABAA sumatur hîc pro אָבֵל ABL *luctu, moerore*, sententia rectissime constaret. Nam sensus esset: *da, tribue victoriam de luctu, de malo, quo premimur*. Quod autem adhibitum sit Θ non T haud potest obstaré: Nam etiam ת Tau pronuntiabatur ut HT, vel TH, quo plane pacto saepissime a Latinis scriptum est, et adhuc scribitur.

ART. III. Vox ΩΦEON *apposita Typo Gallicipiti apud Montfaucon Loc. cit. Tab. 146. et alios plures, intime Typo eidem apotropaeo respondet*.

1. Nam עֹפֶה OUPH, OPHE, est *avis, volucris, opus*; adeoque Gallus, et maxime quia

פֶּעַר PHOE temura homiophona פֶּעַר OUPH est vox, clamor, quo Galli sunt insignes. Tum אֶון AUN, אֶון ON est robur, vires, validitas: adeoque indicatur Miles; et tandem אֶפֶסֶר APHOA est Vipera, Serpens, coluber: Quae sunt elementa Hierogrammatibus Gallicipitis.

2. Tum Temura homiophona אֶפֶסֶר NPHO utilis, commodus, adiuvens, apotropaeus, alexicacus.

C A P U T V.

Tentantur aliquot Lemmata apposita Typo Gallicipiti.

ART. I. Tentatur Lemma: **IAΩ AΔΩNAI MIXAHA KENE EΛΠ KΦΔ**; appositum Typo Gallicipiti in Gemma Musei Odescalchi Tom. II. Tab. 32. vel 15. Edit. I.

Scilicet **IAΩ**, **AΔΩNAI** sunt Nomina magni Dei Secundi, sive Vicarii Dei summi et invisibilis, ut appellatur in Inscriptione *Abraxa*, quam Art. IV. interpretamur, quem Deum Vicarium, vel secundum Asterolatras, vel Asteroduli in Sole, vel in Sole et Luna potissimum manere, vel potestatem et virtutem suam exerere putabant: Scilicet **יהו** IEU Deus, **אדני** ADNI Adonai Domine mi. **MIXAHA** habendus est aliquis ex magnis Angelis Planetariis, ut diximus in Disquisitione. Porro **KENE** est **חנה** CNE, CENE gratiam favorem praebe, misericordiam fac, miserere. **EΛΠ** ipsum **לה** LPH, **לה** ELPH, **EΛΠ** Pueri, infantis: **KΦΔ** ipsum **קפר** QPHD, **KPHD** circumcisi, cui aliquid praecisum et abscissum est. Scilicet Domine Iao, et tu Michael miseremini Pueri circumcisi: Facite ne acer cir-

cumcisionis dolor ei noceat. Haec autem uni Samaritano potuisse convenire, qui ritus Iudaicos Asterolatriae Ethnorum coniungebat in *Disquisitione Abraxea* animadvertimus.

ART. II. *Tentatur Lemma Typi Gallicipitis, quod legitur in Gorlaei Dactylitheca II. Num. 341. aliosque plures*: TAAA APAIΩ ΩAPAO-PO NTOKO NBAI.

Scilicet: 1. TAAA, תלי TLI, תלה TLE *at-
tolle, extolle, educ, fac* מלע THLO THALA
exoriri, splendere.

2. APAIΩ, אור AUR, ה-אור E-AUR, ΩIA-PA *lucem, iubar* exoptatissimum Solis.

3. ΩAPA, עיר OIR, ΩAIR, *Vigil, qui vi-
gilas* pro salute nostra.

4. OPON, רנה RNE, OREN, ORON *Can-
tu tuo, clamore tuo, voce tua. Et*

5. TOKO, חקה TQE, *Pios, timoratos, pu-
ros, sanctos*: Tu Galle דיק DIK, DOKO, TOKO:

6. NBAI, נבה NBE, NBAI *excita, expergi-
sci fac, mone, admone, et serva, tuere. Vel
etiam* רנה RNE, *Cane, edicito, nuntia, חקה
TQE pia, optata, נביה NBIE Vaticinia, monitus,
praedictiones. Nam Veteres exspectabant, et effla-
gitabant enixe a Diis monitus, et praedictiones.*
Vid. Bellermanni *Bersuch uber die Gemmen dem
Abraxas-Bilde* Tom. II. pag. 31. 32.

ART. III. *Tentatur Lemma Typi Gallicipitis*:
IAO MECXA NAAΩ: *in Gemma Astriferā.
Goriana num. 190.*

1. Scilicet; Si interpungimus IAO. MECXA.
NAAΩ; MECXA erit Semiticum מ-שכר MSCKE
a שכר SCKE, שכו SCKU *mens, cor, in-
genium, intellectus, prudentia, et* NAAΩ erit

נָהִל NEL *adduc*, *affer*, et נָלֵה NLE NALE *perficie*, *absolve*, *auge*, *praebe affatim*; adeo ut sensus sit: O שָׁכּוּ SCKU, מִשָּׁכּוּ M-SCKU, o IAO Galle, נָהִל NEL *affer*, *da*, *tribue*, נָלֵה NLE *perficie*, שָׁכֵה SCKE, מִשָּׁכֵה M-SCKE *ingenium*, *mentem*, et *voluntatem nostram*:

2. Si vero interpungimus IAO.MEC.XAN.AAO: MEC erit מִשִּׁי MSCI, MES *velis*, *voluntas tibi sit*, *digneris*: XAN, חָנָה CNE *misereri*, *misericordia tangi*. AAO אָלֵה ALE *eiulatus*, *lamenti*, *doloris*, et *maeroris nostri*; et temura inversa OAA erit אֵיל AIL, עֵל OL *Deus sublimis* NAX, נֹחַ NUC, NACH *habitet*, *quiescat*, שָׁם SCM, *ibi*, *eo in loco*, quo nos et *Symbola Dei* erunt. Vide Bellermann *Bersuch uber die Gemmen*. III. Pag. 12.

ART. IV. *Tentatur Lemma Typi Gallicipitis, quod legitur apud Montfaucon Loc.cit. Tab. 147*: IAE. NEMOU. NOHIAAI. (1) PIXE. ABIPA. AIHO. NXO. MEN. EPΦAO. NEA. KIP. IEBA. PBA. HIU. XBIBU. PHEB. IB. IIIU. KAΥΩ. HEΟΥ. NIAΩ. . . . BIAAE-ΞANDRA. Scilicet:

1. IAE NEMOU, יֵה IE *Deus Magne*, נִמֵּה NME, *auge*, *crescere fac*:

2. NOHIAAI נָחֵל NCL, NEHELE *Fluvium*, נָלֵה NLE, NELEHE, *perfectum*, *ipse est Nilus Aegyptius*.

3. PIXE RICHE רֹחַ RUC, RUCHE, *flatus Ventorum*, *Flabra Etesia*, *Ventos*.

(1) Hic defectu Literae respondentis adhibita est H Latinorum, quasi ח Chet Semitarum: adeoque caveat Lector ne habeat pro H ηα Graecorum.

4. ABIPA בר BRR , בר BR , ABIRE *purifica* , redde *salutares* , noxiis halitibus expurga.
5. AIHO לחה LCE , LICHE *viriditatem* , *virorem* Segetum , et Plantarum :
6. NXO נקה NQE , NICH *nitidum limpidum* , NCE *adduc* , *affer* , *praebe*.
7. MEN מנה MNE *tribue* , *inquam* , *da* , *largire* nobis.
8. EPΦAO , רפל RPHL , ipsum ERPHLO , *Jao Vicarie Dei supremi et exsuperantissimi* , qui vices summi et invisibilis Dei geris.
9. NEA נאי NAI *pulcher* , *decore*.
10. KIP כרה KRE *foveas* , *canales* , aqueductus , derivationes aquarum.
11. IEBA יבל IUBL *fluvii* , *fluminis* , Aegyptii *Nili*.
12. PBA רבא RBA *multiplica* , *imple* , *auge*.
13. HIU , חיה CIE *vitam* , nobis *viventibus*.
14. XBIBU חבב CBB , CEBIBU *desiderabilem* , *exoptatam* , *amatissimam*.
15. PCEB , RCEB , רחב RCB , RHEB *dilata* , *amplifica* , *prolonga*.
16. IB-IIIU , ב-יפה B IPHE *in pulcherrima* , *venustissima* , ב-יפע B-IPHO *in splendidissima*.
17. KAΩ , בלה KLE *perfectione* , *consummatione*.
18. HEOU , CEOU חורה CUE *signo* , *argumento* , *charactere* , *pignore*.
19. NIAΩ , נאי NAI *pulcherrimo* , *decentissimo* , *opportunissimo*.
20. BI AΛΕΞANDRA BI בי BI , ב B in *Alexandria Aegyptia* : Scilicet hoc *Hierodrama Alexandriae* , et adeo pro *Alexandrinis* factum est. Huius igitur Inscriptionis Abraxeae versio erit huiusmodi : *Deus Jae* , *auge Nilum* , *Ventos purga* , *Plantas da* , *Vicarie pulcherrime* , *Canales*

Fluminis imple , vitam amabilem prolonga , in splendidissima perfectione , dato signo (praesenti) opportunissimo , (nempe felicissima Nili exundatione) Alexandrinis , habitantibus in Alexandria.

**ART. V. Tentatur Lemma : ΙΑΘΑΙ ΜΑΘΑΗΕ
PEOTH AEXΩMI CBΩ : Typo Gallicipiti
appositum apud Bellermann Bersuch.etc. Tom.
II. Pag. 27. 28.**

1. ΙΑΘΑΙ , אַתְּ ATH *suaviter , leniter ,* אַיִן AIU *bene , opportune : (quia Deorum Epiphaniae terribiles).*

2. ΜΑΘΑΗΕ , מָתָה MTHA , MATHAA *veni , adveni , accede ad nos.*

3. PEOYE , רֹעִי ROE *Pastor , Rex Jao , qui pascis , cibas , nutris , alis nos :*

4. AEXΩMI , לֶחֶם LCM , LEHEME *Panem , escam , cibos :*

5. CBΩ , ipsum שָׂבַע SCBO *ad satietatem ad saturitatem da nobis , praebe , largire.*

SECTIO II.

INVESTIGATUR SIGNIFICATIO HIERODRAMATUM
ABRAXEORUM SERPENTIS, AEONIS,
DEMIURGI, LEONIS, GRYPHI,
SPHYNGIS, ET ALIQUOT LEMMATA EIS AP-
POSITA, UT ET HARPOCRATI TENTANTUR.

C A P U T I.

*Investigatur significatio SERPENTIS
Abraxeï, et tentantur nonnulla Lem-
mata, quae ei apponuntur.*

ART. I. *Serpentem Ellipseidē, qui Caudam suam
ore stringit, et in plurimis Gemmis Abra-
xeis conspicitur, fuisse Symbolum Temporis,
Aevi, Anni certum est.*

1. Primo, quia *Serpens* est Arabibus ܠܝܬܝܢ
CIE *vita, vivens*, quibus *Tempus* metitur. Tum
Serpens est etiam ܐܘܢܐ TZPHONI, et ܐܘܢܐ
TZPHE est *observare, tegere, custodire*, et ܐܘܢܐ
AUN, vel ܐܘܢܐ AUAN est *Tempus*, et *Annus*;
unde revera Latinorum *An-nus*, alio *Anni* no-
mine Semitico ܐܘܢܐ SCNE, SUN temurice ad-
iecto. Praeterea Syris *Serpens* est ܐܘܢܐ CLTHA,
et ܐܘܢܐ CLD est *Aevum, Saeculum, Tempus*.

2. Secundo, quia Macrobius *Saturn. Libr. I.*
Cap. 9. Pag. 193. scribit: *Hinc et Phoenices in
Sacris imaginem eius (Mundi per tempora decur-
rentis) exprimentes Draconem finxerunt in Or-
bem redactum, caudamque suam devorantem.*

3. Tertio quia Horus noster *Libr. I. Hierogly-
phic. Pag. 5.* scribit: *Καὶ ἑκάστων δὲ ἐνιαυτοῦ
(Οἰς) το γῆρας ἀφείλ ἀποδύεται. Καὶ ὁ καὶ ὁ ἐν
τῷ Κοσμῷ ἐνιαυσίος χρόνος ἐναλλαγὴν ποιούμενος*

νεαζει. *Per singulos annos (Serpens) senectutem deponit exsuens se : Sic et in Mundo annum Tempus immutatione facta iuvenis fit.*

4. Quarto quia Servius in *Virgiliū Aeneidem* ad vers. 85. Libr. V. nempe : *Septem ingens gyros, septena volumina traxit :* adnotat : *Annus enim secundum Aegyptios indicabatur ante inventas Literas picto Dracone , Caudam suam mordente , quia in se recurrit.* Quin ipsum Virgilium singulis spiris Serpentis voluisse indicare Annum palam est.

5. Quinto , quia Claudianus *de Laudibus Stilichonis* Libr. II. v. 434. et seq. haec canit : quasi ipsum *Aeonem Abraxeum*, de quo mox agemus, describens :

..... complectitur Antrum
Omnia qui placido consumit Numine Serpens,
Perpetuumque viret squamis , caudamque re-
ducto

Ore vorat , tacito relegens exordia lapsu :

..... mansura verendus

Scribit iura Senex, numeros, qui dividit astris,
Et cursus , stabilesque moras , quibus omnia
Et pereunt. etc. (vivunt,

ART. II. Tentatur Lemma ΑΓΩC ACAΩ AAΩ-
NE CEMEC EIAAM ABPACCAZ YPPATEA
KPAMMA KPAMMA KANA PICCE EΓΓE
NBAA ΦΑΡΑΝΓΕ CEMEC EIAAM ΩΒΑΕ
ΜΑΕ ΝΙΑΜ ΒΩ ΝΑΡΟΥ ΑΝΤΑ ΜΙΧΑΗΛ
ΑΜΟΡΑ ΡΑΧΕΙ ΦΤΑΛΖΕΤΕ ΜΑΙΑΝΟ: Quod
est appositum SERPENTI Abraxeo apud
Montfaucon Loc. cit. Tab. 164. Chiffletium ,
Gorlaeum , et alios. Nempe:

1. ΑΓΩC , ΒΙΑ GUS , ΝΒΙΑ GUSA , AGOS
refugium , spes , anchora :

2. ACAΩ, ישע ISCO, ISAO *Salus, auxilium*, salvatio.

3. AAΩNE, ענה ONE, AANE *afflicti, oppressi*, vexati hominis.

4. CEMECEIAAM, CEMEC, EIAAM, שמש SCMSC, עלם OLM *Sol Mundi*, qui es CEME, CEIAAM, nempe שם SCM, שמה SCMA SEME *Signum, nomen*, pignus, character; שלום SCLUM, CEIAAM *pacis, salutis, felicitatis*:

5. ABPACCAZ nempe ABRACAZ, Nomen *Solis* arcanum, potens, sanctum, de quo diximus supra Pag. 213. 214. 215.

6. TPPATEA ארתא ARTA, ARRATA *misere-re*, misericordiam habe, tribue.

7. KPAMMA, KPAMMA כרים KRIM, כרים KRIM *venerande, colende*, reverende.

8. KANA חן CN, חנה CNE *Pie, benefice*, clemens, benigne.

9. PICCE ריש RISC, רשע RSCSC, RISS, RISE *pauperibus, inopibus*, miseris.

10. EΓTE, הגה EGE, EGGE, *canentibus*, extollentibus.

11. NBAA, נבה NBE *psallentibus, laudantibus*, collaudantibus.

12. ΦAPANGE, פרג PIIRG, PHARAGE *splendidissimum, lucidissimum, Salvatorem*, opitulatorem.

13. CEMEC, EIAAM שמש SCMSC, SEMES *Solem*; עלם OLM *Mundi*; *absconditum*, arcanum עלם OLM; *aeternum, aeviternum* עלם OLM; *sapientissimum scientissimum* עלם OLM.

14. OBAE, יבלא IBLA, יובל IUBL OBAE, *proventum, annonam, fruges, fructus*, gramina, יבל IBL OBAE *adduc, affer*, tribue.

15. MAE מלא MLA *imple, comple*, abundanter tribue, מלא MLA *omnium Rerum copiam*.

16. NIAM , נַעַם NOM , NAIM iucundissimam, gratissimam , acceptissimam.

17. BΩ , בַּעַר BOE rogamus , preeamur ;

18. NAPOU נָעַר NOR , NAPU Pueri , Ministri , servi tui.

19. ANTA , אַח AT , אַחָא ANTA , TU , et TU

20. MIXAHA , MICHAEL unus ex maximis Angelis Coeli.

21. AMORA , מֶרָא MRA , אֲמִיר AMIR Dux , Princeps , Magister , Doctor.

22. PAXEI רִיח RUC , RUCHI Spirituum , Angelorum : omnes

23. Φυλασσετε custodite , servate , tuemini

24. MAIANO , quod putatur *Nomen Orantis*, et *Supplicis*.

Animadvertat Lector Literam , quam modo A modo A fecimus , fecisse ex certa ratione. Quia dubitari non potest, quin et h̄c, et in ceteris fere omnibus *Gemmis* aliqua litera ob Crypticismum, et singillatim ista A, fiat data opera ambigua et duplicis potestatis, ut animadvertimus etiam in *Disquisitione Abraxea* Sect. IV.

ART. III. Tentatur Lemma: ZEEE MAXEIOU
CABAΩΘ BHA BAA COUMHO OPOMAZI
CABAΩΘ ΜΩ ΙΙΩΘ ΑΝΩΒΙ MIXAHA ΓΑ-
BPIHA NEOPIHA ABPAΞΙΑ KOUAM NHP,
ΔΙΑΦΥΛΑΖΟΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΝ: quod appo-
situm est SERPENTI Ellipseidi Abraxeo ,
apud Kircherum in *Arithmologia* Part. IV.
Cap. I. Pag. 178.

1. ZEEE , צַעַר TZOE , TZOEE , quia illud Z est lineolâ decussatum , et recte potest respondere Semitarum ז TZ : Audi , exaudi , ausculta.

2. MAXEI , מַכֵּי MKK , מֵי MK , MAKI prostratos , humiles , moerentes.

3. OU CABAΩΘ , O SABAOTH , nomen Solenne *Dei magni* Abraxeographorum.

4. BHA , בעל BOL , בל BL *Deus Sol* in tota Syria et Palaestina celebratissimus. *Nomen* solenne , ut *Abraxas*. et alia Nomina *Solis* insignia, BAA, iterum בעל BOL *dominus. herus, Rex.*

5. COUMHO , שמיא SCMIA *Coeli* , regionis *Coelestis*. Quod si videatur legendum potius COUMHO tunc habebimus שמיא SCMUT *Nominum* , ut indicetur BAL *dominus Nominum* , *Deus* nempe *Nominum* potentissimorum, et prorsus efficacium.

6. OPOMAZI *Nomen* scilicet *Dei magni et boni* veterum Persarum , idem ac *Hormusd* Parsorum, de quo etymon dedimus supra Part. III. Sect. I. Pag. 169.

7. CABAΩΘ *Nomen* repetitum ob praestantiam et virtutem , quae putabatur.

8. MΩ , מאי MAE *Centum* , numerus magnus ingens.

9. IΩΘ , יען IOD *coetus* , collegia , chori : יען IOZ , *strenuissimi* , *validissimi* ; יען IOTH *doctissimi* , *eruditissimi* . *sapientissimi*.

10. ANΩBI , אנבי NBE , אנבי ENBE *vigilum* , *vigilantium* , non *dormientium* : Sive יען OIR , sive *Angelorum* , quia יען OIR sunt *Angeli* , et *Angeli* dicti per excellentiam *vigiles* , *insomnes* , *Egregori*. Qui autem meminerit , quae de ordinibus , et exercitibus *Angelorum Iudaei* , *Arabes* , *Mandaitae* , et reliquae fere omnes sectae *Orientales* semper tradiderint , haud mirabitur , quod hic *Centum Coetus* , sive *Chori* , sive *Agmina Angelorum* invocentur.

11. MIXAHA , גאבחה nomina *Archangelorum* nota.

12. NEOPIHA ignotum ; sed facile et recte a

נר NER, NOER *Luce, Lumine* Nomen deducitur.

13. ABPAZIA pro ABPAΞAΞ sive Sculptoris errore, sive, ut vox magis crypticae et occultae intelligentiae fieret. Nam haec vox frequenter in Gemmis huiusmodi aliquo modo corrumpitur.

14. KOUAM, קום QUM, erige te, *surge, exsurge* in adiutorium.

15. NHP, נר NER *accurre* celeriter, festinus advenias, *adsis velociter*: et

16. ΔΙΑΦΥΛΑΖΟΝ (sic) *custodi, serva, tuere.*

17. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΝ, Alexandrum pro quo Amuletum confectum fuit: Nisi et hinc *Alexandria Aegyptia* lateat, unâ vel alterâ literâ finali vel suppletâ, vel temere adiectâ: ut animadvertimus in *Disquisitione Abraxea* Sect. III. Cap. I. Art. 2.

ART. IV. Tentatur Lemma: KAUMABPACAΞ
ΞACAPBAΛONI KOTOKI AKO....*adposita*
SERPENTI, qui *elevatus et impositus est*
Baculo, quem tenet Vir stans.

1. Scilicet KAUM est קום QUM *erectus, elevatus*, qui in altum assurgit. 2. ABRASAX vox nota, *Nomen Dei magni*. 3. Sequens vox est ipsa Temura ABRASAX, sed omnino facta argute, ut per suas partes explicetur: nempe ΣAC שש SCSC, SAS est *Gaudium laetitia*: APBA est רבא RBA *multiplicare, augere*: ΛONI est לני LNU *nobis*. 4. KOTOKI, חתך CTK *abscindere, auferre*, 5. AKO . . . cryptice descriptum est וקה OQE *angustia, molestia, tribulatio*. Adeo ut erit sententia Lemmatis. *Abraxas celse, elevate, qui erectus stas in adiutorium nostrum, auge, multiplica nobis bona, laeta, abscinde, aufer angustias, et tribulationes nostras.* Vid. Ios.

Tacconii de Trib. Gemm. Disquisit. Tab. I. et Pag. 35. 58. 61. etc. et Art. 2. Cap. I. Sect. I. Disquisitionis nostrae *Abraxeae*.

C A P U T II.

*Investigatur significatio Hieroschematum
AEONIS, et DEMIURGI Abraxei,
et aliquot Lemmata eis apposita ten-
tantur.*

ART. I. *Typus Viri saepius senis, nudi, ala-
ti, duobus baculis innixi, tertio, vel quarto quan-
doque adiectis, genibus saepe pilosis, Scorpio-
nem manu stringentis, Serpente ellipseidi, vel
circumdati, vel ei impositi, habendus est Sym-
bolum Aevi, et Periodorum huius Mundi, si-
mulacrum AEONIS, sive Chroni Asterolatrici.*

1. Primo, quia figura *Senilis* tum Ideogra-
phice *Tempus* et *Aevum* notat, tum Lexeogra-
phice, quia *Senex* est שן ISCN, *Annus* שנה
SCNE; verti. iterari idem שנה SCNE, *Tempus*
שן ASCUN: Et quia שני SCNI est duplex,
secundus, ideo quandoque efformatus est huius-
modi AEON cum *duplici facie*, ut *Janus Ro-
manus*, cum quo plura habet communia. Vid.
Tabul. 175. Tom. II. 2. *Antiq. Expl.* Montfaucon.

2. Secundo, quia *Alae* sunt propriae *Tempo-
ris* fugientis et avolantis: Et *Saturno* Phoenicio,
Deo *Chronico* omnino *quatuor alas*, quot sunt
Typo nostro, a Taauto fuisse tributas testis est
ex Sanchuniatone Philo Byblius apud Eusebium
in *Praep. Evang.* libr. I. Cap. 10. Pag. 39.

3. Tertio, quia *Baculi* illi, quibus innititur vi-
dentur omnino indicare *Tropicos Sphaerae* coe-
lestis, per quos fiant perennes illi cursus et re-

cursus Planetarum , quibus *Anni*, et *Aevum* ipsum efficitur. Si *Baculi* sunt tres , tertius erit *Aequator* , si *quatuor* bis *Aequator* ipse ob duo *Aequinoctia* computabitur. Nec dubito, quin festum illud Aegyptiorum celebratum paullo post
 1 *Aequinoctium* Autumni de *Baculis Hori* , ut refert Plutarchus de Iside pag.372 ad *Solares conversiones* , et *ῥοκους* sit referendum. Tum animadvertendum est *Creaturas* , Res creatas dici בִּרְיָה BRIE , et Baculum בִּרְיָה BURIE , quia *Aeon Creatis* Rebus et huic *Mundo* innititur , sine quibus evanesceret , et penitus non esset.

4. Quarto , quia *Genua* sunt בִּרְךָ BRK Hebraeis , בִּרְכָא BRKA Syris , עֲרֻבִּים ORQUB Rabbinis , רֶכֶב RKB Arabibus , et *Scorpio* omnibus עֲרֻבִּים OQRB; et haec omnia sunt temurae homiophonae רֶכֶב RKB *currus* , vehiculum , et *vector* vel auriga. Atqui nullum fere Emblema *Aevi* , *Temporis*, Aetatis potius desumi potest, ac a *Curru* et *vehiculo* ; Quumque *Pili* et *villi* sint שֵׁעַר SCOR , erit adeo *Typus* ille *Auriga Mundi* timendus et metuendus : Et iure quia Ipse constituit *figit* et decernit שֵׁעַר SCOR *Mensuram* , *metrum cursus*, et *equitationis vitalis* in hoc *Mundo*. Ex Eo quidem *Aeone* est *Aurora Mundi* בִּקְרָ BQR, בִּכְרָ BKR, ex Eo *Primogeniti* omnis creaturae, et primitiae omnis *Fructus* בִּכְרָ BKR, ex Eo *augmentum* , et quasi *pinguedo*, et *saginato* רֶבֶק RBQ Corporum , ex Eo *Sepulcrum* קֶבֶר QBR , et *putredo* רֶקֶב RQB.

5. Quinto , quia *Figura* huiusmodi sive circumdatur , et circumcingitur , sive pedibus insistit *Serpenti Ellipseidi* , quem praestantissimum *Symbolum* esse *Temporis* , *Aevi* , *Anni* paullo supra pag.227. 228. demonstravimus.

6. Sexto, quia *Cauda* זֵנֶב ZNB *fnis* , *terminus*

Rerum, vel קטן QTHN *res parvae minutae*, quasi momenta: eaque et implexa שבך SCBK, sive *mixtio confusio* bonorum et malorum egregie *Aeoni Mundano* convenit. Quin. Cauda זנב ZNB est temura זבן ZBN ipsum *Tempus*, *Aevum*, *Aeon* Syris.

7. Septimo, quia *Modium metiri* מדר MDD, כיל KIL: homiophonon חול CUL *parere*, et כלר KLE *absumi*: שער SCOR, מ-שור M-SCUR *mensuram*, metrum rectissime *Tempori* et *Aeoni* convenire nemo non videt.

8. Octavo voces ΙΑΩ, CTHL, MNH adiectae huic *Typo* in *Dactylloth.* Gorlaei. Part. II. n. 351. et apud alios plures, plane *Aeoni* congruunt sive Deo *Temporum*, et Rerum conditarum. Nam ΙΑΩ est יר IE *Deus*; CTHL est שתל SCTL, qui *plantat*, qui surculos, germina Terrae infigit; qui incremento rerum conditarum praeest: Est שרל SCDL homiophonon, qui *operatur*, qui agit, et qui fallit, *decipit* vana apparentia, quia *Mundus* est fallax; et מנר MNE est qui *tribuit*, distribuit, dividit *Res* sive bonas sive malas huius *Mundi*: quae *Aeonis* sunt, sive *Chroni* veterum Gentium.

ART. II. In parte anteriore *Gemmae Abraxeae* apud *Matterum Tabula* l. F. 1., qua conspiciuntur *Gubernaculum Navis*, *Caput Arietis*, et *Leonis iugata*, *Rustringum*, *Truncus humanus*, *Crura et pedes Felis*, *Serpens ellipsei-des*, et *Mumia postrema*: adiectis vocibus ΗΗΡΦΟΤΘ ΜΟΤΙCΡΩ: agnoscendus est *AEON Abraxeus*; et in posteriore, qua *Septem Vocale Graecae septies temurice repetitae* leguntur adiectu voce ΤΙΤΟΥΗ, agnoscendi sunt *septem Angeli Planetarum*.

1. *Gubernaculum*, *Temo* דפח DPHPH, דפח

DPHE tum Ideographice *Tempori* convenit , quia eo omnia reguntur , et ducuntur : Tum Lexeographice , quia דף DPH est etiam *Porta* et *Janua* , quia *Portam* et *Januam* vitae *Tempus* et *Aeon* aperiunt : et quoniam דפה DPHE est quasi דו DU duplex , פה PHE os ; ideo et duplex ala *Temoni*, et duplex *Caput* adpositum: quae etiam potestate similia sunt Symbolis *Iani Romani*. Praeterea *Temo* dicitur etiam מקדה MQDPH, et dici potest etiam מקדם MQDM. Atqui קדם QDM significat *Tempus*, prius, antequam, vetus, primordiale : Quod apprime *Aeonis* congruum. Tum si מקדה MQDPH est temura homiophona פה PHE, קדם QDM, et vocula פה PHE vel פי PHI est vel *in*, vel *pars*, *mensura*, *metrum*, illo etiam *Temonis* nomine recte significatum *Aeonem* perspicuum est.

2. *Caput Arietis* est ראש RASC, זכר ZKR: Atqui זכר ZKR est etiam *memoria*, *recordatio*, et omnino *Tempus* קדם QDM est ראש RASC *Caput* initium זכר ZKR omnis *recordationis* et *memoriae*. Praeterea *Caput Arietis* est ראש RASC, חמל CML, et חמל CML est etiam *graviditas*, *impraegnatio*, *gestatio uteri*, quae condito *Tempore* et *Aeone* initium *Caput* ראש RASC habuerunt. Quin *Graviditatem* חמל CML quamdam *Demiurgis*, et adeo Typis similibus *Aeonis* convenire tum in *Disquisit. de Obelisc. Hermapion*. Pag. 148. 149. tum hñc Part. II. Sect. V. Pag. 135. 136. animadvertimus.

3. *Caput Leonis* est ראש RASC. קדום QDUM, quia *Leo* Arabibus est קדום QDUM. Sive initium, principium, קדם QDM *Aevi*, *Temporis* vetustissimi, et *primordialis*. Tum *Leo* est etiam וטאש OTHATH, et וט OT est *Tempus*, עדא ODA *diluculum*, *Aurora*, quae *Aeonis* convenientissima.

4. *Rastrum* est חרש CRSC, et tum omnia opera Agricolarum חרש CRSC, tum omnia artificia חרש CRSC eo indicantur. Praeterea eius *Dentes* שן SCN seriem longam שנה SCNE *Anno-rum* significant.

5. *Truncus Hominis* est גתה GTE, אדם ADM, quae temurae homiophonae יקח IQT, דאים DAIM, sive *Tempori, continuo, durabili, perenni*.

6. *Pedes Felis*, רגל RGL, חתל CTL indicant ab *Aeone* et *Tempore* constitui vias, consuetudines, mores, regulas רגל RGL; חלד CLD vel חלל CDL *Mundi, Aevi, Saeculi*.

7. *Serpente ellipseidi* significari *Tempus Aevum* diximus paullo supra Cap. I. Pag. 227. 228.

8. *Mumia* tandem iacens non modo *Mortem* et *finem* substantiarum *Tempori* subiectarum opportunissime significat; sed etiam earum conservationem et durationem, et futuram etiam restitutionem et instaurationem, ut ego teneo, et pluribus suadere possem, si locus esset opportunus.

9. *Prima* porro *Vox* adiecta, cuius secunda litera est quasi H Latinorum lineolis clausa, quae litera apud Etruscos, et Atticos saepius fuit *Aspiratio* gravis et profunda, quam Semitae exprimerent suo ח Chet, ut diximus supra Sect. I. Pag. 224. videtur fuisse חרף CRPH, vel חחרף ECRPH, quum prima litera videatur et secundae ex parte similis, scilicet *aperuit, manifestavit, revelavit*.

10. *Pars reliqua* OUΘ est ipsum חח OT, חח OUD, חח ODA *Tempora, Aevum*, quae *Aeoni* plane opportuna.

11. *Altera Vox* MOYISRO facta videtur a מור MOE *Viscera; Cor, intellectus, intimus sensus*, et שרש SCRO *statuit, constituit, confir-*

mavit, vel שריר SCRIE *initium principium*, quia omnia ex *Tempore*, et per *Tempus* fiunt, et gignuntur, et potissimum γνῶσις, *prudencia*, et *intelligentia* Rerum.

12. *Septem vocalibus Graecis*, et temurice dispositis significari *Septem Planetas* animadvertimus iam in *Disquisitione Abraxeá* Sect.I.Cap.2. Art. 2.

13. *Postrema Vox* TITOYE respondere potest Semitico תתה TTEE, et potest verti *invivibiles*, *admirabiles*, stupendae, potentissimae *virtutes*, vel potius תתח TTHO *Copia*, *abundantia* omnium bonarum Rerum, quam implorabant ab his Potestatibus Coelestibus.

ART.III. *Tentatur vox* XΩCAMIAAΩΘ *adposita Aeonis Abraxeo in Matteri Tabula I. E. 8.*

Si interpungimus XΩCA. MIAA. ΩΘ. habebimus שריר CUSC, COSA qui *festinat* rapide celeriter currit; כשה KSCE, qui *tegit*, *obtegit*, occulta servat; כשא KSCA KOSA, qui *cumulat*, *adgregat*, *colligit*, disponit, 2. מלא MLA MILA *copiam*, *abundantiam*, plenitudinem. 3. תח OT, OTH *Temporum*: Tum תח OD, תח UOD homophonon ΩΘ est *aeternitas*, *perennis cursus Temporum*: Adeoque Lemma illud potest verti: *Iungens*, *colligens*, *ordinans plenitudinem Temporum*, *aevi*, *aeternitatis*. Atqui is ipse character est *Aeonis Abraxei*.

ART.IV. *Tentatur Lemma: AANAΘANAA. CE-MECEIAAM. appositae AEONI Abraxeo apud Montfaucon in Tab.162.*

Scilicet לן LAN, לן LUN, et אה ATH *sensim*, *molliter*, *suaviter*, *pedetentim*, 2. אתה ATE *incedendo*, *veniendo*, *gradiendo*. 3. נל NEL, NAL

sustentat, nutrit, educat, **גלגל** NLE perficit, exornat, implet, 4. **שמש** SCMSC, SMS, CEMEC Sol, 5. **עלם** OLM, EILAM Mundum, Rerum universitatem. Haud autem mirum quod in *Gemma Aeonis* nomen Solis legatur. Is enim Sol est Sol *voepos* intelligibilis, Lux illa Primi-genia, recens emergens ex Chao, per quam prima Tempora, et primus adeo Aeon fuit. De qua Luce prima, et Sole *voepos* multa egregie disserit Philo Judaeus de *Mundi Opificio*. Pag. 6, 7. Et propterea forma huius Aeonis est iuvenilis et pulcra. Et propterea est Sol **שמש** SCMSC, **עלם** OLM, EILAM crypticus, arcanus, non autem is visibilis, et oculis nostris quotidie spectabilis. Tum **שמש** SCMSC est quivis minister, quivis administer, famulus, et adeo ipse AEON quisquis sit, est famulus *Futi* Mundani. Tandem haec plane ad rem Servius ad *Aeneid.* I. v. 621. Assyrios constat Saturnum (Aeonem), quem et Solem dicunt coluisse Apud Assyrios autem Bel dicitur quadam sacrorum ratione Saturnus, et Sol. Vid. *Disquisit. Abrax.* Sect. I. Cap. 4. Art. 4.

ART. V. Typus adhaerens Aeon *Abraxeo* apud Kircherum in *Oedipo T. II. 2. Pag. 464. Ebermayerum Tab. XVII. num. 436. et Matterum Tab. I. E. 7. sive Vir nudus, rasmus, cornutus, sexus carens, cuius Collo infixum est Caput Lupi sive Sciacalis, qui dextra facem adtollit, sinistra ramum Palmae gerit, et videtur super nubes Coeli gradi ad Caput Hominis e Solo erumpentis, habendus est DEMIURGUS et conditor Mundi, atque Aevi Mundani Parens.*

1. Primo, quia Nuditas recte congruit Demiurgo tum Ideographice, quia ante creationem erat Nihil, et nudum spatium, *nuda* et vacua

tantum erat *Hyle*: Tum Lexeographice, quia *nudare* est חשף CSCPH, et homiophonon חשב CSCB est *excogitare*, *deliberare*, *computare*, *aestimare*, quae *Demiurgi* sunt: Quin ipsum חשף CSCPH vel כשף KSCPH est *revelare*, *manifestare*, quae *abditae* et *reconditae* sunt in lucem et *apertum* promere, quod potissimum *Demiurgus* facit.

2. Secundo, quia recte caret sexu *Demiurgus*, qui Mundum non *Generatione*, sed *Creatione* condit; immo ipse unus potest sexu carere.

3. Tertio, quia *Caput rasum* est ראש RASC, חלק CLQ, vel גלח GLC, et חלק CLQ est etiam *condere creare*. Quamobrem *Caput rasum* significat *Principem* שר SCR, *creantem* חלק CLAQ.

4. Quarto, quia *Caput* ראש RASC *Sciacalis* שחל SCCL, impositum יצב ITZB, *Collo* צור TZUR suo, significat שר SCR *Regem Principem*, שכל SCKL *intelligentem, scientem, prudentem*, qui צב OTZB *format, efformat, effingit*, צור TZUR, יצר ITZR *figurat, speciem dat* Rebus et Mundo.

5. Quinto, quia *Ramus* אמיר AMIR, שוח SCUC, שפיה SCPHIA, et *Palma* תמר TMR, דומה DUME significant *Verbum* אמר AMR, *Sermonem* שוח SCUC, *Eloquium* שפה SCPHE, תמד TMD, et דים DIM *perenne, aeternum, perpetuum*: Scilicet *Creationem* factam per *aeternum Verbum*, et per *cogitationem*, et *Sermonem aeternum*.

6. Sexto, quia *Pedes* רגל RGL adhuc *absconditi* in Nubibus, et *Caput* ראש RISC tantum *Homini* אדם ADM ex eis *emergens* significant *Coeles* quidem iam esse *conditos*, scilicet *Choros* sane *Angelorum*, qui *octo Stellis* indicantur, et

Coelum *νοσφορ*, incorporeum, de quo Philo Iudaeus, quem citavimus Pag. 239. praeter ceteros agit. Sed adhuc tum *Solém* et *Lunam*, tum *Terram* hanc habitabilem **אדמה** ADME, et *Hominem* **אדם** ADM, et **רגל** RGL esse condenda. Nam si *Sol*, *Luna*, *Stellae*, putarentur conditae numquam *Demiurgus facem flammantem* manibus gestaret, et Schemata ipsa *Solis* et *Lunae* fuissent adposita. *Terra* **אדמה** ADME vero non apparet, quin *Nubes* tantum conspiciuntur, et *Caput Hominis* **יש** RISC, **אדם** ADM, quo significatur principia tantum et fundamenta iacta, ut perficeretur **אדמה** ADME *Terra*, et **אדם** ADM *Homo*, opus vero ipsum non fuisse absolutum.

7. Septimo, quia *Baculus curvus* **כה** KPH, **לה** LPH, qui ad *Caput* adpositus est, res adhuc occultas, et absconditas significat.

ART. VI. *Typus huiusmodi habendus est potissimum Symbolum DEMIURGI primigeniam et originalem Lucem ex Chao educentis, et Tempora primum discernentis.*

1. Primo, quia *Fax*, quam sinistra extollit Ideographice *Lucem*, et adeo hinc primam evidenter significat.

2. Secundo, quia *Cornu* sive *unum*, sive duplex in *Capite* significant **יש** RISC principium initium, **קן** QRN irradiationis, splendoris, lucis, qua *Luce Tempus, Aevum* **קן** QRN, **שר** SCRR, **שר** SCR stabilitur, constituitur, et suum initium principium **שרי** SCRUI sumit.

3. Tertio, quia ipsa nuditas **חשה** CSCPH, et **ערה** ORE, *Lucem* **אור** AUR, qua *Corpora et Loca* **חשה** CSCPH manifestantur, revelantur perspicue significat.

4. Quarto actus ipse *incedendi* **בוא** BUA in-

dicat **בְּרָא** BEA *splendorem*, *fulgorem*, *lucem*.

5. Quinto, quia *Lupus*, sive *Sciacalis* sacer erat *Soli*, Apollini. Horo Typis *lucidissimis*; nosque in *Disquis. de Obel. Hermup.* Pag. 124. animadvertimus voces *Λυκός*, et *Lucis* factas אֲשֶׁל SCKL, et adeo quod *Lupus*, *Λυκός*, שֶׁל SCCL esset *Lexeoschema Lucis* aptissimum.

ART. VII. In alia *Gemmá Abraxeá* pariter *DE-MIURGUS* est agnoscendus.

Scilicet tenendum est eundem *Demiurgum A-braxeum* significari a *Figura Iuvenis plane nudi*, cui sunt *Capilli hirti*, et *duae alae Capiti adpositae*, quique *dextrá demissá ramum Lauri* gerit, et *sinistrá innititur quasi baculo Serpenti Cynocephalo*, huius *Serpentis caudae pede utroque imposito*. *Corpori vero Iuvenis*, et *Serpentis* adscripta sunt haec: **ΙΑΩ CABAΩ IBP AAM CEME XAE AAM ACEIVΩ**. In altera parte *Gemmae*: **AMAPΩMA**. Vid. *Passerium in Gemm. Astrifer.* I. Tab. 197. et II. Pag. 218. 219. et Jos. Tacconi de *Trib. Gemm.* Tab. 3. Pag. 85. 88.

1. *Alae enim Capitis* sunt אֲבֵר ABR, רִישׁ RISC, quarum vocum temurae homiophonae sunt אֲשֶׁר SCR *Dominus*, בְּרָא BRA *creans*, *creator*, *conditor*. *Pennae*, *alae* sunt נִצֵּז NTZE, et צִנֵּעַ TZNO est *fecit*, *efformavit*, *artifex*, *conditor*. *Alae* porro sunt *duae* שְׁנֵי SCNI, quia *Secundus alter* a Deo שְׁנֵי SCNI, *Filius* בֶּר BR est *Conditor*, *Demiurgus*, בְּרָא BRA.

2. *Capilli erecti*, longi sunt שְׁעָר SCOR, et ipsum שְׁעָר SCOR est *metiri*, *aestimare*, *norma*, *regula*, quae *Demiurgo* necessaria. *Capilli* sunt מְנֻחַ MNUT, et מְנֵה MNE est *numerare*, *calculari*, *tribuere*, *partiri*, et מְנֻדֵּעַ MNDO est *scientiá*, *prudentia*, *Sapientia*, Γνωσις, quae *Demiurgi* sunt.

3. *Nuditas* חשף CSCPH , *Adolescentis* עלם OLM significat *revelationem* manifestationem *Mundi* עלם OLM , *absconditi* עלם OLM.

4. Qui *Dextrā* ימין IMIN, *demissā* שח SCC, *tenet* לכד LKD , *Ramum* אמיר AMIR , *Lauri* דריה DRIE : Est qui *meditando* שוח SCUC , *iubendo* אמר AMR , *MNE* מנה MNE *disponit* *ordinat*, *DRIE* דריה DRIE *sapientissime* , *MRIA* מריא MRJA *imperium* *dominium* , חלד CLD *Mundi sui*.

5. *Innixus* סמך SMK , *Baculo* שבט SCBTH, *Sciacali* שחל-SCCL -- *Serpenti* חיה-CIE *formi* , est qui *SCBTH* שבט SCBTH *educit* , *producit* , *extendit* , *propagat* , *creatione* , *vitam* , *existentiam* חיה CIE , *laetissimam* , *iucundissimam* שמח SCMC , *prosperam* *felicem* של SCKL , imo et *intelligentem* , *prudentia* *praeditam* של SCKL *iterum*.

6. *Cauda* זנב ZNB , *Serpentis* חיה CIE, *Pedibus* *Demiurgi compressa* צור TZUR , *significat* , ut *initium vitae* in eius esse *dominio* , ita et *finem*, et *terminum*. Nempe ipse etiam est צור TZUR *Custos* , זנב ZNB *finis* , חיה CIE *vitae*. Adeo ut *Demiurgus Abraxeus* , sit etiam *Patulcius* , et *Clusius* , ut *Ianus Romanorum* ; de quo diximus Part.II.Sect.IV. Pag. 125. 129.

Voces porro adiectae apte etiam *Demiurgo* et *Conditori* congruunt. Nam :

1. $\text{IA}\Omega$ est יה IE *Deus*.

2. $\text{CABA}\Omega$ est סבה SBE *Causa*, *principium* *Rerum* , שבע SCBO *satur* , *plenus* , *ditissimus* , qui *SBB* סבה SBB *homiodynamicum* שנה SCNE *vertit* , *convertit* *formas* , *figuras* שבה SCBE, *Entibus* , ut sit *similis* שנה SCNE, שני SCNI, sive *Iano Romanorum*.

3. *IBR* , est ברא BRA , qui *creat* , *condit*.

4. $\text{A}\Delta\text{M}$, אדם ADM *Hominem* , *Animal* ra-

★

tionale dictum *Homo* : vel *cryptice* אֲדָמָה ADME *Tellurem*, *Terram*.

5. CEME שְׁמִיָּה SCMIA, *Coeli*, *Coelestem* *Hominem*. vel ipsum *Coelum*. Nec arbitror mirum dici אֲדָמָה ADME *Tellurem*. loco אֶרֶץ ARTZ, אֲרֶעָ AROA, vel similis vocis ; neque adeo praeponi *Coelo*; ut iam animadvertimus ad *Tabulum Rosettan*. Pag. 12. 13. Probabilius tamen puto intelligendum de *Homine coelesti* primo, de quo omnes Sectae et Scholae Orientales, Rabbinica, Zoroastrica, aliaeque plurima habent ; quae hîc attingi nequeunt.

5. XAE, ADM est חוּרָה CUE, אָדָם ADM *Typus*, *exemplar*, signum, demonstratio *Hominis*, אֲדָמָה ADME *terrae*, *terreni* : Quin si legimus una XAEADM, et factam putamus vocem a קָדָם QDM *anteriori*, *vetusto*, *originali*, et אֲוֶה AUE *desideratus*, *exoptatus*, erit epitheton ipsius illius אָדָם ADM *Hominis*, שְׁמִיָּה SCMIA, SEME *Coeli*, *Coelestis*, revera קָדָם QDM : Et plane opportune. si meminerimus quae quantaque singillatim Rabbini de *Adamo Kadmon* disserant et comminiscantur.

6. ACEIVΩ est ipsum יִשְׁעִי ISCO, vel סוּעִי SUO, ISIVO, qui *salvat*. qui *servat*, qui *adiuvat*, qui *opitulatur*, quod *Conditori* congruum, et in *Gemma Apotropaea* conveniens.

7. AMAPΩMA est אֲמָרָה AMR *verbum*, *sermo*, *praeceptum*, עֵם OM *occultum*, *tectum*, *mysticum*. Ad sensum autem Apotropaeum totum Lemma ita verti potest: *O Deus Iuo plenissime, ditissime, conditor Hominis Coelestis, ut terrenus sit Coeli particeps, indica mihi Homini terrestri Salutem et Salvationem Verbo et Nomine tuo mystico et arcano.*

Illud tandem non est praetereundum *Verba*

adscripta. referri ad ipsa *Symbola* Hierogrammatibus, quae adeo haberi possunt, ut eorum *Lexeoschemata*. Nam

1. $\text{IA}\Omega$, $\text{CABA}\Omega$ sunt in ipso *Theogrammate*, in שבאר SCBAE *figura, simulacro*, et quidem שבאב SCBAB *adolescentis, iuvenis*.

2. IBR est in *Alá* utrâque אבר ABR, et in *figura adolescentis, filii* בר BR.

3. ADM , CEME, אדם ADM, שמיא SCMIA, est in ipsa *forma humana Dei* necessario *Coelestis*.

4. XAE, est in חיה CIE *Serpente*.

5. $\text{ACEIV}\Omega$ est in *Capillis turbatis hirtis* שאר SCAE ASEAE, et in שער SCOE, השיע ESCIO *pressit, compressit Serpentem*.

6. $\text{AMAP}\Omega\text{MA}$ est in actu *attingendi, tenendi* עמם OMM, OMA, *Ramum, surculum* אמיר AMIR, AMAR.

C A P U T III.

Investigatur significatio LEONIS Abraxeï, et tentantur aliquot Lemmata, quae ei apponuntur.

ART. I. Probabile est LEONE Abraxeo indicari Deum praesidem exundationi Nili Aegyptii.

Nam quum tenendum sit sive omnes sive plerasque *Gemmas Abraxeas* conditas et exculptas fuisse in *Alexandria Aegyptia*, quemadmodum ostendisse arbitramur in *Disquisitione* subiecta Sect. III. Cap. I. et iusta Nili exundatio non Thebaeis et Memphitis modo, sed ipsis *Alexandrinis*, quin toti fere Romano Imperio fuisset desideratissima, est intrinsece probabile plures *Gemmas Abraxeas* conditas fuisse cum Symbolis exoptatissimae inundationis. Atqui Leone significari

Niliacam exundationem, et ad Horum nostrum Sect. I. Pag. 13. et in *Disquisitione de Obelisco Hermapion*. Pag. 127. 128. pluribus animadvertimus. Tum vox MAVI adiecta *Leoni Abraxeo* apud Chifflet. Tab. VIII. n. 32. et alios, non respondet *Moui Leoni* Coptitarum, quod ineptum: Sed omnino מוי MUI, מיה MIA aquae, et hoc *Moui Leonis* nomen Copticum unum ex illis est, quod factum a *Hierophantis*, et traditum Populo putamus, et quod indicavimus *Præfat. ad Fundam. Hermen*. Pag. XXXVII. adeo ut, quum *Leo* esset Symbolum *inundationis* voluerunt, ut Animal ipsum aquae מוי MUI nomine a Vulgo nominaretur et discerneretur. Præterea *Leone*, cuius *Capiti Asirum* impositum, et *Tridens* subiectus in *Hierogrammate Harpocratis* apud eundem Chiffletium Tab. X. num. 40. et cuius *Lemma* Capite sequenti interpretamur, *inundationem* indicari dubitari non potest, tum consideratione ipsius Sideris Zodiacalis, quod dicitur *Leo*, sub quo *inundatio* fit, tum significatione *Tridentis*, de quo mox dicemus.

ART. II. *Hieroschemate LEONIS recti*, qui *dextrâ Tridentem*, *sinistrâ Situlam* gerit, et cui adiectum est *Lemma*: ☉☉☉ KOM BOUP ΦPI MNI EME CIEMEΘI: apud *Gorlaeum in Dactylith. II. Num. 362. 363.* et alios plures, *inundationem Niliacam* significari tenendum est.

1. Nam 1. ipso *Leone exundationem* iure significari modo et sæpe dictum est. 2. *Situlâ*, דלי DLI indicari *aquarum educationem* דלר DLE, et adeo effusionem Ideographice patet. 3. *Tridente* צנור TZNUR significari *canales*, *rivos*, *derivationes*, *aquaeductus*, quae etiam צנור TZNUR dicuntur, aequum est.

2. Praeterea 1. $\Theta\Theta\Upsilon\Theta$ est Temura homiophona $\Theta\Upsilon\Upsilon\Theta$ OTHATH Leonis Arabica Dialecto, et Leonem dictum ab *Abraxeographis* aliquando hoc modo ex Hierogrammate *Harpocratis* *Leontocephali* apud Sponium in Miscell. erudit. Antiq. pag. 16. num. XXV: cui *Harpocrati* adscriptum est OTIHA: colligitur Praeterea temurà homiophonà $\Theta\Upsilon\Upsilon\Theta$ TTHO Arabica pariter Dialecto, copia, *abundantia* omnium bonarum rerum significatur. 2. KOM est קמא QMA *segetes*, messes. 3. BOUP בר BR *Frumenti*, tritici. 4. ΦPI פרי PHRI *Fructus*; 5. MNI מנה MNE *largieris*, tribues, dabis. 6. EME. מים MIA *aquam* inundationem. 7. CIEME- ΘI שמט SGMTH *emittens*, educens, fluere faciens. Scilicet, Θ Leo $\Theta\Theta\Upsilon\Theta$ $\Theta\Upsilon\Upsilon\Theta$ OTHATH, praebebis MNI, מנה MNE, *Segetes* messes KOM קמא QMA, *Frumenti* BOUP בר BR, et omnes ΦPI , פרי PHRI *fructus*: aquas EME מים MIA, *emittens* fluere faciens CIEME ΘI שמט SGMTH SIEMETHI.

3. Insuper voces *Lemmatiss* apte Symbolis *Hieroschematis* respondent. Nam 1. $\Theta\Theta\Upsilon\Theta$, si-ve $\Theta\Upsilon\Upsilon\Theta$ OTHATH est Leo, ut diximus. 2. KOM est קומ QUM *erectus*, *rectus*, stans, qua positura est Leo. 4. ΦPI , פרי PHRI indicat habitum *Ithyphallicum* Leonis. 5. EMECIE, משה MSCE significat hic *Situlam*, *haustrum*, quia משה MSCE est *extrahere*, *educere* ab aquis, *haurire*, et facile potest ideam ad *Haustrum* ipsum extendi. 6. Tandem ME ΘI מטה MTHE est *baculus* *virga*, ex qua constat maxime *Tridens*.

ART. III. *Deus Samaritanorum Hematensium*, אַשִׁמָּא ASCIMA, cuius mentio fit IV. Regum Cap. 17. v. 30. agnoscendus saepe est in LEONE Abraxeo.

1. Urbem *Hemat*, sive חֶמַת CMT Biblicam esse *Heliopolin* sive *Balbek* ad Libanum demonstravit Haarenberg in *Miscell. Berolin.* Tom.VII. pag. 443. 450.

2. Divinitatem maximam *Heliopolitanorum* sive *Hematensium* fuisse *Solem* notum est, et quum *Sol* sit חֶמֶר CME, et חֶמַת CMT *Murus*, paries, probabile est contractas fuisse duas voces in *Hemat* חֶמַת CMT, et a *Sole* etiam veterem Urbem, quasi *Solis murum*, *Solis moenia* dictam fuisse.

3. *Leonem* sacrum specialiter *Soli* plures animadverterunt, nosque ipsi ad rem non pauca adnotavimus in *Disquisit. de Obel. Hermapion.* pag. 125. 126. Et quum *Sol* sit חֶמֶר CME, *Leo* Arabibus חֶמֶר CMU, quum *Hemat* sit חֶמַת CMT, *Leo* חֶמֶז CMZ; omnino probabile est Deum *Solem Hematensium* indicatum fuisse *Leone*: Et profecto in Templo *Heliopolis* Phoeniciae, sive *Hemat*, cultum fuisse *Leonis* forma Deum *Genaeum*, qui alius a *Sole*, vel *Typo Solis synthrono* esse non potuit, ex Damascio in vita *Isidori* apud Photium pag. 1063. constat.

4. Deum autem a Samaritanis potissimum dictum fuisse אַשִׁמָּא SCMA homiophonon אַשִׁמָּא ASCIMA, et אַשִׁמִּיא SCMIA *Coeli* Relandus iam, alique plures animadverterunt: Tum constat ab Arabibus, qui etiam Edessam, et ceteram Syriam habuerunt et implerunt Coloniae ab antiquissimis temporibus, *Leonem* dici אַשִׁמָּא ASCMA.

Hematenses ergo iure potuerunt voce אַשִׁמָּא

ASCIMA, et Leonis Figura Deum suum magnum Solem significare: Et profecto haud leve est Leoni Abraxeo apud Chifflet. Tab. VIII. num. 31. et alios, inscriptum esse CAMA, sive שׂמא SCAMA, pro אשימא ASCIMA Semate, et nomine Solis. Et propterea hunc ipsum Leonem fuisse שׂם SCM Stemma Samaritanorum Hematen-sium tenendum est.

ART. IV. In LEONE Abraxeo, qui Caput Tauri premit apud Chifflet. Tab. VII. 28. 29. VIII. 32. et alios, Mons Garizim Samaritanorum iure potest agnosci.

Nam Leonis Catulus, et ipse adeo Leo est גור GUR. אריה ARIE, rugiens est זום ZUM: Atqui הר ER, גריזים GRZIM Mons Garizim est omnino homiophonon אריה ARIE, גור-זום GUR-ZUM. Qui est *desuper*, supra, qui premit est על OL, et על OL est homiophonon הל EL, איל AIL Deo. Tum Caput est ריש RISC cuius Temura homiophona שר SCR est Rex, Princeps, Dominus: Taurus est תור TUR, et Mons est טור THUR: Adeo ut verba haec *super*, *caput*, *Tauri*; sive על OL, ריש RISC, תור TUR respondeant איל AIL Dei, שר SCR Domini, טור THUR Mons.

*Tentantur aliquot Lemmata apposita
HARPOCRATI Abraxeo.*

ART. I. *Tentantur Lemmata ABPACAZ CIFI-
PIM ; et APXE OIA OMER MENNO : quae
apposita sunt HARPOCRATI sedenti super
Arbusculâ, Leone, et Tridente subiecto, et Me-
nisco adiecto: apud Gorlaeum in Dactyl. II.
n. 378. 379. et Cuperum in Harpocr. Pag. 8.*

1. ABPACAZ est *Abrasax* ipsum, quia Abra-
xographi rarissime Ξ , ξ Graeco usi sunt; No-
men magnum SOLIS, ut diximus Sect. I. Cap.
3. Art. 2. pag. 215. 216.

2. CIFIPIIM, ut recte habet Cuperus loc. cit.
fit a $\aleph \psi$ SCAG rugitu, fremitu Leonis, ut *Leo*
adiectus indicetur; a $\aleph \psi$ SCGR, SIGIR arbore,
arbusculâ, frutice, super quo revera sedet *Harpoc-
rates*: et ab eodem $\aleph \psi$ SCGR *emittere* educere,
et \imath IM loco \imath MIA aquam *aquas*, ut propo-
situm Hierogrammatiss significetur, scilicet impe-
trare felicem Nili exundationem: quum Leonis,
Stellae, et Tridentis Symbola hanc apertissime
insuper significant, ut vidimus supra Cap. III.
Pag. 245. 246.

3. Porro APXE est \imath IRC, IRCHE, ARCHE
Luna: Nam *Meniscus* additus est, ut Harpocra-
tem ad *Lunam* etiam referri indicetur; OIA est
IOA, \imath IE *Deus*, OMER est ipsum \imath OMR
angustias, dolores, mala nostrae vitae, iterum, aufer, amove; \imath MNO, MENNO co-
hibe, arce, prohibe.

ART. II. *Tentatur Lemma* : COUMAPTAABAA-
 NAΘANAAABAA KPAMA XAMAPI : *appositum HARPOCRATI Abraxeo apud Chiffletium Tab. IX. num. 35. Gorlaeum II. num. 371. et alios.*

1. COUMAR שמר SCMR, vel COUMAPT שמרת
 SCMRT est *custodi, serva, conserva, tuere.*

2. TAABAA תבל TBL TABALA *Mundum, Orbem*; vel AABAA, אובל AUBL ABLA *fluvium, annonam, יבל IBL. praeb, da*: Vel פורע THUO, THAO *Subditos tuos, servos obediētes*; בלא BLA *de afflictione, periculo, malo.*

3. NAΘAN נתן NTN *da, tribue, concede.*

4. AABAA עלבה OLBE *victoriam, triumphum.*

5. KPAMA, כרימ KRIM *venerande, honorande, colende.*

6. KAMAPI, קמרי QMRI *Lunaris, ad Lunam spectans, Deus Lune*: Nam constat Harpocratem non ad *Solem* tantum, sed magis ad *Lunam* spectare; quamobrem in Gemmis *Abraxeis* frequenter conspicitur cum *Cynocephalo* Symbolo Lunari, ut ex libr. I. *Hieroglyphicor. Hori-Apollinis. num. 14. Pag. 27. 28. in Excerpt. nostris Pag. 9. et aliis pluribus colligitur*; immo frequentius *forma prorsus muliebri* exhibetur: ut videre est apud Montfaucon in Tabula Abraxea 158. Sensus ergo *Lemmatis* probabilior erit: *Custodi, serva obediētes tibi, de malo victoriam da, honorande, Lunaris Harpocrates.*

*Tentatur Hierogramma Gemmae Abra-
xae de Humana EMPSYCHOSI, quod
conspicitur in Act. Academiae Corto-
nensis Tom. II. Pag. 121. 122. etc. Ad-
diturque interpretatio alterius Hiero-
grammatis argumenti similis, qua Hu-
manae vitae exitus significatur.*

ART. I. *Describitur primum Hierogramma.*

1. In parte superiore anterioris. Partis *Gemmae* conspicitur *Gryphus*, qui *sinistro pede premit Rotam* septem radiis constantem : adstat coram *Angelus*, sive *Puellus* duabus alis instructus, qui *Grypho* obvertit magnam sive *Tabulam*, sive *Librum scriptum*.

2. In spatio medio est *Coetus Puellorum*, sed *symbolis sexus carentium*. Duo ex eis absque *alis* sunt ; tres cum una tantum *ala*. Singuli *Puelli* *Monopteri* attingunt, vel complectuntur *Puellum Apterum*. Iuxta *Puellum Apterum*, quem a tergo complectitur *Monopterus*, est *Avis rapax*. utque ego teneo *Vultur*: His *Puellus* medius etiam *Monopterus* ostendit utraque manu *Flagellum*.

3. In parte infima haec adscripta : ΨΥΧΩΣΕΩΣ ΛΙΛΑΙΕΘΑΙ, quam vocem factam ex Poetarum *λilαιομαι* appeto . *exquiro*, *desidero*, et hoc *ελilησται* esse pro *λilαιεσθαι* omnino arbitror : ita ut *Lemma* genuinum sit *Ψυχωσεως λilαιεσθαι*, sive *desiderare*, *cupere*, vel desiderium *Animationis*, *informationis Animae* in *Corpus humanum*.

4. Tandem in postica Parte Gemmae haec leguntur ΩΠΕΟ ΜΑΝΔΑ ΒΗ ΑΒΡΑΧΑΞ.

ART. II. *Tentatur explicatio Hierodramatis.*

1. *Gryphus* est גור GUR , כפיר KPHIR *Catulus Leonis* , ut animadvertimus Part. I. p. 37. vel גור GUR , שחל SCCL , quia *Leo* est etiam שחל SCCL. Atqui שכל SCKL homiophonon est *Intelligentia* , scientia , et quidem *felix* , *fortunata* , *prospera* , et גור GUR est *peregrinus* , *exsul* , hospes , advena. *Animae* igitur *doctae* primum , et *felicitis* שכל SCKL , quae vellet *peregrinari* et hospitari in *Corpore* humano opportunum Symbolum erit *Gryphus*.

2. *Gryphus* , qui *Rotam* גלגל GLGLA , *Pe-*
de רגל RGL , *premit* עשה OSCE , significat
fieri עשה OSCE , גיל GIL *generationem* , רגל
RGL *Hominis*.

3. Et quoniam nulla Entia rationalia esse possunt absque *Legibus* et praeceptis Summi Dei , ideo *Grypho Animarum Peregrinantium* Symbolo *Angelus* ostendit *Tabulam* scriptam , sive *Fatum* et decretum Magni Dei , Leges in Coelo iam descriptas : De quibus *Legibus* loquutus est Plato singillatim in *Timaeo*. Quin de *Tabulis Coeli* plures ex *Veteribus* meminerunt , quorum testimoniorum partem collegit *Dodwellus* in notâ , quam *Grabius* adposuit *Volum. I. sui Spicilegii SS. Patrum* etc. Pag. 336. 337. etc. et *Fabricius* in *Codic. Pseudoepigr. Veter. Testam.* Tom. I: Pag. 559. 560. qui et nonnullas animadversiones *Rich. Simonii* adiecit : nosque addimus *Tabulas* illas *Harmoniae* , quas » πρωτογονιο θανητος ενεγραφε μαντικολος χειρ » ut canit *Nonnus* Libr. XII. *Dionysiac.* qui ibi de huiusmodi *Tabulis* plura profunda , et consideratione dignissima addit.

4. Hinc *Animae* e *Coelo* delapsae , in *Puerulis* illis *Monopteris* sunt agnoscendae. *Alati* qui-

dem , ut *Spiritualis* , et Coelestis earum natura et a corpore diversissima significetur , sed *Monopteri* . quia alae ex parte deciderant ex *concupiscentia* corporis , et gravitate , qua versus Terrestria ferebantur , ut uberius , Deo dante , dicemus in Interpretatione Theologica Hierodramatis Pompeiani , in quo adhuc invenimus Zephyrum et Floram. V.Vol.II.Act.Acad. Herculanens. In *Pueris* vero plane *Apteris* agnoscenda sunt *Corpora* ipsa humana , quae *Psychae* complectuntur , et cum eis intimo nexu vinciri conantur.

5. Tandem *Flagellum* מצור MTZUR , quod ostendit *Puellus Monopterus* , qui caret socio Corpore , indicat צור TZUR , מצור MTZUR , effigiem , imaginem , *efformationem* , *figurationem Corporis* sui per *Generationem* , et *Uterum* רחם RCM , cuius Symbolum illustre est *Vultur* רחם RCM , quae Avis adstat : et quod per *Generationem* Homo innumeris malis afflicteretur et preniatur צור TZUR , adeo ut fiat dignus miseratione et *pietate* רחם RCM.

Haec autem erant ipsa Dogmata Pythagoricorum , Platoniorum , Neoplatonicorum , et omnium fere Sectarum Orientalium ; si unos ferme *Gnosticos Haereticos* excipis ; eaque latissime propagata , et tenacissime servata.

ART. III. Tentatur Lemma Abraxeum.

1. ΩPEO est ערה ORE , ערי ORI *denudatis* , *nudis* , eis , qui vestibis carent , ut sunt omnes *Puelli* Hierodramatis.

2. MANDA מנדע MNDO , מדע MDO , ab ידע IDO *novit scivit* , *Scientiam* , *Doctrinam* , ידעוּסוּעוּ.

3. BH , nam prior litera mihi B habenda videtur , est בא BA *infert* , *tradit* , praebet.

4. ΑΒΡΑΧΑΞ , *Deus magnus* , *Demiurgus* , *conditor Generis humani* , ex eorum opinione.

Scilicet si *Psychae* vestiri et cooperiri *Corpo-*
re maluerunt, si humana Carne *indui* desidera-
runt, sciant modo Scientiam magnam, Γῶσιϝ re-
rum aeternarum, מנדע MNDO arcanorum Coe-
lestium, non vestitis, non humano sanguine con-
stantibus a Deo summo servari et tribui, sed pla-
ne nudis, sed eis tantum, qui humana tegu-
menta abiecerunt: Quod erat postremum Dogma
omnium illorum Philosophorum, quos modo ci-
tavimus.

Est res porro animadversione digna *Gryphum*
dici ער OR, et עדיא ODIA, et *nudum* dici
ערי ORI, et *conceptionem* generationem dici pa-
riter ערי ORE, et עדיא ODA. Tandem si vox
illa MANDA Γῶσιϝ est etiam diligentissime con-
sideranda, caveat, Lector, ne cogitet ad Γῶσιϝ
Haereticorum Christianorum, a quorum placitis
haec quae exposuimus sunt ferme omnia alia et
diversa, ut in *Disquisitione Abraxea* Sect.II. o-
stendimus.

ART. IV. *Tentatur interpretatio Gemmae, quae,*
est apud Passerium in Gemm. Astrif. Tab. 138.
et qua conspicitur SPHYNX Columellam
Capite impositam gestans, et pede premens
Cranium humanum, adiecto Menisco, Stel-
la, et Caduceo, et ex alia parte intra Ser-
pentem, qui caudum suam ore attentat, haec
verba AAKANA ΘΑΛΑΚΑ ΙΩΙΩ inverse le-
guntur.

1. Et omnium primum quidem animadverti-
mus magnam esse similitudinem huius *Hiero-*
grammatis cum praecedente. Nam 1. *Sphynx* hic
plane est homiodynamica cum *Grypho*, quum
in voce SPHYNCS sit נפש NPHSC, *Anima Spi-*
ritus, שן SCUC SYC *meditans, sciens, con-*

templans, *depressa*, afflicta, et **תה** CSE CIS olim *sancta* et pura, eaque *immortalis* et perennis, quia *Columna* Symbolum *perennitatis* et stabilitatis Capiti eius est imposita: Utque porro *Gryphus* pedem sinistrum *Rotae* impositum habet, ita *Sphinx* *Cranio* humano. Atqui tum *Rota*, tum *Cranium* humanum est **אגלגל** GLGLA: Et adeo utrumque Humanae vitae curriculum significat. 2. Secundo quod significat in superiore *Hierogrammate Tabulà Fati* a Puello *Diptero* elevata, id ipsum in hoc *Caduceus* ostendit. Nam Part. I. Pag. 42. 43. iustam legationem, et adeo iura, leges, praecepta imposita eo significari diximus. 3. Tertio, quod in illo *Dramate Vultur* et *Flagellum* indicant, hęc *Mensicus* sive *Luna*, et *Planeta Veneris* ostendunt, per quae humanam *Generationem* potissimum fieri omnium fere Veterum Gentium fuit pertinacissima persuasio: unde illa Mater, et Genitrix, et *Uterus Mundi* appellabatur. 4. Quarto quia ut initia vitae humanae *Grypho*, et *Sphynge* significantur ita pariter *exitus*; utque *Gryphus* appetere et lacerare *Homines* tradebatur, quemadmodum peculiariter ex pluribus *Hierogrammatibus* Etruscorum patet, quorum nonnulla *Lemmata* in *Hierographia Etruscorum*, Deo dante, interpretata proferemus; ita aequè a *Sphynge* lacerari et discerpi *Homines* traditum est: Nosque ipsi superius Part. I. Pag. 39. id animadvertimus. Nam hęc *Gryphus*, et *Sphinx* non sunt Emblemata ipsius *Animae*, sed *Fati Animarum*.

2. Auctorem autem Hierogrammatidis distinctius *Hominis exitum* voluisse significare ex *Caduceo* *Mercurii Inferi* et *Phychopompi*, ex figura humani *Cranii*, ex *Columella* quasi *Stela funebri* Capiti imposita, et a *Serpente* illo *Aeternitatis* potissimum signo perspicue arguitur.

3. Et hanc profecto sententiam Lemma adiectum exprimit. Nam AAKANA est a לקה LQE percussit, feriit; a לחק LCQ accepit, adsumsit; a נקל NQL NAKALA transtulit, in aliam regionem transportavit; a נכל NKL insidians, dolos struens. ΘΑΛΑΚΑ porro est a חלק THLQ divisiit, solvit, dissolvit, et insuper abire proficisci fecit, quae et Sphyngi, et Homini obeunti plane congruunt. Ω!Ω est יעה IOE, יעה IOE removit amovit: Et temurice עוי EUI heu! eheu! . Vide, si lubet, Passerium ad Gemm. Astrifer. Tom. II. Pag. 169. 170. et Bellermand Bersuch uber Gemm. II. 36. et III. pag. 10. 11. ubi falso legitur ANAKΛΔ, AKΔΛΑΘ, quum elementum A ipsissimo modo sexies recurrat.

C A P U T VI.

Tentatur Hierogramma dubio procul Abraxeum, de futura Hominis pii et poenitentis summa et perpetua felicitate, quod exhibet Passerius in Gemmis Astriferis: Tomo III. Pag. 171. 172.

ART. I. Describitur Hierogramma.

1. In parte antica Gemmae conspicitur Quadrupes, cui est Corpus Felis, Caput Accipitris, Cauda elevata et dilatata, quasi Serpens Aegyptiorum Ubaeus tutulatus: Serpens protensus, adeoque mortuus sub eius pedibus iacet: Super dorso est impositus Gryphus dextro pede premeus Rotam sex radiis distinctam: Super caput est pars Caducei, ex Serpentibus tantum colligatis, et se mutuo respicientibus constantis: In Pectore videtur Aegis impressa; ex quo Pectore prominet quasi Manus, de qua Homo pendet ex

pedibus, capite, et brachiis deorsum proiectis. *Genius* sive *Angelus* alatus coram *Quadrupede* est, cui sinistrâ *Coronam* protendit, dextrâ *Ramum Palmae* servans. Adiectae *literae* ΑΕΩΕΩ supra, et infra ΗΑΩΑ.

2. In parte postica *Gemmae* cernitur *Adolescens coronatus*, *subligari tectus*, cetera *nudus*, *Serpente* circa umbilicum *praecinctus*, sedens *super Cubo*, in cuius anteriore superficie *duae lineae decussantur*. *Dextrâ* gerit quid simile *Cruci ansatae Aegyptiorum*, *sinistrâ Baculum*: Super caput est quid simile *Acui magnetico*, *lineae bifurcatae* imposito, adeo ut etiam *Crucis* formam exhibeat, alia *Cruce* multo minoris formae supra ipsum caput adiectâ.

3. Appositum est *Lemma* propius *Adolescenti*, et a dextra descriptum: ZOME HNOUC CΩON: aliud prolixius et remotius est hoc: APBHXI ETINO CAIA NEYA †Ω MAIBA CANI KUPIAU: et circa *limbum Gemmae*: OUCERE ..IN ENTHP MONOUΘI.

ART. II. *Tentatur Hieroschema, quod conspici-
tur in Parte antica Gemmae.*

1. *Gryphus* premens *Rotam*, ut vidimus modo Cap.V.Pag.253. 256. est egregium *Symbolum Fati Animarum*, et *Peregrinationis ANIMAE* humanae in hac vitâ, sive in uno, sive in pluribus, ut illi absurde arbitrabantur, *Corporibus*; modo vero est גור GUR *Peregrinus* quidem, sed פוס PHUS (*Gryphus*) contentus, luetus, persuasus, quia est על OL supra, super גור GUE *Corpus*, supra *Corporea* et *Terrestria* Morte elevatus, elatus; et quidem על OL, שכם SCKM super dorso, nempe elevatus עלה OLE, שכם SCKM *vigilantiâ*, *industriâ*, studio suo summo.

2. *Cauda* זנב ZNB similis *Serpenti Ubao* צפני TZPHONI, cui impositus est *Tutulus*, vel *Corona* כתר KTR, significat quod ANIMA, זבן ZBN redemerit se, liberaverit se, et פצה PHTZE temura partis vocis צפ-עני TZPH-ONI, iterum redemerit et liberaverit se, ab ענה ONE, altera parte vocis צפ-עני TZPH-ONI, ab afflictione, tyrannide, oppressione, miseria; a חטר CTHR a superbis, et arrogantibus hostibus.

3. *Corpus* גור GUE, *Felis* שגור SCNUR, קט QTH, חתל CTL significat ANIMAM שגור SCND, homiophonon שגור SCNUR, afflixisse, cruciasse, torsisse, גור GUE *Corpus* suum, ut se redimeret; גור GUE, קט QTH, *Corpus* suum debilitasse, languefecisse; et גור GUE, קטל QTHL, *superbiam, arrogantiam*, quam etiam significat גור GUE, oppugnasse, debellasse, confecisse.

4. *Calcat* בסא BSA, *Serpentem* חיר CIE, *mortuum* מות MUT: Scilicet contempsit sprexit בסא BSA, *vitam, cursum vitae* חיר CIE, *mortalis, moriturae* מות MUT.

5. *Corpus humanum* ex pedibus pendens in caput, et adeo necessario oscillans, ut pependisse et oscillasse ferunt *Oedipum* Laii infantem, arcanam illam *expiationem* et *purgationem* per *Oscillationem Corporis* significat, de qua plura animadverterunt Munckerus ad *Hyginum* Fab. 130. Pag. 235. Vossius de *Idololatria* Libr. II. Cap. 14. Pag. 141. Lomeyerus de *Lustrat* Cap. 18. Pag. 181. Rolle *Recherch. sur le culte de Bacchus*: Tom. I. Pag. 37. 38. Et si non memini Veteres de ista per pedes suspensione, et oscillatione loquutos fuisse, haud inde fit, vel non fuisse, vel esse non potuisse: et adeo profundum Auctorem huius *Hierogrammat*is adhibere non potuisse, ut Symbo-

lum *expiationis* sacerrimae, et summae, utpote omnium molestissimae, et gravissimae: Cuius tamen exempla haud rara sunt inter *Fakiros Indorum*, ut ex Salmoni in *Stato presente* etc. Tom. IV. Pag. 329. 330. aliisque constat.

6. *Pectus* ornatur *Capite Gorgoneo*, de quo egimus Part. I. Art. 7. 8. Pag. 30. 31. etc. ut ostendatur ANIMAM *armis invictis* et insuperabilibus sese munivisse, quibus quaecumque adversa Potestas expugnabitur, et conteretur. *Armis*, inquam, quibus ipse *Iupiter*, ipsa *Minerva* Fabularum facti sunt invicti et insuperabiles.

7. *Caput* ראש RASC, et *Collum* צור TZUR, *Accipitris* נץ NTZ significant ANIMAM iam נצרה NTZE *avolasse*, *aufugisse*, ex צור TZUR *custodiâ*, *carcere* teterrimo, *venenoso* ראש RASC *Corporis* sui.

8. *Duo Serpentes* חיה CIE *arcto nodo colliguti* significant ANIMAM iam utramque *Vitam* חיה CIE, *coniunxisse*, et arctissime mutuo *copulasse*, nempe *praeteritam*, et *futuram*.

9. Hinc iure *Angelus* Symbolo isti ANIMAE *Coronam* כליל KLIL offert, et *Pulmam* תמר TMR servat, paullo post traditurus: ut ANIMAM iam *Praemium* obtinuisse, כלה KLE *perfectissimum*, et תמד TMD *aeternum* significet.

ART. III. *Tentatur Hieroschema Partis posterioris Gemmae.*

1. *Adolescens pulcher*, et fere totus *nudus* est Symbolum Ideographicum aptum ANIMAE felicitis, et *incorporeae*, cui *aeterna* est et *iuventus* et *pulcritudo*, et quae non amplius adhaerebit *Corpori* gravi, aegro, senescenti, perituro.

2. *Subligar* שכן THBN est Symbolum טוב THUB *bonitatis* et *felicitatis*; *Subligar* כנס KNS

est Symbolum כנש KNSC, נכש NKSC *purgationis, expiationis, mundationis-impletæ, peractæ.*

3. *Actus sedendi*, et *Cubus* super quo *Adolescens* sedet, *quietem*, tranquillitatem, et *securitatem* perpetuam atque *aeternam* significat, et *Lineae* קו QU, קו QU *decussatae* שכל SCKL, quae sunt in *Cubo*, *spem* et *expectationem* קור QUE, ת-קור T-QUE semper magis *felicem* et *prosperum* שכל SCKL notant.

4. *Serpens* חיה CIE, *lumbos* חלצים CLTZIM, *Iuvenis praecingens* אצר ATZR significat *Vitam* חיה CIE, חלץ CLTZ *expeditum, liberum* a malis, expertem doloribus, quae arcte אצר ATZR ANIMAM complectitur.

5. *Cruce ansata* generationem, vel *regenerationem felicissimam*. *Vitamque futuram*, *perennem*, *beatam* significari ad *Tabul. Rosettanam*. Pag. 83. 84. et in *Disq. de Obelisc. Hermap.* Pag. 125. et 174. animadvertimus, idque *instrumento simillimo* hîc significari valde probabile est.

6. *Baculus* שען SCON, et שבט SCBTH significat *spem, expectationem beatam* שען SCON, *pacem, quietem* שינא SCINA, שבת SCBT.

7. *Lineae decussatae* שכל SCKL, *super caput*, et *Corona*, *praemium* et *mercedem* eius *felicissimam* et perpetuam significant.

ART. IV. Tentantur Lemmata huic Hieroschemati adposita: ZOME HNOUC CΩON: et AP-BHXI ETINO CAIA NEFA ΨΩ MAIBA CANI KUPIAU: et OUCERE .. IN ENTHP MONOUΘI.

1. ZOME זמע ZMO *futura, ventura*, quae fiet.

2. HNOUC אנש ANSC, ENUS *Homnibus*.

3. CΩON, שען SCON. SOON, שינא SCINA *spes, expectatio, pax, tranquillitas, requies.*

1. APBHXI ; רבח RBC , ARBECHI *lucratus est , acquisivit , meruit , promeruit.*

2. ETINO , תנה TNE , ETINE *praemium , mercedem.*

3. CAIA , סוא SUA , SAVA *exoptatam , desideratam , concupitam.*

4. NEYA , נפש NPHSC , NEPESA *Anima , Hominis ANIMA.*

5. צו , אפס APHS , APS , PSO *sortita est , in sortem habuit.*

6. MAIBA , מביא MBIA *gaudium , laetitiam , consolationem.*

7. CANI , שינא SCINA , SINA *Pacem , tranquillitatem , securitatem.*

8. KUPIAU , חריה CRIE , CARIE *libertatem , facultatem agendi plenam , liberationem a Tyrannide Daemonum.*

1. OUCEPE , סרה SRE , SERE *arcanum , secretum , mysterium.*

2. ..IN , ינה INE *preme , comprime.*

3. ENTHP , נטר NTHR , ENTHER *custodi , serva , tuere.*

4. MONOUOI , מנט MNTH , MONOTHI *adligationem , colligationem , nempe religionem , mysterium , cui Sacramento es adligatus , et adstrictus , vel etiam מנדע MNDO , MONODI , MANDA מוסע , scientiam arcanam , et profundam.*

SECTIO III.

TENTATUR SIGNIFICATIO SERPENTIS LEONTO-CYNO-CEPHALI RADIATI, ET ALIQUOT VOCUM AC LEMMATUM, QUAE TUM AD TYPUM HUNC; TUM AD HIEROGRAMMA HERCULIS LEONICIDAE SOLENT APPONI.

C A P U T I.

Tentatur significatio SERPENTIS Leonto-Cyno-cephali radiati, cui apposita est vox XNOUBIC, vel ANOX XNOUBIC.

ART. 1. SERPENTE Leonto-Cyno-cephalo radiato significatam fuisse Aetatem fortunatam, Aevum beatum, et Aeternitatem ipsam felicissimam tenendum est.

1. Nam *Serpens* est חיה CIE ipsa *vita*, ipsum *vivere*. *Serpens* est צפעני TZPHONI sive צפה TZPHE און AUN, vel אואן AUAN *abdens* *nesciens* *tempus*, quemadmodum diximus ad *Hieroglyph.* selecta ex *Horo-Apolline* Pag. 1. 2. *Serpens* est צמאון TZMAUN, *Tempus*, *Aevum* est זמן ZMN. *Serpens* est חכן CKN, *Tempus*, *Aevum* est חין CIN. Vide supra Pag. 227. 228.

2. *Leo* est Arabibus דאדאם DAEAM, *aeternus*, *immortalis* דאים DAIM: *Leo* Arabibus קדום QDUM, *antiquus*, *aeternus* קדם QDM. Quae *caussa* fuit, ut saepe in Nummis *Leo* sit *Symbolum Aeternitatis*. et *Consecrationis*. Vid. Rasche *Lex. Numism. in Voce* Pag. 1577.

3. *Serpens* porro est שחל SCCL, *Leo* שחל SCCL, *Canis* שחל SCCL: et homiophonon שכל SCKL est *fortunatus*. *prosper*, *felix*.

3. Tandem septem Radii, sive virgulae sunt

שבע SCBO , קנה QNE , quae sunt homiophona שבע SCBO saturitati , satietati, חין CIN Temporum , sive Tempori abundanti , saturanti , felicissimo.

Patet ergo *Serpente Leonto Cyno-cephalo* indicari *Aevum felix* , Aetatem fortunatam. Et quoniam *Cerberi Serapidis* , si ita appellare fas est , quem Macrobius describit *Saturn. I. cap. 15. Pag. 253. 254.* elementa eadem sunt ac *Serpenti Leonto-Cyno-cephalo* : Scilicet caput *Leonis* , caput *Canis* , et caput *Lupi* , qui etiam est שחל SCCL , et *Serpentis Spirae* . et dubitari nequit, quin aeternae. et praestantissimae *felicitatis* Emblemata *Cerberus* ille fuerit , aeviternam et immortalem *felicitatem* indicatam etiam a *Serpente Leonto-Cyno-cephalo* tenere iure possumus.

ART. II. *Vox XNOUBIC. quae saepe SERPENTI Leonto-Cyno-cephalo radiato adponitur ipsam hanc Temporis plenitudinem , et distributionem , et perpetuum Cursum significat.*

1. Nam XNO est temura homiophona חין CIN Temporis , et יקין IQIN futuri , advenientis , perpetuo decurrentis: et שבע SCBO temura homiophona CIBU est *Saturitas* . satietas , affluentia , copia. Immo quum BIS sit homiophonon פש PHSC crescenti , ad crescenti , et פס PHS minuenti , dividenti. plane Deo alicui convenit, qui augeat , dividat, definiat. חין CIN tempora , aevum. Ergo in voce XNOUBIC est potestas *Satieta- tis* , summae copiae, et discretionis Temporum.

ART. III. *Vox XNOUBIC respondet intimae formae et figurae SERPENTIS Leonto-Cyno-cephali radiati.*

Nam in voce XNOUBIC est 1. נחש NCSC Ser-

penis temura XNIC, et אֶזְבִּי AUB, sive *Ubaeus* Serpens celeberrimus Aegyptiorum, vel eius homiophonon אֶפְעִי APHOA. Est 2. *Leo* סִבְעַ SBO temura homiophona UBIC, quia Arabibus, teste Dominico Germano in *Fabric. Ling. Arab.* Pag. 940. *Leo* est סִבְעַ SBO, סִבְאָ SBAO, et חֲנָה CNE est *benevolentia, misericordia*, quae huic *Leoni* est tribuenda. 3. Inest *Canis* נִבְחָז NBCZ homiophonon NOUBIXC, et temura XNOUBIC. 4. Sunt שִׁבְעַ SCBO *Septem* temura homiophona UBIC, et קֶנֶה QNE homiophonon XNO, *virulae, baculi, Radii*, quibus caput *Typi Leonto-Cyno-cephali* exornatur. Atqui omnino *Hieroschema* fit a 1. *Serpente* נִחְשַׁ NCSC. 2. *Leone* סִבְעַ SBO. 3. *Cane* נִבְחָז NBCZ, et 4. a סִבְעַ SBO, קֶנֶה QNE sive *septem Radiis*. Ergo in voce XNOUBIS insunt omnes *Characteres* Serpentis Leonto-Cyno-cephali radiati.

ART. IV. Probabile est SERPENTEM hunc Leonto-Cyno-cephalum radiatum fuisse Symbolum vetustissimum Herculis Protogoni, Temporum, et Aevi Conditoris.

Nam Athenagoras refert in *Legatione* pag. 18. Orphicos repraesentasse *Herculem* hunc *Chronicum*, sive *Temporis Dominum*, *Serpentis* formâ, cui esset impositum *Leonis caput*. Et quamvis addat adiectam etiam fuisse in medio *faciem Dei Θεου προσωπον*, hanc faciem ad maiorem quidem perspicuitatem additam fuisse tenendum est, non ad diversi *Hieroemblematis* constitutionem: quum dubitari non possit, quin elementa *Hieroschematis Herculei* satis idonea et opportuna fuerint *Serpens*, et *Leo*; quae ipsa sunt in *Hierogrammate* nostro. Damascius porro in *Libr. de Princip.* Pag. 254. edit. Wolf. eidem *Herculi* et *Chrono*

formam pariter *Serpentis*, et *Leonis* adtribuit ex traditionibus pariter Orphicorum, tum *Facie Dei*, tum *Capite Tauri* adiecto: Ex quibus tamen non fit aliud *Hierogramma*: Sed clarius firmatur, quod *Leone*, et *Serpente* fuerat constitutum. Nam *Bos* dicitur בקר BQR, et בקר BQR est *Aurora*, principium Diei, prima lux. Et quoniam isto *Hercule* et *Chrono* significabatur origo *Temporum*, prima *Lux*, prima *Aurora* Mundi, hinc *Serpenti* et *Leoni*, quibus *aevum*, *tempora* et *cursus Rerum* indicari diximus, additum *Caput Bovis*, sive ורי RIS principium, *Caput*, initium, בקר BQR *Aurorae*, diluculi, diei, lucis Mundanae.

ART. V. Probabile est *Herculem Aegyptium dictum* Χῶν, Γῆων, Παταῖον, ut *Auctor Etymologici Magni* et *Hesychius* tradiderunt, esse ipsum *Herculem Orphicorum conditorem et dominum Temporum*.

Nam Χῶν est homiophonon חין CIN, et יקין IQIN *Tempori*, et קנה QNE possessori *Domino*. Γῆων est homiophonon גוע GUC, GIC extrahens, educens, emittens און AUN *tempora*, *cursum Rerum*. Παταῖον est פתח PHTIC aperiens manifestans, חין CIN *Tempus*, vel און AUN *Tempora*: De quo autem *Hercule Aegyptio Temporum Domino* legi possunt, quae animadvertit Jablonskius in *Pantheo* Tom. I. pag. 186. 190. et in *Opusc.* Tom. I. pag. 415. ad *Voces Aegyptias*, et Tom. II. pag. 193. 194. etc.

ART. VI. Probabile est *Molochum* מֶלֶךְ MLK *illum* Hebraeorum, de quo *Propheta Amos Cap. V. v. 26.* et *Stephanus Protomartyr Actor. VII. v. 43.* loquuti sunt, fuisse ipsum hunc *Herculem Chronicum*, et nomen solemne ei fuisse כִּיּוֹן KIUN, et *Imaginem* צִלְמֵם TZLM fuisse similem *SERPENTI* *Leontocephalo*, de quo agimus.

1. Primo, quia certum est hunc *Molochum* fuisse *Typum Astronomicum*, et propterea necessario *Chronicum*, quia S. Stephanus Act. VII. v. 22. haec dixit: ἐστρεψε δὲ ὁ Θεὸς, καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς λατρεύειν τῇ στρατιᾷ τοῦ οὐρανοῦ. etc.

2. Secundo quia *Hercules* in tota Phoenicia dicebatur per excellentiam *Melchartus*, *Rex Terrae*, sive מֶלֶךְ MLK *Molochus*.

3. Tertio, quia certum est, ut Jablonskius ostendit plenissime agens de *Terra Gosen*: Tom. II. *Opusc.* Pag. 193. 194. etc. Hebraeos habitasse in *Nomo Heracleopolitano Aegypti*, quo *Hercules* dicebatur Χῶν, Γῆχῶν, etc.

4. Quarto, quia Arabes, et Persae Planetam *Saturni*, sive *Chroni*, adeoque *Herculis Chronocratoris* appellant כִּיּוֹאֵן KIUAN, homiophonon כִּיּוֹן KIUN Amosi.

5. Quinto, quia Χῶν Aegyptiorum est omnino homiophonon כִּיּוֹן KIUN Amosi, et Γῆ-χῶν sive Γῆ-χῶν esse potest אֲגוּרָה GUE, חֵין CIN, qui *elevat educit*, in altum e Chao extrahit *Tempora*, sive res *Tempori* subiectas.

6. Sexto, quia in כִּיּוֹן KIUN Amosi est כּוֹן KUN, qui *aptat, ordinat, disponit*; est קִנָּה QNE, qui *possidet, habet, tenet*; חֵין CIN, *Tempus*, יִקִּין IQIN *Tempus* futurum adveniens quae perfecte conveniunt *Herculi Chronocratori*.

7. Septimo, quia, ut vidimus, *Serpens Leon-*

tocephalus, qui dicitur *Knoubis Anoch*, perfecte exprimit tum Ideam, tum Nomen כִּיּוֹן KIUN Dei *Chronocratoris*, et Astriferi.

ART. VII. Lemma hoc: ΙΑΩ ΙΑΗ ΑΒΡΑ ΙΑΧΕ
ΙΩΦΩ ΞΑΩ: adpositum Serpenti *Leonto-cephalo* apud *Montfaucon Ant. Expl. Tom. II. 2. Tab. 151.* et apud *Passerium in Gemm. Astrifer. Tom. II. pag. 274. n. 147.* respondet tum potestati amuleticae, quae *Hierogrammati* tribuebatur: tum formae et figurae ipsius *Hieroschematis*.

Nam Lemma huiusmodi sic potest verti *Semitice*: ΙΑΩ יְהוָה IEU, ΙΑΗ, יְיָ IE *Deus, Domine* ΙΑΕ; אֲבִיר ABIR, ΑΒΡΑ *potens, praeestans robore*: יָחֵה ICE, ΙΑΧΕ, ΙΑΧΕ; *festina, accelera*; יִפְהָ IPHE, IOPHE, ΙΩΦΩ, *pulcram, opportunitam*; שְׁלֵה SCLE, SCLO, ΞΑΩ *tranquillitatem, salutem, pacem, sanitatem*: Et inverse: Tu qui formam habes לִשְׁ לISC, LISCO *temura* ΞΑΩ *Leonis*; *splendidi et radiati* יִפְהָ IPHO, OPHOI; et *Serpentis* חֵה CIE, EXAI *temura homiophona* ΙΑΧΕ; *multiplica, auge* רְבֵא RBA, ΑΒΡΑ; *substantiam rem nostram* אֵיהָ AIE *homiophonon* ΩΙΑ.

ART. VIII. *Hierogramma* XNOUBIC potuit, et debuit appellari *Amuletum Regis* NECHEPSI.

Nam in voce XNOUBIC temurice est ipsum nomen ΝΕΧΕΨΩ, quum Νοχυβσι sit homiophonon Νεχετσω, quia β et π sunt homiophona: Quin in utroque est bis *Serpens*, nempe נָחַשׁ NCSCH, et שֶׁפֶח SCPH, quasi NECHE-SPI, sive NECHEPSI, et NECHOUSBI temura CHNOUBIS. Et semel *Canis* נְבוֹז NBCZ: quasi Νεβεχζ, vel Νοβζχζ, quae temurae homiophonae NECHEPSI,

et XNOUBIC. De *Serpente* autem *radiato* quasi *Amuleto* Regis *Nechepsi* loquuti sunt *Galenus de Simpl. Medic. facult. Lib. IV. cap. 2. n. 19. pag. 258.* et *Aëtius in Tetrabibl. III. Serm. II. Cap. 35. pag. 70.*

C A P U T II.

Vox XNOUMIS, et nonnulla Lemmata tentantur, quae SERPENTI Leonto-Cyno-cephalo saepe etiam adponuntur.

ART. I. *Voce XNOUMIC Sol, Luna, et quinque Planetae quasi Temporum effectores et signa perspicue significantur.*

Nam in voce XNOUMIS est XOUMI sive חמה CME *Sol*: Est NOUMI, cuius temura homiophona est מנה MNE, מני MNI, qua voce *Lunam*, et *Mensem* fuisse a veteribus, et a recentioribus Gentibus non paucis adpellatam constat. Nosque de hac *Luna* et *Meni* non pauca superius disseruimus Pag. 202. ad 207. Est XNIC sive חנש CNSC, qua voce *quinque Planetas* indicari ab Arabibus iam adnotavimus ad *Horum* nostrum pag. 8. 9. Tandem est XNO homiophonon חין CIN, et יקין IQIN *Temporis, Aevi*; et in Temura CIMU est שם SCM signum, שום SCUM positio, constitutio. Quamobrem in voce XNOUMIC est *Sol* חמה CME; *Luna* מני MNI; *quinque Planetae* חנש CNSC; חין CIN *Tempus*, שם SCM signa, שום SCUM constituenta.

ART. II. *In voce XNOUMIC ipse SERPENS Leontocephalus continetur.*

Nam XNOUMIC aequivalet XICNOUM Atqui חיש CISC est *Serpens*, et נחם NEM est *rugire*,

quod *Leonum* proprium: Immo Arabibus **لئو** NAEM est ipse *Leo*: et **קנה** QNE, **שמיא** SCMIA, temurae homiophonae XNO-UMIS, sive *virgulae*, *radii coelestes* satis commode indicant *rudios*, quibus *Caput Leonis* ornatur.

ART. III. *Tentatur Lemma*: XNOUMIC ΑΠΙ OCCOPO OPM EPΦ ΓΙΓΑ PHAM ΑΦΡΙΟ ΑΡΙΜ: *appositum eidem SERPENTI apud Montfaucon Tab. 151.*

1. XNOUMIC: Vox nota: O SERPENS *Salutaris*, *Apotropaeae*: 2. ΑΠΙ, **יהב** IEB, ΑΙΒ *da, concede, praebe*. 3. OCCOPO, **עשר** OSCR, OSCORO *divitias*, *bona*. 4. OPM, **ערים** ORM *prudentiam*, *sollertiam ingenii*. 5. EPΦ, **רפא** RPHA, ARPHA *sanitatem*, *valetudinem*. 6. ΓΙΓΑ, **גהא** GEA *morborum*, *infirmorum levamen*. 7. PHAM, **רחם** RCM, RECAM *miseri-cordiam*, *gratiam*. Nam illud H non est η eta, sed aspiratio vehemens, sive **ח** Chet. 8. ΑΦΡΙΟ, **אפרי** APHR *afflictis*, *moerentibus*. 9. ΑΡΙΜ, **ערים** ORM *nudis*, *pauperibus*; Et quidem, tu qui es **ערים** ORM. *sollertissimus*, qui es totus **שכל** SCKL *prudencia*, *sapientia*. **הרים** ERM *vetustissima*, *antiquissima*, **ירם** IRM *sublimis*, *celsa*, *praestantissima*.

ART. IV. *Tentatur Lemma*: ΦΙC NOΛ IONX UIMCUI: *appositum eidem SERPENTI apud Montfaucon Tab. 151.*

1. ΦΙC, **פס** PHS, PHIS *imminue*, *absume*, *aufer*; 2. NOΛ, **נול** NUL *sordes*, *immundities*: 3. IONX, **ניק** NIQ, *infantis*, **ינק** INQ, IONC *lactentis*. 4. UIMCUI, **עמש** OMSC, UIMSI *lippi*, *lip-pientis*, cui oculi sordibus pleni caecitatem proximam timere faciunt. Tum inverse. 5. IUCMIU

שמה SCME, ESME *perde, disperde*. 6. XNOI, קנא QNA, KNAE *invidiam, aemulationem*, oculos invidios, lividos. 7. AON, לון LUN, *murmura, querelas, praestigias magicas*, לען LON *blasphemias, maledictiones*: 8. CIP, ספה SIPH *absume* *perde*, שפה SCPHE *contere, confri-*
ge, שפה SCPHPH *conculca, comminue*. Tu qui es שפה SCPHPH *Serpens*, שפה SCPHE *elevatus, sublimis*, et שפה SCPHA, *medicinam, salutem afferens*.

C A P U T III.

Tentantur Lemmata HERCULIS Leonidae.

ART. I. *Tentatur primum Lemma HERCULIS Leonidae*: IEΩ BAP PABAU APU HCC: *apud Montfaucon Ant. expl. II. 2. Tab. 159.*

Nempe IEΩ est יה IE, vel יהו IEU *Deus dominus*: BAP est בר *Filius, natus*: PABAU vel APBAU est ארב ARB *insidiae, laquei*: APU est אריה ARIE, *Leo*: HCC est השש ESCSC, ESS *confringere, comminuere, perdere*. Lemmatis ergo sententia est: *Hercules Dei filius insidias Leonis (inferi) perdit; ut ipsemet in Schemate Leonem strangulat.*

ART. II. *Tentatur secundum Lemma HERCULIS Leonidae*: AΔΩN ΛΙΑ ANX: *apud Montfaucon loc. cit. Tab. 161.*

AΔΩN sive אדון ADUN est *Dominus, herus, Rex*. ΛΙΑ ליל LIL, לילה LILE est *nox, est לילית LILIT Daemon malus, noxius, Lamia; Stryx*: ANX est ipsum אנק ANQ *strangulare suffocare, necare*. Quemadmodum ergo אדון

ADUN, *Hercules, Dominus*, אֲדֻנִי ANQ *strangulat* לִישׁ LISC *Leonem*, ita idem אֲדֻנִי ADUN *strangulat*, *conterit*, *perdit* אֲנִי ANX, אִילִית LILIT *Daemonem nocturnum*, *noxium*.

Passerius in *Gemm. Astrif.* Tom. II. pag. 271. num. 124. legere voluit hoc Lemma: ΑΔΩΝΑΙ. ΑΑΝΤΑΑΑ: Sed omnino perperam. Ne autem quis putet nos hanc lectionem reiecissemus, quod fortasse interpretari non valuissemus, fatemur imo et facilius, et haud sententia adversa posse explicari. Nam ΑΑΝ potest Semitice scribi לֵעֵן LON *amaritudo*, *moeror*, *afflictio*, *malum*; et ΤΑΑΑ potest respondere תֵּאֵר TAE, *limitare*, *limitibus coercere*: תֵּהָר TEE, in nihilum redigere. *desolare*, *perdere*: vel תֵּעָר TOE *deviare*, *deflectere*, quae satis commode possent Hierogrammati aptari. Sed lectio, ut dicebamus, falsa est.

ART. III. *Tentatur tertium Lemma Herculis Leonidae*: ΚΑΑΑ ΑΙΟΥΤ ΠΙΘΙΟ ΗΩΡ: *apud Montfaucon loc. cit. Tab. 163.*

Legamus ΗΩΡΚΑΑΑ. ΠΙΘΙΟ. ΑΙΟΥΤ: Erit Ηρακλῆς *Hercules*, qui רִתְּחַ RTHTH. רֹתֵחַ ROTH, רֹתֵז ROTZ, רִתְּחִי RTHIO, *confringit*, *comminuit*, *conterit* ΑΥΙΟ, LVIO, לְבִיא LBIA, LVIA *Leonem* bet ב in י van. et quasi in aspirationem vocalicam immutato. Verum quidem est in Ectypo Montfauconi legi ΑΙΟΥΤ: Sed Passerius in *Gemm. Astrifer.* Tom. II. Pag. 253. num. 21. dedit ΑΙΟΥ et omnino legisse ΑΙΟΥ ostendit, vocem a Graeco ΑΥΩ deducendo. ΑΙΟΥ porro potest respondere etiam לֵהִי LEI *imposturae*, *fraudi*, *dolo*, *deceptioni*. Adeout *Hercules* quemadmodum *Leonem* strangulat, ita רֹתֵז ROTZ *comminuet* et disperdet לֵהִי LEI *fraudes*, *deceptiones*, et *dolos improborum*, vel ipsum *Leonem* *malum*, *inferum*, *Daemonis mali Symbolum*.

DE NATURA ,
 AUCTORIBUS , ET LINGUA
 HIEROGRAMMATUM ABRAXEORUM
 DISQUISITIO.

SECTIO I.

HIEROGRAMMATA ABRAXEA FUISSE ASTEROTHEISTICA , ANGELOLATRICA , ET APOTROPAEA ; EAQUE AD PECULIARE PANTHEUM CERTAE GENTIS , VEL SECTAE SPECTASSE ; ET A PRIMI SAECULI CHRISTIANI FINE AD SEXTUM USQUE DURASSE ET VIGUISSE CERTO TENENDUM EST.

C A P U T I.

Proponuntur Criteria , quibus Elementa praecipua Panthei , de quo Scriptores nil nobis retulerint , possint rationali modo discerni , seligi , et in Systema componi.

1. Primum Criterium est adsociatio , adhaerentia , coniunctio *Typi quaesiti* cum *Typo dato* , et fundamentali , cum *Theogrammate radicali* iam selecto , et constituto. Nam quoniam *adhaerere* extranea , et externa non possunt , quoniam mutuo componi non possunt nisi homogenea , nisi intima relatione coniuncta , et quae ad idem *Systema Rerum* spectent : ideo dicemus spectare ad idem *Pantheum* , referri ad idem *Systema Theo-*

*logicum omnia Theogrammata, omnia Hiero-Emblemata, quae unâ composita, unâ coniuncta conspiciuntur in Monumentis genuinis: Ita ut dato Milite Gallicipite et Serpentipede centro et Typo primario Hierogrammatum Abraxeorum, omnes alios Typos, et Emblemata, quae sive in anticâ, sive in posticâ Gemmarum parte illi Typo centrali erunt adsociata, adhaerentia, adposita, ad Pantheum Abraxeum dicemus spectare. Et eodem iure, si aliqua Dramata sint, in quibus cum Typo Gallicipite plura alia Theogrammata sint efficta, vel exculpta, adeo ut unam veluti Scenam, unum Systema Schematicum efficiant, ut illa sunt, quae edidit Montfaucon in *Antiqu. Expl. Tom. II. P. 2. Tab. 167. et 177. 178. etc.* ea omnia ad unum idemque Pantheum referemus, et computabimus, nisi graviora obstant.*

2. Secundum Criterium erit communio aliquorum Verborum, vel Lemmatum solemnium; adpositio earumdem Vocum peculiarium, et quas adpositas fuisse ad proprium et peculiare aliquod Systema Theologicum exprimendum sit intrinsece probabile. Nam haec peculiaria Verba habenda sunt quasi tesserae, et signa characteristicae Elementorum Systematis Theologici; Adeoque ad idem Pantheum referentur omnia illa Theogrammata, et Hieroschemata, quibus eadem Verba solemnia apposita et adscripta inveniemus. Quamobrem quum Voces vel Lemmata ABPA-CAZ, ABPAZAC, CEMECEIAAM†, ABAA-NAΘANAABA, IAΩ, AΔΩNAI, CABAΩΘ, EAOHI, MIXAHA, ΓABPIHA, PAΦAHA etc. videantur peculiariora, et Characteristica alicuius Systematis Theologici, maxime si plura adsint; iure omnia Theogrammata, et Hieroschemata, quibus haec sive Vocabula, sive Lemmata, maxi-

me si plura ex eis erunt unâ coniuncta et sociata, ad idem *Pantheum* referemus.

3. Tertium Criterium desumetur ex ipsa natura *Panthei*, quod constituitur. Nam si ex.gr. certum est *Typos fundamentales* esse *Asterotheisticos*, *Typi* alii minus certi et evidentes poterunt definiri et constitui per naturam et elementa *Panthei Asterotheistici* intelligibilis et naturalis. Ita ut si tenere iure possumus primarios *Typos Abraxeos* esse *Asterotheisticos*, et contra non adsint argumenta evidentia *adhaerentiae* et *coniunctionis*, ut *Typus* ex. gr. *Aeonis*, et *Chroni*, de quo agemus paullo post, *Pantheo Abraxeo* apponatur; quae de *Aeone* et *Chrono*, quae de *Luce* aliqua *Primigenia Chronometrica*, quae de *Periodis magnis Astronomicis* in *Systemate Asterotheistico* novimus, vel nosse possumus, satis superque sunt, ut *Typum* hunc *Chronicum* ad *Pantheum Abraxeum* vindicemus.

4. Quartum Criterium habebimus in diligenti comparatione *Pantheorum* similium, in attenta collatione *Typorum fundamentalium*, quos ad similia *Systemata Theologica* spectare certum sit. Tum enim plures *Typi* obscuriores, et indefiniti possunt iure ex comparatione *notorum* et certiorum determinari et definiri. Ita quum certum sit *Pantheum Isiacum Alexandrinum*, *Mithriacum*, *Palmyrenum*, *Pisidarum*, et *Carphenorum* fuisse *Asterolatrica*, si verum est, quemadmodum paullo post ostendemus, *Hierogrammata Abraxea fundamentalia* esse *Asterolatrica*, magnum adiumentum in definiendo toto *Pantheo Abraxeo* inveniemus in comparatione mutua *Typorum* et *Symbolorum*, quae sunt in *Pantheis* istarum *Gentium*, vel *Sectarum*: maxime si aliquot ex his *Typis* et *Symbolis* sint vel eadem

vel simillima, et fundamentum comparationis prorsus rationale et aequum efficiant.

C A P U T II.

Recensentur Typi Classici Hierogrammatum Abraxeorum, sive indicantur Elementa Panthei Abraxei.

ART. I. *Typus primus et fundamentalis Panthei Abraxei habendus est MILES GALLICEPS et SERPENTIPES.*

1. Nam *Typus* huiusmodi 1. occurrit frequentius in omnibus *Thesauris Gemmarum*, quibus *Lemmata Barbarophona* adscripta sunt. 2. Hic *Typus* conspicitur in *Dramatibus Abraxeis Pantheographicis*, quae edidit Montfaucon *Ant. Expl.* II. 2. Tab. 167. et 177. 3. Huic *Typo* saepe adposita est vox *Classica* ABRACAE, vel ABPAEAC: ut videre est apud Montfaucon *Loc. cit.* Tab. 146. 147. 160. et omnes alios, qui huiusmodi *Gemmas* ediderunt. 4. Huic *Typo* apponitur fere semper vox ΙΑΩ, et quandoque additur ΑΔΩΝΑΙ, CABAΩΘ. etc. 5. Huic *Typo* adponitur etiam *Lemma* CEMECEIAAMΥ: ut videre est apud Montfaucon *loc. cit.* Tab. 144. 145. etc. et alios plures. 6. Quandoque etiam ABAA-NAΘANAABA, ut apud Matterum *Tabula* V. n. 8. etc. 7. Huic *Typo* sive una sive plures *Stellae* saepe sunt additae, apud Montfaucon *loc. cit.* Tab. 144. 145. Matterum *Tabula* V. et VI., Passerium in *Gemm. Astrifer.* Tab. 190. 191. 192. 193. etc. Is ergo *Typus* habendus est Centralis et Fundamentalis Panthei Abraxei, et quasi *Typus datus, concessus, et praestitutus.*

2. *Typo* autem isti Gallicipiti habendus est.

homiodynamicus *Typus Militis loricati*, qui *Galericulo cristato* est instructus, et *baculum* rectum sinistrâ tenet, super cuius baculi fastigio impositus est *Serpens*, in *Gemm. Abrax. Joseph. Taccon. Tab. I. pag. 58. 61.* Adsunt enim omnia elementa *Hierogrammatibus*, et *Symbola* characteristica *Galli, Militis, et Serpentis*: Additumque propterea iure Lemma: KAUMABPACAΞ, et ΞACAPBAAONI: quae vox fere tota est inversa ABPACAΞ: Quum Ξ sit hîc Ξ Graecorum, non Σ: Hoc autem Lemma tentavimus supra Parte IV. Sect. II. Cap. I. Art. 4. pag. 232.

3. *Typus* etiam homiodynamicus *Militi Serpentipedi* haberi potest *Miles* ille apud Chiffletium Tab. XXII. Num. 94. et apud Montfaucon Tab. 60., qui singulis manibus singulos *Serpentes* extollit, et *Tropaeum* capiti impositum gerit, longo *Lemmate* Barbarophono adiecto, et insculptis in altera parte Gemmae. *sex Vocalibus* Graecis quater Temurice transpositis. Nam quamvis *Galli* Symbolum desit, tot alia adsunt, ut *Gemma* in censum *Abraxearum* iure possit haberi.

ART. II. *Secundus Typus Panthei Abraxeï est SOL Andromorphus capite radiato.*

Nam huiusmodi *Sol* saepe exsculptus est in altera parte *Gemmarum*, in quarum primâ est *Miles Galliceus*. Vid. Montfaucon *Antiq. II. 2. Tab. 144. 145.* Matter *Tabulâ V. n. 3. VII. n. 2. etc.* Adeo ut quum *Miles Galliceus*, et *Sol* sint *Typi adhaerentes* et socii, plane necesse est ad idem *Pantheum* spectasse, ex *Criterio* superius constituto Pag. 273. 274.

ART. III. *Tertius Typus classicus Abraxeus habendus est HARPOCRATES sive rectus, sive sedens super Loto, vel Frutice; sive virili, sive muliebri specie effectus, quia Arsenothelys.*

1. Primo, quia *Harpocrates* conspicitur in magno *Dramate* sive *Pantheogrammate Abraxeo*, quod edidit Montfaucon *Antiq.* II. 2. Tab. 167.

2. Secundo, quia occurrit etiam in *Libro plumbeo Abraxeo*, quem edidit idem Montfaucon Tab. 177. 178.

5. Tertio, quia est *adhaerens* et socius *Soli Andromorpho*, et *Militi Gallicipiti* in Gemmis *Astrif. Gorianis* Tom. I. num. 193. 194.

4. Quarto, quia huic *Harpocruti* apponuntur verba illa solemnia ABPACAZ, IAΩ, AΔΩ-NAI, CABAΩΘ, etc. in Montfaucon *Antiqu. cit.* Tab. 158. etc. Tum Lemma CEMECEIAAMΥ Tab. 159. et etiam ABAANAΘANAABA in Gorlaei *Dactyliothec.* II. Num. 370. 371.

ART. IV. *Quartus Typus Abraxeus est HECA-TE triformis.*

1. Nam *Hecate* huiusmodi est *adhaerens* et socia *Typo Gallicipiti* apud Fabretum in *Inscript. Antiq.* pag. 535. adiectaque est Epigraphe . . . AKAΩ . . . PACAZ, forte CABAΩ. ABPACAZ:

2. Tum *adhaerens* et socia est *Harpocrati*, qui inscribitur, IAΩ, CABAΩ in alia *Gemma* apud Gorlaeum II. n. 398. 399. et in aliâ apud Chiffletium Tab. XIV. Num. 56.

3. Quin aliâ in *Gemmâ* apud Montfaucon Tab. 163. *Hecatae* sunt *pedes* et *coxae anguineae* eo ipso modo, quo sunt *Typo Gallicipiti*. Et iidem *pedes anguinei Hecatae* sunt agnoscendi

in aliâ *Gemma* apud eundem Montfaucon in *Supplem. Tom. II. Tab. 55. 3.*

ART. V. *Quintus Typus classicus Abraxeus habendus est SERPENS Ellipseides caudam suam ore stringens.*

1. Primo, quia conspicitur in *Pantheogrammate Abraxeo* a Montfaucone edito *Tab. 167.* et iuxta inscriptum est **ABPACAZ**.

2. Secundo, quia quandoque praecingit *Typum Gallicipitem* apud Montfaucon *Tab. 144.* vel *Lemma ad Harpocratem spectans* in *Gorlaei Dactyliothe. II. num. 370.*

3. Tertio, quia vel in ipsâ eius areâ Ellipseidi, vel ad eam, sunt adscripta verba illa solemnna **ΙΑΩ**, **ABRACAZ**, **CEMECEIAAM**, **MIXAHA** vel temurice **IMXHAA**, et *Vocales illae Graecae Symbola*, ut dicemus paullo post, *Angelorum*, et haec quidem in pluribus *Gemmis*, ut videre est apud Montfaucon *Tab. 164. 165. 166. et alios.*

ART. VI. *Sextus Typus classicus Abraxeus habendus est Vir nudus, saepius Senex, alis quatuor, et duobus, tribus, quatuor Baculis instructus, Serpenti Ellipseidi saepius insistent, aliisque insuper Symbolis exornatus, et AEON vel Chronus Abraxeus appellandus.*

1. Primo, quia conspicitur adhaerens et socius *Harpocrati Abraxeo*, apud Montfaucon *Loc. cit. Tab. 163.*

2. Secundo, quia adest in *Pantheogrammate Abraxeo* Montfauconi *Tab. 167.*

3. Tertio, quia insistit *Serpenti Ellipseidi*, in cuius spatio vacuo inscripta saepe sunt **ΙΑΩ**, **ABPACAZ** etc. V. Montfaucon *T. 163. 164. 167.*

4. Quarto, quia adiecta quandoque sunt *Lemmata* CEMECEIAAMΥ, apud Montfaucon Tab. 162. et ABAANAΘANAABA apud Matterum *Tabula* VI. num. 6. etc.

5. Quinto, quia sunt quandoque apposita Nomina *Angelorum*: ΜΙΧΑΗΛ, ΓΑΒΡΙΗΛ, ΚΟΥΡΤΙΗΛ, ΠΑΦΑΗΛ, etc. v. Montfaucon Tab. 163. vel septem Vocales Graecae Temurice dispositae apud Matterum *Tabula* I. F. 1. Vid. supra p. 237. 238.

Hunc autem *Typum* satis commode et recte appellari posse *Aeonem* arbitramur: non quidem sententia *Gnosticorum Haereticorum*; sed *Astrotheistarum*; Scilicet ut Symbolum *Aevi*, et *Temporis*, ut *Emblema Periodorum Mundi*, et cursus Rerum factarum, et Stemma *Dei*, a quo *Fata* haec *Mundana*, mortalia; vita, mors, bona, mala huius vitae tribuerentur et constituerentur, quemadmodum iam pluribus ostendisse putamus ad *Lemmata Hierographic. Sect. II. Cap. 2. Pag. 233. ad 238.* Vocem autem *Aeon* posse hac sententia sumi, scilicet pro *Aevo*, *Tempore* Rerum conditarum, pro *Aetate*, et cursu huius *Mundi* innumeris exemplis probare esset facillimum, nisi iam plura ex eis adduxissent Masietus ad *Irenaeum* pag. 20. Mosheim in *Instit. Hist. Eccl. Saec. I. pag. 143, 144.* et Suicerus in *Thesaur. Eccles. Tom. I. pag. 140. 141. etc.*

Nemo porro, ut puto, negaverit *Aeonem* hunc *Abraxeum* habendum esse similem 1. *Chrono Phoenicum*, de quo Philo Byblius nonnulla retulit apposite apud *Eusebium* in *Praep. Evangel. Lib. I. cap. 10. pag. 39.* Similem 2. *Chrono Orphicorum*, de quo Damascius de *Principiis* pag. 254. et Athenagoras de *Legatione* pag. 18. loquuti sunt: 3. *Aeoni Mithriaco*, de quo egerunt Raffei *Dissert. VII. in Monum.*

inedit. Winkelmann. Tom. I. pag. 135. 136.
Zoega Bassi Rilievi Tom. II. Tab. 59. pag. 15. 16.
Visconti Museo Pio-Clement. Tom. II. Tav. 44.
pag. 167. 168. Labus in Bibliotec. Italiana Tom.
II. 1816. pag. 196. 197. Similem 4. Aeonis Isiaco,
cuius Symbola nemo adhuc, quem sciam, est
interpretatus, sed cuius simulacra videri possunt
in Kircheri Oedip. Tom. II. 2. pag. 161. 259.
Tom. III. pag. 502. in Obelisc. Pamphil. pag. 462.
apud Montfaucon II. 2. Tab. 167. et Suppl. II. T. 52.
Caylus Recueil Tom. IV. Tab. 15. 16. VII. Tab.
6. etc. et Lenoir nouvell. Interpret. des Hiero-
glyph. Tom. I. Tab. 1. 2. 5. 6. Tom. II. Tab. 20.
Etsi Harpocrates Chronocrator videatur. Typus
praecipuus horum Hieroschematum.

ART. VII. *Septimus Typus classicus Abraxeus*
habendus est LEO, vel Leontocephalus Homo.

1. Primo, quia *Leo* additur *Harpocrati Abraxeo* apud Montfaucon Tab. 158.

2. Secundo, quia *Leo* adpositus est *Typo Gallicipiti* in Pantheogrammate *Abraxeo* Montfauconi Tab. 167.

3. Tertio, quia *Miles Leontocephalus* est socius et adhaerens *Militi Gallicipiti* apud Montfaucon Tab. 144.

4. Quarto, quia *Leo* Menisco et Stellis exornatus eidem *Typo Gallicipiti* est adhaerens et socius Tab. 149.

5. Quinto, quia *Leoni*, vel *Viro Leontocephalo* sunt adiecta solemnia verba ABPACAE, vel ABPACAT, ΙΑΩ. ΑΔΩΝΑΙ apud Montfaucon Tab. 148. 149. 150., apud Matterum Tabula 1. F. 3. etc.

6. Sexto, quia *Leo* exhibetur quandoque *Galliceps* apud Montfaucon Tab. 148. etc.

7. Septimo, quia *Miles ille Serpentes* quandoque repraesentatur *Leontocephalus* apud Gorlaeum II. Num. 364. Montfaucon Tab. 150. etc.

ART. VIII. *Octavus Typus Classicus Abraxeus habendus est Vir CYNOCEPHALUS, sive Anubidis, sive alio nomine appellandus.*

1. Primo, quia *Typus Serpentes* conspiciuntur quandoque in *Gemmis* capite *Canino* apud Gori et Passeri in *Gemm. Astrifer*. Num. 195. et apud Montfaucon *loc. citat.* Tab. 154.

2. Secundo, quia *Vir Cynocephalus*, vel capite *Canino* adiecto, est saepe adhaerens *Aeoni Abraxeo*, apud Matterum in *Tabulis* I. E. 7. 11. II. B. 8. II. C. 1.

3. Tertio, quia *Viro Cynocephalo* adposita est vox $\text{IA}\Omega$ apud Chiffletium Tab. XII. Num. 46. et 49. et alios plures. Et apud Caylus *Recueil* Tom. VI. Tab. XXI. adiecta sunt nomina *Angestorum* $\text{OUIH}\Omega$, $\text{COUKIH}\Lambda$, $\text{FABPIH}\Lambda$, et in altera parte *Gemmae* $\text{MIXAH}\Lambda$.

4. Quarto quia *Vir nudus capite Canino* est adhaerens et socius ipsi *Militi Gallicipiti* in *Tabula XVII.* Ebermayeri Num. 441. in *Dactyliothe.* Gorlaei II. num. 344. 345. etc.

5. Quinto, quia *Vir nudus Capite canino* adhaeret *Harpocrati Abraxeo* apud Sponium in *Miscell. erudit. Antiq.* pag. 16. etc.

ART. IX. *Isis, Serapis, Mercurius Hellenicus, Hercules Leonida, alique Typi, qui solent inter Abraxeos percenseri, inter legitima Elementa Panthei Abraxei numerandi non sunt.*

1. Nam nulla adsunt argumenta rationalia, nulla criteria aequa, ut ea sunt, quae superius Cap. I. pag. 273. 274. exposuimus, quibus in *Pan-*

theum Abraxeum *Typi* huiusmodi plane certo computentur. Et profecto Hierogrammata *Isidis*, et *Serapidis*, ut ea sunt, quae ex innumeris Monumentis novimus, nusquam, quod ego sciam, in legitimis *Gemmis Abraxeis* apparent. Et si quandoque legitur in *Gemmâ Abraxeâ* εἰς Zeus. Σεραπίdis apud Montfaucon Tab. 153. et alios, haud *Serapidi* genuino, sed potius *Harpocrati* haec verba adiecta sunt: Adeo ut tenendum sit vel errasse Sculptorem, vel *Gemmam* ad Sectam *Syncretisticam* spectasse. Arbitrari porro quod ad idem *Gentis*, vel *Sectae Pantheum* spectent quaevis *Schemata*, quibus aliquae voces absonae et Barbarae sunt adiectae, vel etiam quandoque ΙΑΩ. vel CABAΩΘ, et irrationale et falsum est. Nam Vocum portenta, et *Lemmata Barbarophona*, et *Nomina Dei* potentia avidissime captabantur ab omnibus *Jatromagis*, et *Amuletopoeis* cuiuscumque *Gentis*, *Linguae*, *Religionis*, *Sectae*. Et profecto si *Grammata Ephesia*, si *Lemmata Barbarophona* Catonis Cap. 161. R. Rust., Marelli Empyrici, Alexandri Tralliani, et alia plurima Vocabula ασημα, quae indicant Origenes *contr. Celsum*. lib. I. pag. 18. 19. etc. Galenus *de Simpl. Medic. facult.* lib. VI. *Praef.* pag. 144. 145. Eusebius *Praeparat. Evang.* libr. IV. cap. I. pag. 132. Porphyrius apud *Jamblichum*, et ipse Jamblichus *de Myster.* Sect. VII. Cap. 4. pag. 153. et alii plures; non sunt *Abraxeae*: Haud sunt profecto *Hieroschemata* illa, quae indicavimus, in unum cogenda, nec absque certa et evidenti ratione in idem *Pantheum Abraxeum* numeranda, etsi aliqua *Vocula* eadem vel similis videatur. Et quoniam dubitari nequit, quin fuerint in urbe *Alexandria*, qua condita fuerunt *Abraxeogrammata*, ut Sect. III.

Cap.I. ostendemus , plures Sectae , plura Systemata Theologica ; quoniam dubitari non potest fuisse ibi eodem tempore *Hellenistas*, sive Sectatores Religionis *Graecae* et *Macedonicae* ; fuisse *Isiacos* ; fuisse Sectatores veteris superstitionis a *Nechepso* et *Petosiride* inductae ; fuisse *Iudaeos*, fuisse *Syros*, *Phoenices*, *Palaestinos*, haud defuisse potuerunt sive *Sectae*, sive *Tribus*, et *Gentes*, quibus rationali iure reliquae *Gemmae* Monstriformes, vel *Barbarophonae* tribuantur: ut iam indicavimus in *Prolegomenis*.

ART. X. *Ipse Serpens Leonto-Cynocephalus radiatus dictus Chnoubis , vel Chnoamis haudquaquam numerari potest inter legitimos Typos Panthei Abraxeï.*

1. Primo , quia numquam est adhaerens et socius alicui Typo Classico *Abraxeo*, puta *Militi Gallicipiti*, *Hecatae*, *Harpocrati*, *Militi Leontocephalo*. Et si in *Gemma* apud Montfaucon Tab. 168. conspicitur *Serpens Leontocephalus* praecinctus *Serpente Ellipseïdi*, et cui appositae sunt quinque *Vocales Graecae*, et plures voces *Barbarophonae* animadvertendum est Capiti deesse radios , et Serpentem esse tantum *Leontocephalum*, quum *Chnoubis*, et *Chnoamis* sint omnino *Leonto-Cynocephali*.

2. Secundo , quia non conspicitur in *Pantheodramate Abraxeo*, quod edidit Montfaucon T. 167.

3. Tertio, quia non conspicitur in *Libello plumbeo*, quem edidit idem Montfaucon Tab. 177. 178. et cuius partem ediderat iam Bonannus ex alio originali etsi simillimo, quod in *Museo Kircheriano* servabatur Pag. 180. : etsi in his libris conspiciatur *Serpens Ubaeus Aegyptius*, et, ut certum habeo, *Serpens ille Hieracocephalus*, de

quo loquitur Eusebius *Praepar. Evang.* libr. I. Cap. 10. pag. 41.

4. Quarto quia nulla *Vox* solemnīs *Abraxea*, quod ego saltem sciverim, *Typo* huic sit adposita. Et falsum est non raro conspici adiectum Lemma CEMECEIAAM. Nam in Tabulā Matteri II.A.3.5. et alibi legitur omnino CEUE EIAAM, nec ut alii mallent CEMEEIAAM, quae adeo penitus diversa ab illis sunt. Illud porro CEUE EIAAM est סוּר SUE, SEVE, vel סוּר SUA SEUA *desiderium*, *exoptatio*, *amor*; עֹלָם OLM, EIAAM *Mundi*; vel סוּר SUO, SEUO *auxiliator*, *adiutor*, *opitulator Mundi*. Falsum insuper est huic *Typo* addi ABRASAO; quum legendum omnino sit ABRAMAO: Quin illud ABRASAO numquam potest haberi homiodynamicum סוּר ABRASAX. V. Matteri *Tabul. cit.*

5. Quinto quia Galenus scriptor secundi saeculi Christiani *de Simplic. Medicin. facultat.* libr. IX. cap. 2. num. 19. pag. 258. loquitur de *Gemmis*, in quibus insculptus erat *Serpens radiatus*, quasi aetate sua late celebribus et famosis, unaque commendatis et laudatis a *Pseudo-Nechepso* Aegypcio, quem multo vetustiore Galeno haberi necesse est, et certo vetustiore Plinio, qui eum pariter citat. Et *Serpentem radiatum* Galeni, et *Nechepsi* esse eundem *Chnouhim* vel *Chnoumin Gemmarum* nostrarum certum insuper est, tum ex iis, quae nos animadvertimus ad *Lemmata Hierographica* Sect. III. Cap. 1. pag. 268. 269: tum ex effectibus iisdem, quae utrisque tribuebantur. Etenim *Gemmae* illae *Nechepsi*, et Galeni appositae ad *orificium ventriculi* eius *dolores lenire*, vel penitus sedare putabantur. Atqui in parte aversa *Gemmae*, qua insculptus est *Serpens Leonto-Cynocephalus radiatus* haec.

Graece adscripta sunt : Φυλάξον ὑγίην στομαχόν
Προκλου. V. Montfaucon Tab. 150. Porro *Gemmae*
huiusmodi pleraeque omnino conditae sunt M. III.
et IV. saeculo Christiano , plurimae scilicet post
ipsam aetatem Galeni, ut omnes uno ore fatentur,
nosque paullo post Cap. VI. animadvertemus.

C A P U T III.

Pantheum Abraxeum fuisse Asterotheisticum , et Angelolatricum certo tenendum est.

ART. I. *Qui dicatur Asterotheismus , et quodnam dicatur Pantheum Asterotheisticum , et Angelolatricum.*

Dicitur *Asterotheista* non tantum ille , qui *Solem* Deum facit , quod luce recreet , et calore foveat , et efficiat *Diem.* , et *Annum* absolvat : non ille tantum , qui *Lunam* Deam dicat , quod Noctes illustret , et *Mensem* faciat ; sed ille magis , qui summas Potestates , maximas Virtutes , Potentes Spiritus , quibus tum *Terram* istam foecundari et ali putet , tum *Gentes humanas* gubernari et regi arbitretur , in *Sole* , *Luna* , *Stellis* constituit , et figit : Adeo ut sublimia et profunda Systemata Theologica possint *Asterolatriae* sociari , ut exempla Pythagoricorum , Platoniorum , Stoicorum , et Neoplatonicorum constat. Ita ut *Sol* in horum Theologia appelletur *Mens Mundi* , *Arbiter rerum* , *dator ingenii* , et *fortunae* , et ita porro. Quamobrem *Asterotheismus* proprie erit *Systema Theologicum* , quo potissimae et praestantissimae caussae , et quibus *Mundum* hunc Homines regi arbitrentur in *Coelo* , *Sole* , *Luna* , *Planetis* , et *Stellis* constituuntur

et figuntur. Et *Pantheum Asterolatricum* erit *Systema Theologicum* respondens Systemati praecipuorum *Corporum Coelestium*. Quod ipsum Systema dicetur *Angelicum*, et *Angelolatricum*, si plures ex his *Mentibus*, ex his *Spiritibus*, ex his *Potestatibus* rectoribus Mundi putentur non aequales prorsus *Deo summo*, exsuperantissimo, vel eius *Filii*, sed multum minores, et quasi eius *administri*, et *legati*. Adeo ut, qui *Planetas* haberi a *Diis*, veluti *Marte*, *Mercurio*, *Iove*, *Venere*, *Saturno*, *Apolline*, *Diana* putant, *Aristocratiam* quamdam *Coelestem* constituent, qui vero ab *Angelis* *Monarchiam*.

ART. II. *Recensentur Symbola et argumenta Asterolatrica Gemmarum Abraxearum, vel omnino evidentia, vel iam recepta et probata.*

1. Primum argumentum *Asterolatriae Abraxae* sunt *Cyrioschemata Stellarum*, et *Lunae*, quae frequenter in eis occurrunt, ut quisque potest experiri in *Collectionibus* Chiffletii, Pignorii, Kircheri, Gorlaei, Ebermayeri, Montfauconi, Gorii, Matteri, et aliorum.

2. Secundum argumentum est *Sol Andromorphus* Capite radiato, scuticam dextra gerens, et saepe quadrigam regens, eo ipso modo, quo in plurimis aliis *Gemmis*, et *Nummis*, et *Monumentis* diversi generis conspicitur, utque a Poetis pluribus describitur. Vid. Montfaucon *de Abrax.* Tab. 144. 145. 161. 162. Gori et Passeri *Gemm. Astrifer.* N. 39. 40. 42. 43. 44. 45. Gori *Gemm. Musei Florent.* etc. Rasche *Lex. Numism.* voce *Sol.* et *Nat. Comit. Mythol.* lib. V. pag. 329. 330. etc. et quae ad *Lemm. Hierograph.* Sect. I. Cap. I. pag. 200. animadvertimus.

3. Tertium Symbolum *Abraxeum Asterolatri-*

cum est *Harpocrates* : Quem esse ipsum *Solem* vel *Solarem* aliquem *Typum* et *Formam* , iamdiu demonstrarunt Cuperus in suo *Harpocrate*. Pag. 6. 7. 8. etc. Jablonskius in *Pantheo Aegyptio* Tom. I. pag. 260. 261. 262. etc. Nosque *Lunisolarem* *Typum* esse arguimus ex *Symbolis*, et *Lemmatibus* adiectis ad *Lemm. Hierogr. Sect. II. Cap. 4. pag. 250. 251.*

4. Quartum Symbolum *Asterolatricum* probatum et receptum est *Hecate Triformis* , quam referri ad *Lunam* omnes uno ore testantur , ut videre est apud Vossium *de Idololat.* lib. II. cap. 166. 167. Meursium *ad Lycophr.* pag. 300. 301. Millium *Dissert. XIV. de Hecate* pag. 274. 275. Cuperum in *Harpocr.* pag. 197. 198. Lackemacherum *Observ. Part. IV. pag. 20. 21. etc. etc.*

5. Quintum Symbolum *Asterolatricum* est *Leo*, vel *Leontocephalus Miles*. Nam *Leonem* referri ad *Solem* post Kircherum , Cuperum , Jablonskium , etiam nos adnotavimus in *Disquisition. de Obelisc. Hermapion.* pag. 125. ad 128. et ad *Lemmata Hierograph. Sect. II. Cap. 3. pag. 248.*

6. Sextum Symbolum est *Corvus* , cui aliquando in *Gemmis Abraxeis* apponuntur Voces *ΙΑΩ* , *ΑΔΩΝΑΙ* , *ΑΒΡΑΧΑΞ*. Vid. Montfaucon *loc. cit.* Tab. 168. Gorlaei *Dactyl. II. 349. 350.* Atqui *Corvum* fuisse sacratissimum *Mithriacis Asterotheistis* tum omnia *Dramata Mithriaca* , quae habent *Hyde*, *Phil.* a *Turre*, alique demonstrant , tum sacra *Coracina* pars *Mysteriorum Mithriacorum* , de quibus egerunt idem a *Turre de Mithra* pag. 190. 202. 206. Dom Martin in *Relig. des Gaulois* Tom. I. pag. 435. 436. alique. *Corvum* porro sacrum *Apollini* sive *Soli* plurimi sunt ex *Veteribus*, qui testantur : *Ovidius Metam. V. v. 329.* *Plutarchus de Pyth. Orac. II.*

Tom. Op. pag. 413. Aelianus *de Nat. Animal.* Libr. I. cap. 47. et 48. pag. 50. Libr. VII. cap. 18. pag. 404. Porphyrius *de Abstinencia* Lib. III. pag. 255. Aliique. Quin plures *Nummi*, et plurimae *Gemmae* sunt, in quibus *Corvus Apollinis*, sive *Solis*, ut Syncretistae malunt, conspicitur.

7. Septimum argumentum *Asterolatriae Abra-
xae* sunt *Septem Vocales* Graecae, quae saepe in *Gemmis* huiusmodi sive omnes, sive ex parte, sed vario modo transpositae; et per Temuram ordinatae leguntur. Nam his *Septem Vocalibus*, *Septem Planetas* fuisse designatos iamdiu animadverterunt Jablonskius in *Prolegom.* ad *Pantheum* pag. 55. 56. 57. Matthias Gesnerus in *Act. Acad. Gotting.* Tom. I. pag. 253. 254. Bartholemius *Acc. Inscript.* Tom. XLl. pag. 514. 516. Dupuis *Orig. de tous les Cultes.* Tom. VII. pag. 290. 291. 292. etc. Aliique.

8. Octavum argumentum *Asterolatriae Abra-
xae* est *Typus Galliceus* fundamentalis, quem significare *Solem*, et potissimum quem per singulos menses foecundis seminibus implere *Lunam* putaretur ostendimus iam ad *Lenum. Hierographi.* Sect. I. Cap. 1. pag. 201. 203. 204. 206. 207. Quinto modo addimus illas solemnes Voces גִּד GD, et מְנִי MNI, GAD et MENI, quas habet Isaias Propheta Cap. LXV. v. 10. et quas indicavimus Pag. 207: omnino *Coitum* hunc *Solis* et *Lunae*, et quasi *gravidationem* et foecundationem *Lunae* aperte significare. Nam מְנִי MNI est etiam *Semen Sperma*; גִּד GID vero homiophonon גִּד GD est *Masculus*, *Phallus*, et temura homiophona דִּיק DIK est *Gallus*: Adeoque manifestum est in גִּד GD, et מְנִי MNI esse eundem Genitorem *Solem*: Et propterea haud recte Vitringa in *Isa-*

iam Loc. cit. in uno גַּד GD, et Huetius ad *O-*
rigenem pag. 108. in uno מְנִי MNI, et Millius
Dissertat. VI. in neutro *Solem* volebant agno-
 scere; quum *Sol* omnino agnoscendus sit in u-
 troque. Atqui porro *Lunam* dictam MHNH מְנִי
 מְנִי solemniter omnes sciunt, deque hac Voce
 plura animadverterunt idem Vitringa in *Isaiam*
 loc.cit. Bynaeus de *Calc. Hebraeorum* Lib.I. cap.
 9. Lackemacherus de *Gud. et Meni* in *Ugulin*
Thes. Tom.XXIII. pag.703. *Fortunam* autem sive
Sortem magnam dictam גַּד GDest etiam notum;
 et *Lunam* praeterea dictam Τύχην *Fortunam* iam-
 diu docuit Macrobius l.*Saturn.* Cap. 19. pag.250.
 251. alique; pluribusque et doctissime animad-
 verterunt Seldenus de *Diis Syriae* Syntagmat. I.
 pag. 13. 14. Salmasius de *Annis Climater.* pag.
 125. 126. Et tot sunt Icones *Fortunae Menisco*,
 nempe ipso Cyrioschemate *Lunae* insignes, apud
 Sponium in *Miscell. Erud. Antiq.* Montfaucon
Ant. Expl. Causeum in *Mus. Roman.* Sect. III.
 apud Gorium in *Gemm. Astrifer.* Tab. 126. ad
 132. apud Acad. Herculanenses Tom. I. *Bronzi* pag.
 263. 264. aliosque plures, ut vix possint nume-
 rari; Quumque *Menisco* tum *Fortunae*, tum
 aliis *Lunae* Simulacris apposito plerumque *Stel-*
la hexagona vel *octogona* addatur, hoc *Hierogly-*
phico hunc ipsum *Coitum Luni-Solarem*, hunc
 ipsum *ἑρὸν γάμον* significari tenendum est, non
 quod *Stella* ista sit *Sol*, ut falso plerique te-
 nent, ut ostendemus, Deo dante, peculiari dis-
 sertatione agentes de *Menisco Astrifero* statuae *Isi-*
dis Pompeianae, sed quod *Stella* huiusmodi tum
Veneris pronubae, tum *Nuptiarum*, tum *Semi-*
num Solarium Lunae traditorum sit egregium
Symbolum.

ART. III. *Nomina Magni Dei Hebraeorum* ΙΑΩ, ΑΔΩΝΑΙ, CABAΩΘ, ΕΛΩΗΙ a pluribus fuisse etiam SOLI, et aliqua ex eis etiam LUNAE tributa dubitandum non est.

1. Et primum Hebraeos *Asterolatras* id fecisse tenendum est. Hi enim numquam cultum a Mose praescriptum prorsus abrogarunt, numquam *Legem impositam* penitus reiecerunt; sed Ritus Gentium adsociarunt, et *Idiomata* miscuerunt. Haec Stephanus Protomartyr in *Act. Apost. VII. 42. ex Cap. V. v. 25.* Prophetae *Amos*: *Convertit autem Deus, et tradidit eos servire Militiae Coeli, sicut scriptum est in Libro Prophetarum: Numquid victimas et hostias obtulistis mihi annis quadraginta in deserto, Domus Israel? Et suscepistis Tabernaculum Moloch, et Sidus Dei vestri Rempham, Figuras quas fecistis adorare eas.* Tum Psalmo XCIV: v. 10, scriptum est: *Quadraginta annis offensus fui Generationi isti, et dixi: Semper hi errant corde: V. 11. Et isti non cognoverunt vias meas.* Atqui certissimum contra est iuxta *Linguam* et *Ritum Legis* praescriptae a Mose in Pentateucho egisse et sacrificasse saepius Hebraeos in Deserto. Sed quia miscebant *Ritus*, et confundebant *Vocabula sacra*; quia *Ceremonias*, et *Nomina Dei opt. max.* in Creaturis colendis adhibebant. iure *Propheta* loquitur quasi numquam Israelitae *Deo Opt. max.* vivo, et vero, sacrificassent. De qua re legi merentur quae *Divus Hieronymus Epistola ad Algasiam Num. 151. in Quaest. X.* disputat, et ex quibus nonnulla deinceps afferemus. Quamobrem si *Hebraei* servierunt *Militiae Coeli* dubitari non potest, quin *Dei nomina Soli, et Lunae* tribuerint.

2. Samaritanos porro Idololatras *Nomina* haec

3. Nomen porro $\text{IA}\Omega$ saltem a primo saeculo Christiano tributum *Soli* ex Pseudo-Oraculo illo Apollinis Clarii patet, quod ex Cornelio Labeone, qui, ut plane videtur, saeculo primo Christiano haud fuit posterior, Macrobius *Saturn.* I. Cap. 18. pag. 246. 247. affert :

Φραζο τον πάντων ὑπ' αὐτὸν θεὸν ἐμμεν Ἰαώ,
Χειματι μὲν τ' Αἰθῆν, Διὰ δ' αἰῶρος ἀρχομενοιο,
Ἡελίον δὲ θερεὺς, μετοπάρου δὲ ἀβρὸν Ἰαώ.

4. Nomen *Adonai* longè antea tributum *Soli* fuit in *Adonide*, sive *Adoneo* Phoenicio, et *Cyprio*. ut omnes recte fatentur.

5. Nomen *Eloei* videtur ipsum *ἡλίου* Graecorum, et nemo certe potest negare, quin hoc etymon sit intrinsece probabile.

Digitized by Google

Soli congruit, qui *Rex* מֶלֶךְ MLK, *Dominus* אֲדֹנָי ADUN, *Militiae* צְבָא TZBA, *Coeli habitus* et dictus semper fuit.

Nomina ergo illa ΙΑΩ, ΑΔΩΝΑΙ, ΣΑΒΑΩΘ, ΕΛΩΗΙ a Iudaeis Ethnicophilis, et ab Asterotheistis Iudaizantibus fuisse saepius SOLI potissimum tributa tenendum est.

ART. IV. *Systema Theologicum Abraxeographorum fuit etiam Angelolatricum.*

Nam Potestates, Virtutes, Spiritus Planetis et Astris assignati non appellantur nominibus *Deorum Aegyptiorum, Chaldaeorum, Palaestinarum*; non *Graecorum*, non *Latinorum*: Sed omnino *Nominibus*, quae *Hebraei* Deo opt. max. tantum tribuerunt, et quae modo paullo supra recitavimus: Et *Nominibus Angelorum*, quae iidem *Hebraei* adhibuerunt, vel quae utcumque adhibere potuit Secta aliqua vel Gens *Hebraizans*. Ita 1. in *Gemmâ Abraxeâ* apud Montfaucon *Ant. Expliqu.* II. 2. Tab. 146. et alios plures, in cuius antica parte conspicitur *Miles Serpentipes*, et dubio procul *Galliceus*, etsi errore Sculptoris desit *Crista*, in posticâ leguntur *Nomina Angelorum*: ΜΙΧΑΗΛ, ΓΑΒΡΙΗΛ, ΟΥΡΙΑ, ΡΑΦΑΗΛ, ΑΝΑΝΙΑ, ΠΡΟΚΟΡΑΗ, ΤΑΒΕΑΗ. 2. In alterâ *Gemmâ* in cuius antica parte idem *Miles Serpentipes* cernitur, in postica ea ipsa *Nomina Angelorum* leguntur. 3. In parte adversa alterius *Gemmae*, in cuius facie prima est insculptus *Aeon Abraxeus* apud Montfaucon Tab. 163. et alios plures, leguntur haec *Nomina Angelorum*: ΜΙΧΑΗΛ, ΓΑΒΡΙΗΛ, ΚΟΥΚΤΙΑ, ΡΑΦΑΗΛ. 4. In prima facie alterius *Gemmae*, qua insculptus est *Vir Cynocephalus* alatus et irretitus apud Matterum Tab. VI. num. 6. leguntur haec *Nomina*: ΟΥΡΙΑ, ΓΑ-

ΒΡΙΗΑ , ΡΑΦΑΗΑ , ΙΚΑΗΑ , ΙCΙΓΑΗΑΙΩΝ ,
 quum legantur in secunda parte Voces aliae solenni-
 nes. 5. In aliis Gemmis apud eundem Montfaucon
 Tab. 164. pag. 369. legitur ΜΙΧΑΗΑ sive dire-
 cte, sive Temurice. 6. In alia Gemma pag. 374.
 legitur ΡΑΦΑΗΑ, ΙΑCΟΥΗΑ. etc. et ita porro.

2. Praeterea quum Grammatici constituissent
 Literas *Vocales* esse quasi *Spiritum* et *animam*
 vocum , quarum vocum *Consonae* facerent quasi
Corpus et ossa, hinc dubio procul origo facta re-
 praesentandi *Literis Vocalibus Spiritus*, et *Pneu-*
mata quaedam *Coelestia*, per quae regi, guber-
 nari, et si vis etiam informari, et vivificari
Corpora coelestia arbitrarentur. Et profecto in
 celebri illa Inscriptione *Milesia*, quam exscripse-
 runt, et ediderunt Sponius, Wheler. et Chandler,
 illi in suis *Itineribus*; is in pag. 16. *Inscriptionum*
antiquarum, et inde Bartholemius Tom. XLI.
 pag. 515. 516. *des Memoir. de l'Academ. des In-*
script. et Dupuis de l'orig. des Cultes Tom. VII.
 Pag. 190. 191. aliique desumserunt: quinquies, (et
 olim septies) *Vocules Graecae* Α, Ε, Η, Ι, Ο, Τ, Ω per-
 mutantur, et singulis imo duplicatis permutationi-
 bus siue Temuris additur ΑΓΙΕ ΦΤΑΑCΟΝ, et
 omnes, ut videtur, isti Αγιοι appellantur tan-
 dem ΑΡΧΑΓΓΕΛΟΙ, ut certum est ex lectione
 Sponii, et Chandleri, et ex ipsa natura Inscri-
 ptionis: Adeo ut sit plane mirum, quomodo
 summus vir Bartholemius praeferre visus sit loc.
 cit. pag. 515. lectionem Wheleri: ΑΡΧΑΙ ΤΕ-
 ΛΟΙ. quasi Αρχαι τε λοιπαι, quae nihili sunt, et
 absurda. 1. Primo quia λοιπαι non est vox ita
 alemnis et nota, quae possit breviri et decur-
 tari. 2. Secundo, quia in *Inscriptione*, quae
 facta est molesta et fastidiosa repetitione paucissi-
 marum vocum est intrinsece improbabile Vocem

incertam et dubiam fuisse decurtatam. 3. Tercio, quia antea vox Ἀρχαι non occurrit, unde essent aliae λοιπαι. 4. Quarto quia Ἀρχαι sunt paucissimae, numerus septenarius est plane satis, et adeo esse nequeunt hic Ἀρχαι λοιπαι. 5. Quinto quia solemniter haud invocantur Ἀρχαι λοιπαι. etc.

Quum igitur in *Gemmis Abraxeis* fere numquam nomina Deorum Gentilium legantur, sed saepius *Angelorum*, tenendum est *Systema Theologicum Abraxeographorum* fuisse etiam *Angelolatricum*.

C A P U T IV.

Gemmas Abraxeas fuisse a Veteribus habitas Salutares et Apotropaeas certum est.

ART. I. *Primo, quia persuasum Veteribus fuit omnes Gemmas et Lapidet pretiosos esse salutare, prophylacticos, alexicacos.*

1. Id constat ex Libro XXXVII. *Histor. natural. Plinii*, ex Tractatu *Pseudo-Orphaei de Lapidibus*, ex Poëmate *Merobaudi Galli etiam de Lapidibus*, ex *Michaelis Pselli Libello de virtutibus Lapidum*, et aliis huiusmodi. Quin patet ex ipsis Libris *Medicorum veterum Galeni, Sereni Sammonici, Aëtii, Marcelli Empyrici, Alexandri Tralliani*, et aliorum. Dignumque notatu est, quod isti qui *de Lapidibus pretiosis* agunt *Iaspidis viridis* potissimum virtutes commendant ad sedandos, vel pellendos morbos, Pliniusque singillatim testatur Cap. 9. Lib. cit. quod *totus Oriens pro Amuleti traditur gestare eam Iaspidem, quae ex iis smaragdo similis est*. Atqui omnino ex *Iaspide viridi* factas plurimas *Gemmas Abraxeas* data opera animadvertit in *Gemm. Astrifer. Tom. II. pag. 214. 215.*

PASSERIUS, qui plurimas certe huiusmodi *Gemmas* viderat, et contrectaverat.

ART. II. *Secundo, quia insculpta in Gemmis Abraxeis sunt Simulacra et Stemmata Deorum Coelestium.*

Atqui omnes *Deorum Imagines*, et *Hieroglyphata*, omnia *Numinum Stemmata* penitissima persuasione habebant Veteres, ut *sulutaria*, *benefica*, *apotropaea*, et *averrunca*. Nam fieri non posse putabant, quin *Dii* magni per *Icones* suas, per repraesentationes suas virtutem et beneficentiam suam quasi per propria *organa* non exsererent et demonstrarent. Quin plerique prorsus informari a *Diis Magnis Simulacra* et *Icones* suas arbitrabantur. Unde et illa *Baetylia* εμψυχα, et *Statuae* e *Coelo* demissae, et custodia *Simulacrorum* Divinorum acerrima, et furta *Statuarum* nobilissima, et miracula ac prodigia innumera *Simulacris* Deorum tributa; quibus de rebus plurimi apud Veteres, et Recentiores egerunt.

ART. III. *Tertio, quia saepe in his Gemmis verbis Graecis potestas tutelarum et apotropaea expressa est.*

1. Ita in *Gemma Abraxea* apud Montfaucon *Ant. Expliqu.* II. 2. Tab. 147. in cuius antica parte est *Typus Galliceps*, cuius *Lemma* interpretati sumus ad *Lemni. Hierograph.* Pag. 224. 225. in Postica haec Graeca verba adiecta sunt: Δος μοι χαριν, νικην etc.

2. In aversa parte *Gemmae* apud eundem Montfaucon Tab. 153. in cuius adversa est insculptus *Harpocrates*, vel ipse *Sol*, post plures voces *Barbarus* legitur: Δος χαριν Αλεξανδρ.

3. Hierogrammati *Leonis* rugientis adpositum *Φυλαξα* apud Montfaucon Tab. 149.

4. Hierogrammati *Serpentis caudam mordentis*, apud eundem Montfaucon Tab. 164. et supra in *Lemmat, Hierograph.* Sect. II, Cap. I. Pag. 228. post plura vocabula *Barbara* legitur *Φυλαξετε Μαιανο*.

5. Simili *Hierogrammati* apud Kircherum in *Arithmologia* Part. IV. pag. 170. post plura alia *Nomina Abraxea* vel *Barbara*, adiecta haec *διαφυλαζον Αλεξανδρον*; ut vidimus ad *Lemmat. Hierograph.* Sect. II. Cap. I, pag. 230.

6. In aliâ Gemma etsi figuris carente, sed *Abraxea*, apud Montfaucon Tab. 164. legitur : *Ιαω, Αβραξας, Αδωναι, αγιον ονομα, δεξιαι δυναμεις φυλαξατε Ουεβιαν Παυλειναν απο παντος κακου Δαιμονος*.

7. In alia *Gemmâ* pura, sed *Abraxea* apud Montfaucon Tab. 168. post plures voces *Barbaricas* legimus : *Αβρασαξ παυσατε μοι τον πονον τη φερουση*. etc. etc.

ART. IV. *Quarto, quia addita sunt semper sive unum, sive plura Nomina insignia, puta Ιαω, Σαβαωθ, Αδωναι, Ελωη, quae uni Deo Opt. Maximo Hebraei tribuebant,*

Atqui certum est apud *Syros, Palaestinos, Aegyptios* saltem a primo saeculo Christiano summae, et potentissimae virtutis habita fuisse *Nomina Hebraica Dei Opt. max.* Cuius persuasionis testes sunt *Origenes in Celsum* Lib. I. Pag. 16, 17. 18. 19. *Iustinus Martyr. Dial.* cum *Tryphone. Damascius in vita Isidori* apud *Photium* Cod. 242. Pag. 1038. *Alexander Trallianus* lib. XI. Aliique.

ART. V. Quinto, quia plerumque Gemmis Abraxeis inscribuntur Vocabula Cryptica, apparenter absona, Verba ignotae et incomperatae potestatis,

1. Atqui aequae absona, aequae absurda videntur Verba vel Grammata Ephesia, quae Clemens Alexandrinus, et Hesychius ex parte servarunt, et de quibus egerunt Kircherus in *Oedip.* Tom. II. 2. Pag. 469. 470. Vandalus de *Idolol.* et *Divinat.* Pag. 526. 540. Deylingius in *Observ.* Tom. III. Pag. 355. 356. Aliique; et haec Vocabula habita fuisse mire Apotropaea, et invictae potestatis plures testati sunt.

2. Aequae absona, et sententiae incomperatae sunt Nomina Decanorum Aegyptiorum in Amuletis et Periaptis apotropaeis adhibitorum, tum ea, quae Celsus apud Origenem recitabat Libr. VIII. pag. 416. tum ea, quae ex Firmico adduxit Iosephus Scaliger ad Manilium Pag. 487. ad 504. Tum ea, quae ex Ephraestione Thebaeo collegit Salmasius de *Ann. Climat.* Pag. 610. ad 613.

3. Aequae absona apparent Lemmata averrunca, quae protulit ex aliis pluribus. Cap. 161. *Rei Rusticae Marcus Cato.*

4. Similia sunt Lemmata Apotropaea, quae protulerunt Marcellus Empyricus, et Alexander Trallianus in Libris suis medicis,

5. Similia, et ingenti numero, in usum Apotropaeum etiam adhibita, quae indicant Porphyrius apud Iamblichum de *Mysteriis* Segm. VII. Cap. 4. Pag. 153: et idem Iamblichus paullo post Pag. 154. et Eusebius in *Praepar. Evang.* Libr. IV. Cap. I. pag. 132. alique plures.

Quamobrem si haec Vocabula apparenter absona et barbarophona habita omnino sunt po-

tentissime *Apotropaea*, *Vocabula* et *Lemmata* *Abraxea*, aequae *absona* ac *Barbarophona*, ac omnia ista, quae indicavimus, aequae *Apotropaea*, et *averrunca* habenda sunt, ac illa fuerunt habitata. Eoque magis quod facile intelligitur cur *Iutromagi*, et *Amuletopoei* unanimes consentirent in seligendis, et dubio procul profunda saepe sollertia efformandis *Vocibus absonis* et ignotis. Primo scilicet, quia *nota* et communia negligimus; ignota et incomperta avidissime quaerimus, et magnam aliquam potestatem, et mirificam vim non in *Voce*, quam quotidie effe-rentes nil magni et miri scimus per eam parari posse; sed profecto per voces *novas*, *ignotas*, *extraneas*, *portentosas*, in quibus ignotam Vim possumus reponere et collocare. Secundo quia *apposita voce nota* et *communi* inimicus poterat alia et graviora opponere, et virtutem *Lemmatum* perdere: At data *Voce* ignota, *portentosa*, data adeo erat *ignota* vis, et inimico praeclusus aditus nocendi, ut ii autumabant. Constatque ideo *occultatum* in cuius Dei tutela Roma esset, ne qui *hostium simili modo* agerent evocantes: Quae sunt Plinii verba Lib. XXVIII. Cap. 2. Pag. 123. T. III. Qui haec addit plane opportune: *Neque est facile dictu externa verba atque ineffabilia adrogant fidem validius, an Latina inopinata, et quae ridicula videri cogit animus semper aliquid immensum expectans, ac dignum Deo movendo, imo vero quod Numini imperet.* *Barbarophonia* igitur *Lemmatum Abraxeorum* fere omnium est criterium certum naturae eorum *Apotropeae* et *Averruncae*.

ART. VI, *Sexto*, quia *Conditores Abraxeogrammatum* ipsis *Schematibus* et *Typis Abraxeis*, ipsis *Vocibus* solemnibus vim et potestatem *Apotropaeam* significare et demonstrare studuerunt.

Nam superius ad *Lemm. Hierogr. Sect. I. Cap. 2. Art. 3. Pag. 211. 212.* omnia *Symbola Typi Gallicipitis* convenire *Typo Apotropaeo* et *averrunco* probavimus: Tum *Cap. III. Art. 1. Pag. 213. 214.* Voci *Abraxas* inesse significationem *beneficam* atque *averruncam*; et *Cap. IV. Art. 1. 2. 3. 4. Pag. 220. 221. 222.* alia *Lemmata Abraxea Salutaria* et *Averrunca* ostendimus. Praeterea in *Hierogrammatibus Abraxeis* adhibetur frequenter *Harpocratis* Schema, quo usos fuisse Veteres quasi praesentissimo et frequentissimo *Amuleto*, tum ex *Plinio Libr. XXXIII. Nat. Histor. Cap. 3, Pag. 339*: Tum ex *Lemmatibus* sive *Inscriptionibus Graecis* ad ipsa *Harpocratis* Schemata adposita, et quae videri et legi possunt apud *Cuperum* in *Harpocrate* *Pag. 155. 156.* et apud *Eckel* in *Choix de Pierres grav. Planch. XXX. Pag. 60. 61. etc.* perspicue patet.

ART. VII. *Refellitur obiectio.*

At, inquires, si in *Gemmis Abraxeis* frequens apparet deformis ille *Senex*, quem *Aeonem* et *Chronum* appellandum esse putant, quae, cedo, *Tutela*, quod *Patrocinium* a tam tristi Forma potest exspectari? Plurima, inquam, secundum illorum *Theologiam*. Is enim Typus, ut dictum est, habetur *Constitutor* et *Promus Fati* cuiuscuiusque, is dator *vitae* et *mortis*, is distributor bonorum et malorum; quumque frequenter *Angelorum Nomina* vel *Symbola* ei sint adhaerentia, dubitari

nequit, quin illi sint quasi eius ministri, et adiutores in *Fatis* tribuendis. Erat ergo potius absolutae necessitatis istum benevolum habere, et invocationibus et precibus sibi devincire, et demereri, quam inobservatum et inhonoratum praeterire: Et profecto *Aeonem* hunc sive *Chronum* sive *Saturnum* ab Orientalibus potissimum fuisse impense cultum ex testimoniis Scriptorum Cap. V. Art. 4. collectis patet.

C A P U T V.

Hierogrammata Abraxea spectasse ad iustum et peculiare Pantheum certae Gentis, vel Sectae tenendum est.

ART. I. Primo, quia *Hierogrammata Classica Abraxea* satis superque sunt ad constituendum iustum et aequum Pantheum *Asterolatricum* certae Gentis, vel Sectae.

1. Nam in *Aeone Abraxeo* est *Typus Temporis initialis*, *Typus Periodorum Mundi*, *Typus Anni magni et divini*, qui ab *Astris* conficitur.

2. In *Sole andromorphò* et quadrigis vecto est *Typus Solis Hemerodromi*, atque *Annum*, et *Anni Tempora* efficientis.

3. In *Hecate* est *Luna effetrix Mensium*, et quae habeatur insuper quasi *Matrix*, et *Locus Seminum genitalium*, *Mater Mundi*, *nutrix Animalium*, et *Plantarum*.

4. In *Milite Gallicipite* est *Sol Lunaris*, *Sol Lunam*, ut putabant, *Seminibus implens* et *foecundans*.

5. In *Harpocrate Abraxeo* potest agnosci *Sol oriens*, *Sol Periodos* et *cursus Temporis* ser-

vans, *Sol* genitalis, de quo *Harpocrate Sole* plura collegit Cuperus in *Harpocrate* Pag. 76. 77. 78. etc.

6. In *Leone Abraxeo* potest agnosci vel ipse *Sol irrigationis* praeses, de quo saepe egimus, vel *Sol fortissimus*, et *invictus*.

7. In *Corvo Abraxeo* habebitur *Sol Vates*, *Sol* futurorum monitor, *Sol* oracularis, ut *Apollo Graecus*, et *Apollo Hierapolitanus*; de quo egit Macrobius *Saturn.* I. Cap. 17. Pag. 242. 243. Nam absque *Divinatione* nulla fuit *vetus Gens*.

8. In *Stellarum* simulacris erunt *Planetae*, et aliae *Stellae* insigniores, quasi sedes vel *Corpora Potestatum* magnarum, quae necessitatibus quibuscumque humanis possint satis superque occurrere et satisfacere.

9. Praeterea 70 ABRAXAS referri primario ad *Solem*, secundario ad *Lunam* ad *Lemm. Hierograph.* Sect. I. Cap. 3. Pag. 215. 216. 217: adnotavimus: 70 CEMECEIAAM aequè primario ad *Solem*, secundario ad *Lunam* referri diximus Cap. IV. Pag. 220. 221. Et in ABAANAΘA NAABA, sive ABAAN, AΘA, NAABA esse bis temurice Nomen *Lunae* לבנה LBNE AABANA patet: quasi advocatio esset: אמת ATA veni surge לבנה LBNE ALBANA Luna, אט ATH suaviter, leniter, veni לבנה LBNE, ALBANA Luna.

10. Hos autem *Typos Theologicos* iam memoratos esse plane opportunos, proprios, et plus quam satis ad condendum *Pantheum Asterolatricum* certae *Gentis* patet; idque firmatur ex *Oligotheismo* multarum ex *Veteribus Gentibus*, maxime *Syris*, et *Palaestinis*; quin magis exemplo *Astrologorum*, sive *Asterolatrarum Planeticolarum*, qui potissimum a secundo saeculo *Christiano* latissime vigere, et obtinere coeperunt:

Hi enim omnia potestate *Septem* tantum *Typorum* Divinorum, sive *Planetarum*, *Sole* quidem et *Luna* praecipuis, regi et effici constituerunt, tenuerunt, praedicarunt, et per plura saecula plurimis Gentibus persuaserunt.

ART. II. *Secundo, quia Pantheum Abraxeum est valde simile Pantheo Isiaco Alexandrino.*

1. Scilicet non tantum, quod *Pantheum Isiacum* habeatur et praedicetur ab omnibus *Asterolatricum*, ut pariter *Asterolatricum* esse demonstravimus Pag. 287. 288. 289. *Pantheum Abraxeum*: Sed etiam quod *Typi* utriusque *Panthei* mutuo collati satis commode, et accurate sibi respondeant.

2. Nam *Typi Classici Panthei Isiaci* sunt 1. ipsa *Isis*. 2. *Serapis*. 3. *Harpocrates*. 4. *Anubis*. 5. *Aeon* sive *Chronus Isiacus*: quemadmodum diximus Pag. 282. De quibus videri possunt *Kircherus in Oedipo*, *Pignorius ad Mensam Isiacam*, *Oliva ad Marmor Isiac.* *Cuperus de Harpocrat.* *Montfaucon Ant. Expl. II. 2. et Supplem. Tom. II.* *Iablonskius in Pantheo Aegypt.*, et alii non pauci.

3. Atqui *Isidem* esse *Lunam* *Vossius de Idolatr.* *Iablonskius in Pantheo*, alique plurimi iamdiu animadverterunt. *Hecatem* autem esse *Lunam* eandem plurimi pariter animadverterunt; et nos superius nonnulla Pag. 278. 288. adnotavimus: Quin *Iablonskius Oper. cit. Tom. I. Pag. 108. 109. etc.* ipsam prorsus *Hecatem Persarum* et *Syrorum in Iside Tithrambone* et *Thermuthi* iure agnoscebat.

4. *Serapidem* porro habitum fuisse *Solem* ex *Gemmis*, ex *Nummis*, ex aliis pluribus *Monumentis*, ex pluribus *Scriptoribus* constat, adeo-

que possumus iure cum *Serapide Isiacō Solem Andromorphum Abraxeum* conferre et componere:

5. *Harpocrates Isiacus*, quoad elementa substantialia idem est ac *Abraxeus*.

4. *Anubis Isiacus* respondet *Viro Cynocephalo Abraxeo*.

5. Quoad *Aeonem Isiacum*, cuius varia sunt, ut indicavimus Schemata, si quis *Ectypa*, quae habet Kircherus in *Oedip. Tom. III. pag. 502. Montfaucon II. 2. Tab. 167. Lenoir Nouv. Explic. Tom. I. Tab. 1. 2. 4. 5.* conferat cum *Ectypis Aeonum Abraxeorum*, quae habet Chiffletius, Gorlaeus, aliique, haud levem similitudinem deprehendet: Et si conferet *Aeonem Abraxeum* quem profert Montfaucon Tab. 127. cum *Aeone Isiacō*, quem exhibet idem Montfaucon Tab. 167. magnam potius similitudinem deprehendet, et plane quanta satis est ad indicandum fundamentalem ideam utrique unam esse et eandem.

3. Militi *Gallicipiti Abraxeo* non sunt *Typi* penitus *Homomorphi* respondentes in *Pantheo Isiacō*, et non possunt esse, quia ut ostendimus ad *Lenum. Hierographic. Sect. I. Cap. 2. Pag. 208. M. les Gallicepe* exhibet Deum *Nergalem Cutaeorum*, est insuper *Stemma Gentilitium* eorumdem *Cutaeorum*, qui iam facti erant *Sichemitae* et *Samaritani*, et respondet tertio peculiari voci *Abraxas*, ut vidimus Cap. 3. Pag. 217. 218. Attamen sunt *Typi Homiomorphi* et *Homiodynamici*. Nam in *Pede Serapidis* (Vid: *Gemm. Astrif. Gori. Tab. 18.*) qui in *Arâ Vibii Onesimi* apud Fabretum in *Inscription. Antiq. Pag. 467. Cuperum in Harpocr. Pag. 47. 48.* et Montfaucon *Antiq. Expl. II. 2. Tab. 122.* conspicitur *Serpente cristato* circumvolutus sunt omnia elementa *Typi Gallicipitis* et *Serpentipedis*.

Quae *elementa* sunt etiam in *Harpocrate* *Isia-*
co, cui et *Serpens* et *Gallus* sunt frequenter
appositi apud Cuperum in *Harpocrat.* Pag. 32.
118. 154. Kircherum in *Obelisc. Pamphil.* Pag.
316. et alios.

Typi ergo *Classici Panthei Abraxei* satis ac-
curate respondent *Typis Classicis Panthei Isia-*
ci Alexandrini.

ART. III. *Tertio, quia Pantheum Mithria-*
cum est pariter valde simile Pantheo Abraxeo.

1. *Elementa Panthei Mithriaci*, quae tum ex
Scriptoribus veteribus, tum ex *Dramatibus Mi-*
thriacis, quae collegerunt Thomas Hyde *de Re-*
lig. vet. Persar. Pag. 110. 111. Phil. a Turré *de*
Mithra pag. 157. 160. Montfaucon *Ant. Expl.*
Tom. I. 2. Tab. 216. 217. etc. Creuzer et Guigniaut
in *Religions de l'Antiquité* Tom. I. in *Volum. Ta-*
bularum, sunt: 1. *Mithras*. 2. *Sol Andromorphus*.
3. *Luna Gynaecomorpha*. 4. *Planetae*. 5. *Aeon*,
sive *Saturnus Mithriacus*. 6. *Corvus*. 7. *Leo*. 8.
Taurus. 9. *Serpens*. 10. *Canis*. 11. *Gallus*. 12.
Palma. 13. *Scorpio*. Atqui 1. *Miles Galliceps Abru-*
xeus potest recte conferri cum *Mithra*, non modo,
quia demonstratum est utrumque referri ad *Solem*,
sed quod dubitari non potest, quin ipse *Mithras*,
ut *Miles Galliceps*, referatur etiam ad *Lunam*.
Nam *Mithras* in omnibus *Dramatibus* suis inter
Solem et *Lunam* collocatur *medius*, et solemni
voce adpellatum fuisse $\mu\sigma\iota\tau\eta\gamma$ testis Plutarchus
de Iside Pag. 369.

2. *Sol Abraxeus Andromorphus* est fere idem
ac *Sol Mithriacus*.

3. *Hecate Abraxea* conferri potest cum *Lu-*
na Mithriaca, immo cum *Hecate* ipsa *Mithria-*
ca, de qua loquitur Iulius Firmicus *Materius*

de Error. profan. Religion. P.3. scribens: Mulierem (Persae) triforini vultu constituunt monstrosis eam Serpentibus illigantes. Virum vero (Mithram) abactorem Boum colentes Sacra eius ad ignis transferunt potestatem. Et profecto huius Mithriacae Hecates utcumque imaginem repraesentari puto in Dramate Mithriaco Anglicano, quod conspici potest in Transact. Compend. Tom. X. Part. IV. Pag. 1311. et de quo plura hic agere datum non est.

4. *Chronus* sive *Aeon Abraxeus*, de quo diximus Cap. II. Art. 6. Pag. 279. 280., potest conferri cum *Chrono* et *Aeone Mithriaco*, de quo egerunt plures, quos citavimus eodem loco.

5. *Planetae Abraxei* congruunt cum *Mithriacis*.

6. *Gallus*, *Gallo* respondet, 7. *Leo*, *Leoni*. 8. *Corvus*, *Corvo*. 9. *Serpens*, *Serpenti*. 10. *Scorpio*, *Scorpion*, quem gerit *Aeon Abraxeus*. 11. Etiam *Palmae Mithriacae Ramus* est in manibus *Leontocephali Militis Abraxe* apud Montfaucon Tab. 150., et saepius in manu *Cynocephali* Tab. 153. 154. et 12. *Canis Mithriacus* tum in *Viro Cynocephalo Abraxeo*, tum in *Milite Cynocephalo Serpentine* in *Gemmis Passerii* Tom. I. Tab. 195. et Tom. III. Pag. 212. potest agnosci. 13. Et tandem *Caput Tauri*, quod frequenter premit *Leo Abraxeus* Tab. 149. 168. Montfauconi potest conferri cum *Tauro Mithriaco*.

Ergo inter *Pantheum Abraxeum* et *Mithriacum* magna intercedit relatio, et penitior nexus, quam primo intuitu possit reputari.

ART. IV. Quarto, quia *Pantheum Abraxeum* est etiam simile *Pantheo Palmyrenorum*,

Consideratis Monumentis Theologicis *Palmyrenorum*, de quibus egerunt Sponius in *Miscell.*

erud. Antiq. Pag. 1. 2. 3. Sellarus in *The Antiq. of Palmyra.* Pag. 249. 250. Montfaucon *Ant. expl.* II. 2. Tab. 179. 180. Barthelemius in *Act. Aca-*
dem. Inscript. Tom. XXVI. Pag. 590. 591. Fogginus
in *Museo Capitol.* Tom. IV. Pag. 80. 81. Georgius
in *Inscript. Palmyrenis.* etc. *Typi Theologici et*
Classici Palmyrenorum videntur omnino hi :
1. *Sol Andromorphus*, sive capite radiato reprae-
sentatus , sive quadrigis vectus , quem ipsum
putamus esse τὸν Δία ὑψίστον καὶ μέγιστον , de
quo agitur in *Inscriptionibus*. Nam fere omnes
Syri Iovem, Δία , et *Solem* pro uno eodemque
Numine habuerunt, ut ex iis, quae Macrobius Lib.
I. *Saturn.* Cap. 23. Pag. 262. 263, affert, et ex pluri-
bus *Inscriptionibus* , et aliis testimoniis certum
est. 2. *Luna Gynaecomorpha*: 3. Et alii *sex Plan-*
etae eodem fere habitu , et forma expressi ac
Graeci et Latini , ut arguitur ex *Planetis* excul-
ptis in Templo *Palmyreno*, et quorum Ectypum
dedit Rob. Wood in *Ruines de Palmyr.* Tab. 19. 4.
Chronus vel *Saturnus* forma et figura *Graeca*, vel
Latina , nempe senili facie , capite cooperto ,
Falce apposita. Et hunc *Saturnum* dictum puto
Bel a *Palmyrenis* , et esse illum *Deum* , quem
cum *Sole* colendum posuit in Templo huic *Deo*
Romae excitato Aurelianus Imperator , et de quo
Zosimus Libr. I. *Historiar.* Pag. 661. loquutus est.
Nam quamvis vox *Bel* , בל BL , בל BOL plu-
ribus *Diis* sit tributa , quasi per excellentiam et
peculiari modo *Saturno* tributam constat. Nam
Servius ad *Aeneid.* I. v. 621. scribit: *Quos Assy-*
rios constat Saturnum , quem et Solem dicunt....
coluisse... Apud Assyrios autem Bel dicitur qua-
dam Sacrorum ratione Saturnus et Sol. S. Theo-
philus ad *Autolycum* Lib. III. Pag. 139. haec habet:
Καὶ Κρονὸν ὀνομαζοῦσι Βηλ καὶ Βαλ μάλιστα οἱ οἱ

κουντες τα ανατολικά κλιματα...-παρα δε Ρωμαιοις
 Σατουρνος ονομαζεται. S. Hieronymus *Commenti.*
 inCap.46. *Isaiae*: Tom.IV. *Oper.* Pag.150. *Confra-*
ctus est Bel: Quem, ait. Graeci Belum, Latini Sa-
turnum vocant, summae apud Veteres Religio-
nis. Damascius in *vita Isidori* apud *Photium*
 Cod. 242. Pag. 1050. Φοινικες και Συροι τον Κρο-
 νον Ηλ, και Βηλ, και Βολαδην εκονομαζουνσι.

5. *Deus Malachbelus, Thorace, Corona, et*
Menisco insignis, ut ostendimus ad Lemm.Hie-
rograph. Sect. I. Cap. I. Art. 6. pag. 204. 205.
 est *Typus Lunaris, est Deus Lunus.*

6. *Aglibolus*, qui quasi moestus, et tristis ad
 dexteram *Malachbeli* in *Monumento* conspicitur,
 habendus est *Typus* homiodynamicus *Halaga-*
bali Emeseni, de quo Seldenus *de Diis Syris*
 Pag. 148. et Beyerus in *Additam.* Pag.280. alique
 plures egerunt. Nam *Halagabalus* אֵיל־גַּבְלִי AIL-
 GBL est temura homioplona אֵיל־גַּבְלִי OGLI-BL,
 sive *Agliboli*. Tum *Halagabalus* est *Deus Mon-*
ticuli גַּבְלִי GBL, conici, rotundi אֵיל־גַּבְלִי OGL, qua
 plane figura nempe *Lapide Conico* repraesenta-
 batur: Et eodem pacto *Agliboli Palmyrenorum*
 erat *Symbolum Arbor Conica, rotunda, nem-*
pe Cyparissus, quae et in Monumento conspi-
 citur. Et quoniam אֵיל־גַּבְלִי AIL-GBL, sive *Ha-*
lagabalus, ut rectissime animadvertit Bochartus
 in *Chanaan* lib. II. pag. 717. est *Deus condi-*
tor, est Demiurgus, Θεος ὁ κτιστής, vel πλαστής:
 et *Deum* adeo *Emesenum* ut *Conditorem rerum*
 fuisse cultum dubitari non potest, eodem pacto
 et *Aglibolum* אֵיל־גַּבְלִי OGLIBL temuram אֵיל־גַּבְלִי
 AIL-GBL sive *Dei Conditoris*, revera habebimus
 ut *Demiurgum Palmyrenorum.*

7. *Iar.bolum* tandem *Palmyrenorum* fuisse *De-*
um praefectum *Aquis, et Fontibus* certo te-

nendum est. 1. Primo quia in *Inscriptione* apud Sellarum Pag. 352. dicitur Βωλανος επιμελητης, και ο' αιρεθεις... Εφκας πηγης υπο Ιαριβαλου Θεου: quod etiam ex alia *Inscriptione* apud eundem Sellarum Pag. 310. 311. firmatur. 2. Secundo quia יאר IAR est *rivus flumen*, et רור RUE est *fluere, effluere, irrigare, potare*: Adeoque palam est *Iaribolum* esse בעל BOL Dominum Deum יאר IAR *rivi, fluvii*, vel רור RUE *fluxus, fontis* aquarum. Plures sane in *Iaribolo* hoc *Lunam* maluerunt agnoscere: At perperam. Nam *Palmyrenis Deus Lunus* fuit *Malachbelus*, et *Dea Luna* fuit *Gynaecomorpha*. Tum *Luna* dicitur רור IRC Semitis, et difficile est exprimi recte et solemniter potuisse literis Graecis voce ιαρι. etsi Sanctus Epiphanius nomen *Lunae* quasi pronuntiatione *Pharisaeorum* in *Haeres. XVI. Pag. 34.* scribat ιερεε. Nam ר C potuit transire in hee, non vero in I. Contra vero quum *Urbis* in deserto arenoso, et in aquoso fundatae et praecipuus et maximus *Deus* dator et distributor *Aquarum* constitui debuisset, quum *Iaribolum Deum aquarum*, tum vi Nominis, tum auctoritate habeamus, omnino tenendum videtur, quod fuit Aegyptiis *Osiris* dictus שיחור SCICUR sive *Nilus*, et dator *aquarum*, id fuisse *Palmyrenis Iaribolum*. Et id etiam, quia in ornamentis *Templo- rum Palmyrae* nil frequentius occurrit *Capitibus Leonum*, et *Leonis capitibus* indicari *fluxus aquarum* et *fontes* tum ad *Horum* nostrum Sect. I. Pag. 13. tum in *Disputat. de Obelisc. Hermapion. P. 125. 128.* pluribus observavimus, et ipsum nomen *Iariboli* recte potest deduci ex אריה ARIE, בעל BOL, quasi בעל BOL domino possessore *Leonis* אריה ARIE, sive potius יאר IAR, *fluminis*, vel יובל IUBL *fluvii*, quum temura

homiphona לביא LBIA sit etiam *Leo*, vel אשד ASCD *effusionis* aquarum, et *exundationis*, quum *Leo* sit etiam אסד ASD.

Atqui si modo hos *Typos Deorum Palmyrae* cum *Abraxeis* conferimus, multam profecto similitudinemprehendemus. Nam :

1. *Sol Abraxeus* fere idem est ac *Palmyrenus*.

2. *Hecate Abraxea* potest componi cum *Luna Gynaecomorpha Palmyrenorum*.

3. *Miles Galliceps* etsi formā non congruat, idem tamen est re, ac *Deus Malachbelus Palmyrenorum*, ut vidimus ad *Lemm. Hierogr. Sect.*

I. Cap. I. Art. 6. Pag. 204. 205.

4. *Aeon Abraxeus* habendus est re idem cum *Saturno*, sive *Belo Palmyrenorum*.

5. *Iaribolus Leontomorphus* plane respondet *Leoni Abraxeo*, in quo *Deum aquarum et rivorum* vidimus etiam ad *Lemm. Hierograph. Sect.*

II. Cap. 3. Pag. 245. 246.

6. *Aglibolus Palmyrenus* potest componi cum *Harpocrate Abraxeo*, quem habitum fuisse *Demurgum* demonstrant plurima, et singillatim *Gemmae*, quibus *Harpocrates* iste exsculpitur in medio plurimorum animalium, quasi modo ex *Chao* cum illo emersissent. Vide *Sponium Miscell. Erudit. Antiqu. Pag. 16. Montfaucon Ant. Expl. II. 1. Tab. 125. Pag. 306. Caylus Recueil Tom. III. Tab. X. 2. Matter Tab. Abrax. VII. n. 5. etc.*

7. *Planetae* utrique *Pantheo* sunt communes. Ergo inter *Panthem Abraxeum*, et *Palmyrenum* magna similitudo, et aequa congruentia intercedit.

Et propterea si *Panthem Isiacum*, si *Mithriacum*, si *Palmyrenum* ad certas *Sectas* vel *Gentes* spectarunt, utique et *Panthem Abraxeum* singulis his *Pantheis* simile et congruens

ad certam aequae et peculiarem sive *Sectam*, sive *Gentem* spectabit.

C A P U T VI.

Hierogrammata Abraxea a Saeculi primi Christiani fine ad sextum durasse, et ad Gentem sive Sectam valde numerosam, claram, notam, quae libere et publice eas conderet, et divenderet spectasse tenendum est.

ART. I. *Hierogrammata Abraxea a Saeculi primi Christiani fine ad sextum circiter perdurasse certum est.*

1. Primo, quia per ista ipsa saecula tres vel quatuor litterae *Alphabeti Graeci* aliâ et diversâ formâ a recepta et vetere scribebantur, ut omnes, qui de Graecorum *Palaeographia* tractarunt iam animadverterunt: et ea ipsa est quae in *Lemmatibus Abraxeis* conspicitur: Scilicet Q pro Σ, ω pro Ω, E pro Ε. Quin Graecum Ξ varia et incerta forma in his *Gemmis* fere semper exhibetur. Verum quidem est *Principem Turismutiae* in *Iscrizioni di Palermo* Pag. 237. 238, etc. contendisse *formam* illarum *litterarum* esse longe vetustiore *Vespasianis*; Sed haud gravibus momentis mea sententia contendit. Quin etiam si id verum esset, nil nostra interesset. Nam nos hic non de prima harum *formarum* origine, sed de usu late recepto et adoptato loquimur. Atqui nemo fuit, nec esse potuit, qui ante *Vespasianos* late adoptatam istam *Litterarum formam* affirmaret.

2. Secundo, quia in *Alphabeto Abraxeo* receptum est V *Latinorum*, et quandoque R adhi-

betur, ac generatim etiam communium *Literarum* forma ad *Latinam* propius accedit, quod fieri non potuit, nisi *Romanorum* Imperio iamdiu in *Aegypto*, *Palaestina*, et *Syria* recepto, adeoque post aetatem Vespasianorum,

3. Tertio, quia in *Gemmis Abraxeis* frequentes sunt *Harpocrates*, et *Vir Cynocephalus*, qui ante finem Saeculi primi Christiani late recipi et probari non potuerunt. tum primum *Cultu Isiaco*, cuius etiam hi ipsi *Typi* sunt elementa substantialia, late recepto, et probato: quod nos etiam animadvertimus in *Dissertatione de Historia cultus Isiaci* in *Itulid* ad nostram Academiam Herculanensem lecta,

4. Quarto, quia a fine eiusdem primi Saeculi, et secundi potissimum initiis *Theurgi*, *Iatromagi*, *Philosophi Pythagorici*, et paullo post *Neoplatonici*, incredibili studio *Telesmata*, *Amuleta*, *Lemmata Barbarophona*, et *Apotropaea* quaesiverunt, condiderunt, promulgarunt, et iactarunt in Gentibus: Adeoque quum comperiamus *Hierogrammata Abraxea* prorsus consentientia cum *Hierogrammatibus Barbarophonis* et *Apotropaeis*, quae indicantur, vel referuntur a *Plinio*, qui floruit labente primo saeculo: a *Luciano*, *Galeno*, *Apuleio*, qui secundo: *Origene*, *Clemente Alexandrino*, *Sereno Sammonico*, *Plotino*, *Porphyrio*, qui floruerunt tertio saeculo; a *Iamblich*o, *Eusebio Caesariense*, *Iuliano Caesare*, *Marcello Empyrico*, qui quarto: a *Proclo Lycio*, *Aëtio*, qui quinto: a *Damascio*, et *Alexandro Trulliano*, qui sexto: plane certo tenere debemus per isthaec ipsa Saecula auctores et conditores *Gemmarum Abraxeorum* floruisse et viguisse,

ART. II. *Gemmas Abraxeas spectasse ad Gentem vel Sectam valde numerosam, claram; quae publice et libere eas conderet, et divenderet dubitari non potest.*

I. Nam *Gemmas Abraxeas* tot, tantâque copiâ et varietate inspexerunt vel collegerunt Scaliger, Macarius, Salmasius, Kircherus, Chiffletius, Pignorius, Fabrettus, Cappellus, Sponius, Gortaeus, Ebermayerus, Montfauconius, Caylus, Passerius, Winkelmannus, Matterus, alique plures, ut absoluta necessitate fatendum sit Auctores, et Conditores earum ad *Gentem* vel *Sectam* claram, notam, valde numerosam, plurimis acceptam et gratam spectasse. Quaerere tot et tam varios *Lapides*, parare eos ad *Sculpturam*, *Hieroschemata* condere, *Lemmata* componere, omnia insculpere, et in universum fere Romanum Imperium spargere et tribuere, nisi multorum industria, multorum ingenio, et sollertia, multorum manu et ope fieri non potuit, et magis etiam fieri non potuit, nisi omni libertate civili, omnibus adiumentis socialis commercii gauderent. Quumque *Gemmae Abraxeae* sint plusquam *quinta* vel *sexta* pars omnium reliquarum *Gemmarum*, quae a primo vel secundo saeculo Christiano ad nos pervenerunt, tenendum propterea est ex omnibus *Sculptoribus*, *Artificibus*, et *negotiatoribus Gemmariis*, qui per quinque circiter saecula floruerunt per Romanum Imperium, *quintam* vel *sextam partem* ad minimum fuisse *Abraxeographorum*. Qui profecto haud levis et tenuis, sed plane ingens numerus est habendus: et eâdem propterea proportionem servata dubitari nequit, quin inter plusquam mille

Myriades Capitum plurimi has *Gemmas* quaesissent, amassent, emissent. Et id quidem si *Gemmas Abraxeas* ad *quintam* vel *sextam* partem reliquarum omnium *Gemmarum* aestimamus. At Passerius iudex hac de re aequus, *pene tertiam* putabat. Haec enim Tom. II. *Gemmar. Astrifer.* Pag. 238. statuit: *Nec minimi ponderis habenda est ipsa pene immensa eorumdem Lapillorum copia ubique Terrarum dispersa; quae omnia pene Eruditorum Musea adeo infecit, ut pene tertiam partem inter veteres Gemmas occupet.* Certo igitur teneamus *Gemmas Abraxeas* spectasse ad *Gentem*, vel *Sectam* industrem, claram, notam, et valde numerosam.

C A P U T VII.

Cultum Angelorum in Stellis et Planetis, sive Asterolatricam Angelocraticam, quae, ut animadvertimus, fuit Systema Theologicum Abraxeographorum, plures ex Gentilibus Hebraizantibus, plures ex Iudaeis Ethnicophilis iam saltem ab aetate Apostolorum impense probasse, et tenuisse certo tenendum est.

ART. I. *Elementa Mundi Στοιχεῖα τοῦ Κόσμου, in Epistolis B. Pauli Apostoli ad Galatas Cap. IV. v. 3.9. et ad Colossens. Cap. II. v. 8.10: esse non possunt directe et proprie Ritus et Caeremoniae Legis Mosaicae, ut plurimi hactenus autumarunt.*

1. Primo, quia nemo umquam appellavit Στοιχεῖα *Ritus*, *Caeremonias*, *praecepta*, *leges* aliquius *Gentis*, vel *Sectae*,

2. Secundo, quia huiusmodi *Ἔθνη* dicuntur τοῦ Κοσμοῦ *Mundi*. Atqui *Leges Hebraeorum*, fuerunt *propriae*, et peculiares *Hebraeis*. Quin insuper fuerunt penitus adversae *Legibus* et *Ritibus* omnium reliquarum Gentium; quod non modo Doctores Christiani *Hottingerus*, *Spencerus*, *Seldenus*, *Witsius*, *Pfaffius*, alique innumeri animadverterunt, et solidissime demonstrarunt; Sed ipsi *Gentiles* iratissimi id senserunt, et adeo *Hebraeos* perpetuo oderunt odio teterimo et pertinacissimo: Quia *Deus non fecit taliter omni Nationi*, et *Iudicia sua non manifestavit eis*: Psalm. CXLVII. v. 20.

3. Tertio, quia *Ritus*, et Caeremoniae *Hebraeorum* non possunt dici *principia*, initia, *rudimenta*, et exordia *Legum Mundi* ex quocumque possibili respectu. Non relate ad ipsos *Hebraeos*, quibus non *initia*, et exordia sunt illae *Caeremoniae*; sed plane substantia, et fundamentum vitae omnis, et totius aevi, quum *Legem Mosaicam* aeternum duraturam putent. Non relate ad *Christianos*, qui possunt *Ritus* omnes *Iudaicos* ignorare absque discrimine Salutis aeternae, et qui si eos *Ritus* amplecterentur et exercerent consulto Christianam Religionem exsuerent. Non relate ad *Gentiles*, ad quos minime spectant, sive velint in Religione sua manere, sive velint *Christianam* Professionem complecti. Tum *Ritus* et *Sacramenta* novae *Legis* haudquaquam ita superstructa sunt Caeremoniis et *Ritibus Legis veteris*, ut unum Corpus efficiant, et servata in ea maneant, ut *Rudimenta*, et universa *Scientia Astronomiae* unum corpus efficiunt. At *Ritus Iudaici* umbra tantum *Futurorum* penitus evanuerunt ubi *Christi Domini Lux* effulsit. Neque porro

Leges Hebraeorum Rituales dici possunt *Elementa* et *Rudimenta Mundi*, et initia *Legislationis humanae* ratione *Temporis* et *vetustatis*. Nam et fuisse *leges Rituales* et *Liturgiam Adamo* et *Patriarchis Antediluvianis* certum est, et fuisse *Noachidis* certum est, fuisse *Abrahamo*, *Isaaco*, *Iacobo* certum: Fuisse porro plurimis *Gentibus Assyriis*, *Syris*, *Chaldaeis*, *Aegyptiis*, *Palaestinis* ante *Exodum Hebraeorum* plures *Leges Rituales* et *Caeremoniales* ex ipsa *Lege Hebraeorum*, ut innuimus, patet, quae fere tota constituta est, ut *Ritus* *Ritibus*, *Caeremoniae* *Caeremoniis* opponerentur.

4. Quarto, quia *Apostolus* ad *Colossenses* Cap. II. v. 8. scribit: *κατα την παραδοσιν των Ανδρων. κατα τα Στοιχεια του Κοσμου*: Et v. 22. *κατα τα ενταλματα, και διδασκαλιας των ανδρων*. Atqui *Lex Hebraeorum*, *Ritus Mosaici* haudquaquam ex *Traditionibus humanis*, ex iussu et voluntate *Hominum*, sed voluntate, et quasi voce *Dei Opt. max.* sunt constituti.

5. Quinto, quia *Epistolâ ad Galatas* Cap. IV. v. 8. 9. *Elementa Mundi* conferuntur cum *Diis*, quos antea *Galatae* coluerant: Atqui *Dii Galatarum* non fuerunt profecto *Ritus* et *Caeremoniae Iudaicae*. Ait enim v. 8. *Sed tunc ignorantes Deum, iis qui natura non sunt Dii serviebatis* v. 9. *Nunc autem cum cognoveritis Deum, immo cognovistis a Deo, quomodo convertimini iterum ad infirma et egena Elementa, quibus denuo servire vultis?* Ergo *Elementa Mundi Στοιχεια του Κοσμου* B. *Pauli* *Apostoli* nullo pacto summi possunt pro *Ritibus* et *Caeremoniis* *Iudaicis* proprie et directe,

ART. II. *Elementa Mundi in Epistolis B. Pauli Apostoli esse nequeunt Rudimenta Doctrinarum, Principia Philosophiae, Initia Scientiarum.*

1. Primo, quia hoc sensu nemo umquam sum-
sit *Voces Στοιχία του Κόσμου*, nec potuit ali-
quis iure sumere. Suntne, quaeso, *Rudimenta*
de *Mundo*, quae agant de *Mundo*, an potius
quae habeant *Mundum* Auctorem? Atqui vis et
potestas *Vocis* Polydynamicae του Στοιχείου ne-
cessario definienda est a *Voce* adiecta: Atqui *Vox*
Κόσμος omnino potestatem illam obtrusam lon-
gissime reiicit, et expellit.

2. Secundo, quia Divus *Paulus* ad *Galatas*
Cap. IV. v. 3. scribit: *Et nos quum essemus par-
vuli sub Elementis Mundi eramus servientes.*
At quid, cedo, est servire *Principiis Metaphy-
sicis, Exordiis Ethicis, et Rudimentis Politicis?*

3. Tertio, quia nemo servit *Principiis Me-
taphysicis, Rudimentis Physicis* observando *Dies,*
et *Neomenias*, et *Sabata*, et *Annos*, vel hunc,
aut illum *Cibum* discernendo: Atqui haec *Apo-
stolus* ad *Colossenses* C. II. v. 8. *Videte ne quis vos*
decipiat per Philosophiam, et inanem fallaciam,
secundum Elementa Mundi, et non secundum
Christum. v. 16. *Nemo ergo vos iudicet in ci-
bō, aut in potu, aut in parte Diei festi, aut*
Neomeniae, aut Sabatorum. v. 20. *Si ergo mor-
tui estis cum Christo ab Elementis huius Mun-
di. quid adhuc tamquam viventes in Mundo de-
cernitis.* v. 21. *Ne tetigeritis, neque gustaveritis,*
neque contrectaveritis.

4. Quarto, quia ipsemet *Apostolus* satis aper-
te discrevit *Philosophiam* ab *Elementis Mundi*
scribens Cap. IV. ad *Coloss.* v. 8. *Videte ne quis*
vos decipiat per Philosophiam, et inanem fal-

laciā , secundum Traditionem hominum , secundum Elementa Mundi, et non secundum Christum. Ergo si Philosophi decipiunt fallacibus argumentis secundum Elementa Mundi; utique ista Elementa Mundi alia ab ipsis Argumentis et Lemmatibus Philosophicis esse debuerunt.

ART. III. *Elementa Mundi Στοιχεία τοῦ Κόσμου B. Pauli Apostoli habenda omnino sunt proprie et directe Astra Coeli singillatim Zodiacalia, et Planetæ.*

1. Primo , quia utraque *Vox* hac sententiā , ex intima sua significatione et solemnissimo usu recte et eleganter sumitur : quod iam animadverterunt pluribus viri doctissimi Salmasius *de Annis Climatericis* Pag. 576. ad 582. Valesius *ad Eusebii Histor. Eccl.* lib. III. cap. 31. p. 110. et Menagius *ad Diogen. Laertium* Libr. VI. Sæg. 102. Pag. 268. nosque ipsi innuimus in *Fundamen. Hermeneuticis* Pag. 146.

2. Secundo, quia in Epistolis *Apostoli Elementa Mundi* recte adnectuntur *Observationibus Dierum, et Sabatorum, et Neomeniarum, et Temporum*, quae intime et necessario pendent a *Planetis, et Astris Coeli*. Epistolā ad *Galatas* Cap. IV. v. 9. legimus : *Nunc autem cum cognoveritis Deum, imo cogniti sitis a Deo, quomodo convertimini iterum ad infirma et egena Elementa, quibus denuo servire vultis : v. 10 : Dies observatis, et menses, et tempora, et annos.* Epistolā ad *Colossenses* Cap. II. v. 8. *Videte ne quis vos decipiat per Philosophiam et inanem fallaciā, secundum traditionem hominum, secundum Elementa Mundi, et non secundum Christum. v. 16. Nemo ergo vos iudicet in cibo, aut in potu, aut in parte Diei Festi,*

aut *Neomeniae*, aut *Sabatorum*. Atqui *Dies*, *Neomeniae*, *Menses*, *Anni*, *Tempora* facta omnino sunt a *Planetis*, et *Astris* potissimum *Zodiacalibus*, et sapientissime et necessario *Apostolus* has superstitiosas observationes damnans earum *Caussas effectrices* damnare pariter debuit. Et quoniam *Tempora* ab unis *Astris* et *Elementis* *Ἐτοιχείοις τοῦ Κόσμου* sunt facta, palam est *Elementa Mundi* in his *Epistolis Apostoli* esse non posse nisi *Astra Mundi*.

3. Tertio, quia ad *Galatas* Cap. IV. v. 8. haec scripta: *Sed tunc quidem ignorantes Deum iis, qui natura non sunt Dii serviebatis.* v. 9. *Nunc autem cum cognoveritis Deum. imo cogniti sitis à Deo, quomodo convertimini iterum ad infirma et egena Elementa, quibus denuo servire vultis?* v. 10. *Dies observatis, et menses, et tempora, et annos.* Scilicet *Galatae* antequam fierent Christiani serviebant *Dii*, qui spectata sua *Natura* intima non essent *Dii*, et hi ipsi *Dii* sunt *vacua*, et *egena Elementa Mundi*, ad quae iterum convertuntur. Atqui *Astra Coeli* minime *Dii* sunt naturâ suâ, sed tantum creaturae, et opera magni *Dei*. Tum *Dii*, qui coluntur superstitiosa *observatione Dierum, Mensium, Annorum, Temporum* omnino necesse est esse *Astra Coeli*, a quibus sunt *Tempora* facta, et ob quae stulte putarent eos esse colendos, tum ut beneficium agnoscerent, et quasi occuparent, tum ut in effectibus *Caussas* colerent et venerarentur. Praeterea certum est aetate *Apostolorum* per totam *Phrygiam, Pisidiam, Cappadociam Lunam* potissimum et *Mensem*, et adeo *Solem* et *Sidera* fuisse impense et superstitiosissime culta: quod vel ex iis quae nos animadvertimus ad *Lemm. Hierographic. Sect. I. Cap. I. pag. 201. 202. etc.*

abunde patet. Quamobrem dubitari non potest
 τα Στοιχεία του Κόσμου in *Epistolis B. Pauli*
Apostoli esse *Astra et Sidera Mundi*.

4. Quarto, quia *S. Ioannes Chrysostomus*. *Homilia in Epistolam ad Colossenses* Tom. XI. Oper. Pag. 365. 366. haec adnotat: Κατα τα Στοιχεία του Κόσμου, και ου κατα Χριστον, τωσ του ελεγχου άπτεται της των ήμερων παρατηρησεως, Στοιχεία Κόσμου ήλιον, και σεληνην λεγων. Καταπερ και εν τη προς Γαλατας ελεγε: Cap. IV. v. 19. Πας παλιν εκιστρεφετε επι τα ασθєνη και πτωχα Στοιχεία: και ουκ ειπεν ήμερων παρατηρησεις, αλλά δια όλου του Κόσμου του παροντος: ίνα το ευτελες δειξη: ει γαρ ό Κόσμος ουδεν, πολλω μαλλον και τα Στοιχεία. *Secundum Elementa Mundi, et non secundum Christum: Iam attingit reprehensionem Dierum observationis, Elementa Mundi Solem et Lunam dicens: Sicut etiam dicebat in Epistola ad Galatas IV. cap. v. 9. Quomodo convertimini ad infirma et egena Elementa: Et non dixit Dierum observationes, sed totius Mundi praesentis; ut ostendat quam sit res vilis. Nam si Mundus nihil est, multo magis Elementa. Porro Oecumenius Commentario in Epist. ad Coloss. C. II. v. 9. Tom. II. Pag. 129. 130. adnotat: Κατα τα Στοιχεία του Κόσμου: Στοιχεία δε φησι Κόσμου Ηλιον, και Σεληνην, δια των τοις αφροσιν αι των ήμερων παρατηρησεις. Elementa autem dicit Solem et Lunam, per quae insipientibus sunt Dierum observationes. Tum Divus Hieronymus Commentario in Epist. ad Galatas Tom. VI. Operum Ed. Plantini Pag. 138: haec monet: Elementa Mundi Coelum et Terram, et ea quae intra haec sunt Plerique appellata putant, quod videlicet Solem, Lunam, Maria, Sylvarum et Montium Deos, et Barba-*

H. A. I.

rae Nationes, Romanique omnium Superstitionum sentina venerentur: *A quibus quum Christus venerit liberamur.* Tum Epistolâ 150. ad *Hedibiam* Tom. III. Oper. P. 47. ipsemet *Elementa* (στοιχεία) *Planetas* vocat scribens: Quam (Hebdomadam) *Ethnici Idolorum*, et *Elementorum nominibus appellant.* Quin etsi *Theodoretus Commentario in Epist. ad Galatas* videatur primo intuitu iis favere, qui *Στοιχεία του Κόσμου* *Ritus Iudaicus* habeant, revera cum *Chrysostomo*, et aliis sentiebat: Haec enim Oper. Tom. III. Pag. 278. scripta sunt: *Στοιχεία γαρ του Κόσμου τας Νομικας παρατηρησεις εκαλεσεν, επειδη περ απο ηλίου, και σεληνης νυξ τε και ήμερα τελείται, απο δε ήμερων εβδομαδες, και μηνες, και ενιαυτοι συνιστανται. ο δε Νομος και σαββατα, και νουμηνιας, και ενιαυσιαιους ζορτας, και ενιαυτων εβδομαδας φυλαττειν εκελευσε. Τουτου χαριν ειπεν: υ'πο τα Στοιχεία του Κόσμου ημεν δεδουλαμενοι; επειδε δια τούτων ο χρονος συνιστάται. Elementa autem Mundi Legales Observationes appellavit, quia a Sole, et Luna Nox et Dies perficitur, a Diebus autem Septimanae, et Menses, et Anni conficiuntur. Lex autem et Sabbata, et Novilunia, et Annorum Hebdomadas servare iussit: Ideo dixit sub Elementis Mundi nos eramus servientes: Quoniam per haec (Elementa Solem et Lunam) Tempus consistit.* Commentario praeterea in *Epistol. ad Coloss.* Pag. 352. haec adscripsit: *Στοιχεία δε του Κόσμου την των ήμερων παρατηρησιν. Απο γαρ ηλίου και σεληνης ήμεραι και νυκτες. Dixit autem Elementa Mundi observationem dierum, quia per Solem et Lunam sunt Dies et noctes.* Etiam *Theodoretus* igitur vir sane doctissimus *primario et directe* habuit et dixit

Solem et Lunam Στοιχεῖα τοῦ Κόσμου, in Epistolis B. Pauli Apostoli.

ART. IV. *Nonnullae difficultates elevantur, et explicantur.*

I. At, inquires: primo, si Στοιχεῖα in Epistolis Apostoli sunt *Astra*, et *Planetæ*, quomodo Epist. ad Galat. Cap. IV. v. 3. scribit: *Ita et nos quum essemus parvuli sub Elementis Mundi eramus servientes?* Itane aliquando Paulus servivit *Militiae Coeli*? Atqui, respondeo, non omnis *Servitus* est *Idololatria*, nec omnis *Observatio Planetarum* et *Siderum* est *Servitus Idololatrica*, sed omnis *Observatio* superstitiosa *Siderum* et *Planetarum* est *Servitus*. Aetate Pauli Sectâ *Pharisaeorum* potente, Δευτερώσει constituta, et elementis *Astronomiae* Graecae adoptatis, infinita curiositate, summa superstitione, et per plures saepe lites, et iurgia, *Planetæ*, et *Sidera* observabantur, ut constituerentur *Neomeniae*, *Sabatorum* initia, et *Festa* reliqua. Et probabile est ipsum Paulum, olim summum zelotem *Legis*, vel ex iugis montium *Ciliciae*, vel saltem ex tecto *Domus* initia *Neomeniae*, et *Lunam* orientem insonnem expectasse, et spectasse: Quae omnino est illa *Servitus* erga *Elementa Mundi*, quam iure damnat Paulus *Christianus*. Quum igitur qui curiose et superstitione attendunt, ut observent *Tempora liturgica* vere et eleganter dicantur *servire Planetis*, et *Astris Coeli*. Στοιχείοις τοῦ Κόσμου, per quae illa *Tempora*, et sunt facta, et circa quae *observationes* illae fiunt; quia *Judaei* aetate Pauli Apostoli curiose, et superstitione *Tempora* ex *Astris* et *Planetis* observabant, quae misera est *Servitus*; Vid. Clementem Alex. Strom. VI. P. 636. Ideo rectissime et vere Paulus scripsit: *Et nos ...sub Elementis Mundi eramus servientes.*

2. Obiicies secundo : At si *Elementa Mundi* sunt *Astra Coeli* quomodo ad *Galatas* Cap.IV. v. 9. dicuntur *vacua et egena Elementa*, αστερη καὶ πῶχα στοιχεῖα ? Immo summa et verissima ratione. *Iudaei* enim *Ethnicophili*, et *Gentiles Hebraizantes* non de nihilo tam superstitiose *Planetæ*, ac *Sidera*, et *Tempora* ab eis facta observabant : Sed quia putabant etsi absurde occupari et regi pleraque ab *Angelis*, vel *Archangelis*, ut dictum est Sect.hâc Cap.I.Pag.293.294.et dicetur amplius , a quibus omne donum , omne bonum, omnis fortuna Hominum penderet , et dispensaretur. Atqui nec ab *Angelis* reguntur et gubernantur *Sidera* , nec ab eis bona et fortunæ Hominum pendent et dispensantur , sed prorsus verissime sunt αστερη καὶ πῶχα στοιχεῖα: Quum ab uno summo *Deo Opt. Max.* et Homines et eorum fortunæ penitus et intrinsece pendeant.

3. Tertio oppones : Si *Epistolâ ad Coloss.* Cap. II. v. 8. scriptum est : *Videte ne quis vos decipiat per Philosophiam, et inanem fallaciam, secundum Traditionem hominum , secundum Elementa Mundi, et non secundum Christum* : Quis facile ista *Elementa Mundi* dicet *Sidera*, et *Planetæ Coeli* ? Immo plane et necessario: Nam superstitiosi Homines , qui imponebant severas et minutas observationes *Dierum, Neomeniarum, Temporum* non faciebant arbitrio , et voluntate sua, sed conabantur id suadere per rationes *Philosophicas, et Astronomicas*, secundum ipsum cursum , ipsas coniunctiones , occursus , oppositiones , et apparitiones *Planetarum, et Siderum*, sive *Elementorum Mundi*. Adeo ut hâc *Elementa Mundi* perspicue potius sint *Astra Coelestia*.

4. Obiicies quarto : At si *Epistolâ* potissimum ad *Galatas* non agit tantum , sed plane disse-

rit *Paulus de Lege et Caeremoniis Hebraicis*, quid facere possunt ad haec *Planetae*, et *Sidera Coeli*? Immo plurimum. Nam *Neomeniae*, et alia *Festa* Hebraeorum intime pendeant a *Planetis*, et *Sideribus*, et secundum *Elementa Mundi*, κατὰ τὰ Στοιχεῖα τοῦ Κόσμου erant constituenda et decernenda. Quae constitutio et observatio, quum facta esset curiosa, superstitiosa, molesta, gravis; ideo iure libertatem a *Christo Domino* partam extollit *Apostolus*.

ART. V. *Religio Angelorum, quam Divus Paulus ad Colossenses scribens vehementer damnat, habenda est ipsa Religio Astrorum, et Elementorum Mundi.*

1. Primo, quia Cap. II. huius *Epistolae Angelī*, et *Elementa Mundi* ita coniunguntur, ut palam sit utraque ad unum *Systema Theologicum* spectare. Scriptum est enim v. 18: *Nemo vos seducat . . . in Religione Angelorum*: etc. et v. 20. *Si ergo mortui estis cum Christo ab Elementis huius Mundi, quid adhuc tamquam viventes in Mundo decernitis?* Ergo *Religio Angelorum* est ipsa *Religio Elementorum Mundi*. Praeterea v. 8. scriptum fuerat: *Videte ne quis vos decipiat per Philosophiam, et inanem fallaciam, secundum Traditionem Hominum, secundum Elementa Mundi, et non secundum Christum*: et v. 15. *Et exspolians Principatus, et Potestates* (Angelos nempe) *traduxit confidenter, palam triumphans illos in semetipso*. v. 16. *Nemo ergo vos iudicet in Cibo, aut in potu, aut in parte diei Festi, aut Neomeniae, aut Sabatorum*. Scilicet *Observationes superstitiosae Dierum et Temporum*, ut ad *Elementa Mundi*, ita aequae ad *Principatus, et Potestates*, sive ad

Angelos spectabant : Utque ad *Galatas* scribens *Apostolus* Cap. IV. v. 9. *Planetas*, et *Sidera* vacua esse et egena *Elementa* declaraverat, ita hñc *vacuos*. et *egenos Angelos*, sive *Principatus* et *Potestates expoliatos*, *triumphatos*, et *evacuatos a Christo* manifestavit. Quamobrem si *Angeli*, et *Elementa Mundi* coniunguntur, si curiosae *observationes Dierum* aequae ad *Angelos*, ac ad *Elementa Mundi* spectant, utique *Angeli*, et *Elementa Mundi* ad idem *Systema Theologicum* spectant.

2. Secundo, quia si certum est *Galatas*, et *Colossenses*, quum erant adhuc *Gentiles*, coluisse *Sidera* et *Planetas Coeli*, aequae certum habendum est coluisse deinceps in eis *Angelos*, et *Potestates Iudaeorum*, vel illis similes. Nam si in illis iterum *Deos* summos Gentium *Bacchum*, *Iovem*, *Mercurium*, *Venerem* coluissent, exuissent penitus *Religionem Christianam*, nec *Sanctus Apostolus* potuisset iis verbis ad eos uti. At quum *Angeli* orthodoxe coli potuissent ab *Hebraeis*, orthodoxe a *Christianis*, et *Galatae* in modo tantum, et sede, et potestate aberrarent, ideo rectissime eos *Apostolus* increpavit, et ad *orthodoxiam* perducere conatus est. Nec obstat, quod ipse *Paulus* ad *Galatas* Cap. IV. v. 8. etq. dicat eos scilicet iterum *servire Diis*, quos reiecerant. Nam hñc *Apostolus* non *Spiritus*, et, si dicere fas est, non animas illorum *Pseudo-Deorum* spectavit, sed *corpora*, *formas*, *species*, quibus apparerent, nempe *Astra* et *Sidera Coeli*. Quin etiamsi *Galatae Angelos Hebraeorum* in *Astris* coluissent, recte potuit *Paulus* affirmare eos ad veterem suam *Idololatriam* rediisse, quia *cultus* etiam *Angelorum* non *Orthodoxus* a *Tertulliano*, et aliis *Patribus Idololatria* iure appellatus fuit.

3. Tertio, quia doctissimus Pater Hieronymus Epistolâ 151. ad Algasiam: Quæst. 10. Tom. III. Oper. Edit. Plantin. pag. 433. ad illa verba: *Conversus autem Deus tradidit illos (Hebraeos), ut colerent Militiam Coeli, haec adnotat: Militia autem Coeli non tantum Sol appellatur, et Luna, et Astra rutilantia; sed et omnis Angelica multitudo, eorumque exercitus, qui Hebraice appellantur צבאות TZBAUT Sabaoth, idest Virtutum et exercituum.... Et ut sciamus semper eos, qui colebant Idola, licet in Templo hostias viderentur offerre, non Deo eas obtulisse, sed Angelis per Ezechielem plenius discimus.... Et tradidit eos Deus, ut servirent Militiae Coeli, quae nunc (Epist. ad Colossens. Cap. II. v. 18.) ab Apostolo dicitur Religio Angelorum. Et plane iure, ut patet ex pluribus locis Biblicis, quae collegit Iacobus Ode de Angelis Pag. 62. ad 71. in quibus Militia Coeli tum Stellae, tum Angeli appellantur. De qua Religione Angelorum sive Theurgia Veterum legi meretur egregius Casti Innocentis Ansaldi Tractatus; etsi in eo Auctor non egerit de Angelolatria Asteromorphâ, sive Asterolatria Angelocratica.*

ART. VI. *Iudaeos Ethnophilos circa aetatem Apostolorum Angelos suos in Planetis et Stellaris fuisse iam veneratos certum est.*

1. Primo, quia amplissima, et operosissima *Angelographia Astrologica*, et *Astrologia Angelocratica* Rabbiorum, cuius specimina dedit Kircherus in *Oedipo* Tom. II. Part. I. pag. 331. ad 350. et Tom. II. Part. 2. pag. 234. 235. quamvis absoluta videatur post Saeculum XI. Christianum, attamen longe vetustior dicenda est, et saltem *Apostolis* coeva. Gens enim, quae

una tempora *Adami*, *Sethi*, *Noachi*, *Abrahami*, *Mosis* habet in ore, una sua vetera, una sua pristina tueri et servare profitetur, numquam toto veluti pondere, et gravissima superstitione in hanc *Astrologiam Angelocraticam* ruisset, nisi satis vetustae et antiquae eius origines fuissent penes suos.

2. Secundo, quia *Pharisaei* Secta *Iudaeorum* aetate *Apostolorum* valde numerosa. potens, spectata tum *Astrologiam*, tum *Angelos* impense colebat, ut *Serarius*, *Drusius*, *Scaliger* agentes de *Sectis Iudaeorum* tamdiu observarunt. Et quoniam certum aequè est de *Deo opt. max.*, satis recte, quoad plurima, sensisse, et adeo in *Planetis*, et *Stellis* aliquos Gentium *Deos* ponere et constituere non potuisse, restat omnino eos tenuisse *Astrologiam* quamdam *Angelocraticam*, et *Angelos* suos in *Planetis*, et *Stellis* fixisse.

3. Tertio, quia ipsi *Esseni* videntur *Angelos* suos in *Stellis* et *Planetis* coluisse: Nam haec scribit *Iosephus Flavius* de *Bello Iudaic.* Lib. II, Cap. 12. pag. 785. *πριν γαρ ανασχειν τον Ηλιον ουδεν φθγγονται των βηβηλων; πατριους δε τινας εις αυτον (ηλιον) ευχας, ωςπερ ικετευοντες ανατειλαι: Ante Solis ortum nil profani loquuntur. Sed patrias quasdam preces in eum (Solem) fundunt, quasi humiliter supplicantes, ut oriatur.* Et pag. 787. *exonerant ventrem Esseni: περικαλυψαντες δοματιον, ως μη τας αυγας υβριζοιεν του Θεου: cooperientes se veste ne radiis Dei contumeliam facerent.* Quae tam aperte *Essenorum Heliolatricam* ostendunt, ut *Salmasius*, *Serarius*, alique plurimi, qui eos ab hac culpa liberare conati sint in manifestam potius veritatem peccasse dicendi sint. Si *Sol* dicitur *Θεός*, si grave faci-

nus putatur *Radios Solis contingere* humanorum corporum *purgamenta*, quis dubitaverit quin *Esseni*, si minus ipsum *Deum* summum et exsuperantissimum, saltem sive *Filium*, et *Patris arcani faciem*, sive *Vicarium*, sive quamcumque aliam *Potestatem* magnam in *Sole*, quasi *Scherkina*, *Throno*, et *Tabernaculo* collocasse? Et propterea si idem *Iosephus* Loc. cit. Pag. 786. testatur eos servasse diligenter *της αἰρέσεως αὐτῶν βιβλία*, καὶ τὰ τῶν Ἀγγέλων ὀνόματα: tenendum plane est eos socios et comites et quasi *Militiam* dedisse *Soli* suo magno, et in *Planetis* propterea et *Astris Angelos* suos collocasse.

4. Quarto, quia *Origenes* Tomo, sive Sectione 14. in *Evangel. Iohannis* pag. 212. ex libro *Hieracleonis*, qui ex alio libro, qui dicebatur *Prædicatio Petri* desumserat, recitat haec verba: *Μᾶτα κατὰ Ἰουδαίους σεβειν τὸ θεῖον*, ἐπεὶ καὶ αὐτοὶ μόνοι οἰομένοι ἐπιστάσθαι θεόν, ἀγνοοῦσιν αὐτόν, λατρεύοντες Ἀγγέλοις, καὶ Μηνί, καὶ Σελήνῃ. *Neque Iudaeorum more Deum colere, quoniam hi, qui soli Deum nosse putantur, ipsum revera ignorant, adorantes Angelos, Mensem, et Lunam.* Quae fere ipsa recitat etiam *S. Clemens Alexandrinus Strom. VI.* pag. 635. 636. Haec autem verba etsi nec omnes *Iudaeos* spectent, nec ea *Divus Petrus* protulerit, quum posteriora secundo saeculo *Christiano* esse nequeant, ingentis plane sunt ponderis, et auctoritatis, et mire firmant, quae paulo supra ex *Epistolis Divi Pauli* collegimus.

5. Quinto, quia *Divus Hieronymus* Saeculi quarti *Christiani* scriptor loco superius citato pag. 326. *Iudaeos* a vetustissimis potius temporibus ad *Pauli Apostoli* aetatem, imo ad suam, ut *Asterolatras*, et *Angelicolas* habuit. Idque vir summus, et qui diutissime inter *Iudaeos* vixit num-

quam dixisset . nisi plurima et evidētia argumenta ei praesto adfuissent.

6. Sexto . quia etsi *Colossenses* ad quos Divus *Paulus* scribit non fuerint *Iudaei* , plurimos tamen *Iudaeos* intime eis fuisse admixtos dubitari non potest. Plurimus enim est *Apostolus* in damnandis , ut innuimus, observationibus *Legis Moisaicae* , quae ab unis *Iudaeis* poterant edoceri, vel exerceri. Atqui cultum *Angelorum* , et *Angeloduliam Asterocraticam* intime coniunctam fuisse hisce *Legis* observationibus tradit *Apostolus* Cap. II. v. 8. 15. 16. etc. ut nos abunde vidimus paullo supra. Pag. 324.325. Ergo iam tum *Iudaeos*, et plurimos *Gentiles Iudaizantes* vehementer addictos fuisse *Angeloduliae Astrologicae* dubitari non potest.

SECTION II.

GNOSTICIS HAERETICIS CHRISTIANIS GEMMAE ABRAXAE HAUDQUAQUAM TRIBUI POSSUNT,

CAPUT I.

Primo , quia Gnostici Haeretici fuerunt arcani, obscuri, invisī, in plurimas Sectas divisi, pauci numero, et quarto saeculo Christiano potissimum in Syria et Aegypto vel nulli, vel fere nulli.

ART. I. *Haeretici Gnostici fuerunt secreti, cryptici, obscuri,*

1. S. Irenaeus adv. *Haereses*. Libr. I. Cap. 24. pag. 102. de *Basilide* agens ex vetere versione inquit : *Et sicut Filium incognitum omnibus*

esse, sic et ipsos a nemine oportere cognosci: Sed quum sciant ipsi omnes, et per omnes trans-eant, ipsos omnibus invisibiles et incognitos esse: Tu enim, aiunt, omnes cognosce, te autem nemo agnoscat. Quapropter parati sunt ad negationem Non autem multos scire posse haec, sed unum a mille, duo a myriadibus, . . . Et non oportere omnino ipsorum Mysteria effari, sed in abscondito contineri per silentium. Similia habet de eodem Basilide S. Epiphanius *Haeres. XXIV.* pag. 72. Theodoretus *de Haeret. Fabulis* Tom. IV. Oper. pag. 370. et Eusebius *in Histor. Eccles. Lib. IV. Cap. 7.* Pag. 88. 2 Praeterea Tertullianus adversus *Valentinianos* Cap. I. pag. 153. *Nil magis curant, Valentiniani, ait, quam occultare, quod praedicant, si tamen praedicant, qui occultant, . . . si scire te subostas negant quidquid agnoscent Nec Discipulis propriis ante committunt, quam suos fecerint. Habent artificium, quo prius persuadeant, quam edoceant.* 3. De arcano Carpocratianorum agit S. Epiphanius *Haeres. XXVII.* pag. 106. et ita porro. Atqui dato hoc *Arcano*, dato tam profundo *Doctrinae Crypticismo* non tantum difficile est, sed impossibile *Haereticos* huiusmodi condidisse *Gemmas*, quibus *Emblemata* Systematis sui insculperent, et late spargerent in plures Gentes, Nam *Gemmae insculptae* sunt essentia sua publicae et manifestae, et ubi sunt multae tantus rumor et strepitus, tanti clamores, tot diverbia fieri necesse est Sculptorum, auctorum, quaerentium, ementium, vendentium, huc illuc circumcursitantium, ut saepius ad *Tribunalia* et *Iudices* sint rapiendae.

2. Qui autem putant *Crypticismum* illum et *Arcanum Gnosticorum* gravissime imminui ex eo

ipso. quod *Patres* et *Historici* plurima et saepe minuta noverint, plane errant. Nam primum *Lex Cosmologica* est, *omnia* manifestanda, nil esse *occultum*, quod non *reveletur*. Adeoque potuerunt esse *mysteria* profundissima, et quae deinceps ex legibus divinae providentiae panderentur. Secundo, quod certum est plurima et secretissima *Patres* et *Historicos* Orthodoxos scisse a *resipiscentibus* et *poenitentibus*, ab iis qui postquam initiati fuissent mysteriis impietatis resipiscentes singula sincere *Patribus Catholicis* exposuerint: Quod singillatim factum testatus est S. Irenaeus Libr. I. pag. 63. 65. et alibi etc. et S. Epiphanius de semetipso etiam aliquando loquens *Haeresi XXVI.* §. 17. pag. 99. 100, est fassus.

3. Neque porro aliquid est adversus illud *Arcanum Gnosticum*, quod certum sit *Basilidem*, *Valentinum*, aliosque fere omnes *Scholarum Gnosticarum* Conditores plures libros *Doctrinae* suae conscripsisse, et in vulgus emisisse. Nam aequo certo tenendum est in his *Libris* fuisse tantum praeludia *Doctrinae*, et quaedam *Prolegomena exoterica*, ad parandos discipulos, et pertentandos animos, ad declinandam invidiam, non ad penitus edocendos, et instruendos absolute discipulos idonea et opportuna.

Dato autem, ut dicebamus, *Crypticismo Gnostico Gemmae Hierographicae* et *Gnosticae* per plurimas *Regiones* dispersae et servatae dari non possunt, et sunt mutuo intrinsece *αυστατα*. Et absurde etiam cogitant, qui *Gemmas* huiusmodi quasi *Tesseras*, et *Signacula* habent, quibus *Initiati* et *Sectarii*, mutuo se se agnoscerent; quasi per immanes *Terrarum* tractus se se essent invisuri: Haud animadvertentes *Tesseras* esse necessario *characteristicas*, prorsus *uniformes*,

et sibi invicem simillimas : et contra *Gemmas Abraxeas* esse invicem *varius* , et magna parte discrepantes , et nullos *characteres Gnosticismi* cuiuscumque *Sectae* praeserere , ut paullo post singillatim etiam animadvertemus.

ART. II. *Haereticos Gnosticos invisos atque exosos ceteris Sectis, et Gentibus extitisse certum est.*

1. Nam *Systema Gnosticorum* radicitus adversatur *Theologiae Hebraeorum* , quorum *Deum Conditorem* Mundi faciebant *Daemonem* quemdam insipientem , et superbum , pertinacem ac refractarium , et a *Deo* vero et summo penitissime remotum, et penitissime alium atque diversum. 2. Adversabatur etiam gravius *Theologiae Christianorum* , quibus est idem *Deus Hebraeorum* , et quod errores et blasphemias plurimas eructarent de *Divinis Personis* , et de *Redemptore Iesu Christo*. 3. Adversabatur etiam *Religioni Persarum, Syrorum, Aegyptiorum, Graecorum, Latinorum* , quibus omnibus *Sol, Luna, Planetae* , et *Astra* cetera erant *Corpora bona, utilia, Dii salutes, Angeli auxiliares* ; quum contra essent *Gnosticis Corpora mala, sedes Archontum pessimorum, et Spirituum, nequissimorum* , unde atrox Tyrannis in Homines , et omnia mala in Terris derivarentur.

2. Exercebantur porro a *Gnosticis haereticis* ex fundamentali *Haereseos* dogmate et instituto, ex arcana *Αυτοθεας Gnosticae Formula* , (מַרְ מַרְ מַרְ , מַרְ מַרְ , מַרְ מַרְ CLB), quae in *Mytho* servatur apud S. Epiphanium *Haeres. XXVI. pag. 84.* et quae in *Formulis Bafometricis in Mines de l'Orient Tom. VI. Pag. 9. 10. 11.* est etiam agnoscenda saltem in מַרְ מַרְ מַרְ MNKR ; tam infames mores ex

sua *Liturgia arcana* eis erant, ut nulla esse potuit Gens humana et in civilem societatem composita, quae eos vehementer exsecrari non debuisset. Et id prorsus factum acres querelae virorum summorum *Origenis* contra *Celsum* Lib. VI. pag. 296. *Eusebii* Caesariensis in *Histor. Eccl.* Libr. IV. Cap. 7. pag. 88. et *Epiphani* *Haeres.* XXVII. Pag. 104. nos docuerunt: quum scilicet questi sunt plurimos *Gentiles* abhorruisse a societate *Christianorum*, renuisse *Dogmata Christiana*, quod omnes *Christianos* eorundem morum putassent, quam impurissimos *Gnosticos* esse noverant. Ad quae si attendissent ii *Acatolici*, qui purgare a tam infandis impudicitiiis *Gnosticos* haereticos susceperunt, si ad essentiam *Avrøseæ Gnosticæ* cogitassent, si haec addidissent innumeris testimoniis omnium veterum *Patrum*, et *Historicorum*, constantibus, continuis, repetitis, si quid *Criterii historici* eis adfuisset, si quas *Leges Historosophiae* novissent, omnino ab iniustissima *Apologia* abstinuissent. Si igitur omnes Gentes odisse debuerunt, ut revera oderunt, *Gnosticos haereticos*, hos facere auctores et conditores *Gemmarum Abraxearum*, quas acceptissima Gens parare, condere, divendere, et propagare tantum potuit est prorsus absurdum.

ART. III. *Haeretici Gnostici divisi fuerunt in plurimas Sectas, quibus singulis fuerunt sua Vocabula, sua Lemmata, sua Hierogrammata, et a reliquis ex magna parte diversa.*

Id enim constat ex *Irenaeo*, *Tertulliano*, *Epiphanio*, *Augustino*, *Theodoreto*, *Philastrio*, *Ioanne Damasceno*, et aliis pluribus: Ex quibus possunt constitui plusquam viginti *Sectae Gnosticorum*, quibus singulis sint plurimi *Aeo-*

nes, Potestates, Daemones sui, sit Lexicon suum; Formulae suae, Diagrammata sua, Hieroschemata sua, Ritus et caeremoniae suae. Quin fuisse etiam Sectas huiusmodi longe plures, et fere innumeras ex Tertulliano de Praescript. Cap. 42. Pag. 127. Irenaeo Lib. I. Cap. 18. Pag. 96. et Eusebio in Hist. Eccl. Lib. IV. Cap. 7. Pag. 88. abunde constat. Atqui Gemmae Abruxae uni prorsus sive Sectae, sive Genti sunt tribuendae, ut vidimus Sect. I. Cap. 5. pag. 301. etc., utque evidenter insuper colligitur ex paucitate

1. *Typorum Theologicorum*, qui vix ad octo poterunt numerari, ut dictum est supra Sect. I. Cap. 2. Pag. 276. ad 284. Qui igitur generatim *Gnosticis* omnibus *Gemmas Abruxae* tribuunt, quasi omnibus *idem Lexicon Theologicum*, et eadem *Liturgia* extitisset, Subiectum, quod volunt tractare, ignorant, et nulli propterea *Gnosticorum* Sectae revera tribuunt.

ART. IV. *Haeretici Gnostici etiam secundo et tertio Saeculo Christiano, quum maxime viguerunt, esse non potuerunt, nisi admodum pauci, et valde exiguo numero.*

1. Primo, quia ut demonstratum est Art. 2. pag. 330. 331. fuerunt *arcani et cryptici*, negantes qui essent, vel nomina falsa sibi imponentes, et infinita cautela pertentantes Curiosos, ut facerent suos: Atqui hac methodo, etsi diutissime durassent, paucissimos tantum ad se adiungere et adlegere potuissent. Etenim *Religiones*, sive *Sectae* religiosae non possunt vere propagari nisi praedicationibus solemnibus, concionibus publicis, sermonibus et alloquutionibus manifestis, frequentibus, continuis.

2. Secundo, quia fuerunt *invisi, exsecrati, et odiosi* omnibus ceteris *Sectis*, et *Gentibus*, ut demonstratum est Art. 3. pag. 332. 333. Atqui nova *Religio*, ut a plurimis suscipiatur, aliqua parte debet cum veteri *Religione* convenire. Ita *Patres Christiani* constantissime demonstrare adlaborarunt, quod veteres *Poetae*, et *Philosophi Graeci* plurima a sanctis *Libris Hebraeorum* desumsissent, et surripuissent, et adeo plura apud eos inveniri illis similia, quae servantur in *Sanctis libris Hebraeorum*, ut adeo *discipulus Philosophiae* posset quasi manuduci, ut fieret *discipulus Christi*. At ut indicavimus supra Art. 2. pag. 332. *Systema Gnosticum* est reliquis omnibus penitus adversum et insociabile, et propterea non nisi paucissimi potuerunt illud adoptare, et amplecti.

3. Tertio, quia *Systema Gnosticum* est etiam *obscurum, arduum, abstrusum*, difficillimum captu etiam magnis Viris, ut ii ipsi tam ex *Veteribus*, quam ex *Recentioribus* et ingenue sunt fassi. Quin id vere ipsimet *Gnostici* fatebantur, aperte affirmantes, ut referunt *Irenaeus, Epiphanius*, et *Theodoretus* profunditates *Systematis* sui vix *unum ex Mille*, vix *duo ex Myriade* posse capere et tenere. Adeo ut *quingenta Basilidiani*, vel *sexaginta Valentiniani* habendi sint numerus plane amplissimus, et prorsus maximus talium *Haereticorum*.

4. Quarto, quia in suis *Mysteriis* egebant *Mulieribus*, quas adeo avidissime corrumpere satagebant. Atqui ubique difficile, in *Palaestina* vero, *Syria*, *Assyria*, ubi *Mulieres* semper acerrima cura custoditae fuerunt, plures ex his ad se pertrahere impossibile.

5. Quinto, quia *Systemata* erant plura, pugnantia, invicem adversa in *vocibus*, et formis, quâ mu-

tuâ pugnâ necessario fiebat *Proselytorum* inconstantia, et inde horror et fuga, quod sagaciter vidit Eusebius, ut dicemus paullo post.

6. Dices fortasse tot curas tot labores Patrum haud videri ad *quinquaginta* tantum *Basilidianos*, ad *sexaginta* *Valentinianos* referri, et plures *Patres* longe ampliorem numerum *Haereticorum* huiusmodi indicare. Respondeo tot curas et labores *Patrum* rectissime et sapientissime adhiberi potuisse etiamsi *décem* tantum *Basilidiani*, et *quindecim* *Valentiniani* extitissent. Etenim contra pestem deterrimam, etiamsi ea per *quatuor* vel *quinque* inferatur, nulli labori, nulli curae parcendum est. Et hinc factum, quod ratione immanis perversitatis *Tertullianus* ex. grat. *Valentinianorum* numerum quasi magnum habere videatur. At nemo plane probaverit fuisse ne *centum* quidem *Valentinianos*, quos acriter debellat fervidus iste *Afer*: et qui a *Gregorio Naziazeno*, in loco, quem mox proferemus, dicuntur *τινες*, aliqui, nonnulli. Et nemo porro negaverit *centum* *Haereticos* huiusmodi tam grave, tam pestilens, et periculosum esse malum, ut pii *Catholici* quasi de *exercitu* nequissimorum hominum agere debuissent.

ART. V. *Haeretici Gnostici potissimum in Syria, Palaestina, et Aegypto quarto Saeculo Christiano vel nulli erant, vel fere nulli.*

1. *Origenes* saeculi tertii Scriptor adversus *Celsum* libr. VI. pag. 293. affirmat *Celsum* hunc obiiicere *Christianis* calumnias, quae non erant *Orthodoxorum*, *ἀλλὰ τινῶν, ταχὺ οὐδ' ἐπὶ οὐτῶν ἀλλὰ παντὶ ἐκλελοιποτῶν, καὶ εἰς πᾶν ολίγους καὶ ἐναριθμητοὺς* etc. *Sed quorumdum* (nempe *Gnosticorum* potissimum *Ophianorum*) *qui bre*

vi non erunt , et ab omnibus relictī , et plane pauci , et qui prae exiguitate non sint numerandi. Tum eodem Libr. VI. Pag. 282. *Simonianos haereticos*, quos Libr. I. pag. 44. vix ad triginta numeraverat, hīc penitus defecisse scribit : οὐδαμου γὰρ τῆς οἰκουμένης Σιμωνιανοί.

2. S. *Epiphanius Haeresi XXII.* pag. 61. de *Menandrianis* agens , tum hos , tum *Simonianos* defecisse penitus satis perspicue docet. Et *Haeres. XXXIX.* Pag. 284. et 290. de *Sethianis* loquens , quos plures ex Patribus eosdem faciunt cum *Ophianis* , sive *Ophitis* , de quibus plurima fama et multi rumores fuerunt , dubitat an penitissime extirpati fuerint , et omnes eorum reliquiae disiectae.

3. *Eusebius Caesariensis Libr. IV. Hist. Eccl. Cap. 7.* pag. 88. omnes illas *Sectas Gnosticas* funditus eversas aetate sua scribit , nempe circa annum *Christi 330.* inconstantiam doctrinae , variationes perpetuas dogmatum , immanem numerum *Systematum* invicem pugnantium inter necessarias causas ruinae et iusti excidii solita sua ingenii perspicacia recensens.

4. *Gregorius Nazianzenus* , qui circa annos *Christi 370.* maxime florebat *Orat. XXIII.* in *Heronem Philosophum Alexandrinum* , et qua aliqua habet de *Alexandria*, et *Palaestina*, quae ad rem nostram sunt plane opportuna Pag. 414. scribit: Ἦν ὅτε γαλήνην εἶχομεν ἀπο τῶν αἵρεσεων , ἦν καὶ Σιμωνες μὲν , καὶ Μαρκιῶνες , Οὐαλεντινοὶ τε τινες , καὶ Βασιλεῖδαι , καὶ Κερδῶνες , Κηρύξοι τε , καὶ Καρποκράταις , καὶ πᾶσα ἡ περὶ ἐκείνους φλυαρία τε καὶ τερατεία ἐπεὶ κατεπόθησαν τῷ ἑαυτῶν Βυζῷ , καὶ τῇ Συγῇ παραδοθέντες , ὥσπερ ἡν αξιον. *Fuit iam tempus ex quo quietem , et pacem habebamus ab Haeresi-*

bus, quia Simones, Marciones, Valentiniani quidam, Basilidiani, Cerdoniani, Cerinthiani, et Carpocratiani, et omnis eorum reliqua portentosa Garrulitas.....praeceptum in suo Abyssu absorpta est, et Silentio tradita est; ut aequum erat.

Nec potest obici *Scriptores* etiam V. et VI. Saeculi Christiani adhuc *Gnosticorum* mentionem iniicere. Nam, ut paullo supra dicebamus, sufficiunt *decem* vel *quindecim Gnostici*, ut distinctissima mentio *pestis nefariae* iniiciatur. At ad *Sectam* claram, insignem, magnam constituentem necessariae sunt *Chiliades Capitum*.

Quamobrem quum certum sit *Haereticos Gnosticos* etiam tertio saeculo Christiano fuisse exigui numeri, et penitus, vel fere penitus defecisse quarto, saltem in *Syria* et *Aegypto*: et contra demonstratum sit Sect. I. Cap. 5. pag. 301. 306. et Cap. 6. pag. 313. 314. *Gemmas Abraxeas* tribuendas esse uni sive *Genti* sive *Sectae* valde numerosae, clarae, quae viguerit usque ad sextum Saeculum Christianum, plane evidens est *Gemmarum Abraxearum* conditores, et negotiatores, quaesitores, amatores, qui ad plures *Myriades* numerabantur, fuisse prorsus alios, et penitus diversos a *Gnosticis Haereticis*; nec his nisi per summam absurditatem et iniuriam eas posse tribui.

CAPUT II.

Secundo, quia iniustum et irrationale est Gnosticis tribuere Gemmas Abraxeas, quas nemo Veterum eis attribuit.

ART. I. *Nemo ex Patribus, nemo ex Historicis Christianis, nemo ex Scriptoribus Gentilibus Auctores Gemmarum Abraxearum fecit vel habuit Haereticos Gnosticos.*

Nam diligenter excussis operibus *Iustini Martyris, Clementis Alexandrini, Pseudo-Clementis Romani, Irenaei, Origenis, Theodoti, Tertulliani, Eusebii, Epiphani, Augustini, Hieronymi, Philastrii*, et aliorum; quin excusso Libro adversus *Gnosticos* a *Plotino* conscripto; excussis Fragmentis ipsorum *Gnosticorum Basilidis, Valentini, Heracleonis* etc. nil omnino colligi potest, quo possit suaderi *Gemmarum Abraxearum* auctores fuisse *Gnosticos Haereticos*: Quumque a postremis annis Saeculi XVI. usque ad hos ipsos annos, qui excurrunt, plurimi Viri literati, iique longe eruditissimi extitissent, qui *Gemmas Abraxeas Gnosticis* istis tribuerint, nemo tamen unus ex eis suscitare unum locum veteris *Scriptoris* valuit, *unum testimonium* adducere, unde illa origo auctoritate opportuna suaderi potuisset. Quamobrem prorsus certum est, ut dicebamus, neminem veterum *Scriptorum Gemmas Abraxeas Gnosticis Haereticis* tribuisse.

ART. II. *Atqui si Gemmae Abraxae fuissent opus Gnosticorum, absoluta necessitate Patres et Historici Christiani centies eas Gnosticis huiusmodi tribuissent et obiecissent.*

Nam *Gemmae huiusmodi Stemmata, et Em-*

blemata Sectae Characteristica, exhibuissent *Symbola*, et *Hieroschemata Systematis, Formulas*, *Lemmata Dogmatum* suorum, et propterea fecissent partem essentialem et necessariam eiusdem *Systematis*: Et de quibus adeo ad quemque ferme gradum omnino et pluribus agendum fuisset. Atqui impossibile est cohortem illam magnorum et sanctorum Virorum, qui summa diligentia Res *Gnosticorum* quaesiverunt, qui ipsa Verba et *Voculas* collegerunt, qui plurimos minutos et ténues Ritus descripserunt, partem essentialem et necessariam *Systematis Gnostici* praeteriisse, neglexisse, vel ignorasse: Ergo impossibile pariter est *Gnosticos haereticos* fuisse auctores et conditores *Gemmarum Abraxearum*, quas nemo eis adtribuit.

ART. III. *Refelluntur Obiectiones.*

1. At, inquires 1., S. *Irenaeus* Lib. I. Cap. 23. Pag. 100. de *Simone Mago* agens haec refert ex vetere versione: *Imaginem quoque Simonis habent factam in figuram Iovis, et Helenae in figuram Minervae, et has adorant.* Eadem profert *Epiphanius Haeresi XXI.* Pag. 58. aliique.

2. Idem *Irenaeus* agens de *Basilidianis* Lib. I. Cap. 24. pag. 102. ait: *Utuntur autem Magia, et Imaginibus, et incantationibus;* etc.

3. Idem *Pater* agens de *Carpocratianis* Pag. 105. ait: *Et imagines quasdam quidem depictas, quasdam autem et de reliqua materia fabricatas habent, dicentes formam Christi factam a Pilato, illo tempore, quo fuit Iesus cum hominibus; et has coronant, et proponunt eas cum imaginibus Mundi Philosophorum: videlicet cum imagine Pythagorae, et Platonis, et Aristotelis, et reliquorum; et reliquam observationem circa eas*

similiter ut Gentes faciunt. 4. Idem Irenaeus de Marco versiculos quosdam in eum factos recitat Pag. 80; quorum primi sunt: Εἰδωλοποιε Μαρκε, και τερατοσκοπε » Αστρολογικης εμπειρε, και μαγικης τεχνης. 5. S. Epiphanius de Nicolaitis agens Haeresi XXV. Pag. 79. scribit: αυτοι εις ειδωλοποιας τε, και εις μορφας, και εις ευποστατικας αρχας, και, ως ειπειν, ανδριαντοπλασιας τοις αφελεσι δια φαντασιας την πλανην υποσκειραντες ακατυκουσιν εις την της αισχρας αυτων και μυθωδους τεχνης υποσποραν. *Voces Hebraicas et Graecas claras et receptas hi Gnostici ad Idola, et Formas, et subsistentia Principia, et, ut ita dicam, ad simulacrorum figmenta Rudibus phantasticos erroneos spargentes aptant; et quasi Typis expriment, ut turpes suas, et fabulosas artes latius propagent.* 6. Origenes contra Celsum Libr. VI. Pag. 282. testatur Simonianos εναδιαφορειν προς την ειδωλολατριαν; et hos ipsos et alios Gnosticos plurimos ideam sensisse ex Irenaeo, Tertulliano, Eusebio colligitur. etc. etc. Quidni igitur, aiunt in chorum Gnosticophili, putemus hos Haereticos probasse et recepisse Iconogrammata Harpocratis, Hecates, Anubidis, Militis Gallicipitis? Vid. Bellermand Bersuch etc. II. pag. 10. ad 18.

1. Respondeo primo: Ponamus Haereticos istos Gnosticos revera erexisse plures statuas, plura simulacra Diis, vel Aeonibus suis; revera Stemmata, Emblemata, Drammata Archontum suorum condidisse, et adorasse, quid tum? Ergo coluerunt Harpocratem, et Anubidem? Graeci et Romani coluerunt Statuas, et Icones plurimorum Deorum; ergo venerati sunt Statuas Sivaе, Vistnu, Buddae, Odini, et Thori?

2. Secundo, quum in Fragmentis Librorum

Gnosticorum, Basilidis, Isidori, Epiphanis, Valentini, Heracleonis etc. quum in acerrima et minuta *Analysis*, vel alia quacumque expositione errorum et dogmatum *Gnosticorum*, quam protulerunt *Irenaeus, Pseudo-Clemens Romanus, Clemens Alexandrinus, Origenes, Iustinus Martyr, Tertullianus, Eusebius, Epiphanius, Augustinus, Hieronymus, Philastrius*, alique plures, numquam appareat, ut animadvertimus paulo supra, aliquis *Harpocrates* Gnosticus, aliqua *Hecate*, aliquis *Anubis*, aliquis *Gallus*, aliquis *Corvus* Gnosticus, quumque impossibile sit non apparere, si extitissent, certo tenendum est numquam revera extitisse. Quin si de *Statua Simonis* et *Helena*, *Iovis* et *Minervae*, si de *Iconibus Christi* accuratissime *Patres* et *Historici* nos monuerunt, quidni multo accuratius et prolixius fecissent de *Harpocrate, Hecate, Anubide*, et aliis monstris *Abraxeis*?

3. Tertio, quia illi qui putant in *Verbo* εἰδωλοποιεῖν, quo utuntur *Irenaeus, Epiphanius*, et alii de *Gnosticis* agentes, *Idololatriam Graecam* vel *Romanam* contineri, haud multum gnari sunt *Linguae Graecae*, nec perspexerunt vim et potestatem vocis nobilissimam. Nam εἰδωλον est quaevis species, quaevis forma, idea, quae animo concipitur, quodvis *Drama* phantasticum, mirum, prodigiosum, ut ea ipsa sunt *Gnosticorum*: Adeo ut nulla voce magis eleganter et magis proprie possint appellari isti *Gnostici*, quam si appellentur εἰδωλοποιῆται.

4. Quarto, quia ex his ipsis locis, et aliis pluribus *Patrum Graecorum*, ex his verbis *Tertulliani* de *Praescript.* Cap. 45. Pag. 127. quibus contra ipsos *Gnosticos* potissimum agit: Nempe: *Neque ab Idololatria distant Haereses, quum et*

Auctoris (Diaboli), et operis eiusdem sint, cuius et *Idololatria*: perspicuum est *Gnosticos* numquam fuisse vere et proprie *Idololatrias*, et propterea numquam potuisse eos apponere *Nomina Dei simulacris Harpocratis, Anubidis, Hecates*, quae erant solemniter et *Idololatrice* a Gentibus culta. Et si a pluribus Patribus *Gnostici* accusantur, quasi *indifferentem*, sive nec licitam nec illicitam *Idololatriam* habuissent, inde maxime patet non fuisse *Idololatrias* vere et proprie, nec efformasse *Gemmas Abraxeas*, quae non ab *indifferentibus*, sed ab acerrimis *Asterolatriis* et pertinacissimis cultoribus *Imaginum* debuerunt condi et componi.

5. Quinto, quia *Gnostici Ponerotistici* ex intima natura *Systematis* sui non potuerunt esse *Iconolatrae, Somatolatrae, Asterolatrae*, nec potuerunt colere *Harpocratem, Anubidem* in *Gemma* viridi vel rubra, ut dicetur plenius paullo post Capite IV. Et profecto *Irenaeus* de *Ophitis* et *Sethianis* agens Libr. I. cap. 30. Pag. 110. 111. a *Potestatibus malis*, ab *Hebdomada pessimorum* Daemonum introductam *Idololatriam* eos tenuisse testatur: *Reliquam multitudinem hominum ab inferiore Hebdomade in omnem malitiam immissam, et Apostasiam. . . . et Idololatriam, et reliquam universam contemtionem.* etc. Et propterea cultum *Iconum* et *Simulacrorum*, qui aliquot *Gnosticis* obiiicitur, vel fuisse *Civilem* et *Politicum*, vel ad rudes, imperitos, et *Semignosticos*, spectasse certo tenendum est. Nil igitur apud *Patres*, et *Historicos Ecclesiasticos* occurrit, quo possit quis rationali modo coniicere, quod *Gemmarum Abraxearum* Auctores vel ex levi et tenui parte fuisent *Gnostici*; quin innumera possunt desumi,

quibus penitus ab huiusmodi *Haereticis* abiudicentur et reiiciantur.

C A P U T III.

Tertio, quia, quum nil characteristicum et proprium Gnosticorum deprehendi possit in Gemmis Abraxeis, necessario absurdum et irrationale sit eas his ipsis Gnosticis tribuere.

ART. I. *Nulla Hieroschemata, nulla Hierodramata propria Gnosticorum in Gemmis Abraxeis conspiciuntur.*

Scilicet nullibi conspiciuntur *Diagrammata Pleromatis*, nullibi *contignationes* illae et *tubulata*, et *circuli concentrici*, ut utar verbis *Tertulliani* in *Valentinianos*: Nullibi apparent *Symbola Syzygiarum*, et *sacrarum Nuptiarum*; Nullibi *Enthymesis* ridet, flet, aestuat, angitur, abortum facit: Nullibi *Draco* aliquis magnus *homines vorat*, et *reiicit*: Et ita porro, per alias plurimas *Scenas* et *Dramata*, quae legi possunt apud *Irenaeum*, *Tertullianum*, *Epiphanium*, aliosque plures.

ART. II. *Nulla Vocabula characteristicam, nulla Verba propria et peculiaria Gnosticorum in Gemmis Abraxeis leguntur.*

1. *Vocabula Graeca a Gnosticis peculiari vi accepta sunt ex. gr. Αγεννητος, Νους, Προκατηρη, Φρονησις, Σοφια, Αρχαι, Εξουσιαι etc. etc. Βυθος, Συνη, Εννοια, Αληθεια, Χριστος, Σωτηρ, Πνευμα αγιον, Ζωη etc. etc. etc.*

2. *Voces vero Barbaricae et Characteristicae*

sunt: *Barbelo*, *Prunicus*, *Achamoth*, *Armagil*,
Ialdabaoth, *Kablacax*, *Barcoph*, *Barcabba* ;
Ampsiu, *Auraan*, *Bucua*, *Tharduu*, *Ubucua*,
Kukua, *Thardeddin*, etc. etc. etc.

3. Atqui hae, et ceterae fere omnes similes,
 eaeque innumerae *Voces*, essentielles, propriae
 et *Characteristicae Gnosticorum* nullibi occur-
 runt in *Gemmis Abraxeis*.

ART. III. Nomina $\text{IA}\Omega$, $\text{A}\Delta\Omega\text{NAI}$, $\text{E}\Lambda\Omega\text{HI}$,
 $\Sigma\text{ABA}\Omega\Theta$, quae *Gnostici haeretici* adhibue-
 runt, et quae etiam in *Gemmis Abraxeis* le-
 guntur nunquam fuerunt eorum *Haereticorum*
peculiariora.

Scilicet *Voces* huiusmodi esse *Hebraicas*, et
 vetustissimae originis factas a יְהוָה IE, vel יְהוֹ
 IEU, אֲדֹנָי ADNI, אֱלֹהִי ALEI, צְבָאוֹת TZBAUT
 omnes norunt, non modo ex *Libris Biblicis*, sed
 etiam ex *Kabalicis Iudaeorum*, et testimonio
 Patrum. Vid. *Epiphanium Haeres*. XL. Pag. 295.
 296. etc.

2. *Samaritanos* porro ea Nomina, communi-
 catione *Pentateuchi Hebraeorum* adoptasse, du-
 bitari non potest.

3. Plures insuper sive *Theurgos*, sive *Iatro-*
magos Gentium ea Nomina usurpasse iam adno-
 tavimus Sect. I. Cap. III. Pag. 292. 293. et Cap.
 IV. Pag. 297. Quamobrem etiamsi certum es-
 set *Gnosticos haereticos* eadem plane potestate
 Nomina illa adhibuisse, ac adhibuerunt *Hebraei*,
Samaritani, et *Iatromagi*, absurdum esset illis
Gnosticis potius adiudicare *Gemmas Abraxeas*,
 quam *Samaritanis*, *Iudaeis Ethnicophilis*, et *Ia-*
tromagis multarum Gentium.

ART. IV. Atqui contra constat Gnosticos Haereticos longe alia potestate adhibuisse Nomina ΙΑΩ , ΑΔΩΝΑΙ , ΕΛΩΗΙ , CABAΩΘ .

1. *Hebraeos nomina illa Ιαω , Adonai, Eloei, Sabaoth uni Deo Opt. max. tribuisse notam est; idque peculiariter iam olim animadvertit Origenes in Celsum Lib. VI. pag. 297. et S. Epiphanius Haeresi XL. Pag. 295. 296. Et Samaritanos vero , et Jatromagos vel ipsi Deo opt. max. : vel Soli bono, benefico, genitali tribuisse superius Sect. I. Cap. III. pag. 292. 293. animadvertimus.*

2. *Gnostici contra audaciā nefariā quatuor illa Nomina divina tribus vel quatuor diversis Archontibus , et Potestatibus maleficis tribuebant, qui in tribus vel quatuor diversis Coelis collocati atrocem Tyrannidem in Homines miseros exercerent. Adeo ut, secundum Gnosticos Borborianos, quos Epiphanius describit Haeresi XXVI. Pag. 91. etc. In primo Coelo esset nefarius Archon Ιαω : In secundo Saclan praefectus stuprorum , cuius tamen Nomen in Gemmis Abraxeis non apparet : In tertio Sethus pariter ignotus : In quarto Daden aequae ignotus : In quinto Eloaeus , qui et Adonaeus dictus : In sexto Jaldabaoth , vel secundum alios Elilaeus aequae ignoti : In septimo vel iste Eliluens , vel tandem Sabaoth.*

3. *Ophitae vero sive Ophiani secundum Diagrammata originalia , quae profert Origenes contra Celsum Lib. VI. Pag. 296. nefarios suos Archontes hoc modo disponebant. Primus erat Jaldabaoth , qui in Gemmis Abraxeis nuspiam legitur. Secundus Ιαω. Tertius Sabaoth. Quartus Astaphaeus etiam ignotus. Quintus Eloeus.*

Sextus Horeus ignotus. **Septimus**, qui deest, fortasse **Adoneus**. Ergo in usu et potestate illorum *Nominum* penitissime discrepabant *Abraxeographi*, et *Gnostici*: Et propterea aperto et evidenti pignore constat *Gnosticos* huiusmodi non fuisse auctores *Hierogrammatum Abraxeorum*.

ART. V. *Tria Angelorum nomina Michaelis, Gabrielis, et Raphaelis, quae Ophitae Gnostici, atque Abraxeographi adhibuerunt, non fuerunt propria et peculiaria Gnosticorum.*

Quin contra propria et peculiaria fuerunt *Hebraeis*, ut constat ex libris *Tobiae*, et *Danielis*, qui scripti sunt pluribus saeculis antequam essent *Gnostici*. Et *Iudaei* pertinacissime tenent ea *Nomina* fuisse sibi nota a constitutione Gentis. *Christiani* porro iam adhibuerant antequam *Gnostici* adoptassent, et fortasse *Iatromagis* eius aetatis non fuerunt ignota. Quamobrem etsi *Haeretici Gnostici* ea *Nomina* illa ipsa potestate sumsissent, qua sumsisse conditores *Abraxeogrammatum* superius Sect. I. Cap. 2. Pag. 289. et Cap. 3. Pag. 293. 294. adnotavimus; nil inde posset iure colligi.

ART. VI. *Atqui Gnostici adhibuerunt Nomina Michaelis, Gabrielis, Raphaelis longe alia et diversa potestate, ac Abraxeographi.*

Scilicet *Michael, Gabriel, Raphael* fuerunt *Abraxeographis*, quemadmodum animadvertimus Sect. I. Cap. 2. Pag. 289. et Cap. 3. pag. 294. 295. *Angeli Planetarum*, boni, benefici, tutelares, auxiliares. Atqui contra haec *Nomina* tribuebantur ab *Ophianis* quibusdam pravis et nequissimis *Spiritibus*, qui Adsessores et *Paredri* essent illorum *Archontum*, qui dicebantur *Iao*,

Sabaoth, *Adonai* etc: et collocati erant in *Septem Coelis*, hoc ordine, ut refert *Origenes* adv. *Celsum* Libr. VI. Pag 295. Primus *Michael Leon-
tomorphus* collocatus in *Stella Phuenonte*, sive *Planeta Saturni*. 2. Secundus *Suriel Tauromor-
phus*. 3. Tertius *Raphael Ophiomorphus*. 4. Quartus *Gabriel Aetomorphus*. 5. Quintus *Thau-
thabaoth Arctomorphus*. 6. Sextus *Erathaoth Cynomorphus*. 7. Septimus *Thaphabaoth Onomor-
phus*. Atqui numquam in *Gemmis Abraxeis* hae *Potestates*, his *formis*, hoc *ordine*, his *singulae
Nominibus* deprehenduntur. Ergo quum *Potesta-
tes* hae *Gnosticorum* naturâ, sede, ordine, et ma-
xima ex parte *Nominibus* etiam penitus discre-
pent ab *Angelis Abraxeographorum*, hos fuisse
penitus alios a *Gnosticis* necessario tenendum est.

ART. VII. *Etiamsi Vocem ABRAXAS primus
condidisset Basilides Gnosticus haudquaquam
ideo Basilidiani dicendi essent Auctores Hie-
rogrammatum Abraxeorum.*

1. Primo, quia omnia *Systemata Theolo-
gica* etiam adversa habent *Dogmata* aliqua, *Voces*
aliquot, aliquot *Lemmata* communia. Nec nos adeo
evadimus *Iudaizantes*, quod clamamus *Alleluia*, et
Amen, nec *Schismaticos Gruecos* sequimur, quod
canimus *Kyrie eleison*? Potuissent ergo *Abrax-
eographi* a *Basilidianis* adsumere et adoptare
hanc vocem *Abraxas*, salvo suo *Systemate Theo-
logico*, et reliquo *Lexico* sacro.

2. Secundo, quia *Vox Abraxas*, vel *Abrax-
as* non potest dici prorsus *propria* et *chara-
cteristica Basilidis*, quia per nullas *Temuras*,
nullas *Homiofonias*, nullâ aliâ ratione, continere
et repraesentare potest *Deum illum summum*; α-
, ὁ ὅλης, πάντων πατέρα, τὴν ὑπερχρο δύναμιν καὶ

αβρξν; ut dicitur apud Epiphanium *Haeres. XXIV.* Pag. 73. et qui erat *Abrasax* Basilidi.

3. Tertio, quia omnes *Patres*, qui de hac *Voce Abraxas* loquuti sunt Irenaeus, Tertullianus, Augustinus, Hieronymus, Theodoretus, ceterique, nullo excepto, non *Deum ingentum*, non *Deum infinitum*, *Propatora*, *Radicem* et *Fastigium omnium Aeonum* in ea invenerunt, sed omnino *Numerum* 365. Adeo ut esset *Basilidi* tantum *Vox*, qua 365 *Coelos*, quos constituerat, significaret. Atqui plurimi esse potuerunt, qui egentes huiusmodi *Numero*, et adeo *Voce*, eam, salvis prorsus et intactis *Dogmatibus Theologicis*, adsumerent et adoptarent. Etiam si igitur *Basilides* primus vocem *Abraxas* condidisset, nil inde posset argui de *Gnosticis*, quasi ideo condidissent *Hierogrammata Abraxea*.

ART. VIII. Etiam si insuper certum esset *Basilidem* *Gnosticum* invenisse primum *Vocem ABRA-XAS* deberet aequè certum esse *Basilidianos* non esse auctores *Hierogrammatum Abraxeorum*.

1. Nam *Basilidiani*, qui *uni*, ut mox dicemus, usi sunt voce *Abrasax* vel *Abraxas*, fuerunt minima fere fractio *Gnosticorum*; et si universi etiam II. et III. Saeculo Christiano fuerunt paucissimi, ut demonstratum est Cap. I. Art. 4. pag. 334. 336. quid de *unis Basilidianis* dicendum est? Fac fuisse eos ducentos, trecentos, quingentos, quod longe a veritate remotum. Atqui *Myriades* Hominum condentium, sculpentium, vendentium, quaerentium, ementium *Gemmas Abraxneas* ponere necesse est ad Saeculum usque sextum Christianum, ut iam animadvertimus Section. I. Cap. 6. pag. 313. 314.

2. Unos porro *Basilidianos* ex *Gnosticis* adoptasse *Vocem Abraxas* certum est; quia summo consensu *Patres* omnes, et omnes *Historici* unis *Basilidianis* tribuunt. et nulli praeterea ex reliquis *Sectis*. Et quoniam *Vox Abraxas* ad 365 *Coelos* refertur, et nulla alia *Secta* tot *Coelos*, tot *Aeones Pleromatis* constituit, et tenuit, palam est nullam aliam *Sectam* potuisse eam *Vocem* ut *characteristicam* et propriam adhibere. Et profecto quid *Valentinianis* esse potuit cum *Abraxas*, si numerus *Aeonum* suorum fuit tantum *triginta*? Quid *Abraxas* cum *Marcosio*, cui *sacri Numeri* et *fundamentales* fuerunt 8.12, 360, et ita porro de reliquis?

ART. IX. Atqui contra certum est haud *Basilidem* primum *Vocem ABRAXAS* condidisse, sed factam a *Mathematicis*, adeoque ab *Abraxeographis* *Basilidem* contra adsumsisse, et adoptasse.

1. Nam *S. Irenaeus* *Libr. I. Cap. XXIV. Pag. 102.* de *Basilidianis* agens ex vetere versione haec habet: *Trecentorum autem sexaginta quinque Coelorum locales positiones distribuunt similiter ut Mathematici. Illorum enim Theoremata accipientes in suum Characterem Doctrinae transtulerunt. Esse autem Principem illorum Αβραξας, et propter hoc 365 numerum habere in se. Similia et quidem distinctius et plenius, et quae adeo legi pariter merentur, habet S. Epiphanius Haeres. XXIV. Pag. 73.*

2. Praeterea idem *S. Epiphanius* statim post, alique plurimi uno ore tradunt, ut paullo supra etiam inuimus *Pag. 349.* constitutos fuisse a *Basilide* 365 *Coelos*, et adoptasse *Vocem Abraxas*, quia *Numerus* 365 eâ clauderetur, quod

Dies Solaris Anni essent 365. Quod profecto a *Mathematicis*, sive *Astrologis*, qui huc unum sunt, fuit desumendum. Et propterea iure Hieronymus addebat *Vocem Abraxas* esse homiodynamicam voci *Mithrae*, quia in *Μετῶρας* est pariter numerus 365, et *Mithram* habitum fuisse *Solem* omnes norunt; nosque superius haec omnia animadvertimus Sect. I. Cap. 3. Pag. 215. 216. 217. etc. Quum igitur *Vox Abraxas* sit plane opportuna *Asterotheistis* et *Astrologis*, inepta contra et praeter absurdum figmentum 365 Coelorum, inutilis *Gnosticis*, omnino tenendum est eam primum conditam et effictam fuisse ab *Asterotheistis*, et *Mathematicis*, et hinc a *Basilide* surreptam, adoptatam, et receptam.

ART. X. *Vocem ABRAXAS* revera ab *Abraxeographis Asterolatris* conditam primum et constitutam fuisse tenendum est.

Nam demonstravimus ad *Lemmat. Hierograph.* Sect. I. Cap. III. Art. 4. Pag. 218. vocem *Abraxas* intime spectare formam *Typi Gallicipitis Abraخي*: Et significare insuper *Solem*, et *Solem* atque *Lunam* in *Novilunio* ostendimus loc. cit. Pag. 215. 217. Quin vocem *ABRAXAS* sociari vocibus *ΙΑΩ*, *CABAΩ*, *ΑΔΩΝΑΙ* etc. quae tributa fuisse *Soli* adnotavimus Sect. I. Cap. 3. Pag. 291. 292. omnes norunt. Atqui haec plusquam satis sunt ad demonstrandam originem et formationem *Vocis ABRAXAS* non a *Gnosticis Asteromisetis*; Sed ab *Abraxeographis Asterophilis* esse unice et necessario petendam.

ART. XI. *In Gemmis Abraxeis vocem ABRA-
XAS sensu et potestate Gnosticorum sumi
impossibile est.*

1. Primo, quia impossibile est *Deum Basili-
dis* ABRAXAS infinitum, ingenitum, immensum,
invisibilem, spiritualissimum, prorsus ignotum ex-
hiberi a *Milite Gallicipite*, *Harpocrate*, *Anubi-
de*, a *Leone*, a *Corvo*, et ita porro.

2. Secundo, quia vox ABRAXAS in *Gemmis
Abraxeis* passim miscetur et confunditur cum vo-
cibus ΙΑΩ, ΑΔΩΝΑΙ, CABAΩΘ, etc. qui-
bus nominibus malos *Daemones*, *Archontes* ne-
quitiae, *Potestates* pessimas, rebelles, Deo summo,
sive ABRAXAE *Gnostico* adversas significari
superius adnotavimus Pag.346.347. Atqui mutuo
haec cohaerere et consistere impossibile est. Er-
go impossibile pariter est in *Gemmis Abraxeis*
vocem ABRAXAS sensu *Gnostico* sumi.

ART. XII. *Etiam si verum esset in aliquot Gem-
mis Abraxeis legi vocem MESSIAS haud in-
de fieret earum Auctores fuisse Gnosticos
haereticos.*

1. Primo, quia Vox MESSIAS inter *Nomina*
solemnia et *characteristica* horum *Gnosticorum*
nusquam apparet, et omnino aequum erat, ut
appareret, si adnumerassent.

2. Secundo, quia משיח MSCIC est *unctus*,
perunctus, *oleo* delibutus. Et quoniam non
potest *ungere* nisi *corpus*, nec potest ungi nisi
corpus; Hinc evidens est משיח MSCIC *Mes-
siam* esse semper et necessario verum *Hominem*,
reali et vero *Corpore* praeditum. Atqui *Gno-
stici* penitissime removebant a *Salvatore* suo
quodcumque *Corpus*. Ergo numquam uti potue-

runt voce משיח MSCIC. Et si vox Χριστος frequenter adhibita est a *Gnosticis*, plane alio sensu sumtam ab eis tenendum est, et fortasse sensu του χριστος. Nam eorum *Christus* est *Aeon Pleromatis purus*, *spiritualis*, *incorporeus*, et quem *Corpori* sociari impossibile sit.

ART. XIII. *In Formula Redemptionis Marcossiorum legi non potest nomen MESSIAE.*

At nonne verum est, inquires, *nomen Messiae* occurrere in *Formulâ Redemptionis Marcossiorum*, quam Irenaeus Libr. I. Cap. 21. pag. 95. et Epiphanius *Haeresi XXXIV.* Num. 19. Pag. 255. 256. recitant, et quam Rhenferdus interpretari conatus est in *Operib. Philologic.* Pag. 195. 196. etc? Atqui Rhenferdus, respondeo, haud recte vertit celebrem illam *Formulam*: cuius lectio accuratior haec est: Μεσια ουφαρεγ να-νιμψαι μανχαλδια μοσομη δα εα ακφρα ναιψα, ονα Ιησου Ναζαρια. Haec contra protulit Rhenferdus loc. cit. Pag. 199.

1. Μεσια; משיח MSCICA *Messias*, vel *Christus*.
2. Ουφαρυγα; ופרוקא UPHRUQA et *Redemptor*.
3. Δεφαρεγ; דפרק DPHRQ, qui *redemit*.
4. Ναψαν (ψι); (שי) נפשן NPHSCN SCI *animam nostram (mean)*.
5. Μεγ αλεμα ανα; מן מלמא הנא MN OLMA ENA *ab hoc saeculo*.
6. Ου μεν χυλ; כל ומן UMN KL; et *ab omnibus*.
7. Δεβη; דבה DBE; *quae in eo sunt*.
8. Βασμη δ' ιαω; בשמה דיאה BSCME DIAE *in nomine Iao*.
9. Ουκαφραν; וכפרן UKPHRN, *qui expiavit nos*.
10. Βεφουρηκανα; כפרוקא BPHURQNA *pretio*.
11. Δεναψη; דנפשה DNPHSCE, *animae suae*.

12. Ου, vel ουx Ιησου Ναζαριx. 𐤒𐤍 EŪ. *hic est* 𐤒𐤍 𐤓𐤕𐤕𐤓 𐤒𐤍 NTZRIA *Iesus Nazarenus*: Quae multum a genuino *Textu* discrepant: nec saltem exprimunt *Formulam* Graecam, quam Irenaeus etiam, et Epiphanius retulerunt: Nempe: Εστηριγμαι, και λελυτρωμαι, και λυτρουμαι την ψυχην μου απο του αιωνος τουτου. και παντων των παρx αυτου, εν τω Ονοματι του Ιαω, ος ελυτρωσατο την ψυχην αυτου εις απολυτρωσιν εν τω Χριστω τω ζαντι. Falsoque porro putavit Rhenferdus *Formulam* illam pervenisse ad nos non modo corruptam, sed misere truncam et mancā: Quum nullum indicium lacunarum ostenderint omnes Codices tum Irenaei tum Epiphani, apud quos illa *Formula* servata est. Sed, si animadvertisset Rhenferdus in his Caeremoniis *duplicem Formulam* fuisse adhibitam, haud multum mutuo discrepantem, alteram a *Sacerdote* et *initiante*, alteram ab *initiano* recitatam, quod perspicue loc.cit. pag. 95. 96. testatur Irenaeus, sensisset profecto illam *breviorem* et primam recitatam fuisse a *Sacerdote* et *initiante*, et hanc habendam esse *Barbarophonam*; alteram prolixiorem ab *initiato*, et esse ipsam hanc Graecis verbis expressam. Quamobrem *Formulam* illam *Sacerdotis* et *initiantis* *Barbarophonam* ita vertendam censeo:

1. Μεσιx, 𐤒𐤍-𐤕𐤍 MSC-E, *firmo, confirmo, stabilem*, et quasi *solidam* reddo: a 𐤕𐤍 MSC, 𐤕𐤍𐤕𐤍 MSCSC *tango, firmo, solidam* reddo, respondens Graeco στηριζω, quae vox ipsa adhibetur in *Formulā*.

2. Ουφαρεγ, 𐤒𐤍𐤒𐤍 UPHRQ, UPHAREG et *redimo, vindico*.

3. Να-νεμψαι; να-νεκσαι; 𐤒𐤍-𐤒𐤍 ENE, 𐤒𐤍 EN, NE hanc, istam, 𐤒𐤍𐤒𐤍 NPHSC, NMPS, νεμψαι *Animam, Spiritum*.

4. Μαγχαλδαία, מן MN, MAN, a, ab, מלך
CLD χαλδ, Aevo, Aeone, Saeculo; מן EIA hoc, ipso.

5. Μοσομη, משה MSCME, מ-ש-מ. M-SCM, MOSOME in Nomine.

6. Δαα, ד-י D-IE, D-IEA; Dei IAN.

7. Ακφρα, כפר KPHR, ACPHRA purgo, expio.

8. Ναψαι, נפש NPHSC, NPS, NAIPSA Animam, Spiritum.

9. Οσα, νοα, βα בי, ב in.

10. Ιησου, Ναζαρια, ישוע ISCUO, נצרי NTZRI.
Iesu Nazareno.

Marcosiani igitur minime adhibuerunt in hac Formula vocem משיח MSCIC MESSIAE; adeoque iniuria Iablonskius in sua Disquisit. de nomine Abraxas in Opuscul. Tom. IV. Pag. 90. 92. ad istam Formulam Marciosiorum appellabat.

Quin fac Nomen Messiae, et a Marcosiis, qui in pluribus Dogmatibus discreparunt a Basilidianis et Valentinianis, et Catholicis potius accesserunt; vel a reliquis Gnosticis fuisse frequenter adhibitam, quid tum? Nonne adhibere aequae potuerunt Gentiles Semichristiani, Iudaei, et Samaritani?

ART. XIV. In nulla Gemma Abraxea legitur nomen משיח MSCIC Messiae.

1. Iablonskius Disq. cit. Pag. 92. 93. Messiam vult agnoscere in eâ Gemmâ Abraxea, quam ad Lemm. Hierograph. Sect. II. Cap. I. Pag. 229. 230. protulimus: At qui vel leviter est his Studiis versatus statim advertit ibi legi evidenter non MSCIC, sed CEMECEIAAM, quae est Vox sollemnis, Characteristica, frequens in Gemmis Abraxeis, et quasi Tessera Asterolatrarum, non Christianorum, ut vidimus Loc. cit. Sect. I. Cap. 4. pag. 220. 221.

★

2. Bellermannus in suo *Bersuch uber die Gemmen* Tom. III. Pag. 11. 12. etc. Iablonskii vestigia premens in hoc *Lemmate* ΣΕ ΜΕΣΕΙΑΑΙ ΑΒΡΑΓΑΞ, quod legitur apud Passerium in *Gemm. Astrif.* Tom. II. Pag. 251. num. 11. invenire voluit etc. זֵה מֶשִׁיחַ זֵה ZE MSCIC IE. etc. Nempe : *Hic est Messias Deus Abrasax* : quae absurda 1. Primo , quia *Gemma* caret *Simulacro* , et *Icone* quacumque ; adeoque nil facit זֵה ZE , nisi mavis ipsam *Gemmam* esse *Abraxam* , et מֶשִׁיחַ MSCIC *Messiam*. 2. Secundo , quia *Gnostici* Haeretici , quos *Abraxeogrammatum* auctores facit Bellermannus , penitus discernabant *Deum summum* , sive *Abraxam* a *Sotere* , *Christo* , et *Iesu* ; ideoque impossibile est *Gnosticum* scripsisse : *Hic est Messias Deus Abraxas*. 3. Tertio , quia ut vidimus paullo supra P. 352. nemo *Gnosticorum* *Cacohylicorum* adhibere potuit vocem מֶשִׁיחַ MSCIC. 4. Quarto , quia *LECTIO* proposita nimis recedit a *data* , et quae propterea habenda est falsa. 5. Quinto , quia *Lemma* hoc est evidenter illud ipsum frequens , et receptum CEMECEIAAM. Nam ex duobus AA vel ΛΛ alterum esse A vel A ex constantissimo usu *Abraxeographorum* patet , nosque id animadvertimus ad *Lemmat. Hierograph.* Sect. II. Cap. I. Pag. 230. et tres *lineolae* necessariae ad complementum M , vel *Sculptor* omisit , vel *tempus* absumsit , vel *Passerius* non vidit. Quin etiamsi legatur זֵה IAE , זֵה IAI ipsum IAAI , *pulcher* , *venuste* , speciose , plane congruit in *Systemate Astrolatrico* טָו שֶׁשׁ SCMSC , SEMES *Soli* , quem esse *Abraxam* ostendimus ad *Lemm. Hierogr.* Sect. I. Cap. 3. Pag. 215. 216.

3. Idem Bellermannus loc. cit. Pag. 12. hoc *Lemma* ΙΑΩ ΜΕC ΧΑΝΑΑΩ adpositum *Militi Galli*

cipiti et Serpentipedi in Gemma Astrifera Passerii Tom.I.num.190.et Tom.II.Pag.254.29. vertit Hebraice יהו משיח חטל-לו , IEU MSCIC CNE LU: nempe *Iao Messias miserere eius*: Etiam perperam. 1. Primo , quia *Lapides* hi gestabantur , ut vel ex ipsis inscriptionibus Graecis constat, et qui gestabat pro se, pro *ferente*, non pro aliis, et innominatis opem quaerebat. 2. Secundo, quia, si quis concedit ΧΑΝΑΑΩ posse respondere חטל-לו CNE-LU, tum amittitur prorsus משיח MSCIC , quia superest tantum MEC. 3. Tertio , quia *Unctum Domini , Pontificem , Mediatorem , sacro oleo consecratum* tertio vel quarto saeculo Christiano velle invenire in *Milite Serpentipede* et *Gallicipite* apud *Asterolatras* durum et asperum auditu est. Et 4. quarto tandem , quia MECXA. ΝΑΑΩ nil recte significant. Nos autem *Lemma* hoc sumus interpretati minus dura , et aspera, ut putamus, sententia ad *Lemmat. Hierograph. Sect. I. Cap. V. Art. 3. Pag. 223. 224.*

Ex universa igitur *Hierographia Abraxea* nulla *Schemata* , nulla *Lemmata* propria et Characteristica *Gnosticorum Haereticorum* possunt colligi, et propterea est intrinsece absurdum *tertio*, ut dicebamus , ipsam hanc *Hierographiam Abraxeam* Haereticis Gnosticis tribuere.

Quarto, quia Gemmas Abraxeas ad Haereticos Gnosticos spectare non potuisse ex intimis elementis Systematis tum Gnostici, tum Abraxei facile demonstratur.

ART. I. Indicatur Systema Theologicum, quo possunt condi, celebrari, et propagari Gemmae Asterotheisticae, Amuleticae, et Apotropaeae.

Datis Gemmis Asterotheisticis, et Averruncis data sunt necessario haec elementa Panthei, ad quod spectant :

1. Deos magnos, bonos, malorum debellatores esse potissimum in *Stellis*, manere, vivere, potestatem suam beneficam exserere et manifestare ex *Sole, Luna, Planetis*, etc.

2. *Corporibus* omnibus *Terrestribus* esse intimam relationem, nexum, et amicitiam cum *Coelestibus*, et plurima ex illis esse idonea et apta ad excipiendam, retinendam, et servandam vim beneficam, salutarem, et apotropaeam *Corporum Coelestium*.

3. *Gemmas, Metalla, Ligna*, etc. quibus *Formae, Imagines*, vel *Symbola Deorum* fuissent exculpta, et *Voces* quaedam, et *Verba* apte adposita statim *Vi* quadam divina informari, repleari, et quasi vivificari, unde fierent *tutelares*, et *apotropaeae*.

Hoc autem Systema fuit omnium fere veterum *Gentium*, et potissimum *Syrorum*, et *Palaestinorum* infinita superstitione et pertinacia haustum, et servatum, ut animadvertimus supra Sect. I. Cap. 4. Pag. 296.

ART. II. *Indicatur Systema Theologicum in quo impossibiles sunt Gemmae Asterolatr. cae, et Apotropaeae.*

Si existit *Systema Theologicum*, in quo

1. *Deus summus*, et eius *immediatae Emanationes*, et *Processiones* sunt penitus *amorphae*, et *spirituales*, et ab hoc *Mundo corporeo* penitissime semotae, et remotissime selunctae:

2. Si *Corpora* huius *Mundi*, si *Animalia*, si *Plantae*, si *Lapides*, si ipse *Sol*, ipsa *Luna*, ipsa *Sidera* impura sunt, hylica, mala, indiguissima quacumque societate cum *Deo summo*, vel eius *Processionibus* immediatis:

3. Si *Aeones*, et *Emanationes Dei summi* non possunt informare et inhabitare *Corpora* huius *Mundi*, si phantastice tantum, et ad puram apparentiam, absque solida et vera forma *Corporea* possunt conspici:

4. Si *Corpora* huius *Mundi*, et ipsae *Stellae Coeli* putantur factae et conditae a *Demiurgo superbo*, ignaro, fatuo, qui in *Deum summum* insurgit, et rebellat: occupatae, et informatae ab *Archontibus nequitiae*, a *Potestatibus Tyrannicis*, ab hostibus acerrimis *Generis humani*:

5. Si *Corpora* humana resurgere non possunt ad *vitam*, si una corruptio et destructio propria est *Corporum* quorumcumque:

in hoc *Systemate* non possunt haberi *Gemmae* et *Lapides Apotropaei* et *Salutares*, quia *Salus* et *Potestas bona* non potest haberi nisi a *Deo summo*, et *Emanationibus* eius *immediatis*, et *Potestas Dei summi* ex *primario Dogmate Systematis*, non potest figi et adhaerere *Corpori* vili, malo, abiecto, perituro,

ART. III. *Atqui hoc ipsum fuisse Systema fundamentale Gnosticorum haereticorum certum est.*

1. Id enim passim docet Irenaeus, passim Epiphanius: id Origenes, id Tertullianus, id Augustinus, id Theodoretus, et reliqui omnes, qui de *Gnosticis* egerunt.

2. Et re quidem vera Irenaeus ex. grat. Lib. 1. Cap. 4. Pag. 12. ex *affectionibus Achamoth* ex qua omnia *Corpora* etiam *Coelestia* orta dicuntur, ait: γενεσθαι δυο ουσιαις, την φανλην των πασων, την τε εκ της επιστροφης εμπαση: Scilicet gigni *duas Substantias*, *unam ex passionibus vilem*, (*pravam contemnendam*), *alia ex conversione patibilem* (*doloribus, et angoribus obnoxiam*), adeoque miseram. Alia plura similia et clariora habet Cap. V. Pag. 24. 25. alia Cap. XVI. Pag. 83. et alibi alia, quae legenda sunt.

3. S. Epiphanius *Haer.* XXI. Pag. 58. de *Simone* agens scribit: ειναι τε τον Αιωνα τωντων απο Αρχων, και Εξουσιων φησι της Κακίας ε-Ελαττωματι κατασκευασμενον: *Esse autem nostrum hoc Saeculum* (*Coelum nempe hoc, et Terra haec*) *a Principatibus et Potestatibus Nequitiae in Defectu et miseria conditum*: Et similia Pag. 60. 61., et alibi.

4. S. Clemens Alexandrinus *Stromat.* IV. P. 509: Scribit, *Valentini* dogma fuisse: Θαντου δε γενειν εργον ειναι του Κτισαντος του Κοσμου. *Mortis existentiam opus esse Conditoris Mundi, sive Demiurgi.*

5. Plotinus *Enn.* II. Libr. 9. *adversus ipsos Gnosticos* Pag. 203. scribit: ου τιμωντες ταυτην την Δημιουργιαν, ουδε την δε Γην . . . εν παριδειγμα Κοσμου. αν μισουσι. *Haud in aliquo praedio habentes hanc Rerum universitatem, Mundum hu-*

ius formationis , *nec ipsam Tellurem. in exemplar Mundi, quem oderunt.* Praeterea P. 204. 205 : *Και μεμφομενοι τῷδε τῷ Πάντι , και την προς το σῶμα κοινωνίαν τη ψυχῇ αἰτιῶμενοι , και τον διοικουντα τοδε το Παν λέγοντες ; και εις ταυτον αγοντες τον Δημιουργον τη ψυχῇ , και τα αὐτα παῖδι διδοντες ἄπερ και τοις εν μερῇ : Vituperantes hunc Universum, commerciumque Animae cum Corpore criminantes , ipsumque , qui Universum ordinat calumniantes. Et in unum animam (Mundi), et Demiurgum confundentes, et easdem affectiones , quae sunt in particulis (Mundi).*

6. Iterum Irenaeus de Ophitis et Sethianis agens Libr. I. Cap. 30 Pag. 110. 111. tradit hos etiam tenuisse maximum Daemonum malorum *Ialdabaoth* absolutâ *Hebdomadâ* filiorum , et nepotum etc. *conspexisse in subiacentem faecem Materiae , et consolidasse concupiscentiam suam in eam , unde natum Filium et Spiritum , et Animam , et omnia Mundialia : inde generatam omnem oblivionem , et invidiam, et mortem.* Tum septem hos Daemones Pag. 111. occupasse *Septem Stellas , quas Septem Planetas esse volunt, et elegisse Septem Dies , quos et sanctam Hebdomadam vocant , quibus laudarentur a suis Prophetis , quos impiissime sanctos illos Prophetas Hebraeorum* putant.

7. Quin in *Excerptis ex Theodoto* apud Fabricium in *Biblioth. Graec.* Tom. V. Pag. 161. n. 48. legimus: *Demiurgus επει τογε ἡλιακον και ουρανιον φως πολλῶ ὕπερον εργαζεται , και ποιει εκ των ὑλικων : το μεν εκ της λυπης ουσιαδες κτιζον πνευματικα της πονηριας , etc. Solis autem et Coeli lucem diu post efformat ex hyle, sive ex terrestribus elementis. E tristitia vero quasi substantia condens Spirituallia nequitiae etc.*

Numquam ergo fieri potuit, ut *Haeretici Caechylici*, et *Poneroclistici*, qui *pessimos Daemones* in *Sole*, *Luna*, et omnibus *Planetis* collocabant vim salutarem et apotropaeam *Lapidibus* tribuerent, quibus essent insculpta *Signa* et *Characteres Planetarum*.

ART. IV. In *Gemmis Abraxeis Aeonis Pleromatis Gnostici* cuiuscumque *Systematis* agnoscere impossibile est.

1. Primo, quia hi *Aeonis Pleromatis* in quocunque *Systemate Gnostico* ponuntur plenissime *Pneumatici* et *Spirituales*, et a quacumque *Materiei* societate, attactu, et mixtione remoti: Nec forma ulla, nec *figura* quaecumque sive *Humana* sive *Bruta* eis attribuitur. Nil magis iactabant *Gnostici*, quam se adorationes suas *Intelligibilibus* tantum et perfectissimis *Aeonibus* tribuere: Tantum *προς τους Νοητους Θεους λεγομενη αυτοις τιμη*: ut scribit Plotinus *Ennead. II. Libr. 9. §. 16. Pag. 214*. Quin nec se se *Gnosticos* dixerunt, nisi quod unos putarent se habere sublimem *Γνωσιν*, sive *Scientiam Rerum Incorporarum, intelligibilium, purissimarum*, ut egregie Moshemius praeter ceteros in *Institut. Hist. Eccl. mai. ad Saecul. I. pag. 333. 334*. animadvertit.

2. Secundo, quia etiamsi concedatur formis corporeis et figuris animalibus remotissimos illos *Aeonis* fuisse a *Gnosticis* repraesentatos nil plane est, ut iam monuimus, in *Gemmis Abraxeis*, quod ad *Aeonis* illos possit utcumque spectare: Nec inveniri poterit nisi homo prorsus emotae mentis, qui vellet quaerere in *Homine Gallicipite*, vel *Cynocéphalo*, vel *Leontocephalo*, in *Harpocrate*, *Hecate*, et aliis huiusmodi *Sche-*

matibus vel Patrem illum arcanum , αγεννητον , αρρητον , απεραντον , vel Nouv. Λογον , Φρονησιν , Δυναμιν etc. Basilidis ; vel Βουθον , et Προπατορα αυδιον , Σιγην , Αληθειαν , Ζων , Εκκλησιαν etc. etc. *Valentini*, et quaecumque alia sunt reliquorum *Gnosticorum*. Et si *Harpocrates* est Σιγαλιων , *Sige Valentini* est aequalis Προπατορα αυδιω , και αγηννητω , et eius Socia ; ubi *Harpocrates Aegyptius* est puer , qui debilis , infirmus oritur ex Loto , cuiuscumque demum naturae sit. Et *Harpocrates Abraxeus* habendus est is ipse *Harpocrates Aegyptius*, vel *Typus* similis, et infinito spatio distans a Deo primo *Gnosticorum*.

3. Tertio , quia *Typis Abraxeis* sunt adposita nomina ΙΑΙΙΙ , ΑΔΩΝΑΙ , CABAΩΘ , ΕΑΩΗΙ , etc. ΜΙΧΑΗΛ , ΓΑΒΡΙΗΛ , ΡΑΦΑΗΛ , etc. quae *Gnostici* non *Aconibus Pleromatis* , sed acerrimis hostibus eorum , sed *Archontibus* rebellibus , *Potestatibus* pessimis tribuebant , ut non semel iam animadvertimus.

ART. V. In Gemmis Abraxeis quaerere Cosmocratores *Gnosticorum*. Spiritus malos et Tyrannicos absurdum pariter est.

1. Primo , quia etiamsi quandoque aliquae Gentes placare et colere *Potestates malas* sint passae. numquam in materia durabili , et perenni eorum *Stemmata*, et *Laudes* insculpserunt, et materia quidem potissimum , quae, ut *Lapides pretiosi* naturâ suâ putaretur bona , salutaris , et *Alexicaca* ; et quae quotidie super proprium corpus gestaretur. Nam tum qui id fecisset , *Diis* suis *Bonis* et *Salutaribus* renuntiasset, et has *Potestates* *pessimas* et *Tyrannicas* , ut bonas et salutes agnovisset , quod est absurdum.

2. Secundo, quia *Forma*, et *Nomina Cosmocratorum* Gnosticorum sunt plane alia et diversa a *forma* et *nominibus Typorum Abraxeorum*, ut ostendimus Cap. III. Art. 4. et 5. Pag. 345. 348.

3. Tertio, quia *Hierogrammata Abraxea* sunt *Apotropaea*, ut Sect. I. toto Cap. 4. Pag. 295. ad 301. ostendimus, et ea scilicet in quibus invocari tantum poterant *Dii boni*, *Potestates beneficae*, *Δυναμεις δεξιαι*, ut revera quandoque advocantur in *Gemmis* ipsis *Abraxeis*; non *Archontes Nequitiae*, et *Potestates Tyrannicae*. Tum *Carmina* et *incantationes Gnosticorum* fiebant plerumque in *Morbis*, quos putabant esse ipsos *Angelos* malos corpora humana obsidentes; ut aperte ex Plotino Enn. II. Lib. 9. pag. 206. et aliis constat, et quae tantum *potentibus verbis* suis, scilicet *Nominibus* dubio procul *Aeonum bonorum Pleromatis*, posse depelli arbitrabantur: Atqui in *Gemmis Abraxeis* praeter *unum Abraxas*, cetera nomina insignia, quae leguntur sunt similia *Nominibus Archontum pessimorum Gnosticorum*.

Innumeris ergo intrinsecis, et invictis argumentis constat Haereticos Gnosticos non fuisse auctores ac conditores *Gemmarum Abraxearum*.

ART. VI. *Ipsum Hierogramma non Abraxeum SERPENTIS Leonto-Cynocephali radiati, qui inscribitur XNOUBIC, vel XNOUMIC tribuere Gnosticis Ophitis absurdum pariter est et irrationale.*

1. Primo, quia *Ophitae* venerabantur *verum et naturalem Serpentem*. οφίς οφίον, ut scribit S. Epiphanius *Hæres. XXXVII. Pag. 272.* minime vero *Symbolum* et *Emblema Leonto-Cynocephalum*.

2. Secundo, quia *Monstrum* huiusmodi refer-
tur ad *Chronum*, *Solem*, et *Planetas*, ut vidi-
mus ad *Lemm. Hierogr. Sect. III. Cap. 1. et 2.*
Pag. 263. ad 272. et contra Serpens Ophitarum
referebatur ad *Serpentem Edenicum*.

3. Tertio, quia Secta *Ophitarum*, quidquid
alii contra et falso adstruant, viguit maxime se-
cundo et tertio saeculo Christiano, ut colligitur
ex Origene, et omnibus veteribus Patribus: et
constat contra ex Galeno de *Simpl. med. facult.*
Lib. IX. Cap. 2. Pag. 258. Gemmas, quibus es-
sent insculpti *Serpentes* radiati, iamdiu fuisse
celebres, et receptas, ut iam late *Sect. I. Cap. 2.*
Pag. 284. 286. vidimus.

4. Quarto, quia haec *Hierogrammata* a Gale-
no, Aëtio, et aliis tribuuntur vetusto Regi Ae-
gyptiorum *Nechepso*; cuius libri et imposturae,
vetustiores fine saeculi primi Christiani sunt
omnino dicendae.

5. Quinto, quia revera in *Voce XNOUBIC*
temurice esse nomen *Nechepsi* animadvertimus ad
Lemmata Hierograph. Sect. III. Cap. I. Pag. 268. 269.

6. Sexto, quia *Vox XNOUMIC* fuit etiam
nomen *Decani* Aegyptiorum, quod Salmasius ex
MS. Hephaestionis Thebaei colligit in *Annis Cli-*
mat. Pag. 566. et 611. et hoc nomen spectasse
ad Astrologiam Iatromagicam Nechepsi, et Peto-
siridis dubitari non potest.

9. Septimo, quia valde probabile est isto *Ser-*
pente Leonto-Cyno-cephalo radiato expressum
fuisse vetustissimum *Herculem Phoenicium*, et
Aegyptium dictum *Χων, Γρυων, Παταμων*, et
כִּיּוּן KIUN, ut vidimus ad *Lemmata Hierogr. Sect.*
III. Cap. I. Pag. 264. 265.

Tribuere igitur has *Gemmas Ophitis Gnosticis*
est intrinsece absurdum et irrationale.

SECTION III.

**GEMMAE ABRAXEAE TRIBUENDAE OMNINO
SUNT SAMARITANIS ALEXANDRINIS.**

CAPUT I.

Gemmarum Abraxearum auctores sive unicos, sive praecipuos fuisse Alexandrinos Aegyptios certo tenendum est.

ART. I. *Ex omnibus Urbibus Orientis a primo Saeculo Christiano ad sextum una Alexandria Aegyptia aptior et opportunior fuit ad condendas et dividendas Gemmas Abraxeas.*

Nam everso Seleucidum Imperio, et a Parthorum vi pluribus urbibus Mesopotamiae et Syriae occupatis, vel vexatis, una omnino Alexandria Aegyptia superfuit, qua Sectarum, et Gentium varietate, Medicorum, Iatromagorum, Mathematicorum, sive Astrologorum numero, sedulitate, alacritate; variis insuper ac diversis Artibus Civium; tum amplissimo et activissimo Rerum omnium Commercio aptissimus locus esse potuit condendis, et dividendis hisce Gemmis Abraxeis. Civitas opulenta, scribebat Hadrianus Imperator apud Vopiscum in Saturnino Pag. 723. 725. dives. foecunda, in qua nemo vivat otiosus; alii vitrum conflant, ab aliis charta conficitur, alii linsphiones sunt, omnes certe cuiuscumque artis et videntur, et habentur: Podagrosi quod agant habent, habent caeci, quod faciant, ne chiragrici quidem apud eos otiosi vivunt, etc.

ART. II. *Plura Symbola et Hieroschemata Gemmarum Abraxearum unam Alexandriam Aegyptiam perspicue demonstrant.*

Ea nempe primum, quae spectant ad *Harpocratem*, et *Anubidem Abruxeam*, qui omnino *Alexandrini* sunt: quum certum sit horum *Deorum Schemata*, ut sunt *Alexandrina*, et *Abraxea*, nuspiam identicâ formâ conspici in *Hierodramatibus* veteribus, quae sunt in *Parietibus Templorum* cuiuscumque alterius Urbis Aegypti. Adeoque Datis *Harpocrate*, et *Anubide Alexandrinis*. 2. Dato *Flore Loti*. 3. Dato *Flore Perseae*. 4. *Crocodilo*. 5. *Cercopitheco*. 6. Data *Figura Nili Symbolica* etc. quae saepe in *Gemmis Abraxeis* conspiciuntur, Data etiam necessario est *Alexandria Aegyptia*. Et quoniam in *Lemm. Hierograph. Sect. II. Cap. 3. Pag. 245. 246. et Cap. 4. Pag. 250.* ostendimus *Leonem Abraxeam* indicare *Niliacam exundationem*: Quin *Sect. I. Cap. 5. Art. 4. Pag. 222. 224.* totum *Lemma Abraxeam* ad *Nilum*, et bona, quae ex felici inundatione expectabantur referendum esse demonstravimus, magis magisque firmatur *Sedem* sive unicam, sive principem *Abraxeographorum* fuisse *Alexandriam Aegyptiam*.

ART. III. *Nomen ipsum Alexandriae Aegyptiae in Gemmis Abraxeis est saepe agnoscendum.*

1. Et primum in praestanti *Gemma*, quam modo citavimus, et quae conspicitur apud *Montfaucon Tom. II. 2. Tab. 147.* in qua *Lemma* clauditur vocibus *BI-AΛEZANAP*: Atqui *BI* esse non potest nisi praepositio, quae aequivalet *IN*, et adeo vertendum *IN ALEXANDRIA*.

2. In alia *Gemma* apud eundem *Montfaucon*

2.

Tab. 153. cuius antica pars habet sive *Solem*, sive *Harpocratem* Loto insidentem, et cui adscriptum ΕΙC ΖΕΥC CEΠΑΙΙΚ: Legitur Δος χαρις ΑΛΕΞΑΝΔ. *Des gratiam Alexandriae.*

3. In alia *Gemma* apud Passerium Tom. II. *Gemm. Astrif.* Pag. 270. num. 116. probabile est legi etiam ΑΛΕΞΑΝΔΡ. *Alexandriae.*

4. In alia *Gemma*, quam adfert Kircherus in *Arithmologia*; et cuius *Lemma* interpretati sumus ad *Lemmat. Hierograph.* Pag. 230. 231. agnoscendam esse pariter *Alexandriam* non *Alexandrum* quempiam arbitramur. Nam in eâ advocantur et *Bel Syrorum*, et *Oromazes Persarum*, et haec invocatio ut inepta est cuicumque *Alexandro*, ita est contra aptissima *Alexandriae Aegyptiae*, in qua et *Syri*, et *Palaestini*, et *Persae* plurimi semper habitarunt.

C A P U T II.

Hierogrammata Abraxa tribui non possunt Hierophantis Aegyptiorum, non Isiacis, non Hellenistis, non Iudaeis Alexandrinis: Sed tribuenda omnino sunt Alexandrinis Asterolatris, Hebraizantibus, et originis Syro-Persicae, vel Syro-Phoeniciae.

ART. I. *Hierogrammata Abraxea tribui non possunt Hierophantis Aegyptiorum.*

1. Primo, quia nulla *Collegia Hierophantica*, nulla *Tribus* veterum *Sacerdotum* recepta muris *Alexandriae* umquam fuit, nec *Schola* ulla *Hierophantum* in ea urbe instituta, qua *Liturgia* sua, *Dii* sui, *Disciplinae* suae, *Scriptura* sua servarentur, et traderentur.

2. Secundo , quia *Hierophantae Castici* et hereditarii vetera *Systemata* sua *Theologica* , antiquas Deorum suorum *formas* numquam mutant , numquam deponunt , nisi ipso *Casticismo* reiecto , nisi per *apostasiam* alio *Theologico Systemate* adoptato et recepto. Atqui *Hierophantas Aegyptios* tertio , quarto , quinto saeculo Christiano servasse adhuc ipsas fere vetustissimas superstitiones suas , et ipsam suam absurdissimam *Zoolatriam* ex omnibus Scriptoribus , qui per haec saecula *Aegyptiorum* Religionem attigerunt , constat , nosque id animadvertimus in *Fund. Hermenet.* Libr. III. Sect. I. Pag. 286. Quin quum *Serapis* Ponticus Deus factus esset *Deus* maximus *Alexandrinorum* , et adeo ratione Regiae probationis , omnium *Aegyptiorum* , constantissime *Hierophantae* obnixi sunt contra , ne eius Sacella et Tempia intra Urbium suarum recinctum inferrentur , sed extra *Pomoeria* reiiicerentur , quemadmodum tradit Macrobius *Saturnal.* Lib. I. Cap. 8. Pag. 185. Atqui *Pantheum Abraxeum* penitus discrepat a *Pantheo Aegyptio-Aethiopico* veterum *Hierophantum*. Nam in infinitis *Dramatibus* sacris *Hierophanticis* , quibus tota fere adhuc *Aegyptus* exornatur , nec ullus *Aeon Abraxeus* , nec ulla *Hecate* , nec ullus *Miles Galliceus* , et *Serpentipes* , nec ullus *Corvus* , nec ullus *Serpens cristatus* conspectus umquam fuit : et ipsius *Harpocratis* Icones , ut iam monuimus , plerumque longe diversae sunt , et numquam plane similes vel eadem cum *Abraxeis*.

Quamobrem exploratissimum esse debet longe alios , et penitus diversos a *Hierophantis Thebaeis* , vel *Memphiticis* fuisse Auctores *Panthei Abraxeis*.

ART. II. *Isiaci Alexandrini haberi non possunt
Auctores Hierogrammatum Abraxeorum.*

Nam quamvis inter *Pantheum Isiacum*, et *Abraxeum* plura similia sint, vel plura non dissimilia, ut vidimus supra Pag. 303. 305., plura etiam sunt diversa, et omnia insuper alias manus, alia ingenia, alias origines produnt. Et profecto in *Pantheo Abraxeo* non *Isis*, non *Serapis* apparent *Symbolis* suis, iisque manifestis insignes, et hi *Typi* plane fundamentales et primi sunt in *Pantheo Isiaco*. Tum ipse *Harpoocrates*, ipse *Anubis Abraxei*, vel numquam, vel fere numquam ita prorsus exsculpuntur in *Gemmis*, ut in *Monumentis Isiacis* genuinis conspiciuntur. Tum nec *Corvus*, nec *Gallus*, nec *Hecate Triformis*, nec *Miles ille*, sive *Galliceus*, sive *Leontocephalus* in *Pantheo Isiaco* uspiam apparent. Atqui haec tanti sunt, ut plane alios *Auctores*, plane alias origines *Pantheo Abraxeo* fuisse certissime evincant. Vid. Pag. 282. 283.

ART. III. *Hellenistae Alexandrini, sive Graeci, Macedones, et alii omnes, qui Hellenismum, sive Pantheum Graecorum servabant, haberi non possunt auctores Hierogrammatum Abraxeorum.*

Nam *Typi Panthei Abraxei* sunt prorsus alii a *Typis Panthei Graeci*, et *Macedonici*. Quis *Graecorum*, vel *Macedonum* Deos magnos habuit *Milites Gallicipites*, vel *Leoptocephalos*? Quis saltem Diis *Abraxeis* *Paredros* et *Adhaerentes* vidit *Iovem*, *Iunonem*, *Minervam*, *Apollinem*? vel *Aquilam* illam *Iovialem Stemma* receptissimum *Ptolemaeorum*? Ad Gentem ergo longe aliam a *Graeca*, vel *Macedonica* spectasse *Gemmas Abraxeas* certo pariter tenendum est.

ART. IV. *Gemmae Abraxeae tribui non possunt Iudaeis Alexandrinis.*

Iudaei enim a reditu ex servitute *Babylonica*, et longe diligentius post tempora *Antiochi Epiphani*s ita penitus *Legibus Mosaicis* adhaeserunt, ita vehementer a cultu *Idolorum*, et a quibuscumque *Iconibus* et *Simulacris Idololatricis* abhorruerunt, ut verissimum facientes quod *Deus Opt. max.* per *Hieremiam Prophetam* Cap. XXXII: v. 38. 39, pollicitus fuerat: atrocissimis potius persecutionibus, et infandis malis vexari, et tandem obrui, et disperdi penitus maluerunt, quam vel levissima cultus *Idololatrici* infamiâ amplius foedari. *Iudaei* porro singillatim, qui in *Alexandria* sedem suam posuerunt, quantâ curâ se se immunes ab *Idololatricis* usibus servassent ex *Iosepho*, et *Philone* patet, et ex historia ceterorum *Iudaeorum* ibi illustrium colligitur. quam magna ex parte exornavit doctissimus *Walke-naer* in suo *Aristobulo Iudaeo*.

Nec dici potest ex *Iudaeis* semper fuisse plures *Ethnicophilos*, et qui propterea videri possint idonei ad haec *Hierogrammata* condenda. Nam *Iudaei Ethnicophili* adoptassent quidem hoc vel illud *Hierogramma Persicum, Syrum, Phoenicium, Aegyptium*, ut semper fecerunt: non vero pertinacissima cura integrum *Pantheum* magna ex parte a reliquis distinctum condidissent; quod fieri non potuit nisi a Tribu, vel *Gente* ampla, numerosa, et florente. Atqui iam II. Saeculo Christiano nulli fere erant *Iudaei*, atrocissimo illo Bello *Hadrianeo* penitissime contriti, reliquisque miserrimis vel in extremos Mundi angulos dissipatis. At ab ipso Saeculo primo, et si minus, a secundo *Christiano Gemmas Abraxeas*

★

celebrari coepisse observatum a nobis est Sect. I. Cap. VI. Pag. 311. 312.

ART. V. *Attamen Hierogrammata Abraxea tribuenda esse Sectae vel Genti Hebraizanti dubitari non potest.*

1. Nam nisi Auctores *Abraxeogrammatum* aliquo penitior vinculo, et intimiore relatione sociati fuissent cum *Hebraeis*, numquam tam constanter et perpetuo nominibus *Dei*, et *Angelorum Hebraicis* uti potuissent; Numquam in *Voce ABRA-XAS* imitari contendissent arcanum et ineffabile *SCM Hebraeorum*, ut animadvertimus ad *Lemm. Hierographica* Sect. I. Cap. 3. Pag. 213. 214. : Numquam tam constanter et pertinaciter ab adponendis nominibus receptis et solemnibus Deorum Gentilium *Harpocratis*, *Anubidis*, *Hecates* abstinuissent: Quid quid sit de *Serapidis* nomine semel, quod sciam, ad Typum inopportunist in *Gemma Abraxea* adposito. Praeterea uni *Hebraei* inter veteres Gentes constituere et tenere potuerunt *Monarchiam* quamdam *Asterolatricam*, ut illa fere est, quae ex *Geminis Abraxeis* colligitur, quemadmodum observavimus Sect. I. Cap. 3. Pag. 286. 293. : Et *Hebraeos Ethnophilos* primos *Angelos* in Planetis collocasse, ex iis, quae toto Cap. 7. Pag. 314. ad 329. disputavimus, abunde patet. Quamobrem plane certo tenendum est *Abraxeographos* spectasse ad Sectam, vel Gentem *Hebraizantem*.

ART. VI. *Alexandrini Hebraizantes Auctores Abraxeogrammatum habendi omnino sunt origine Syro-Persae, vel Syro-Phoenices.*

1. Primo, quia, ut vidimus Sect. I. Cap. 5. Pag. 305. 310. inter *Pantheum Abraxeum*, Mi-

thriacum, et *Palmyrenum* est intima et manifesta relatio: Et haec intima relatio oriri non potuit nisi ex *Originis communione*. Atqui *Pantheum Mithriacum*, et *Palmyrenum* sunt *Syro-Persica*.

2. Secundo, quia *Typus Hecates Abraxae* omnino *Syro-Persicus* est habendus. *Hecate* enim est חַתָּה ACD, ACAD, HECAD *Syrorum*, *Bellona*, et *Anaitis Medorum* atque *Persarum*, *Diana Taurorum* atque *Comanorum*, de qua egerunt Vossius, Millius, Iablonskius, Creuzerus cum Guigniauto, et alii plures.

3. *Typus Galli et Militis*, sive *Martis et Galli* est etiam *Persarum*, apud quos *Mars Deus summus*, et *Gallus* maxime sacer, ut iam indicavimus ad *Lemmata Hierogr.* Sect. I. Cap. I. pag. 199. 200.

4. Ipse *Leo*, etsi *Aegyptiis* non ignotus. est tamen *Symbolum* celeberrimum *Syris*, et *Persis*: *Leo Mithriacus*, *Leo Palmyrenus*, *Leo Helio-politanus* ad *Libanum* nobilissimi.

5. *Aeon Abraxeus* est satis similis *Saturno Phoenicio*, et *Serpens caudum mordens* est *Symbolum* omnino *Phoenicium*, ut testatur *Macrobius Lib. I. Saturn. Cap. 9. Pag. 193.* et minime *Aegyptium*, vel *Aethiopicum*, quum nusquam in veteribus eorum *Monumentis* conspiciatur.

Auctores igitur *Abraxeogrammatum* fuisse *Originis Syro-Persicae*, vel *Syro-Phoeniciae* certo tenendum est.

Samaritanos Palaestinos fuisse originis Syro-Persicae, vel Syro-Phoeniciae, et ultra quintum Ecclesiae Saeculum plurimos ex eis fuisse cives Alexandrinos, et Hebraizantes certum est.

ART. I. *Samaritae Palaestini fuerunt origine Syro-Persae, vel Syro-Phoenices.*

1. Nam haec leguntur Libr. IV. *Regum* Cap. XVII. v. 24. *Adduxit autem Rex Assyriorum de Babylone, et de Cutha, et de Avah, et de Emath, et de Sepharvaim: et collocavit eos in Civitatibus Samariae pro filiis Israel: Tum haec in Libr. I. Esdrae Cap. IV. v. 9. Reum Beelteem, et Samsai Scriba, et reliqui consiliatores eorum Dinaei, et Apharsathachaei, Terphalaei, Apharsaei, Archuei, Babylonii, Susanechaei, Dievi, et Aelamitae, et ceteri de Gentibus, quas transtulit Asenaphar magnas et gloriosus, et habitare eos fecit in civitatibus Samariae. etc.* Atqui etiamsi ex his Populis plures sint obscuri et indefiniti, plures contra noti sunt, et certae sedis. Et quidem *Babylonios, Archueos, Susanechaeos*, quin etiam *Cutaeos ex Iruca Babylonia*, et *Susiana* esse educendos plane constat; ut contra *Emathaeos*, et *Avaeos*, et *Sepharvaitas ex Emath Syra*, et aliis Urbibus *Syro-Phoeniciis* esse petendos. Vid. *Calmetum*, et ceteros *Interpretes* ad haec loca, *Michaelis in Spicilegio Geographiae Hebraicae*, et *Haarenberg in Miscell. Berolin. Tom. VII. Pag. 433. 434. etc.*

ART. II. *Plurimi Samaritani fuerunt Cives Alexandrini a tertio saeculo Pro-Christianis ultra quintum et sextum Christianum.*

Plures Samaritanos ductos fuisse *Alexandriam* a *Ptolemaeo Lagi* filio testis est *Iosephus Flavius* Libr. XII. *Antiqu.* Cap. I. Pag. 585. : et alios plures deinceps soli bonitate, et *Ptolemaeorum* clementiâ allectos in *Aegyptum* profectos fuisse ibi etiam indicavit, quamvis de unis *Iudaeis* loqui videatur. *Secundo* autem *Saeculo Christiano* Samaritas fuisse ex illustrioribus et insignioribus *Gentibus*, quae *Alexandriam* incolerent, testis ipse Imperator *Hadrianus* apud *Vopiscum* in *Saturnino* Pag. 721. scribens : *Nemo illic Archisynagogus Iudaeorum, nemo Samarites, nemo Christianorum presbyter non Mathematicus, non Haruspex, non Aliptes.* Ipse vero *Vopiscus* quarto saeculo florens paullo supra Pag. 719. scripserat : *Alexandrini versificatores, Epigrammatarii, Mathematici, Haruspices, Medici, ut et Christiani, et Samaritae, et quibus praesentia semper tempora cum enormi libertate displiceant.* Ex *Oratione XI. Eulogii Archiepiscopi Alexandrini* cuius Excerptum *Photius* in *Bibliotheca* servavit Cod. 230. Pag. 883. 884. constat sub ipsum finem *Saeculi sexti Christiani* plurimos fuisse adhuc Samaritanos in *Alexandria* ista *Aegypto*.

ART. III. *Samaritanos Alexandrinos fuisse Hebraizantes certum est.*

Samaritanos Palaestinos suscepisse *Legem Moisis*, et *Pentateuchum* adoptasse iam a temporibus *Asaradonis Regis Assyriorum* ex IV. Lib. *Regum* Cap. 17. v. 25. 32. constat. Tum invocasse, et coluisse ritu *Mosaico Deum opt. max.*

Hebraeorum ipsimet testantur apud Esdras Libr. I. Cap. IV. v. 2. dicentes : *Ita ut vos quaerimus* (invocamus) *Deum vestrum: Ecce nos immolavimus victimas a diebus Asar-adon Regis Assur, qui adduxit nos huc.* Tum Samaritanos Alexandrinos perpetuas contentiones cum Iudaeis exercuisse , et quandoque usque ad sanguinem , de praestantia et praeeminentia Templi sui Garizimitici testis est Iosephus Flavius tum Lib. XII. *Antiq.* Cap. 1. tum Libr. XIII. Cap. 6. Et sub ipso fine Saeculi VI. Christiani omnino Hebraizasse ex Oratione Eulogii Archiepiscopi Alexandrini a Photio in compendium redacta , et modo citata constat. Quamobrem Samaritanos adhibuisse Nomina Dei opt. max. Hebraeorum ΙΑΩ, ΑΔΩΝΑΙ, ΕΛΩΗΙ, CΑΒΑΩΘ, et ex intimo commercio plurimorum Iudaeorum et Israelitarum , qui ante et post Manassem Sanaballati Cutaei Generum ad Samaritanos transfugerant , nomina Angelorum Hebraeorum ΜΙΧΑΗΛ, ΓΑΒΡΙΗΛ, ΡΑΦΑΗΛ, et aliorum adsumsisse et adoptasse omnino tenendum est.

C A P U T IV.

Samaritanos Alexandrinos Hebraizantes, et originis Syro-Persicae fuisse Asterolatras adhuc quarto saeculo Christiano dubitari non potest.

ART. I. Samaritani Palaestini erant Idololatras adhuc sub Esdra.

Nam haec leguntur Libr. IV. Regum Cap. 17. v. 33. *Et quum* (Samaritani) *Dominum colerent, Dijs quoque suis serviebant iuxta consuetudinem Gentium , de quibus translati fuerunt*

Samariam: v. 34. Usque in praesentem diem morem sequuntur antiquum . . . v. 41. Fuerunt igitur Gentes istae timentes quidem Dominum, sed nihilominus et Idolis suis servientes. Nam et filii eorum, et nepotes sicut fecerunt Patres sui, ita faciunt usque in praesentem diem. Atqui plerique docti viri tenent Sacerdotem Esdram ex veteribus Commentariis concinnasse, disposuisse, descripsisse postremos duos Libros Regum: Et profecto, quidquid sit de reliquis Capitibus, certissime prorsus tenendum est hoc Caput ab uno Esdra conscribi potuisse. Nam de ista Samaritanorum Idololatria, de ista Cultuum confusione tam multa, et tam prolixè queritur, tam longam aetatem a prima Samaritanorum constitutione in Palaestina significat, ut apertissime suam aetatem prodat, quae duobus circiter Saeculis a Coloniarum adventu distabat.

ART. II. Samaritae Palaestini, et adeo maiore cum ratione Alexandrini. erant adhuc Idololatrae sub Antiocho Epiphane et Machabaeis.

Nam in illa atroci persecutione *Antiochi Epiphanis*, Iudaei quidem direpti, vexati, necati, Samaritani contra non modo incolumes et quieti manserunt, sed in Iudaeos arma sumserunt, et bellarunt. Legimus enim *I. Machab. Cap. III. v. 10. Et congregavit Apollonius Gentes, et a Samaria virtutem multam et magnam ad bellandum contra Israel.* Persecutio autem ista non fuit Civilis, sed vere et proprie Religiosa, ut ex libris *Machabaeorum.* et Iosephi palam est. *I. Machab. Cap. I. v. 43. legimus: Et scripsit Rex Antiochus omni Regno suo, ut esset omnis Populus unus, et relinqueret unusquisque legem suam: v. 44. Et consenserunt omnes Gen-*

*tes secundum verbum Regis Antiochi : 45. Et multi ex Israel consenserunt servituti eius , et sacrificaverunt Idolis , et coinquinaverunt Sabbatum. Adeo ut Samaritanos fuisse tum Idololatrias , quod incolumes extitissent in illa religiosa persecutione plane exploratissimum tenendum est. Praeterea ex Epistolâ etiam , quam Samaritae miserunt Antiocho , et quam refert Iosephus Libr. XII. Antiqu. Cap. 7. pag. 410. eos tum esse, et fuisse Idololatrias evidenter arguitur. Sunt qui ex ista Epistolâ Orthodoxiam potius quamdam Samaritanorum vellent coniecere. Sed plane perperam. Nam, quum Rex severissime praecepisset omnem Populum Regni sui unis ipsisque Legibus Religiosis subiici et regi , Samaritae etsi Idololatrae , quia quosdam ritus Iudaicos solemnes et publicos susceperant, et retinebant, iure timebant, ne eâdem persecutione involverentur. Quamobrem statim festinarunt paucos illos Ritus deponere, Templum Dei opt. max. Garizimitici dicere *αὐωνυμὸν* , et dicare Iovi Gruecorum , et nomine Θεοῦ Ἐπιφανοῦς appellare scelestissimum illum Antiochum.*

2. Praeterea quum Auctor Ecclesiastici, qui vivebat circa haec ipsa tempora Cap. L. v. 27. scripserit : *Duas Gentes odit anima mea : tertia autem non est Gens, quam (sic) oderim: v. 28. Qui sedent in monte Seir , et Philistiim ; et stultus Populus, qui habitat in Sichim's : Atqui odium tam profundum , tam intimum , tam pertinax in Viro praestantissimo nisi ex peccato infando , nisi a scelere summae malitiae dari non potest: Scilicet a stulta , et impia confusione Rituum Idololatricorum. et Mosaicorum , ex absurdissima adsociatione Dei opt. max., et Nergalis ; Quod haecenus pervicacissime servarent su-*

perstitutiones illas Idololatricas , quas habuerant ab initio.

ART. III. *Samaritanos Palaestinos , et potiore iure Alexandrinos , numquam sincere, unice, et penitus Legi Mosaicae adhaesisse saltem ad quintum sextumque Saeculum Christianum certo tenendum est.*

Nam quemadmodum ipsi *Samaritani* ad *Antiochum Epiphanem* scribentes fatebantur *Templum in Garizim* non fuisse dicatum *Deo certissimo*, conditori omnium, unico *Deo opt. max.* Sed cuidam *Deo anonymo*: Ita ipse *Iesus Christus* ad *Samaritanam* apud *Ioannem* Cap. IV. v. 22. dicit: *Vos adoratis quod nescitis, nos adoramus, quod scimus.* Tum *Matth.* V. v. 5. *Samaritani* omnino *Gentibus* comparantur: et penitus a *Iudaeis* discernuntur. *Hos duodecim misit Iesus, praecipiens eis dicens: In viam Gentium ne abieritis, et in civitates Samaritanorum ne intraveritis: v. 6. sed potius ite ad oves, quae perierunt Domus Israel.* Atqui ubi *Samaritani* tum adhaesissent penitus *Legi Mosaicae*, ubi *Deum opt. max.* sincere coluissent, et ab omni superstitione *Idololatrica* abstinuissent, omnia eis aderant, per quae *Messiae* benefacta consequerentur, et a *Iesu Christo* iuvarentur. Quod si penitus ab *ovibus Israelis* discernuntur, si ad *Israel* non spectabant, adhuc *Idololatricis* nequitiiis infecti dicendi sunt. Et profecto ex *Nummis Neapolis Samaritidis* cuspis sub *Romanis Imperatoribus Nerone, Commodo, Caracalla*; et quos vel proferunt, vel indicant *Norisius de Epoch. Syromaced. Diss. V. pag. 566. 567. Basnage Hist. des Juifs. Tom. III. Pag. 127. 130. Millius Diss. XIV. de Causs. Odii, Pag. 443. 444. aliique*

plures , omnino constat *Samaritas* numquam penitus *Idololatricis* suis *Ritibus* renuntiassse , et *Legi Mosaicae* plene adhaesisse. Plures sunt ex recentioribus Scriptoribus. Hottingerus, Relandus, Cellarius, Millius, etc. qui nescio quam *Orthodoxiam Samaritanorum* et plane acriter et pertinaciter tuentur: Sed omnino iniuria. Nam *Samaritani*, quos ipsi noverunt , et quos tuentur , sunt *Samaritani* Saeculi Christi ani XVI. et XVII. utque ipsimet altissime profitentur sunt *filii Iacob* , sunt posterii *Israel* ; non sunt filii *Cutaeorum* , *Sidoniorum*, et *Persarum* , ut erant *Samaritani* de quibus agimus, utque illi etiam ex parte erant , qui sub *Nerone*, et *Commodo* , et *Caracalla Samaritidem* occupabant. Quumque porro certum sit inter *Samaritanos Cutaeos* , *Persas* , *Syros* , *Phoenices* adlectos fuisse iam ab aetate *Asaradonis*, *Esdrae* , et *Seleucidum* plures *Israelitas* ex *decem Tribubus* , et plures *Iudaeos apostatas* , et qui in *Legem Mosis* peccassent , ut Iosephus testatur Libr. XI. *Antiquit.* Cap. 8. Pag. 586. hinc factum quod Saeculo XVI. et XVII. *Samaritae* ex una *Iacobi* stirpe se oriundos esse iactarent : et ideo alios et diversos se esse ab illis *Cutaeis* , de quibus nos agimus , palam profiterentur.

ART. IV. *Samaritanos Alexandrinos adhuc secundo et quarto saeculo Christiano fuisse Asterolatræ dubitari non potest.*

Nam *Hadrianus Augustus* apud *Vopiscum* in *Saturnino* Pag. 721. de *Alexandrinis* loquens addit : *Nemo Samarites. . . non Mathematicus*, (nempe Astrologus), *non Haruspex*, *non Aliptes*. Ipse ille *Patriarcha* quum *Aegyptum* venerit ab aliis *Serapidem* adorare , ab aliis cogitur Chri-

stum. Et quum *Serapidem* Deum maximum unicum *Alexandrinorum* affirmet, et *Samaritas Astrologos* faciat, quum ea aetate *Astrologia* non fu erit ab *AsterolatRIA*, sive a quacumque *Asterodulia* seiuncta, dubitari nequit, quin *Serapidis*, sive *Solis*, et *Planetarum* cultores tum fuissent *Samaritae*. Neque id sententiae nostrae obstat. Nam si minus *Icones Serapidis* notae et communes insculptae in *Gemmis Abraxeis* occurrunt, sunt *homiodynamicae*, sunt aequipollentes, quod plane satis est in illo *Syncretismo Theologico*, quem omnes fere Gentes, ipsique *Philosophi* tum fuerant amplexi. Et hinc quidem factum, ut supra Pag. 372. memoravimus, quod in *Gemma Abraxea* et *Alexandrina Harpocrati* adpositum sit *Lemma*: *Eis Zeus Σεραπῆς*. Quarto autem Saeculo Christiano in eadem professione mansisse *Samaritas Aegyptios*, ipse *Vopiscus* loc. cit. Pag. 729. testis scribens: In urbe *Alexandria* *versificatores, epigrammatarii, Mathematici, Haruspices, Medici, . . . Christiani*, et *Samaritae*, et quibus praesentia semper tempora cum enormi libertate displiceant.

C A P U T V.

Ergo unis Samaritanis Alexandrinis Gemmae Abraxeeae sunt tribuendae.

ART. I. *Colliguntur Argumenta iam prolata.*

1. *Gemmae Abraxeeae* spectant ad *Alexandrinorum*, ut diximus. hâc Sectione Capit. I. Art. 1. 2. 3. Pag. 366. 368. et Sect. I. Cap. 5. Pag. 303. 305. Et ex *Samaritanis* plurimi fuerunt *Cives Alexandrini* a tertio Saeculo Prochristiano ad sextum Christianum, et longe ultra, ut vidimus Cap. III. Art. 2. Pag. 375.

2. *Geminae Abraxeae* spectant ad *Gentem* vel *Sectam Asterolatricam*, ut vidimus Sect. I. Cap. 3. Pag. 286. 292. et Cap. 5. Pag. 301. 302., et *Samaritani Alexandrini* fuerunt adhuc IV. Saeculo Christiano *Asterolatrae*, ut vidimus paullo supra Cap. IV. Pag. 380. 381.

3. *Gemmae Abraxeae* spectant ad *Gentem Angelolatricam*, et *Hebraizantem*, ut demonstravimus Sect. I. Cap. 3. Pag. 291. 295. Cap. 4. Pag. 297. et Cap. 7. Pag. 314. ad 329. Et *Samaritanos Hebraizasse* demonstratum est Cap. III. Art. 3. Pag. 375 376.

4. *Gemmas Abraxeas* tribuendas esse *Sectae*, vel *Genti* originis *Syro-Persicae* vel *Syro-Phoeniciae* vidimus Sect. I. Cap. 5. Pag. 301. ad 311. ad *Lemm. Hierogr.* Sect. I. Cap. I. pag. 202. 206. et *Samaritanos* fuisse revera originis *Syro-Persicae* et *Syro-Phoeniciae* ostendimus Sectione hac Cap. III. Pag. 374. 375.

5. *Gemmae Abraxeae* spectant ad *Gentem* solertem, intime cum *Gentibus Idololatricis* commixtam, claram, numerosam, ut vidimus Sect. I. Cap. VI. Pag. 311. ad 314. et *Samaritanos Alexandrinos* fuisse huiusmodi testimoniis *Hadriani Augusti*, et *Vopisci* certo arguimus hac Sect. Cap. 4. Pag. 380. 381.

ART. II. *Additur aliud Argumentum ex consideratione ipsorum Hierogrammatum Abraxeorum.*

1. Legitimum *Pantheum Samaritanorum Alexandrinorum* debet necessario constare *Typis Theologicis* tum *Patriae* suae veteris *Syro-Persicae*, tum novae sive *Aegyptiae*, tum signis insuper evidentibus *Religionis Hebraicae*, quam adoptaverant. Atqui in *Geminis Abraxeis* i. Mi-

les Gallicept. 2. *Hecate*. 3. *Serpens ellipseides*. 4. *Aeon*. 5. *Leo*. 6. *Corvus*. etc. sunt *Typi Syro-Persici*, vel *Syro-Phoenicii*: ut ostendimus ad *Lemm. Hierograph.* Sect. I. Cap. 1. pag. 198. 206. Sect. II. Cap. I. pag. 227. et hic Sect. I. Cap. V. pag. 305. ad 312. Contra vero 1. *Harpocrates*. 2. *Anubis*. 3. *Crocodilus*. 4. *Cerco-phithecus*, 5. *Flores Loti*. etc. sunt *Typi Aegyptii*, sive *Alexandrini*, ut notum est, nosque animadvertimus Sect. hac Cap. I. pag. 366. 368. et Sect. I. Cap. V. pag. 301. 305. Tandem nomina ΙΑΩ, ΑΔΩΝΑΙ, CABAΩΘ, ΕΛΩΗΙ etc. sunt *Nomina Dei opt. max. Hebraeorum*, et ΜΙΧΑΗΛ, ΓΑΒΡΙΗΛ, ΡΑΦΑΗΛ etc. sunt *Nomina Angelorum Hebraeorum*, ut omnes sciunt, nosque adnotavimus Sect. I. Cap. 3. pag. 291. 293. et alibi, tum ostendimus Sect. I. Cap. 7. pag. 314. ad 329. omnium primos *Iudaeos Ethnophilos Angelolatrum Planeticolam* exercuisse, et tenuisse. Ergo in *Gemmis Abraxeis* servatur proprium et legitimum *Pantheum Samaritanorum Alexandrinorum*. Et quoniam hi characteres et *Typi* nulli alteri sive *Sectae*, sive *Genti* conveniunt, vel possunt aequae convenire, ideo prorsus certo tenendum est *Gemmas Abraxeas* ad *Samaritanos Alexandrinos* unice et necessario spectare.

ART. III. *Alia Argumenta afferuntur ex ipsa analysi Hierogrammatum Abraxeorum.*

1. Primum, quo ostendimus ad *Lemm. Hierograph.* Sect. I. Cap. II. Pag. 208. *Militem Gallicipitem Typum* fundamentalem et centralem *Panthei Abraxei* Pag. 276. 277. esse ipsum *Emblema Dei NERGALIS Cutaeorum*, ipsum *Stemma Dei praecipui Samaritanorum*.

2. Secundum , quo demonstravimus Cap. II. Art. 2. Pag. 210. 211. eundem *Milem Gallicipitem* habendum esse *Stemma* Gentilitium *Sichemitarum Samaritanorum*.

3. Tertium , quo ostendimus loc. cit. Sect. I. Cap. 3. Pag. 218. vocem *Abraxas* intime respondere *Typo Gallicipiti* , centro *Panthei Abraxe*i, et *Stemmati Cutaeorum*.

4. Quartum , quo ostendimus loc. cit. Sect. II. Cap. 3. Pag. 248. 249. *Leonem Abraxeum* habendum esse *Stemma* Civitatis *Hamath* , ex qua alia Colonia *Samaritanorum* deducta fuit.

5. Quintum , quo Loc. cit. Cap. III. Art. 4. Pag. 249. probabile esse vidimus *Leone* et *Capite Tauri* satis commode significari posse *Montem Garizim Samaritanorum*.

Ergo unis *Samaritanis Alexandrinis Gemmae Abraxae* sunt tribuendae.

C A P U T VI.

Refelluntur Obiectiones.

ART. I. *Refellitur Obiectio prima.*

1. At obiicies : Theodoretus Quaest. 15. in *Genesin* affirmat *Samaritanos* pronuntiare IABE nomen *Hebraicum* יְהוֹהִי. IEVE : Atqui in *Gemmis Abraxeis* scribitur ΙΑΩ , vel alia proxima *Vox* , non IABE , sive IAVE. Respondeo. 1. *Pronuntiationem* Vocum *Semiticarum* esse natura sua mire variam tum secundum loca , tum secundum tempora , tum secundum Gentes , Tribus , Sectas , Scholas : Adeoque nil ob stare quin *Samaritanus Palaestinus* Theodreti coaevus pronuntiasset IABE, vel IAVE; quod *Samaritanus Alexandrinus* secundo vel tertio saeculo pro-

nuntiasset $\text{IA}\Omega$: quam vocem Origenes pariter *Alexandrinus Comm. in Iohan. Tom. II. Op. ed. Huet. Pag. 48.* pronuntiabat etiam $\text{IA}\Omega$: S. Clemens aequae *Alexandrinus Stromat. V. Pag. 562.* IAOU : S. Hieronymus in *Psalms. VIII.* IAHO : et S. Epiphanius ex Iudaeorum, ut videtur, pronuntiatione IABE , sive IAVE ad *Haeres. XL. Pag. 296.* Praeterea nos animadvertimus ad *Lemm. Hierograph. Pag. 213. 214.* $\text{IA}\Omega$ *Abraxeographorum* non respondere ipsi יהוה IEVE *Hebraeorum*, sed יהו IEU , IEO , quae vox in Formulis Magicis *Iudaeorum* frequenter occurrere plures iam adnotarunt. Tertio est animadvertendum fuisse iam Gentilibus notum Nomen $\text{IA}\Omega$, ut ex Diodoro Siculo Libr. I. Cap. 94. Pag. 105. *Wess.* ex Pseudo-Oraculo *Apollinis Clarii* apud *Macrobius Saturnal. Libr. I. Cap. 18. Pag. 246.* constat: et propterea *Abraxeographos*, qui *Gentiles* allicere ad sua conabantur hanc Vocem iure debuisse praeferre, quaequae sua vocis huiusmodi pronuntiatio fuisset.

ART. II. Refellitur Obiectio secunda.

Obiicies iterum: *Samaritani* ex Libris *Hebraeorum* non susceperunt nisi *Pentateuchum*, Libris ceteris contumeliose etiam reiectis. Atqui Nomina *Angelorum* nullibi leguntur in *Pentateucho*; sed aliqua leguntur in Libris, quos *Samaritani* prorsus reiiciebant. Respondeo: Systema *Theologicum Hebraeorum* esse necessario *Angelodulicum*, et propterea fieri non potuisse, quin ab ipsa *Mosis* aetate praecipuis *Angelorum* suum Nomen, et sua *Hierologia* fuisset. Et profecto *Apostolus Iudas* in *Epist. Cathol. v. 9.* scribens: *Quum Michael Archangelus cum Diabolo disputans altercaretur de Mosis Corpore.* etc.

aperte ostendit *Hierologiam* Archangeli *Michaelis* esse vetustissimam. Praeterea in Libro *Tobiae* Cap. III. v. 25. scriptum est: *Et missus est Angelus Domini sanctus Raphael, ut curaret eos ambos*, etc. et adeo clare indicatum est sancto *Angelo* Dei fuisse iamdiu impositum huiusmodi *Nomen*. et eo pluribus notum. Adeoque tenendum est *Samaritanos* ab eo ipso *Sacerdote Hebraeo*, a quo in *Lege* divina sunt eruditi, et *Nomina* aliqua praecipuorum *Angelorum* audisse et tenuisse. Quin potuerunt porro audire et recipere ab innumeris *Iudaeis*, qui ad eos se se recipiebant, et una vivebant, ut superius etiam animadvertimus Pag. 376. 380.

ART. III. *Refellitur Obiectio tertia.*

At quid, inquires, tertio, si nonnulli testati sunt *Samaritanos* prorsus negasse *Angelorum* existentiam, quod prae ceteris tueri et defendere conatus est plane pertinaciter *Hadrianus Relandus* Dissertat. de *Samaritanis*? Respondeo: Sanctum Epiphanium diserte testari *Angelos* admitti, et recipi a *Samaritanis Haeres*. XIV. Pag. 31. et eos, qui negant, nec auctoritate, nec aetate posse cum isto *Scriptore* conferri; et omnino deceptos fuisse tenendum. Et profecto absurdum est vel cogitare Gentem olim et diutissime et pervicacissime (quidquid visum sit aetate sua *Epiphanio*) *Idololatricam*, *Angelorum* existentiam pernegasse, quum *Dii* Gentium sint species quaedam *Angelorum*, et haud maximis differentiis distincti. Praeterea si *Gnostici Hueretici*, *Samaritani Secta* vel *Gente*, *Angelos* plurimos admisissent, et praedicarunt: Quidni admisissent *Fratres* alii, sed *Asterolatrae*? Quin Auctores *Targum Samaritani* non modo veram et distinctam *Ange-*

lorum existentiam clarissime ostendunt, non modo utuntur tantum saepissime nomine *Angeli*, sed plane abutuntur, loco nominis *Dei*, *Angelum* מלאך MLAK *Dei* saepius supponentes: Et quandoque haeretica sententia: ut *Genes. V. v. 1.* quo versiculo, pro: *ad similitudinem Dei fecit illum*: adpositum est: *ad similitudinem Angelorum* מלאכים MLAKIM: quo loco opinio Adversariorum funditus eruitur. Quod autem *Relando* secus visum sit, factum est, quod is ad naturam et officium *Angelorum* non animadverterit. Nam si cogitasset *Angelos* esse *legatos*, missos *Dei*, numquam ex propria *Persona* et propria voluntate iubere, imperare, agere, sed semper *Dei*: Et Deum contra semper opere et servitio *Angelorum* uti, omnino intellexisset illas permutationes *Idiomatum* apud *Targumistas Samaritanos* factas, non quod *Angelos* cogitationes et operationes aliquas *Animi divini* putassent, sed *Ministros*, sed *Servos*, qui non facerent voluntatem propriam, sed facerent אמר AMR *verbum*, et voluntatem *Dei*. Quin si ipse verus *Dei Logos*, ipse *Sermo*, ipsum *Verbum* est vera et realis *Persona*, quidni essent מלאכים MLAKIM, qui mittuntur, qui adlegantur, qui dicuntur etiam accedere, recedere, venire, abire, servare, tueri?

ART. IV. Refellitur Obiectio quarta.

At si *Samaritani* auctores sunt *Abraxeogrammatum*, perges obiicere, et ii tertio saeculo Prochristiano erant iam in *Aegypto Alexandria* constituti, qui fieri potuit, ut tertium fere saeculum Christianum expectarent, ut sua *Hierogrammata* divenderent et publicarent? Scilicet, respondeo, quia ante hoc tempus non adfuerunt

caussae aequae, vires effectrices sufficientes, ut ea propagarent et multiplicarent. Fuerunt dubio procul *Samaritanis* iam pridem *Emblemata* sua et *Stemmata* sua, sed defuerunt caussae, per quas nota et publica fierent in variis et dis-sitis Regionibus. At tandem 1. *Astrologiâ Planetariâ* latissime receptâ : 2. *Gemmis Apotropaeis* et Amuleticis avidissime conquisitis : 3. *Pantheo Isiaco*, seu potius *Harpocrateo*, per omnes Imperii Romani provincias diffuso : 4. *Syncretismo Theologico* penes plurimas Gentes probato ; non tantum aequum, sed plane necesse fuit, ut tam sero *Gemmae* huiusmodi *Asterolatricae*, *Apotropaeae*, *Harpocrateae*, quoad non parvam partem, et *Syncretisticae* per omnes Imperii Provincias diffunderentur. Ita *Grammata Ephesia* certe vetustiora aetate Plutarchi, et Clementis Alexandrini tum primum celebrari, et late ferri coeperunt. *Pantheum Isiacum* iam sub *Ptolemaeo Lagi* constitutum sub *Vespasianis* primum late suscipi et celebrari coeptum est. *Pantheum Mithriacum* longe vetustius certe aevo *Antoninorum*, tum primum extolli recipi et a plurimis probari coeptum est. Omnium Rerum semina saepius antiquissima diu occulta et ignota manent defectu caussarum impellentium et urgentium; Et si hae non prodeunt, illae non manifestantur, et tum demum hae manifestantur, ubi illae accedunt, et impellunt.

ART. V. Refellitur Obiectio quinta.

Si in *Gemmis Abraxeis* continetur *Pantheum Samaritanorum Alexandrinorum* quis facile credet hoc ipsum *Pantheum* expeti, probari, recipi a *Palaestinis*, *Syris*, *Graecis*, *Italibus*, *Gallicis*, etc. penes quos *Gemmae Abraxaeae* pluri-

mae repertae sunt? Facile credet, inquam. quisquis cogitaverit *Pantheum Isiacum*, *Cybelicum*, *Mithriacum* nec illustriora nec vetustiora esse latissime recepta. Quin dato *Syncretismo Theologico*, data *Astrologia Planetaria*, et persuasione virtutis *Amuleticae*, summo potius ardore *Gemmae Abraxeae* quaerendae, et colligendae fuerunt. Nam ex omnibus *Gemmis* veteribus istae sunt, quibus plures et clariores characteres, et criteria et signa adsint potestatis *Amuleticae* et *Apotropaeae*, ut nos abunde ostendimus tum ad *Lemmata Hierographica* Sect. I. Pag. 211. ad 222. tum hic Sect. I. Cap. IV. Pag. 295. ad 301.

Certo igitur tenendum est *Gemmas Abraxeas* conditas et exculptas fuisse a *Samaritanis Alexandriae Aegyptiae*.

SECTIO IV.

**LINGUA LEMMATUM ABRAXEORUM HABENDA
EST SEMITICA, VEL PER GRAECAS LITERAS
DEFORMATA, VEL PER ALIAS CRYPTICAS
RATIONES IMMUTATA.**

CAPUT I.

***Lingua Lemmatum Abraxeorum esse non
potest Coptica.***

1. Primo, quia intima constitutio *Vocabulorum* et *Lemmatum Abraxeorum*, sive literarum ipsarum tum vocalium tum consonarum numerus, dispositio, harmonia longe alia et diversa est a constitutione et oeconomia *Vocum* et *Lemmatum Copticorum*, ut quisque potest per se deprehendere mutua comparatione instituta inter

Lexica Coptica, quae edidit Kircherus, vel illud quod composuit Lacroze, et Lexicum Abraxeum, quod tentavit Montfaucon *Antiq.expliq.* Tom.II. Part. 2. Pag. 376. 377. prosequutus est Passerius in *Gemm. Astrifer.* Tom.II. Pag. 280. ad 286, et quod potest quisque conatibus suis augere et absolvere. Et profecto, si quis dato quocumque *Libro Coptico*, attendit, ne unum fere versiculum praeteribit, in quo non occurrant *Vocabula*, quae non habeant aliquam ex Syllabis *mbe, mpi, mphi, mpek, empt, empsch, ngio, epgi, ntep, ntef*, et ita porro, quae numquam in *Lemmatibus Abraxeis* occurrunt. Atqui si unum hoc Criterium adesset, certe hoc Criterium tanti est, ut penitus solvat quaestionem.

2. Secundo, quia etiamsi Salmasius iam ab anno 1647. de *Annis Climat.* agens Pag. 575. 576. etc. visus sit nescio quas miras interpretationes *Lemmatum Abraxeorum* per *Linguam Coptitarum* polliceri, promissis minime deinceps stare valuit; quin nec vanas illas pollicitationes prodidisset umquam, si animadvertisset Linguam Aegyptiam, de qua Iamblichus loquitur, cuius auctoritate innitebatur Pag. 575, non esse Copticam, sed Semiticae Dialectum, quod nos iam in *Fundam. Hermeneut.* Libr. III. Sect. I. Pag. 338. 339. ostendimus. Neque porro inventus est adhuc alius, qui *Lemma* unum *Abraxeum* quatuor tantum *vocibus* constans aequo et rationali modo per *linguam Coptitarum* fuisset interpretatus. Tentavit quidem nuper (1817. 1818) Ioachimus Bellermannus, in suo *Bersuch uber die Gemmen* etc. quinque *Lemmata Abraxea* per *Linguam Coptitarum*, at haud feliciter cessit conatus huiusmodi. Nam 1. primum est *Lemma Gemmae Abraxae*, quae conspicitur apud Salma-

sium de *Annis Climater*. Pag. 573. apud Gorlaeum in *Dactyl.* II. num. 137. apud Montfaucon *Ant. expl.* II. 2. Tab. 145: aliosque plures, *Lemma* primum, inquam, quod legitur perspicue; RAIN XIOIOIOX: ipse falso legit BAINXΩΩΩX, et nescio quod βραβειον *Christi Domini* in monstroso illo *Milite Gallicipite et Serpentipede* ma-
luit invenire. At primae vocis primum elementum est R in omnibus *Ectypis*, non est B, et R non B legit Passerius in *Gemm. Astrif.* Tom. II. P. 257. num. 47. nec absurdum est tertio vel quarto Saeculo Christiano usurpatum in *Alexandria Aegyptia* R Latinorum. Vid. supra Pag. 311. 312. Quamobrem βραβειον illud Copticum evanuit. Et iure, quia longe planius et probabilius ita tentare licet *Lemma* hoc per Linguam Semiticam: O IAO, RAIN רנה RNE *Canens*, quia Galli caput adest, רנה REN, RAIN *pignus*, XIO, חיה CIE *vitae*, IOIO, יאה IAE *pulcherrimae*. IOX, יחה ICE, ICHE *festinus celer praebe da*: Quin inverse: XOI חיה CIE *vitam*, OIOX, יחה ICE *festinus*, NIAR, נרה NER *festinus iterum, celer, da, praebe*. 2. Secundum *Lemma*, quod per *Linguam Copticam* tentavit Bellermannus Tom. II. Pag. 27. 28. est illud quod ad *Lemm. Hierograph.* Sect. I. Cap. 5. Pag. 226. per *Linguam Semiticam* tentavimus. 3. Tertium est ΩΦEON, ut apud omnes legitur, utque interpretati sumus Loc. cit. Pag. 221. 222. Bellermannus contra corrumpit in CΦEON, et fregit in *Siglas C. Φ. E.* O. N. in eis Κοφταν, Φρονησιν etc. haud certe per σοφταν, et φρονησιν contendens invenire: 4. Quartum *Lemma* Loc. cit. Pag. 31. 32. est illud, quod nos interpretati sumus in *Lemm. Hierogr.* Pag. 223. 5. Quintum *Lemma* est quod ipse Tom. II. Pag. 32. legit MAI. MVM. VX. LVM. Sed Scriptura in

Ectypis Chiffletii, Montfauconi, Gorlaei est plane alia in prima *Voce* : eaque omnino legenda videtur MAO, vel MAI: Adeo ut verti posset Semitice מלא MLA abundanter, praebe, O IAO : MUM, מים MIM aquam, UX נא AC focum, ignem domesticum, et LUM, לם LOM cibos, escas.

Quamobrem fuisse adhuc plane irritos Conatus Coptophilorum patet.

3. Tertio si *Lingua Coptitarum* adhibita revera fuisset in *Gemmis Abraxeis*, non Salmasius, non Kircherus, non Bellermannus, non alii plures ita frustra et incassum in eis adlaborassent. Nam, si minus omnia, si minus plurima, certo plura evidenter, plane, et persicue protulissent in lucem, et penes plerosque probassent: Quum *Lingua Coptitarum* iis ipsis saeculis scripta, quibus *Gemmae Abraxae* insculpebantur, statim agnoscatur ab omnibus, et haud aegre possit vel a Tirone utcumque explicari.

4. Quarto, quia si adhibita fuisset in *Gemmis Abraxeis Lingua Coptitarum* adhibitum etiam in eis fuisset vel *Alphabetum Aegyptium Demoticum*, quod in pluribus Papyris, et in Tabula Rosettana adhibitum fuisse novimus: vel potius ipsum *Alphabetum Coptitarum* iam saeculo secundo Christiano conditum. Nam si *Coptitae Alphabetum Graecum* sincerum, genuinum, iamdiu sibi notum eiecerunt, et novum condiderunt, ut Linguam suam Patriam rectius et pressius exprimerent, utique istud ipsum probatum et selectum, non illud reprobatum et reiectum adhibuissent. Neque hoc argumentum potest in sententiam nostram retorqueri. Nam *Samaritanis Alexandrinis*, ut *Lingua Graeca* facta erat Patria et propria, ita etiam *Alphabetum*, et contra *Alphabetum* Scripturae Biblicae ob reverentiam in alios usus non poterat attingi.

5. Quinto , quia in nulla *Urbe Aegypti*, qua *Coptitae* fuerunt, sive in *Thebaide*, sive in *Heptanomide*, sive in *Delta* scimus fuisse adoratos, cultos, veneratos *Typos Abraxeos*, puta *Militem Gallicipitem*, et *Serpentipedem*; *Hecatem Tricipitem* et *Serpentipedem*, *Corvum*, *Serpentem* caudam suam mordentem, *Aeonem* illum *Bacilliferum*, et ita porro. Atqui ubi Religio et *Pantheum* non est, nec *Lingua* et *Vocabula*, nec *Lemmata* esse possunt; quod argumentum penitus invictum est, et palmarium.

6. Sexto tandem, quia demonstratum est, Sectione III. Cap. I. Pag. 366. 368. Auctores *Abraxeogrammatum* fuisse omnino Cives *Alexandriae*, in qua *Urbe* nec ipsi Reges, qui de munere nosse debuissent *Linguam* Gentis, *Linguam Coptitarum* umquam noverunt, ut testatur Plutarchus in Antonio, et ex qua urbe *Coptitae* erant exclusi, ut non semel testatur Iosephus Flavius.

Qui vero obiiciunt illud ΦPH vel ΦP , quod legitur quandoque in *Gemmis* apud Montfaucon Tab. 155. et 162. quasi vox esset *Coptitarum*, graviorer errant. Nam si Auctor *Lemmatis Solem* voluisset indicare, sive *Solis* invocationem, quae una poterat locum ibi habere, non poterat scribere $\phi\phi\eta$, sed necessario scribendum fuisset, $\omega\phi\eta$, quia ϕ , $\phi\iota$ est Articulus, et Dii non invocantur cum Articulo. Praeterea $\phi\phi$ est appositum *Solis* *Cyrioschemati*: et propterea non potest esse *Sol*, quia Nomina Popularia numquam in *Gemmis Abraxeis* ipsis *Cyrioschematibus* sunt apposita. Atqui Semitis פֶּרֶה PHRE est *foecunditas, fructificatio, ubertas*, quae opportunissime in his *Gemmis* invocatur, פֶּרֶי PHRO *liberatio, tutela, vindictio* a pressura et malis, quae satius etiam congruit.

Quaerere igitur in Lemmatibus Abraxeis Vocabula Coptitarum est prorsus absurdum et irrationale.

C A P U T II.

Lingua Lemmatum Abraxeorum haberi non potest Graeca foede depravata et barbaramente corrupta in ore Plebis et Vulgi.

1. Primo, quia in *Dialectis* etiam valde corruptis et vitiatis *plurima Vocabula* manent sinceris et genuinis proxima, et quae statim et facillime agnoscantur. Atqui in *Lemmatibus Abraxeis Barbarophonis*, *Vocabula*, quae adferuntur, ab ingenio, harmonia, constitutione *Vocabulorum Graecorum* prorsus discrepant.

2. Secundo, quia certum est *Auctores Abraxogrammatum* fuisse *Alexandrinos*, qui utebantur *Dialecto Graeca*, si minus *Demosthenica* et *Thucydidea*, certe satis sana, et legitimâ, satis probata; qui vivebant in Urbe, qua *Leges*, et *Praecepta Regia*, etiam *Romanorum*, *Sermones*, *Orationes*, *Poemata* recitarentur quotidie *Graeca Lingua* docta et pura: qua viri *Literatissimi* plurimi erant, et praesertim *Grammatici*, *Critici*, *Poetae*. Quin etiam quarto saeculo *Christiano* omnes *Alexandrini*, et ipsi adeo *Samaritani*, accusantur a *Vopisco* in *Saturnino* Pag. 718. ut novarum *Rerum* usque ad *Cantilenas publicas* cupidi, *Versificatores*, *Epigrammaticarii*, quibus certe *Lingua Graeca* *Lexicorum*, ut ut ponatur *Soloecismis*, et erroribus plena, adhibebatur, non vero voces *Abraxaeae* penitus barbarae, et a quacumque *Graeca Dialecto* remotissimae, et sententiae prorsus in-

compertae. Quin ubi animadvertimus *Iudaeos Alexandrinos*, ut ut Patriorum Morum tenacissimos, plerosque ignorasse Linguam suam *Hebraicam*, et habuisse opus versionis *Graecae* Bibliorum; et Libros suos *Graece* conscripsisse, quisque videt an *Lingua* similis *Abraxae* potuisset ab *Alexandrinis* in commercio suo, et totius fere Mundi, inque communem et publicum usum adhiberi.

3. Tertio, quia impossibile est invocationes, preces, adiurationes Deorum summorum scribi Lingua plebeia, ac barbaramente corrupta in ore hominum profanorum, et vilissimorum.

4. Quarto, quia plures *Gemmae Abraxae* sunt, quarum *Lemmata* constant partim vocibus Graecis satis puris et receptis, partim Vocibus *Barbaricis*, et plene incomptis. Ita in insigni *Gemma Abraxae*, apud Montfaucon Tab. 147. pars antica exhibet prolixum *Lemma Barbarophonium*, quod interpretati sumus ad *Lemmat. Hierograph.* Sect. I. Cap. 5. Pag. 224. 225. in postica vero leguntur *Graeca verba*: Δος χάριν, μικην, οτι ειρηνα σου το κρυπτον, και αλκυον (sic) Ονομα. 2. In alia *Gemma* apud eundem Montfaucon Tab. 153. in parte antica adscripta sunt haec *Verba Graeca*: Εἰς Ζεὺς Σερapis: In postica haec *Barbarica* ΧΑΒΡΑΧΦΝΕΧΧΔΦΙΧΔΟΦ etc. et paullo post addita haec *Graeca*: δος χάριν. etc. 3. In alia *Gemma* Tab. 168. legitur ΧΥΑΜΑΙ ΛΑΧΟVC ΑΜΟΛΥΤΑ ΑΒΡΑ- CΑΞ ΑΚΕΧΕΙΩΧ etc. etc. quae plane *Barbara*. Et paullo post: πυσατε μοι τον πογον τη φερουση quae *Graeca*, et ita porro. V. supra Pag. 230. 231. Hoc autem argumentum tam certum est, tam evidens, tam invictum, ut numquam potuerim animo capere, quomodo Passerius, et iuniores aliqui dein-

ceps, voces Graecas misere et foede corruptas et depravatas voluerint in *Lemmatibus Abraxeis* quaerere et invenire. Quin illud insuper animadvertendum est *Lectiones* propositas ex *Vocibus* graviter et foede corruptis ab imperita et ignara Plebe carere omni fide, et infinitis modis semper improbabilibus posse verti et permutari.

C A P U T III.

In Lemmatibus Gemmarum Abraxearum Barbarophonis una Lingua Semitica potest inveniri.

1. Primo, quia *Samaritani*, auctores *Abraxeogrammatum*, et Patres eorum *Syri, Phoenices, et Persae Pelhvici* usi sunt semper *Dialectis Semiticis*, ut notum est.

2. Secundo, quia *Hieroschemata Abraxea* condenda necessario fuerunt *Lingua Semitica*, ut demonstravimus in *Fundam. Hermen. Libr. III.* adeoque probabile etiam est *Lemmata* adiecta, quom non sint Graeca, esse omnino *Semitica*.

3. Tertio, quia *Lingua Semitica* habita semper est opportunissima et propriissima ad *Religiosa, Liturgica*, et si vis *Magica*, tractanda, ut patet ex Origene adv. *Celsum* Libr. I. Pag. 18. 19. ex Jamblichō de *Myster. Sect. VII. Cap. 4. Pag. 153. 154. et aliis.*

4. Quarto, quia Voces fundamentales et solemnes *Abraxearum*, ut nomina *Dei, Angelorum, Semeseilam*, et alia huiusmodi, vel evidenter sunt *Semitica*, vel levi negotio tales demonstrantur: Ex quo intrinsece probabile fit ceteras etiam esse plerumque *Semiticas*.

Recensentur rationes, per quas Abraxeographi potuerint reddere et efficere Barbarophona, et cryptica Vocabula et Lemmata Semitica in Gemmis suis insculpta.

1. Prima ratio est usus *Alphabeti Graeci*. Nam *Litterae* huius *Alphabeti* non plene congruunt *Litteris Alphabeti Semitici*: quin plures penitus desunt, et aliae sunt incertae relationis. Quamobrem *Lemma Semiticum Graecis Litteris* expressum statim factum est arduum, ambiguum, obscurum, crypticum, et adeo *Barbarophonum* etiam illis, qui *Semitice* docti sunt.

2. Secunda ratio est usus irregularis, vel potius abusus *Vocalium Graecarum*. Si scilicet adponantur tum post simplices *Consonas*, tum loco *Aspirationum vocalium*, vel si insuper cumulantur, et coacervantur loco indebito. Atqui is ipse *Vocalium Graecarum* abusus in *Gemmis Abraxeis* deprehenditur.

3. Tertia ratio est: *Voces Lemmatis* dati nullis signis *Orthographicis* discernere, vel absurde dividere, et separare, adeo ut Lector vel omnino ignoret quomodo *Vocabula* sint mutuo distinguenda; vel potius falsam et erroneam divisionem moliatur, et adoptet.

4. Quarta ratio est *Litteras* aliquot *ambiguae formae* describere, ut A, loco. Λ, et Λ pro Α: ut animadvertimus superius Pag. 230. et ita porro.

5. Quinta ratio est usus *Temurarum*, et compositionis abstrusae et profundae *Vocum* aliquot; ut in voce ABRAXAS vidimus ad *Lemm. Hierog. Sect. I. Cap. 2. Pag. 212. 213.* in voce CEMECEIAAM† vidimus Pag. 220. 221. in voce

ABAANAΘANAABA Pag. 221. et ita porro. Atqui adhibitis his rationibus, quae revera in *Lemmatibus Abraxeis* fuerunt adhibitae, quodcumque *Lemma Semiticum*, ut ut clarum et satis purum *Literis* et *Elementis* propriis descriptum, fiet *Barbarophonum*, absonum, ambiguum, et summa difficultate explicabitur.

C A P U T V.

Indicantur rationes praecipuae, per quas aequo et rationali modo possint Lemmata Abraxea intelligi et explicari.

1. Omnes rationes *Crypticismi Abraxei*, et quas modo recensuimus, et alias, si invenies, perspectas habeto.

2. *Alphabetum Semiticum* cum *Abraxeo* composito, et *Litarum* singularum potestatem definito. *Literas Polydynamicas*, vel obscurae potestatis tibi diligenter adnotato.

3. *Systema Theologicum Abraxeographorum* habeto perspectum, et quae sive ab aliis, sive a nobis prolata sunt non probas, meliora tibi, sed certissimis argumentis demonstrata, comparato.

4. *Hieroschemata* et *Symbola Abraxea* tibi diligenter, et singillatim explica et interpretare: impossibile enim est, quin saepius ad ea *Auctor Lemmatis* non respexerit: tum ex intima necessitate rei, tum ut *Crypticismum* illum inditum imminueret, et faceret saltem pro se, et pro suis amicis, illud intelligibile.

5. Naturam *Averruncam*, salutarem, beneficam *Gemmarum Abraxearum* Veteres tenuisse certum habeto. Hic enim plerumque habendus est *Cardo Lemmatis* interpretandi. etc. etc.

F I N I S.

INDEX

RERUM PRAECIPUARUM.

- A** *blanathanalba* vox Apotropaea. Pag. 221. Refertur ad Lunam. 302.
- Abracadabra* vox averrunca. 218 219. Eius Symbolum et Schema Lexeographicum. 219.
- Abraxas* Nomen benedictum. 212. ad 215. Refertur ad Solem. 215. 216. 302. Sed Lunarem. 217. Ad Typum Gallicipitem. 218. Non compositum a Basilide Gnostico. 348. 349. 350. Sed omnino ab Asterolatris, et ipsis Abraxeographis. 350. 351. 352.
- Abraxeogrammatum* ingens numerus. 313. 314. Quae sunt ita appellanda. 273. 274. Typi eorum Classici. 276. 277. Pantheum continent Asterotheisticum. 287. 290. et Angelolatricum. 286. 287. 293. 294. 295. Habita apotropaea et averrunca. 211. 212. 220. 294. 301. Spectant ad certam Gentem vel Sectam. 301. ad 311. eorum Aetas. 311. 312. Patria 366. 368. Auctores Samaritani Alexandrini. 381. ad 389.
- Achelous* Sirenum Taurus Androprosopus. 61. 62. Emblemata Chori Musici. 62. 63. Aquas ore fundens. 63. Puellam dorso vehens. 64. Vir bucranus. 65. 66. Plures Tauri Androprosopi, sive Chorus Musicus Bacchi. 65.
- Aegis* Palladis. 32. 33. 34.
- Aeon* Abraxeus qui. 279 280. 281. 300. 301. bis. Eius Symbola et Lemmata. 233. ad 239. *Aeon* Isiacus. 280. 281. 303. 304. Mithriacus. 280. 306.
- Alexandria* Aegyptia sedes Abraxeographorum. 366. 367. 368.
- Amaltheae* Cornu cur Symbolum laetissimae copiae. 23. 24.
- Ammon* Libycus. 89. ad 92.
- Amygdalina* Virga. 5. 6. *Amygdali* Flos. 13. 14.
- Angelolatria* Asterotheistica quae 286. 287. Abraxea. 289. Nomina Angelorum. 293. 294. 347. 348. *Angelolatria* Iudaeorum Ethnophilorum. 326. 327. 329. Samaritanorum. 375 385. 386.
- Apollo* Delphicus. 112. ad 115. Tripus, Cortina. 40. 41.
- Ascre* Syrorum. 17. 18.

- Baal* Syrorum. 17. *Bel* Saturnus Palmyrenorum. 307. 308.
Bucchus Thebanus. 120. ad 124.
Barbarophona Lemmata plura adhibita a Iatromagis, et
 Amuletopoeis Syris, Aegyptiis. etc. 282. 283. 284.
 298. 299. 312.
Bet-Ione Syrorum. 58. 59. Terineorum. 71. 72.
Bhavani Indica. 144. ad 148.
Brahma Indicus. 138. ad 142.
Caduceus Mercurii 42. Etymon. 43. 44.
Cain primus Infans. 1. 2.
Calathus Fructuum aestivorum. 5.
Copita Regum vittata. 27. 28. *Caput* Seleuci Nicatoris.
 28. Orphei 19. Gorgonis. 30. 31.
Copricornus Zodiacalis. 25.
Cauloniae Stemma. 76 ad 80.
Cherub Currus Dei 8. Cherubini Currus et Arcae Dei. 8.
 Edenici. 10.
Chimaera Seriphiorum. 34. 35.
Chin-nong Sinensium. 179.
Chiun Amosi. 19 Hercules. 266.
Chnoubis et *Chnoumis*. 263. ad 270. 284. 286. 364. 366.
 V. *Serpens Leonto-Cyno-Cephalus*.
Cong-Cong Sinensium. 178. 179.
Coptica Lingua nec invenitur, nec inveniri poterit in
 Lemmatibus Abraxeis. 389. ad 394.
Cornu Amaltheae 23. 24. Capricornus. 25. Cornua Regum
 Arietina. 25. 26.
Corvus Abraxeus. 288. 302.
Cybele Phrygum. 103. ad 107.
Demiurgus Abraxeus. 239. ad 245.
Elementa Mundi B. Pauli Apostoli intelligenda sunt A-
 stra Coeli, et potissimum Planetarum. 314. ad 329.
Epona Deorum Spes. 46. 48.
Esseni Asterolatrarum et Angeloduli. 327. 328.
Etyma ex Lexico Hierographico
 1. Parsorum. 159. ad 173.
 2. Sinensium. 174. ad 186.
 3. Brachmanum. 187. ad 191.
 4. Scandinavorum. 191. ad 197.
Ficus bonae et malae. 7.
Formula Marcosiorum tentata. 353. 354.
Freia Scandinavorum. 153. 155.
Gad et *Meni* Syrorum. 202. 203. 205. 206. 289. 290.

- Gallice* Typus Abraxeus fundamentalis et centralis. 276. 289. est *Sol*. 198. 199. *Lunaris*. 201. ad 207. 289. 290. est *Nergal* Cutaeorum. 208. 209. *Averruncus*. 211. 212. Respondet voci *Abraxas*. 217. 218. Eius Symbola in Pede Serapidis, et in Harpocrate. 304. 305. Est originis Syro-Persicae. 372. 373.
- Gallus* sacer Soli, et Marti. 199. *Lunae*, et *Mensi*. 201. 202. 206. *Averruncus*. 212.
- Gnostici* Haeretici Christiani haberi non possunt Auctores Abraxeogrammatum. 329. ad 365. 1. Quia arcani et obscuri. 330. 331. 2. Invisi, odiosi. 332. 3. Infandis libidinibus foedi. 333. 335. 4. Pauci numero. 334. et 5. Quarto Saeculo Christiano fere nulli. 336. 338. 6. Quia nemo Veterum Gemmas Abraxeas eis attribuit. 339. ad 344. 7. Quia nulla Schemata, nulla Symbola, nulla Verba Characteristica *Gnosticorum* in Gemmis Abraxeis occurrunt. 344. ad 357. 8. Quia *Gnostici* fuerunt *Cacohylici*, et *Ponerocristici*. 332. 343. 358. ad 365. Et quia 9. *Psychosophia* Abraxea fuit penitus alia a *Gnostica* 252. ad 262.
- Gorgonis* Caput. 30. 31. *Medusae*. 32.
- Gryphes* Riphaei 37. 38. *Gryphus* Abraxeus. 251. 253. alius *Gryphus*. 258. 259.
- Halagabalus* Emesenus. 308. 309.
- Harpocrates* Abraxeus. 278. 288. 302. *Averruncus*. 300. Eius Lemmata. 250. 251.
- Hecate* Abraxea. 201. 288. 301. *Mithriaca*. 305. 306. 373.
- Heou-tsie* Sinensium. 184.
- Hercules* Chon. 264. 265. *Leonicida*. 271. 272.
- Hierophantae* Aegyptii non fuerunt Auctores Panthei Abraxei. 368. 369.
- Hoang-ti* Sinensium. 180. 181.
- Isiacum* Pantheum. 303. 304. Simile Abraxeo. 304. 305. *Isiaci* Alexandrini minime Auctores Panthei Abraxei. 370.
- Isis* Isidis. 93. ad 97. *Lapis fundamenti*. 95. *Hecatea*. 303. Non est Typus Classicus Abraxeus. 282. 283.
- Jacob* Luctor. 3.
- Ianesa* Malabaricus. 133. ad 137. *Ceylanensis*. 137. 138.
- Ianus* Romanus 125. ad 129. *Oanus* Camarinensis Siculus. *Praefat.* X. XI.
- Iao* Sinensis. 186.
- Iaribohus* Palmyrenus Deus aquarum. 308. 309. 310.

Iatromagi Syri et Aegyptii adhibuerunt Lemmata Barbarophona. 283. 284. 298. 299. 312. Nomina *Dei opt. Max.* et Angelorum Hebraica. 291. 293. 294. 345. 346. 347.

Iu Siuensis. 186.

Iudaei Ethnicophili Angeloduli, et Asterolatrae. 202. 291. 293. 324. 326. 328. Haberi non possunt auctores Panthei Abraxei. 371. 372.

Lemmata Barbarophona tentata :

1. Militis Gallicipitis. 220. 221. 223. ad 226.

2. Serpentis Abraxei. 227. ad 233.

3. Aeonis. 233. ad 239.

4. Demiurgi. 239. ad 244.

5. Leonis. 245. ad 249.

6. Harpocratis. 250. 251.

7. Gryphi. 252. ad 262.

8. Sphingis. 255. 256. 257.

9. Serpentis Leonto-cyno-cephali. 263. ad 271.

10. Herculis Leonicidae. 271. 272.

Leo Abraxeus Typus Classicus. 281. 288. Symbolum inundationis Niliacae. 245. 246. Temporis et Aevi. 236. 237. 263. 264. Stemma Hematensium Syrorum. 248. 249 *Leo* Palmyrenus. 309. 310. *Leo* Apem ore gerens. 219.

Lingua Lemmatum Abraxeorum Barbarophonorum non Coptica. 389. ad 394. Non Graeca foede corrupta 394. 396. Sed una Semitica habenda est 396. ad 398.

Locke Scandinavorum. 157. Uxores, et Filii. 158.

Lunus Deus, sive Sol foecundis seminibus Lunam implens. 203. ad 207. Est Miles Galliceps Abraxeus. 201. 205. Gad et Meni Syrorum. 206. 289. 290. Nergal Cutaeorum. 208. 209. Malachbelus Palmyrenorum. 204. 205.

Malachbelus Palmyrenus. 204. 308.

Mane, *Tequel*, *Phares*. 1. 2.

Marcosianorum Formula Barbarophona tentata. 353. 355.

Mars Abraxeus. 198. 199.

Medusae Caput. 31. 32.

Mercurius Arcas. 116. ad 120.

Messiae Nomen in Gemmis Abraxeis numquam legitur. 352. ad 357.

Mithriacum Pantheum simile Abraxeo. 305. 306. 307.

Molochi Pompa. 18. *Paedothysia*. 20. 21. Emblema. 267.

Nergal Deus Cutaeorum. 208. 209.

Niiva Sinensium. 179.

Nummorum Symbola et Lemmata tentata :

1. Iudaeorum. 12. ad 16.
2. Seleuci Nicatoris. 28. 29.
3. Seriphiorum. 34.
4. Hipponensium. 48.
5. Petronii Turpiliani. 53. 54.
6. Neapolis Campaniae. 61. ad 68.
7. Hyrinae. 69.
8. Terinae. 69. 70.
9. Cauloniae. 77. ad 80.
10. Metaponti. 66. 67.
11. Romanorum Imperatorum. 86. 88.
12. Camarinae Siculae. Praef. IX. X. XI.

Oani Siculi fluvii Stemma. Praef. X. XI.

Odinus Scandinavus. 151. 152. 153.

Olla bulliens. 6.

Orion Neapolitanus. 80. 81. Vid. etiam *Vargas* Colon.

Euboiche in Napoli. Pag. 351. 352.

Orphei Caput et Lyra. 29. 30.

Osiris Aegyptius. 97. ad 101.

Pallas Attica. 108. ad 111. Cuius aliud Lexeoschema est in
Φυλῆ; quae ἀργυρελαία, Hesychio teste: Aliud in Tunica
et Pallio ΠΥΛΗ PHLDS, quibus obtegitur. Vid. Mazoch.

Opusc. Tom. III. Pag. 126. 127. Lorica Palladis 32.

33. Aegis. 33. 34.

Palmyrenum Pantheum simile Abraxeo. 306. ad 311.

Pegasus. 38. Heliconius. 38. 39.

Pe-kuen Sinensis. 186.

Pouan-kou Sinensis. 175.

Problemata Selecta ex Hierographia:

1. Hebraeorum. 1. ad 16.
2. Syrorum. 17. ad 22.
3. Graecorum. 23. ad 48.
4. Italorum. 49. ad 88.

Psychosophia Abraxea. 252. ad 264.

Sacaeum Festum Babyloniorum. 18.

Salus Augusti. 87. 88.

Samaritani Originis Syro-Phoeniciae, vel Syro-Persicae.
374. 375. Hebraizantes. 375. Idololatrae, et Astero-
latrae. 376. ad 381. Cives Alexandrini. 375. Aucto-
res Gemmarum Abraxearum. 381. ad 389. Dii eo-

*

- rum praecipui Nergal, sive Miles Galliceus Abraxeus. 208. 209. et Ascima sive Leo Abraxeus. 248. 249.
Sarasuadi Dea Indorum. 142. 144.
Saturnus Phoenicum. 280. 281. Palmyrenus. 307. 308.
 V. *Aeon*, *Baal*.
Satyrus, et *Silenus*. 44. 45.
Scyllae Phorcynis Symbola, et Etyma. 74. 75. 76.
Seleuci Nicatoris Stemma. 28. 29.
Semeseilam Vox Abraxea sollemnis 220. Apotropaea. 221.
Serapis Sol. 303. 304. Non est Typus Classicus Abraxeus. 282. 283.
Serpens aeneus. 12. Ellipseides Abraxeus 227. 228. Leon-
 to-Cyno-cephalus radiatus dictus *Chnoubis*, vel *Chnou-
 mis*., 263. ad 270. 284. 286. 364. 365.
Siclus Israel. 12. Alii Nummi Iudaici. 14. 16.
Siculorum Stemma. 73. 74.
Siren, *Sirenes* 49. 50. Aves Gynaecocephalae et armatae.
 51. Puellae alatae et Aquilipedes. 52. 53. Gallipe-
 des. 54. Anseripedes. 55. Totae puellae. 56. 57. a
 Musis victae. 57. 58. *Benut Ione* Syrorum. 58.
 Numerus et Nomina *Sirenum*. 59. 60. Mythus *Si-
 renum*. 60. Achelous Pater. 61. 62. *Siren* Parthe-
 nope. 67. 68. Hyrinae. 69. Terinae. 70. *Bet Ione*
 Terinaeorum. 71. 72.
Siva, *Sciva* Deus Indorum. 148. ad 151.
Spes Deorum *Epona*. 46. 48. *Spes* Pacori Aeditui. 83. 85.
Spes Augustorum. 88.
Sphynxis Thebaeae Symbola. 35. 36. Etymon. 36. 37.
Sphynx Abraxea. 255. 257.
Stemmata Lexeoschematica hic tentata :
 1. Sionis, et Hierusalem 12. ad 16.
 2. Seleuci Nicatoris. 28. 29.
 3. Seriphiorum. 34. 35.
 4. Hipponensium. 48.
 5. Petronii Turpiliani. 53. 54.
 6. Parthenopes. 68: 69.
 7. Siculorum. 73. 74.
 8. Scyllae. 74. 75. 76.
 9. Cauloniae. 80.
 10. Sichemitarum Cutaeorum. 208. 209: 210.
 11. Hematensium. 248. 249.
 12. Camarinae, et Oani Siculi Praefat. XI. X. XI.
Taurus Androprosopus V. *Achelous*.

Temurarum usus et praestantia Praef. V. VI. VII. etc.

Teraphim Syrorum. 21. 22.

Theoremata Selecta ex Hierographia :

1. Aegyptiorum. 89. ad 102.

2. Phrygum. 103. ad 107.

3. Graecorum. 108. ad 124.

4. Romanorum. 125. ad 132.

5. Indorum. 132. ad 151.

6. Scandinavorum. 151. ad 158.

Thorus Scandinavus. 155. ad 157.

Tiên-Hoang Sinensium. 174.

Tripus Delphicus. 40. 51. Cortina Phoebi. 41.

Tsang-kie Sinensium. 182. 183.

Typhon Aegyptius. 101. 102.

Vaccae Pharaonis. 3. *Vacca* Rufa. 11.

Vesta Romanorum 130. 132.

Vocales literae Graecorum Symbola *Angelorum*, et *Planetarum*. 215. 238. 289. 293. 294. 295.

Vulcanus Mulciber, Moloch. 20. 21.

Vulpes Carseolana. 81. 83. Tussis *Vulpina*. 83.

Zephyrus floriferus. 45. 46.

FINIS.

ERRATA

CORRIGE.

Pag. 45. PIIRE	PHRE
52. עלקה	עלמה
75. <i>Monstrum</i> adde	<i>Scyllam</i>
76. i vel qu	vel . . . qui
118. חרר CRR	חרר CRD
168. <i>speciat</i>	<i>spectat</i>
171. <i>Tura</i>	<i>Tum</i>
180. <i>equia</i>	<i>quia</i>
181. צנה	צנה
199. Cap.I.Art.2.	Cap.II.Art.1.Pag.277.
206. Cap. I. V.	Cap. IV. Pag. 220.
307. <i>adeot</i>	<i>adeo</i>
225. PCEB	PHEB
232. Cap.I.Art.2.	Cap.I.Art.3.Pag.368.
233. Sect. I. Cap. I.	Sect. I. Cap.II. Art.1.
Art. 2.	Pag. 277.
238. Sect.I.Cap.II.	Sect.I. Cap.III.,Art.2.
Art. 2.	Pag. 289.
239. Cap.IV.Art.4.	Cap.V.Art. 4. P.307.
251. <i>præb</i>	<i>præbe</i>
265. סבע SBO	שבוע SCBO
303. <i>diximus</i> P.282.	<i>diximus</i> Pag. 281.
363. עזדא	עזדא
381. <i>maximum</i>	<i>maximum et</i>
383. <i>Cercophithecum</i>	<i>Cercopithecum</i>

